

UTL AT DOWNSVIEW

D RANGE BAY SHLF POS ITEM C

JUL 14 1988

ROBARTS LIBRARY.
DUE DATE /

DEC 1 - 1988

C
|
U
|

כפר גנת אגוז

המשוכה ומקולה: בפז ופנינים לא יסולה
 חברו הגאון הרב המופלא: **יבצו יסף ו'**
ניקטלם: בלשון צח וקלירא: עיד הנסתר
 והנגלה: בו ישורו שרים ואנשי מעלה וכל
 המתחלים בחכמת הקבלה: כי הוא ספר יקר
 הערך ומאד נעלה: בכן קנו חכמה וכוזו
 אוצרות סגולה: אשרי האיש הגונו אוצרו
 למעלה: כי בו יבא אל ההצלחה האמיתית
 אל המנוחה והנחלה:

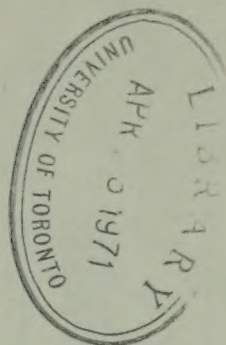
הוכח לביק הדקטום ונמחר חלחלו מלחכח
 הקודם בנאות על ידי השופטים הספיקו בספר
 אליסור בר חיים שליטא מחוקק: יחבירו הכעלה כפר
 אליקו בכפר וזליקמן ינו אולעא מחוקק:

דמס סה קק האנוואג ברסיון

הסדרה ירה:

Cum licencia superiorum.

BM
525
66
1615a

הסכמת גאוני עולם *

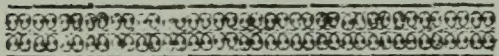

ואחרון חביב יצא הגאון המרוסס נ"ר רמ"ו
כמהר יעקב יצ"ו אב"ד בקק ויריבוירג לרמליץ
בכשרון המעשה בהדפסת הספר היקר הזה :

ולמען תהיה תורת י"י בפיך ועדות שבח הספר נאמנ'
מאד צאנה וראנה כמה אשלי רב רבי נפקו לאסיה
עליו וזה יצא ראשונה כבוד מעלת הגאון נ"ר רמ"ו
החסיד כמהרר ישעיה יצ"ו סגל אב"ד דק"ק ורנקפורט
אשר חלק מכבודו להדפסת הספר הנכבד הזה :

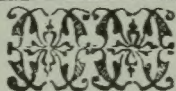
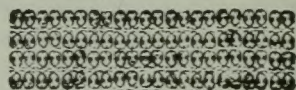
ראיתי אחרי רואי דברי ספר גנת אגוז שכלו
מחמדים שלדעתי אין בו משום איסור
גילוי ומשום הידיר מצורה יש בהדפתו כמעלין
בקודש יותר עליו לנ"ך שר כחם של המדפיסים
וכל העוסקים במלאכת שמים וכדי לחזק זרועתם
חתמתי שמי נ"ך בהט' לחמם עפר יעקב במוחרר
אשר אהרן זלה"ה בפרשת זה הדבר
אשר צוה י"י שעד לפק :

י"ן כי ראה ראיתי תהלה לאל מלאה הארץ
דעה מספרי הקודש וכל הספרים
קודש וספרי המקובלים קודש קדשים והן המה
נתפרסמו בדורינו אשר על כן נקוה ואנו מצפים
ביתר שאת לתשועת י"י כמהר' בימינו בזכות החכמה
הזו וכאשר שכתב בתיקונים על חגור הזוהר וזל
וכמה בני נשא לחתא יתפרנסון מהאי חבורא כד
אתגליא לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא ובגיניה
וקראתם דורו בארץ וגו' ע"ל ואחרי רואי כל
הנל' והקרה י"י לפני ספר ספרי גזרתו מספר
כבוד האל ורוממותו הוא ספר גנת אגוז אחד
קדוש מדבר איש האלקים הרב רבי יוסף גיקטליא
זל אשר היר' לפנינו בישראל גדול שמו בתורה
ובחסידות ובקדושה יתירה הוא הרב אשר חיבר
ספר שערי אורה אל גנת אגוז ירדתי וברוך
שחלק מחכמתו ליראיו ברכתי ועל פעולת הזכאי
המגולגל זכות לרבי להביאו לדפוס שמחתי ושמחתי
וכדי לורו שמי חתמתי נאום ישעיה בן לאאמ
מהרר אברהם סגל זלה"ה הורו"ץ החונה על צבא
דק"ק ורנקפורט חותם יום ו' פרשת הנה אנכי שולח
מלאך לפניך להביאך אל המקום אשר
הכינתי השער לפק :

ואלה דברי האלוף והגאון כמהרר משה
מענדליש י"ץ מקק ורנקפורט :

על ידי רבוי הפצרה ומעלת הספר ולמען זכות
הרבים שמי חתמתי אף על פי שחתמתי ימינו
מעלה או מוריד נאום הקטן משה בלא"ה הר"ר
מנחם ז"ל בכרך :

ככתבונחתם בעצת הטף. ונחמתי המלך את טענתו. כל מקומות ממסלות. והיות וכל תכונותיו. תשובה לקדמותו. ובהפסד כל הכרובים לא יעזבוהו. וגשגש' לכוניו כיום הוא. ולא המביא לנכרו העליונים. ולא באו לעזרתו החתומים. ולא הכולנה היה השענה. אמרתי עולם חסד יבנה. שאם לערבו שאו המביאו. אין בלשון חסד צריך לקראו ובעשו המלאכה למלאו פסקו. פוישלים חוקו. אמנם ידענו כי כל הנקר בשאו לכבודו כראו. איש איש על עבודתו ועל משאו :

והנה זאת חקרנוה. ומדרך האמת ידענוה. כי הואית פסל הכל יודו בכל. ויד כל בו ונושא הכל. ומשכו ככל. כי על כל יתגדל. ובכחותיו אלו העיקרים. בחרי חסדים. כבשים במסגרות. מוציא אסירים בכושות. ועל היות אמת יחוד בעלם סקדושי. במפתחים תבכה כפשי. ולפי התעוררתי. והספר חכרתי. ואולי כי מתוכו פתאים להכירו יאיו. ורבים ששיני עפר יקינו. והקדשו את קדושי יעקב ולא אלהי ישראל יערינו. כי שמעתי אומרים. אנשים מדיינים סוחרים. בדרך החקירה לא תוספון. אל תטיפו וטיפון. ואין להרהר במדבר קדמות. ולא יטפו לאלה לא יושג כלומות. ובאמת כי לכוניו כאלו קפאו תהומות. ועל אלו לא יאמ' כנכונה תהיה. כור תעודה חסות תורה. ועל אלו מכרו בכל המקומות. רמות לאויל חסות. ביקר כל ילין במשל כהמות. כי אם לא נדע למי נאה הכבוד. אנחנו לא נדע מה נעבוד. ומה נעלה במאיונו. מה אנו מיינו. לשמוח בשמחת גויינו. להתהלעל במחלוקתנו. בלתי גויינו. והנה כתבטל יסוד התעודה. וככל הגויים בתי יהודה. ושאר פלשוניות עם קהל היהודים. שפה אחד ודברים אחדים. וחזק על הדדים :

ואמנם בהיות הדינים והנפלות. לאות ועד. בבאות. בהיותיות עושה גדולות. וכל העם רואים את הקולות. ושלוס לכל עמו במאז שופת. ובא האות והמפת. אין החקירה גדולה מן המראה. ואין העדות רכיכה למי שאור רואה. כי די מן המופת יותר מן המשמר. ובמצעה יותר מן המאמר. אמנם בגלות עם אל בני רחומיו. ואברהם חבמת חכמו. ואחמלל משכילי. ועמדו בפרץ. וישמח כל עם הארץ. וישכון לעפר כל הכבוד. ואדם אין לעבוד. והנה הדור דור עקש. אין דורש ואין מבקש. ובכחות התורה מעדה בגד. ותלך ותשכלה מנגד. ותאמר טוב מות. כן אראה ברעתי. וכמעט כשתבחו פללות נפסים. והמה בנים בקדוש אש המסים. ותלכנה החכמו קדונית. ופניהם אחרוני. ביד ערבי גויים נכתבו. הלא בכריות נחשנו. ונעתקו סקדו שלמל דברי תורה. וינאן מן בן כל הדעה. ומורי התורה וגליל רשעה. כד יאזכר חנה בעריפה. עד אשר שריה כאלי. לא נמאז מרעה. וכאן אשר אין להם דעה. עד אשר נשאר כל הלשונות החזיקו ומלשונות התורה כללה הריקו. ובידי ככרים יספיקו. ומהם התושיה עלומה ונסתרת. ויתיה האמת נעדרת. ושפי שרי אגרה עת לשחוק. ופערה פיה לכלי חוק. ותקח לה החותמת והפתילים. ושכל המשכילים. וכל יפיי ישראל וטוב שכלו. החזיקה בו ובשקלו. כי החכמות השכליות הנמצאות לשפעאל. הן הנה היו לבני ישראל. ובאשר נעתקו לאומה בכרי. בהכבו בקשת רעה. ויהפכו דברי אלהים חיים. ופגשו בים את אים. וינאו החכמות מבית ככות. חן פתאום היו מכותם. ובהרסו יסודות התושיה והשתות. והאומים עלי תולע חכקו אשפתו. ובאו ונחו כולם בנחלי הבתות. ונסמכו כרי לקחו כל דברי האמונה. והביטום הפך הכוונה. וישמו פתח תקוה. עזה עזה עזה. והנה הנדק בהפך אל הדרק. והאשה מה והאמה מה בעודק. ונשארנו הכנים הפקר ביד איביהם. בגלותם מעל שולחן אביהם. ויטעו בנזן ביד גלות ישמעאל. כל עדת בני ישראל. ונעתקו בלשון ערב הכנים. ובני יהודה ובני ירושלים נמכרו לבני היוונים. למען הכיר דעתם מעל גולאם. ולמען הרחיקם מעל גולאם. ובכחות היוונים לישאל בלשון. הרחיבו פה הארזיכו לשון. ויאמרו מי יקום עקב. כי קין הוא. לאים עזבו רדו ותפשוהו. ויכבו פפרים עד אין מקר. וידרכו את לשונם קשתם

אמר הקטן צר' אברהם וכל גיקטילא. הדך בקנה קשתילה. במדינת סאלה. אשר בקנה הגבול. בנה בלתי בית וכול. בראיתי המון העם בכל אלו הדרכים. אשר הלך אשכים ואין כונה לו וראיתי הארץ והנה תהו. כחשו ביי ויאמרו לא הוא. וסנאטי גודים על השפלים במאמרם. כי גורם מכרם ויי הסגרים. ביד הגלגלים ושאר בבלות שיערץ. ורבה העזובה בקרב הארץ. ומכובעל אמר ארסטוטל וטעשהו. כי אשר מקרה הוא. ומאלו הדלים עלימו עין. היסה בקרפנו ה' אם אין. וגם ראיתי גוורים כי אין העולם מחודש. ואין כל חדש. ואומרים כי כל הטבעיות מחליהן הסאחות. ולא הפעל כל זאת. כי הוא יתברך לא נמצא מאומה קדם. גדול מכל בני קדם. ואין מבדיל בין מים למים. ואומרים כי אין תורה טן השמים. ובכחותיו אילו הרעות. וקובר הדעות. בהיות הכפירה לקנות כוטה. כי נגע אל השמים משפטה. לבטי בני חרות. ומבתי ביסוד כל היסודות. ואני כבן עשרי וששה שני סמכתי על עצמלי וששה. ובהיות שנותי בת תורה. עשיתי סייג לתורה. שלא תהיה משכלה ועקרה. שכולה וגלמודה כאמת משאר דתי הלשונות. בהרת בהרות כהות לבנות. שאין בהם נסתור ונגלה. ואין בהם גלוי ומופלא. ואין לבוונה אחרת מסודרות. ומאיליהן כלות וחסרות. כי תתראה אותן כרות. כי סופן לקדמותן תחורנה. רק ביאור תשארנה. ברגלים תרמסנה. ואינוהן תחשמה. אמנם תורתנו הנעמה. תורתה תסמיה. עה כלבנה כנה כחמה. כל דרכיה דרכים מסודרות. אשרות הטורות. אכנים גדולות אכניקרות. והיא סקור לכל החסודות. וכל הימים וכל בהרות. ומבועי נהלים אינה מוכת. הם מעשים אליה והיא מוכת. וידענו כי הוא ית' העריכה. אלהים הבין דרכה. ואם לא נבין כל לחתים. למה ישנו בין המשפטים. חמור חמורים. כי ממנו נובל להבין מדרי העולם וכבשנו. וסוד המציאו וקדמונו. ויש על כנו. כי אם לא נבין סוד עושה כימה וכסיל. לשמה שחיר ביד כסיל. בהיות החכמה אמן אכלו. והוא לא ידע בן יסין לשמאלו. ואמנם ראיתי בני העולם. נבו עורים כולם. וראיתי אנשים בקראים חכמים ולהשיג יוצרם מוכר חרדים. את יי היו יראים ואת אלהיהם היו עובדים. ואמתת יחוד נעלמה מהם. אברהם האמונה וכברתה מפייהם. ודבר חד אחד יי. אלהינו יי. אחד. ולא ידעו להבדיל בין אלו ובין מי יגור. ובין האש בא לגור. וחכמי הזמן לא יערו משנת. וישנו תחתם בשחנה עד כלותם. וחכם כסכל ידום כאבן. ואריה בבקר יאכל תבן. כי שמעתי אומרים. כלמות ולא סדרים. טוב לנו עבוד דרך נביעות ודרך כבוד. מנלתי שדע יחיד אשר נעדרה. מי הוא זה ואיה הוא. ואם הוא עסק קדם בראנו. ויש יי. אתנו. ואם אין לאמונה יסודותיה. ותפול החומה תחתיה. כי אין לבנינו תקומה. בלתי יסוד וחסות. ואם אין לסוד לתורתנו יסוד ומחסה. ואנחנו לא נדע מה נעשה. ואם לא נדע סוד היסוד בהיותו נכלל מאז ביסודו. וגשגש' לכוניו. ואם כל ההיות מבח אמתו כמאז בחדושם. ויעבור סלכם לפניהם ויי בראשם. ורבים באלה חקירות הסופר. אשר הם כתובים על פפר. והביטול באלו החקירות לא יתכן. ויגזו ויחפאו בני ישראל דברים לא כן. כי בלתי הדעות המורות סוד יסודו. לא טוב היות אדם לבדו. כי הוא יתעלה הנחילנו תורתו. לשען דעת איתו. והרחוקים מחקירתו בכל מאודם. קרובים אידם. אשר בעבר וסודם. ודבר אין להם עם אדם. ועל כיוצא באלו באר בתורת טעשעים. רחוק ה' מרשעים. הכל המה מעשה תעתועים על השפיעים אשר הם פושעים. סבוליים ויגיעם. והייחוד הזמיתי נעלם מהם. ואת דבר המלכות לא הגיד להם. רעה תבא עליהם. כי סוד האלהות לא ידעו. ומשם נפשו. ואומים להם ולא ישמעו. ביי לא יבנה בית. עלה מסיר ושיט. וכל ההיות וזאת קדמותו תכליכה. ההרים ימושו והנבעות תמוטנה. וכל כמאז ולתו לא יערכנו. והוא באחד מיישיבנו. ובאמנו ידענו כי הוא חותם לכל פנות שנות. ומקור לכל המקומות. ושחור עליון ושל ונגל ופלך.

חלק הראשון

קצתם שקר. ונשארו ישראל כלל נשבר. נכונים הם בארץ פנר עליהם המדבר. ואמנם כ"ש דעות נטות. אל ראש המטות. הן הם דרכיהם הכפירה. ויביתם מדרכי התורה. ויבטלו אל הסבות. ש לנו לעורר הלכות. על אותם העובדים בעמק הכנף. לשלחם מתוך ההפיכה. כי השעה נריכה. כי אין לנו להשגיח על משנת הקבה. אשר לבנו פונה. ולא על אותם האופר. את סוד האלה. לאידעתי. את יי האמיתי. והיאך באשר בלתי דעה. ולא ש נעבוד בלתי ידיעה. ולא מיורה דעה. ולא פנין שמועה. ואמנם כי הידיעה הנכונה ומסורת זכרית וגדר האמונה. להיות אמיתית. נטיות פליטוד תורתנו. ולדעת ממנה בדרכי החקירה. כינז ההשגחה תדירה. ולדעת כי הוא יתעלה קדמון. בערם עשות בנין ואסון. ותורה ילי ישימון. ולדעת כי מיתו שופע שפע על השכלים. חיות הקדש וההשכלים. ומשם נמשכת אל הנגלים. ומהם אל השפלים. ולדעת כי מאתו נמכרה התנועה תחלה. ונחצה ונסכה למעלה למעלה. ומכחו חזורים חלילה. עולם ההתחלה. ואין ההעגלה. והנגבה שפלה. וכן סוד היסוד והבנין והתנועה. ואחד עשר ועשרה ותשעה. ביסוד היתד התקועה. וכן בהיות הכחות העליונים. מושכים בחמן העליונים. ומשפיעים בחל התחתונים. וכן בהיות שם הכוה. יסוד כל נהיה. ובהיות שאר כל השמות כינויים. וכולן דברי אלוקים חיים. כל אלו החקירות. ובהנה נבות אחרות. בולם נשיגם מסד התורה. וכולם יבאו מאפילה לאורה. כי בולם בארץ יתנשא. ובנינו כלאים החבא. והדורש בהן יבין יסודים. ועשה כדרכו והכלל. יביע אף יריח. בהיות התורה עומדת על משנתה. ועקדש מפנתה. ובהיות היסודות אלו מחובבים. פקודי יי שרים. ובהיות כל אלה העיקרים. על יסוד התורה מסודרים. אי ההכמה תחיה את בעליה. ובכלה תעדה כליה. והסירה את שמלת שביה מעליה. ולפיכך טוב לנו להשתטט בדרכי התורה. ולמות בדרכי החקירה. במטה ובתבערה. שחתינו במדבר התעיייה. ארץ מאפילה. וטוב לנו להקדש באלה הלכה. אשר שם ההב. מאשר נהיה כבהמות יער. יחד ובסל ובער. והלא טוב לנו מיתיה כנשיקה. והיה מעשה הדקה. ואל נוכה למעלה העבודה. נחיה ונכיש טובה וברכה. ואמנם כי אלו החיובים אשר אני מורה. כחידים אשר אני קורא. ואין בכחם בכלל פס בחייה. להבטיח מלבוש נכרי. ראוי להכנס בדרך החקירה. וזאתי באהבה ובדבך. כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק. כי אילו הדברים בתעלומותיהם. לחכמי היסוד נתיחדו בסתריהם. וזר לא יקרב אליהם. ולא יבאו לראות כבלע. פן חכמת תבלע. לפני התגלה. כי לחכם לבת תאמת. והזר הקרב ימות. ולפיכך אפילו אני תחיתי לפני כל מעיין. לכל יהי עיני. בספר שחור להסיר המכשולים. ולהדליק נרות במראות האפלים. להסיר מדרכי תורתנו פחים ונזים. וסרובים וסלובים. בלשן ישמעאל ולשן יונים. גם את האובות ואת הידעונים. ולשבר מתלעות כפירים. שני אפיקודות. ושם אלוקים אחרים. אשר אמורים. להעלות אותם בלכות. ולהעיר בהן את הממשבות. גם יהיו ידיעות קרובות. ותחלת שלייתי. וראשית בקשתי. לדון אותי לכתובות. על ספר סגלת סוד הסלכות. כי כוונתי להועיל את העולם. סוד נסתר ונעלם. ואם המעיין בספרי המחבור ימצא בו ערות דבר. יתקן מעותי. ויחיל תקותי. ואם יתקן כפיתיקון רעיוניו. הנה שכרו איתו ופעולתו לשניו. כסיות כל חכם לכי תקן ברנע. והסגיר הכהן את הנגע. יהיה כאלו חובר הספר כשמן. והיה יי עשן. ולאשר ירשיע נזיר לשלח. לא יאכה יי פלוח. ואם בשמיות פננו. כי יי יגפנו. ואם השליך עליו בכדיה. כפשו לא חייה. ואני אבטח בשם בהיותו מאיר את עיניו. בספר מעיד ייחודו. ואין עוד מלבדו. לו כוונתי והוא יעדיני. בו בטחוני והוא יסודדני. נגדו אסתכן והוא יפדני. ויוניו דרכיו הישגים. וסודיו היקרים. ולבוצלי אתן נדק. ולא שאף דעי. ואני ביי אכנה אחילה לאלקי

שער ההויה

ג

ישעי. חשתי להמלך ככבודו ולא מרדתי. לעד לנגדו כי מלך חרדתי. בהכנסי לכרם נפלאות סודיו ששתי. ואל נגת אגרו ירדתי. אל גגות אגרו ירדתי לראות. המלך נכאות. ועורתי המחשבה הטורה. כבוד שלשה דרכי התורה. גמטר"א נוסד"קון חסודה. אשר היו שנין בחצר נגת ביתן. והוא כחן. וסוד אמתותיו יתברך נגלה מן וירא כבוד מ' אלהים. כי הוא לב השמים ואור הכוהים. הענפל אשר שם חלקי. ועל הרי בשמים מדלג ומקבץ. ובהם הוא חפץ. ופירותים כסתרם בתוך נגלהם. ועין עליהם. ויבכה להם ויראה להם. כי הוא מכון שבתו. כאשר היה באמונה איתו. והיא היתה תחלת הנכרות. בגדולות ובנפלאות. וכאשר חקרתי דרכי הנכוחים. ראיתי חלקים פנים אל פנים. בהשגיח סוד יהודו הנעלם. הוא חלקים חיים ומלך עולם. והבניתי נסתר מתוך נגלה. כועל חלקים ומעשן. חכרתי ספר במד יערב. לנחמדים מזהב ומנן רב. וגלת אגון מאו קראתיהו. כי כשמוכן הוא. בהיות נגת אבן הראשה. ולו שם כלשהו. ושלש איתותי סימן ידוע. ובנין קבוע. האות הראשון נמשל"א. נוסד"קון הכסיה. תמורה שלשה. ועוד בה עשירה. נהיות אגון שם הנגה. ובכך היתה הכוונה. ובאגון תמצא נסתר ונגלה. חינוך לשמירה פנימי מופלא. כי דרכי התורה גלויות ונסתרות. פשטים לרמן וסודות נשמרות. אחרות "אחרות טהורות. ובכל מקום אשר הסוד על המערכה. שם צוה יי את הברכה. ויעש לו יי כוכה. וכן תמצא בכל התורה מכסה בכיפה. ותמצא הסוד נסתר בקליפה. כי על כבוד חופה. נגת האגון תמצא פתרים. ועל ראש דמות סוכה וביפה. והם סתרי תעודה. אך כראשם מסוככת בעין כיפה. כדמיון האגון פרוי פנימי. ועל פרוי תסובב הקליפה. ובכמה או קראתי שם הכבוד והעונו.

ספר גנת אגון

על היות נגת ראש הפסגה. ואגון פתח המדרגה. בהיות הנסתרות לני חלקינו. והנגלות לנו ולכינו. ובהיות הסוד מוכן כדכונתו. והוא כחתיו ונא מחפוטו. והוא השגיח ישיג כל טוה. ויש כבדור לרמן אורח. ולא יהיה בקרן. ובאמת כי הסוד והנגלה באחד יתחבנו. איש באחיו ידובקו. ונהיה יתבונן נכונת כל עיני. ויסוד כל בנין. כי השכל והסוד. לנגלה יסוד. ושיהם מאוז המכיאם. זכר ונקיבה בראש. שכל ותורה הם שני חושקים. בעין נפש וזורה. מבלי בית חדר. שכל יסוד הכל אשר ישכון בלב יגורה. והוא אגון אחות קבר. נשכון יסוד שכל בחיק תורה הלא אז הנקיבה היא תסובב נגר. ואמנם כי אלו הדברים אשר אנו בהם מעוררים כולם נכוחים להבין ישרים. והנה תורה מאוז בקראו. ובכל השכל בדקים נמאז. ולא נתנו להדרש בהסון. בארץ מדבר ובתורה ילי ישימון. כי הדברים דברי ששועים. דברי חכמים כדרכונות וכמסמות נטועים. ולא יבנו כל רשעים. מסך בקרבם דוח עושים. ומסרבו הפרינים בסתר. ובניאור לשון לא נאמרו. פן יחריבו עולם כעשה ותמוש היתד התקוע. אמנם בעלי אונים יאיונו. והמשכילים יבנו. וחכמי לבי ילשמו חוקם. והם יקחו חלקם. וכל פתאים יאיו ויאגחו. ובכך נדקים יאיו וישמחו. והחכמים לזה הספר יתייחסו. והנשאים הנה בסר. והנה בכנס בניאור חלקי הספר ומעדינו. כי בתר מלכות נמהלבו. וכדיק יי כלל דרכיו.

רשה זה ספר בבאר דת קדושה : אשר על לב חכמים היא דרושה :
ובשליש דרכיהם ששועים : כסוד נגת ולו שם בשלושה :

דע לך כי הספר הזה נחלק לשלשה חלקים :

החלק הראשון חלק השמות והוא סמל סוד שמותיו ית' כל שם ושם כפי שהוא :

החלק השני כב אותיות היסודות על היות מורות סוד תכונת עולם כסוד הפעולה והתנועה :

החלק השלישי

הוא החלק הניקוד על היותו מורה סוד היסוד והכנין והתנועה ועל היות הנקודות מכוונות על סדר הכוונה ומניעות האותיות ולאילו שלשה דרכים הספר נחלק. והנני כנכם בביאורו. בעזרת שדי פתחו שערים ויבא גוי גדיל שומר אמונים:

החלק הראשון

שעריו חמשה. השער הראשון שער ההויה. והוא שער שם המיוחד. השער השני הוא שער הכיבוי והוא סוד שם אלהים. ושאר שמות הנמשכים אחריו:

השער השלישי שער ההיכל והוא סוד שם אדני על היותו היכל לקריאת השם המיוחד:

השער הרביעי שער השם והוא סוד שלי ידוד כליות העדות על השם המיוחד:

והשער החמישי שער הנבואות והוא סוד שם ידוד נבואות על היות כל נבואות העולם תלויין בו. וזהו שלם חלק הראשון מהספר בסוד ביאור השמות שהוא יתעלה נקרא בהם:

החלק השני

שעריו רבים על היותו שער כל חתימות. ורבו המאמרים בו כפי ההמשכה לכל העניינים הנכללים בהם שהם סתרי תורה. וכל אחד ואחד יסוד לו שער בפני עצמו כדי שיהיו כל כלליו פריטות וכל עניינם מוכנים לאותם הנבכים בחקירות. ובהיות כל עניין מיוחד בשער שלי. אינדרו לעצמם עם יי ויבינו כל שער ושער כפי שיעורו הראוי לו. ואזתיה הכוונה מושלמת ויהיו העניינים מכוונים לעת מנחל לכל המעיינים בהם. וזהו תשלם תכונת החלק שני:

החלק השלישי

שעריו ארבעה מפני שהנעניינים המורים על עצמו שהם מיוחדים זה מזה:

השער הראשון שער היסוד והוא סוד שלש נקודות היסודיות: שהן סוד חלם שרך חרק יסוד לבד:

והשער השני שער הכניין והוא סוד שלש מיני הניקוד המורים הכניין והם צר' סגול שבא:

השער השלישי שער התנועה והן סוד שתי תנועות שהן פתח קמץ סמך על פתיחה ונעיקה:

והשער הרביעי סוד הייסוד האמיתי והייסוד שאין אחריו יסודי והוראת תכונות היסודות האמית' וזהו החלק הספר כשלם. ובו כללות במה סודות אשר בהם די לכל משיבילים ובעלי קבלה:

והנני כנכם בביאור אילו השלשה חלקים כל חלק וחלק לפי שעריו הנכללים בו בעזרת שדי ישי לעורך על סדר כוונת השמות. שהשמות נקראים בהם:

החלק הראשון אשר שעריו חמשה הן על סדר הכוונה:

השער הראשון אשר הוא שער ההויה תמצא בו שם המיוחד שהוא יהוד והוא סוד ההויה משם ולפיכך נקרא שער ההויה באילו אמר שער השם שהוא יהוד:

וזהו השער שהוא שער ההויה כללית שלשה שמות המורות סוד ההויה ואמתתה בין היות הקדמות בין היות החידוש כמו שנבאר בשער שלי. והשמות הנכללים בשער זה הנה יהוד אהיה זה שהן סוד יהוד יהו יה שכן סוד שמו השם המיוחד ולא עוד שמושו האמיתי על דרך הסדר הוא סוד יהוד יהו יה. וזהו סוד יהוד אהיה יה. לא פחות ולא יותר. ואילו שלשה שמות כללית אותם בשער ההויה וזהו סוד כוונת השער.

השער השני הוא נקרא שער הכיבוי תמצא בו סוד הכיבוי שהוא נקרא אוקים. ולפיכך קראתיו שער

הקדמה

הכינוי להיות כיבוי סודו אלקים לא פחות ולא יותר. וכלו אמרתי שער האלקים הוא שער הכיבוי. וזהו השער כללית בו שלשה שמות המורים סוד הכיבוי שהם אלקים אל זה אל כי אלקים הוא תחילת כל הכיבויין כמו שנבאר בעה בשער שלי וקראתי שם שער זה שער הכיבוי על היות כינוי סודו אלקים:

והוא תחלת כל שאר הכיבויין. וממכתיו אותם אכל שער ההויה כי שער ההויה שם וזה כינוי והוא סמך לו. והנה כללית בשער זה שלשה שמות הנכללים בכינוי זה. הלא כוונת זה השער:

השער השלישי הוא נקרא שער ההיכל תמצא בו סוד ההיכל הוא סוד אדני ולפיכך קראתי שם השער שפרשתי בו

אדני שער ההיכל על היותו סוד היכל בעצמו. וכלו באמר שער אדני שהוא הוא בעצמו וזהו השער פירשתי סוד שם אדני על היותו היכל לקריאת השם המיוחד באמרו היכל יהיה על היותו מבאר בו סוד אדני שהוא הוא בעצמו זה. הלא כוונת זה השער:

השער הרביעי הוא נקרא שער השם הוא השער שמפרש בו אמתת שם וזהו סוד שדי ידוד מהו ומה הכוונה בהיות השם נקרא שם וזהו סוד שדי ידוד סמך שם ולפיכך קראתי שם שער זה שער השם על היותו מפרש בו סוד שדי ידוד שהוא אמת השם ולפיכך נקרא שער השם והוא הנכלל בו. וזהו הלא כוונת שער זה:

השער החמישי שהוא שער הנבואות מבאר בו סוד השם הנקרא יהוד צבאות ואין בשער זה כוונה אחרת כי אס כוונת

נבואות על היות כל נבואות העולם תלויין בשם ההויה ולפיכך נקרא יי נבואות הויה. ומסך ליה יד צבאות שאין לנבואות קיום בלתי הויה וזה היתה כוונת שער זה. וזהו השער כשלם החלק הראשון משלשה חלקי הספר:

השער השני הוא נקרא שער הכיבוי בשם ההויה ולפיכך נקרא יי נבואות הויה. ומסך ליה יד צבאות שאין לנבואות קיום בלתי הויה וזה היתה כוונת שער זה. וזהו השער כשלם החלק הראשון משלשה חלקי הספר:

השער השלישי הוא נקרא שער ההיכל תמצא בו סוד ההיכל הוא סוד אדני ולפיכך קראתי שם השער שפרשתי בו אמתת שם וזהו סוד שדי ידוד מהו ומה הכוונה בהיות השם נקרא שם וזהו סוד שדי ידוד סמך שם ולפיכך קראתי שם שער זה שער השם על היותו מפרש בו סוד שדי ידוד שהוא אמת השם ולפיכך נקרא שער השם והוא הנכלל בו. וזהו הלא כוונת שער זה:

השער הרביעי הוא נקרא שער השם הוא השער שמפרש בו אמתת שם וזהו סוד שדי ידוד מהו ומה הכוונה בהיות השם נקרא שם וזהו סוד שדי ידוד סמך שם ולפיכך קראתי שם שער זה שער השם על היותו מפרש בו סוד שדי ידוד שהוא אמת השם ולפיכך נקרא שער השם והוא הנכלל בו. וזהו הלא כוונת שער זה:

השער החמישי שהוא שער הנבואות מבאר בו סוד השם הנקרא יהוד צבאות ואין בשער זה כוונה אחרת כי אס כוונת נבואות על היות כל נבואות העולם תלויין בשם ההויה ולפיכך נקרא יי נבואות הויה. ומסך ליה יד צבאות שאין לנבואות קיום בלתי הויה וזה היתה כוונת שער זה. וזהו השער כשלם החלק הראשון משלשה חלקי הספר:

השער השני הוא נקרא שער הכיבוי בשם ההויה ולפיכך נקרא יי נבואות הויה. ומסך ליה יד צבאות שאין לנבואות קיום בלתי הויה וזה היתה כוונת שער זה. וזהו השער כשלם החלק הראשון משלשה חלקי הספר:

השער השלישי הוא נקרא שער ההיכל תמצא בו סוד ההיכל הוא סוד אדני ולפיכך קראתי שם השער שפרשתי בו אמתת שם וזהו סוד שדי ידוד מהו ומה הכוונה בהיות השם נקרא שם וזהו סוד שדי ידוד סמך שם ולפיכך קראתי שם שער זה שער השם על היותו מפרש בו סוד שדי ידוד שהוא אמת השם ולפיכך נקרא שער השם והוא הנכלל בו. וזהו הלא כוונת שער זה:

השער הרביעי הוא נקרא שער השם הוא השער שמפרש בו אמתת שם וזהו סוד שדי ידוד מהו ומה הכוונה בהיות השם נקרא שם וזהו סוד שדי ידוד סמך שם ולפיכך קראתי שם שער זה שער השם על היותו מפרש בו סוד שדי ידוד שהוא אמת השם ולפיכך נקרא שער השם והוא הנכלל בו. וזהו הלא כוונת שער זה:

השער החמישי שהוא שער הנבואות מבאר בו סוד השם הנקרא יהוד צבאות ואין בשער זה כוונה אחרת כי אס כוונת נבואות על היות כל נבואות העולם תלויין בשם ההויה ולפיכך נקרא יי נבואות הויה. ומסך ליה יד צבאות שאין לנבואות קיום בלתי הויה וזה היתה כוונת שער זה. וזהו השער כשלם החלק הראשון משלשה חלקי הספר:

השער השני הוא נקרא שער הכיבוי בשם ההויה ולפיכך נקרא יי נבואות הויה. ומסך ליה יד צבאות שאין לנבואות קיום בלתי הויה וזה היתה כוונת שער זה. וזהו השער כשלם החלק הראשון משלשה חלקי הספר:

השער השלישי הוא נקרא שער ההיכל תמצא בו סוד ההיכל הוא סוד אדני ולפיכך קראתי שם השער שפרשתי בו אמתת שם וזהו סוד שדי ידוד מהו ומה הכוונה בהיות השם נקרא שם וזהו סוד שדי ידוד סמך שם ולפיכך קראתי שם שער זה שער השם על היותו מפרש בו סוד שדי ידוד שהוא אמת השם ולפיכך נקרא שער השם והוא הנכלל בו. וזהו הלא כוונת שער זה:

השער הרביעי הוא נקרא שער השם הוא השער שמפרש בו אמתת שם וזהו סוד שדי ידוד מהו ומה הכוונה בהיות השם נקרא שם וזהו סוד שדי ידוד סמך שם ולפיכך קראתי שם שער זה שער השם על היותו מפרש בו סוד שדי ידוד שהוא אמת השם ולפיכך נקרא שער השם והוא הנכלל בו. וזהו הלא כוונת שער זה:

השער החמישי שהוא שער הנבואות מבאר בו סוד השם הנקרא יהוד צבאות ואין בשער זה כוונה אחרת כי אס כוונת נבואות על היות כל נבואות העולם תלויין בשם ההויה ולפיכך נקרא יי נבואות הויה. ומסך ליה יד צבאות שאין לנבואות קיום בלתי הויה וזה היתה כוונת שער זה. וזהו השער כשלם החלק הראשון משלשה חלקי הספר:

השער השני הוא נקרא שער הכיבוי בשם ההויה ולפיכך נקרא יי נבואות הויה. ומסך ליה יד צבאות שאין לנבואות קיום בלתי הויה וזה היתה כוונת שער זה. וזהו השער כשלם החלק הראשון משלשה חלקי הספר:

השער השלישי הוא נקרא שער ההיכל תמצא בו סוד ההיכל הוא סוד אדני ולפיכך קראתי שם השער שפרשתי בו אמתת שם וזהו סוד שדי ידוד מהו ומה הכוונה בהיות השם נקרא שם וזהו סוד שדי ידוד סמך שם ולפיכך קראתי שם שער זה שער השם על היותו מפרש בו סוד שדי ידוד שהוא אמת השם ולפיכך נקרא שער השם והוא הנכלל בו. וזהו הלא כוונת שער זה:

השער הרביעי הוא נקרא שער השם הוא השער שמפרש בו אמתת שם וזהו סוד שדי ידוד מהו ומה הכוונה בהיות השם נקרא שם וזהו סוד שדי ידוד סמך שם ולפיכך קראתי שם שער זה שער השם על היותו מפרש בו סוד שדי ידוד שהוא אמת השם ולפיכך נקרא שער השם והוא הנכלל בו. וזהו הלא כוונת שער זה:

השער החמישי שהוא שער הנבואות מבאר בו סוד השם הנקרא יהוד צבאות ואין בשער זה כוונה אחרת כי אס כוונת נבואות על היות כל נבואות העולם תלויין בשם ההויה ולפיכך נקרא יי נבואות הויה. ומסך ליה יד צבאות שאין לנבואות קיום בלתי הויה וזה היתה כוונת שער זה. וזהו השער כשלם החלק הראשון משלשה חלקי הספר:

השער השני הוא נקרא שער הכיבוי בשם ההויה ולפיכך נקרא יי נבואות הויה. ומסך ליה יד צבאות שאין לנבואות קיום בלתי הויה וזה היתה כוונת שער זה. וזהו השער כשלם החלק הראשון משלשה חלקי הספר:

השער השלישי הוא נקרא שער ההיכל תמצא בו סוד ההיכל הוא סוד אדני ולפיכך קראתי שם השער שפרשתי בו אמתת שם וזהו סוד שדי ידוד מהו ומה הכוונה בהיות השם נקרא שם וזהו סוד שדי ידוד סמך שם ולפיכך קראתי שם שער זה שער השם על היותו מפרש בו סוד שדי ידוד שהוא אמת השם ולפיכך נקרא שער השם והוא הנכלל בו. וזהו הלא כוונת שער זה:

השער הרביעי הוא נקרא שער השם הוא השער שמפרש בו אמתת שם וזהו סוד שדי ידוד מהו ומה הכוונה בהיות השם נקרא שם וזהו סוד שדי ידוד סמך שם ולפיכך קראתי שם שער זה שער השם על היותו מפרש בו סוד שדי ידוד שהוא אמת השם ולפיכך נקרא שער השם והוא הנכלל בו. וזהו הלא כוונת שער זה:

השער החמישי שהוא שער הנבואות מבאר בו סוד השם הנקרא יהוד צבאות ואין בשער זה כוונה אחרת כי אס כוונת נבואות על היות כל נבואות העולם תלויין בשם ההויה ולפיכך נקרא יי נבואות הויה. ומסך ליה יד צבאות שאין לנבואות קיום בלתי הויה וזה היתה כוונת שער זה. וזהו השער כשלם החלק הראשון משלשה חלקי הספר:

השער השני הוא נקרא שער הכיבוי בשם ההויה ולפיכך נקרא יי נבואות הויה. ומסך ליה יד צבאות שאין לנבואות קיום בלתי הויה וזה היתה כוונת שער זה. וזהו השער כשלם החלק הראשון משלשה חלקי הספר:

השער השלישי הוא נקרא שער ההיכל תמצא בו סוד ההיכל הוא סוד אדני ולפיכך קראתי שם השער שפרשתי בו אמתת שם וזהו סוד שדי ידוד מהו ומה הכוונה בהיות השם נקרא שם וזהו סוד שדי ידוד סמך שם ולפיכך קראתי שם שער זה שער השם על היותו מפרש בו סוד שדי ידוד שהוא אמת השם ולפיכך נקרא שער השם והוא הנכלל בו. וזהו הלא כוונת שער זה:

שער ההויה

דע אמתת חכמה ראויה בסוד יהוד יסוד יהוה והיה. ודע כי שם חמיווא הוא יסוד כל והוא יסוד שער הדרה:

ברוך הבא בשם יהוד

ברכנוכם מבית יי.

זה השער ליהוה צריקים יבואו בו:

דע לך אחי ישמך האל:

כי כל שמותיו שהוא יתעלה נקרא בהם אין ככולם שם שמעיד תכלית העדות הנכונה בסוד ייסודו ומכילותו. כי אס השם שמעיד

7

מעידים סוד ייחודו וזמנו גריך להמליכו ב"ד חרות הבילס כד' שיתכונו בסוד ייחודו האמתי וידעו כי השם המיוחד לו ית' הוא השם המורה ומעיד על אמתתו והוא שם אחד לבד * והוא המעיד כי הוויתא אדות היא ואין בה תעורבת אחר * ולפיכך הדע לך כי שם זה הוא המעיד עליוית קודם שנברא העולם על היותו יחיד במיאות ואין שם דבר קדמון * ומה שנריך שדעוהו ושתעורר עיניו שזה ית' נקרא באין בכל הלשונות שבעולם לשון יותר נכבד מהרגש ומשמש המשפחה ד"ה כי הוא אין משמש לשון כי אם בה' ית' לבד לא נופל על תשמים * וכל אותם הלשונות שתייגו בתורה הנהיגה היותו הויה היו כולם כמו כל לשון דו"ה ולא עוד כלומר על היות הנרות או הטובות היות כפי המעשה אינם הויה הן ולא עוד וכך יי' הרה * וכן כל שאר הלשונות ויהי הויה כולם כהויה הם משתמשים ומכח היותו נמנאו העניינים ההם בעולם והתכונו כי בוד מוטל ונכבד הוא עד מאד * כהיות שם המיוחד כבדל משתמשים ההרגש ומשתמשים קדושה היא * והוא המעיד כי כי מאמתת מביאותו נבראו כל הנמנאים כולם והוא אינו מורה כי אם הויה לבד * ואחר שכן הרי לך עדות נכונה כי בהיותו יחיד כבדל במציאותו והוא נמנא בתכלית איפסותו הייחוד * ולא היה נמנאו וולותוית נקרא בזה השם * ואל תתפוש עלי באומרי נקרא זה השם כי בדרך הלשון אי אפשר משתמש * ואם תרגוה אמור הויה היה ויהי * או אמור הויה כלל * היה הוא בלבד * ומאחר שאין שם וולתויה היה לו שם אחר כי אם שם ההויה שזהו תכלית העדות כהיותו ית' כבדל מכל בד הרגש וחומר וזהו * שתצטרך שתעבורו עליו באומרו ו'ל הוא היה בשמו בלבד * אליעזר בדעתך הויה נצורת האותיות לא אותיות דווקא אלא אמתת מהות הויה. שהוא ית' אינו

משמש בצורה הנגש להיות שם ההווה בצורת הזויות כאל
יטרכו בצורה כי אמתית במה שהיא הווה ואנחנו בהיותנו
מורגשים לא נשי כי אם כלי ואין בלי מסוין אותו ית' שהוא אינו
אזרח מקום ומתוך הכנת צורת הכל נשי אמתת ההווה כמו של
נוכל להיכנס בחקירות המושכלות בלתי אמצעות המורגשות
שהמורגשות כלי הן למושכלות ואע"פ שאין המושכלות אחרים
מקום ובהיות קדמן לא היה לו שם אחר כי אם אמתית שם ההווה
במה שהוא ית' הוה באמתת ההווה ולפיכך הוה השם אין כדל
מאמתת הויות ית' כי הוא עצם אמתיתו במה שהוא ית' יסוד כל
הווה ואע"פ שלא היה לגש וולתו בזה השם בלבד היה די לו
בהיותו מורה ומעיד על ההווה ומאחר שאין שם וולתו לא היה לגש
שם אחר כי אם וולתו והוא ראוי להיות שהוא סוד ההווה ובלתי
הווה אלא שם הוה והרי לך כי נשי אסר ולזה הוא בשמו הוא
שלא תוכל להעיד עליו ית' שהוא הוה מבלי שם ההווה כי ההווה
היא מאמתת מציאות הנמצא בהיותו נכח שאלו תאמר שהוא ית'
ההווי שם הוה והוה מופת מוחלט אין בריך עליו מופת אחר
ולפיכך היות השם ההווה סוד אמתת כל נמצא והוא המאמתת על
היות הנכח נכח והוא ראשית כל ראש יסוד כל התחלת וסבת כל
מציאות הוכרך ית' להיותו נכח כל שם ההוה על הויות ית' סבת כל
המציאות הרי לך מאמתת הויות ית' נכח לו כל המציאות שאלו
להם יסוד הוה שהוא הוה ית' אין להם איפסיות להנכח הרי לך
העדות כי מאמתת מציאות שאר כל הנמצאות כולם נובל להפיד
על אמתת מציאות ית' שאלו יעלה על הדעת שהוא נמצא הריגס
כל הנמצאים הוים ונמצאים מאמתת הויות ומציאות ית' ואם
יעלה על הדעת שהוא אינו נכח אין לך כל הנמצאים בלתי נכח
אפסיות מציאות והוה כי שאלו לא אמתת כל ההוה כי
הנמצא תלוי בו כל הנמצאים יבטל לו כשנשי שהוא יסוד
אמתת כל הוה ומציאותה אמנם הוא לא יבטל לביטול הנמצא
כלם וולתו כי הוא אמתת ההווה והמציאות נתלה בדרכי אחר

ואשר שכן הני לך סוד שמו המיוחד ליתכר שהוה שם ההויה קידם
לכל המצאיים להמכאות ומכא מציאותו ככ נמצא וכלית שם ההי'
לא ינא כל ההי' למציאו הויה ומה שאנו אומרי' כי שמו לאו גורר
האותו' כי באם אסת' מהות הויה הרי לך כי בהיותו ית בשם ההויה
סודם כי כל ההויות כול' מאסת' הויותו ונבאוו מציאותו ית' נמצאו

כ כ 2

ואלו

המעיד על ההויה שממנו נגזרים שני שמות אחרים • המורים על
היו כל ההיות שבעולם במבוא מלחם היותו יתברך • כמו שבגדלה שני
שמות ההויה נגזרים מהשם המיוחד והוא תחלת ההויות כולם •
ואמנם כי השלשה שמות המורים שם ההויה הם המעידים על מוד
המציאות בהיותו ית' ראשון נמו שההויה ראשונה לכל המבאים •
שם אין ההויה אין האיספרות מנעת למבאים • ולפי רתייחד לו
ית' שם ההויה על היות כל המבאים כולם וזלתו נתהוו מאמתת
הויות • וזה השם הוא המעיד עליו בסוד ייחודו המכוון על האמת
שאין אחריו אמת • ואמנם כי זה השם המעיד על ההויה הוא בלבד
הנקרא על שם המפורש שם המיוחד • כי הוא זה השם שתייחד
להיותו על אמתו והוא מעיד על היותו יתבר' נבדל מן הכלל הוא
בכול את הכל והוא הכל וחובה לכל • וכמו כן שם המעיד שהוא
סובב בכל ואין לו מסובב וזלתו והוא העד הנאמן ית' פועל וכונה
ותכלית ושאר כל שמותיו אין בהם שם שורה על אמתיותו ומציאותו
כמות שהוא • כי הם אינם יכולים להעיד על קדמותו מאחר שהן
מחודשים • ואמנם כי כל שמותיו כולם בלתי שם המיוחד בחדוש
העולם הן מחודשים והויה קודמת לכולם והיא הגורמת על היות
המבאים שמתוכם בהויה • ובכן שם המיוחד שהוא שם ילד קדמ
לכל שאר שמותיו והוא הגורם על היות כל השמות נבאים מבח
ייחודו ולפיכך זה השם מיוחד לו ית' להעיד על אמתת מציאותו
ושאר כל השמות בלבד בלתי שם המיוחד כולם מורים על פעולתו
ית' • וכל שם ואם לפי הפעולה הוא נגזר • ואמנם כי שם ההויה
נחלק לשלשה שמות ששם שם ילדו אלהי והכולם הם שמות שם
המיוחד ואין בהם שם שביעי לתכלית עיליו • וכדעתי להתעורר
בזכרון על אחד ואחד בעזרת שדי :

סוד השם המיוחד יהו"ד ראש לכל ראש
 ירם על כל .

דע לך איינשמך האל' שהשם המיוחד שהוא שם בן חנניע
אבותיות ואבותיות יוד הא' ור' הא' הוא השם
המיוחד לו להנחלה גדולה על שם סוד הויותו ובחיותו מביתו
ית והוא השם שלא תחדש לו בחדוש העולם' וכמו שהוא ית'
אינו מחודש כך שמו יתבדק אינו מחודש מפני כיוה השם המעיד
על קדמותו יתבדק ובחיותו הוא' ובניאור אילן קודם שנברא
העולם היה הוא שמו בלבד' ובאמת כי כן הוא' ומה נעים הענין
למשכיל באומרו היה הוא ושמו ולא אמר הוא ושמותיו' וכן באומרו
לשון היה' הוא הה' והה' ויה' ויה' ובאמת כי הוא יתבדק אין לו
שם מיוחד על מציאותו וקדמותו' כי אם אחד לבד וכמו שהוא אחד
כך שמו האמיתי אין לו אלא אחד' וזה העדות בהיותו בכל
מעדים ידור אלקינו יהוד אהר' כלומר אנו מעידים בכל
יופ פעמים כי בכל מקום שאנו מוכירים שם' לעולם אחד הוא'
כלומר שזה יחיד הוא' וקדמון בקדמותו יתבדק' ולכך
אמר בראשן שמע ישראל גדול גדול אנו ואחר כך פירש כי
בכל מקום יהוד הכוונה בו ידור אהר' והוא מעשה מרכבה
שמעיד עליו יהוד סודו בעש' מרכבה כוז' וסוד כוז' הוא
ידור אהר' הילך העדות ברורה כי בכל מקום שאנו מוכירים
ידור הכוונה בו ידור אהר' כמו שפרשנו בסוד כוז' שהוא
באחד שלשה דרכי יחיד שהוא דרך התמורה' ואמר' כי סוד כוז'
שהוא ידור אהר' תמצאוהו כמותו בסוד כוז' ידור אהר' וזהו
הטעם כי כל ה' אהר' הטעם לו והסוד התמורה' והסוד
הנקרא מעשה מרכבה' ועניינים אלה ידעו אנו לבארם בבאור
באחד בחלק כ' אבותיות' ובחזר למה שאנו בו ובאמר' דע
כי לכל כענינו פעמים במהו הגדולה האמיתית וההיותו דבותיותו
להתמנות בראשית כל' כמו שאמרנו' במכתב ברבות'

וכל זה לכוון בפסוק זה העדות הכוללת כל הזכות השם שאנו מוכירים תמיד הדרך כלל פקס מוכירה פסוק יהוד אחד וכמו שפך הפסוק פירש הוא לא לא וכו' מוכיו על תחילתו כמי שפעד ואמר הדע לך ישראל כי מה שאנו מוכרים יהודה פירו' שלו יהוד אחד הוא פסוק כזה והרי לך כמו הכונה כפי תוכו

ואלו יעלה על הדעת שהוא אינו נמצא הרי לך כל ההויות בטלים כי הוא הגורם לאמתת כל ההויות כולם ואילו יתבטלו כולם הוא אינו סתבול שאין שם ההויה וולתו שמה' גרמת להויותו' ומה שיש לך להתעורר בו ולדעת כי ראשית כל הנמצאים מבחשם ההויה נמצאו באומרו בדיבור ראשון ואמר אלה' יהי אור שהויתחילת החדש והויתאמר ראשון מכל' והויתאמתת בראשית' ולא תחוש למי שאמר וולתו זה כי זו היא הכוונה האמתית' ומכלאן הדברים אשר ביארנו יש לך לדעת כי שם המיוחד גורם לכל הנמצא' כולם להיותם נמצאים וולתו אין להם מציאו' והרי לך מבוחר מוד אחרם ז"ל היה הוא ושמו בלבד והכל תלוי בהויה שהוא אמתת הנמצא' ולפי' תמצא שהוא מודו של השם המיוחד לקריאתו תמיד ואין לו שם אחר שיקרא בו על בד אמתתו כי אסוה' וכלוה להעיד כי הוא אמתת מציאות כל הנמצא' בהיותו ית' נקרא הויה אין לשום נמצא מציאות כי ההויה היא אמתת מציאות הנמצא' ואני כופל וסוה מיראתי שלא יטעו המעינים כי עניינים דקין הן עד מאד'

ובחור לכוננו כי נאמר כי לך נקרא בשם זה לעולם בקריאה סיחודת לאמתתו על בד היותו מורה הויה' אמנם כל שאר השמות כולם לא תמצאו שהוית' נקרא בשם לא על בד סתף פעולה' או ענין שאותו השם ראוי על אותה הפעולה או על אותו המעשה ולפי השעה וכלוה כהיות שאר כל שמותיו וולת זה השם המיוחד מחודש' הס בחדש העולם ואחר שהן מחודש' לענין מכוון הן מחודש' ובהיותו מתעסק בספור ענין שחדש או כעל איזו נקרא באותו שנה בשם המורה על אותה הפעולה' ואחר שכן - הרי לך כי כל שמותיו ית' בלתי שם המיוחד מחודש' הם ומאמתת מציאות השם המיוחד נחתשו' כי בלתי הויה אין לשאר כל השמו' מציאות כי הוא הגורם לאמתת מציאותם ענין שם המיוחד קוד' לכל המציאות והלשונות וי"כ הרי העדות ברורה' כי לא נמצא קדמון וולתי יהוה ית' המיוחד מאחר שהו סבת ההויה וההויה סבת אמתת כל הנמצא' ואין דבר קודם להויה באפשרו' ואחר שכן הוא הרי שמו המיוחד הבכבד והנורא מורה ומעיד מוד אמתתו על היותו נקרא יהוה שהוא מוד היותו אמתת הויה שאין אחריה הויה ואחר שכן - הוא בלבד קדמון מאחר שהוא בלבד מוד אמתת הויה ואין דבר אחר ביוגא עמו אמר' כל הנמצא' כולם וולתו מאמתת הויתו נחתשו שהיא הגורם להיות נמצאים ואחר ההויה נמצאים כל שאר הנמצאים כי ההויה מושכת אותם ומאמתת מציאותם וולת ההויה אין להם מציאות הרי שמו הגדול עד כאן על קדמותו ויחודו ואין קדמון וולתו' וזן הוא העד על היות כל הנמצאים מתהוים מאמתת מציאותו והויותו והכל בעדות השם המיוחד - ובאמת כי השם המיוחד מורה מוד אמתת מציאותו באומרו ית' על ידי נביאיו ואני הוא שמי' והתבונן העניין המופלג הזה ושם תראה כי מה שאמר אנו' אני הנמצא בסוד שמי' יהוה כי שמי הוא מוד אמתתו והוא מורה מוד הויה בלבד וכאלו אמר אני הוא ההויה האמתית אשר מאמתתי נמצאו כל הנמצא' ושמתי ואמתתי אחד הוא כי שמי מוד הויתו והויתו הוא מוד אמתתו והרי שמי ואמתת מציאותו דבר אחד' כי אלו נאמר שהו השם מחודש הוא לא נוכח להעיד על קדמותו ואפי' נרבה לאומרו לא נוכח כי הוא המורה על אמתת מציאותו וקדמותו וחדשו העול' כי שמו הוא הכולל את הכל והויתו היא הגורמת היות כל הנמצאים שהוא מוד החדש' וההויה היא אמתת כל נמצא במה שהוא נמצא הרי לך שמי יהוה מעיד עליו על היותו נמצא קדמון לא דבר אחר עמו כי אין שם ההויה מורה כי אם מציאות לבד לא דבר אחר ולפי' היותו זה השם המיוחד נמשך לית' ואינו נשקתו הוא מורה ומעיד על אמתתו לא נוכח לקראו בשם ההויה' ואינו נהנה כפי אותיותיו לדעת שאין הויתו הויה בורה' ולא אמותתו מקום כי אם מאמתת שם ההויה מה שמורה מוד הויה' שהו מוד קדמותו ית' בלתי בורה אחרת ולא דבר אחר נמצא עמו' ולא נאמר כי גס השם דבר שמי הוא כי הוא ית' אמתת השם שהוא ההויה באומרו אנו' הוא שמי בל' אין שמי חונה ל' כי אני אמתת הויתו הוא שמי כמו שרשנו'

ומה שנרץ לשמו תמיד על היות שם השם אחד ואין דומה לו ומח שהוא הוא ית' אמתת שמו' הרי שמו אחד מאחר שהוא הוא ית' אלו נאמר שמו על כל פני' הוא מוד היותו ואמתתו מוד מציאותו' והרי הוא האחד ולא נאמר עליו ית' (כס' אינו') הרי הוא גס הוא מוד שמו שהוא מוד ההויה והוא אחד הוא' הרי לך שכל אלו הפנים בכל מקו' שמכיר שמו הוא הוא ואחד הוא' ובכל מקו' שמתבונן אליו ית' אפי' שלא בשמו בכל פני' אחד הוא' והעדות עליו שהוא אחד הוא העדות ששמו אחד' הרי לך מוד גדול מפורש על היות שמו נקרא אחד' כמו שהוא ית' נקרא אחד שאין הפרש בין זה לזה' וכשהוא נקרא אחד' שמו מכל פנים אח' וכשהוא נקרא אחד הוא מכל פני' אחד' ועו' הסוד נאמר ביום ההוא' יהיה יי' אחד' ושמו אחד כלו' כהיות העדות עליו שהוא אחד הרי גס העדות על שמו כי הוא הוא ית' נבדך על שמו מעיד אמתתו' ולפיכך תמצא שם יהוה שהוא פעיל יהוה אחד כמו שפירשנו בסוד כונו' כי הוא הוא הפעולות בצבאו' ושמו זה הכלל גדול תמיד היות שמו נקרא אחד' כמו שהוא ית' נקרא אחד' כי הכל אחד' ואחר שביארנו זה הענין בסוד הייחוד כחור לבד שאר ענייניו ונאמר דע כי בהיותו זה השם הנכבד והנורא נעלם מן הקריאה כפי האותיות מפני שאין ההשגחה מגעת עד תכלית שמו להשיג אמתת מה שמורה בסוד ההויה מפני שאין תופש מקו' ואין הכוונה בהרגש כי אם באמתת ההויה במה שהוא הויה' ואמנם כי שם הוא שם הנמצא שאין לו בד חדש ומאחר שאינו מחודש היאך יבילהו כלי מחודש חלילה וחס' ולפי היותו מיוחד לאמתת ההויה ואינו נגזר לפי הפעולות נתייחד לקריאתו ית' אלה' אמנם לא כפי אותיותיו' ומה שאמרנו שאי' נקרא בכתבו אלה' הי"ל' לקריאתו בזה שבו נסתר ונעלם באמרו יהוה' הביטל קדשו שיש לך להתבונן מוד שתי לשונות מעידים זה על זה שנאמרו בפסוק אחד ויהוה' בהיכל קדשו ה"ם מפניו כל הארץ' כי מוד ה"ם הוא מוד היכל כי מה שאמר בהיכל ה"ם שבו שמו הוא נאמר בהיכל כי מוד היכל שבו הכוונה בסודו ה"ם ויכירו שם הויה שהוא יהוה נקרא בשם היכל שהוא יהוה והוא נסתר בתוך היכל' אמנם השמוש שלו אלני שבויקראו אותו כל העולם בסוד ה"ם והוה מוד אחר ה"ם מכניו' כל הארץ בסוד ה"ם' ובמקום אחר נבאנו לסיק ה"ם שאינו הולך אל הכוונה ואינו סמוך לשם' אמר' אינו מא' שג' אמר הכבי' כענין שבא בצלון ואמר ה"ם' ואם כן יש לך להסתכל במאמר תורתנו כולה כשתמצא המלה באמתת מציאותו ית' כדך או מפני נביא או מאמר אומרים כי אין כל המאמרים שוין ולא הן מאמר נביא מפני ית' והוא ענין נכבד וכפלא מבארנו הניאור העלה הוא אומרו ואחר ה"ם כי לא להזכיר בשם יהוה' כלומר הזכרה נסתרת ואחר ה"ם כלומר אל' שלא להזכיר בשם יהוה שהוא שם המיוחד' ואמר' כי היכל זה מורה אדנותו והסתרו מהכל וענייני' אילו לפנים נבאר אותם בע"ה' ומה שיש לך להתבונן כי על היותו זה השם עומד מכלתי שנוי וכמו שהוא אינו משתנה' כך שמו המיוחד אינו משתנה ושמו יתבדך מעיד עליו מוד מציאותו' ואמתת הויתו קודם שנברא העולם ובמציאות העולם ואחר מציאות העולם באומרו יי' מלך' יי' מלך' הרי לך מלך היה מלך היה יחלך ויהיה' ומה שאמר שלשה פעמים בה הפסוק מלך יהוה יהוה יהוה' מודם ה"ה יהוה' כנגד מלך מלך ית' הרי לך כי שמו הוא המעיד עליו קידם זמן וכונן ואחר זמן שהוא אינו משתנה מהויותו יתבדך הרי לך מכל אלו פני' אשר הקדמנו ביאורם כי שמו המיוחד לוית' דבק הוא בהויותו ואין יכול להעיד עליו שהוא ית' היה מכלתי שתכלל שמו מעיד עליו' ויש להתעורר על עניין המופלג הזה שאין לו שם סביבה סיחוד לו וולתו והנאמת כה הוא בהויותו ית' יחיד במציאותו ויהי הוא כלל לא היה בודק לו שם אחר מפני שאין לשם דבר אחר במה שיקראו שם כזה כלל דלו' הוא המעיד על הויותו ועל נכחותו ולא היה לו צורך להקרא בשם אחר כי עדיין אין לשם פעולה ואין שם ענין אחר

ואמנם מאחר שהתחיל לחפש העול בתחלתו של שאל השמות כל
 וכל שם וסם בעין הפעולה הוא נגזר כסו שנפרס בע"ה אסמס כולן
 במשכן סמס המיוחד : ואחר שעורכתך עלוהו ישלנו לעורכך
 על היות כל השמות שהיוה"ת בקרא בהם נמשכן מהשמות כח
 השם המיוחד שהיו שם בן ארבע אותיות בדרכה שאנו נכנסים
 בחקרה כפי ההוראה השמית : והנה הביאור :

תחלת

מה שיש לך לדעת ולהתפזר בו להיותך שומר
 לעולם בדרכי הקבלה הסימן הכולל כל תיבה
 ותיבה לכל מקום שתצטרך : ודע כי הסימן שהיה לעולם כו'
 וסימן אלו שתי האותיות בשמותי כ"ף ו"ן שולח ק"ב וסודו
 יקב ונס"ק נחבנו : או אסור ויעבור את מעבר יקב : וכמו
 בן אלו שתי האותיות כי מפרסם ע"ס ושם שאלו עולה בחזית
 חלילה (ס"א הגלגל) רל"ב : או אסור תתלא וסודו כ"ת תורה
 או אסור עשרת הדברים : ואחר שרמזנו לך אלו העניינים
 הכללים על היות השם המיוחד עולה במשכנו הפסיק כו' וכן
 במשכנו שמות כו' יקב וכן נחשנו המספרי שהיו עש"ס ושם
 כ"ת תורה : או עשרת הדברים שאלו כ"ת תורה במשכנו מכל
 עש"ס ושם : שהיו סוד המיוחד : ואחר שעורכך על הסימן
 העולה מכלל שם המיוחד ישלנו לחזור ולעורכך בינד כל שאל
 שמתיו ית' נמשכן מאמת שם המיוחד ולאו תשוקת יהוה
 מוסנו כו' : סימן ק"ב : סימן תת"ל : ואחר שהודענוך סוד אלו
 הסימנים בפרטים נכנס בסדר המסכת שאל השמות מהן כינד
 נעשיל סמס שם המיוחד ולאו הן כפי צורכס : יהו"ד

אהיה אדני יהוה אלהים יה יהוה שדי יהוה צבאות
 אלי יהוה אלוה אלו הן השמות שהיו יתכרך בקרא בהן
 ואחר שעורכך עליהם ישלנו לעורכך על היותם נמשכים מכל
 השם המיוחד והנה נכנס בביאור כל אמת ואמת מהן הראשונים
 יהו"ד אהיה אדני : דע לך כי אלו הם שמות שהם המיוחד
 מתחלק : ולאו הם אלהים התבונן בחי כל אדם ואדם
 על שנתן ומתבאס מעידן על שם כו' שהיו יסוד והתבונן בחיני
 באחרות ומתבאס דבק בשתיאותיות כו' בסוד ק"ף וחנין הראשון
 בשתי אותיות ראשונות שאנו כו' וחנין האחרון בשתיאותיות
 האחרונות שאלו כו' נמשכים בכח כו' נגלה ונכסתר : הרי אלו
 השלשה שמות בתלים הן שם המיוחד בסוד שפרנו ובסוד
 אותיות מפרנו : והנה הנה לביאור ענין יתד כד"ש ימים
 מעלה לכל משכיל מבלי שבו ויעל למשכנה : יה אה אה
 סודו כו' ואלוהן שלשה החבין הראשונים : ויה יה ב"ה סודו
 כו' ואלוהן שלשה האחרונים : ועתה ישלנו לעורכך על היות
 החבין הראשונים שנתן כו' וכוונתן את האחרונים שאלו בדרכך
 זה ב"ה הן התבוננות מכל כו' סובל כו' שמו שתראה החבין
 הראשונים סובלן את האחרונים וכולן הם נמשכים בשם המיוחד
 שהיו ראשון בסוד כו' והוא אחרון בסוד כו' בהיותו כו' ובשדומ
 לי כי ענינו מבורך הוא לך בהיות יהוה אהיה אדני כללן
 בשם המיוחד בעניניו מבורכים שבהן די לכל משכיל שיש לו
 עינים לראות ואזנים לשמוע הרי אלו נמשכים שהם המיוחד :

ונסאר לשאר יהוה אלהים דע לך כי אלו שתי שמות
 תשוקת אל הראשון שהיו השם המיוחד ולאו זה נדך ביאור גדול
 כי מבורך הוא לכל משכיל ודע כי שם יהוה סודו כו' בפרסוף
 וסודו יהוה אלהי שאלו כו' הרי לך כו' וסובל את כו' בענין
 שאמרנו למעלה וסם שיש לך להתבונן ולדעת כי שאלהי הוא סוד
 אהיה אדני : וכל מה שפרסנו למעלה בהיות כו' נושא ליון הוא
 הדין בענינו מה השם אלהים שהוא נמשך מכל שם יהוה כמו
 שפרסנו : ואחר שביארנוהו ישלנו לחזור ולהתפזר על השאל
 בענין שבו יהוה די יה יהוה דע כי שם זה שהוא יהיץ אנו
 נחבין לבאר בו ביאור גדול שהוא מבורך ששמו כ"ה שם נגזר
 הוא שם יהוה והוא חבי השם : ובע"ה במערכת ית נבאר כינד
 הוא נגזר : אסמס לענין המסכת השמות ששם ההויס שאלו
 שביאורם די שם ששמו כעניניו בהיות נגזר שהם המיוחד :

והחזור לבאר שאל השמות :

שדי יהוה דע לך כי אלו השני שמות שביהם מעידים
 והעלם אסמס שדי הוא עד כאמור על יהוה
 שהוא בלבד שוכן בו שדי לוית שאלו נדך בשאר כל השמות :
 ובכ"ר ידעת כי יהוה הוא בלבד הנקרא שם כי השאל כינויו הן
 אסמס נדך אתה לדעת מדוע נקרא שם בהיות שדי מעיד עליו
 שבו בלבד די לו : ובהיות השעיד כלל פכ השועד : כלומר בהיות
 שדי שהוא אדם כי יהוה (כמ' איו) לבד כלל עס יהוה יא
 הכלל שם נדך זה שדי יהוה שם : ולאויה שם המיוחד מבור'
 על היותו נקרא שם בהיות שם ההויס די לוית ולאו נדך
 בשאר כל השמות : ולאויה שם מעיד עליו בענין מדוע יקרא שם
 בהיות יהוה שדי שם מיוחד להודות על אמתתו : ואסמס כי
 ענין זה לפני יתבאר בענין ששם יתבאר סוד שדי ודי בטא
 שביארנו בו עכשיו ונסאר לשאר :

יהוה צבאות דע לך כי שם המיוחד הוא לכל משכיל
 בהיותו נקרא יהוה נבאית כל' בהיות
 כל נבאית העולם מתהוים סמס שם ההויס הן כששכ" כי נבא'
 סמוכין הן ליהוה ומה ששכט שם יהוה מתקיימן הנבאיות : ולפי'
 אני אומ' כי שם זה איו נדך ביאור גדול כי מבורך הוא לכל משכיל
 ומבורך הוא עס מה שהקדמנו ביאורו של היות כל נבאיות עולם
 נמשכים מאמת היותו לפני תמנא בשם יהוה צבאות להיות
 נבאית סמוך ליהוה שבו הוא מתקיים : שאל איו שם יהוה איו שם
 צבאות כי יהוה נזמרת לצבאות להיותם נכסא ומאמת
 יהוה הן נמשכים ודי מה לכל משכיל כי עדיין יתבאר זה בענין
 הנבאיות בענין שבו יהוה די בע"ה לכל משכיל :

יהוה אלוה אל כבר הודענוך על היות כל השמות
 כולם שסודו ית' ונמנא' מכל אמת
 שם ההויס והוא הממשך כוחותיו בכל השמות : ולפי' יש לי
 לעורכך קודם התחיל בביאור שם אלוה וסוד השם כמותו מהן הסוד
 שסודו אל כסוד ההשפעה : דע כי בעלי הקבלה נסנו המאמר כי
 אה' שגוי הקבלה הוא להיותם עולים במספר חשבון אותיות ומלות
 וסימנים שחבן אותיות ומלות : ולפי' זה הדרך ישלנו לעורכך בהיות
 שם אל כמספר מכל שם יהוה במנין כו' ואותיותיו ארבע ומלה
 אחת כולל אל : הרי לך סוד השם המיוחד בחשבון אותיות ומלות
 עולה אל כמספרו שהוא לו : ובאותיותיו שד' : ובשלתו שהיא אל'
 כלל הכל אל : הרי לך מבורך סודו בכל מקום שמתבאר : ואסמס כי
 עדיין נבאר בו בענין הכיני : ואחר שהתעורנו על זה נחזור למה
 סכונתנו לבאר : דע מישמות הכיני הן שלשה : אל'
אלהים אלוה : אל' הוא סוד הכנין שמו שביאר בכח הסקבל
 מהם המיוחד בסוד חשבון ומלות : אסמס אלהים אל' תמנא
 באלו השנים סוד השם המיוחד : נחלק סבינו הראשון בשם אלה שם
 אלהים : וחנין שהוא זה בשם אלוה : הרי לך כי אלו השלשה שמות
 כוחותם ובורותם נמשכות מכל שם המיוחד בהיות אל שהוא כנין
 שלשתן סוד השם המיוחד בדרכך חשבון אותיות ומלות : וכן בהיות
 שם המיוחד באמתתו נתן כח בשם אלהי : וכשם אלוה בהיותו
 נחלק בשנים : יה באלוה זה באלה : לעולה ולתנוע : ואחר
 שביארנוה : הרי לך העדות בבורה בהיות כל השמות שהיוה"ת
 נקרא בהם מקבלים כח והמסמך מהם המיוחד : ולאוה ואלוה למה
 קיום כי מאמתת סביאנו והיותו נכסא' : ובדרך זה שביארנו
 לך להתפזר על היות שם חהויס נותן כח בכל הנמשכים
 ומאמתת סביאנו : כמה שהנכסא' : ובסודמה לוי די כסם
 שהתעורנו סה עכשיו : נחמ' למה שביינו מקודם לכן אשר הוא
 סכונת הספר : דע כי השם המיוחד הוא הסובל את הכל והוא
 בלבד קדשן שאלן קדשן אחר לכניו : והרי לך העדות בבורה על
 היות זה השם מעיד עליה : קודם שנבאר בעולם שהו"ח יחיד
 בסביאות ואין לשום דבר שיתכוהו עשושנא כמביאנו : והו"ח יחיד
 האמיתי שאנו יכולים להעיד יסודו בכל יסועל היותו יחיד קודם
 שנבאר העולם : ואחר שבעיד בשם אלהיה תכלית העדות על
 היותו יחיד : ואל תקשה שם אדם על היות השמות כולן תליין
 כסם

הדרך הראשון

ס'פן אותיותיו שהן יהוה מיסנו המוכרח לו: והדרך השניסוד
 שמות האותיות שהשם המיוחד נקרא בהם בדרךזו שאני מעורר
 בו כפי הכוונה דה' וא' הא' שמיסנו המוכרח מה הרי לך
 מוד השם המיוחד ששלושני סמיני' בדרךזו שאני מתעורר אליו
 המימין האחד לו: והסמיני השני מה' ואחרי שהודענוך אילו
 המימין י' ש' לכו לעוררך על היות שניהם שורשים אלהים' דע לך
 כי המימין הראשון שהוא לו מורה יהוה אלהים בדרך כף ו' ה'
 הרי לך בזה המימין כו שהוא מוכל לו: וכמו כן עוד המימין השני שהו'
 מהסוד הוא אלהים פעם בדרך זה מ' מה' שסודם אלהים' הרי
 לך שם אלהים יונא מהמשכת שם המיוחד בשני דרכים' חסוד
 אסרו יהוה הוא האלהים' יהוה הוא האלהים' בשני דרכים' כי
 בשני דרכים יהוה כולל שם אלהים בסוד לו ובסוד מה בדרך כף
 ו' מ' מה' ובאילו אסרו הפסוק בבואר מבואר יהוה הוא
 אלהי' בדרך כף ו' י' מה' ובאילו אסרו הפסוק בבואר מבואר
 יהוה הוא האלהים בדרך כף ו' י' ובאילו אסרו יסא' הוא
 האלהים בסוד מה' מ' מה' הרי לך עניין גדול וכבוד סוד
 מסודות הטרסה מבואר לך עניין שנו תוכל להכנס למה חדלים
 בגורו עליהם השערים כהיותך יודע סוד השם המיוחד כהיותו
 משעך כוחותיו בכל: ואמנם בכל אילו העניינים נדך אני לעוררך
 עוד כדי שתכנס לחקירה המושכלת בדרךזו יהוה שהוא לו שהו'
 כף ו' הוא האלהים יהוה שהוא י' ד' הא' ה' הוא מה' הוא
 האלהים שהוא מ' ה' ה' הרי לך שני דרכי' בפסוק מבואר' ביאור
 בכבוד לכל משכיל: ואחר שהתעוררנו על זה יש לנו לבאר הסוד
 הנכבד העולה משני אילו מימנים שהן לו מה:

דע לך כי אילו ב' המימין' שהראשון לו והשני מה שניהם עכוניס
 בפסוק הראשון שנכתב כהניס והוא סוד :

יברכך יהוה וישמרך ויש לך להתעורר

כיבד הס מכוניס
 בותדע לך כי המימין שהו' לו מכון בשלש אותי' שנראש שלש תיבו'
 שנפסוק זה י' ברכך יהוה י' ישמרך התכוון ותמנא לו מכון
 בראש' התיבות מדלג על ההרים: ואחר שסודנוך על זה דע כי
 המימין השני שהוא מה' תמנא סכוון בתכלית אילו השלש תיבות
 בדרךזו יברכך יהוה וישמרך התיבון ותמנא בסופי
 התיבות מה הרי לך סוד אילו שני המימנים שסודם לו מה מכוניס
 בפסוק הראשון שנכתב גדלו ובכבד מבואר בתכלית הביאור
 תיבותיו: הרי לך עניין גדול ובכבד מבואר בתכלית הביאור
 כהיותו אילו שני המימנים שסודם לו מה' ושניהם סוד אלהים'
 מכוניס באחד זה כנדר זה בפסוק מורה על הכוונה: ומכל אילו
 העניינים אשר בהם התעוררנו יש לך להתבונן סוד יהוה הוא
 האלהים' יהוה הוא האלהים' בהיות הלשון כמל' ב' פעמים
 כי בשתי נחני' השם המיוחד מורה אלהים' בסוד לו ובסוד מה'
 והחותם הכולל את שניהם י' ברכך יהוה וישמרך לו
 בראש' הסלות מה' באחריתם: הרי לך זה העניין מבואר בבואר
 גדול בעניין שנו יהיה דילכל משכיל שהוא ראוי ליכנס בחקירת
 אילו העניינים: ואחר שהתעוררנו על זה יש לנו לחזור לכונתנינו
 ובאשר דע כי שם המיוחד הוא גורת כל ההויות ומינת מנייתם
 חולתו אין להם קיוס והלא תראם זה השם שהוא אלהים' שבו כנדר
 העולם ובו נעשה כל מעשה הטבע כח והמשכתו משם ההויה הוא
 ולא תמנא בכל מעשה בראשית שהוא משתמש בי אס בשם אלהים'
 והרי אתה רואה שם אלהים' שאין לו קיוס בלתי שם המיוחד הרי לך
 ששם ההויה גורם לכל הנברא' להיותם כמנא' באשית המניאות
 שהוא מניאות הויה' ולפי' התחילית' בראשית ברא' אלהים'
 כלומר בראש' הטבע נברא הכפא כשם אלהים' שבתדש בחדושי'
 ואחר בראש' אלהים' ולא אמר יהוה' הרי לך כי שם ההויה' גמרה
 בנריאה והשם שהוא כינוי לחדוש שהוא שם אלהי' נטפל לטבע' כי
 זו הטבעו כל הטבעים בעצמה בראשית כמו שנבאר בע' דשער
 פכנוי' ולא תקשה עלי ואשר מוסר עדות להיות שם יהוה קר' ל

בשם המיוחד ואשר טאחר שכל אילו השמות ככללי בזה הרגס הם
 כמנא' בהטנא שם המיוחד אליעלה על הדעת דבר זה כי כבר
 אמרנו סקוד' שנברא העולם אין לו שם וסולותיו' ושמו מעיד על
 ההויה ולא שם שיהיה דבר חונה לו דוקא כי אס שמעיד אשתת מה
 שהו' לו שם' ולא גורת האותי' ההויה דוקא כי אס אשתת ההויה
 אסנס בהתחדש העולם ובהתחדש גורת האותיות
 הרי ההויה חלה על גורת האותיות שאס אין שם
 שויה אין שם גורת האותיות ובהתחדש האותיות בתחדש כל שאר
 השמות כי מתוך גורת האותיות ההויה ככנס לחקירת שאר השמות
 על היות' כמשכ' אחר ההויה לא מתוך ההויה שאינה מורה על
 דבר וולתי אשתת מה שהי' לו ההויה כמותיו' ולפי' בהתחדש
 גור' האותי' ובהתחדש העולם בתחדש לו יתברך שאר כל השמות
 הכשכים אחר ההויה' כמו שניארנו וכן תמנא שאר השמות
 בתוך גורת האותיות תלויין כמו שפירסנו בהיות' יהוה אלהי'
 אדני' כלל בסוד כף ו' שהן גורת שתי אותיות שלס וכן השאר'
 וכבר אמרנו כי קודם שנברא העולם אין הויה שם הויה' גורת
 האותיות' כי אשתת הויה' ולא גורת הויה' ולפי' אין להקשות מה
 שיש לך להתעורר כי בהיותי' משתמש בכל ששה בראשית בשם
 הכינוי ולא הזכיר בו שם המיוחד דע כי זה הוא היושר ותכלית
 האמונה בהיות השם המיוחד קדמון ושאר כל השמו' מסודש' הלא
 תראה בחדוש העולם שאמ' בראשית ברא אלהים' ולא כשתמש בשם
 המיוחד כדי להפריש בשם המעיד על הויה ובוין שאר כל שמותיו
 הנגזרי' לפי הפעולה שבתחדש לו בחדוש העולם ואמנם כשהתחיל
 לחדש העולם נתכנה לו כינוי על אותה הפעולה והוא שם אלהי'
 ולפי' הוכרך להקרא בשם המורה על הפעולה ואשר בראשית ברא
 אלהים' ולא אמר בראשית ברא יהוה' כדי להודיע כי שם יהוה'
 לא בתחדש לו בחידוש בראשית כי זה השם מיוחד הוא לו קוד' לכן'
 והוא שפורס מכל להעיד על הויה וקדמיותו ולא נטפל לש' טעילה
 בלתותי' כי הוא ית' אשתת שמו שמו מעיד על אשתתו' ואמנם
 בחדוש העולם אשר בראשית ברא אלהים' להודיע כי שם אלהים'
 שרשו בתחדש לו בחדוש העולם והוא כמשך אחר שמות ההו' שסוד'
 יהוה הויה' ואלהי' מקבל כה השם יהוה' ושם זה' בסוד אלהים'
 יה כי בשם אלהים' תמנא המעשה משם אלהי' ומשם יהוה' ונניינים
 אילו יתבאר לפני' בע' ומה שיש לך להתעורר בו ולדעת כי
 ראש' המשכת שם אלהים' מכח שם הויה' וזה השם לפי הפעולה
 הוא גבור כמו שנפרש בשם אלהים' כי הוא המורה על תלאכת
 הטבע' תמנא ששתשם בשם אלהי' ומה שיש לך להתעורר בו
 הפעולת הטבע שפועל על זה נקרא אלהים' להיותו שסמור' על
 אות' הפעולה כמו שנבאר לפני' בע' וזה כינוי בתחדש בחדוש
 הכפא הרי לך שם אלהי' שהוא מסוד לו בחדוש העולם כי חדוש
 העולם תלאכת הטבע' שהוא סוד אלהים' כי הטבע' הוא סוד
 הכפא' כאומרו השמים כסאיו והארץ הדוס רגלי' והשמים מחודשים
 הם' והרי לך שם אלהי' בתחדש בחדוש הטבע' אמנם שם יהוה' לא
 בתחדש לו בחדוש העולם שהוא מיוחד הוא' ומה שהוא מורה שם
 סוד הויה והויה תלויה בוית' להיותו קיוס כל ההויות כולם' ואמנם
 כי בלתי הויה אין שם טבע ולא דבר אחר הרי לך הכל תלוי בשמו
 הגדול ית' וכמו שהוא ית' אינו מחודש כך שמו הגדול אינו מחודש'
 ונאשת כי באשתת שם המיוחד נמנא לו כהנמנא' כולם' ונמנא
 שם אלהי' שהפעולות נכרכות בו ואמ' יהוה הוא הפועל את הכל
 והעיקר הגדול שיש לך להתעורר בו בכל מקום שאתה טונא יהוה'
 אלהים' לדעת כי אלהים' נמשך מכח שם יהוה' ומה שהוא אומר
 יהוה הוא האלהים' כאילו אמר יהוה הוא הפועל כי שם
 אלהים' הוא המורה על הפעולה' ולפי' העיקר הנכבד יש לי
 לעוררך על עניין מופלא וכבדך בא בפסוק אחד והוא אמרו לשון
 כפול יהוה הוא האלהים' יהוה הוא האלהים' ויש לך לעוררך על הו'
 זה השם כפול פעמים דע לך כי השם המיוחד הגדול והגורא יש לו
 שני דרכים שמתוכם יתבאר סוד האלהות על פי שערך הישרה
 בדרךזו שאני מתעורר עליו:

חלק הראשון

לשם אלהים מאחר שהתורה התחילה בשם אלהים יכול אני לומר כי
שם אלהים מחולש הוא בחדוש הטבע וכמו כן שם יי' דוד
מחולש הוא בחדוש ההיות.
ודבר נדון כבר הודעת כי שם יהוה אינו שם שנטפל לפעולות
ומתקדש בחדוש. אמנם הוא שם מיוחד לו ית' להורות על אמת
בויתו ונחמות: כי זה השם אינו מורה וולת הויה ואילו תרגמה לומר
שהטבע קוד' לזה אי אפשר שאין טבע בלתי קדמו' הויה שגורמת
למציאת הטבע. הרי לך כי שם המיוחד אינו מורה לעולם כי אם
אמת מציאתו והוית הנמצאות בהיות מציאתו אמתית ואילו
התחילה התורה בספור מהותיות קודם שנברא העולם ובספור
מציאות ואמתות האין היה להתחיל בסוכן לשם המיוחד המורה
על אמתות שהויה ית' כי הוא המורה פוד הקדמות שאין אחריו
קדמות כי אין דבר קוד' להיותו ובשם התחיל' התורה בספור אמתות
היה לו להתחיל בשם המורה על זה. אמנם מאחר שסתם מציאותו
ית' קודם שנברא העולם והתחיל לפרש בחדוש העולם סתם כמו
כזכרון שמו הנמשך להיותיות והזכיר השם הנמשך מן החדוש הרי
לך מכל אלו הפני' שם ההויה קדמון בקדמותו ית' ושם אלהים
מחולש בחדוש העולם ואחריו נמשך שם שם כל שמות הנגזרים לפי
הפעולה. והעיקר הגדול שיש לך להתעורר עליו ולומר הוא בהיות
שם אלהים מורה בכיוו' ולא שם הרי' לך אלהים כי כיו' הוא להיותיות
פועל כל מעשה הטבע וזהו השם הראשון לחדוש כינוי הוא. נקרא
כשם שם כל השמות הנמשכים אחריו הנגזרים לפי הפעולות. הרי
לך שם אלהים ראש לכל כינויו ואחריו נמשכים שם שם כל הכינויו
והרי לך כי השם שהוא נקרא שם ההויה כי אין כינוי בלתי שם כמו
שאין איפסו' לבינו' אלהי' בלתי שם ההויה כן אין איפסו' לבינו'
שהוא אלהים בלתי שם שהוא יהוה הרי לך שם המיוחד שהוא שם
ההויה קודם השמות כי אין להם איפסו' מציאו' בלתי שם ההויה.
כי השם לעולם קודם לבינו' כמו שההויה קודם לטבע. הרי לך שם
המיוחד קדמון לשם כינוי שהוא שם אלהי' והעד הסעיד על כלה
אמר בפסוק הראשון הסמוך לחתימות מעשה בראשית כיום עשות
יהוה אלהים ארץ ושמים ופירשו כך אל תטעה בדעתך לומר כיון
שהתורה התחילה בשם אלהים שהוא ראשון לוית' חלילה וחס כי זה
השם בבואו ראשון הוא לחדוש ומחולש הוא לפי הפעולה ומחדש
יש לו. אמנם אינו ראשון להויה כי ההויה קדמת לחדוש ולפיהו
העניין הנדון ית' לכתוב בתורה ונחם לאלהים יחר' בלתי יהוה
לכדו' ופירשו' הוא כך אל יעלה על הדע' כי שמי הוא אלהי' כי שם
משותף הוא לי ולשאר הנמצאים ונקרא' לפי הפעולה כי זה השם
אינו מורה אמתית כמות שהוא שם היה. מורה אמתית
הריג' אני נכנס בגדר החדוש שהחדוש גורם להיות לי שם
מורה על אמתיות ואמתת החדוש כמשכ' אמתית. זה אינו כן
כי שם אלהים כינוי הוא לי ולא שם. והכינוי דבר שני הוא לשם
והרי אין אמתית תלויה בחדוש כי קודם שנתחדש שם אלהים שהוא
מורה על החדוש היה על שם המשיך על אמתיות וכו' לי הוא שם
ההויה. ולפי' הוריד לומר ונחם לאלהי' יחרם. כל' כל העובד לפני
מבד היותו מתכוין שתכלית אמתית כאלהות. הוא יחרם כל' אין
עבודתו ראויה שהרי תולה אמתית אחר החדוש מאחר כי לכד' שם
אלהי' עובד אותי והריג' שם שאר הנמצאים נקרא' אלהי' ולפיכך אין
וביתו ראויה. אמנם העבודה הנכונה והאמתית היא בהיותה
מבד היות' עובדי' שאני קדמון בשם הויה והויתיות גורמת לאמתת
שאר כל הנמצאים והיא עבודה שלמה. שהיא מבד היותי קדמון
ויחיד ונכד' לשון הכל וזהו פוד אשרו בלתי ליהוה לכדו' כל' שתה'
כל העבודה שבד אמונת שם ההויה שבו תשלם מציאתו חו' היא
העבודה הנכונה. אמנם לא מבד היותו פועל בלתי קדמותו כי זה
אין משיג לאמתת אמונתו ולפי' אמר שלא תהיה העבודה פסובה
לשם אלהים שהרי אלהי' רבי' ככללי' בה אמנם תהיה פסובה לשם
יהוה ולא תהיה העבודה מיוחדת לומבד היותיות יחיד ולפי' אשר
בלתי. ליהוה לכדו' ודקדק בשלשן לכדו' כי לשון לכדו' מורה בהי'
סם ההרהר מיוחד לאמתית ולפיכך אמר שהעבודה תהיה מבד
ביות' פאטיביס ביות' שהוא קדמון ויחיד ובויתו גורמת למציאות

שער ההויה

ו

אמר הנמצאים שהויה בלתי ליהוה לכדו'. אמנם לא מבד מאטיס
שהוא פועל שהוא שם אלהי' שהרי כשהיני' פועלים בשאר
הנמצאים מחולש' ולפיכך אמר שהעבודה תהיה מבד היותם
מאטיס ביות' שהוא קדמון ויחיד והויתו גורמת למציאת שאר
הנמצאים שהויה בלתי ליהוה לכדו'. ולפי' אמרים שאין העבודה
מבד היותו אלהי' כי אם מבד היותו יהוה שו' היא עבודה
ליחיד שאינו דומה לו מה שאין בשם אלהי' והרי לא תבד' היותו
פסובה בתורה היות' מקריבי' קרבן ולא נחם לשם אלהים כי אם לשם
יהוה אלהים כי יקריב מכס קרבן ליהוה. אשה ריח ניחוח ליהוה
ועבדתם את יהוה. ואלתעבה במה שתמצאו' אלהי' רוח
נשברה. כי אין ככאן מעשה בידים ולא נזכרה ולא ברקב' כי אם
להולך בדרכיו ולהתנהג בדרכיו הישר' ובדרכי הכניעות והעד
רוח נשברה הרי לך כי אין נחם שהוא מעשה בידים ככאן וככל מה
שתמצאו' דומה לו. וכן בין עובד אלהי' לאשר לא עבדו כי אין בכאן
עבודה בידים כי אם להולך בדרכיו. וכן הוא אומר בראש הפסוק
ושבת' וראיתם בין דניק לרשע ואח' הוא אומר בין עובד אלהים
לאשר לא עבדו. והרי ראשית הפסוק מוכיח כי עובד אלהים
הוא הנדון ההולך בדרכיו ומתנהג בדרכי התורה. ואשר לא
עבדו הוא הרשע שאינו הולך בדרכיו הישר'. וראשית הפסוק
מוכיח על תכליתו. וכן שאר המקראות הדומי' לזה. הרי לך שאין
העבודה פסובה לאלהי'. ובזהך הכוונה נאמר וסרתם ועבדתם
לשם אלהי' אחר'. מבד הכניעה הוא מבד הכניעה שפסובה לשם
אלהי' אחרים. וכן ועבדתם שם אלהים אחר' מעשה ידי אדם
כשהעבודה מעשה ידי אדם. וכן ועבדתם שם אלהי' אחרים
עץ ואבן וכן שאר כל הדומין לה. אמנם העבודה הראויה
ועבדתם את יהוה אלהים ובדך את לחמד ואת מימך וכן השאר.
הרי לך כי תכלית הכוונה בשם השוחד שהוא שם ההויה ולא עוד.
אמנם אלהים כינוי ולא שם. ומה שתצטרך לדעת כי זה השם כינוי
הוא לוית' אמנם הוא מורה תכלית שאר כל הנמצאים וולתו. ולפי'
תמצאו' כתוב בתורה ושם אלהים אחר' לא תזכירו. וכן ואשר ידבר
בשם אלהים אחר'. כלומר להיות שם אלהים מורה תכלית אמתת
שאר כל מה שזולתו. ואל תחזיק סבגדך היותך ענין ובהיות הכח'
נקראו' אלהי' וכסו' שם המיוחד מעיד אמתיות. כך כנוי של
שהוא אלהים מורה תכלית אמתת שאר כל הנמצאים וולתיות נברך
ולפי' נקראו' אלהי' שם אלהים כינוי על היות זה השם אינו מורה
תכלית אמתתו ונקראו' אכל מה שזולתו שם. על היותו מורה תכלית
אמתתם מאחר שאמתת מציאות' היא בשם אלהים ולפי' נקראו' אכלו
ית' כינוי ואכל שאר הנמצאים שם כי זהו אמתת פביאות'. וכן תבד'
כל מעשה בראשית שהוא חדוש כל הנמצאים וולתו שהוא מעשה
בשם אלהים. ואחר שכן הרי כינוי אלהים שלית' שם לכל הנמצאים
והרי שם ההויה מיוחד לוית' מפני היות אמתת ההויה לוית' גורמת
למציאת כל הנמצאות כמו שפירשנו. ולפי' הדרך הנדון ית' לומר
בתורה ושם אלהים אחרים לא תזכירו ובפס' להיות שם אלהים שם
לשאר כל הבחות. ואל תטעה לומר דכא' אלהים אחרים מבד
האלהות חלילה וחס כי אין אלהי' נאמר מה שזולתו כי אם מבד כמו
לא מבד אלהות. וכדא' אמר ושם אלהים כל ושם הכחות העליונים
שנקראו' אלהים לא תזכירו אעפ' שתראו אותם מושלים בעולם לא
תזכירו. אחרים הן לומר אחר אחרים הנמשכים ולא טבח עבסן הן
עושין כי מושלים עליהם שמים אית' כדכוננו ובשארנו הם עושין
מה שכן עושין וצל כל פנים הם כחות נמשכי' זה אחר זה עד הסבה
הראשונה שהיא אמתת ההויה וד' בה לכל משכיל. ונחזור למח
שהיני' בבואו ונאמר. דע כי לך נאמרה העבודה לשם אלהים
מפני שאין אלהים מורה תכלית אמתתו ית' ועבודה מכוננת היא
לאמתת התכלית הישירה ולפי' כריכה שתהיה פסובה לשם ההויה
שהויה העדות הנכונה ואמתת היותו ית' יחיד קדמון וסבת שאר כל
הנמצאים. ואל תעבה בפירוש שפי' שום מפר' ואין לפרש בפירוש
אונקלוס שתרגם ונחם לאלהים יחרם דדבח לעשות עמשי' כי זה
נמשך אחר מה שפובלת דעת ההסוק ולא יוכלו להבין השנין כדא'
והנכונ' לתרג' מה שמשך אחר הסברה ההסוקית ולא מפני היו'

חלק ראשון

שער ההויה

הכתוב מכל וכל כמו שנאמר בפרק הוינו יל קוד' שנברא העולם
ומתספור מביאותיו וסוד השם המורה על מצינו' שהוא יהוה כלי
לסתום החקירה בו וחתמיל לפרש ענין חדוש העולם ושם המורה
על החדוש שהוא אלהים מאחר שאין כח בשם מצינו להשיג יחודו
וקדמותו ואמת מציאותו כמות שהיא קודם שנברא העולם סתם
העניין ואמר בראשית ברא אלהים - ולא פירש כלל מהו קודם
הבריאה מפני שאין כח במתאחר' להכיל' וכן שאמר ית' בתורה
שאל נא לי' הראשון' אשר ביו לבניך לטן היום אשר ברא אלהים
אדם על הארץ ולמקנה השמים ועד קנה השמי' והאין אפרו ברא
אלהים ולא אמר ברא יהוה כי הבריאה בשם אלהי' הויה חלה' אמנם
זו הויה נסתרה ובעלם וסמכו' אל מה שסמכו לה העניין מקנה
השמי' ועד קנה השמים אתה דורש ואיך אתה דורש מה למעלה מה
למטה' מה לפני' מה לאחור' וזה מבואר ונכלל למשינו' -
ובביאור אפרו זל כל השתכלל בארבע דרכים ראוי לו שלא בא
לעולם כו' ולפי' זה העניין סתם לך הכתוב בראשית ברא אלהים
שהוא דבר היתול דרוש מפני שהוא מסוד' לחדוש העולם
והמסוד' שאפשר הוא להכיל את המסוד' אמר לא פירש סוד
היותו וסוד השם המורה על יחמתו מאחר שהויה ית' אינו
מסוד' ואחר שאינו מסוד' כמנע הוא להיותו משה כפי אמתתו
למי שהוא מסוד' ואף על פי שאין תכלית אמתתו וסגות באמת
הסגותיו ופעולותיו הן המורים מקצת' ובאמת כי הענין שחזו
בפירושו הוא בראשית כי קוד' שנברא העולם היה הוא ושמנו בלבר
ולא שם דווקא כי אם אמתתו המורה שם ההויה והוא סוד מציאות
וקדמות הויה' אמר שאר כל שמותיו שחיל' טורי' וחתמיל על
פעולותיו וכתב שדול' בחדוש העולם ומה שנאמר בראשית ברא אלהי'
כשנברא העולם בחדש' לו שם אלהי' כי שם ההויה מסוד' לכן
נמצא' אמר הרחבנו המאמר והביאור למעלה על תורת אלהים
שנאמר בילוי נדווי' ואצל שאר כל הכנפאים שם' ואל תטעה
במה שנמצא בתורה שם במקור' לאלהי' כמו שבארנו למעלה כי שם
להויה הוא חזו ולא לפד אלהי' וכן מה שנתמא' ולא תחלל את
שם אלהיך אלהי' יהוה' ואולי תעלה על הדע' כי שם המקור' לאלהי'
אינו כן' אמר' כוונת שם זה להויה הוא חזו' ופירושו כך הוא לא
תחלל את השם אשר אלהיך נקרא בו שהוא יהוה' ואל תטעה בנולת
זה - וכן אומר וחללת את שם אלהיך אלהי' יהוה' על כל פנים תשובת
בכדו והוא סוד אמרו אלהי' יהוה' כי אלהי' שם ששטש הוא כל' כינוי
וכן נמצאו אלהי' אלהיך אלהי' ולשון מלכות הוא אינו שם קבוצ
כי השם הקבוצ' לעולם שם יהוה' הוא' ואל תטעה נפשך בכמה
סקראות שפצין מפשטן כי שם המקור' לאלהי' - כי אינו כך' והלא
תראה במעשה בראשית שהוא סוד חדוש העולם לא נשתמש בשם
המעיד סוד היותו סכני' אינו שם מסוד' - אמר נשתמש בכינוי
שנחת' לו בחדוש הפעולה כדי להפיר כין השם המיוחד בחדוש
ית' להויה סוד אמתתו' וכן נאמר כל הכבשין שנתחדשו לו
בחדוש העולם' ולא תמצא בכל מעשה הטבע שהזכיר שם הסיחוד
בפירושו אמנם הזכיר סוד השטכתי' כמו שנבאר' ובתכלית כל
החתימות אמרו כל אלהי' ביו' השביעי' מלאכתו אשר עשה וכו'
ומאחר שסת' בורת מעשה הטבע התחיל לומר אלה תולדות השמי
והארץ בהברא' ביום עשית יהוה' וכו' ומה יש לך להתבונן ביום
שאמר שהוא השם שהיה קוד' שנברא העולם וכשנברא העולם
נקרא אלהי' בכל מעשה הטבע והחדוש' ואלו לא היה שם המיוחד
קודם שנברא העולם היה לו לומר ביום עשית אלהי' יהוה' ארץ
ושמי' מאחר כי שם אלהים ראשון נמצאו במעשה בראשית בחדוש
העולם ובו הוא ששטש בכל מלאכת הטבע היה לו לומר ביום עשית
אלהי' וסמך ליהוה' אמר' מאחר שאמר ביום עשית יהוה'
אלהי' והקדי' הויה קוד' לכינוי' לכאור כי שם ההויה קוד' שנברא
העולם נמצא מאחר שהוא קוד' לאלהי' שהוא ראשית כל הכינויין
והוא ראשית שם חדוש העולם' והרי עדות ברורה על היות שם
ההויה קדמון בקדמותו ית' הרי לך יסוד גדול מיוחד שהוא יסוד
כל היסודות ועמוד החכמות וזאת פנת תורתנו בהיותנו יודע'
סתוך דרכים סוד אמתת קדמותו ית' וסוד יסודו וסוד חדוש
סעלם

זה תכלית הכוונה האמתית' - אמנם פתח פתח העבודה
שלא תהיה מסוכה לשם אלהים מפני שזה משותף ג' כ לשאר הכחות
וכשתהיה מסוכה לאלהי' אולי ימירו את כבוד היחיד בשאר הכוח' -
אמנם אשר שתהיה מסוכה להם לשם הויה כו' והו' השם המורה
סוד ייחודו ואין שם פתח דעת ובכח' ואין להקשות ממה
הנמצא כתוב בו בשם אלהים כן תהלתך עד קניו ארץ' - כי שם
שאמר זה הנבא אלהי' ההויה הוא חזו' ופירושו כך' בשם שהוא שם
ההויה אתה שהוא אלהים כן תהלה נא לה' וכו' ואלו אמר בשם
המלך שה' כך כן תהלה נערכ' אלך בסוד הייחוד ואין שם חזו'
לאלהי' וכן בכל מקום שנתמא שם מסוד' לאלהים יש לך להתעורר
אל הנכונה' וכן יש להתעורר כמה שנתמא ביותו וקרא שם אברהם
בשם יהוה' וכן ביצחק ויקר בשם יהוה' וכן תמצא ארץ כל המביא'
משה רבינו ע"ה מעיד כי שם יהוה' אקרא כל' השם שהויה ית' נקרא
בו יהוה' הוא' אמנם הכוונה גדולה לאלהינו שהוא סוד הכינוי הראשון
שנתחדש לו בחדוש העולם ולפיכך תמצא שאמר אחריו הכור תמים
פניו כל דרכיו משפט חזו' סוד הפעולה וכלל חדוש העולם -
וכן תמצאו אומר אל אמונה ואין עול' וסוד אל' ככר ידעת כי הוא
תהלת החדוש וענין' נבאר בו כמה שביארו בע"ה' ומכל אלו
הדברים שכבר עוררנו עליהם יש לך להתבונן כי הויה ית' נקרא
אלהים מנד היותו פועל וזה הכינוי שנתחדש לו בחדוש העולם
המורה על פעולת העולם כמו שנתראה בכל מעשי בראש' שהוא
ששטש בכינוי' שהוא אלהים כו' והוא סוד חדוש העולם' אמנם
בשאר כל מה שזכרנו ית' תמצא זה הכינוי שהוא שם לפי הכח שבכל
אחד ואחר מה שנתמא' וכל אלו הדרגות אשר נזכרנו הציחור
עליהם' הן שאין להקשות ממה שנמצא בתורה ראשית קראי אברהם
אלהים' הן שאמר בראשית ברא אלהים כי כבר אפרנו שאין זה
שם מיוחד לו' אמנם כינוי הוא לו ועל כל פנים שם ההויה קודם לו
כמו שהויה ית' קודם לו ולאשר כל הכנפאים' והעד מה שאמר מסוד'
לחתימות בראשית אלה תולדות השמים והארץ בהברא' ביום עשית
יהוה' אלהי' ארץ ושמי' יהוה' וסמך לו אלהים באומר ביום עשית
יהוה' אלהי' ופירושו כך' אל תטעה עכמך לומר כי שם אלהים קודם
לשם הויה כי אלהי' כינוי שנתחדש בחדוש העולם והויה הוא שם
בלבד ואע"פ שנתמא מעשה בראשית כולו ששטש בשם אלהים
יהוה' קודם הוא לאלהי' כי בלתי ההויה אין לשום כינוי אפסות
להמצא' והעד ביום עשית יהוה' אלהים ארץ ושמים' ופיון שפירש
אחר החתימה סוד התכונה שהויה לך שם ההויה הוא מעיד על
אמתתו ית' וסוד קדמון מציאותו וסוד שהוא ראשון וקדמון כך שמו
מורה קדמון וראשון בהיות שם ההויה המורה תכלית אמתת המציאות
וזה הויה אין לכל הכנפאים מציאות' ואמר' בשם אלהי' ובשם
זה נבאר בע"ה כי כיד שמו מיוחד ונכלל מן הכל' וכיד כל ההויה
במשכות שאמתת שם ההויה' והוא בכח' (כ"ל בראשית') ואף על פי
שנתראה אלהים שהוא ראשון במעשה הטבע שהוא חדוש העולם שם
יהוה' ראשון הוא להויה שהוא השאמת מציאות כל הטבע' כי בלתי
הויה אין לשום טבע מציאות' מה שן המאמנות הוא בהיות טבע
בלתי הויה' שאם אין הויה כמה יתבאר הטבע ואם אין שם יהוה'
כמה יתבאר אלהים' הרי לך כל הכנפאים בל' אנו אלא מנד הויה
כי ההויה היא הגורם' מציאות' ואם אין שם הויה אין שם מציאות -
ואחר שכן הרי לך שם יהוה' הנכבד והנורא בכלל העולם כולו
וראשית מה שכולל הוא העדות על היותו ית' אמתת היותו אשר
שאמתתו ית' הוא כל שאר הכנפאים' וכלל על היותו קדמון ויחיד
מאחר שהוא ביום ואין בהויה דבר שני' אמר' הויה לבד גורם'
למציאות הכל' וזהו העדות על היות העולם מחדוש' ואמר' כי עדיין
נרחיב המאמר בכיורוה בשם אלהי' ובשם יהוה' ובהיות כל
ההשכות נשכבות סכח שם ההויה הרי לך עדות ברורה בהיות
שם ההויה מיוחד לו' יתברך קודם שנברא העולם וכשנברא העולם
נתחדש לו ית' כינוי על החדוש באומר ביום עשית יהוה' אלהים
ארץ ושמים ואע"פ שנמצא שם אלהי' בבריאה וחדוש שם יהוה'
באמר בהויה וקדמותו ואמנם מאחר שאין כוונת להגיע לראשית
הויה יתברך אולי תכלית מאחר שאין כוונת לראשית וכתכלית סתם לך

העול' כיוהו ראשית החפץ ואחרונה נמשכת כל התורה כולה .
 ובהיותו נידע' ומאמנים' מוד קדמותו ית' ויחדו' אזי נובל
 להמליכו לאמת ובלב של' ואז נובל לקבל תורתו על כל האמת ודרך
 הנבוא' מאחר שנדע שמי' אנו מקבלי' ולפי' מי' אנו עובדים ומי' הוא
 הנאמן לשלם לו שכר הפעולה ובשכר עוה' נשלם הכוונה ותהיה
 האמונה שליטה ואז נדע דרכי התורה כי כולם דברי אלהים חיים'
 ובדרך זה נביא' אנו להשתמש בדרכי התורה ולדעת הכוונה
 בזה שנעשינו ואז נבדוד מזה האהבה ומדרך החסד: ונחזור
 למה שהיינו בו ונאמר מכל אילן הדברים אשר הקדמנו באורם יש
 לך להבין סוד הייחוד האמיתי' וכל שכן עסמה שנבאר עדיין
 בעה' ומה שיש לך להתבונן בו כי כל מעשה בראשית לא
 תמצא שם המיוחד בביאור מבור' אלא כחיותו והמשכיותו
 נגלים בו כסוד ההויה באומרו ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור
 וכן ויהי ערב ויהי בקר וכן תמצא חתימת כל ענין ויהי' כן
 וכן ויהי ערב ויהי בקר שהוא סוד המשכיות הוית' כולן חתומות שם
 המיוחד ונב' בסוד יה' נבאר מה היא הכוונה באמר יהי
 ובאמר ויהי' וכן באשר ויהי' כולל אחד ואחד מאלו יתבאר
 בביאור נכבד ונפלא על כל האמת בלתי פקפוק ופשוט מחשבה כי
 האמת יורה דרכו' ולפי' תמצא כל מעשה בראשית נמשך
 מהמשכיות שם ההויה' אלא לא תבינו בו שם בפירוש אלא
 תמצא כל ההשכיות נמשכות מחסו' וכל הכחות ממנו הן באצלות
 וממנו באצל הכח לשם שיתחדש כחודש העולם שהוא כינוי הנקרא
 אלהים' אלא כחיות שם ההויה שם המיוחד לו יתברך תמיד כן
 הוא כי והוא שם שבו יתברך בקרא בו תמיד ואינו נקרא בשאר
 הכינויים בולן וולתי' כפי גורף הפעולות ולפי' כענין אלהים
 שנקרא במעשה בראשית כולו על היותו פועל מלאכת' העבד וכן
 בקרא אלהים לבד הדין והמשפט כי המשפט לאלהים הוא' וכן
 אל' על היותו יתברך אדון על כל מה שפעל ונקרא לפי' שפע
 ולגורף האדונו' כמו שנבאר בעה' וכן אלהים וכן יהי' חף על פי
 שהן נמשכ' משם ההויה לפי' הנורף ולפי' השעה הן נקראים: וכן
 שדי' או אל' שדי' הכל לפי הנורף ולפי' השעה כמו שנבאר בעה' כי
 עד משה רבינו עה' תמצא שמו שדי' באבן' והכל לענין מוכרח. וכן
 יהוה נבואות בהיותו לפי' שזה נקרא בשם זה והכל לפי' הנורף
 בהיות כל נבואות העולם תלוין בו ונמשכים בו מבח ההויה
 האמיתית וכן אל' וכן אלה' הכל לפי' הפורף ולפי' השעה ולפי'
 הפעולה' אלא שם השם הקיים שאינו משתנה לעולם יהוה שמו
 והוא שם המיוחד לקריא' אמיתית ויתברך' וכשם שהוא יתברך
 אינו משתנה כך שמו אינו משתנה' באומרו אני יהוה לא שכיני'
 והעד על היותו בלתי משתנה שם ההויה' והוא יסוד גדול ופינה
 חוקה שכל תורתנו תלויה עליו בהיותו יתברך עומד באחד ואין
 לו שינוי והוא העדות שאינו נרדף לולתו ולא כד' נבדד ונבדד כי כל
 משתנה לבדד הוא משתנה ואין איפשר וולת זה' והרי לך עדות
 כדורה בסוד שם ההויה בהיותו מעיד אמתתו ית' ולפי' ראוי
 הוא להיות שם סקוב לקריאתו לעולם ויתר מאלו כל הכינויים שכל
 כינויו וכינוי' לפי' הפעולה הוא נגזר' וכל אותה הפעולה בלבד
 הוא מורה ולפי' כן בהיותו עומד באותה הפעולה נקרא באותה
 הכינוי מה שאין כן בשם ההויה שהוא אינו נטפל לדבר חונה לו
 יתברך' אלא שכל המציאות נמשך מאמתתו: ואחר שהתעוררנו
 על כל אילו העניינים הנכבדים יש לנו לחזור ולהתעורר על ענין
 נכבד עד מאד והוא בהיות סודות שם המיוחד מביארים בסוד
 סלסה דרכי הקבלה והן גימטריא נטרי' קון תמונה ולפי' זה הדרך
 יש לנו להתעורר בסוד גימטריא שהוא סוד החשבון:

כיוהו סימני' דועקוב לפי' שם האותיות' ז' סבן סוד שמו
 יד' יד' יה' יה' והוא סוד שמו השם המיוחד על סוד המוכרח
 ובשלשה הדרכים הראשונים אנו משתמשים
 בכל אורתינו השמוש הראשון שבאר הוא בהיותו יהוה' והשמוש
 השני שהוא יהו' סודו אלה' כמו כן השמוש השלישי על ההויה'
 והשמוש השלישי' שהוא יהוה' כחיותו מורה על ההויה' והשמוש
 הרביעי שהוא ית' אנו משתמשים בו על היותו אמת אחד'
 וחזר האחרון שהוא' להיותו ראשון לאותיות השם שהוא ית' ואמר
 תמצא אלו השמות ההויה מפורדים' השם הראשון יד' הוא ביד
 אמת ההויה שאין אלתיו קיים לשם כמנח: השם השני יהו' והוא
 אלה' והוא סוד חדוש העולם' בסוד חותם יהו' כמו שנבאר וזהו
 השם הנמשך אחר ההויה' חסנס לא חסנאזהו שלם בשם ההויה
 כי זהו יד' והויה' יהו' סומך על יד' ומכאן שסי' יד' נמשך
 יהו' כמו שתראה מאמתת היותו יתברך נמשכו כל ההויות כולן
 ותמצא יהו' שהוא חסר אות אחרונה מאותיות יד' אלא שסומך
 הוא לו השם השלישי שהוא סוד יהוה' היות' הנמול בעולם כפי
 המעשה וכן הוא אומר אס עונות תשמו יהוה יד' מי' עשוד'
 ותמצא יהו' אינו שלם לא בשם יד' שהוא ראשית ההויה ולא בשם
 יהו' שהוא יסוד היות החדש' אלא שם תמצאס הולך על הפסד כפי
 המעלות הוא חסר אות אחת משם יהו' ושתיים בשם יד' כפי ערך
 הפסד והמעלות: וכן הרביעי אות כפי עכמו' יחזרת ליסוד
 הראשון שהוא יד' האי' לך יד' שהוא יסוד כל הויות העולם
 וקאסם ותכלית' כפי השמוש שמורה השם הנכבד' ולפי' שיש לך
 להתעורר כי יד' מיוחד הוא להו' ידוע' יהוד מיוחד הוא להויות
 ידוע' יהוה מיוחד הוא להויות ידוע' כי חזר ליסוד כל ההויות וזהו
 הייחוד המורה סוד השם הנכבד כפי שינוי ההויות: יד' יד' יד'
 הוא סוד הויה קדמונית אשר מאמתתה נמצא כל הנמצאים וכל
 ההויות שבעולם ואילו יעלה על הדעת שאין ההויה נמצאת אין
 לשאר כל ההויות מביאות והוא סוד היותו יתברך המיוחדת מאשר
 כל ההויות חסוד שמורה יד' יהו' הוא סוד אלה' והוא סוד
 הויות חדוש שאר כל הנכללים בסוד א' ב' ג' ד' ה' ו' שסודו
 יהו' והוא יסוד כל ההויות הנמצאות מבח הויה ראשונה שהיא סוד
 הויותו יתברך' אלא שיש אלה' ושלמה בהויה הראשונה כמו
 שתראה שם יהו' אינו שלם בשם יד' הרי לך סוד הויות העולם
 וחזרו הלא תראה ראשית הוית' תורתנו שהוא א' ב' ג'
 ד' ה' ו' סודו יהוה' יהוה' לך אמתת הוית' יהוה' שהוא
 סוד חדוש העולם נמשכת מאמתת הוית' יד' שהוא סוד
 קדמותו יתברך והרי לך הוית' החדש נכללת בסוד יהוה' יהוה' הוא
 הסוד השלישי והוא השם המורה על הויות הנמול והעובש כהיום לפי'
 המעשה כמו שבארנו בהויות שם יהוה סודו הדין והוית' הנמול
 והעובש על קו המישור' ואחר שכן הרי לך סלסה מורה על הוית' כל
 המאורעות שהן נמשכות מאמתת שמו יתברך כאומרו אס עונות
 תשמו יהוה יד' מי' עשוד' וכן השאר' והרי לך ששם השם המיוחד
 מורה על הוית' כל ההויות כולן נמצאות כולן מאמתת מביאות
 ואחר שכן הרי לך שלשה שמות מפורדים שלש מיני הויות יד' יד'
 הויה קדמונית' יהוה' הויה מסוד' יהוה' הויה יסופית' ואין הויה
 זו דומה להויה א' אלא שם אמתת כל הוית' העולם מכאן שסי' יד' יד'
 הם נמשכות כמו שבארנו' ואחר שכן הרי לך שם יד' מיוחד
 לעולם לאמתתו יתברך' ושם יהוה סודו בהמציאות כל הנמצאים
 מאמתת הויותו יתברך' ושם יהוה סודו הוית' הנמול והעובש ומאלו
 הדרכים יש לך להתעורר בסוד שמו השם המיוחד בהיותו על
 סדר נכון וענין מוכרח לאולת זה' והרי לך יד' יהוה' יד' סדר
 נכון והכל חזר להיות ראשונה' ואחר שבארנו זה יש לך להתעורר
 על סוד חשבון יד' שגולה כן בילכך היתה הכוונה'
 דע לך כי סימני' כו הוא שמוש השם המיוחד כמו שאמרנו בהויות
 שמוש נטרי' קון לאותיות בדרך זה: יד' יד' יהוה' יד' יהוה'
 יד' יהוה' יהוה' יד' יהוה' יהוה' יד' יהוה' יהוה' יד' יהוה'
 התבונן בענין הסופל הזה כי סוד שם יד' שסודו כו הוא סימן
 קבוע לאותיות המפורדים כפי שמוש השם המיוחד ותמצא אותיות
 השמוש

בו יתברך תמיד פירושו ילוד אחד כמו שפירשנו בסוד כוונ' ובשכלל בסוד ילוד אחד סוד אמתת מציאותו והיותו יסודו קודם שגברא העולם וסוד חדוש העולם וסוד קיום כל הדברים בו יתברך כמו שתרצה שאין לכל המציאות קיום בלתי הויה' איתדע לסי אתה מיוחד' ולא תשכל בסוד ילוד' כי כמו שהוא אחד כך אין לו שם אלא אחד והוא שסילוד המורה סוד הויה לבד כשאר שיתנו כולם כינוי לו הן לפי הפעולה ומחודשים הן בחדוש העולם: והרי לך מבואר סוד פסוק ראשון של ק"ש בקבוצת שמונה: וכמדומה לי שנו יהיה די למסלילים להכנס בפח תקוה: והכן תמיד אמרו בכל מקום ילוד' אלהים: בכל מקום שתמצאוהו באלו הוא אומר שמו וכינויו כי ילוד' הוא סוד קדמותו לבד כמו שפירשנו והוא סוד אלקים הוא סוד חדוש כל המציאות כולם והוא כוונ' יתברך כמו שפירשנו בענין אמרו ביום עשות ילוד' אלקים ועל כל פנים נטען הוא חכמה הויה כי אין לשם אלקים מציאות בלתי שם הויה כי מסוד היות שם ידור נמשכו כל הפעול' וההיות לשם אלקים: וענין זה עמוק וכבד במאד מאד: והכן אמרם זל התחיל לבדו עולמו במדת הדין ראה שאינו מתקיים שחק עמו מדת הרחמים ההוא דאמר ביום עשות ילוד' אלקים ארץ ושמים: והסוד הלוי בסוד ילוד' אלקים כי אלקים שהוא מדת הדין אינו מתקיים בלתי הויה שהוא סוד מדת הרחמים: והכן ידע מאד ענין זה כי העיניו כל העיניים בסוד נכבד וענין מופלא: ואמנם כי בשם אלקים הזכיר בריאה באמרו ברחמים ברא אלקים ולשון בריאה אינו תשלום המעשה: והתבונן אמרו ויכל אור ובורא חסך בחשך בריאה והוא כהיות האור בעד אין החשך תשלום המעשה כי אם בהעדר האור: וכן עשה שלום ובורא דע תמצא בלשון בריאה רע והרע אין תכלית המעשה כי בהעדר הטוב תמצא הרע: והתבונן אמרם אין רע יורד מלמעלה: כי כל הרע הנמצא בזה המציאות אינו נמצא מעצמו: אצל כהיות ההשגחה מסתלקת או הרע נמצא באמרו על כי אין אלקים בקריב מציאותו הרעות האל כלומר בהסתלק השגחתו או הרעות נמצא' שאין הרע מכוון במעשה כמו הטוב שאין הרע נמצא כי אם בהעדר הטוב: ואין להקשות מאמרו כי ירד מאת ידו בשרי ירושלים כי ההוא הוא כהיות השגחתו ושמירתו מקלקלת או זכר הרע בשרי ירושלים או כחכמה' שעל כל פנים האמת הוא אין רע יורד מלמעלה כי אין הרע מעשה וולתי הטוב: ולפיכך תמצא לשון בריאה ברע ונחשך בורא חשך בורא רע: כהיותו העדדים במציאות מכח ההככים ואינו תשלום מעשה כפי הטוב והאור כי תמצא אור נכבד בגלגל החשך כמו שתאיר בר בעת החשך והרי האור מעשה: איננו לא תמצא החשך נכבד בגלגל אור שלל תחשך האור בעצם החשך ממש כמו שהאיר החשך בעצם האור נמשך: הרי לך לשון בריאה נוכל בדבר שאינו תשלום מעשה: ולפיכך אומר בכריאה סמוכה לאלקים ולחשך ולרע: אמנם מה שתמצא בריאה סמוכה לשם הויה באמרו ואם בריאה יברא ילוד' אין להקשות בזה כי הכוונה כך היא: אמר משה רבינו ע"ה אם העיניו לא למד בריאה היא שאינו דבר שכל ליד מעשה: על כל פנים תבא ליד מעשה כאלו בעצמה מבחשם הויה ויבא הענין אלהים: ולפיכך אמר יברא יהוד כלומר תשלום בריאה וזמכ' שם ילוד': וכן תמצא במדך לו ותבקע האדמה אשר תחתיהם ואזו תבלעם ואת בתיהם בעיות הבקיעה ביישוב או נחבדו: והבן עד מאד ענין זה בעיות בריאה סמוכה לשם ילוד' כי אין לבריאה איפסות בלתי הויה: וכן יש לך להתבונן אמרו בורא השמים ופוטיהם כי אין לה לשון בורא כולל הכל לא היה צריך למר אחריו ופוטיהם: אמנם מאמר שאינו כולל הוגך לפרש אחרים ופוטיהם: וכן מה שאמר בורא יצחק ויוצק ישראל כשהזכיר יעקב בורא יעקב וכשהזכיר ישראל שהוא תכלית הכוונה באמרו לא יעקב יאמר עוד שחק כ"א ישראל באמר בורא יצחק: באמרו ויוצק ישראל וזהו בעצמו סוד אמרו ויזכר אור ובורא חשך יזכר באור ובריאה בחשך כמו בריאה יעקב ויזכר בישראל ולפי אלו העיניים יש לך להתבונן סוד אמרו מעשה

השמש שהן כו' בפיסוק אותיות שסילוד ובאלו הוא פיסוק כולל אותיו שמשו בסדר ילוד' ואילו הוא ילוד האור: ילוד האור ילוד סודו כו' כשם ילוד' ואם הרי לך סוד השם המיוחד יתברך תחלת כל ההיות ותכליתו: והוא הכולל כל המציאות כולם בסוד השמש הכולל בשם המיוחד: ואמנם כי עניינים אלו בסוד ביאורם לפני יתברך בהיות כל היסודות תלויין על ילוד': אמנם כוונתנו לכלל קנה העיניים אשר השם יתברך מורה עליהם הרי הרי לך כי הסוד הנכבד נגלה מתוך שני דרכי הקבלה שהן גמטריא ונוטריקון: בהיות אותיות ילוד' גמטריא מורה כי כו' נוטריקון בסדר: ילוד' האור האור: ילוד' האור: ילוד' האור: ילוד' שהן מורים כו' הרי לך זה הסוד הנכבד מפורש בשני דרכים: ואחר שכן נחזור לבאר:

סוד הדרך שלשי' שהוא דרך התמורה:

דע לך כי השם המיוחד שהוא ילוד' פירושו וסודו בדרך התמורה ילוד' אחד: וזה דרך כפלא עד מאד: וכבר פסגנו בבראש השער הזה על היות ילוד' סודו ופירושו ילוד' אחד: והנני נכנס בביאור תמורות אותיות השם המיוחד: דע לך כי ארבע אותיות תמצאם שהן מתחלפות בחברתן שלכניהם בסדר האלפא ביתא על פי הכונה הישרה: ילוד' סודו כוונ' ופירושו כן יתמורתו בסוד ע"כ ילוד' ואחריה ד': והוא סוד תמורת האות הראשון: במקום ד': ה' תמורתו ו' בדרך שפירשנו בבראשונה: הרי לך סוד ילוד' התמורה שהוא כוונתו ופיסוקו של סודו ילוד' אחד: הרי לך ילוד' בדרך התמורה ילוד' אחד: והוא סוד שפירשנו בראש השער: ולפי הוגך יתברך לכוונת אותנו ליחד שמו בעמים ככל יסודו והייחוד הוא סוד דרכי התמורה והוא סוד שמע ישראל יהוד' אלק נר יהוד' אחד: תמצא בשם הראשון שבפסוק זה ילוד' ואחריו יהוד' אחד: ובאילו בא' האחרון לפרש את הראשון ולדעת כי שם יהוד' שאנו מוכיחים לעולם פירושו יהוד' אחד בסוד כוונ' ובאלו אנו מעידים בשעה זו ומעוררים על ענין זה ובאמר כי ילוד' שאנו מוכיחים תמיד סודו יהוד' אחד: ואחר שכן הרי תכלית העדות הכדורה בסדר ק"ש בסוד הפסוק הראשון בהיותו מייחדים שם המיוחד ביסודו האמיתי: ואמנם כי סוד ילוד' אחד שכולל השם המיוחד עדיין יתבאר אחר זה איה: ואחר שכתבנו לבאן נכבד קצת ביסוד הענין: דע כי היסוד שיש לך להשקע עליו הוא לדעת כי אין לשם שורה על אמתתו כי אם אחד ולפיכך ככלל בו אחד בהיות ילוד' סודו ילוד' אחד: ואחר שכן הרי העדות שהוא השם המיוחד והוא המנה הגדולה שנבטינו בקריאתו פעמים בכל יום ילוד' אלהינו יהוד' אחד: פלוג אע"פ שנקראו אלהינו בסוד חדוש העולם ומלכות שם אלהינו שהוא העדות בחדוש העולם מכל פנים יהוד' הוא סוד הויה האמיתית הקדמונית והוא שם אחד לבד קדמון: ושם הויה הוא השם המיוחד לו לבדו וקודם שגברא העולם להורות על אמתת קדמות מציאותו אשר מאמתת הויה נמצא כל היות העולם כמו שנבאר בזה בסוד איה ובאמר מקומות כי זהו השם המורה סוד היותו וקדמותו מציאותו ונבחרותו יתברך ואין לו שם שיעיד עליו יתברך כזה: ובשתעלה בדעתך כי זהו הענין דק הנכבד והגורא תורה בתכלית ההוראה ותעיד יסודו האמיתי שאין שם תענובת ותדע כי שם אלהים הוא מוד קבלת מלכות שמים: ותדע כי סוד שמע ישראל יהוה השם הנאמר ראשון הוא סוד הויה ראשונה אשר מאמתתו נמצאו המציאות כולם: כי זאת הויה אין למציאות כד איפסות והרי ה' שם ילוד' הוא זס סוד הקדמונית שאין שם מתוך לבד אחר: והוא סוד שמע ישראל יהוה אלקינו ואמנם אלקינו הוא קבלת מלכותו בהיותו סוד העולם כשם אלהים וזו היא העדות על חדוש העולם והוא סוד אלקינו: ואמנם יהוד' אחד שהוא תשלום הפסוק הוא כפירוש לשם ילוד' הראשון הנאמר בו: ובאלו הוא מפורש כי בלי יהוד' שאנו מוכיחים

בו שהוא סמוך לאלקים קיומו בשם ייִהוּד ולפיכך באמר אשר ברא
 אלהים לעשות כלומר מכל מלאכתו אשר התחיל לבנות בשם אלהי
 והוא עתיד לעשות כלומר לעמוד ולהנהיג בשם ייִהוּד שהוא
 תכלית כל המעשה ולפיכך אמר סמוך לוֹ אלה תולדות השמים
 והארץ בהבדלם בינם עשות ייִהוּד אלקים ארץ ושמים וזהו סוד
 אמרם וְלֹא־הָיָה שִׁמּוֹן מִתְקַיֵּים בְּמִדַּת הַדִּין שֶׁתִּקְרַע מִדַּת הַרְחִמִים
 כִּי חֵין קִיּוּם לְדַבְרֵים בְּשֵׁם אֱלֹהִים שֶׁהוּא מִדַּת הַדִּין אֵין שֶׁיִּהְיֶה
 שֶׁהוּא מִדַּת הַרְחִמִים הֵרִיךְ מִכּוּסֵי עֵינָיו גְּדוּלוֹ וְכֹכֵד כִּי וְנִרְאָה
 הַתְּחִיל מַעֲשֵׂה הַטֶּבַע בְּשֵׁם אֱלֹהִים וְנִמְרַב בְּשֵׁם ייִהוּד וְאֵלֶּכּ שֶׁתִּמְכַּח
 מַעֲשֵׂה סֻמּוּךְ לְאֱלֹהִים עַל כָּל כְּנִיּוֹת הַמִּשְׁכָּנוֹ מִשֵּׁם הַהוּא וְ
 שֵׁם לֶךְ הַתַּעֲשׂוֹר אֵלָיו וְלַעֲמֵת וְלִהְיוֹנוֹן בְּכּוֹד כָּל הָעֲרִיכִים כִּי־שֵׁם
 דְּבַר שֶׁנִּקְרָא מִדַּת הַדִּין והוא מִדַּת רְחִמִים כְּנֹגֵד מִדַּת הַדִּין קִשָּׁה
 מִמּוֹ וְיֵשׁ דְּבַר שֶׁנִּקְרָא מִדַּת הַרְחִמִים והוא מִדַּת הַדִּין כְּנֹגֵד
 מִדַּת הַרְחִמִים גְּדוּל מִמּוֹ וְכֵן אֵתָּה צִדִּיק לְהַעֲרִיךְ כִּי עֲשֵׂרִים
 וְאַלְפֵי כֵּסֶם אֱלֹקִים נִקְרָא מִדַּת הַדִּין מִדַּת הַרְחִמִים מִשּׁוֹפָת כִּי
 והוא סוד חֵין שֶׁסֵּהִיחַ עֲשׂוֹדֵיו וְשֵׁם לֶךְ אֵלֶּכּ פְּלִי שֶׁהוּא
 מִדַּת הַרְחִמִים בְּשֵׁם שֶׁכּוֹל דִּין שֶׁהוּא שֵׁם אֱלֹקִים מִדַּת הַדִּין הוּא צִדִּיק
 הַשֵּׁם שֶׁכּוֹל רְחִמִים שֶׁהוּא ייִהוּד הֵרִיךְ לִי רְחִמִים בְּשֵׁם אֱלֹקִים
 וּמִדַּת הַדִּין בְּשֵׁם ייִהוּד הֵרִיךְ מִכָּל אֵלֹהִים הַפְּנִים שֶׁכְּנֹגֵד כִּי־שֵׁם לֶךְ
 אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת הוּא שֵׁם הַמִּיחֹד לֹא־בִלְכּד והוא הַמּוֹרֵה סוֹד קִדְמוֹת
 יִתְבַּדֵּךְ וּמִצִּיאוֹתוֹ קוֹדֵם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם וְאִמְנֵם כִּי בְּהִיּוֹת ייִהוּד
 אֶחָד והוּא הַסּוֹד שִׁינּוֹ מִשְׁתַּנָּה וְכֵשֶׁם שִׁינּוֹ לֹא יִתְבַּדֵּךְ שִׁינּוֹ כֶּךָ
 לְשִׁמּוּאֵין לֹא־שִׁינּוֹ וְכַדְעִיתִי לְהוֹדִיעַךְ כִּי־צִדִּיק אֵין לְשִׁמּוֹ שִׁינּוֹ יִתְעַ
 לֶךְ כִּי־כָל הַמַּחֲשׂוֹתִים שֶׁנִּעֲוֵלֵם הֵן מִקְבִּלִים שִׁינּוֹ מֵאַחֵר שֶׁהוּא כַּעֲלִי
 חֲדוֹשׁ מִשְׁנֵה יֵשׁ עֲלֵיהֶם וּמוֹשֵׁל יֵשׁ עֲלֵיהֶם וְיִבְדִּיל לַעֲשׂוֹת לָהֶם כְּכֹכְבוֹ
 מֵאַחֵר שֶׁהוּא חֲדוֹשׁ מֵאֵין כֵּן יִבְדִּיל לַעֲשׂוֹת אוֹתֵם כֵּאֲמָרוֹ הֵמָּה יִאֲבִדוּ
 וְאֵתָּה תַעֲמוֹד וְאִמְנֵם הוּא יִתְבַּדֵּךְ אֵין לֹא־שִׁינּוֹ מֵאַחֵר שֶׁהוּא קִדְמוֹן
 וְאֵין קוֹדֵם לְכַנּוּיֵין לֹא־מִשְׁנֵה כִּי־כָל שִׁינּוֹ וְכִי־שִׁינּוֹ מִקְבִּל
 שִׁינּוֹ כֶּךָ שֶׁמּוֹ הַסּוֹד עַל אִמְתִּיתוֹיָיו סִקְלָה שִׁינּוֹ וְהַתְּנוּן אִמְרוֹ
 אֵין ייִהוּד לֹא שְׁנִיתִי כְּלֹמֵר לֹא־תִמְכַּח בְּשֵׁם הַהוּיָה שֶׁלִּי בִּד שִׁינּוֹ
 שִׁינּוֹ כִּי אִי־שִׁמְרוֹת לִקְבֶּל שִׁינּוֹ אִפִּילוֹ תִּחְפּוֹךְ אוֹתוֹ לְכָל צֶדֶק הַכּוֹף לֹא־
 תִּמְכַּחֵהוּ מוֹרֵה כִּי־שֵׁם אֱלֹהִים הֵמָּה שִׁינּוֹ כֶּךָ בִּשְׁאֵר הַלְּבוּשִׁים שֶׁתִּמְכַּח
 מִקְבִּלִים שִׁינּוֹ כִּמוֹ שֶׁנִּבְרָא וְאִמְנֵם שֵׁם ייִהוּד לֹא תִמְכַּחֵהוּ
 מִשְׁתַּנָּה מֵלִשָּׁן הוּיָה לְכָל צֶדֶק שֶׁתִּהְפֹּךְ אוֹתוֹ כִּי־כַּנּוּיֵין הוּיָה הֵם
 מוֹרֵה וְלֹא עוֹד וְהַגִּבִּי בְּכֵסֶם צִיִּיאורוֹ

[illegible]

סמוך לאלהים בכל מקום אשר תמצא אלקים סמוך למעשה או ברכ
 מקום שתמצא בריאה סמוכה לידו כי הכוונה הישרה לעולם
 בהיות כל מענין בריאה סמוך לאלקים. ולפיכך ידוע נמשך מעשה
 לאלקים. ואמר באלו אמרו ויכל אלקים בכל מעשה העובד ביום
 השביעי מלאכתו אשר עשה בשם ידו אלקים. והעד אמרו
 בחתימת הכל מכל מלאכתו אשר ברא אלקים לעשות. ברא בשם
 אלקים והוא עתיד לעשות בשם ידו. והעד הנאמן אמר סמוך
 לו אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות ידו אלקים
 ארץ ושמים. אמר עשות כשארמר ידו. ובאלו פי' הפסוק שלמעלה
 היסגן שאמר אשר ברא אלקי לעשות. וזהו בהכרח ביום עשות ידו
 הברא בשם אלקי. ובהעשות בשם ידו. ואין להקשות מאמר אשר
 עשה האלקי את האדם וכן והאלקים עשה וכן וכל מעשה האלהי.
 כי זה וכוונתו בו אינו עוסק בפעולה ממשיית כאמרו בראשית ברא
 ארצי. ובאמרו בורא חשך כיוהאלקים עשה. ספור ענין וכן הדומים
 לו. וכן אם תמצא בריאה סמוכה לידו ומעשה סמוך לאלקים
 התבין הכוונה בולד אשר הוא נטוה. ואמנם כי לפעמים
 תמצא מעשה סמוך לאלקים בהיות הנורות כבדלות והעניינים
 כמענין. בראשונ' אמר בראשית ברא אלקים בהיות המדינות בלתי
 גורה ולפיכך פירש. תהו ובהו וחסך. אמנם בהיות הנורות
 מכוונות מה אמר ויעש אלקים את הרקיע ויכל. בהיות הנורות
 משונות. שזהו סוד בריאת שמים ולפיכך פירש בו. ויקרא אלקים
 לרקיע שמים. והנורות שרקיע מכוונות באמר בהן מעשה וכן
 ויעש אלקים את שני המאורות בהיות הנורות מכוונות. ולפיכך
 פירש בו את המאור הגדול והמאור הקטן כמו שפירש בראשית.
 ויכל בין המים שאו הנורות הגביכות וכן ויעש אלהים את חית
 הארץ למינה. כשאמר לשון מעשה אמר למינה שזהו הבדל הנורות
 ומעשה גמור. אמנם תמצא בתינים ובדגים ובעופות לשון
 בריאה בהיות מוון אלו קיומם העדר שאל המציא. ולפיכך
 אמר ויברא אלקים את התינים הגדולים את נפש החיה ואת כל
 עוף ככף בתינים ובעופות ובדגים. כי תמצא התינים במציאם
 במקום שאינה טבעיות לשאר בהמציא. באמרו המולידך במדבר
 הגדול והנורא נפש שרק ועקרב. ואמר הגביא בארץ לא עבר בה
 איש ולא יסב שם אדם מפני שכן מקומות שאינם טבעיים. וכן אמר
 בתורה לא תקום זרע ותאינה וגפן וריסון. ומי אין. ולפיכך באמר
 התינים הגדולים תנינם חסר כאילו הוא תנין אחד. וזהו
 באמרו נפש שרק ועקרב נפש אחד שרק אחד. וכן תמצא
 מציאותם בלתי טבעית לשאר באמרו ונפש עפר לחמו. ותמצא
 הדגים קיומם הפך השאר שאין אדם ויהיה מתקיים בשכונת במים
 עצמם וכן תמצא העופות פורחים באויר בהפך קיום השאר הניח
 תנינים דגים ובעופות קיומם בהפך השאר. וכל דבר שהוא הפך
 שבגדלו. באמר בו בריאה כיוסאמרנו כי בהעדר השוב ימצא הרע
 ותמצא ויברא אלקי את האדם בהיות תחלת הבריאה כל אדם
 גולה בלתי נשמה. אמנם בהיות הנורה מעת אמרו בו ויבר
 אלהים. והתבונן אמרו ויארם אלקי נשמה אדם בכלמינו בדמותינו
 ובשאר בריאה לא הזכיר בו דמות באמרו ויברא אלקים את האדם
 ובאלו העניינים סודות נסתרים באמרו וברונקנה ברא
 חיות. בהיות מתאחדים וניסים נורה מינית. ולפיכך באמר
 באדם בלבד ויבר הו' חלקים את האדם. ואמר כוונתו יהוה
 אלקים את הנבלע בהיות הנורות מיניות. ואל תקשה מעניינים
 שתמצא במעשה בראשית הפך כמושל באשון שאין הדבר כן.
 ובחורר למעשה שהיינו בו ובאמר. רע. כי בשם אלהים תמצא
 לשון בריאה ולשון מעשה. ואמנם תדעך כי בהכרח אינו
 תשום המעשה. אמנם המעשה הוא גמר מלאכה. ולפיכך
 הדבר יש לי לעוררך על עניין כבד דהוא מתפרש מעשה בראשית
 איז בחתימת בריאתם מכל מלאכתו אשר ברא אלקים לעשות.
 ולא אמר מלאכתו אשר עשה אלהים. אמנם אמר אשר ברא אלקים
 לעשות. ומה כבד הענין הזה למשכיל. כי פסוק זה פירש הוא
 למע שלמעלה הידיו ובחורר אמר כי כל מעשה לשון בריאה אשר
 באמר במעשה בראשית סמוך הוא לאלקים. וכל לשון עשייה שבאמר

שכחתי בשם אל חכם ויחמד לא הוא אהבם לא תמכו זה בשם ההויה כי כיהי (כל שכל כולו) שלם בלתי בד שיהי ולפיכך נקראו ילודי אלהי בהיותו יחיד בשם ילוד טבל בד ואין לו שינוי והי שמו המיוחד מורה ועד באין עליו יתברך על היותו בלתי מקבל שינוי והתבונן הענין הגדול הזה כי עמוק הוא ונכבד ולפי אילו העניינים נעיד בכל יום פעמים יהוד אחד להיותו כולל כל מיני האחדות שבתלתי חלופים ואחר שבכנסנו בסקירת אחד תדע לך כי לך נקרא אחד בהיותו מכל פנים אחד בלתי מקבל שינוי וכן תמצא שמו המיוחד אינו מקבל שינוי וכשתבין סקירת אלו העניינים בפרד אחד או תבנם למעלות אלהי ואתה תעבוד מנד האלהי כאשר עמך לאחד ואהבת את ילודי אלקיך ולכן נקרא אברהם אבינו עליו השלום באהבה להיותו נכנס לחקירת אחד מהו וכשתאמת לו הוד ייחודו יתברך ונאמר בו וקרא שם בשם ילודי ונקרא אהוב ואוד אחד הוא סוד אלהי וליכך יש לך להתבונן מה שמשא כערך בברכות של קט הבוחר בעמו ישראל באלהי ויש לך להבין סוד האהבה שהבחרה תלוי בו תדע לך כי סודו הנסוד אחד ובאלו אמר הבוחר בעמו ישראל באלהי שבויר באלהי ולפיכך כאשר סמך הבוחר בעמו ישראל באלהי ילודי אלקינו ילודי אחד ומה שיש לך להתעורר בו ולדעת כי כל מה שאמר אחד לאמר בו אלהים בדרך אשמי נאמר בו יתברך כתוב ילודי אלקינו ילודי אחד ונאמר סמך לו ואהבת את ילודי אלקיך באברהם כתוב אחד היה אברהם ונאמר בו אהבה אתכם אמר ילודי ונאמר בו על בד הייחוד וזה אברהם אהבה ישיב וימעיך ישראל גוי אחד בארץ הרי לך מבואר ענין גדול ונכבד בהיות האדם נכנס לאהבה השלימה מנד הקריה בייחודו יתברך ולכן כאשר ואהבת את ילודי אלקיך סמך לילודי אלקינו ילודי אחד שאין אתה נכנס למעלת האהבה מבלתי שתדע סוד הייחוד האמת ואל תוכל לעבוד לפניו מנד האהבה ואמנם כי סוד מה שהוא יתברך נקרא אחד עדיין נבאר נבנה בשער הייחוד שהוא השער ראשון בשם זה בענין שבו יהיה די לכל משכיל ואמנם די לנו כמה שהתעוררנו בשם המיוחד בשער מה שנבאר אותו נבנו לפני כי לכל הוא נמשך ואמנם כמה שהתעוררנו יהיה פתח לכל משכיל להכנס לסוד קדמותו יתברך לייחודו ובהיות כל הנמצאים מתהווים מאמת הויתו כי זהו סוד חדש העולם ובהיותו יתברך אינו מקבל שינוי ושאר עניינים הנראים על דרך החקירה האמתית שאין אחריה אמת ואחר שבארנו קצת מן הדרכים אשר שאו יתברך סורה עליה נחזור לבאר שאר השמות הנמשכים אחר השם המיוחד כל אחד ואחד לפי השיעור הראוי בעזרת שדי:

שם ילוד וכן שם אלהי וכפי התעלמותו וסוד הסתרו וקדמותו בשם ילוד לא נוכל לקרא כפי אותיותיו בהיותו קדמון אמנם שם אלהי שכולל גם מציאות שאר המחדשים מבחיאות יתברך לפיכך נקראו כפי אותיותיו שהי שם סודש הוא מאחר שהוא כולל הויות המחדשים והתבונן כי ענין שמו הוא מאד והכן שאין מעלת שם אלהי כמעלת שם ילוד כיה מיוחד לייחודו יתברך וזה מורה מציאות שאר כל הנמצאים מאמת מציאותו ולפיכך תמצא כי אלהי סודו יהוה חסר אות אחת משם ההויה שאין מעלתו כמעלת שם ההויה כי שם ילוד כסודו הויה קדמונית ויש אלהי כולל הויה מחודשית מאמת הויה קדמונית ואם כן הרי אלהי נמשך מאמת הויה קדמונית שהוא שם ילוד ויש ילוד כולל שם אלהי ואין שם אלהי כולל שם ילוד והרי לך מכל אלו הפנים מורה שם אלהי בהיותו נמשך אחר השם המיוחד המשכה ראשונה ותמצאה מורה ראשית המדוש הלא תראה ראשית האלף ביתא שהוא ראשית כל הנמצאים סורה אלהי שסודו יהו כסדר ששה אותיות שבו שסודו אב גר הו יהו שהו סוד תחלת החדש ובהיותו יהו מתחדש מאמת מציאות שם ילודי אמנם אין הויות יהו שלימה בהיות שם ילודי וכן הדין בות להיות הויות הקדמון מיוחדת מאחר הויות המחדשים אמנם כי שיהו שהוא שם אלהי מורה בהיותו תחלת הויות החדש בהיותו סמך להיותו הקדמונית שאין וולת הדבר אמתית ותמצא הקדמונית הויה שלימה אמנם הויה מחודשת יהו ותמצאן שאין סוד הויה כסוד יהו כי הויה מורה הויה כפשוטו דבר עומד בלתי משתנה אמנם יהו הרי בדמות גוי סורה מחמת נכונה ואם כן הרי לך שם אלהי מוכר על היותו נגזר מאמת שם המיוחד אמנם אין מעלות כמעלת שם המיוחד אבל מעלה יש לו על כל השאר ולפיכך יש הפרש גדול על הקריאה שאין קריאת שם יהו זה עם קריאת שם אלהי כי שם ילוד נקרא כסוד נסתר מאחר שהיא הויה קדמונית ונסתרת ושם אלהי נקרא כפשוטו אותיותיו מאחר שכולל הויה המהודשת הנמצאת מאמת הויה קדמת ואם הרי לך סוד שם המיוחד מיוחד הוא מכלל ההויות על אשתו יתברך והרי לך שם אלהי מורה על תחלת הויות החדש וכן תמצא הויות תחלת כל התורה כסוד אב גר הו והרי לך שם ילוד קדמון ושם אלהי תחלת הויות הנמצאים מאמת מציאות יתברך והרי לך כי שם ילוד ראשון ושם יהו סמך לו כמו שתמצא כל הויות כפשוטו עליו יתברך והויה סוד ילודי ולפיכך תמצאם סמוכים זה לזה על סדר הבונה הישרה בהיות שם ילוד ראשון ושם אלהי סמך לו ואמנם ראיתי קצת חכמים גורסים על היות שם אלהי נגזר מן היה כמו שם ילוד שהיא מורה הויה אמנם לא מנאתי מבארים סוד ההכרח שביניהם ואולי יבואו לשום אחד דבר ואין כן כי רב המקום בינותם שאכסודע לא נקרא שם ילוד ככתבו ונקרא שם אלהי ככתבו ואם אין ההבדל ביניהם אמנם בהיות הויה קדמונית נסתרת נסתרה דרכה ובהיות הויה מחודשת נראית מן הקדמונית נראית קריאתה כמו כן ולפי אלו העניינים שהערכנו יש לנו לעורר בהיות שם אלהי ראשית לכל המעלות בהיותו מורה מציאות כל הנמצאים שהוא נמצא מאמת מציאותו יתברך והויה ראשית כל ההודאות והחדש והעדות על חדש העולם בהיותו מורה קדמותו יתברך וחדש שאר כל הנמצאים מאמת קדמותו וזה אין מי שיוכל להכחיבו והרי עדות ברורה בראשית כל המחדשים שהוא אב גר הו מורה אלהי באומנו ילוד קניי ראשית דרכו והרי תמצא כי אשת מציאות אב גר הו שהוא אלהי נמשך מאמת מציאות שם יהו והרי העדות ברורה באשם ילוד קניי ראשית דרכו וראשית דרכו הוא אב גר הו שסודו אלהי הרי לך תחלת המשכת הויות מאמת שם ילוד והעדות הגדולה שהחזיק זאת הפנה היא אמרו באותו ענין משם ואלהי אכלו אמן חזר ענין גדול ודבר טבאר כלומר שם אלהי היה אכלו אמן כפי שהראה האומן נושא את היונק שש אלהי נושא כל המחדשים המתהווים מאמת מציאותו יתברך שהוא לשון אמן המשכיות מציאות וקידשו מאשתו יתברך וכן הוסיף לבאר המאמר ואלהי ששעשעים

סוד השם הנמשך מאמת שם יהו וסודו אלהי כבד בודענוך אחי בהיות שם המיוחד נקרא מיוחד על היותו סורה אמתתו יתברך בלבד וסוד קדמותו שאין להויה משאר כל ההויות שותפות בו וזהו השם הנמצא קדמון בקדמותו יתברך ולפיכך נקרא מיוחד בחיותו מיוחד להודות אמתתו אמנם מאמת הויות שמו המיוחד שהוא ילוד בתהוה שם אחד מעיד על היות כל הנמצאים כולם נמצאים מאמת מציאותו יתברך והויה שם אלהי ואמנם תמצא שם והסתהוה מאמת שמו הגדול שהוא שם ההויה והוא סמך לו אמנם אינו שלם כשם ההויה כי השם המיוחד שמו ילוד ושם אלהי סודו יהו הרי יהו סמך לו לשם יהו אמנם אינו שלם כמותו וכן הראוי להיות בהיות שם ילוד מורה אמתת היותו יתברך ובהיות שם אלהי סורה מציאות הנמצאים מאמת מציאותו יתברך ולפיכך נקרא הראשון מיוחד שאיננו מורה רק מציאותו יתברך אמנם שם אלהי לא נקרא מיוחד מפני שהוא כולל סוד מציאותו יתברך וסוד שאר כל הנמצאים נב מאמת מציאותו יתברך והרי שם ילוד כולל מציאותו יתברך יחד ושם אלהי כולל מציאותו יתברך וחדש שאר כל הנמצאים ולפיכך תדע לך כי הפרש גדול הוא בין

שעשע'ים יום יום שזה בהיותו יתבר' משתעשע בו בהיותו ראשית
ההמשכה ואמת ההויה' ולפיכך שם אלה לעולם התחלת
ראשית הנמצאים מאמתת מציאותו יתבר' ולא תרחיק מכנגדך
אמרו יהוד' ראשית דרכו נסוד אב' ג' ד' שהיא ראשית כל
הדרכי' ופי' אמרו אלה' בפירושו באמרו ואלהיה אכלו ארון ואח'
שהתעוררו עליו ש' לנו להתעורר על לשון אמרו' ואהיה
אכלו אמון' שהיה לו למר אלהיה אכלו אמון' תדע לך שפירש
בכאן סוד אמרו יד' קנני ראשית דרכו וראשית אמרו שהוא אב'
ג' ד' ה' שסודו אלהיה ולפי' אמר אמרו ואלהיה' כמפרש בלחור'
שנראשית ואלהיה תציד שג' ד' הוא ככלל שזה יהי' סוד ראשית
דרכו' והלא תראה א ב ג ד ה ע ו חותם אלהיה שהוא חותם
יהו' ולפי' אמר ואהיה כלומדת דע לך כי חותם אלהיה ו' הוא סוד
חותם בו עדין יגיע ראשית הדרכ' והתבונן עד מאל הענין
הנכבד הזה בהיות שם אלהיה ראשית דרכו יד' אמנם יד' קנני
קדמון הוא באמרו יד' קנני ראשית דרכו' ואם ראשית דרכו
אלהיה' יד' קדמת הוא' והתבונן מאל בהיות מסוקה מזה
ומפיל קדמות שם ה' כי קדמון' כמאן באמרו יהוד' קנני
ראשית דרכו והיה אלהיה נמשך בהיות כל ההויות נמצאות מאמתת
מציאותו יתבר' ואחר שהתעוררו על היות שמו המיוחד ראשית
כל הדרכים וסבת מציאת כל היות כולל מאמתתו והרי לך שם
יהוד' מורה קדמות לבד ושם אלהיה מורה מציאות כל
המסודים מאמתת חדושו' ואחר שעוררנוך על זה יש לנו
להכנס לדרכי הקצרה בערך מציאתו והוא סוד תחלת חקירת
אדק' כל הנמצאים משה רבינו ע"ה באמרו ואמרנו מה שמוטה
אומר אלהים' ואמנם כי בחנת מרעה היתה בחקירת שם המיוחד
הקדמון המורה על קדמותו יתבר' כפי איותו ופירושו וכן תמצ'
בחקירתו שאל על זה באמרו ואמרנו מה שמו שבו הוא סוד השם
המיוחד בנרות איותו ויצא שם איותיות וסוד השם בעצמו' והכני
כנס לסוד ביאורו' דע לך בתחלת אה' האדבע תיבות תמצא סוד
שם בדקדוקה' לו מה' שמו' מה' התבונן ותמצא בראשיתו גימט' סוד
שם' והוא סוד האיותיות אשר בראשית אילן ארבע תיבות' אמנם
בתכליתם תמצא שם המיוחד בפירוש איותיותו ל' מה' שמו' מה'
הרי לך שם יד' בתכליתו ה' ובתחלתם סוד שם' אמנם תמצא
פי' יתירה נסוד שמוסוד הכלוהו בכללו סודם יד' והוא ל'
פ' שמו' מה' כליל הוא שאל' מאמות סוד השם המיוחד
הקדמון וכן תמצא שאל' מאמות סוד האיותיות בעצמו סוד אמרו
מה כי מאמות שם האיותיות' פ' יד' ה' וא' ה' שמוסוד
באמרו מה שמו' מה' והוא הענין בהיות מה' שמו כולל סוד שם
יד' והתבונן עד מאל סוד שאלתו ע"ה בהיותו שאל סוד השם
המיוחד ופירושו כפי היות קדמותו' וסוד בורת האיות' שהם יד' ד'
וסוד שם האיותיות שהן יד' ה' וא' ה' וכן סוד השם הכל בכלל
בשאלהו שאל' ע"ה באמרו ואמרנו ל' מה' שמו' מה' והתבונן
סוד החקירה הזאת וממנה יתבאר לך סוד השאלה מה הייתה והוא
ית' הסתיר שם המיוחד מכל וכל מפני שאילש ל' שמו' במא' להגיע
לתכלית אמתתו' והיה המענה ש' אלהיה שהוא השם הנמשך
בתוך שם יד' והוא השם המורה על היות העולם וכל נמצאיו
מתהוים מאמתתו ית' וכן' כי שם זה באפשרות להשיגו מאחר
שהוא מורה על חדושו' כל הנמצאים וקדמותו ית' ואמנם כי קודם
התחילי' בביאור אלהיה אשר אלהיה יש לי לעורר הענין שנעבור
היתה השאלה מאדון כל הנכחי' מנע' דע לך כי בליתוהוין
שהי' ישראל נבנות מזדים' היתה הכפירה מנעת עד התכלית
בהיות כל האומות מאמיני' קדמות הנמצאים שהוקדמות העולם'
ודעתם שאין אלהיה רק הכני' והיו ששים כי נסגם הגלגל הוא גוף
האלוה וכי רוח הגלגל המניעו היה כח' שאלוה התקיע בגלגל'
פוף דבר כל אומה ואומה היתה עובדת לבחות העליונים והלשם
והליכ' וזה לשאל הכובדים והסולות ולכל גבא השמים' ודעתם
שאין אלהיה אחר רק הכובדים וכל אומה ואומה עבדת לכובד פלוגי
בהיות אמונתה שבו כזה מושל על כך וכך וכידוע לעשות כך וכך'
נהיו ואמר כי כובד פלוגי' שלל לשלבי להיות נביא' הולך בשליחתו

לננות על אומה פלוגי' להקריב לפניו קרבן פלוגי' ובעשותי כך'
יפועל כך וכך' והיו מאמינים כי כובד פלוגי' שורה על ענין פלוגי'
ובמקום פלוגי' ושלל פלוגי' בשליחתו ומתוך אותו האילן היה
מדבר עמו כל מה שירצה ומתוך אלו התפתושים וההכלים כמח
וכמה והיתה זאת תחלת ע"ה ותחלת האשרות באמתת' על ההי' ש'
הרמז ועל הנבעות ותחת כל עין דענין' מה היה עיקר חרומתי
מזדים וכל שאר כל חרומתי וכשכחתי' וסוף דבר זה
היתה תחלת הכפירה והעבודה מן הראשונים מהן אמרו שיש אלה
פועל כל אלה' וכל נבואות העולם עבדיו הם' נעבוד לפני
עבדיו וכבדנו כי כבוד הוא לו להיות עבדיו וכבדו כחיהו אמרו אל
הואל לקרא בשם יד' ובה הלגו כישי דוד אנוס הלאה והיו
מקריבים לבחות העליונים ועובדים לפניהם לבד אמנם בקריב
לפני עבדיו וכבדו כעבור כבודו' עד אשר עברו ימים וגשמת
שם אלהיה מכלל וכל והיו עובדים לאותו הכחות מגד היותם
מאמינים שאין שם אלהיה רק הכובדים ושאיר הכחות העליונים'
וכן עד גלות מלכים' עברות הימים לישל' נבנות כמעט כשחכו
מהן שמות האלהות שאלו נאבות וחזרו להיות כשאר הגוים חזו
משבע לוי בימנו לא עבד שבת לוי ע"ה ולפיכך דעה לבונה
להיותו עובד לפני תמיד מאה שנמצא נאמן באמונתו ית'
וזכיות גלות מזדים כבד על ישראל יאנים רואין אותות ומופתים
ושאר הגוים מחזקים בכובדים ובנבילות ובכל נבא השמים מדעתם
שאין אלהיה ואלתם' וכשנגלה יתבר' לסשה רבינו ואמר לו לך אל
כרעה ואמתת אלו כך וכך' אמר לפניו רבנו של עולם הרי שמך
הגדול נסתר ונעלם מכל האומות וכולם כופרים באמונתך
ובשמיא' ואין אית ומופת והיך אלק ואמר כי יש מבא ראשון אשר
שלחתי להם לא יאמינו כי נלא ישמעו בקולי כי יאמרו לא נראה אליך
יד' והרי בל האומות כופרים באמונתך ובשמיא' ודעתם
שאין אלהיה כי אם הבוכי' כמו שראתה שאל במענה פירעה באמרו
מיו' ד' אשר אשמע בקולו באומר' יש נמצא אלה מושל על העולם
שימשול עלי איננו ולא ידעתי את יד' כלומר איני יודע
ומאמין מציאותו הנמצא שאתה אומר' ומיאותו ע"ה מענה
בוה הוכרך לחקיר בתחלה למר לפניו יתבר' אלו אתה רוצה
שאלך בשליחותך יש לי לדעת אמתת שם המורה על אמתתך ועל
נבחותך וקדמותך והייתך ואל' לומר כי יש שם' קדמון
אשר שלחני ואין עוד מלבדו ושמו מורה על אסתיותו' ואז
יתאמת להם בהיותי שליח מאתך ויובלו להאמין' וההוסד
אמרו ואמרנו ל' מה שמו' מה' אומר אלהים' כלומר אלו שאלו
אותו ואמרנו שאתה אומר ששלך כי כיד אתה יכול לאמת שנגלה
אלך והוא קדמון ומושל על הכל' אז מה הוא השם
המורה והמעיד על זה שכן הוא שהוא לבד יד' ולפיכך
הוכרך לשאל לו מאמתת שם ההויה המורה על נבחותו יתבר'
וקדמותו וסודו שאר הנמצאים ואלתו' והיה המענה ש' יתבר'
בשם אלהיה' והוא יתבר' הסתיר שם ההויה מכל וכל מפני שאין
בכל נמצא ואלתו כח להגיע תכלית אמתתו כמות שהיא'
אמנם כשתמש יתבר' בשם הנמשך מאמתת מציאותו יתבר' באמרו
ויאמר אלקים אל סשה אלהיה אשר אלהיה' אמר לו אמתת
שם יד' איך יכול להשיג' אמנם יכול אתה להשיג שם
אלהיה' ואמנם כי שם אלהיה מורה קנת ההויה'
אלל' לתכלית ההויה כמו שמורה שם המיוחד' ואמנם מה שאמר
בראשונה אלהיה ופירש אמרו אשר אלהיה באלו אמר אני הוא הנסב'
בשם אלהיה אשר מאמתת מציאותו נמצא כל הנמצאים שנעולם'
זהו אמרו אשר אלהיה באלו אמר אני הוא הנסב' אשר מאמתת
הויה נמצא כל הנמצאים' והתבונן עד מאל אמרו אשר. כן
אלהיה וכן אלהיה על כל ההויות נמצאות מאמתת היותו ושם
אלהיה כולל היותו והויה אשר הנמצאים' ולפיכך אמר אלהיה אשר
אלהיה' כלומר אני הוא הנסב' אשר מאמתת נמצאו כל הנמצאים'
כי זהו שם שמורה אלהיה' והתבונן עד מאל הענין כי לך אני
שונה וכו' וכל את הלשונות כדי שלא יסתבשו שום טעין ואלת
ג' ז' שיתאמת

ובמדומה לי לפי דעתו אין הכרח בשם ילוד שהוא המורה היותו הקדמונית ובין שם אהיה שמורה על היות כל ההיות נמצאות מאמתתו וממדומה לי כי אלו שני השמות שהם אהיה ילוד דרך אחד להם לפי דעתו. ולפיכך קשה עליו ספד זה שאם כן מדוע שם אהיה נקרא בכחבוש ילוד אינו נקרא בכחבוש ילוד הוא מורה הויה כשמה בלתי שמוש מה שאין כן בשם אהיה. אמנם הנכון בעיני בהיותי מפרש אהיה מלשון הויה ומציאות. אמנם בהיותי משים אהיה אינו שם יסודי חובה לוה. קשה עלי. ולפיכך אני מודה בנקת ולא בכלודי. כי על כל פנים שם ילוד שפירשנו הוא מיוחד לבוראה אשת קדמותו. אמנם שם אהיה מורה אמתת ההמשכות מכח היותו יתבר. והוא הנכון בהיות כל ההמשכות נמצאות מאמתתו. והרי שם ילוד ושם אהיה בסוף לו בסוד ילוד ילוד. וא"כ אין ילוד קודם לשם ילוד. הרי לך שכל אלו הפנים אשר הקדמנו ביאורם מכורא לך בהיות שם ילוד מיוחד לו לדעת שאין אמתת מציאת קדמותו נודעת לחובו לו.

והוא מה שפירש בעל המורה בסוד אהיה שאמר הנמצא אשר הוא הנמצא מורה על היות מציאותו אינו נודע לחובו לו. ודבר זה היה הנכון למסכו לשם ילוד שהוא השם המורה הפי' שפ' ו'ל'. אמנם אינו נכון למסכו לשם אהיה. מאחר שאינו מיוחד לבוראהו בלבד. ודיבמה שהתעוררנו עליו העניין. ונחזור לבאר שאר העניינים הנמצאים מאמתת אהיה. דע. לך כי אהיה הוא כוד חדש העולם מאמתת קדמותו יתבר. ולפיכך תמצא כראש אב גר דר. שהוא תחלת החדש ומדור שלש אחרות שסודם ילוד. אמנם תדע לך כי אלו שלש האחרות שהן מוד תחלת חדש שאר הנמצאים מעידות עליו יתבר שהוא לבדו יחיד וקדמון בשם ילוד לבד. וכיכל השאר מחודשים הן והוא סודו ילוד. ופירושו ילוד הא' וא' וסימנו ט'ל' שסודו ילוד אחד והרי לך שם אהיה שהוא מוד חדש הנמצא שבעולם סודו ילוד אחד והרי לך כל הנמצאים כולן מעידין בשם ילוד שנתהוו בו מוד ילוד אחד. והרי לך כל העולם ומחודשיו מעידים ויחודו כי שם ילוד בלבד יחיד ותראה שם ילוד שהוא בסוף לשם ילוד מעיד ילוד אחד. וכן יש להחזיק בהיות ילוד חותם ששה כדדיון ומה נאה לכל משכיל מה שא' בספר יצירה בהיות ילוד חותם מעשה כראשית. כי זהו סוד גדול ועור לכל מה שאמרנו בהיות כל ההיות נמצאות מאמתת ילוד והוא הסוד בעכשו נאמרנו חתם מילה ילוד ומטה וזה. וכן לשאר בהיות שם ילוד מאמתת אמתת החדשים מאמתת חיותו יתבר. וענין זה מבאר הוא לכל משכיל בהיות כל חותם מעשה כראשית מעיד ילוד אחד ובהיות החותם שהוא השם הנמשך מכח שם ילוד. הרי לך שכל אלו העניינים ביאור נכבד על היות שם הויה מיוחד ליתבר ובו הוא כוד יחודו כי כבוד כלל במכא דבר וולתו השם המור על אמתתו ילוד ובהו בלבד היה די לו ולא תמצא בדבר שהיה כוטה לתואר. ואחר שנתחדשו לו הפעולות נחשש שם ילוד נמשך מאמתת הויה שם ילוד. אמנם הוא יתבר לא ניתוסף בו דבר בכריאת העולם ולא גרע ממנו דבר שלא כרא דבר לזכרו.

והלא תראה שלא שנה הדבר באופנו אהיה אשר אהיה בהיותו בסביאות שאר ההיות בלתי מציאות והכל כלשון אהיה הוא משתמ' והוא הסוד שם שם שאמר ילוד מלך ילוד מלך ילוד ילוד ילוד כי בהיותו יחיד ילוד וכשחדש הכולל ילוד ואפי' לאחר העולם ילוד. מפני שאינו משתנה מאמתתו קודם שחדש. ואחר שחדש כי שמו באחד ושמו מכון הוא בהיותו קודם שגבר העולם. וכשגבר העול' ואחר העול' שלא כרא דבר לזכרו. וגם לא ניתוסף עליו דבר להשלים מציאותו יותר ממה שהיה שלם כי כל המציאות אין בו דבר שה' ית' בריך אותו ולא ניתוסף בשמו דבר בהיותו מלך קדמון בלתי דבר אחר ולא גרע בו דבר. וכן כשחל על מה שחדש. וא"ל יקשה בעיניך אמר עליו שהוא מלך קודם שגבר העולם ולא תקשה ותאמר על אזה דבר היה מלך מאחר שאין שם וולתו. אמנם תדע לך שאינו מלך על הנמצאים מאמתת הנמצאים. אמנם הוא מלך מחמת אמתתו שאין הנמצאים המלכותיהם תלה כי הוא בהיותו מלך חדש ואולם עליהם. אמנם אינו נקרא מלך

מציאות לו האמת באמונה שאין וולתה אמונה. ולפיכך אלו בעניינים יש לך להתבונן בהיותו ע"ה שאל על שם ילוד שהוא מוד אמתתו יתבר ומציאת שאר הנמצא' מאמת' השם המיוחד שכולל מציאותו ית' ומציאת שאר הנמצאים מאמת' מציאותו כמו שאמרנו בהיות אהיה שמדוריה נמשך אחר ילוד. והרי הסתיר שם ילוד שהוא ראשון ובשמש בשם ילוד שהוא סמוך לו שסודו אהיה בהיות שם ילוד נעלם וקדמון. ושם ילוד מורה ראשית המשכת החידוש ואמתת קדמותו כמו שאמרנו בהיות מודו א' ב' נ' ה' וזהו שהיה תחלת הנמצא'. ולפיכך נאמר בו אהיה אשר אהיה. כי די לו באמר אהיה לבד בלתי שיכפול כלשון ואמר אשר אהיה. אמנם בהיות שם אהיה מורה על היות הנמצאים כולם מתהווים מאמתתו ככל הלשון ואמר אהיה אשר אהיה. כלומר כאלו אמר אני הוא הנמצא אשר מאמתתו נמצאו כל הנמצאים. והוא לשון אשר שהוא כאשר בו. ולפיכך הנוכח לומר באחרונה אהיה שלחני אליכם כלומר כל מקום שתמצאו אהיה תדע לך שכולל מציאות שאר הנמצאים מאמתת מציאותו. הרי לך מוד אהיה מכורא בהיותו ית' כסתר בשם ילוד ונכלה בשם אהיה כמו שתמצא שם ילוד באשון ושם אהיה סמוך לו בפוד ילוד ילוד. ומה שתבטור לדעת בהיות שם אהיה כולל היותו יתבר הקדמון. להיות שאר המחודשים המתאחדים בו תמצא אהיה שהוא משתמש בשתי לשונות כלשון קדמון וכלשון מאחר ועתיד לשון קדמון כלשון אחר ותפת לפנים אהיה ולשון מאחר ועתיד הוא אחר כי אהיה שם וזהו לך האות. הרי לך לשון אהיה כולל הויה קדמונית הנסתרת והויה שאר מחודשים מאמתת הויה הקדמונית כמו שכתב הלשון. ואמר אהיה אשר אהיה הויה הקדמונית הויה מיוחד' ולפי' העניין אשר הערנו יש לך להתבונן בהיות שם אהיה. גור משם הויה והרי שם אהיה גור משם הויה והרי שם אהיה נמצא מאמתת שם הויה כמו שתראה כל המחודשים מאמתת קדמותו ית'. ואחר שכן הרי לך מוד עמוק וכבד שפרש בשם אהיה ואחר שיבארנוהו דע אשר ראיתי לקצת מפרש' פכחיים כלפי מעלה ואולי חושבים שאין הפרש בין היות קדמות למודש וזהו להם לרא' מהנכס אל הערכל אשר גורו שאמר באמרו ע"ה ואמר לי מה שמו. והיה המענה שלו אולי תעלה על דעתך ששלי שם קבוע אינו כן. אלא כל ששית' לפי פעולתם הם גמורים. ומה מאד קשה עלי מאמרם אלה בהיותם משימים השם המיוחד הקדמון עם שאר הכינויין המחודשים דרך אחד ואמרנו כי כל שמותיו מחודשים הן ולפי הפעולות הן גמורים ובין קודם לחול לא הבדילו. ואם כדבריהם כן הוא למה היה הטענה שלו בשם אהיה כי שם אהיה אינו מורה פעולה כי אם הויה לבד. והרי אין זה השם גור לפי הפעולות כשם שם ילוד. ומה שאמרנו על זה שהרי אין בכלל פעולה אלא הויה וא"כ לאו פעולה יתבר ואינו. ולפי דעת אלו ראוי להשיבות בשם המור פעולה משמית ואינו מובא בדעתו מקו' לזכות את אלו אפי' אחר כך בכותם לא אוכל לשלחם מתוך ההפכה. ביעל כל פנים בדברים כאלו הורסים גבול האמונה. וסוד הייחוד האמיתי בהיותם מכניס' אדם ונחש בכפיפה שבונתם להרוס וא"ל לא יתכוננו להרוס דורכום הם לפי תוכם ומרחיק' משורתם חשש' אמה כזה שהשן מסתרג בין רגליו. כי שם שאין לו עינים היאך יוכל לחלוק על הכוונה האלה' ולשום הקודם לחול אין זה מדרך המוסר. ונחזור למה שהיינו בו נאמר: דע כי שם אהיה על כל פנים הוא שם מורה על אמתת היותו ית'. אמנם לא כל כך כמו שמור' השם המיוחד שהוא ילוד מורה הויה קדמונית מיוחדת ואין לדבר אחר שותפות כל' להויה קדמונית מיוחדת. אמנם שם אהיה שסודו ילוד אמתת היותו והויה שאר הנמצאים מאמתת היותו. והרי אין שם מיוחד לו יתבר שאחר שהוא מורה היותו והויה שאר הנמצא' ולפי' אין משלת שיהם שוין. וראיתי לרב הגדול בעל המורה ז"ל שפי' אהיה אשר אהיה הנמצא אשר הוא הנמצא ומה טוב ומה נעים ענין זה בשמו שם אהיה גור מאמתת הויה שהיא מציאות בלבד בלתי שם פעולה. אמנם אמרנו עליו בתכלית התורה. בהיות שם שם אהיה אינו יסוד חובה לית' כאשר הנמצא אשר הוא הנמצא וכל' דבריו כי פסוק מיוחד הוא להורות על אמתתו

שער ההויה

למעלה בסוד אמרו אם פגות תשמו י' יד' מי יעמוד
בהיות י' מורה מדת הדין. ואמנם כ' אלו השלשה שמות הם
ההיות שנה בכל לקדמון ומחודש והנהגה ואמנם כ' הם

המיוחד שהוא ילד מורה על ההיות הקדמות שהיא סוד היותו
 יתברך והשם השני שהוא יהוה מורה על חידוש העולם ועל
 היותו: והשלישי שהוא מה מורה על היות העולם המושג הכללי
 המעשה: ואמנם כי מבוא אמתת שם ילד כמבוא אלהי יי:
 ולפי זה הדרך יש לי לעורר על היות השם המיוחד קדמון במציא
 כל ההיות כולן מאמתת המציא: ובהיותו נכד למן הכל: והוא דרך
 שמושגו שאנו משתמשים בו בהיות כל ההיות מיסודות עליו:
 יהוה יהוה יי: והוא סוד שמושג שם המיוחד יתברך ויתב וזכרו
 לעד ולנצח: ולפי זה הדרך יש לנו לעורר על היות כל מעשה
 בראשית כסדר להיות מבוא שם יתברך המיוחד: ואמנם תמצאה
 ששמש במעש בראשי' ב' שמושגים האחרונים מודו יי' אהי' אלהי' אלהי'
 שמושג השם המיוחד והיותו יי' שהוא שם ילד לא תמצאה בכלל
 במעשה בראשית: והוא בהיותו מיוחד מכל דבר חדש והוא קדמון
 ולפי זה הדרך יש לנו להתעורר בהיות מעשה בראשית נמשך מבוא
 אמת' שם המיוחד: גריך שתדע כי שמושג במציאות היות מעשה
 בראשי' נמשך מבוא אמתת שם המיוחד: ודע לך כי שמושג
 הראשון השם הנכבד בדרך זה שאני מבאר ואומר כי הוא יי' בתא
 במעשה בראשי' שאל' ויאמר אלוקים יהי אור ויהי אור: ואמנם כי
 הציור במעשה בראשית ובמציא' ההויה יי' היה באומרו יהי
 אור ויהי' אור: ואמנם כי בלתי יי' תמצאהו שהוא תכלית
 השמוש השם המיוחד והכוללת שני שיטות האחרונים שמושג
 אלהי' בדרך זה: ירד יהוה יי' והוא סוד שמושג
 של אלויות אחרונות שבשם המיוחד: והתבונה בהסתכלה שם
 מעשה בראשית תלויין במבאר' כי במציא' שהיה ראשית התחלת
 הויה הוא ברי' שבהתלסל העצמיות ואחר ההויה הראשונה דע
 משתלשל אחר דבר באומרו תדשא הארץ ישרנו המים: אמנם
 הויה ראשונה בריב לשם המיוחד: ולפי כך תמצא ראשית שתחלת
 תכלית שמושג שם המיוחד באומרו ויאמר אלהים יהי: ולשון יהי' כבר
 הודענו בהיות תכלית שם המיוחד: ואמנם שם שתמצא שהוא
 ציור ולשון יהי' שהוא אמתת המציאות יש לך לדעת כי יהי' כסוד
 ארבע אותיות אחרונות שבשם המיוחד כפי שמושג בדרך זה שאני
 מבאר לך כפי שתכנן לאמתת חקירתו יהוה יהוה יי' ויהי
 הוא סוד שמושג ארבע אותיות אחרונות שבשם המיוחד וזה שיש לך
 להתבונן בלשון יהי' שתמצאהו נכחו בשלשה שיטות אחרונות שסוד'
 יהוה יי' והוא לך לשיין יהי' נכחו בשלשה שמות הנמשכים מאמתת
 שם ההויה והוא שם ילד' מיוחד ואין ויהי שהוא שמושג מעש בראשי'
 נכחו: ותמצאהו נכחו בשאר השמושגים המסתוים מאמתת
 מציאותו: ואחר שכן הני לך כל מעשה בראשית שתהוים מאמתת
 שם ההויה ואין שם ההויה בכלל מעשה: כי הוא שם המגורס את הכל
 והוא חסד לכל: ואי' כהני לך יהי' יהי' שכן שמושג מעשה בראשית
 נמשך מאמתת שם המיוחד ואינו בכלל מעשה כי נכדל הוא עשה
 כמו שתראהו נכחו בשמות יהוה יי' דאינו נכחו בשם הראשון
 ששמו ילד' אמנם המשתכח ילד' ואחר שכן הני לך סוד כל
 ההיות חלתי יתברך כמבאר' מאמתת היותו והוא אינו בכלל מעשה
 ואינו יעלה על הדעת שהיא יתברך אינו נכדל אי אפשר לשאר היות
 אינכחו שרי' עבה היותו נכדלוה: וכן תמצא בכל ההיות

שכמעט בראשית שבתמעות בארבע אותיו האחרונות שבשמות

השם המיוחד שמדווי"ה • וכלשוןיהי בתיהו כל ההיות כוונ
יגאלו ליה • והנני כנס בתיאורו העניני בכד הוא • כבר
הודעניך על היות לשון יהי תכלית שמש השם המיוחד ולשון יהי
הוא התיאור לשלשה שימושים האחרונים • אשם איבנו בתיאור בשם
היה שהוא ראשון הרי"ך שם ההיות מיוחד להורו עליונית • ושאר
פלוניות מורים גם החדש • וא"כ הרי כל הפלוניות וכל ההיות
מהיו"מ מתת שם המיוחד • ואחר שכן ישלך להתבונן
בהיות כל הנמצאים כופלים תחתיו ההיה ושם המיוחד למעלה
מן הכל ואם כן הרי חדוש הזמן כופל

חלק הראשון

שער ההויה

הא' יר' : אלו שלשה דרכים אשר הסוד נגלה מהם : שלשה שלשה פיסנים : הפסין הראשון סודו כו' : והפסין השני סודו עב' : והפסין השלישי סודו קל' : ואלו שלשה פיסנים תמונאס מכונני כפס' אח' והסוד אשרו על יד הנביא : הנה יהוד רוכב על ע"ב קל' וצא מנרים : והתנוון בזה הענין הנכבד ותראה סוד שמוס שם המיוחד כפי צורת האותיות וכפי צורת השמוש :

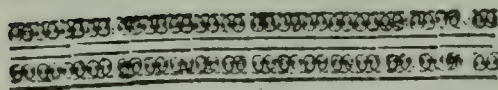
ואמנם אחר שהתעוררנו בזה הענין הנכבד יש לך להתנוון בהיות יה סוד השם השלישי המורה על היות העניינים המתחדש בעולם הכלל לבי הכוונה העליונה : אמנם שם יהוד הוא מורה היות קדמותו לבד ושם יהוד הוא מורה היות החדש כאשרו ויהי אור ושם יה סוד היות העניינים ההויס כמנצחים בין טוב בין הפכו ותמאז'ה לפי ההויות המתחדשות לפי המאורעות עיו וממרת'ה משום ויהי לי לישועה : וכן כי יד על כפ'ה' שלחמה ליהוד בעמלק וכן אס עונות תשמו'ה יהוד מייסוד : וכפי אלו העניינים יש לך להתעורר על היות שם יה סוד הויה שלישית : והתנוון אמרו כי ביה ילוד נור עולמים : כי זה הוא הכולל חצי המציאות : כי המציאות כולה תמצאהו עשרה חלקים עד אות י' : אמנם תמצא שם יה כולל החי' בסוד א"ב ג"ה' : אמנם העיקר הגדול שיש לך להתנוון בו בהיות זה תכלית המשכת ההויה ששם המיוחד : ותמצאהו מכון בראש שם יהוד ובסוף שם אהיה ותמצאהו בקשר בשם חלקים כמו שאנו עתידים לבאר ב"ה' : וכן יש לך להתנוון בהיו' זה סוד חצי השם וחצי השם ככולו משני דרכי שאנו נכנסים בחקירתן :

הדרך האחד דרך תמורה בדרך זה : זה תמורתו כו' באותיות שבאחריהם באלפא ביתא : והיו הוא ככל השם בהיות שם ילוד סודו כו' : והיו לך חצי השם ככולו : וכן הדרך השני בשם זה האותיות יוד הא' שסודם כו' והיו גם בזה הדרך תמצא חצי השם ככולו : ואחר שהודענוך זה הרי לך סוד שלשה שמות המורים סוד ההרה נסמכים על שם הראשון שהוא שם המיוחד : ואמנם כפי ג' דרכים הפוללים אותם להיות השם השיבי בסוף אל השם הראשון : וכן שלשי כמו כן באלו הדרכים שאני בכנס בחקירתם כל אסד ואסד כפי שיצור הראוי : סוד השם המיוחד יהוד ותמורתו בסוד כו' : אלו שני הדרכים אשר הם ככללים בסוד השם המיוחד במצאים נכבשים השמושין אחר השם המיוחד : השמוש האחד יהוד הוא כו' בעצמו בדרך זה שאני מבאר יוד הא' ואו' והוא סוד כו' בעצמו : הרי לך הדרך מזה שם יה סודו כסוד שם המיוחד :

ואמנם כי יש זה הוא כמנן סוד כל השם בפירוש בדרך זה יוד' הא' הוא סוד דוד' לאפחות ולאיתר' : הרי לך סוד אלו שלשה שמות ההויה כי יש להם ראש אחד הכולל את כולם : והוא השם המיוחד שהוא יוד' כולל יה' בסוד כו' וכולל יה' בפשוטו ששם סרי לך שם המיוחד הוא השם המתנשא לכל ראשוהו מושל בכל כי מאמתתו נמצא הכל : ואחר שהודענוך כל אלו העניינים הנכללים בסוד שם המיוחד יש לך להתעורר לאמתת שם יהוד להיותו יתברך בקרא בו לעולם כי זו היא העדות הנכונה בהיות זה השם מורה הויה בלבד ואין דבר מהנמצאים נמלט מזה ההויה וא"כ הרי הוא יתברך סוד ההויה אשר מאמתתו נמצא כל הנמצאים וולתו אין להם קיום : ולפיכך יש לך להתעורר בהיותו יתברך בקרא כיוה השם ראוי הוא להיות יתברך בקרא בו בהיותו קדמון כמו שאין דבר קודם להיות : והרי אין דבר קודם לו יתברך בהיותו בקרא הויה : וזה מופת מוחלט אין מי שיוכל להכריחו רפני שהוא עד והוא דיין : והתנוון אמרו אני יוד' ראשון : ובאמת כי ההויה קדמונית היא לכל הנמצאים : והרי לך יונגנו יתברך ויתברך ראשון ושמו הוא עד באמן על זה : ומאלו הדרכים אשר הערכנו יש לך להתנוון בהיותו בקרא בשם ההויה : וכן יש לך להתנוון בהיותו בקרא בשם איה' שהוא המורה סוד חדש בעולם וקדמותו יתברך : וזה השם תחלת הנמצאים הוא כמו שאמרנו : אמנם אינו קדמון : והנה תמצא סוד איה' שלש אותיות שבו שהן

תחת הקו : ולפיכך יש לך להתנוון בהיות כל האור תחלת מציאות האור היותו מתהווה מאמתת שם המיוחד יהי אור ויהי אור' ומציאותו כמובן ויהי ערב ויהי בקר' : יהי קיע ויהי מנדיל ויהי כן : תנויא הארץ ויהי יקו המים ויהי כן : יהי מאורות ויהי כן : ותמיד ויהי ערב ויהי בקר' : הרי לך כל שמוש מציאות מעשה בראשית המערכת שם המיוחד שהוא יה' נתהו : אמנם לא בשם המיוחד הוא להיותו יתברך : תמצא ויהי ששם בעשה בראשית : ולשון ויהי כבר הודענוך שהוא ארבע אותיות אחרונות שהן נמשכות מאמתת שם המיוחד : בדרך זה יהוד יה' יה' : ויהי ארבע אותיות האחרונות אשר בסדר שמוש ואם כן הרי שם המפורש נבדל מן הכלל ומיוחד הוא להורות על קדמותו יתברך : ואחר שצורנוך על שמוש השם המיוחד ובדעתו להודיעך כי זה יה' נאחוס במרכבה : וכי זה יה' יהוד הוא נבדל מן במרכבה הנדל גמור : דע כי האות האחרון אשר בשמוש השם הוא סוד המרכבה ששם בדרך זה יה' סודו : **אב ג ד :** יה' סודו אב ג ד ה' : וכמו כן יהו סודו א"ב ג' ד' ה' : הרי לך שלשה שמושים האחרונים שבשם המיוחד תקועים במרכבה : כי יהו יה' יה' סודם הוא א"ב ג' ד' ה' הלא תראה הם באחוס עם המרכבה בהיותם מורים היות החדש אותם שהן ילוד לא תמצאהו ככלל מהמרכבה שה' א"ב ג' ד' ותמצאהו חונה לה בסוד ה' ו' ח' ספיר ילוד' ואלו האותיות חוץ למרכבה שאין מעורבים עם אב' ג' ד' כאשר שמוש השם נערכים עם אב' ג' ד' : ואמנם כי מאחר אשר ערכנו אלו הערכים יש לנו לסדר על היותם מכוונים כוונה ישרה : והנני בכנס ביסוד ביאור אלו המערכות בעזרת שדי : יהוד' יהו' : יה' : סודו ה' ו' ח' : אב' ג' ד' : אב' ג' ד' : אב' ג' ד' : התנוון במראה הגדול הזה ותראה שם יהוד שהוא ראשון מכון במספרו כנגד ה' ו' ח' והוא מורה על חיותו יתברך נבדל מן אב' ג' ד' שהוא סוד המרכבה : ותמצא יה' ו' ח' ו' ח' ל' שם ילוד' קדמון כנגד אב' ג' ד' : שהוא סוף אב' ג' ד' ו' ח' ותמצא יה' שהוא סוף ל' שם יה' מכון כנגד אב' ג' ד' : וכן תמצא יה' שהוא תכלית שמוש השם מכון כנגד אב' ג' ד' : והרי אחר אב' ג' ד' ה' ו' ח' שהוא סוד השם המיוחד : הרי הכל חוזר לשם הויה ואליו תשקו והוא נבדל מן הכלל : והלא תראה ה' ו' ח' בראשית : אב' ג' ד' בתכלית : והתכלית מתנהג אחר הראשית כמו שתראה ה' ו' ח' אחר אותיות אב' ג' ד' והרי הכל סובב מכס סוד שם המיוחד יתברך : ובשתתבונן בזה הענין הנכבד יתבאר לך סוד היותו יתברך והיותו נבדל מן הכלל והוא סבת הכל ואליו תשוקת הכל והוא הסובב את הכל : ולפי אלו העניינים שצורנו יש לך להתנוון כי כל חוזה מכס השם המיוחד שסודו ה' ו' ח' הוא חוזה : ולפיכך יש לך להתעורר בזה העניין הנכבד על היותו נבדל מכל מה שולות ואין שם הויה ככלל עם שאר הנמצאים וולתו : והתנוון המערכת שהערכנו בו ומשם יתבאר לך סוד קדמותו וחדש שאר הנמצאים מאמתת שם היותו : והעיקר הגדול שיש לך להתעורר עליו הוא להיותך יודע כי שמוש זה השם הנכבד סודו ע"כ שהוא סוד חסד : והתנוון אמרו כל ארחות יהוד חסד ואמת' כלומר דרכי שמוש יהוד' חסד הוא : בדרך זה יהוד יה' יה' סודו ע"כ שסודו חסד' ואלו הן ארצות שמוש ילוד שכוללת חסד' כי באלו הדרכים אנו משתמשים בכל תורתנו שבכר הודענוך : וכן יש לך להתנוון במה שכוננו קדמונינו ול בהיות השם המיוחד המפורש סודו ע"כ בדרך שמוש זה השם : וכן תמצא שלשה פסוקים בתורה שהם ויסע' ויבא' ויש' בהיות כל אחד ואחד כולל ע"כ אותיות כנגד ע"כ שהם סוד שם המיוחד ית' : ואמנם בהיות אלו העשרה אותיות משתמשים אנו בהם סודם חסד שהוא ע"כ שהם סוד השם המיוחד כן תמצא השם העולה משמותם שהוא קל' : והנני בכנס בביאורם כדי שיהיה פתח למבינים כולם : דע לך כי שלשה דרכים יש לשם המיוחד בדרך זה : וכלם נכללים בפסוק אחד ואלו הן דרכיו יהוד יהו יה' : יוד הא' ואו' הא' : יוד הא' ואו' :

שאר עניינים ולהכנס בחקירה על סדר הכוונה כי אין לשערים כולס קיים בלתי מוד היותית בדרך הקודמת לכל ואחר זה השער במשכן כל השערים כולן ובמון תסנא שם שהוא בלעד שם והשאר כנויין ולעולם שם קודם לכוני. ולפיכך החלתי בשם שהוא שם משם ולכן סמכתי לו שער הכינוי כסו שהכינוי נמשך אחר השם. וכן בהיות שם ידוע יסוד ומה שאחריו בנין כן יסדתי על ספר זה והנחתיו בו שהוא יעודלני בהיותי נשען על יסודו ובמון בהיות זה השער המובא ששם בדרך הבא בשם ידוע בהיותם מתחילין במי שכל ההתחלות מאת היותם והוא אין לו התחלה בראי תומך ואילו אני תומך והוא יסעדיני בסיוע שכלי. ובכאן אעמוד בשער ההויה והנני נכנס בשער הכינוי בעזרת שדי.

שער הכינוי

הק בנחת מבלי עיני : שור האמת כנוי בלי : שניני
דע לב ידרי בבלי ספק : כי ההויה ושם זה כינוי :

באלקים אהלל דבר ביהוד אהלל דבר :

תחלת העיקר והיסוד הראשון שיש לך להשען עליו הוא להחזק יודע כי אלו השלשה שמות שהקדמנו ביאורם באמת הן נקראים שם אמנם שם ידוע הוא נקרא שם המיוחד ספני שהוא מורה הוראה מיוחדת עליו יתברך בהיותו קדמון אמנם אהיה יפה תמנאס בגויר מאמת שם הראשון מורה על היות כל הנמצאים פתוחים מאמת מציאותו יתברך ולפיכך כללתי אלו השלשה שמות בשער אחד להיותם נסמכי לשם ככללים בכלל שם אמנם היסוד והעיקר שיש לך להתעורר עליו ולדעת כי שם הנקרא אלקים כינוי הוא ולא שם יתברך ומה שיתברך שם ידוע שסודו הויה לא פחות ולא יותר כמו שתרשם שם שחודש והוא כינוי על הפעולה כי זה כינוי יפה על היותו סודש העולם ופועל על הפעולות שבו ואחר שיעורנו על זה יש לנו לעורר על היות אלקים שם הבא אחר שם יפה כמו שביארנו למעלה בהיות ידוע ראשון ואחריו ידוע ואחריו יפה כן אחר יפה אלקים כי עדיה בהויה אנו מתעסקים שהוא מוד מציאות היות. אמנם כיון שהדבר נתקן מהויה על כלפנים כיון הוא ואמנם כי על כל זאת צריכים אנו לעורר ביד הענין נמשך אחר ההיות כמו שביארנו בהיות ההיות במציאות מאמת היותית יתברך כי אלו הדברים צריכים להיות באין על סדר הכוונה לא על דרך המקרה שאין אנו מתעסקין כי אס ככוונה משמית ולפיכך צריכים להיות מיוסדים על היסוד אשר לו בתכונתו ולא תהיה הכוונה שלשה והנני נכנס בביאור שם אלקים כפי הכוונה בו בזה. כבר עוררנוך על היות שם יפה תכלית ההיות כמו שתרשם תכלית שמוש ההויה והוא יפה שאין אחריו כי אס לבד אמנם העיקר הגדול הוא זה בהיות אלקים תכלית ההיות ותחלת הנניינים כמו שהודענוך

אהי נכללות בשם אלהים בהיות אלהים מורה מוד אהי בניחך מלא הי והרי לך אהיה בפירוש בשם אלהים שזה מחדש וזה מחודש וכן נכלל באלקים ותמנא שם אלקים שהוא ראשית החדש והוא ראשית תורתנו באמרו בראשית ברא אלקים וכן תמנא שם אהיה שהוא ראשית היות אותיות התורה בסוד אבגד הו סודו אהיה ואס כן הרי לך שם אהיה מחודש ושם אלקים מחודש ושם ידוע קדמון אמנם הפרש הגדול יש בין אהיה ובין אלקים כי אהיה אינו מורה כי אס מציאות היות התחלה וכן תמנאסו במציאות היות האותיות בסוד אבגד הו ולפיכך תמנאסו משתמש בלשון הויה שאינו מורה כי אס התחלת היות אמנם שם אלקים אינו מורה כי אס פעולות החיות אחר ששם אלו ביארנו מורה מציאות היות כמו שתמנא כי ראשית התורה הוא מציאות האותיות קודמות לבנין התורה שאס אין מציאות האותיות קודמת אין התורה איפשרית ולפיכך תמנא אהיה במציאות האותיות ותמנא אלקים בבנין שהוא בנין היותיות בתורה והתבונן עד מאד ההפרש הגדול שיש בין מציאות שם אהיה למציאות שם אלקים כי אהיה מורה היות היסוד בתחלה ושם אלקים מורה הבנין בישוד. כמו שתמנא שם אהיה בישוד שהוא חיותיות ושם אלקים בבנין שהוא התורה שהאותיות יסוד הן אהל התורה כי התורה נכנית היא מבנין האותיות וכפי הדרך בעצמו הוא שם אהיה כנגד שם אלקים באותיות אהל התורה ושם אהיה מורה היות החדש ושם אלקים מורה פעולת ההיות אחר המציאות ואס כן הרי הפרש גדול בין אהיה ובין אלקים אף על פי שזה מחודש וזה מחודש ולפיכך תמנא אהיה משתמש בלשון הויה כי אהיה מורה מציאות היות ואלקים מורה פעולת ההיות והלא תראה כי המציאות במעש בראשית בהויה והפעולה בשאר שמות במציאות ראשון באמר ויאמר אלהים יהי אור בהויה ממש ואחר ההויה פעולה ישרנו המים תדשא הארץ אמנם באור וברקיע ובמאורות תמנא יהי בהיות אלו המאורות חלוקין במיניהם הראשון אור השכל ושני אור הויה והשלישי אור השמש הרי לך כי מציאות ההיות בשם המורה הויה שהוא אהיה נמשך מאמת שם המיוחד ופעולת היסודות בשם המורה פעולה שהוא אלקים סוף דבר כל מי שאחר ההויה פעולה ובנין הוא מורה ומאחר שנקרא אלקים הרי אלקים נמשך מן ההיות ונמשך אל הבנין ואס הרי שם אהיה יסוד אהל שם אלקים אף על פי שזה מחודש וזה מחודש על כל פנים שם אהיה מורה היותה היות ושם אלקים מורה בנין ההיות ושם אהיה תמנא הויה בלעד ובשם אלקים תמנא בנין והויה אהי מלא אהי סוד הויה הוא מלא סוד בנין ואיך כינוי מלא סוד בנין כבר אמרתי לך כי כל דבר שאחר ההויה בנין נקרא כיון שמשמשה מהויה והויה ושני שניהם בו הם בנין כי מלא אינו יכול להמלט מהיותו שהוא מוד הויה ואחר שהוא שינוי ואינו בלשון הויה הרי השינוי וההויה שניהם בו והוא בנין ולפיכך באמר כי מה שזולתו יתברך בנין מאחר שהוא בלעד מוד ההויה הרי שאר ההוים מאמתו אחר ההויה הן בנין הם ולפיכך תמנא השכלים הנפרדים נקראים אלקים בהיות זה מורה מיעוט בנין ומיעוט הויה וזה ענין דק עד מאד ואס כן הרי לך סוד המשנת אלקים מורה משני השמות המחודשים שם שם אהיה יפה שניהם תמנאס ככללים באלקים אמנם סוד הויה קדמונית לא תמנאיה ככללית באלו המשניות כמשניות בו ואס הרי לך סוד שם ידוע יתברך ככללית הכל ומאמתו תמנאס הכל וכל השמות וזולתו מחדשים הן כמו שהנמצאים כולם מחודשים וזולתו יתברך והוא לבדו כמו כן קדמון לכל הנמצאים כמו שתמנא הויה קודמת לכל הנמצאים וכי הוא יתברך סבת הכל כמו שתמנא היות הנמצאים ואמנם כי מאחר שזמנו אלו העיקרים הגדולים בסוד קדמותו יתברך ויסודו וחדש כל הנמצאים מאמתו והכל בסוד שמו הגדול יתברך ומדרכו סדר שמות ההויה בהיותם שוכחים להיותם שמות באין זה עסו בסדר התכונה המשמית כחומר לבאר

החלק הראשון

שער הכינוי

הרי שולן כושאים חותמו של מלך שהוא פט יתבדך * ואזרח לך
הוא מקום לכל העולם בהיות הויה מקום לכל כי בלתי הויה אין שם
מקום ואין לו יתבדך מקום * מאחר שהוא מקום להויה וההויה
הוא מקום הנמצאים כולן מאחר שבמעשה בראשית בלשון הויה
נתהוה הכל באומרו במעשה בראשית והיה כן בכל דבר ודבר *
וכן אמת הזמן מכח הויות יתבדך באומרו והיערב ויהי בוקר *
ונחזור למה שהיינו בו * דע כי לכל התחיל בשם יהי מפני שאין
לנמצאים מלך חדש אם לא תקדמם הויה שהיא מלך קדמותו *
ולפיכך פתח בלשון יהי ההויה כמסכה מאמת יסוד ומיוחד
שכלל בהויות תלויות בו * ואמנם מאחר שפתח בפתיחות בלשון
הויה בהיות מסבא דבר שלא היה נמצא הונדך להשתמש בלשון
יהי * כלומר יתהוה דבר שלא היה ומאחר שבמציא יסוד הנמצאים
לא הונדך לזה ונשתמש בלשון יהי * אמר יתהוה כך וכך וישתלשלו
הדברים זה אחר זה * באמרו תדשא הארץ שהדשאים נמשכו מן
הארץ ומה שבמציאיהם * וכן ישרנו המים שהדגים והעופות ומיניהם
מן הרקק נבראו והוה השתלשלו הדברים דבר מדבר וחומר נמשך
מחומר * אמנם בהיות היסוד הראשון מחודש מאין * הונדך
יתבדך להלביטו הויה כשואמר הגורמת חדוש * שלא אמר יהי אור
מדבר כלבו כי שואמר תדשא הארץ או ישרנו המים * אלא אמר
יהי אור לבד המציאות יסוד ראשון ולא מדבר * ולפיכך אמר
בראשית יהי אור ואמר כך לא נשתמש בו * ולא תמצאו בכל מעשה
בראשית יהי כך מוכך שאין בהשלכות הדברים נדך לומר הויה
שהרי כבר ההויה דנקס בהם * ושמו העיקר הגדול הזה בלשון
יהי כי זהו יסוד הראשון מיוחד תויתנו בהיות כל הנמצאים
מחודשים מלא דבר כי תסתל חידוש הויה היתה * ולא עוד
וכל דבר שבכד הוא נמצא אינו נדך לומר בו שנית הויה מחודשת
כי אם בראשית החדוש * ואזכר יהי אור פתח החדוש וזה
היא עדות בדורה על היות הנמצאים מחודשים מלא דבר ולא כפי
דעת הכופרים בו יתבדך המאמינים בקדמות העולם וגם לא כפי
דעת האומרים כי העולם מחודש מחומר קדמון * ואם חומר
קדמון היה שם סה בודך לומר יהי * שהרי ההויה קדמונית
היתה * כי אמנם בשאין שם חומר הונדך להמציא היסודות בהויה
ואחר כך הספך דבר מדבר לא הונדך לומר יהי כך מכך *
אמנם תמצאו באומרו יהי אור יהי רקיע יהי מאורות * ובאלו
שלשה העניינים אין נבול יהי שהא שזה לשעלה יהי ראשון
במציאות * ראשונה אמר יהי אור איננו נמשך לדבר אחר לא מלכנו
ולא מלאחריו * אמנם יהי רקיע סמוך הוא באומרו בתוך
המים * וכן ויהי מאורות סמוך באמרו ברקיע בשמים
היי יהי ראשון נבדל משניהם * והתבון באלו השלשה
הדברים שאמר בהם יהי יהי * והיה כי באלו המציאות
הן ולא עוד * במאור הראשון שהוא מאור השכל באמרו ויאמר
אלקים יהי אור ועליו נאמר כי נמצאה ותורה אור * במאור
השני שהוא מאור העבר באמר ויאמר אלקים יהי רקיע ועליו באמר
זהמשיכים ויהיו בוהר הנקיע * במאור השלישי באמר ויאמר
אלקים יהי מאורות ברקיע השמים להאיר וזהו מאור השמש *
ולפיכך נקרא שם ואחריה שאר הכוכבים * ועל אלו באמרו והיו
למאורות ברקיע השמים להאיר * והתבון באלו השלשה מאורות
שיבד הן נמשכין זה אחר זה במאור הראשון שהוא אור השכל שבו
יתבדך תמצאו דבר בהויה לבד * ומאור השני שהוא אור
הזוהר תמצאו דבר במאור השכל באמרו ויבססו כלי ויהיו בוהר
הרקיע * ומאור השלישי שהוא מאור השמש נמשך אחר מאור
הזוהר באמרו ויהי אלקים ברקיע השמים להאיר הרי לך במאורו
החלוקים במיניהם באמר בהם הויה לאמית מציאותם * אמנם
כשאר ההמשכות הטבעיות לא באמר בהם יהי מאחר שנתכוו
בכח הויה ראשונה * ואמרו תדשא הארץ אינו ראשית הויה *
אמנם הוא דבר נמשך מדבריו והרי הן שני דברים חומר ומשך
מחומר ואלו בתחילת החדוש כמשך חומר מחומר * אז נתהווה העולם
שחומר מה נדך לומר יהי * אמנם היה לו לומר במשך כך מחומר
כך

מחומר ענף כסוד להי הויה ובנין * ועם כל זה יסלך לדעת כי
גורם שם חלקים הוא כוד יהי והוא הניתן בו כח לשמור * והאמת
הנכון כי אלקים נמשך אחר שם יהי כי אלקים בדיבורו אלא יהושע
יהי גורם וקיום כל בנין שהוא אלא כי אלקים כשתנוציא ממנה יהי
ישאר אלא מבדלי גורם * והרי לך כי שיהי שהוא תכלית ההויה
נותן גורם בשם אלקים שהוא תחלת הבנין * אמנם כשתכלול יהי
עמו יהיה השם מלאו יפעול * והעיקר הגדול הזה יסלך לעוררך
בדעת היות כל מעשה בראשית מתהוים סבה יהי הנכלל בשם
אלקים ובשאר אלים הוא עומד והוא כוד המציאות הראשונות
במעשה בראשית * ראמר אלקים ואמר אחרייו יהי * ואלו אמר
ויהי אלקים ולא אמר אחרייו * כך פה תועלת ויאמר אלקים *
אמנם האמת כך הוא גורם שם אלקים יהי הוא ומעשה מוכיח
ויהי אלקים יהי אור כשתמש בלשון יהי הנכלל בשם אלקים באמרו
יהי אור והשאר בשאר אלים מבלי גורם הדיבור כי הגורם יהי
הייתה באמרו יהי ועל כל פנים גורמת של ויהי אלקים יהי * הוא *
שאלו לא אמר יהי אין גורם ויהי אלקים ואזכר יהי שם אלקים
מקבל כח והמשכה שם יהי שהוא תכלית שמוס ההויות * ואחר שכן
הרי לך מעלת ההויה על שאר הנמצאים כי זוהר ראשון להם גורם
ולא קיום והרי לך כי * שהוא נכלל בשם אלקים הוא נותן דבר כח
לפעול שאין גורם מנעת למי שהוא אלא מבדלי ויכולת יהי * ומכל אלו
הדברים יסלך להבין כי שם אלקים סמוך הוא לשם יהי * ואחריו
הוא נמשך וההויות נעתקת אל הפעולה או נעשה כל הבנין
עולם והבן אמרו כי כיה ידוע גורם עולמים כלומר בשם יהי הנמשך
מאמת מציאת שם ידוע גורם העולם כמו שפירשנו בהיות שם
יהי נותן גורם בכינוי שהוא אלהים לפעול * ואמנם כי בשם יהי
נציין גורם העולם כי זהו סוד אלקים * שם שבו נלא כל גורם
מעשה בראשית ושם יהי * נותן גורם בשם אלהים באמרו ויאמר
אלקים יהי אור בהיות הלשון משתמש שם יהי * והשאר אלא
היה עומד כמו שאתה רואה בלתי גורם * ולא תרחיק זה הענין
הנכבד בהיות יהי * נכלל בשם אלקים משמש במעשה בראשית *
ואלו תקשה על ותאמר והלא את אומר שאין תועלת בו יאמר אם
לא אמר ויהי כי הוא גורם הדיבור והלא אינו עובדן שהוא יתבדך
משמש במעשה בראשית בו יאמר אלקים ואין שם יהי באמרו ויאמר
אלקים * תובא הארץ * ויאמר אלקים * יסבנו חמי * ויאמר אלקים * נעשה
אדם * וכן ויאמר אלקים תדשא הארץ * הרי לך שהוא משתמש בו יאמר
אלקים ואין שם יהי * שבו פועל ושמש והוא אתה אומר כי גורם
דיבור אלהי הוא יהי * תשובתך על זה כדכונה ודבר בדור
ותדע לך כי כדכדכנו כן הוא הלא תכתיב לך שלשי * שם ידוע
יהי * כשעבוד ודעת להודיעך בעוד שאין וולתו אין עולם
ומחודשיו ואין נמצא בלתי במצא קדמון ועלם בדכונן למדע עול * על
בל פני * תחלת החדוש הוא הויה שאין כל נשלט מהויה * ולפיכך
הונדך יתבדך להשתמש בגורם הויה אשר מציאת נמצא כל
הנמצאין וולתו אין להם איפסות במציאות * ולפיכך במציאות
התחלת הויות המחדש יהי אור בהיות שהויה גורמת מציאות
האור שאם אין הויה אין אור כש השאר * וסוד ההויה ידעת
שהוא מלך הנמצא קדמון יתבדך שההויה תלויה בו בהיות יתבדך
נקרא בשם ההויה שהוא ידוע * ולפיכך הונדך יתבדך להמציא
כל ההויות כולן מאמת הויות שאם לא תגרום ההויה
אין למחודשים מציאות כי ההויה היא פתח המציאות *
ולפיכך אמר במציאות ראשונות יהי * בהיות ההויה
מציאותו * וכל זה לדעת כי סבה ידוע מצי הגדול נתהווה הכל
כי הוא גורם חדוש אלקים המורה על חדוש העולם * והלא אתה
רואה מהו לשון יהי * כלומר יתהוה דבר כך ויהא להויה ואלו היה
נמצא קדמון אין בודך לומר יתהוה * אמנם ישעיהו יטעך לא
שאר הלשונות הרי לך כל ההויות כולן תהויות מאמית שמו
וכולן נבואת דגל שמו כי אין דבר מכל הנמצאין שיהיה נכלט משמו
כמו שאי אפשר לנמצא בתחילת הויה ואזכר יהי כל הנמצאים כולן
אין נבואת שמו על כרחם שלא בטעות * על קדמותו יתבדך
ועדו שם שאר השם מתהוים סבה הויה ואיננו יכולין להמלא שמו *

כך באשרו תדשא הארץ חומר הדשאים במשך מחומר הארץ. וכן ישרנו המים חומר הדגים והעופות ושאר פרגי המים במשך מחומר המים. ולא בארץ בהם יהיו דשאים מן הארץ או יהיו שרבים מן המים. שזה אינו כדרך מאחר שהמים או הארץ היו מתהווים מהויה ראשונה שהיא הוויית החדוש. הרי לך מכל אלו הדברים להיות יהי משיקף בשם אלקים בורת העולם כולו. והוא היותן כח בשם אלקים לפעול ולפיכך כי ביה ידוד בור עולמים. ביה הנמשך מאמת ידוד נתנה בורה בשם אלהים ובגטיויר העולם. ומה שאמר כי ביה ידוד בור עולמים. כאילו אמר באלקים ידוד בור עולמים. ולא יעלה בדעתך כי ביה קודם הוא לידוד באמרם ביה ידוד. אמנם סזון הוא לו כאלו אשר כי ביה הנמשך מאמתת ידוד. או כאלו אשר כי ילוד המביא מאמתתו שם ידוד כגטיויר כל העולמים. וזה העניין בעצמו ביום עשות ידוד אלקים ארץ ושמים. כי אלקים במשך מאמתת הוויית שם ידוד כמו שבארנו בסוד יה. וכן התבונן אשר עני ומרת יה ידוד ויהי ללשועה כלומר פחיו מרת יה הנמשך מאמתת ידוד. והתבונן עד מלא כיוו היא המערכת הישרה ההולכת על סדר הכוונה העליונה. בהיות כל הדברים בערכים לפי מערכת היושר. ואמנם כי בכך הדענוך בעשר ההויה בהצת שם אלקים במשך מאמתת שם ידוד בשני עניינים. והעיקר הגדול שישלך לשמרו היותו משתמש במעשה בראשית באלקים. ומיד שחתם במעשה בראשית. התחיל לבאר כי אלקים הנאמר בראשונה אינו ראשית הכוונה.

כי נמשך הוא מכח ממשך שהוא ידוד באשרו ביום עשות ידוד אלקים ארץ ושמים. כלומר אף על פי שאתה רואה אלקים משתמש במעשה בראשית. מאמתת ידוד נתנה אלקים ונתנה ארץ ושמים. וכיון לך להתבונן כי הכל תלוי בשם ידוד. ובכל מקום שאתה מוצא ידוד אלקים סודו ידוד לבד בדרך זה ידוד סודו כו. וסוד כו בך ור. שסודו ידוד אלקים מכח ידוד מתהוה אלקים. הרי לך כל ידוד סודו מורה היות אלקים במשך מאמתת שם ידוד. ועל כל פנים ידוד ראשון ואחריו אלקים. התבונן במאד מאד והתעורר לכל מקום שתמצא ידוד אלקים כי היסוד והעיקר ידוד אלקים אחר ידוד וכן תמצא ידוד האלו האלה. שסודם מה כי זהו סוד מם הא שסודו אלקי. ובכך הערכנו כל זה למעלה.

אמנם סדר הדברים הביאוני לזה. ואחר שעוררנוך על אלו העניינים הנכבדים יש לך להתבונן. בהיות ידוד שם ובהיות אלקי כינוי וכמו שהויה קודם לאלקים כך השם קודם לכינוי. ובאמת כי שם ההויה כינא קדמון. בהיות יתברך מאו ואין לשם פעולה אחת ולא דבר אחר כמו שיתכנה עליו. אמנם שם ההויה כללם הים די לו אבל בהיותו מחדש העולם ופעל כל הנמצאים כולם נתכנה לו מיד כינוי שם אלקים עולם להיות כנוי מורה כי שם קדמון היה לו מעיד על קדמותו וכנוי זה עבשוו נחמד שם נחמד שם נחמד העולם שאין כנוי קודם לשם ובשאת אשר כי שם אלקים כינוי תעיד כי שם ידוד קדמון היה לו מעיד על קדמותו מאחר שהשם קודם לכנוי. ואמנם מאחר שעוררנוך על העניינים הנכבדים יש לי לעוררך על היות ראשית ההתחלה:

בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ. ואמר אחריו והארץ היתה תהו ובהו וגומר. וענין זה בדרך אתה להתעורר עליו שעל כל פנים עניין גורף הוא.

דע לך כי מלת בראשית. בית שבו כבית השטוש וכאלו אשר עם ראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ כלו בתחלה בר אלקים את העליונים ואת התחתונים שלא במבוא מאו קדמנים. והכך הגדול בעל המורה וכל העירני על זה וכמדומה לזה כי ביה ידוד בור עולמים. ב אשר בראשית כבית שמוש. ולפיכך תדע לך כי העולם מחודש והתחלה יש לו ואינו קדמון.

וזה הסוד הנגלה באמרנו כי ביה ידוד בור עולמים. כלו בהמשכת שם מה מאמתת שם ידוד נתנה העולם. כי הויה היא סוד התחלת העולם וחותתו אין לו מציאות. וזה הסוד בעצמו באמרנו בראשית ברא אלקים כלומר ראשית השם לשמים ולאחריו הוא סוד יה הנכלל באלקים ששואמת היותו נמצא בכלם ולפי תשנארו

שהתחיל במאמר ראשון ויאמר אלקים יהי אור התי. התחלת כל הנמצאים יהי היא. ואל תרחיק היותך משכיל כי שני הפסוקים הראשונים שהן בראשית ברא אלקים. והארץ היתה תהו ובהו היותם עדים ככללים במאמר. אמנם סוד בראשית שמים וארץ. הן מינים. ולא עוד לומר שהשמים וארץ נבראין הן. וזהו סוד שני פסוקים ראשונים. אמנם ראשית התחלת בורת השמיאיות ויאמר אלקים יהי אור. ולא תרחיקוה הענין הנכבד מכנגד שאלו היה מדבר בבורת הויה והמשכה בשני פסוקים ראשונים. היה לו לומר בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ. ומאחר שאמר השמים תחלה ואח"כ הארץ היה לו לומר והשמים היה כך וכך. ואחר כך היה לו לומר והארץ היתה תהו ובהו. אמנם בהיותו יתברך עגלה כאלו שני הפסוקים הראשונים שהשמים והארץ נבראין הן. התחיל לפרש מיד סדר בורת מציאות ותחלת בראיותו. וזהו הסוד אמרו ויאמר אלקים יהי אור. שזהו סדר מציאות העליונים תחילה. כי מאמתת מציאות העליונים נתהוו התחתונים כמו שמאמתת מציאות העליונים מאמתת הויה יהי לבאר. לפיכך תדע לך כי ויאמר אלקים יהי אור. והנמשך אחריו בפירושו לאלו שני פסוקים הראשונים. סדר בראשית כללם הן מורה. אמנם אמתת הביאור הוא. ויאמר אלקים יהי אור וכאלו אשר שני הפסוקים שהקדמנו בו ביאורם וסדר המשכיותו והוא התחלת השמים שאמרנו תחלה ויאמר אלקים יהי אור. ואל תרחיקוה הענין מכנגד היות ראשית ההתחלה ויאמר אלקים יהי אור וכאלו הוא אומר עניין בראשית שנבראו העליונים והתחתונים זהו ויאמר אלקים יהי אור ועל כל פנים מלת יהי הוא פירש בראשית כי יהי הוא מורה ראשית והתחלה מפני שאין למצאים קיום. אס לא תקדסם הויה שהיא הגורמת למציאות. והרי לך מלת יהי פירש מעשר בראשית שהוא מורה סוד ראשית מה. בהיות ראשית התחלת יהי. ואל תרחיק כי שני פסוקים ראשונים הכעדים שהשמים והארץ נבראין הן. והביאור למהות הברירה וסוד התחלתה היא סוד אמרו ויאמר אלקים יהי אור. ואחריו במשך שאמר סדרי מעשה בראשית. באשרו כולם כפי סדר תכונתן כל אחד ואחד כפי מה שהיו. ולפיכך יש לך לומר תמיד העיקר הגדול עליו כפי מה שעוררנוך עליו. בהיות כל מעשה בראשית מתהוה בראש המציאות מאמתת שם ההויה. ושמו זה העיקר הגדול בהיות כל מעשה בראשית במשך בכח שם אלקים. ובאמת יה שבו הוא הגורם לפעולת טעם הטבע כולו באשרו ויאמר אלקי יהי אור יהי שבו מציא כל מעשה הטבע והעיקר הגדול שיש לי לעוררך עליו להיותך יודע:

כי תחלת המשכת החפץ הויה היא ובאמצעות מלאך תמצאהו משתמש בחותם כל ההויות שהוא חותם ויהי כן אמנם תדע לך כי במציאות ראשונה באמר יהי אור. וזהו אור השכל תחלת כל מעלות הנבראות שהן השכלים הנפרדים. ולפי נקראו אור השכל בהיותו היות השכלים דבקה באור השכל באור זה. ואמנם כי אחר הוויית אור זה תמצאהו משתמש בהויה שלו משם. וזהו סוד אשר מיום ראשון והלאה ויהי כן:

והנני מעורר אותך על העיקר הגדול שכל החיות תליות בותמא ראשית שמוש ויהי כן במציאות הדקיע ועל כל פנים ויהי כן קודם למציאת הדקיע כמו שהשכלים הנפרדים קודמים למציאת הגלגלים. ואמנם תדע לך כי סוד ויהי כן הוא סוד מציאות ראשונה שנכללים והן מעלות הכהן הנקרא מביא ולפיכך תמצאהו נקרא כהן. בהיותו ראשית החפץ כלומר ראשון. כי כהן הוא לעולם מעלת הראש. ולפיכך תמצא מיום ראשון שנתהוה בו מעלה. שחותם כל ההויות בו הן. הרי לך מכל אלו הפנים שרמזו בהיות ראשית המציאות אור השכל שהוא סוד השכלים הנפרדים ואחריו במשכו הגלגלים נאמר בדקיע ויהי כן מאמתת יהי כן נתהוה הדקיע. ומאמתת מביא כל נתהוה ויהי כן. וגב מאמתת יהי ארזים נתהוה מביא וכן הוא בהיות מביא אתה מאמתת אלקים באשרו ויאמר אלקים יהי ששתמש בשם יה הנמשך באלהים ונתהוה מביא כל מאמתתו ולפיכך

חלק ראשון

שער הכנייה

כך. והעצם האמת על כל פנים. וכן התבונן אמרנו. אך למעט. וכן הוא אמר אך ביום הראשון וגומר ואמרנו במרא בפנים אך חלקו והוא עצם האמת בהיותו אך חני האותיות ולא עוד. איך נד' ה' ו' ט' כל מן ס' ע' פ' ק' ש' ת' הלל תראה אך חני האותיות. ולפיכך אמרו אך חלק בהיות הפחלקות נראים וכן עד ו' שעות וזמן השביעה. ודבר זה מבורר הוא. אמנם המפרש הורכו לפרש אך בתמול האותיות שפודם חן. אמנם כי לדעת זה מכוונת האמת הוא מה שאמרנו. והרי לך את כלל האותיות ראשית ותכלית ולפיכך נאמר בכול את לרבות וכן הוא הדין. והרי לך אך כולל חני האותיות. ולפיכך נאמר בואך חלק. וכן הוא הפי' באך אשר יאכל לכל נפש. שהוא למעט כל מכשירי אוכל נפש. כי זהו חני התיקון כמו שפירשנו במרא פ' ק' י' ט' ט' ו' עניינים אלו מבוררים לכל משכיל. ובדרך זה ראוי להתבונן כוד הלשונות בהיות מהתירים הסוד בנלה ומי שיש לו עינים יראה ודע יראה וכעס כשלא ימצא במושכל ראשון תכלית הכוונה. ואין זה הדרך כמו שהוא מובן בדעתו. הרי לך מבורר מכל אלו הדברים אשר ביארנו היות המציאות נמשך אחר אמת מציאותיות ואין בכלל המציאות דבר שאינו מחודש וזו יתבאר. וכפי שילך להתבונן בהיותו משתמש במעשה בראשית בלשון אלוקים. כי על כל פנים באמצעות שם אלוקים נעשו שמות וארץ. ועל כל פנים הוא כנוי לו יתברך על פעולה זו. והוא שם לשאר השכלים המחודשים בהיות אלוקים מורה אמתת מחודש מציאותיות יתברך שאין שם כי הוא הויה בלבד. וכן להתבונן אחרם ול' בעשה מאשרות נברא העולם ומכאן על היות בראשית מאמר כמו כי על כל פנים כן הוא כי זהו הכולל שביאן הכל כמו שאמרנו. ואמנם ויאמר אלוקי מאמר שיבי שבעשה ראשון בחיותו מורה התחלת כל המציאות. ולפיכך תמצא תחלת לשון מאמר ויאמר אלוקים יהי אור. מה שאין כן בלשון בראשית. וכפי שילך להתבונן על מה שהם ול' נתכוונו לו בהיות בראשית כולל. על היות כל המציאות מחודשים ומשם והלאה פירוש הענין באמרו יאמר אלוקים יהי אור. ועל כל פנים מאמר שיבי חור להיות ראשון כי זה בכלל זה בפרט. ואחר שהתעוררנו על אלו העניינים הנכבדים יש לנו לחזור. ולהתעורר לשאר עניינים אשר בל' הנקרא אלוקים מורה עליהם. דע לך כי כינוי הנקרא אלוקים. הוא המורה סוד מעשה הטבע שהוא סוד מעשה בראשית בחיות. כל מעשה הטבע נטבע בשם אלוקים. ואמנם כי זהו עצם האמת ממש. ותדע לך כי בהיותו ית' מחדש העולם בכל מלאכת הטבע נתחדש לו כמו כן בל' שהוא מורה על פעולה זו והוא הנקרא אלוקים. ותדע לך כי בל' כנוי לעולם אינו בלתי ענין לפי המעש. כי השם לפי אמתת מהות העושה. אמנם לא לפי המעשה. ובין יעשה ובין לא יעשה השם דבק הוא בו. אמנם הכנוי אינו נקרא כי אם לפי המעש. שאם לא יפעל פעולה שביכנוי נקרא עליה ללא דבר כמחשך דבר כי שאלו כנוי ללא ענין. מאמר שנקרא בל' ואמנם כי אלו הדברים שהקדמנו בזה הענין הם לעוררך על היות שם ההויה מיוחד לקדמותו יתברך ויחודו ואינו משתתף עם הפעולות ולפיכך תפסא היותו יתברך מורה קדמות לבד. אמנם אלוקים הוא כנוי מכוונה לפי פעולת כל מעשה הטבע והוא מחודש במדעו שם אין שם כנוי מה המורה על זה ולפיכך על כל פנים תורה קדמות שם יהוד וחדש הכנוי בהתחדש הטבע ולפי הפעולה נתכנה בכנוי זה. ואמנם מאחר שזה כנוי הרי לך כל שאר השמות בכנוין ומורים לפי פעולות וזאת שם ההויה והוא הסוד הגדול שנידך להתבונן בחלקם שהוא תחלת כל הכינויין. ולפיכך תמצא שורה בכנוי גמור. ואחריו כמשכין שאר הכינויין בהשקף הפעולות אחר מלאכת הטבע. ואחר שעוררנוך על כל זה תדע לך. כי אלוקים הוא סוד דמות הכסא בהיות כל מעשה הטבע נכרכת בגלי הכסא. ולפי זה הדרך יש לי לעוררך כסוד כסא הכבוד מהו. תדע לך כי הוא סוד כבוד אלוקים ממש. ועל כל פנים יש לנו להתעורר כסוד כבוד אלוקים מהו. ותדע לך כי כל מעשה הטבע כולו תמצאנו משתמש כסוד אלוקים ונאמת כשתבונן בתוכו נראה ועד סוף שלשים וששים

לפיכך תמצא השכלים הנפרדים נקראים אלוקים על היותם במציאות בראשית אלוקי. וא"כ הרי לך השם הנקרא כהן גדול שהוא שיכיל ראשית המציאות ואחריו נמשכת מציאות השכלים ואחר מציאות השכלים נמשכת מציאות הגלגלים באמרו נקרא יהיה ה' זהו ה' הנקרא על כל פנים מציאות הגלגלים נמשכת מאמתת מציאות השכלים. ומציאות הארץ נמשכת מאמתת מציאות הגלגלים. כי כולם המשכות ומעלות הן. ולפיכך תמצא שכלים נפרדי נורה לבד. מציאות הגלגלים נורה וחומר. נורת השכלים נמשכת על החומר. ומציאות הארץ הרכבה וחומר. ונורת הנורה והחומר נמשכים על ההרכבה והוא ההשכבה על המעלות הנמשכים בשם שנקרא בחלק הנקוד בעה. אמנם העדותך על זה להיות יודע כי השכלים הנפרדי מחודשים הן והם תחלת ההמשכה ולפיכך תמצא נורה שכלית ואחריהם מחודשים הגלגלים. ולפיכך תמצא נורה וחומר ואחריהם מחודשים הארץ. ולפיכך תמצא ההרכבה והנורה וחומר כל מדריגה ומדריגה מקבלת שפע מאמר למעלה הימנה. הארץ מקבלת שפע משמי מעלות שלמעלה הימנה שפע החמר מהגלגלים שהן עליו. כמו שאתה אומר לקול תתן המון מים בשמים מקבה הארץ כמוהו. ושפע הנורה מהשכלים שלמעלה מהגלגלים באמרו יודע רוח בני אדם העולה למעלה. ומשם והלאה היא נמשכת באמת וא"כ הרי לך הארץ שמיא תחתיה מקבלת שפע מהגלגלים ומהשכלים. אמנם הגלגלים מקבלים נורה מהמעלה שלמעלה מהן באמרו כי רוח החיה באופני. ואליקשה בעיניך אמרו ודמות כסא על ראשי הויה רחיע כי דמות נאמר שם ואין באן מקום ביאורו. וא"כ הרי לך כל המציאות וזאתו ית' מחודשים ותחלת החדש הן השכלים הנפרדים הנקראי אלוקים ואחריהם הגלגלים הנקראי רחיע ואחריהם הארץ. ואחר שכן יש לך להתבונן כי סיפור ראשית מאמר בראשית. הוא אומר ויאמר אלוקים יהי אור. ואחריו רחיע ואחריו הארץ. ואליקשה בעיניך אמרו בראשית בראשית אלוקים את השמים ואת הארץ. כי את דבר גדול הוא כולל מאלף עד תיו ועדותו שהוא הראשית והתכלית. והתבונן בהיות את ראשית האותיות א"ת תכלית האותיות ת' וכל האותיות נכללות באמצעותו כי על כל פנים עם המציאות שהמציאות בראש כסוד יהי שהוא השכלים בראשית השמים ואת הארץ ודי לכל משכיל. וכן תמצא ויהי כן שהוא משתמש במציאות השמים ובמציאות הארץ ביוה נקרא ראשית החסן והתחלה ראשונה. ואמנם בהיותו מבורר שלשה פעמים יהי יהי יהי. בל' השכלים האור והנורה והחומר והחומר יהי יהי יהי. שלשה פעמים להיות אור השכלים והוא מושלל מה המאורות. וכל המאורות בו הן נמשכין והחומר בהן מביא אל שורה כוד הכולל יהי יהי יהי. ויהי כן. וכפי שילך להתבונן בזה העיקר הנכבד שהתעוררנו עליו היות שיכיל השם הגדול נקרא ה' בהיות כל המאורות קצוות צדו ובהיות כל מעשה בראשית נסתמים בסוד אמתתו באמרו ויהי כן. וסאמתתו ויהי כן בתורה הכל וכן הוא האמת. בהיות כל שאר המציאות המחודשים נמשכות אחר מציאות המלאכים וההאמת. וא"כ הרי לך סוד מעשה בראשית כולו נמשך מאמתת הויותו ית' ובכלל החדש המלאכים והגלגלים וכל השכלים. ולפי זה העיקר הנכבד יש לך להתעורר בהיות כל הדברים באים על סדר הכוונה והערכת היוצר. וכמו כן יש לך להתבונן בהיות השכלים כמו כן מחודשים. ואל תסתפק באמרו את השמים ואת הארץ כי עש ראשית נבראו שהן השכלים שהן תחלת החדש. וכפי שילך להתבונן ולהבין כוד אמרנו. כל מה שנשמים נבראו עם השמים. ומה שנקרא נבראו עם הארץ וכן הוא האמת באמרו את השמים. כי את ששמים כולל כל נברא השמים כמו שאלו שתי האותיות כוללות כל נברא האותיות בסוד אלף תיו. והוא הדין בארץ. ויש לך להבין העיקר הגדול שהם ול' העידו עלינו באמרם בנש' קדושין כל אתין שבתורה לרבות. והוא האמת כי וההדבר בענין שאמרנו אצלנו. והבן מה שפירש באמרם א"ת ידוד אלהיך תירא לרבות ת"ח. כד את אתיך ואת אתיך לרבות

במחוגה. ואמנם כי אלו הענינים נבאר אותם בע"ה בחלק
כ"ב אותיות שורות ומעידות על אמתתם. ויש לך להתבונן
בסוד אלקים כי הה"א אמצעית אל ה' ים ומדרכה ים לך
להתעורר בסוד מאמר הנביא באמרו אל פלחלה ידי עשתה
ויהיו כל אלה נאום ילוד. וזה ענין גדול עד מאד כי סוד כל
אלה הוא סוד אלקים משש. ומה שאמר ויהיו כל אלה נאום
יהוד. והוא העדות שנתהוה אלקים מאמתת שם יהוד. וכאלו
אמר ויהיו כל מעשה בראשית הנכללים בשם אלקים שסודו כל
אלה מאמתת שם ילוד. וענין זה מבואר הוא לכל משכיל בתכלית
הביאור כיון היא עדות בבורה על כל מה שפרשנו בהיות
אלקים נמשך מאמתת שם ילוד. ובאמת כי מאמתת שם
מציאות ילוד נמשך כל אלה. כלומר כל אלה הענינים שהן מוטבעים
בשם אלקים הם משם ילוד. וכן יש לך להתבונן אמרו ודע על כל
אלה יביאך האלקים במשפט כי אלקים הוא סוד כל אלה. כלומר בתכלית
אמרו ובכלות נפך יד עם קדשת כללה כל אלה. כלומר בתכלית
גלותם ונפכותם שיעקץ הנאולה תכלה מדת הדין שהוא אלקים
והוא סוד כל אלה. והוא סוד אמרו יהי רר אחד ושמו אחד
שלא תשאר אומה עובדת לשם אלקים כי אם לשם ילוד. ואשר
ידבר בשם אלהים אחרים ימות. ואמנם כל אלו הענינים אשר
עוררנוך עליהם בסוד אלקים בהיותי בדרך פועל פעולה הטבע
והמשך כל אלה להיותם. והוא כינוי שלייתך בהיותו פועל
תכונות כח כולם ובאמת כן הוא כי בסוד אלקים ח"ו כל"ה בסוד
מעשה הטבע והוא כנוי הסוד כל אלה. והוא סוד הכ"ה שהוא
בשם כבודו ויתברך בסוד כסא הכבוד המגלה סוד מעשה בראשית
ובסוד כבוד אלקים שהוא סוד לב' תיבות. ואשר שהתעוררנו
על כל אלו הענינים הנכבדים שהן נכללים בשם אלקים יש למ
לחזור ולהתעורר על שאר הענינים שהוא מורה עליהם. ומה
שתצטרך לשמור תמיד בהיותי הנכלל באלקים סוד הבורה שבו
כמו שפירשנו כי בשתפיר ממנו נורת ים ישאר אלם מצלתי נורת
הדיבור כי זהו היסוד בידעית המשכת כח ההויה בנשאים כי
זולתו אין להם קיום כי כולם נמצאים בצלילות כח הנצל עליו
מאמתת שם המיוחד. ויש עיקרים גדולים ראויין להסתכל
בתוכם ולהתבונן בהם. והם סוד הלשונות המובנים מאמתת שם
אלקים בהיותו נקרא אלקים ותחלת היסודות לדעת כי הוא שתי
מחלקות והן אל"ם י"ה. ואמנם כי שם אלקים הוא מורה ענינים
משוכני זה מזה הענין הראשון היותו דין ומשפט ולכך נקרא אל"ם.
והענין השני היותו לשון חוק ולכך נקרא אל"ם. והענין
השלישי היותו לשון אגוד ולכך נקרא אל"ם. ואלו הענינים
דברים אלו להכנס לסוד ביאורם בחקירת האשיתית :

הענין הראשון

אלקים

הוא הסוד המורה בהיותי נקרא אלקים. כי המשפט לאלקים
הוא. והוא סוד העדות בהיות כל מעשה בראשית הנכללים בשם
אלקי. כולם עומדי על קו המישור ונפלא הדיון ומשקולת המשפט
כי אין בהם נפתל ועקש. אמנם ישירים דרכי ילוד. וכל טבע
וטבע יודע גבולו בדיון ובמשפט ואין לו יכולת להכנס בגבול חבירו
ולא לעשוק זה את זה כי כולם במשפט הגדקן נתכנים. ולפי זה
הדרך מעיד אדון כל הנביא. ע"ה הנזר תמים פעלו. כי כל
דרכיו משפט. כלומר תמיסה היא כל פעולת שנמלאכת הטבע
בלתי נד מקומות כי כל דרכי הטבע משפט הם. מאחר שהן
נמצאים בשם אלקי. שהוא המשפט. והוא כי כל דרכיו משפט כלומר
כל לשון ושת. תיבות שהן דרכי אלקי נמצא בהם שהוא משפט.
ולפיכך אל אמונה ואין צול כלומר העדות בבורה של איות כל
פעולותיי באמת במשפט ובכדקה באמרו כונן למשפט כסאו
ולפי היות כל מעשה בראשית בדרך המשפט נקרא עליו יתברך
אלקים

ושתים פעמים מוכיר אלקים בסוד לב' פעמים הוא כ"ד
פעמים. כי לב' סודו כבוד. ובהיות אלקים לב' פעמים נזכר בו
וההסוד בעצמו באמרו כבוד אלקים הסתר דבר. והוא הסוד
ברמו כסא הכבוד בהיות אלקים כ"ד פעמים נזכר במעשה
הטבע. והוא סוד שלשים ושתים תיבות חמשה הנאמרים בספר
יגירה שסודם לב' שסודם כ"ד. כאמרו כבוד חמשים יגלה.

ובאמרו ונגד וקנים כבוד. כי החכמים נקראים וקנים וראויים
הם לחקור סוד לרכי כבוד. שהם סוד מעשה בראשית שמתוכם
יתבאר סוד גבורותיו יתברך באמרו למען יסודך כבוד ולא ידוס
שתדע לך באמת כי בסוד לב' תלוי כבוד כי זהו מעשה בראשית
ואמנם תמאזהובלם לב' להיות דבר פנימי אינו נראה כי אם
בעין השכל כי הם מעשה בראשית. ואינם נראים כ"א בעין
השכל ולא לכל בנתנו להדרש. כי סוד כבוד אלקים כלומר
לב' פעמים אלקים במעשה בראשית שסודם כבוד אלקי. ראוי
הן שלא להדרש בהמון וראוי להסתירם ותמאזהובלם להגיד
בה מעשה בראשית לבשר ודם אי אפשר ולפיכך סתם לך הכתוב
בראשית ברא אלקים והתבונן זה הענין הנכבד בענין כבוד
אלקים אשר אמרנו כי זהו הסוד לב' פעמים אלקים שבעשה בראשית
הראוין להסתירם והוא הסוד בעצמו בענין כסא הכבוד כי כבוד
אלקים שבעשה בראשית הוא סוד כסא הכבוד. והנני מבאר
לך סוד לב' פעמים אלקים שהן נכללים שבבראשית עד ויכלו שזו
כלל הטבע א' בראשית ברא אלהים ב' ויום אלקים ג'
ויאמר אלקים יהי אור ד' וירא אלקי את האור ה'
ויבדל אלקים בין האור ו' ויקרא אלקים לאור יום ז' ויאמר
אלקי יהי קיע. ח' ויעש אלקים את הקיע ט' ויקרא
אלקי לרקיע שמים י' ויאמר אלקי יקוה המים יא' ויקרא
אלקי ליבשה ארץ יב' וירא אלקי כי טוב יג' ויאמר אלקים
תדשא הארץ יד' וירא אלקים כי טוב טו' ויאמר אלקים יהי
מאורות טז' ויעש אלקים שני המאורות יז' ויתן אותם אלקי.
יח' וירא אלקים כי טוב יט' ויאמר אלקים ישרנו. כ' ויבדל
אלקים את התימים. כא' וירא אלקים כי טוב כב' ויברך
אותם אלקי. כג' ויאמר אלקים תנא הארץ כד' ויעש
אלקי את חיות הארץ כה' וירא אלקים כי טוב כו' ויאמר אלקים
בעשה. כז' ויברא אלקים את האד. כח' נכלם אלקים ברא
כט' ויברך אותם אלהים. ל' ויאמר להם אלקי. לא
ויאמר אלקי הנה. לב' וירא אלקים את כל אשר עשה והנה
טוב מאד. הרי לך כלל שמוס אלקים במעשה בראשית שהוא לב'
פעמים בו והוא סוד אמרנו כבוד אלקי לב' פעמים הם לב' תיבות.
ובדרך זה יש לך להתבונן כל מקום שתמצא בו כבוד בהיותו מבין
דרך הכבוד הראשון באמרו כסא כבוד מרום מראשון. ולפי
אלו הענינים שהערכנו יש לך להתבונן בסוד אלקים. בהיותו
סוד מעשה בראשית משם כי בשם אלקי נעשה כל מלאכת הטבע
בסוד שלשים ושתים תיבות הנכללות בסוד עשר ספירות בל"ה
ובסוד עשרים ושתים אותיות. ואמנם מאחר שפרשנו לך כל אלו
הענינים יש לנו לעוררך כינד מעשה הטבע נכלל בשם אלקים
והמשכת שם אלקים כינד היא נכלל בשם זה משם. דע לך כי
תחלת המשכת הנלגל הוא אל"ו ותכליתו הוא כל"ו וסוד אל"ו הוא
אל"ם ומתמה ה' אמצעית. וכן הוא האמת כי המחוגה אשר עליה
כל הנלגל סובב ה' היא. ואמנם בהיות תחלת המשכת
הבניין אל"ו ותכליתו כל"ו זהו אל"ו ב"ם ג"ן ד"ס ה"ע ו"פ
ז"צ חק ט"ו י"ש כ"ת וזה הסובב והתכלית והוא א"ת בש
גר דק ה"ץ ו"ף ז"ע ח"ס ט"ן י"ם כ"ל. ואלו שני
האלפא ביתות כולל הסוד בסדר כב' גלגלים אשר אנו עתידים
לבאר אותם בע"ה בחלק כב' אותיות ביאור כפלא. ואמנם
בהיות הגלגל הסובב על ה' שהיא אמצעית באלקים כן הוא הסוד
אב ג"ה ה' זו חט עד כאן סוד הגלגל כי העשירי קדש וכל
זה הוא מעיד על העשירי בהיותו חזר חלילה בסוד אט בח
גז דו י"ה. והתבונן בהיות בניין א"ת ב"ה ג"ן ד"ו מעיד י'
שהוא סוד העשירי קודם וכולם סובבים על ה' שהיא אמצעית

חלק ראשון

שער הבנין

חשבה להודיע כי הוא יתברך אין לו שינוי רצון שיטביע הטבע ביום
בראשית וישנה אותו עשיו ולפיכך הורכבו למר תנאי הרבה ההנה
כלומר הוא ית' בופה העתידות והטביע הטבעי ונתן בחלק לכל
והפכו כדרכו על כל האות והמופת להיות העדות שיש עליהם
מושל לשנותן אמנם לא על כל שינוי הטבע ולהטביעו בטבע
אחר להחיותו עומד תמיד על כל תיקון הטבע זה אינו כן אמנם
שינוי כל טבע לפי שעה ולפי ההודעה להודיע כי כל הטבעים
מחודשים הן ומחדש יש להם ולפיכך יכול הוא לשנותן ולפי זה
הדרך אין בשינוי טבע כזה שינוי רצון כי אם גבורה ומשלח ומלכו
בהיותו משנה טבע מטבעו ומחיוורו לטבעו לפי שעה ואין ידע כי
הטבעים מחודשים הן ומשנה יש להן כאמרו וכמכניה עבד בחיל
שמיא כש בחיל התחונתו ולפי הורכבו למר תנאי סנה התנה
להודיע כי הוא יתברך יודע העתידות שלא ישתנה לרצון בשעת
שינוי הטבע למעשה הנס כי מה שהוא יודע עכשיו הוא מה
שיועד קודם לכן כפי שינוי השתנה לגדך ענין שהיה יודע
אותו קוד לכן כי כל משתנה לגדך הוא משתנה והוא יתברך אין
לגדך בכל הגמלאים שלא ההכיר דבר לגדכו כי אם לגדורו
כאמרו וכל הנקרא בשמילוכרדי בראשית וקאמרו ועולם חסד
יבנה כי לשון חסד מורה על היותו מקדים גמול חסד לגדראים
וממייאס והוחסד ששעה עמה ואין היה נדך להם אינו
חסד כי אם חוק מוטל עליו כדי להשלים חסדו מאחר שגורא
אותם לגדורו אמנם בהיותו רחוק מצד נדך באמר בראשית
העולם עולם חסד ויבנה ואמנם כי אלו הדברים אשר בארנו הנה
מורים איתנו בהיותו יתברך מטביע כל הטבעים בטבע
אמנם על כל הניסים והנפלאות שהוגלו מלכותו והוראת
ממלתו אין דבר עומד לנגדו ולא איתיה דימחא בידה והו
האמת וזה היסוד שכל תורתנו מיוסדת עליו בהאמין מעשה
הניסים והנפלאות כי מתוכ נשע סוד יסודות וקדמותו יתברך
וחדוש כל הגמלאים כולם ואמנם בהיות הטבע כולו מתקיימן
בטבעם תמיד הוהך להקרא בטבעה הטבע אלהים בהיות כל
הטבעים חוקי בנינותן : הענין השלישי הוא

אלם יה

זה הסוד המורה בהיותו יתברך נקרא אלקים במעשה הטבע על
אנוד הטבעי והרבות מלשון מאלמי אלושי שמשעה הטבע
הוא הסוד על היותם נאדלים זה נוח ומתקיימן זה מה ומשכין זה
אחר זה וכולם מתקיימן קבית בקבית והוהסוד סדרות הטבעים
ופתוך ההרכבות והתאחדו אלו באלו ואמנם כי זה רצון נוסה
לשכלי אע"פ שהוא במשך לכל חסרכות להיותן נאחות זו בזו והו
קשר הטבעים והרכבת חותם ומותם והתאחדם והוהסוד חבור
היבדות ופירודן כי כולם נקשרו ונתחברו בשם אלקים המורה לשון
קשר וחבור בהיותם סאלס אלומות הטבעי אלו עם אלו וכן כל
מעשה המרכבות כולם זהו פוד המרכבה היותה נקשרת מחסם
אלקי המורה לשון קשר כי השם ששמש בו במעשה בראשית
בהיותו קושר הטבעי וההרכבות בכח אלקי ולפי זה
הדרך בונדית להקרא למעשה בראשית בכח אלקים על היותו
מורה על קשר המרכבו וחבורהי כל מבורא מאל הפנים הנזכר
היותו משמש באלהי במעשה בראשית על היות כל מבורא
חמת מעשה בראשית ממש בהיות נעשי במשפט ובנדך ובהיות
קיימי לעולם על טבע ואין לה שינוי כי אם מצד הניסים והנפלאות
ובהיות נאגד ונקשר ומתאחד ומורכב אלו עם אלו כל חלו
הענייני נכנס לאמת חקית בהיותו ית' נקרא אלקי במעשה
הטבע וכולו תלוי באלהי והוא המעיד בהס כי הוא כן וא"כ הרי
כינויה מורה על מהו נקרא אלהי כי אלו הדרכי המורי אמת
היותו כלין סמוך לפעולה וכן הוא אמת ואחר שביארנו לך אלו
הענייני הנכנס כי לבנו הנקרא אלקים יש לך לשמור תמיד כי
אלקים במשך הוא אחר השם שהוא תכלית ההיות שגור יה
אמנם כי תמנא חותם כל מעשה בראשית בסוד מושג השם
הנכנס יהוה יהוה יהוה שמוסד וכלו הנמשך לחתמת

שעשה

אלקים יתברך להיות כליה מעיד כי כל דרכו משפט וכן תמנא
אלקים נקרא לשפטי ולדינין כאמרו אלהי לא תקלל וכאמרו עד
אלהי יבא דבר שניה וכאמרו נקרב אלקים ישפט והרבה באלו
ואם כן הוא יתברך נקרא אלקי על היותו פועל כל הלאכת הטבע
במשפט וכדקה בלתי שיכנס טבע זה בגבול טבע זה ויאדום אותו
כי לכל טבע חוק נתן ולא יעבור ולפיכך נקרא יתברך בשם אלקי
במעשה בראשית : הענין השני :

האלים :

זהו הסוד המורה בהיותו יתברך נקרא אלקים במעשה הטבע סודו
האלים כלומר החוק מלשון כל דלילי גבר באנא דלילימי אלם
גדק תלדין וזו היא העדות על היותו יתברך פועל כל מעשה
הטבע בתכלית הקיום ובתכלית החוק וכל טבע וענע מתקיים
בהיותו ואינו נדך קיום אחר וזאת קיומו יתברך וכל מעשה בראשית
בולם עומדי על מנתם קיימן וחוקים סמוכים לעד ולעולם
עשיון באמת וישר ואין טבע משתנה מהיותו ואין דבר משתנה
הטבע כי כל טבע קיים הוא ועומד על מכונו בהיותו מוטבע בשם
אלקים שהוא לשון הכח והחוק והקיום ואחר שכן דלילי הן כל
הטבעי להתקיים בהיות המטביע הוא הקיום והחוק וזהו הסוד
באמרו וירא אלקים את כל אשר עשה והנה טוב מאד כלומר כל
מעשה הטבע שהוטבע בשם אלקי כל טבע וטבע טוב הוא להיותו
בטבע שהוטבע מהיותו בטבע אחר וזהו כל אשר עשה והנה טוב
מאד כלומר כל הטבעים שהטביע טוב הוא להיות עומדי בטבע
שהוטבע מהיותם בטבע אחרת ולפיכך דלילי הן להתקיים בחוק
טבעם לעולם והנה טוב מאד כלו בתכלית היותו הוא עומד
ולפיכך דלילי הוא להיותו קיים ולפי זה הדרך אמרו רבותינו
עולם כמנהגו נקרא ואין דבר משתנה מטבעו אחר ששתימי בראשית
ספני שהטבעים שהוטבעו במעשה בראשית ישרים ונכוחים
וקיימן הן ואין זה הדרך עוררני החכם עליו השלום כאמרו כי
כל מעשה אלקי הוא יהיה לעולם עליו אין להוסיף וממנו אין לגרוע
כלו כל מעשה הטבע שנעשה בשם אלקי קיים הוא ונכון וחזק
לעולם טפני שהוא בתכלית השלימות ובתכלית החוק והקיום הוא
בשם המורה לשון חוק שהוא אלקים וכל טבע וטבע קיים הוא
בהיותו ולפיכך עליו אין להוסיף לחוק ולקיים וממנו אין לגרוע
כדי לתקנו ולקיימו יתברך משה שהחוק ונקיים בששתי ימי היצירה
בשם אלקי ולפיכך אין צורך לדבר בעולם להשתנות מטבעו
ולהטביעו בטבע אחר נכון ממנו כי כל טבע קיים הוא כמה שהוטבע
במעשה הטבע בהיות שם אלקי שטביע אותו שהוא שם המורה
היותו קיים וכל זה שאמרנו על כל קיום הטבעי בתכונת והתמדת
ההנהגה כמה ששם על כל דבר הנגזרות אמנם על כל הניסים והנפלאות
אין לשם טבע קיום ולא דבר שיעמוד כגדור מפני שו היא עדות
על חדושם להודיע כי העולם מחדש הוא ומחדש שכל שחשן
מאין לומן רצון ופירוד לעשות בו כחפון ולשונות בו כל טבעי אלו
ידעה לשנותו ואע"פ שהא נהנה על מנהג טבעי תמיד מנהיג יש לו
שמשעידו ומתמידו ושוש עליו ובגדו להפ' כל טבעי ושתנו לאין
אם ירעה להחיותו שאלס לא תאמר כן אולי יבא להאמין כי הטבעי
קדמוני ואין עליהם יכול מושל מאחר שאוב משתני ויבאו להאמין
בקדמות המבאיים כמנ שתי נואה היום מאלות שמתעסקי בחכמי
הטבעי שאמנות נוסה לקדמות המבאיים מאחר שאין לטבעים
שינוי לאישינו כי פשרות הניסים והנפלאות כי יאמרו אין דבר
משתנה מטבעו ובאמת כי מודים בקדמות ובפירס במקד' מודי
הם בהיות הטבעי קיימים בלתי שינוי וזה אמת הוא סדר
התמדת וכופרים הם באמר שאין כנוי הטבעים דבר אפשרי
אפילו על כל האות והמופת ואין מי שיוכל לשנותו היא הכפירה
בכל הדת ויניא מדרכי התורה אמנם בהיותו יודע האמת
בקיום הטבעים משם יתברך לך שינוי בהיות מקבלים שינוי אין
להפועל כי קדמוני הן אכל מהיותו יודע אמת חוקים משם
יתברך לך אמת שינוי והפוך והכל גרונן מהנהגותו יתברך
אין לסד ובאמת תמנא לחכמי אמרי זל תנאים הרבה התנה
הקלה במעשה בראשית התנה עס הים והם זל מלכו בדרכם

ככלל בשם אלקים וזה הוא מורה על התנועה והוא ככלל בשם אלוה וחס כן הדי אלקים אלוה מקבלים בח ונורה משם ההויה והם פועלים מה פועלים ותמצאם שמות באלים והאחרים כי אלוה סמוך לאלקים כמו שתראה זה סמוך לזה וזאמנם כי אלוה מורה על התנועה כמו שאנו עתידין לבאר בע"ה בחלק כ"ב איתיות כי שם באל לבארה וזאמנם תמצא אחרים שם אחד חסר באמרו ונחלו לשד' לא אלוה חסר כי אפי' כח חסר אין בו כל שכן כח שלם כל כח אין בו כ"ש כשתנועה שהוא בשם שלם שהוא אלוה שלם והתנועה באמרו יהברך אלוה ובאמרו ונחלו לשדים לא אלוה חסר וזאמנם בהיות אלוה סמוך לתנועה הקמו הנוחו אלוה מתימין יבא' וזאמנם כי דיברה שרמזו עכשיו גסוד אלוה כי לפי' יתבאר ביאור בפלא בחלק כ"ב אותיות' ונחזור לבאר שאר העניינים והגני ככנס בביאור השם הנמשך אחר זה גסוד ויחזרו בעזרת שדי:

סוד הבינוי הנמשך אחר אלקים אלוה והוא אל :

דע לך כי הבינוי הנקרא אל' הוא הבינוי מאמתת מציאות ההויה הנמשכת בשם אלקים ובאלוה ונסזה השמוש בכל היות מעשם בראשית כההוה בדרכי זה שאפי' ככנס בביאורו תמצא שמוש חותם מעשה בראשית גסודו וזהו כמו שביארו למעלה וזאמנם כי גסוד ויהי' הוא כוד אל' לפיכך תמצא ויתברך' שהוא נקרא אל' בסוד חדוש העולם על היות כל הפעולות נסמכות בשם אל' בסוד ויהי' באמרו מעולם ועד עולם אתה אל' ובאמרו מה פעל אל' כי הפעולה כולה נחתמה בסוד אל' באמרו בתכלית כל חתימה ויהי' כן וזאמנם כי שם לך להתעורר בסוד אמרו בשם ילוד אל עולם כלומר אל' היות העולם נחתמו בו באמרו ויהי' כן ומה שאמר בשם ילוד ואחר כך אמר אל' באמת כן הוא השמוש בעצמו ויהי' נאחו יהו' יהי' הלא תמצא בשלשה שמשים האחרונים ויהי' נאחו בהם ושם ילוד נכלל מהן ולפיכך אמר בשם יד' אל עולם הפעין מבוחר בתכלית הביאור בהיות ויהי' בסודו נכלל משם ילוד בשמוש הנכון וחס כן הדי לך בשם ילוד אל שמוש זה השם הנכבד בהיות ילוד נכלל סין הכל ובהיות השאר נמשך להיות הבינוי בסוד אל' ולפיכך תמצא בדרכי אל' בתכלית ההויה בסוד ויהי' ותחלת הבין בשם אלקים' תמצא שם שלם מחלקות בסוד ויהי' ילוד ויהי' הוא כוד אל' וילוד נחלק בשני שמוסין באלקי' וזה באל' וחס כן בשם ילוד אל' עולם הוא כולל אלקים אלוה אל' בשם ילוד הוא כוד זה והנכלל באלקים ובאלוה ואמר אחריו אל' הדי לך בשם ילוד אל עולם כולל שלשה שמות הבינוי בהיותם מתחיים מאמתת שם ההויה בסוד ויהי' ילוד לאפחות ולא יותר בדרכי זה אל' ויהי' ילוד נחלק בשתי מחלקות בשמוש ויהי' זה בלקי' וזה באלוה ועל כל פני אין שעות הכני במלפנים מהיות נמצאים מאמתת שם ההויה שהיא הגורמת למציאותם וזאמנם איני מדקדק בהיות תחלת הבינוי או באמצעית או בסופו ואף על פי שאפי' סודות אחר אלקים אלוה וזאמנם בהיות תחלת הבינוי בתורתנו הוא אלקים והוא המורה סוד כ"ו ממש לפיכך סמכתי אותו לשער ההויה ובאמת בתחלת הבינוי לעולם הוא אל' כמו שהערכנו וזאמנם כי אל' תמצא בסוד הבין האיתיות אל' בס' גן דם ופ' זין חק טר' יש ב'ה' הנה תמצא אל' תחלת הבין וזאמנם כי אלו העניינים אשר הערכנו בסוד אל' כן הערכנו בשם ילוד בסוד חשבון באותיות ומלות סודו אל' בחשבון כ"ו ואותיות ארבעה ושלט אל' כולל הכל וכן תמצאנו מכל כנים שהוא נמשך מאמתת שם המיוחד ומסוד ההויה ובמדומה כי די במה שהערכנו לכל' שכיב' בעל פעולה להכנס בסוד דרכי הבינוי הנמשכי' אחר אלקים והגני ככנס לביאור שאר השערים המורים סוד דרכי הבינוי כל אחד ואחד כפי הראוי בסה שיהיה פתח לכל השם כלים בע"ה :

מעשה בראשית באמרו ויכלו השמים והארץ וכל כנאם ובאמת כי באמתת כנוי הנמשך אחר אמתת שם ההויה נשתכללו השמים והארץ וכל כנאותם ומאמתת הויה וכן הויה כולם וזאמנם כי עת הוא לנח הכה בסוד ביאור אלקים כי בע"ה לפנים יתבאר עוד ביאור בפלא מחוץ כל מה שכללנו בו ובאמת כי אלקים הוא כולל כל מלאכת הטבע ודי' בסה שרמזו בו עכשיו והגני ירכס לביאור הבינוי הנמשך אחר זה כפי שיעור הישגה והתיקון בעה

סוד הבינוי הנמשך אחר אלקים שסודו אלוה :

כבר הודעניך על היות כל הבינוי כולם מקבלים כח ושפע משם ההויה כי זוהם מתחיים וזולתו אין להם קיום וזאמנם לא תמצאנו כולו כפי אותיותיו היותו מעורב בשם כנוי כן שאר תיבותיו וכל תמצאנו בקבת אותיותיו כותבן בשאר ולפיה הדרכי' יש לך להתעורר בהיות שם ההויה נסלק בשני אלו הבינוי באלקים ובאלוה בדרכי זה וזה אלקים וזה אלוה ולפיה הדרכי' יש לך לדעת בהיות אלוה סמוך לאלקים כמו שתמצא חני השם שהוא סמוך לחני השם שהוא זה וזאמנם כי שם עיקרים גדולים במחלקות השם המיוחד זה מורה היות הפעולה ובהיות מורה זה היות התנועה והכל מאמתת שם הויה המיוחד אשר טאמתו נמצאים כל שאר הנמצאים וכבר באמרו כי ההויה אינו סורה פעולה כי אם הויה לבד וכן הוא האמת וזאמנם תמצא היות הפעולה והויה התנועה נמשכים מאמתתו לא שיהיה סמוך להם ומורה על פעולתם אך באמת כל הפעולות והתנועות סמוך לו ונמצאות מאמתתו והויה האמת ולפיכך לא תמצא שם ילוד שיהיה בכלל כולו בארבע אותיותיו בשם מורה פעולה וזאמנם תמצא מחלקות משפיעים כח בשאר ואותיותיו כח שם ישראל חני השם שהוא זה נמשך באלקים ופועל וזאמנם השם שהוא זה נמשך באלוה ומנינו לפיה הדרכי' יש לך להתעורר שאין שם ילוד נכלל בדבר מה נמצאות כי שם הויה קדמון הוא בהיותו שלם ואינו סמוך לדבר בעולם וזאמנם כל ההויות שאר ילוד מאמתת שם ילוד נמצא כמו זה אויהו אויהו או כל שם שהוא נחלק ולפיכך תדע לך כי זה הנכלל באלהים זה הנכלל באלוה אינם נשעל שם המיוחד השלם המורה הויה פשוטה וזאמנם הן שעות מתחיים מאמתת שם המיוחד וזה העיקר שהקדמנו ביאורו הוא לעוררך על מה שאנו רוצים להכנס בחקירת' ופלא תושב להקשות עלי ולומר והרי כבר אפרט שאין שם הויה מורה פעולה והגני רואה אותך נחלק חניו באלהים והגני באלוה ודע תדע כי השם שלם המורה הויה כפשוטה אינו אומר לא חניו ולא חלקיו כי אין החלקים עולי' למעלת השם וזאמנם כל שם ההויה שלם תמצאנו שלם כפי ילוד תדע לך שאין מעלתו נשעל למעלת ילוד וזאמנם הוא שם ההויה מאמתת שם ההויה ולפיכך תדע לך שדעתי נמשכת על היותו נמשך מאמתת שם ילוד ולפיה הדרכי' יש לך להתעורר כל מקום שתמצא חני השם או שני חני השם שאני כולל וסודות אותם אל השם תדע לך שדעתי בהם היותם נסמכים אל השם ושמורה העיקר הגדול תמיד כי יודע אני שתצטרך אותו לבסה מקומות ולפיכך יש לך להתעורר כמו כן באמרי שאין שם ילוד מורה כי אם הויה פשוטה שתמצא הפעולות נסמכות בו מד הויה זה השם הנמצא נכנסות כמו שתמצא אלקים נקרא בשם הפעולה וזאמנם תמצא סמכות לשם ילוד מד הויה נמצאים באמתת ההויה וההויה גורמת להם והם אינם גורמים להויה מה שאין כן בשאר הבינוי שהפעולות גורמים לבינוי וההויה סוד אחד מיחודי העיקר לדעת כי הפעולות נסמכות לשם ילוד ואין שם ילוד נמשך לפעולות ומה שתמצא הפעולות נסמכות לו זה בהיותם ינאות לאמתת ההויה מאמתתו והתנוון זה העיקר הנכבד שיעורנוך עליו לכל מקום שתצטרך ואחר שהתעוררנו על זה דע לך כי זה הוא סורה סוד הפעולה והוא

שער ההיכל

קום רחצ ורחצ היכל : ולבוש מקום הרגל לבוש מושל :
דע בני עליהם הוא יסוד בניו : וסוף ההיכל שם וזה ההיכל :

ועתה יגדל נא ארני כאשר
דברת לאמר :

כבר עוררנוך על היות השם יתברך המיוחד נמנע מכל
ההשגה בהיותו מורה סוד קדמותו יתברך .
והוא אינו נקרא בכתבו מרוב הקעלותו מכל המחשבות . כ"ש וכל
לפי ההכרח ולפי היותו בתכלית החביון וההסתה ואין בנו כח
להתכלל בסוד הפלתו כמו שנמנע האמת . ולפיכך נמנע
מהיותו נקרא כפי אותיות ההוייה מפני שאין אנו יודעים סוד
התכלית כשהוא שורה ולפי היותו נסתה ואינו ניתן להדרש
הוכן לו היכל כשהוא שורה נסתה והיכל מסתיר סודו כמו שתר' .
קדש הקדשים לפני ולפנים כן תראה שם המיוחד לפני סן ההיכל
ונאמת כי ההיכל שהשם המיוחד נסתה בו . הוא הנקרא אלני
כאמרו ה"ל ידוד היכל יהודי הכר יהודי המה . ובאמת
כיונה ההיכל אשר היחוד האמת והסוד הנעלם נסתה . אמנם
נריך אתה לדעת מהו הסוד שמורה היכל בהיותו סמוך לקריאת
השם המיוחד . תדע לך כי היכל הוא כולל סוד היסוד שאין
אחריו ייחוד כי הוא כולל סוד שם המיוחד ופירושו בסוד פעשה
המרכבה בדרך והשאי נכנס בסוד ביאורו ידוד כ"זו השם
ופירושו סודו היכל . והנה היכל הקודש סובל פירוש השם
המיוחד בסוד בייחוד שאין אחריו ייחוד כיונה שמע ישראל
יהודי אלוקינו יהודי אחד . ואמנם כי כבר פירשנו בהיות
השם האחרון שהוא ידוד אחד . כפירוש לשם הראשון שהוא ידוד .
וסוד ידוד אחד הוא סוד כוונת פחות ולא יותר . ובאילו היכל
סובל השם בסוד היחוד בדרך . ידוד אלוקינו יהודי אחד כיונה
ייחוד פסוק ראשון שנק' ידוד אלוקינו יהודי אחד . השם ופירושו
ממש פסוק שכבר הודענו . וא"כ הרי לך היכל כולל סוד השם שהוא
ידוד וסוד פירושו הוא ידוד אחד בדרך . ידוד ידוד אחד .
סודו היכל לא פחות ולא יותר . ואחר שעוררנוך על זה העיקר הגדול
הנכבד בהיות היכל מונה סוד היחוד האמיתי ולפי היות השם
המיוחד נסתה ונעלם מכל ההשגות ואין מניע עדיו הוכן לו היכל
זה להיותו סובל סוד ייחודו והיותו נסתה בו . ולפי זה הדרך
תמצא שאין קרין ידוד בסוד הנקרא היכל . שהוא סוד אדני
והשם המיוחד נסתה בהיותו ידוד והפירוש נסתה בו בסוד יהוד
אחד כי כשתסיר מסוד היכל יהוד שהוא מסונה ושאר בדרך טל
שסודו ידוד אחד : וא"כ הרי היכל כולל סוד השם ופירושו בהיותו
נקרא ידוד אחד . ולפיו המערכה הישרה ישלך להתבונן בהיות
היכל סובל להיכל חפץ השכל להיותו נסתה בו . ולפיו הדרך יש
לך לדעת סוד היכל יהוד שהו . וכשתסיר יהוד שחבון היכל
ישאר טל שסודו יהוד אחד . ואל תחשיב מכנגד זה העיקר
הגדול וכבר פסק הנביא ב"ה סמוך לקריאת שם היכל ולהסתיר שם
יהוד כאמרו ואחר השם כולל להוכיח בשם יהוד . וסוד השם כבר
ידעת שהוא סוד היכל שסודו אדני כאלו אמר ואמר השם שהוא
סוד אדני שאין ראוי להוכיח את השם בפירושו שהוא יהוד . ואל
יקשה כענין אסתמנה השם שאינו סמוך לשם המיוחד כי כל השם
הנאמר מפי נביא נכתבן לשם המיוחד ושאין נאמר מפי נביא
כוהאין בו משל כדאי . (כא כדאי) . וכאשר לכוונתנו .
ואמנם כי מבאית פסוק מכוון להיותו שם ידוד נסתה בדרך היכל
שלו שהוא אדני שסודו השם והוא אמרו ידוד בהיכל קדשו השם
מפניו כל הארץ והתבונן בה הענין הנכבד ויתראה הסוד מבורא
בפסוק זה על הכוונה הישרה באמרו יהוד נסתה בדרך היכל

קדשו שהוא אדני כי נבאית קריאת ידוד נעלמת . וקריאת היכל
שהוא אדני מפורסמת . והתבונן עד סוף כי עיקר גדול
הוא זה ולפיכך אשר אחר זה השם מפניו כל הארץ כלומר השם ראוי
לקרות לפניו כל אנשי הארץ שהוא סוד אדני מאחר כי שם ההוייה
הסתה בדרך היכל קדשו ומקו המשפט הוא להתבונן במעלת סקרא
זה בהיותו סופו מוכיח על תחלתו . כי בתחלה . אשר שהשם הוא
נסתה בדרך היכל לפניו כאמרו יהוד בהיכל קדשו . ואחר כך
פירש סוד היכל . ואמר שסודו שם מפניו כל הארץ . כלומר ראוי
הוא להשתמש בשם השם כל הקוראים אותו יתב' מאחר שהוא נסתה
בדרך היכל הנקרא השם . והרי לך היכל שסודו השם שניהם נכללים
בפסוק זה עס שם יהוד וביאור בו כי היכל זה נסתה בו ידוד .
וביאור בסוד השם כי בכינוי היכל זה ראוי לקרואו שהוא סוד אדני
מאחר שזה השם הוא כולל סוד הייחוד האמיתי . וא"כ הרי לך
אלו שני הפסוקים כי לשמש קריאת השם ממש כאמרו שניהם .
בהיות האחד מורה ואמר השם כי לא להוכיח בשם ידוד וזה מבורא
גם בהיות השני מורה וידוד בהיכל קדשו השם מפניו כל הארץ וזה
מבורא . וא"כ הרי אלו שני הפסוקים מורים סוד התעלמות השם
המיוחד וסוד היותו נקרא בשם היכל שסודו השם בהיות היכל זה
מעיד סוד ייחודו האמיתי . והרי לך מבורא מאלו הפסוקים סוד
שמש אדני . בהיותו סמוך לקריאת שם המיוחד . ואמנם כי זה
השם המיוחד הוא נקרא במקדש בכתבו מפי הכהנים הנגשים אל
ידוד . ואמנם לא תמיד כי אם בשעת העבודה . ואל יעלה
בדעתך כי בתכלית הכוונה מה שהוא מעיד משתמשים בו כיונה אי
אפשר כי אין יכולת בשום נכבד להיכל חפץ . אמנם היו מוכרין
אותו בכונת ידועות מעדות על אשיות ייחוד ויתברך . ומרות
דרכי החכמה האלהית והכוונה העליונה . והחכמה שאין וולתה
חכמה אשיתית והיו מוכרין אותו בדוכן בשעות ידועות בהכרת
האותיות בנקוד ידוע מורה ייחודו המכוון על אמתו . ואמנם
לא יעלה בדעתך כי שם מניע עד תכליתו זה אי אפשר וכפיו
הדרך היו משתמשים בו במקדש בכתבו . אמנם כשדינה היו
משתמשים בכינוי בלתי אלוהות האותיות בשם היכל . וכל זה
בהיותו השם המיוחד הנכבד והנורא בעלם מכל ההשגות ואין
ראוי להיות נוכח בכל מקום וולתו במקום אשר בחר בו יהוד להיות
שם ידוד נוכח בו בפירוש ואמנם כי קריאת במקדש בכתבו
וכדינה ככנוי יכול אתה לסמכו לפסוקו וידוד בהיכל קדשו .
הם מפניו כל הארץ ופירושו כך יהוד נקרא בכתבו בהיכל קדשו
כיוהאית המקדש . אמנם כשאר גבולין אינו נקרא אלא בכינוי
כאמרו השם מפניו כל הארץ . וא"כ הרי לך פסוק זה יכול לסמכו
במקדש בכתבו ובמדינה בכינוי בשני דרכי הפסוק . וידוד
בהיכל קדשו קריאתו במקדש בכתבו שהוא ידוד . השם מפניו כל
הארץ קריאתו במדינה בכינוי שהוא השם . וזהו העדות בסוף זה
השם הנקרא בכל מקום חוץ למקדש בכינוי . אמנם לא בכתבו
ואם כן הרי לך סוד אדני מפורש בהיותו היכל מסתיר סוד היותו
בהיותו נמסך להכנס לסוד חקירת היותו מבר היותו ארון
גזור עלינו שלא נחקור יותר משה שניה לחקור . ואחר שביש
לך לדעת סוד אדני בהיותו נסתה בסוד היכל סמוך לשם המיוחד .
ומאחר שהתעוררו עליה יש לנו להכנס לשאר החקירות שבו מפני
שהם עניינים מורים לנו דרכי החכמה האלהית . ודע לך כי אלו
השני שערים אשר הקדמנו ביאורם . שהאחד נקרא שער ההוייה .
והשני נקרא שער כנוי ראיון הס להיות קדמון לה . וראוי הוא זה
להיותו סמוך להם . אמנם הענין הגדול שאנו מעוררים אותך
עליו הוא להיות ידוע כי כשאנו מוכיחים ידוד הרי גם שאר
שמות ההוייה נכללין בו . ואחר שעוררנוך על זה . דע לך כי
אלו השלשה שערים שהן שער ההוייה ושער הכינוי ושער ההיכל
נבאיתם בכסוף אחד בתורה על הסדר הזה . והוא סוד אמרו כי
ידוד אלהים הוא אלהי האלקים ואדני האדונים וא"כ הרי שער
ההוייה ראשון שהוא ידוד . וכך נראה להיותו יתברך קדמון וייחוד .
ושאר הכינוי סמוך לו שהם אלקים וכך נראה להיות בהיות אלקים
ראשית הכנויין שנו חמילה התורה בראשית ברא אלקים .

ושער ההיכל סמוך לו שהוא אדני' וכך נאה להיות בהיותו כמשך אחר אלקים בתורה שהרי אברהם התחיל הבינוי שהוא אדני כאמרו ויאמר אברהם אדני ידוד מה תתן לי וא"כ הרי אילו השלשה שמות שהאחד ידוד והשני אלקים והשלישי אדני באו בתורה זה אחר זה ידוד ראשון לאלקים כשו שכבר ביארנו . אלקים הוא כנוי שמודש לו אחר השם אדני הוא בהיות אדון על כל מה שפעל בכניו שהוא אלקים והוא הבא אחריו בתורה ולפי המערכת שבאו בתורה תמצאם בתורה בפסוק אומר כי ידוד אלקי אלקי האלקים ואדני האדנים . ואחר שהתעוררנו על זה יש לך לדעת כי היכל הקדש מכון הוא באמצע ומשם האור יוצא . ובאמת כך הוא כי היכל זה אשנצי הוא בין המזרח ובין המזרח . וזה הכלי שבו שטת בהיותו יתבר' נקרא אדני . אמנם כי בהיות שם השיוחד בלתי נקרא בכתבו הוכן לו זה הכלי להיות נסתתר בו בתוך היכל פנימי . ובתחדש לו הכניו בהיותו אדון על כל מה שפעל בכניו הנקרא אלקים כאמרו אלקי האלקים . ואחר כך ואדני האדנים . וראשון אלקים להיותו פועל מלאכת הטבע בשם אלקים . ואח"כ אדני להיות אדון וסולל על כל מה שפעל הפועל . ואח"כ מושל פועל בשם אלקים וסולל בשם אדני ואף על פי כי שם אלקים סוד מלכות באמת כי כך היא כי בכניו אלקים לראש המלכות . ואמנם בהיותו יתבר' נקרא אדני מורה לשון רבים כי הוא אלקי וכל זה להודיע כי כל אלו אינן שמות מיוחדים לו כן הנופלים עליו ונופלים על שאר נמבאים ושמות משותפים הן לו ולשאר . וכל מי שיפועל פעולת כך וכך יקרא כך כמו שתמצא אלקים לשון רבים מורה משפט וכן הוא בהיותו משותף לשופטים שנקראים אלקים על פעולת המשפט כאמרו בקרב אלקים ישפט . וכאמרו אלקים לא תקלל . וכן אדני בהיותו מורה לשון רבים כן הוא כאמרו דבר האיש אדני הארץ . וכאמרו אדונים קש' וכן תמצאם פסוקים לו ופסוקים לאחרים כאמרו אלקי האלקים ואדני האדנים . ואחר כך אלקים אדני ואח"כ אדונים . ואמנם כי לפנים יתבאר אלו העניינים בשער זה . אמנם כוונתנו היתה להעיר על היות אלו הכניוין נקראים בשלש רבים מפני שאינם מיוחדים לו . אמנם משותפים לו ולאחרים מה שאין כן בשם השיוחד שהוא ידוד שלא תמצאו מורה לשון רבים כי אם הויה מיוחדת . והתבונן זה העניין הנכבד בהיותו נקרא בשאר הכניוין בשלש רבים שהן מעידים עליהם שאינם מיוחדים לו . אמנם מה שתמצא אלו הנה סוגה יחיד אינו כי במאחר שנמצא בשלש אלוה' אלקים או לל לשון רבים הרי בולג כללים בוונתו מורה על כולו . אמנם לא תמצא בשם יהוד' אלה' זה מורה לשון רבים מה שאין כן באלוה' שהרי אלקים הוא מעיד עליו . ואחר שכן הרי לך שם המיוחד מורה יחוד גמור בהיותו נכבד מכל . ואמנם עוררנו על היות אלקים אדני נקראים בשלש רבים מפני רבים נסתפקו בו ומה שחשבו שהוא תכלית המפקח . הוא תכלית העדות הנכונה כי מאחר שאלקים אדני והשאר כניוין ולפי הפעולות הם נגזרים והם נקראים לכל מי שפועל פעולה שראוי שיקרא עליה אלקים או אדני ולפיכ' אין אלו הכניוין מיוחדים לו וזלתי משותפים הן ולכך נקראים בשלש רבים ובהיות אלו מורים השתוף לו ולשאר לפי הפעולות הרי העדות נכונה על שם המיוחד שהוא ידוד שאין לשום נמצא שתוף בו . ושתוף שתרן אלו נכנס לנסוד השם הראוי להבנם . ואז נדע שוד יחודו וקדמותו יתברך והיותו נבדל מכל הנבאים שאין אלו הכניוין פסוקים לו מצד אמתתו כי אם מצד היותו פועל ולפיכך כל מי שפועל כזה יקרא בכניו זה . ואם כן הרי שם ידוד לבד הוא נבדל מן הכל' ואילו הכולם עדות על אמתתו השם שהוא מיוחד ואין בזה שום פסוק ולא שום אמונה בהיות אלו בשלש רבים ומורים שתוף הם עדים באמנים באמתת הייחוד ולפיכך אין להסתפק בזה כי מה פעולה על הדעת שהוא הספק הוא תכלית הספרת הפקפוק והספק כי מתוך אלו אנו נכנסים לחקירת ייחוד שם ידוד והוא הדין לשאר הכניוין . ואמנם התעוררתי על זה העניין על היותו מוצא לרוב בעל המורה זל' שביאר כי אדני הוא נגזר מן האדנות והנכד לומר ביאדיאני

הפרש בין אמרך איתו בקצ'ות ה'אין או בארץ תחת ה'אין באמרך שדי בקמנות או בח'רץ שדי דמשמע לשון שדי שלי וכן לשון שריאשת אברהם והוא בקמנות וזה לשון הידור וכמדתו לי מתוך לשונו כי הוא מפרש פירוש כי כוונתו מורה לשון יחיד ואינו מדע הכוונה שהביאו לבאר שאין משמע אדני לשון רבים כי אם הכוונה הולכת בשלש יחיד ומיתן והיה כנוי אדני לשון רבים כי אלוה' יחיד ונשגב יהוד לבדו ביום ההוא ומתוך השאר אינם שמות לא כניוין לפי הפעולות . ומה שפירש זה היה לו לפרש שם אלקים או שם ידוד נבואת או שדי כי בולם בשלש רבים נכללו באלים וכמדתו לי כי הרב הנדול זל' הייתה כוונתו לישב דעת ההמון להיות שם ידוד נעלמת מהם שאלו היתה אמתתו מבוארת להם לא היתה בריך לפירוש זה כי הוא הפיחש בהיותו לשון רבים על היותו יתברך יחיד מאחר שאין אלו הכניוין מורים אמתתו כי אם פעולתו שאלו היו מורים על אמתתו היה הספק גדול ונריכים ביאור שיוכיח מדן רבים . אמנם צדאחם נסמכים לפעולות לא לאמתתו הן מעידן כי כללם שיפעל כך יקרא כך . מאחר שיש פועלים כמו השופטים שהן פועלי המשפט נקראים אלקים וכמו המלאכים שפועלים מאמתתו יתבר' נקראים אלקים וכן הרוזנים על מסלכות נקראים אדונים וכן כחית העליונים השושלים על כחות התחתונים במאמרו יונס נקראים אדונים ונדרך זה . ואמנם כי איני מוצא בדעתי מקום לזכות הרב הנדול רבי משה זל' תכלית הכוונה וכמו שהעלים בספרו סיד דרכי השם המיוחד העלים כמו כן תכלית הכוונה בשאר כניוין ובדרך זה נראין דבריו . ואחר שהתעוררנו על אלו העניינים הנכבדים הנכללים בהיות שמות הכניוין בשלש רבים והוא לביות עדות על עדות כל מה שזולתנו כניוין בשלש רבים והוא לבדו יחיד בשם ידוד המיוחד לאמתתו יש לנו לחזור ולהתבונן לאותן העקומות שהוא יתבר' בהם בתורה בשלש ה'כל שסודו אדני : דע לך אחי כי כל שמדבר עמו יתבר' במראה הנבואה לנכס אינו יכול לקרותו בשם יהוד' משם שאלו יקראוהו לנכס בשם זה בתכלית אמתת מה שהוא מורה היה לו לקרוא מאחר שהוא עומד לפניו וקורא אותו בשמו שמש כמי שקורא לפלוגי בשמו . ודבר זה כבר אסברו בהיותו נעלם מכל הנמצאות וזלתי יתבר' ואחר שכן כל מי שמדבר עמו במראה הנבואה וקורא אותו לנוכח מעלים הזכרת שם ידוד וקורא אותו בשם היכל שההויה נסתרת בו . ולא תרחיק מענגדך העניין הנדול הזה שבכל מקום שתמצא הנביא קורא אותו פלוגי אינו קורא אותו בשם לא בשם היכל שההויה נסתרת בו שהוא אדני משם . וכן תמצא באברהם אבינו עליו השלום ששקראו לנוכח משם אדני ידוד מה שתן לי על כל פנים קריאה לנוכח שמש על בד השאלה והמענה ואח"כ אמר אל בא יחיר לאדני ואדברתי בשלש הראשונות משם ואח"כ הנה בא והאלתי לבד אל אדני בזה המשפט בהיותו ע"ה ופסוק ע"ה השאלה והמענה . אמנם כל מי שהוא סתפלאף על פי שהוא מתפלל לנוכח אין מתפלל כי אם על ידי הזכרת השם מפני שמתפלל על ידי יראתו ובפנים כנוסים הוא סתפלא ואינו כמי שקורא לנוכח וכל מי שאינו קורא לנוכח השם הוא סוכר . ואמנם כי לפעמים אינו מתפלל ומזכיר את השם ולפעמים מתפלל ואין מזכיר והכל ככוונה . וכן יש לך להתבונן בזה שאלו נכנסו רבינו ע"ה בהיותו מזכיר שמו יתבר' לנוכח ע"ה השאלה והמענה ויאמר משה אל אדני כי אדני לא איש דברים אכזרי . וכן ידני שלא בא ביד תשלח . וכן אדני למה הרעת לעם הזה . על ידי שאלה ומענה ואל תסתפק וזלתי זה . וכן אמר בשירת הים שקדש אדני כוונת ידך . אמנם זה לא ע"ה שאלה והמענה היה אכל בהיות היכל כנוי אדני משם כאמרו בפסוקים שקדש אדני בלומר היכל ומקדש . אמנם כשתמצאוהו מתפלל ידוד ידוד אלרחם וחנן וכן אם בא שפאיתן בעיניך אדני והצדמות תחנן . וכן כל אדני שנוכר בדניאל . וכן יגדל לא כח אדני' כאשר דברתי . ובדרך זה יש להתבונן בכל מקום שתמצא עליו שקורא בשם היכל או בשם ידוד ובתנונן מדוע נכלל בקריאת השמות ומה שראוי להתבונן כי זה הכניו

היותו והיותו סובל הכל ונעלם מן הכל ובהיותו השפעתו בכל ואשר
במה סתרים יש עניינים כאלו תלויין בסוד ניקודו ובסדר הוצאתו
וזוה די לכל המשכילים ולפיכך הסתרו והתעלמו מכל היחסות
בסתרה קריאתו לא במקום ידוע ובעינים ידועים והוכן לו היכל
במה שגו יהיה בסתר ויחבלו אדמותיו מכלתי קפסוק ומה שלא
להרהר אחריו ויש להתנון בענין הגדול הזה שאמרו בו שבו יכנס
אדם לכמה חדרים פנימיים ידועת הסוד בשם המיוחד שאין לו
מקום מסוים שהוא הוא יתברך נקרא בו קריאה תמידית כי הדבר
בעלם הוא בתכלית ההתעלמות והשם המיוחד בתורה יש
להתנון שאין ניקודו מורה על יתברך אמנם הוא מורה תורה
הרי לך קשר גדול מפותח וסוד גדול מפורסם ידיעתו יתברך כי
הוא לבדו יודע אמתו ואין דבר חוץ לו משיג תכלית אמתה
במות שהיא ולפיכך שמו המורה על היותו אינו מתקד מסוים
להיות מורה עליו יתברך ולפי זה הדרך נסתתמה קריאתו בשם זה
מכל וכל והוכן לו היכל במה שתהיה ההיות מתתתת והסוד זה
שאמרו ואמר הם כי לא להוכיח בשם ידוע כלומר ראוי הוא
להקרא בשם אדנות שהוא אדני מסודו הם והוא עניינו דע לך
כי מאחר שהוא יתברך נסתת מן העלם מולתו באמתת מציאותו ואין
אדם מניע לאמתת היותו אין כוח לקרא בשם המורה על היותו
בפיוש מכני שמו שהוא יתברך נסתת ונעלם ואמנם נקראוהו
בשם אדני להיותו מוריס סוד אדניו יתברך בענין המשיג על
לפני האדון מכלתי שיהיה אחריו ומשמש לפני האדון על
מנת שלא לקבל פרס בזהו תכלית הרוחק ההרהור אחר האדון
זולתו כמו שתכלית כוונתו באדונו ואמנם כי הוא יתברך נסתת
ונעלם אמנם פעולותיו גלויות ומפורסמות והענין
הזה הוא דק בתכלית הדקות ידיעת כנו אדני כי היותו יתברך
נעלמת בסוד השם המיוחד ואדנותו מפורסמת בסוד אדני הרי
לך הענין מפורסם בסוד כנו אדני וכמו כן בהיות אמתת מציאותו
בסתרת מעיני כלם נסתרה ידיעת שמו המורה על היותו מעיני
כלם מכני שהוא יתברך קדמון לכל הנמצאים ואין נמצא זולתו
שניע תכלית אמתתו ובאמתת שמו וכמו שמלכותו ופעולותיו
גלויין וספורסמין כך כל שמותיו המיוחדין בסוד השפיעות גלויין
ומפורסמין הרי לך מכל אלו הנשים סוד השם מבוחר על היותו
יתברך נקרא שלא בכתבו והעדות הזה הענין שהתעוררו עליו
בהיות הכנוין נגלים ושם ההיות נסתת הוא מאמר הנביא שמעו
עמים כלם והקשיבו ארץ ומלאוהויה אדני בכס לעד ידוע
מהכל קדשו הלא תראה כינע העיוני והעל היות הכל
מפורסם באחריותו אדני בכס לעד וכן בהיות שם ההיות
בסתר באחריותו ידוע מהכל קדשו כלומר ידוע בתוך היכל קדשו
שהוא נסתת בו שסודו אדני המפורסם ואם כן הרי לך העדות
בהיות השמות המורים על הפעולה גלויים ומפורסמים ובהיות
השם הסודי על ההיות נסתת בתוך היכל קדשו ואמנם נקראוהו
בשם אדני על היותו נעלם דלת ההרהור אחר אדוניותו ית' .
ולא היותו מקבלים עול מלכותו בשם המסתת סוד ההיות וכולל
השם ופיושו כמו שביארנו הרי לך סוד שמו המיוחד שמו יתברך
בסתת ונעלם וכמו שהוא יתברך אין לו קץ ותכלה ואין לו גבול
מסויים כך אין לשמו המיוחד לו אגבול בורה מבויתת במה שבה
בשיג תכלית אמתתו שאלו נניע לתכלית שמו נניע לתכלית
אמתתו והוא אי אפשר וזן המכנה הרי לך סוד גדול מפורסם
על היותו יתברך נקרא בכליו אדני כלומר אין לנו לחקור על
תכלית אמתתו אמנם בחקור על גבול ההשגה ומשם והלאה
נקבל סוד אדנותו סבלי ההרהור וכן יש להתעורר במאמר
ידוע עליו השלום ידוע אדוניו מהאדיר שמך אמר ששם שהוא
המיוחד ואחר כך אמר אדוניו שהוא היכל הוא חצוניותו ית'
תדע לך באמת כי היכל הוא חצוניותו והוא ית' לך להתעורר על
הענין הנכבד הזה על היות שמו המיוחד בכלי ניקוד מורה
סוד אמתתו יתברך ולפיכך לא תמאן שיפסדו בכלי המהקח
שיקראוהו נביא על נד קריאה מעשית במישורו לחצונו כלונו

הכנוי שני הוא נגשאר הכנוין הוא מחודש ובאמת כי בכנוי אלקים
ניקראת מלכותו ויכנס היכל נראית אדנותו יתברך ואמנם בן
המסתרת שהעוררו לאלו השמות בהיות השם המיוחד ראשון
וקדמון ובהיות אדני כנוי שני מה נסתר אחר זה והוא מאמר דוד
עליו השלום הודו לילד כי טוב כי לעולם חסדו הודו לאלהי
האלהים כי לעולם חסדו הודו לאדני האלוקים כי לעולם חסדו
אמר שכל המעשים הודא אה הודא אה ראשונה בשם המיוחד שהוא
ראשון לכל הודא אה שנייה בכנוי אלקים שהוא מורה על החסד
הודא אה שליטת להיות היכל על הממשלה והאדנות ותדע לך
באמת כי מורה ראוי להיות בתוך היכל קבוע ואמנם כי תסבא
דוד ב"ה שאמר אלו השלשה שמות שסודן כ"ו פ"ה הסוד
המעלות השכלו הנקראי בכללן נ"ן ע"ן כי מתוך השגות אלו יכנס
אדם חייב נ"ן ע"ן ונחזור למה שבינו בו ואמר דע כי לפיכך
התעלמות השם המיוחד מכל ההשגות ומכל המעלות אינו נקרא
בכתבו ויפני שאין שכל אשר יוכל להשיג ההשגה הקדמונית בסוד
ההיות העלמת מכל הנמצאים ואלת המבא קדמון יתברך ובגו
ולפיה הדרך לא תסבא שם ההיות מנוקד בכל התורה בנקוד
שהיה מורה עליו יתברך אמנם תסבאה מנוקד בנקוד מורה
תורה שכל חולם קמץ סודו תורה ולא עוד ואינו מורה דבר כי אם
תורה בהיותו השתמש בשמו תורה ואמנם בהיותו מכלל כל
הפנינים ומקבל כל כללה וכל הכחות מאתו ית' נמשכות אינו מנוי
בניור ידוע מורה תכלית אמתו שהיה נגל בהיותו הנקוד
אמנם כי המשפטי סוד ניקודו וכבר פירשנו בפיוש שיר
השירים בסוד הניקוד הפנה היותו הפקר תורה בלתי מנוקד
גמנוי שכל המשכיל מה שהיה די לו בסוד השם המיוחד
כי בעוד שלא הושגה בורה לתיבה לא הושג לה גבול ידוע

ובעוד שאין השם המיוחד מנוקד בניקוד מורה בענין מיוחד זה
הוא בהיותו יתברך מושך כל המשכיות ומקבל כל הנורות מפני
שהוא בורה לכל הנורות ובאמת כך הוא כי ההיות מלכות בורה לכל
בעל בורה כי זולתה אין לבורות איפשו בהיותו מושך כל הנורות
ומשפיע כח בכולם אמנם אין בהם בורה שתהיה כוללת אותו
באמרו איה מקום מנוחתי כי אין מקום בכל הנמצאים שיוכל
להמנאות בלתי היותו יתברך ואם כן איה מקום יוכל הסבה
שבעבורה נעשה מקום ונתהוה בנורת היותו ולפי זה הדרך אין
מקום בעולם שיוכל להכיל אמתתו יתברך במות שהיא כי הוא
מקור לכל מקור והיאך יכילו מקום ולפיה לא תעבא לשם היותו
נקוד ידוע מאחר כי זה השם מורה על אמתתו
שחלוקה לו ניקוד מסויים על האוראת תכלית אמתתו
הנראה לו מקום אמנם בהיות כל הסקומות וכל הנורות
נמשכות מאתו תסבאה נמשך לאמתתה שבו הוא מתעבא
כמו שאמרו בהיותו בתורה מנוקד שמורה תורה בהיות שכל
ח"ל קמץ סודו תורה לא עוד מושך לדבר שהוא משתמש בו
ומפני שאין לו הוכרה קבועה להוראת תכלית אמתתו אינו מנוקד
לפי הוראה זו שאלו היה בסבבו מנוקד הרי הוא היה גבול מציים
לוי יתברך בהיותו אחוז מקום שהוא נכלל בו ולפיכך אינו
בוכר כפי איותו ית' כי מאחר שתנועו האותיות נעלמת מהם שהוא
סוד הנקוד כמה יתנועעו ונבואה הכרה תשמיע קולם אמנם
מאחר שאינו ראוי לניקוד ידוע שהיה מורה על מהותו אינו
נקרא בכתבו ועם כלה יש לו שני נקודים מורים סוד השפעת כל
ההיות מאתו יתברך וסוד כל השפעת אמתתו בהיותם נמצאים
מאמתתו כי זה היא חכמה מפורצת והשגה גדולה בהיותו משיג
מאמתתו סוד חדש כל הנמצאים וקדמותו ובהיות החפץ נמשך
אל הנמצאים כי זהו מלכותו יתברך בהיות אמתתו נעלמת מהכל
ובהיותו יתברך אמתת הכל ובאמת כי בכוראת אלו הדרכים יש
ניקודי אשר השם ית' המיוחד מובל אותם ומורה עליה בלתי ספק
ואל יעלה בלך דבר אחר כי אפילו במקד שאין שם אוכרה שתהיה
כוללת תכלית אמתתו מאחר שאין לו יתברך תכלית כי זהו מקו
הנמשכות הוא אמנם בהיות כל הנמצאים מתהוים מאמתת

ממש בשמו כענין זה לא תמצא שיקראו בשם ההויה כ"א בכליו
 אד"י כמו שפירשנו באברהם ובמשה ואל תסתפק במה שתמצא
 ברוב התורה שהנביא קורא בשם ממש כאמרו אלהי ידוד אלקים
 או כל התורה כולה זמנא בלשון זה אין קריאה וקריאה ממשית
 וולתי מי שהיא קריאה פלוגי ממש. אמנם הקריאה שבאה בדרך
 הספור או בדרך התפלה איך עליו שהוא מורה בלשון נוכח זה אינו
 כן. אמנם בקריאת אברהם או משה על בד השאלה והמענה
 שזה אומר לו כך וזה עונה לו כך כאמרו ויאמר אד"י אס נא מבאתי
 הן בעיניך או כאמרו אל נא יחר אד"י ואדברה והוא יתברך עונה
 לו אס אמנא בסדר וכן הספור שבא אחריו על שאלה ושענה וכן
 בספרי ויאמר בי אד"י שלח נא ביד תשלח והוא יתברך עונה לו
 בענין מה תדע לך שאין הנביא יכול לקראו בשם המיוחד. אמנם
 בהיות הנביא מסדר שבחיו יתברך או מתפלל או מתחנן ואין שם
 שאלה ומענה. בשם ההויה ממש הוא קורא אותו כאמרו אתה הויה
 ידוד האלקים או עד מתי ידוד שאין לשון זה כמו שקורא אותו
 ולא תחוש לזה מיוכן לא תסתפק לכל השקומות שתמצא בתורה
 כי במושכל שאין מקשה על דבריו זה אינו כן כי כשתענין בהם
 בענין נמקן תמצא סיוע לכל מה שאמרנו בלתי קשוי ונד ספק כי
 דאמת שם ההויה נקרא על תכלית מה שנקרא יהוד מכל הנמצאים
 וולתי. ואס כן הויה יקראו בלתי פלוגי ממש מאחר שאין
 יודעים אמתת אותו הקריאה. ואמנם קורין אותו בפירוש
 פלוגי לנכב בכ"י אד"י שהוא סוד קבלת אדנותו שאחר שיקראו
 אדון ובאמת כן הוא כמו שפירשנו כי יקרא השם המיוחד על שם
 היותו יתברך נסתר. אמנם בהיותו זה השם גורם לכל הנורות
 כי אין גורם בלתי הויה מקבל הוא שאל מיני ניקודים כמו שמקבל
 כל נורות העולם וכולל אותם בהיותו כי כל הנורות נכללות בהויה
 שהיא כוללת את כולם ואס כן הרי שמו יתברך כולל כל הנורות
 ומזכיר אותו בשה. ולפי זה הדרך מקבל שמו יתברך כמה ניקודי
 מורה על כל האורות וההמשכות מאתו כמו שפירשנו. אמנם אל
 יעלה בדעתך שגשג תכלית אמתתו כי זה אי אפשר. ואמנם
 החקירות שנוכל לחקור הויה כהיותו יתברך קדמון ויחיד ומחדש
 העולם וכן כל כינוי באלו החקירות. אבל חקירת היותו יתברך
 אינה חקירה כ"א חרוץ ונידון כי אין דבר זה איפשר להשגיר ולפי
 חקירה זו הוכח להיותו נוצל שער החקירה במהות הויה שלו
 יתברך והתבונן בזה העיקר הגדול וממנו יתברך לך הסוד במה
 שראוי להיותו לחקור ובמה שראוי להיותו נעלם ואחר שפירשנו
 על אלו העניינים הנכבדים בחזון להודיעך. בהיות אלו השני
 הכניין שהן אלקים אד"י נמשכים על סמך השם המיוחד בענין
 זה שאין מעידך בו. כמין ראשון שהוא אלקים שמהו שהוא
 סמוך לו בהיות כמין השני אד"י אלקים בסוד אד"י ידוד. ו
 אתה החלטה והוא כתוב אד"י יהוד ממש באלו האותיות ואנו
 קוראים אד"י אלקים ואס כן הרי לך סוד אלקים בהיותו. כמין לשם
 ידוד ומצא שם המיוחד כשהוא סמוך להיות אלקי נקרא בו
 שהוא מנוקד בנקוד אלקים. וכאמרו אד"י ידוד מה תתן לי
 ותמצא ידוד שהוא מנוקד בנקוד אלקים מאחר שהוא נקרא בלשון
 אלקים אד"י שהוא כתוב בלשון הויה. וכן אמרו אד"י ידוד במה
 אדע ומה הדרך הרי שם אלקים סמוך לשם ידוד. ואמנם כמין
 ידוד שהוא היכל תמצאהו שהוא יתברך נקרא בו תמיד. ואס כן
 הרי פוד יהוד סובל אלו שני הכניינים שם אלקי בסוד אד"י יהוד
 שמודו אד"י אלקי וכן כמין שבו נקרא שם המיוחד תמיד. ואחר
 שכן הרי אלו שני כנייני הנגזרים לפי הפעולות נמשכים אחריו
 בקריאה כמו שנמשכין מהשגת אגילותו בתחילת השפכתו.
 הרי לך כ"י כ"י מה לגולם סוד השם והכניין כי השם המיוחד
 מיוחד הוא באמתת אמתת היותו וכמין אלקים מחודש הוא לו
 בחדוש העולם וכמין אד"י מחודש הוא לו בהיותו יתברך אדון על
 כל מה שפעל הרי לך שלשת סודים כל הסוד. שם הראשון שהוא
 יהוד מורה סוד היותו יתברך וייחודו האמתיות וייחודו האמתיות קודם
 שגבר העולם בהיותו אמתת ההויה וכי אין לו שם שיונה על אמתתו
 כהן. וזהו השם המיוחד ממנו יתברך כל מיני האדם שנעלם
 ובל שני השמות בהיותו נכבד מכל הלשונות שמור תואר נגשות.

וכהיותו לבדו קודם שגבר העולם כי מאחר שאין שם וולת זה
 קודם בהיותו הרי שם זה אינו מורה כ"א קדמות לבד וזה בלתי
 ספק כי הויה קודמת לכל בהכרח. ואס כן הרי שם יהוד מורה
 קדמותו יתברך ואין בו לשון שתוף בדבר הנטוה לתואר ולגשגת
 כי אס הויה אמתית בלבד בלתי תערובת דבר אחר אמנם מאחר
 שנתחדש העולם נתחדשו שאר הכניינים הנכבדים לבד תואר בהיותו
 נמשכים אל הפעולות לא אצל אמתתו ואלו היה השמות הנכבדים
 לבד תואר נמצא קודם שגבר העולם היה לנו לומר כביכול שיש לו
 תואר. אמנם מאחר שגבר העולם לא היה לו שם אחר כ"א שם
 ההויה ולא שם דוקא כ"א שם ההויה בהיותו יתברך נמצא וזה השם
 לא נמצא בו נד תואר נגשמות אין לו עדות גדולה סוד בהיותו יתברך
 יחיד כי מאחר שבהיותו יחיד לא היה לשם דבר שיונה על תואר
 אפילו במה שאמתתו נכלית שהוא פוד שמו א"כ הרי לך הכל עכשיו
 לבד תואר בהיות השמות הנכבדים לבד תואר בקראי לו מנד פעולתו
 ולא מנד אמתתו יתברך. ואמנם כי עדות זו עדות נכונה הוא
 בהיותו יתברך קדמון ואין לו שם כ"א המורה תכלית הדיחוד הרי
 מכל פנים יהוד אחד. ובאמת כי נתחדשו לו שאר הכניינים כולם
 בחדוש העולם והעדות נכונה היא שאלו הכניינים לא נתחדשו
 לבד ואלו היות שמו נכבדים עליו. אמנם נתחדשו בהתחשבות
 הפעולות לא להיות נכבדין לו יתברך חלילה וחס כי מאחר שקודם
 שגבר העולם אין לו ולתי שם השייך המעיד הויה בלבד לא מיני
 תואר הרי לך העדות כי שמות התוארים אינם שמת שמשכב אלו.
 אמנם הם כניינים נמשכים לחדוש ולפי הפעולות הנגזרים ומכל
 אלו העניינים יש לך להתבונן כי שם המיוחד ליתברך הוא השם
 המעיד על אמתת היותו וקדמותו יתברך וכי הוא יחיד בתכלית
 הייחוד וכי אין לו בורך וולתו וכי העולם נתחדש מאמתת היותו
 קדמון. הרי לך כל הפנות תלויים בשמו יתברך ויתברך כמין
 הסמוך לו שהוא אלקים הוא המורה על חדוש הטבע וכי הוא יתברך
 פעל כל התכונה שהטבע כל הטבעים והשמים מאמתת שמו כמו
 שביארנו בהיות אלקים נמשך אחר שם שהוא תחלת שמו ההויה
 וכי הוא יתברך פונם בכונה יטהר בתכונה זו ששם פמכים עליה
 והוא השם המעיד על חדוש העולם וכי הוא מחודש כחדוש
 העולם ונגזר לפי פעולת מעשה הטבע. אמנם אינו מורה על
 אמתתו אמנם על פעולתו הרי לך כי שם המיוחד לקריאתו
 שהוא יהוד הוא לבדו מורה על אמתת קדמותו וכמין אלקי הסמוך
 לו הוא מורה על חדוש כי אין כינוי בלתי עניין כמו שכבר פירשנו.
 הרי לך מבואר כי זה הכינוי המורה על החדוש וכי הוא נופל על
 הפעולות כמין הסמוך לה והוא הכינוי אד"י הוא מורה על אדנותו
 להיותו יתברך מלך ואדון ומושל על הפעולות שפעל וכך הוא נכון
 להיות כי מאחר שפעל הכל בשם אלקים הוא מלך בשם יהוד
 הרי לך אלו השלשה שמות שהן כ"י כ"י מה הם עדים נאמנים על
 היותו יתברך קדמון לכל הנמצאים ועל היותו פועל כל הפעולות
 ומחדש העולם ועל היותו יתברך אדון ומושל מלך על כל מה
 שפעל הרי לך שלשת סודים סוד הייחוד והפעולה והמלכות
 והשם המיוחד הוא המורה על הייחוד ושם אלקים הוא המורה על
 הפעולה ושם אד"י הוא מורה על המלכות. ומה שיש לך לדעת כי
 הפעולה והמלכות נמשכים עמה היותו יחיד וייחודו יתברך ויתברך
 ולפיכך נקרא אלקים אד"י בקריאת השם יתברך כמו שביארנו
 ואמנם בהיות אלקים נמשך לקריאתו יתברך וסוד שמו המיוחד
 זהו סוד יה. חזי השם הראשון הנכלל בשם אלקים ובהיות אד"י
 נססך לקריאתו של השם המיוחד. והוא סוד א"י חותם אד"י
 שסודו א"י שהוא זה ושיהם תלויים בשם המיוחד. הרי לך שפירש
 אלו השלשה שמות הן יסוד כל היסודות. ולפיכך רמז דוד ע"ה
 בודו ליהוד כי טוב. הודו לאלקי האלקים. הודו לאד"י האד"י
 ובהזכירו אלו השלשה אמר הודא להיותו מורה על פעולתו ומעיד
 עליו בסוד הודו ליהוד ובהיותו מורה על פעולתו ומעיד עליה בסוד
 הודו לאלקי האלקים ובהיותו מורה על אדנותו ומעיד עליה בסוד
 הודו לאד"י האד"י וההדרגה בעצמאמרו כי יהוד אלקים הוא
 אלקי האלקים ואדוני האדוני ובהיותו מורה על אדנותו ומעיד עליה
 בסוד הודו לאד"י האד"י וההדרגה בעצמו באע"כ יהוד אלקי

שער השם

יהוה שור הויה הוא לכל שם :
אלקים הוא יסוד כנוי ברושם :
אדני הוא יסוד היכל פנימי :
נור שרי ידור הוא שור שם :

ואולם אני אל שרי אדבר : והוכיח אל אל אחפוז :

כבר עוררנוך על היות שם ההויה בלעד נקרא שם ואין וולתו
שם אמנם הולענוך אמתת ההויה ולא הודענוך אמתת
היותו נקרא שם מה הענין האמיתי המורה שם על היותו נקרא
שם ולא עוד כי זהו היסוד הגדול שניכר אתה לדעתו באמתת שם
ידור על מה ששם סוף ליהוד וכשדעוהו אז תאמת האמת
כאשר בשם יהוד אל עולם ואחר שרמנו בו החקירה יש לנו
להתעורר על סוד אמתתה כבר רמנו במקומות רבים שהוא יתכ
אינו משתנה לשם שינוי בעולם מכני היותו יתברך שדי כלומר
שאינו כריך לוולתו וזיבו בלעד דילו והוה העדות על היותו
יתברך בלתי משתנה כאין שינוי הרבון כי אם לכוד דבר שנתחדש
לועכשו ואמנם בהיות ידור מעיד שאינו משתנה העד הוא
בהיות שרי בשהוא בכלל עם ידור נקרא שם וכשהוא בכלל עם זה
בסוד הכלל שדי יהוד סגוד שם אותה העדות שדי על יהוד
שאין משתנה כאשר אנו יהוד לא שניתי והעדות שאינו משתנה
הוא בהיות שדי בכלל ויבא שם ומעיד כי הוא יתברך דילו
באמתתו ואינו כריך לדבר אחר ומאחר שאינו כריך לדבר וולתו
אין לו בד שינוי ואם כן הרי לך עדות ברורה היות שם מעיד
עליו יתברך תכלית האמת הברורה שאינו משתנה בסוד שדי
המעיד על ידור שהוא שם ואם כן הרי לך היות שם המיוחד לבדו
נקרא שם והיות כל שאר הכנויין נקראין כנויין כי השם עדות
ברורה היא למה שבו נקרא שם והכינוי עדות ברורה היא למה
שבו נקרא כינוי ואם כן הרי לך הענין הגדול הזה מבורך בתכלית
בסוד השם מהו ועל מה הוא כספק לילד לבדו והשאר כנויין
בהיות עד כאן עליו יתברך שאינו מקבל שינוי והויה מעידה על
השם והשם מעיד על ההויה וזה דבר בזה בסוד שדי ידור
בהיות שם האמיתי הוא ידור ואין וולתו זה ואליקשה בענין זה
שפירשנו בענין שם ותאמר וא"כ מה הכוונה בשאר כל מי שנקרא
לו שם כאשר ויקרא אדם שם אשתו חוה או פאר כל בעלי חיים וכל
הנמצאים שהם סמוכים למסד זה אין להקשות בו כי כבר ביארנו
בהיות כל הנבראים נמצאים מאמיתת שם ההויה וולתו אין להם
קיום וא"כ דין הוא להיות שם כל הנמצאים כולם סוף על סוף שמו
יתברך כי אז תהיה העדות ברורה על היות כל הנמצאים תלויין
על שם ידור וכולם עדים נאמנים על יסודו יתברך ועל אמתתו
וקדמותו מאחר שיש להם שם כולל אותם וא"כ הרי כל מי שיש
לו שם מעיד שדי ידור מעידים על שמו של מלך שבו דילו הרי
כולם עדים נאמנים לו שכולם נושאי חותמים שהוא חות' שם
ההויה כי אין וולתו קיום ואחר שכן הרי כל מי שנקרא עליו שם
הוא מעיד על שדי יהוד שמתת שם ההויה נהווה והרי כל
הנמצאים מעידים עליו שהוא יתברך יחיד יקדמון ומאמתת שם
יהוד נהווה כולם ויבאו למציאות ואם כן אין להקשות משאר
הנמצאים שנקרא שם כי היא העדות הברורה עליו יתברך
שהם נמצאים מאמתת שמו ואחר שהתעוררנו על אלו הענייני

הוא אלקי האלקים ואדוני האדונים ויש לך לעיין בסוד מה שאמר
הוא אלקי האלקים ואדוני האדונים כי פעם נקרא שם ידור בכנוי
אלקים ופעם הוא נקרא בכנוי אדני כמו שכבר פירשנו וזהו
הסוד באשר כי ידור אלקים הוא אלקי האלקים ואמר לשון
הוא כלומר ידור הוא המוכלל בכנוי אלקים וכנוי אדני כמו שפירשנו
בדרך זה ואמנם יש לך להתבונן כי כאשר ידור לא שתף עמו
בהויה דבר בעולם כאשר כי יהוד אלקים וכאשר הולד
ליהוד כי טוב מכני שזהו השם הסודי על היותו יתברך אמנם
כאשר אדני שתף אותו לוולתו כמו כן כאשר הוא אלקי האלקים
וכאשר הולד אדני האלקים הרי בכל לשון בהיותו שם משותף מה
שאין כן בשם ההויה וככלו הלשון בזה בהיותו בלתי מורה עליו
כא פעולות הפועל וכן כאשר אדני שתף עמו כמו כן לוולתו
כאשר ואדני האדוני וכאשר לאדוני האדוני הרי בכל הלבויות
שם משותף לכל מי שהוא מושל כי אדונים כולם מלכים ומושלים וכן
אדונים כן כחות העליונים כמו שפירשנו אלקי שמות המלאכי כמו
שביארנו ובאמתת תמא אדני מורה שיתוף בכחם מקומות אדני
האלדי האלקים המלאכי הנקראים אלקי כאשר וייען כל בני
אלדי וכאשר כי ראיתו אלקים פנים אל פני ובהיות המלאכים
נקראי אדני הוא סוד אמרו והנה מלאכי אדני עולים ויורדי
וכן משותף לשמות ולדייני כמו שכבר פירשנו אדני לא תקלל
בקרב אדני ישפטו וכאלה הרבה וכן תפא אדני מורה שתוף
בהרבה מקומות ואדני האדוני אדון הגלגלים והכוכבי וכן משותף
לרזנים למלאכי המושלים שנקרא דבר האיש אדוני הארץ קשות
ביד אדונים רשע והרבה כאלה הרי לך שם אדון נקראי על מלך
ועל הדומה לו ואם כן הרי לך כל אלו הענייני מבוראי וכן אמרו
הודו ידור כי טוב לילד בלעד הודו לאדני האלקים שם משותף
על כל הפעולה הודו לאדוני האדוני שם משותף לכל כל האדני
הרי לך מכל דבר ומכל עבר ומכל פינה כי הוא ית' יחיד במד ידור
ופועל בסוד אדני ואדון בסוד אדני והרי העדות בהיות שם
ידור שיתוף לסוד היותו יתברך וכנוי אלקים נגזר לפי הפעולה
וכנוי אדני נגזר לפי המשמלה והמלכות ובהכרח סוד אלו שלשה
שדות שנקרא בהן יתברך ששם השגה שלימה בהיותך משיג סוד
יחודי ושד פעולתיו וסוד מלכותו כי נאמן לכלל כל הענייני
וזהו מה שרמנו לסוד במערכת אלו השלשה שהן סוד ה"ה וכנוי
והכלל כי כל שער ושער נקרא כך להיות הביאור בו שער ההויה
נקרא כך להיות הביאור נמשך בו בסוד אלקים כנוי אשיתי
ושער ההכלל נקרא כך להיות הביאור נמשך בו בסוד אדני שהוא
סוד הכלל אשיתי ואחר שהעוררנו באלו השלשה שערים בסוד
הכוונה בהם יש לנו לחזור ולהתעורר על השאר בסוד שורה כל
אחד ואחד ויהוד אלקים ויבאו דרכיו הישרים וסודו היקרים
ויאיר עינינו ונפאור השגתו ובסוד ידיעתו בענין שיתקדש

שמו הגדול כפעם ידיו והכני ככנס בניאור
שאר הכינוי הנמשכים אחר מה
שפירשנו כל אחד ואחד
בעזרת שדי

הכבדים כבוד אמת שם מה הוא - כחזק להתעורר על שחר העניינים הנכללים בסוד ש"י על היותו מורה באמת השם והוא מה שאמר יתברך למשה ואמר אל אברהם אל יצחק ואליעזר באל ש"י ושם יד' לא נודעתי להם - וענינו קשה על אותם שאין ראין בעין השכל ואין בדרך לווכם הנה לא להם ולא לקשה עליהם. אמנם נכנס העניין על דרך ישר שבו יהיה די לכל משכיל:

דע לך כי קודם שנוול ארון כל הנביאים משה רבינו ע"ה לא היה שם איש מכל שיסקדמוהו שתרצה עליו כבואה על כד היותו הולך בשליחותו יתברך לעשות ניסים ונבואות לעיני העולם עד אשר נולד משה רבינו עליו השלום. אמנם הענין שתרצהו באבות רצה לומר אברהם יצחק ויעקב לא תמצאם אומר כי השם יתברך ויתעלה שלחם לעשות אות ומופת ואמנם כל מה שהיו עושים הם עושין על כד הלימוד וההודעה והיו מוכיחים לכל העולם על היותם בלתי פאמינים בפניותו ית' והיו מאמינים קדמות הנבראים ואילו עובדים לשם ולירח ואילו לכוכבים ואילו למולות ולשאר נבא המומים והיה דעתם שאין שם אלוה רק הכוכבים כמו שביארנו בשער ההוי' וכשנולד עמוד של עולם אברהם איבנו עליו השלום והשתכל כחנניא והשיג דרכי הנהגה עד שירד ביאין לכל אל הנמכרים קיום מבלתי מושל עליהם ומניע אותם ומקיים כל איש עולם כפיניסם. וכשידעו בתברך לו סוד קדמותו ית' וחדוש העולם. ואז התחיל להודיע לכל ולומר להם כי אין דעתם מחזנת וכי כל אמונת שוויפת וכשהגיע הדבר לנשחוד בקש לשורפו בכשן האש על היותו מהפך כל אמונות.

וכשהגלה אותו כמרוד ובקש לשורפו נעשה לם נזמלט ונגלה עליו ארון הכל והודיעו אמתת מחשבתו של אברהם שכן הוא כדבריו. ואז אשר לו לך מאמרך ומסולדתך וכל הנפלאים אתו. אמנם לא אמר לו עשה ניסים על שמי להודיע אמתת מה שאיתו אומר. ולפי דרך הלימוד וההוראות לכל אנשי העולם היה מוכיח ומודיע ומברר כי אין ולתו יתברך. וכי הוא מושל על כל הנבראים ומחדש אותם מאמתת קדמותו. והוא סוד אשרו בשם יד' א' עולם. בפינת העולם מחודש מאמתת קדמות שם ההוי'. ועל דרך זה נהגו האבות הבודאה וההודעה והלמוד לכל אנשי העולם אבל לא כד היותם עושים ניסים ונבואות כ"א הודעה בלבד כמו שתמצא כתוב באברה' את הנפש אשר עשי בחרן שלון הן הסיעות שקבן והעובד מדרש ולשד ברבים והתחיל לומר בשם יד' אל עולם. וכן ביצחק כתיב ויבן שם מונח ויקרא בשם יד'. בהיותו מודיע לכל כי מאמתת שם יד' כהוה הנמכרים כולם. ואמנם ביעקב ויבן שם מונח ויקרא לו אל אלקי ישראל. וכל הדרכים האלו אשר הם עושים על כד הלמוד וההודעה והיו קובעים מדרשות בכל מקו' שהיו הולכים והיו מורי ומלמדין ברבי אף לא על כד האות והמופת. ולפיכך כשהתחיל לומר ואמר אל אברהם אל יצחק ואליעקב באל ש"י ושם יד' לא נודעתי להם.

לא כפי אותם שחושבים כי שם המיוחד לא היה ידוע להם מאמרו ושם יד' לא נודעתי כי אינו כמחשבות. אמנם השם המיוחד היה ידוע להם ובו נגלה להם. כאמרו אני יד' אשר הוצאתיך מארץ כשדים. וכן רוב שמעם אבל דיכר הסקרא הוה על כד הסובח והאשיתי. והודע כי איני נגלתי לאבות בשם המעיד על שם המיוחד שהוא לך ש"ה והוא סוד ש"י והודעתי להם אמתת יד' שתוך ש"י יד' ולפיכך המנאו בשם יד' ור' ובעוד שלא היו נסים ונבואות ולא היה אלהות מפורסם בעולם על כד האות והמופת היה בדרך להגלות להם בשם שיעיד על שמי המיוחד הנקרא יד' שהוא שמי בלבד שאמר שעדיין לא היתה מלכותי מפורסמת בעולם על ידי האות והמופת הייתי בדרך ש"י שיעיד על מלכותי. שאחר שאין שם נואה תכלית אמתתו על כד הניסים כי העדות

היא בואה לגלות את הנסתר. אמנם מאמר שהנסתר נגלה אין עדות גדולה יותר מן המראה ולפי היותו נסתר היה העדות בדרך גדול מאמר שאינו יודע ואין רואה. והעדות האשיתי בהיות ש"י מעיד על יד' שחא קדמון. ולפיכך תמצא באבות שמו ש"י על פיותם מעידים בו. כי יהוד' הוא שם כל עוד שלא היו הניסים והנפלאות עליהם. באברהם כתיב וירא יהוד' אל אברהם ויאמר לו אני אל ש"י בתהלך לפני. ביצחק כתיב ואל ש"י יברך. ביעקב כתיב אני אל ש"י ברהוה. וכן במקומות רבים באבות ובהיותו יתברך נגלה להם באל ש"י ובסוד יד' ענינו כיהיו בריכים הם בעצמם להעיד כי יד' הוא השם ש"י לו בו ואין לו שם אחר מיוחד כמו זה כי מה שאמרו בענין ש"י יד' הוא סוד שם כמו שכבר פירשנו. והענין הזה עדות בחרה כי ש"י עד על יהוד' שהוא בלבד שם המיוחד והוא בלבד ראוי להקרא ש"י כי הוא המעיד על קדמותו יתברך ונכחותו מציאותו והוא השם המעיד כי העולם מסודש מאמתת היותו. ולפיכך הנמצא' שהיו מעידים על השם המיוחד שהוא שם בלבד.

וזה עדות ברורה עליו יתברך. ועל זה היסוד היו האבות נשענים כל עוד שאין שם ניסים ונפלאות היו בריכים להעיד על השם המיוחד שהוא ש"י וכשעידו והוא היתה העדות עליו יתברך שהוא אחד לא בשאר אחדים שהוא יתברך קדמון לבד וכל העולם מסודש. וזהו מה שאמרתי נגדך וירא אל אברהם אל יצחק ואליעקב באל ש"י ושם יד'. כלומר הייתי נגלה להם באל ש"י ובשם יד' כדי להעיד עם אל ש"י כי יד' הוא שם מיוחד לי. ומה השם די לי כל עוד שלא הייתי מתפרסם בעולם על כד האות והמופת והייתי בדרך אלן העדות. ולפיכך תמצא השם סמוך להם להיות עדים עליו ותמצא שהם דכסים בו מאחר שהם עדי' עליו אלתי אברהם אלתי יצחק ואליעקב. והאלדים נקרא על שםם בהיותם עדים מעדי' ואל תרחיק זה הענין הכבד מכנגדך.

בהיות אלתי אברה' אלתי יצחק ואליעקב נעבד בעבך זה כי בזכות היות' עדים עליו כתכנה עליהם. וזוהו סוד ואמר וכולו באל ש"י ושם יד' כעלם בדרך זה נבאיתי להם להעיד עליו וזה כל עוד שלז נודעתי כי מודעתי לשון עמוד בו אין לשון יונא כלשון הודעתי ובוה נכשלי' רבים ואינם יודעים להפריש בין לא נודעתי ללא הודעתי שחם חושבים שהוא אומר ושמי יד' לא הודעתי להם וזה תכלית הסכלות שהרי שם יד' נודע היה להם. אמנם האמת היא בהיות שמי יד' סמוך לאל ש"י בדרך זה. ואמר אל אברהם אל יצחק ואליעקב באל ש"י ושם יד'. אמנם אני לא נודעתי להם לא כתפרסמתי על ידיהם מצד האות והמופת כ"א מצד העדות לכד מאמר שאין שם ניסים הייתי נגלה להם בסוד ש"י יהוד' שהוא שם כדי שתפרסם בעולם עליהם על כד העדות וההודאה. ולפיכך תמצא ויקרא שם בשם יד' וזהו סוד הכולל ש"י יד'. והתבונן בענין הזה כי מופלג הוא וזהו סדר אמרו ואמר אל אברהם וגומר ושם והלאה לא תמצאו בכל התורה משתמש כמו שבארשונה. והענין הזה כולו מנוא הוא ואינו מענין כלעם אשר שמה ש"י יחזוה בו לא כאשר שפי שמה להעיד עליו יתברך ויתעלה כ"א נהשגת כלעם. וגם כלעם ש"י חשבו לא אל ש"י. ולפיכך אין להקשות מה עליו כי מאמר כלעם הוא. אמנם תמצא תמיד ששתמשם באל ש"י להעיד העדות פי' שם שאין נסים ונפלאות היית' העדות בדרך גדול באל ש"י. אמנם משבא משה ונעשו ניסים על ידו נסתתם העדות באל ש"י כי גדול המראה יותר מהעדות. ולפיכך תמצא שמשמה והלאה לא כשתמש כשמו ש"י כל כך כבארשונה. ולפיכך הדרכך אמר לו יתברך ואמר אל אברהם וכו' באל וכל זה כשלא נודעתי להם. אמנם משודעתי אין בדרך עדות אל ש"י

חלק ראשון

שער השם

בהיותו מדמים מעלת העבד למעלת קונו ולאו דווקא להחיות
ולפיכך העבד מעיד על קונו כשם ההויה בהיותו מקבל בורת
הויה מרבויתו בך. אמנם באינו העניינים נצ"ה אלו עתידין
לבאר אותם בשערי האותיות בענין שבהם יהיה די לכללם כלי
ואמנם כי שדי סמוך הוא לחדש הפעולות להיותו מעיד שאין
לוי תבדך נודך בדבר חוננה לוי בשמו המיוחד ד"ל י"ף על פי
שבתלשלו שאר הכנויין אינו לזכרו כ"ל לנודך הכתובים
שהוא יתבר' אינו נרדך דבר חלילה וחס. ולפיכך הדרך תמצא
שכזה שהוא מחודש. והפך מאשר ו'ל בגמרא חגיגה א'מר ריש
לקיש מאי דכתיב אני אל שדי אינו הוא שאתי לעולם ד"י
והתבונן הענין המופלג הזה. בהיות ו'ל מתנהגים בדרכם
זישרה והעלימהו כשם העבד כמה שישמחו אשר הם בחן
ואשר הם נפנים בהיותם סמוכים אותו ללשון ד"י וז"ל ואמר
שהתעוררו על הו' שדי ידוד סודו שם תמצאו מכוון
בסוד ושדי לאכול את הכן ושדי ותמצאו כ"ל סוד שדי
ואתה התעורר על הענין הנכבד אשר בוותינו במשכת אחריו
בענין שדי ידוד היותו בקרא שם ואמנם כי שמענו אומרים
שדי עניינים שהוכיחם על הענין הנכבד הזה. ודברים אלו
נראין מדברי בעל הלשון כי אברה בן עזרא שגור אומר פניו
למורה בפרשת וארא וגם במקומות אחרים בלשון שדי מענין
שדי וגם שם מענין שם. ואין חלילה מעשות זאת שאין אנו
משתמשין בשמו יתברך ובכנויו כמו שאנו משתמשין בשאר
לשונות ללכת אחר דעות המדקדק' בענין כנויו ושמ' זה אשר
כזהו אחר פכה. חלילה כי כולם גזירה מוחלטת ואין לומר
עליהם שורשו להו' כך ושרשו להו' כך כשאר לשונות אשר
תורתנו משתמשת בהם. אמנם השם שהוא יד' ושאר הכנויין
שהם אלקי אדני אל אלוה' שדי אין לגזור עליהם כלום גזירתו כך
שרשו כך. אמנם החיוב הגדול אשר עלינו לנודך אחרים כדי
למצוא להם דרך וכוונה אשר אלה נאמרו. ולא נתפאר לומר
כי שדי מלשון שדי. ואם שרשו שדי הנראין לו דרך אחרת זה
חלילה חלילה. אמנם כנויו בולל דרכי החכמה העליונה
ובולם פונים אל המחקר הראשון אשר הוא מאמתת ההויה.
ואשר אמרנו ענין כי שדי מנורת שד' כלומר מנח ומתקן
על כל החיות חלילה לנו מלהאמין כזה. כי שדד אינו שדד
דבר לבדו ופל שדד אינו חלילה ופל. והכן משדד חלילה
אם מקטב שדד גדרים. ואין להקשות מאשר אחר כשד שדי
יבא כי פירושו כן הוא שדי. והוא השם הממנה על תנועת
יתן ופועל באומה פלוגי לשדד פלוגי ופלוגי. ולפי אלו הדרכי
אין לנו לגזור אומ' כי שדי מלשון שדד כי אין לשדד נצ"ה לו
ואינו כנויו חלילה חלילה. וגם איננו סמוך בענין זה על פי
כפי שמואל הנגיד הספרדי שאמר כי לשון שדי מנורת שדד.
והטעם שבחיים מכח אות שכוללם ולא בהיות שדדיים מכח.
ולפיכך אני אומר כי לשון שדי אין לנו לגזור עליו שרש לומר
שגזירתו כן שאם כן היינו מניעים לאמתת שדי. וזה אינו כן.
אמנם שדי ושאר הכנויין עומדים כולם כל הלשונות והמקני'
על העניינים כדי להיותו יתברך מתפאר בכנויו שדי על פעולת
כך וכך. ולכן כן מצינו בן עזרא אומר בספר הט"ס כי שם
מנורת שם וגזר אומר וטעם זאת כי לא יאמר שן. והשוכר
השם וזה חסדו הוא עד מיד. ובכך אומר כי שם נגזר
מער שמה. והיך יחזור לומר שהוא מעיד כינוי ועמידה
ואמר שלא יאמר מן היישוב כן השם והרי שם לפי דעתו
שמה. אמנם אני אומר אין בשערה כלום והאמת
שאם נבא לגזור על שדי מנורת שם כלומר כל מקום שם
שם מציאות ההויה נקרא לו שם. ואם אין שם שם ודבר נמצא
הרי לך אין שם שם. ואם כן הדבר קרוב להיותו מכלל הדברים
שנעולם שם הוא לומר שם כי מאחר שיש הויה יש
שם שם. ואם אין שם הויה אין שם שם. והכן אסרו
ושם העיר מוס' יד' שמה. הריפס כי שם הדבר אמת
מציאות

בהיותו מדמים מעלת העבד להחיותו כדמים. והתבונן בעיקר
הגדול היה ר"ה וההמלך הכמי לתכיות בהיותו נרדך אומר
לשמה כשלא הייתי מתפרנס בעולם הייתי נרדך לעדות א"ל
שד. אמנם מאחר שאני מתפרנס על ידך. הרי שדי
בשרזאיו משתמש בו כל כך כי גדול המעשה יותר מן
הדעות. ואין לך עדות נכונה יותר מפיס ונפלאות שאני
מבשה על ידך לפי כל העולם. אמנם וגם כך יאמינו
לעולם. הרי לך שדר אמוני תבדך למשה וארא אל אברהם.
אמנם יש לך להתעורר מהו א"ל שדי. חדע לך שסודו
השם כמו שביאנו בהיות ידוד שדי שם. והנה השם שם
וזהו כי חלש שדי מעיד על השם שהוא שם וז"ל בזה.
ובאמת כי קודם שנולד שמה היו מעידין בשמה. ובשנולד
שמה הרי השם נגלה ואין נרדך לעדות שמה יותר מאמתת
שמה. והתבונן הסוד הגדול הזה שכל העולם תלוי
עליו כי קודם שנולד נרדך העדות על השם. ומאחר שנולד
שמה אין נרדך להעיד עליו. וזהו סוד גדול מפורות התורה
כל עוד שאין שמה נולד אין השם מודע בפרסום והיה נרדך גדול
להעיד עליו השם כבוד אל שדי. אמנם מאחר שנולד שמה
הרי נגלה השם וקדם שנולד היה נרדך לעדות. וזהו הענין
כי מאחר שנראה שמה נגלה השם. ונתפרסם ואין אני יכול
לפרש כאשר בלבני. ומה הענין הנכבד אשר עוררנו עליו
יש לך להתבונן כי קודם שנולד שמה רבינו עליו השלום אין שם
ביסוד ונפלאות. ובשנולד שמה נתפרסם השם ונגלה כבוד
ידוד. והוא סוד מעשה הנסים והנפלאות שנעשו עלי ידי
שמה. והתבונן הסוד בהיותו נקרא שמה ובהיותו נגלה על
ידי שמה באמרו ולא קם עוד נביא בישראל כלותו (פ"א בשמה)
אשר ידעו ידוד פנים אל פנים. ובאמת כי קודם שנולד
יש שם רבינו עליו השלום אמתת שם ידוד לא היה נודע בעולם
באשר פרעה לא ידע את ידוד. ואף על פי שהיה
אשתמש בו ידוד נסתרה הן האבות אברהם יצחק ויעקב
סוד כח ההויה שהוא סוד הפעולה. אבל השם משתמש בו בפת'
שהוא אל שדי ידוד. והתבונן הענין המופלג הזה בהיות השם
הסיווד בומן האבות שם נסתר. מאחר שאינו מתפרנס
בפעולה. אמנם כשהתחיל להתפרנס ידוד בפי' אין
נרדך לעדות אחרת וזהו שמו אמוני דבר אלקים אל משה ואמר
אלו אני ידוד כלומר אני הייתי הנקרא בשם הויה כלכל.
ואני רונה להתפרנס על ידך בשם ההויה זה מה שאתה רואה
שנגלתי באבות באל שדי כשלא נודעתי בעולם על ידיהם.
אמנם מאחר שאני מתפרנס בעולם על ידיך הרי אל שדי
מסתתר וכבוד ידוד נראה זה הענין כשיגהו מאמתת שם שמה
בהוא נקרא שם. וכמו דושה לי כי מתוך העדות אשר העידנוך
עליהם יש לך להתעורר על אמתת שם שמה שהוא נקרא שם.
כי זהו האמת והכנוי דבר כבוד לאוולת זה ואחר שהתעוררנו
על העניינים הנכבדים הנכללים פסוד שדי בהיותו נקרא על
שם ידוד יש לך לדעת שש' אינו ששתמש בהיותו מופקי כל
אנשי העולם בענין השגחתו ושאר העניינים ההווים בעולם
השפל כמו שכתבאר במשלי איוב וחזקוני. וזה אין נרדך ביאור
גדול כי ביאור הוא. ואמנם כי העיקר הגדול הזה שהוא
אומר בהיות שדי ידוד עדות שם. ראיתי לרבי שלמה
המשורר במעיד באמרו בענין השם ידוד הוא השם אשר שדי
פסקי. והתבונן כמה הפליג. ונחזור לשאר עניינים ונאמר
דע בהיות העדות באל שדי סוד השם ששמו כשם נכבד

שדי מטטרון

ואמנם כי העדות נביאה להיותו כשם העבד שהוא עבד
וכי ש' אדון מושל עליו כמו שאתה השר הנקרא מטטרון מעיד
על ש' ידוד שהוא שם. ואם כן הרי העבד מעיד על רבו כי
שמה המיוחד ידוד. ועדותו נודך גדולה הוא כי כשהנכלל

שער הצבאות

ידיד נפשי דעה חכמה פלאח
היות העולם מחודש מצבאות
ובלתי שם ההיות אין צבאות
ומכלתי צבאות אין צבאות :

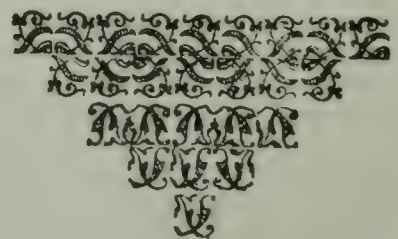
יהוד צבאות • אשרי אדם

בוטח בך :

דע לך כי השם הנקרא ידוד צבאות הוא עדות על כל מה שפירשנו. ועל כל מה שהרמזנו בו הביאור בהיות כל הנמצאים כולם מחודשים מאמת שם ההויה. וזולתו אין להם מציאות. והעדות על כל זה הוא השם הנקרא ידוד צבאות מפרש על היות צבאות העולם. וכל מערכות עולמו ותחתונים סמוכים על שם ההויה כמו שתרצה צבאות שהוא סמוך לשם ידוד. ולפיכך נקרא ידוד צבאות כי צבאות לעולם איננו שם מיוחד לו יתברך לקריאתו שיקראו צבאות לבד בנני אלהים או אדני או פאר הבנוין. ואמנם צבאות לעולם הוא כסוד אחר השם המיוחד לעולם כמו שתרצה הנורה נמשכת להויה ולפיכך לא תמצאנו לעולם שהוא נקרא צבאות בלתי שיקדמונו אחר משאר שמותיו באמרו ידוד צבאות או באמרו והויה אלהי צבאות. ואם תסבא צבאות סמוך לשאר הבנוין תכלית המסך שם ידוד הוא. הרי לך מכלל ד ופניה כי צבאות איננו שם מיוחד לקריאתו. אמנם בופל הוא לשאר שמותיו כמו שתרצה כפולת הצבאות סמוכה לכל שמותיו יתברך. והוא רמז הגדול על היות כל צבא העולם עולמו ותחתוני תליון בשמו הגדול יתברך. והוא האמת כי אין להם קיום מבלי הויה הרי לך שמו יתברך העיקר ושאר כל צבאות העולם טפילה לו. ולפי זה הדרכי שלי לעורך על עניינים הנכבדים בהיות יתברך בקדש הקדושה המושלש סמוכה לצבאות באמרו קדוש קדוש קדוש ידוד צבאות. ולפי ענין הנכבד הזה אני נכנס בביאורו האמתי. דע לך כי כל צבאות העולם הן נחלקים לשלשה מחלקות ואין השלשה מחלקות תליון בסוד שלש אותיות הנמשכות מהשם המיוחד המורות הויה שסוד אלו האותיות יהוה שהן כוללים סוד ששה אותיות שסודם אב ג ד הוה הפעיל. על סוד ששה מעלה ומטה וד רוחות בסוד שלשה שהן עומק וארך ורחב הרימח השלשה בולדים ששה והששה חוורין להיות שלשה והכל חוורין לאמת שם ההויה. ואם כן הרי לך סוד שלש אותיות הנמשכות משם ידוד שסודו יהוהם בושאות כל צבאות העולם בסוד אב ג ד הוה שהוא ראשית חדוש כל הנבא. זה שלשה. צבא השכלים. וצבא השמים. וצבא הארץ. בן תמצא מתהוים מאמת שלש אותיות שסודם יהוה ונחמת כי הששה הנכלל בסוד שלשה. וכל שלשה השנים בכלן והאחד יסוד והן של אותיות ראשונות שבאלפא ב"תא כוללת אלו השלש כתות. ואמנם כי שתי פנים לענין האחד אבן והשני אב ג ד והוא סוד ביאורו אבן. דע לך כי אלו השלש אותיות יסודן שם והן מיוחדות על שלש שהן יהוה שסודן שם כמו שאתה רואה אבן שסודו ו. והוא המסך על יהוה שסודו אבן ג ד הוה הרי לך שלש סודן שם מיוחדות על שלש שסודן שם וראי זה לאו כראיון. כמו שאתה רואה ע"מ אבן ורחב שהן כוללן ששה בדדן. ונחור לבאר סוד אבן מה מורכב אבן. א סוד הנבא הראשון משלשה צבאות העולם והוא סוד הנורה הראשונה הנקרא שכלים הנפרדים שאינם כ"א שכל לבד והם יסוד א. הוא תחלת היסודות :

מציאות והיותו. והנה לשון שם יכול אתה לסומכן לשון שם והנחמנו והויה שם היה וכן אני הוא אשר נקרא שם שם יהוד צבאות כאלו אשר שם ידוד צבאות ואלו לא אמר עליו בתכלית הפסוק הרי שם במקום שם. ואתה הכן הענין העמוק הזה כי הלשון המעיד המציאות ועל ההויה הוא לשון שם כי מאחר ששם מציאות הויה אני קורא בו באמת היות הנמצא בסוד ומטעם זה יכולין אנו לומר כי לכך נמשך שם להויה להיותו מעיד על אמתת מציאות ולא עוד כאלו אשר במקום שם יהוד שם כלומר יסוד נמצא יש בעולם באיזה מקום הוא נסתברו וגם זה הטעם לפי שאמרנו בתחלת שער זה על כל הדברים הנקראים בשם כלומר שם מעיד עליהם שם. ויש שם שם וענין זה עמוק מאד. וגם מנא לית לכן עורא ונכונה קצת לביאור זה : ומה נמכרנו דברי יוסף דברי הרב הגדול אדונינו משה בן מיימון וק"ל. שאמר בראש כל ספריו יסוד היסודות ועמוק החכמות לידע שיש שם סביו ראשון. וזה אמת יכול לדונאם תרנה שם אמת תרנה שם. אמנם שם הוא דרך החכמה העליונה שם ישר נוכח עטו החכם ענינו בראשון וק"ל. ואם כן מאלו העניינים אשר התעוררנו עליהם לכל משכיל להתבונן העיקר הגדול בהיות יתברך מתייחד בסוד שם ידוד לבדו לא שם אלהים ולא שם שלי ולא שם צבאות ולא שם אדני. אמנם נסמך בקריאתו יתברך שם להויה ובתלו אחר שם ידוד. כלומר שם מביאות והויה קדמונית גורמת למציאות כל הנמצא. וכן דרך מורא באמרו כי שמים מגורת שם כלשון כפול עינים אונים ידים וטור חירש. והענין כי שמים מורה מציאות נמשכת שם מגורת הויה אשר היא הגורמת לשון שם שם אין הויה אין שם שם ולא שם : ואם כן בהיות השמים מגורת שם מעיד מאמתת הויה הקדמון. וכבר ביארנו כי כל צבא נקרא שם מחחר שהוא נמצא שם ולשון שם מורה על כל דבר שיש בו מציאות. ואם כן שם מעיד על אמתת מציאות הנמצא. ואמרנו בראש שער זה שאין להקשות על סוד שם מכל הנמצאים שהם נקראים בשם שם שם נמצאים יש שם שם. ואם אין אין שם שם. וכמו כי יש להתעורר על לשון די שהענינו עליו ולדע לך כי זהו צדו בהיותו נקרא שלי ואמר לעולמו די כלומר שנשמו המיוחד לו ושורה על היותו די לו. ומחר כי בשם ההויה די לו הרי העדות שאינו צריך לשם דבר מכל הנמצאים שחידש בעולם.

והתבונן בהיות לשון די סמוך לעולה במה שאמרנו ול כי אף על פי שחידש העולם די לו באמתתו ואין לו צורך מכל מה שחידש ולפי זה הענין יש לך להתעורר בסוד שלי בכל מקום שתמצאנו ותענין אכל הכוון הישר ולפי היותו מעיד שם כללתי אותו בשער השם להיות עדות על השער שהוא נכלל בו כמו שביארנו בשאר השערים וכמדומה כי די במה שרמזנו בסוד שלי. ובעזרת השם כל אלו העניינים שכללנו כאלו השערים לפנים יתבארו בחלק לב אותיות ביאור שבו היה די לכל משכיל. והנני עומד בכאן בביאור שלי. ואני נכנס בביאור שער הנמשך אחר זה בביאור נכון ופי' נכבד בעזרת שלי :

שַׁעַר הַצְּבָאוֹת

נקראת. ואסכן אתה יכול לדעת כי אין בכל העולם אלה
אמתי כאלה' לנבד. ואחר שכן בצורה ראשונה הנקראת
שכל פשוט אתה דן ק' בכל מה שלמטה הימנו ומעבין בין כי
הענין דק' עד מסד. ואחר שהוא יתברך נושא בתכלית הייחוד
נקראו אחד. אמנם בהיות אלו העניינים שאמרנו נמשכים
לזורת העליונות שהיא זורת השכלים. הרי נסבבא הראשון
מכל נבואות העולם ונבא מכלל היות יחיד ונשאר יחיד. לאחר
אין דומה לו מאחר שזה הנבא הראשון נמשך מאמתת שמו יתב'
בסוד היותו הרי נסוה הנבא נכלל בכלל הענין כשישבושני
ברים שהן חדוש וזורה. ולפיכך מצד הצורה לנבד שמכנס
על מסד אבנ. אמנם בהיות החדוש נכלל בהם הריגס הצורה
הפשוטה בעלת שני דברים ולכיהו הדרך נמשכים למסד אבנ
א' הוא היסוד למי שאין יסוד וזולתו בסוד ההויה הגורמת
מביאות כל היסודות והוה הנקרא אחד אמת. לא אחד שיכלול
אחדים הרבה לא נבד ולא נבסוף ולא בצורה ולא בחדש ואינו
כשוי שכל אלה' ולפי שגשים כל מה שזולתו בנין הערכה
המזכרת בבד אבנ' ונשאר נשאר אמת. לאו א' על נד
הדמוי כדי שפכנס לבנין וזה שאמרנו לא היותו יחיד נמשל
לייחוד א' כי יתברך אינו נכנס בבד עס דבר מכלל המצאים
וייחודו נכלל הוא מכלל הצורות. אמנם נסמכהו יתברך לסוד
א' על נד שאמרנו בהיות כל מה שזולתו בנין וכן הוא ית'
הכל ואינו נכלל במה שהוא ית' יסוד כי הוא יתברך בכל וזורה
לכל: ב' הוא סוד המעלה מכל נבואות הנמצאים והיא נקראת
שכלים נפרדים והן צורות פשוטות נקיות נמשכות אחר ההויה
שהיא סוד הקדמון שאין דבר שיקדמנו והוא הסובל את כולם.
וזהו העדות בהיות המעלה הזאת שהיא ראשונה לכל המחדש'
נקראת בנין. מאחר שהיא כוללת שני דברים צורה וחדוש נמשך
מאמתת ההויה. ומאחר שהמעלה הזאת שהיא מעלת השכלים
הנפרדים הם נשואים על ידי נושא כולליו הן שני דברים נשא
וממנה ומנושא ולפיכך נקראת בנין. ואחר שכן הריך עדות
אמתי שהוא יתברך אחד שאין בו שני ולא תערובת ושאר כל
הנמצאים וזולתו בנין הם מאחר שאנו מתחילין במעלה העליונה
שנמצאים ונבד' אותם כוללים שני דברים שהחדוש וזורה
הזי' הן בנין ואחר שכן הרי הוא יתברך יחיד מחדש הכל ונושא
הכל ואין לו מחדש ונושא וזולתו. ואם השכלים הנפרדים הם
נמשכים בנין אצלנו יתברך ק' כל מה שאחרים שהן שאר כל
הנמצאים שאנו נכנסים בחקריתו. ולפי היותו והמעלה
הראשונה שכלל המחדשים. היא נקראת בנין בהיותם צורה
ובהיות הצורה אחר ההויה שמכנס מעלת השכלים שהיא וזולת
ב' שהא' בנין והיא נמשכת אחר יסוד ראשון שהוא א': ג'
הוא הנבא ששני הנקרא ג' לגליו וכל נבואות והם כוללים שלשה
דברים חדוש וסוד וזורה. או אסור שהן נשואי עלידי דבר
אחר והם חומר וזורה. ונאמת כי בבר פירשנו בסוד אבנ' על
היותם בעלי חומר וזורה. אמנם בסוד אבנ' נכלול בו אמתת
ההויה שממנה נתהוו כולם. ולפיכך תמצאם כולם אצל
בנין ומי שהוא יסוד במעלה אבנ' הוא בנין במעלת אבנ' כי
ההויה קודמת לכל וכל מה שזולתה הויה בנין. ועל כל פנים
תדע לך כי מאמתת מביאות יתברך נתהוו השכלים הנפרדים
שהן הנבא הראשון ובו הן נשואין בנושאים עד הניגס לנושא
שאין לו נושא ונתהוה בגלגלים דבר שלישי והוא החומר כי כבר
קבלו שני דברים מאשר לפניהם צורה מהשכלים הויה מאמתת
הקודם לכל הנמצאים. והחומר שבהם הרי דבר שלישי ומאמתת
הויה נתהווה הצורה שנשכלים ומאמתת צורת השכלים נתהווה
צורת חומר בגלגלים. והרי חמר הצורה נושאת וההויה נושאת
את הצורה. אמנם אין להויה נושא וזולתו יתברך שהוא נושא
ואינו נשוי. ועל כל פנים הוא מחדש כל מה שזולתו אין לו מחדש
ואחר שכן הרי הוא קדמון ואין לו קודם. הרי בל העולם תלי
בנומשך אחריו והויה השכלים נשואים בו. והרי החומר נשוי
שכלים כמו שתראה הגלגלים נמשכים אחר השלמים. ולפי

חלק ראשון

ביות זו המעלה השנייה מקבלת שלשה דברים שהם חמור ונורה
סמכויות אלו לאות ג' בהיות מעלה זו נמשכת אחר המלאכים
ואחר ההווה קדמוני' כמו שאות ג' נמשכת אחר אות ב'
ואחר אות א' שהיא הראשית ד' הוא סוד הנבא השלישית
הנקרא עולם השפל כולל ד' דברים שהם ההרכבה וחסור ונורה
ומדוש מקבל כח המדוש בסוד היותו נפשו מאמת' ההויה מקבל
כח נורה מהשכלים הנקרא' נורות נפרדות שהן נשואים מהשם
יתברך ומקבלין כח חומר שאית הגלגלים שהן נמשכין אחר
השכלים וניתנה כוח העולם השפל תוספות ההרכבה על היותו
פורכב וכן תראה כל מי שהוא נשוי באחר בתוסף בו על דבר
באחר עד הגיע לנשוא שאין לו נשוא ואין דבר בתוסף בו והוא
הוא יתברך. אמנם בהיות השכלים נשואים בו הגיעלי שני
דברים כיוון הפעלה הראשונה שהן כחות מקבלת כח הנורה
וכח המדוש. וכל מה שאחריה אחד אחד והגלגלים נשואים
בשכלים ניתוסף בהן דבר על השכלים והוא החומר בתורה
מכח הנורה והמורכב' נשואים בגלגלים ונתוסף בהן דבר אחר
שהוא ההרכבה שנתהוית מכח החומר והנורה הרי לך כל
המעלות נמשכות זו אחר זו עד הגיעם לתכלית שאין לו תכלית
ולנשוא שאין לו נשוא שהוא סוד ההווה הקדמונית. ואם כן הרי
לך מקבל אלו הדברים סוד ייחודו יתברך מבואר שהוא כלכל
יחד וקדמון וכל מה שאחרי בנין הוא והכל כלכל בסוד א' ג' ד'
הרי לך ענין שאמרו עליו יתברך שהוא פועל חומר הגלגלים
ונורת השכלים ותכלית ההויות בסוד הפועל והמראה והתכלית
ומחילה ונחם להיות נורה נופלת עליו. אמנם הוא קיום הנורה
כמו שההווה קיום השכלים והוא פועל העולם ומחדש אותו
ונשוא אותו וסוד ההווה הוא מקיימו כנורה האשית. וכדרך זה
קדמונית' נור' העולם כלומר קיום העולם כמו שקיום הדברים
בנורה. ומה נראה ענין זה לכל משכיל בהיות קיום כל שאר
הדברים בנורה כמו שקיום עולם השפל ועולם הגלגלים בעולם
השכלים שהן נורה לכל כל השאר וקיום הנורה בו הוא יתברך
ויתברך שאין קיום לכל נורה בלתי אמת היותו יתברך. ובהיותו
יתברך נקרא נורת העולם פגד היותו קיום הנורה שבה יתקיים
העולם וזהו העדות בהיותו לעיני הכל קיים תמיד מאחר שהוא
קיום נורת העולם כנורה אי אפשר להיות הנורה נגמרת
ומה שהיא לו נורה עומד קיים. ומה שאמרו שהיא תכלית פן
הוא כי הוא יתברך ויתברך תכלית כל הדברים וסוף כל השאלות
בהיות בעולם השפל כמשך מאמת הגלגלים ועולם הגלגלים
נמשך בשפע מאמת הווה קדמונית. הרי לך כל התכלית
מגיעים עד ההווה שהיא סוד שמו יתברך והרי כל נבא' העולם
הן דברים באמת ההווה והרי חכל נמשך לו והוא יתברך
נושא את הכל ומחדש את הכל. הרי לך כל אלו הדברים
מבוארים בהיות עולם השפל שהוא עולם ההרכבה והחומר
והנורה והמדוש נמשך אחר עולם הגלגלים שהוא עולם החומר
והנורה והמדוש ובהיות עולם הגלגלים והחומר והנורה והמדוש
נמשך אחר עולם הנור' והמדוש שהוא עולם המלאכים ובהיות
עולם הנורה והמדוש מתחדש מאמתו בסוד יל' ד'. ואם כן
הרי לך כל נבאות העולם שהן דברים באמת ויתברך. שהיא
אשית ההווה. ואם כן הרי לך יתברך. פועל את הכל והוא
יסוד הכל ואין לו מושך ונשוא ואלו. ובהיותו לבדו נושא כל
הנשואים הנורכב לשם כל מה שאלתו בנין והוא ית' לבדו יסוד.
שאין לו יסוד ויסוד ואין לו כלל בכלל מה שהוא לו יסוד. כי הוא
ית' חובה לכל ומגביל כל העולם' עד אין סוף. בדרך שם כבוד
מלכותו לעולם ועד. ואמנם כי כל אלו העניינים היקרים
והעמוקים אשר כיווננו להתעורר עליהן בכדי לאמת לך סוד
המקרא הוה שאנו קדוש קדוש קדוש ובהיות הקדושה
סתלסת לו יתברך ששלשה נבאות העולם שהן עולם השכלים
הנקראים נבא הארץ. ועולם הגלגלים הנקראים נבא השמים
ועולם המלאכים הן נבאות השכל. ואמנם כי אלו השלשה
נבאות כבר ביארנו בהיותם ניישכים בתפלת כל ההמשכות

שער הצבאות

ט

מאמת שם ההווה. ולפיכך נקרא יל' ד' נבאות בהיות כל אלו
הנבאות אשר ביארנו מתהווים מאמת שם יל' ד' ובהיות אלו
השלשה מחלקות תליון בסוד ההווה שלותי בדרך שהוא סוד יל' ד'
וכמאמר בולם מאמת המבא' וכמאמר אחריו. והוא נבאמר
מקרא אחד כולל כל שלשה נבאות העולמים בהיותם מקדישין
אותו בלשון קדושה עולם השכלים אומרים קדוש ועולם הגלגלים
אומרים קדוש עולם המלאכים הוא עולם השכלים אומרים
קדוש עד הגיעו להויה שממנה נתהוו והוא אמרס יל' ד' וסוף
לו נבאות כל נבאות העולם נבאמר מאמת שם ההווה כי וולת
הויה אין להם קיום כמו שפרשנו לעיל. ולפי זה הענין יל' ד'
להבין סוד מערכת הקדוש' בהיותה כוללת על היות כל נבאות
העולם נבאמר מאמת שם יל' ד' ובהיות כל נבא' נבא' אומר
קדוש שלשה קדוש' כנגד שלשה נבאות המעידים ייחודו יתברך
שהו עיקר המידוש והתבונן כי בסוד הקדושה זו כל העולם כולו
כלל. וכשאתה מעריך זו המערכת היקרה בענין שילוש
הקדושה תדע עיקר הקדושה מהו בהיות כל העולם כולו תלוי
על הקדושה. ובהיות הקדושה כוללת סוד ייחודו וקדמותו ית'
בשם יל' ד' וסוד היות כל העולם כולו מחודש מאמתו בסוד
נבאות בהיות כל נבאות העולמים נחלקים לשלש מחלקות בסוד
העיקר הגדול שכולם נשענים עליו שהוא יל' ד' בדרך זה:

צבא התחתונים

שהם ההרכבה קיים בחומר
ונורה הנשפכים עליהם
מהמעלות אשר למעלה מהם:
שהן החומר קיים כנורה הנשפך
עליהם מלמעלה אשר למעלה
הם:

צבא השמים

שהן הנורה הנשפכה קיימת
בהויה ששורדו יל' ד'.

צבא העליונים

ועד כאן יגיעו התכלית עד ההווה שהוא ראשית הכל. ואם
כן הרי לך מבואר סוד אמרו קדוש קדוש קדוש. קדוש בפי
התחתונים שהן נבא המרכבה. קדוש בפי האמצעים שהם
נבא החומר. קדוש בפי העליונים שהן נבא הנורה. ואלו הן
המקבלים אמת נורה משם יל' ד' שהוא סוד ההויה. ואם כן
הרי לך מבואר סוד הקדושה בהיות משולשת כנגד שלשה נבאות
העולם. ובהיותם סובים יל' ד' הסוד על היות אלו הנבאות
המשלשים בקדושה מסובים על יל' ד' כי מאמתו הם נבארים.
וכשתנין המראה הגדול בענין קדוש קדוש יל' ד' נבאות
אותתאמת לך אמת הקדושה. וידע שאיננה דבר מוטע
ולא לחסם נקראת קדושה. בהיות עדות כנורה עליו ית' שכל
נבאות העולם מאמת היותו נבא' וכי הוא כלכל קדמון
וקדמותו נורמת לחדשים וזהו הכולל יל' ד' נבאות. ובהיות
אלו הנבאות מורים על ייחודו יתברך ועל קדמותו ועל היותם
מושג עליהם. והוא הסוד סוד קדוש בחיותו משולש כל נבא
נבא מהם אומרים קדוש כלומר מקבל' אותו באדון קדמון וכי
כולם המחדש' מאמתו. וא' כהרי לך סוד הקדוש שכל העולם
כולו תלוי עליו. וכאן לך להתבונן מתוך מה שהקדמנו הסוד
באמרו קדוש משולש והסוד בהיות הקדוש' מסובות יל' ד' נבא'.
כי כל הנבאות נתהוו מאמת יל' ד' כמו שאמרנו. ואחר
שהתעוררנו על אלו העניינים הנכבדים בהיו הקדוש' משולשת
ובהיות מסובות יל' ד' נבאות יש לכולהם תעורר על היותו בעשרה
ולא פחות וכל דבר שבקדושה אינו כחות עשרה כמו שהרחיבו
האמר בותיקנו ול' נגמ' מגילה: כבר עוררנוך על היות
כל נבאות העולם המעריכים קדושה לפניו יתברך שלשה כמו
שהרחבנו הביאור בו. וא' כתעלך כי אלו השלשה נבאות
העולמים ככללים בסוד עשרה ביעד עשרה תגיע קומת כל
המחודש' והוא שיעור קומה ומעשר ולמעלה הגלגל חומר בהם
וסמכו כדי לקיימם והלא תראה עשר אותיות יסודיות ששודם
אב גד הו זח טי. שהן שיעור קומת העולם
ומאות י' ולמעלה הגלגל חומר בסוד יא'. ולפי המערכת

חלק ראשון

שער הצבאות

היה יסלך להתבונן בהיות הקדושה ככללת בעשרה לא פחות.
כי בעשרה ככלל ואלו השלש צבאות העולם בדרך זה גלגל
הירח שהיו ראשון כלל הנצח התחתון שהוא עולם
ההרכבה של גלגלי התנועה עד גלגל התשיעי כולם
משפיעים כח אל התחתונים. וכביאור אמרו ז"ל אין לך כל
עשב ועשב מלמעלה שאין לו מול מלמעלה שמכה אותו ואומר לו
גדול. ולפי העניין של להתבונן בהיות גלגלי התנועה שהן
צבאות החומר משפיעים כח לעולם השפל שהן צבאות ההרכבה
וכן עד גלגל ערכות שהוא התשיעי והוא בכל ואמנם העשירי
קודש הוא שכל נפרד והוא סוד עולם הנורה ומאמתתו
התנועה באה על תשעה גלגלי התנועה. וא"כ הרי בעשרה כל
שיעור הקדושה ככלל בהיות העשירי הוא נבא הנורה שהוא נבא
הראשון מניע כל תשעה גלגלי התנועה שהוא עולם החומר וזה
הנבא השני. ובהיות גלגלי התנועה שהוא עול' החומר
משפיעים כח בעולם השפל שהוא עול' ההרכבה ככלל בתורה
וא"כ הרי לך שיעור קומת העול' עשרה ושש והלאה התנועה
נמשכת. וא"כ הרי לך העניין מבואר עד סוף עשרה כי הוא
סוד השלשה צבאות המעריכי קדושתו יתברך. ולפי היות
קדושתו נערכת בשלשה צבאות הנכללי בעשרה כמו שביארנו
אין קדושה פחותה מעשרה. והלא תראה כי כל עשירי קדוש
ואין קדושה חלה על התשעה בלתי העשירי. כי העשירי גורם
לקדושה כמו שאתה רואה עולם המלאכה שהוא עולם הנורה
נקרא עשירי. ובאמת כי השכל העשירי מניע כל חלקי
העולם. כמו שהנורה מניע עול' החומר ועולם ההרכבה.
ועל כל פני העשירי קדש כי בעשירי נשלמת צורת שלשת צבאות
העולם כמו שביארנו. וא"כ אין קדושה פחותה מעשרה כי
המקדישין עשרה הן כמו שאמרנו. ושלשה צבאות העולם ככללי
בעשרה. והתבונן עד מאד בעיקר הגדול הזה בהיות הקדושה
בעשרה לא פחות כי הסוד כולו נגלה בסוד קדוש קדוש קדוש
יד' צבאות בהיות צבאות יד' כסמכ' על יד' צבאות
שלשה. ושיעור עשרה ולא פחות והכוונה בעשרה היא כי
שיעור הקדושה עשרה. ולפי זה הדרך שלי לעורך על היות
שיעור הארון מכוון כנגד שיעור קומה שהוא עשרה כמו
שפירשנו תמצא הארון אמה וחצי קומתה. שהוא שיעור ט'
טפח' כנגד ט' גלגלי התנועה. והכפפות שעל הארון כמו
שתמצא השכל העשירי סוכך על הגלגלי. ושיעור הארון
תשעה נאחז' בחד והכפפות נכדלמן התשעה מנד החבור
ונאחזות מנד הקשר כמו שתמצא השכל העשירי נכדלמן
התשעה מנד החבור ונאחז מנד התנועה ותמצא שנים כרובים
נאחז' משני קצוות הכפפות לא למעלה כ"א בקצוות הכפפות.
אמנם הכפי' סוככים למעלה אבל בקצוות הכפפות נאחז'.
וכן תמצא כל נבא המלאכה בקצוות השכל העשירי נאחז' כמו
שהכרובים נאחז' בכפפות שהיא עשירית. אמנם בהיות כפי
הכרובים סוככים למעלה. כן תמצא כיש שלים נפרדים
סוככים למעלה מן העשירי. אמנם נאחז' הן בעשירי מנד
הנורה כמו שתראה הכרובים נאחזים בכפפות מנד הקצוות
ותמצא הכפפות אמצעי בין הארון ובין הכרובים כמו שתמצא
השכל העשירי אמצעי בין נבא המלאכה ובין נבא הגלגלים.
אמנם תמצא כי הוא יתברך נגלה מתוך הכרובים הנאחזים
בעשירי כאשר ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפפות
מבין שני הכרובים. וא"כ הרי הסוד מפורש בהיותו נגלה
ע"י העשירי וכן הוא האמת כי באמצעות השכל העשירי פועל
אמנם למעלה מעשירי הכבוד נגלה. והתבונן כי ענין זה דק
עד מאד. והתבונן בהיות הארון שהוא שיעור ט' בפני עצמו
כמו התשעה גלגלי התנועה והבהיות העשירי שהוא הכפפות
נכדלמן התשעה וסוכך על התשעה כמו שהשכל העשירי נכדל
סן התשעה גלגלי התנועה ומניע אותם. והתבונן בהיות הארון
שהוא תכלית התשעה עץ מכוון כנגד תשעה גלגלים שהן בעל

חומר ובהיות הכפפות שהיא עשירית אב מכוון כנגד שכל
העשירי שהוא שכל כי הוהב אל העץ כשכל אל החומר. כי
השכל אור החומר איסודית כלומר תושית. והתבונן בהיות
כפפות והכרובים עם הכרובים שהן זהב ושיהם מין אחד בהיות
השכל העשירי נאחז עם שאר השכלי וכולם ממין אחד. והתבונן
עד מאד כי כרובים נקראים מלאכים. ותדע לך כי הכפפות
שהיא סוד העשירי והב הוא נאחז עם הכרובים שהם הוהב
וכולם מכוונים אל השכלי כלומר המלאכים. ולא תחיק
מכנגד היות הארון עץ כנגד הגלגלי שהן חומר ותשעה
מכווני כנגד תשעה. ובהיות הכפפות והב כנגד העשירי
שהוא שכל. וכן בהיות הכרובים ממין הכפפות כלומר והב
ונאחזים כדדי הכפפות. הוא יתברך נגלה כמו שהוא נגלה
באמצעות השכל העשירי כוונה ידועה ולא תתבונן בעיקר
תמצא סדר הכוונה. ומכל זה אשר התעוררו יש לך להתבונן
בהיות שיעור הקדושה עשרה. ולכך תמצא בהיות הקדושה
בעשרה ולא פחות כי הקדושה ככללת כל צבאות יהוד' כהיותם
מקדישין את שמו. ולפי היות אלו השלשה צבאות הנכללים
בעשרה מקדישים שם תמצאנו הקדושה ככללת כל זה קדוש
קדוש קדוש יהוד' צבאות מפי שלשה צבאות. וענין זה מבואר
הוא עד מאד. ולפיכך תמצא בעשרה כי אינו יתברך נגלה
בפחות מעשרה כמו שתמצא כבודו נגלה ע"י השכל העשירי
וכמו שתמצא שהוא מדבר מעל הכפפות שהיא סוד העשירי
מבין שני הכרובים מין אחד הן ונקשרים הן זהב כמו שהשכל
העשירי ושאר המלאכים מין אחד הוא. אמנם למטה מן
הכפפות שהיא עשירית והיא והב ותמצא שהוא עץ ולמטה
מהמלאך העשירי שהוא שכל תמצא חומר והם גלגלים וצבאות
ולכך תמצא כל עשירי קדוש וכל תשעה חול. ולפיכך אין
הקדושה נערכת בתשעה שהן חול שהיא אפסר ולפי זה העיקר
הגדול אשר עליו יש לך לדעת בהיות הקדושה בעשרה כי אין
קדושה בלתי העשירי הנכלל עם התשעה. ואמנם כי אלו
העניינים אשר הערכנו במקום זה הן להיותם נערכים ברי
מאחר אשר הוא יתברך ויתברך נקרא במקום זה יד' צבאות
זה השם בעצמו הוא העדות על היות הקדושה בעשרה. ואחר
שהתעוררנו על אלו העניינים הנכבדי יש לנו לחזור ולהתעורר
על ענין אותם שפרשנו יד' צבאות. ואמרו שהיו אותם בכל
צבאותיו. ובאמת כן הוא מנד אחד כי סוד צבאות בעשירי
אות' כל' וזה ענין נפלא בהיותו מבואר על בד הסמך לא
על דה עיקר כי העיקר הוא בהיות כל צבאות העולם סמוכים
על שם יד' כלומר מהותם מאמתת שם יהוד'. והוא
הנכון כמו שביארנו נבא ההרכבה ונבא החומר ונבא הנורה
בהיותם ראשית כל המערכת מאמתת שם יהוד' כי מאמתת שם
היהיה צורת השכל וצורת החומר וצורת ההרכבה. והרי כל
צבאות סמוכים על שם יד' והוא האמת כי בלתי ההוהב אין
שם צבאות כי ההוהב נוצמת להציאות הנבאות והוא העיקר.
אמנם מה שפרשנו שאר המפרשים הונכרו לפרשו כשלא ידעו
לתכלית עיקר זה השם על מה שהוא. ואמנם כי זה שם יד' צבאות
לא תמצאנה בתורה אבל תמצאנה הנביאי ששתמשו בו.
ובאמת כן הוא כי כשתאמת בתורה פרסם אל היותו יתברך בכל
העולם הונכרו הנביאים שאר משה לקרא שם יהוד' צבאות על
היות שם זה מבואר בהיותו יתברך מושל על כל צבאות. וכוונת
שנתפרסם קראוהו נביאים בשם יהוד' צבאות. וענין זה נדון
אני לעוררך עליו כי ענין נכבד הוא. דע לך כי קדוש
שגולד משה רבינו עליו השלום לא היו סמיס ונפלאות היו
האבות שקדש לו נביאים להעיד באל שדי כי כן הוא. בהיותו
קדמון והעולם מחודש בשם יהוד' כמו שביארנו. וכשנא
משהגותפרסם מלכותו יתברך על ידו היה העדות שם יהוד'
מבלתי תערובת דבר אחר. ואחר משה בוא הנביאים ע"ה
וראו בהיותו מלכותו יתברך שפורסמת על ידי משה כסו שהפליג
לעשות

להזכיר את העם ולהדריכם בדרך ישרה וכשהיו מתפללי להעשו עמם גם היה נעשה אצל לא כמשה שהיה אומר לו כך עשה גם יכר היה עושה ו' ואסכן הרי לך הפרש גדול בין נבואת משה רבינו עליו השלום ובין נבואת שאר הנביאים והרי לך ההפרש שבין התורה ובין הנביאים כי התורה נוספת על ידיו ומעשה והנביאים נוספים על ידי תפילה לא על ידי כוח

בתובים שמעלות למעשה ממעלות הנביאים לא תמצא בכתובים נוספים ובנבואות שנעשים לא על ידי כוח ולא על ידי נבואה אלא הם עניינים בכתבי כוח הקדש וכולם עניינים נכוחים מורים דרכי ההנהגה ודרכי החכמה העליונה ודרכי תפילה ותחנונים. ולא תסתפק במה שתמצא כתוב בדניאל ובעזרא ובמגילת אסתר וכשאר כתובים כי אותם הניסים לא תמצא מענין אותם הניסים שתמצא בנביאים לא דרכי נוספים היו כאלו הנעשים עמנו היום כהיותינו כנענים בעת זרה וכע"פ כי הניסים שתמצא בדניאל אינן כמו הניסים שתמצא באלהים כי אלהים נוספים להודיע אמת נבואתו אלא הם נוספים לא מילת עמנו כמו שתמצא הניסים שבדניאל בהיות חנניאל וחביריו נמלטים מזרה באה עליהם וכן במגילת אסתר נוספים נעשים עמם בעת זרה כאלו נעשה עמנו היום לא פחות ולא יותר כי אין הנס הנעשה עם יהושע בעמידת השמש ונסו של סנהדיב אשר באמרו ויבא מלאך יי' ויך וכן נוסף של אלהים ותכול אש ילדו ותאכלו גומר שנים עם הנס הנעשה עם חנניאל מישאל ועזריאל והנס הנעשה עם דניאל והנס הנעשה בזמן המן כי נוספים שבכתובים אינם דומים לנשים שבמקרא כי נוספים שבמקרא תמצא גבינם יהושע ויאמר לעיני כל ישראל וגו' ונעשה הנס על פי דברו וכו' בחוקיהו הוא באמר ויתפלל חוקיהו ונעשה לו נס. ולא תסתפק בדבר אחר כי הניסים שבמקרא הם נוספים כנושים על אמת דבר אלא על ידי תפילה אצל שבכתובים נוספים הנעשים בעת זרה או לשאר חביריו וכן נוסף של יהושע כי בכתובים נעשה הנס אל הגזע והוא יתברך נותן לבועק נקמה מאויביו. אמנם לא ע"י הוראת נס כמו שתמצא בהמן או בשאר אותם שנתקוממו על דניאל וחביריו שהיו יתברך נותן להם נקמה על ידי אחר אמנם ביהושע תמצא הנס גלוי בהיותו נמלט ונכסיות הנקמה כמו בן ע"י הנס בהיותו יתברך מטיר אבני אלגביש וכן בחוקיהו בהיותו נמלט. ובהיות הנקמה כמו בן ע"י הנס הנס באמרו ויבא מלאך יי' ויך מה שאין כן במעשה הניסים שבכתובים שאילו בחנניאל מישאל ועזריאל נעשה עמם נס ונמלט אף על פי שאותן שהשליכו בשרם אינן הם גומר בהיותם כשרים כיון שהיו משתמשי באש וכשרם וכן בהקשה שלקחו אחר כך ע"י כיון המלך לא ע"י העשות עמם נס נקמה שהיו נשרים במקום שעומדים אע"פ שאין שם אש ואלו דניאל בגוב אריות שנעשה עמו נס אין הנקמה מאויביו על ידי נס גלוי שאלו שהשליכו בגוב האריות דרך האריות להיזק והנקמה היתה על ידי כיון המלך להשליכם בגוב האריות אמנם לא שבאו אריות וחטפו אותם שהשליכו את דניאל וכן הנס הנעשה בימי מרדכי איננו כדוסוס נס כשרם נוספים אמנם נעשה עמם נס ומלטים מאותו הדבר והוא יתברך נותן להם נקמה מאויביו אמנם ע"י המלך סוף דבר נקמה שבנביאים הוא בעצמו גוטל אותם והנס נעשה עם הנקמה כמו עם הדגלה ולפי אלו הדברים שהערכנו יש לך להתבונן כי הניסים שבכתובים אינם כמו הניסים שבנביאים לאמת נבואתם של נביאים אמנם נוספים שבאו בכתובים היו נוספים נעשו בעת זרה להיותם נמלטים וכך היה ואסכן הרי לך הפרש גדול שבין אלו הנעשים מעלות נוספים שבתורה נביא שליח הולך ועושה נוספים שבנביא נביא אינו שליח אמנם שתפלל ונעשה עמו נס לאמת נבואתו

לעשות נסים ובנבואות ונבואות ממלכות על כל נבואות העולם בהיותו עושה בהם כדרכו הנבואים להעיד בשם יהוד נבואות בהיותו מושל על כל נבואות העולם כמו שכתבנו במעשה רבינו עליו השלום בהיות המכות נבואות חללות על נבואות המכריים ובהיות נבואותיו יתברך ויתעלה נבואתו וכן במלחמת סיחון ועוג ומלך אלו הנדרים הנבואים עליה השלום שבאו אחרות לקראו יהוד נבואות להיותו יתברך מפורסם על מלכות הנבואות אמנם כי בזמן משה לא הונרך להקרא בשם יהוד נבואות כי השם המיוחד שהוא יהוד היה נגלה לעיני העולם כולו כאמר ויאמר מצרימה אכנס מפני ישראל כי ידוע נלהם במצרים ואסכן הרי לך זה העיקר הגדל שבנבואות היות אל ש"ד יקדם משה ובהיות ילד נבואות אחר משה רבינו עליו השלום והכל תלוי במשה בתפרסמה עדות אל ש"ד שקודם לו ובו בסוף ילד נבואות שאחריו והכל נעשה הניסים ובנבואות על ידו ואחר שכן הרי לך מבואר יהוד נבואות נמשך בנביאים ובכתובים כלומר היות כל הנביאים שבאו אחרי משה מציידים כי משה אמת ותורתו אמת ולכידך היות משה מצייד בשם יהוד נבואות להיות הניסים והנפלאות נעשים על ידי משה רבינו עליו השלום והרי לך הענין שבואר בהיות משה נבואות ובכתובים אצל לא בתורה ובמדרשה לי כי ענין זה מבואר לכל משכיל בהיות שם זה ואחר שביארנו בזה יש לנו להתעורר על עיקר במשך אחר זה והוא להודיעך כי תורה נביאים וכתובים שלש מחלקות הן ואין מחלקות זה דומה לזה

תורה ראשית כל המעלות שבנבואות והיא העדות מפורסמת בהיותו יתברך קדמון ומחודש העולם ובהיותו מושל על הכל ולפיכך תמצא בהיות התורה כתוב על ידי משה שהוא הנביא ששלחו ידוד לעשות נסים ובנבואות ועל מאמר היה עושה מה שאין כן בשאר הנביאים באמרו ולאס נביא עוד בישראל כמשה וגומר לכל האמות והמופתים אשר שלחו ילד כלומר בהיותו הולך בשליחות נביאים מעלתו למטה ממעלת התורה והוא בהיותו יתברך שולח נביאים להזהיר את ישראל אמנם לא היה שליח לעשות נסים ובנבואות לא להזהיר בדרך ישרה אמנם הניסים והנפלאות שתמצא נעשו על ידי שאר הנביאים לא תמצאם שאמר יתברך לנביאים לכו ועשו נסים ובנבואות כמו שאמר במשה אמנם הניסים והנפלאות הנעשים על ידיהם תמצאם נעשים על ידי תפלה כמו שתמצא ביהושע ואמר לעיני כל ישראל כה אשר ילדו אלקי ישראל שמש נבצוץ דוס אמנם לא שאמר לו יתברך לך לשמש ואמר לו שידוס וכמו שאמר למשה ואתה הרס את מטרך ונטה את ידך וכן במלחמת סנהדיב נוספים היו נעשים ע"י תפלה אמנם לא על ידי שליחות וכן כל מה שבא באלהו כל הניסים היו ע"י תפילה באמרו ויגש אליהו הנביא ויאמר היום יודע כי אתה אלקי ישראל וכדברך עשיתי וגומר ואל יקשה בעיניך אמרו וכדברך עשיתי את כל הדברים האלה שאלו כדבריו לא היה בריך לתפילה אמנם כדברך רצה לומר כדברך עשיתי וזהו הלא הכוונה הישרה ולא תחוש לדבר אחר והלא תראה מה שאמר במשה מה שאמר לו יתברך לך אמרו אל פרעה ונעשה נס וכן בכל הניסים אמנם היה הולך בשליחות ועושה כי שאמר שהוא יתברך שלחו ואמר לו לך להעשית כה למשה להתפלל לעשות כך והרי הוא היה שליח ואסכן באלהו הן התפילה למה נוסף אמנם כוונת אלהו לקדם שם שמים ולכידך היה מתפלל ונעשה עמו נס ונתקדם שם שמים כאמרו עניני עניני וידעו העם הזה וכן וידא כל העם ויפלו על פניהם ותדע לך אמת כי כל דרכי הנביאים כולם והניסים והנפלאות על ידי תפילה היו עושין ולא על ידי שליחות לומר לך משה חסד הזה וזאת זאת השבש והערכ לשלוח הנביאים

ניסים שבכתובים לא על ידי ציון ולא על ידי אמתת כבואה ב'א' ניסים כעשור בעת ברה כאלו נעשים עמנו היום ככל דור ודור לא פחות ולא יותר והתבונן העיקר הגדול הזה שהתעוררנו ובשפתת כל בו בענין דק יתאמת לך סוד התורה וסוד הנביאים וסוד הכתובים ותראה ההבדל הגדול שביניהם בין על ידי מעלות נבצ' שליחות בין על ידי נב' ואמנם כי אלו העניינים כללנום הנה על דרך ההמשכה העליונה במה שהקדמנו לבאר בסוד ילוד נבאות בהיות זה השם נכתב כנביאים ובכתובים ולא בתורה כי הענין על סדר הכוונה הוא הולך והתבונן מה שביארנו בסוד תורה נביאים ובכתובים מהו ההבדל אשר ביניהם כי הענין דק הוא עד מאל' ובמשכך ראשון נביאים העניינים אחדים ואחרים כי רב השקום ביניהם כי אין הניסים נעשים על ידי משה שוין עם הניסים על ידי שאר הנביאים ולא הניסים הנעשים על ידי הנביאים שוין עם הניסים הנעשים על ידי הכתובים ואחר שפתעוררנו על זה יש לנו לחזור ולהתעורר על שאר העניינים הנכללים בשם ילוד נבאות דע לך כי לכך נקרא יתברך בשם ילוד נבאות על היות כל נבאות העולם מתהווים מאמתת שם ילוד הוא שם ההויה ולפיכך תמצא הקדושה משולשת כנגד הנבאות להיותם כולם שפריכים קדושה ומעידים על שם היותו כי שמו השייך הוא סבת הכל וקיומו ושאר כל הנמצאים נבאותיו הן ליחד אותם ולקבל עול מלכותו כבארנו במאמרנו שנאמר כל הנקרא בשמי ולכבודו נבאיתו כלומר כל נבאות העולם שנבראו מאמתת שמי נבאין ונקראו על שמי לא נבאית' לזרכי' אמנם נבאיתם להודיעם סוד ייחודי וכבודי ומה שאמרנו כל הנקרא בשמי כן הוא כי כבר אמרנו בהיות כל כינויו שמותם על שמו ובהיות כינויו מורים סוד פעולותיו וכן אמרנו כל הנקרא בשמי הרי אלהים שנו כחלד ה' כעשור בשמו הוא נקרא כמו שפירשנו והרי אד' שהוא היכל לקראתו בשמו הוא נקרא כמו שביארנו והרי שדי שהוא העדות עליו בשם הוא נקרא כאפרו ילוד נבאות ילוד נפסד לו נבאות בהיות קיום כל הנבאות בשם ילוד כמו שביארנו הרי לך כי כל הכחות העליונים והתחתונים שמובים הן על שמו ואחר שהן נקראים בשם דרכים הם להקשיש בשם המורה אמתת ייחודו וקדושתו ודרכים הן להורות על פעולותיו בשם שהוא מעיד על חדוש פעולתו ודרכים הם לקבל עול מלכותו בשם שהוא מעיד על היותו טוהר ככל ודרכים הם לעבוד לפניו ולשרת בשמו בשם כי הוא מלך וכל העולם נבאותיו הם ואם כן הרי לך מכללך ומכל פינה כי שמו המיוחד עיקר כל העולם והוא סבת קיומו וכמו שהוא יתברך המורה על ייחודו קיום ביאור הכתובים כ'א בסוד ייחודו הכל תלויים ומה שיש לך להתעורר אליו ולדעת כי שם נבאות סודו נבא אות' כלומר נבא האוהיות ובנידוק גלגולם נתהוו כל נבאות העולם עליונים ותחתונים ועל כן אשר נפטר ינירה עשרים ושתיים אותיות יסוד ומה נעים לכל

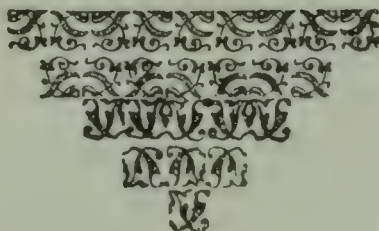
משכיל סוד אמרו י'ה ייחוד נבאות ואחר כך אמר עשרים ושתיים אותיות יסוד אמנם כי צורת הגלגלים וכל צורות מעשה הטבע בין כלל בין פרט ואינם מכוונים כ'א לכוונה ידוע לכוונת האוהיות והתבונן כי הנבאות יבאו מבא אות' והתבונן בהיות המלכות ע'ולס שמה נפ' כי השכלים מנהיגי העולם והגלגלים מנהיגים השנה וסוד כבים מנהיגים את הנפ' והתבונן כי יהוה וז'מורה' הכנה שפירשנו בשאר נבאות העולם וכולן תלויים הם על ילוד כאמרנו ילוד נבאות ונבאות נטפל הוא לשם ילוד להעיד ולהודיע כי הנבאות לא נתהוו מעצמן כשאינם קדמונים ושאינם סמוכים כל הפסוקות לבד' אמנם בהיות נבאות נפסד לילוד הרי העדות בורה שאין לכל נבאות העולם קיום סכלותי כדרך שהוא השם אשר ממנו נמשכות כל ההמשכות ונתחדש העולם מאמתת שם ילוד אמנם כי אין לעולם קיום סכלותי כד' כסו שאין להוכיח שם נבאות קיים סכלותי ילוד' הרי לך שם ילוד נבאות הוא עד כאן על היות יתברך סבת הכל וקיומו והוא השם שכולל כל אלו הבניין שהקדמנו ביאורם והוא עדות בורה על כל דרכיו ולכך תמצא שם זה חותם כל סמותיו יתברך כי זה הוא האחרון מכל השמות שהוא יתברך נקרא בהם כי שאר כל השמות בתורה הן ככללים והנמשך אחר התורה נביאים ובכתובים להיות יסוד שם זה על התורה שמשמשת בשם ילוד בהיות שאר הנביאים על יסוד נבאות משה שפרסם היותו יתברך משל על כל הנבאות וא"כ הרי שמוותיו יתברך באים על דרך הכוונה במה שפירשנו :

זהו מה שראינו לסדר הנה בסוד מערכת שמותיו ית' ואמנם כי הדברים אשר התעוררנו עליהם הן סתם גדול ונבוא להכנס לעיקרי האמונה המיוחדת אשר כל העולם כולו תלוי עליה ואמנם כל העיקרי אשר כללנו בזה החלק כולם יתסודו על יסודי הביאור האמתי בעיקר אשר נכנס' אנו נביאורו וילוד אלקינו ירכנו ויוורנו דרכיו הישרים וסוד יוהיקרים נענין יהיה ספרינו ונבנה גביה מבשר כל העולם כאמרנו בניין תנא תורה ודבר ילוד מירושלים והנני כנסם בביאור החלק השני משלשה חלקי הספר בעזר המלמד אדם דעת :

חלק שמותיו העלה ראשי אלהר בשורה להלוך הפשי וצבאות יי' שמעון הקול יודו לאל שדי באור שמשי היכל אדני יעמיד פתחו אל' ואלדיהם מכון קדשי כנוי יסודיה וסוד אהיה חלקי ילוד אמרה נפשי :

נשלם החלק הראשון מחלקי הספר תהלה לאל :

החלק

החלק השני

מחלקי הספר והוא חלק

עשרים ושתיים אותיות :

אלה למדני סוד שמך וסודי העמידה על יסודי :
והתמיד מחקרי שכלי בסודך עדי אסנא סנוחה אל גדודי :
ורגלי העמד על קו ישרות ידי החזיק בכנף יהודי :
ואזני תעריך ללמוד שמעות בסוד רבים על יסוד יחודי :
ועל פי ישקו כר הגברים ואות חפון ואעיר את כבודי :
ושמך לסדני אל ואדע להקדישו ואקדישך בעודי :

שער בב אותיות

בך יחוד חסיתי אל אבושה
לעולם בצדקתך פלטני :

בך יחוד חסיתי אל אבושה
לעולם בצדקתך פלטני :

אלקים יחנך בני ויאר פניו אליך וישכילך בסוד
סודי המושכלות ובסוד תכונות הגסתר
כאשר עיניך רואות סתרי המורגשות ותוכן
הנגלות ויפקח לראות ולהסתכל בעין השכל
אשר תזכה לחזות בנועם ידך ולבקר בהיכלו
ואני תפילתי לאל אלקי הרוחות שידריכני
בנתיב מצותיו להודיע לבני האדם
גבורותיו משפטי אלקים
ותורותיו :

דע אחיי שמך האל כיהחלק הזה שאנחנו בו
נמשכי אחריו לבאר בו סוד מה שטורות לך
אותיות היסודות בדך סדריהן ומשפטיהן
צמערבות האלפא ביתא והשומעין לקול אות הראשון אולי יבינו
לקול האות האחרון כבר ביארנו בזכרון שמותיו יתברך כי שמו
המיוחד לו הוא בלבד השם המעיד על ההויה והוא בלבד הנקרא
שם המפורש וכל שאר שמותיו בלתי השם המיוחד אינם אלא
כנויין לפעולות ולפי מעשיו הנגזרים ובאמת כי השם המיוחד
הוא המעיד על אמתת קדמותו יתברך ושאר כל הכנויין אינם
פעילים על אמתתו ושאר שכן מחודשים כחדוש העולם
אפסם הן סודי דרכי החכמה האלהית ודרכי הסודות
והחכמות הכניסיות ובאמת כי כל מה שאמרנו בחלק שמותיו
יתברך בסוד השם ושאר הכנויין הוא מה שמורה בעדות ברוכה
בסוד כב אותיות ובסתחדש כל התכונות כולם וכל המחודשים
מאמת שם ההויה והכני ככנס בביאור שער החלק הזה כל שער
ושער סורה ענין קיחך לו בעזרת שדי :

שער בהודעת איך כל הנמצאים וההויות תלויים
בשם יהוה :

כבר ביארנו היות סוד ההויה הקדמונית קודמת לכל
הנמצאים והוא סוד קדמותיות וחדוש הנמצאים וכן
ביארנו כי פעולת הטבע בשם אלקים היא בהיותיות שסתמש
בכל מעשה בראשית בזה הכנוי בסוד שכבר קדמנו בהיות כנוי
אלקים לב פעמים כמעשה בראשית בסוד כבוד אלקים הסתר
דבר וכן ביארנו בהיות שהיא תכלית שמוש ההויות ותכלית
שמוש הפעולה והוא סוד היות ההויה גורמת למציאות שאר
המחודשים וכפי דרך זה נרבים אנו לערוך על היות כל
הנמצאים כולן תלויין על שם יהוה בהיות היות הפעולות
והיות התנועה מתהווים מאמת שם ההויה והם כיתלין בו כדרך
זה שאני מעורר אותך עליו הערה ישרה :

דע לך כי כל מעלות העולם עשרה הן וכן סוד כל בנין ושם
והלכה הנגלה חומר ובאמת כי אלו עשרה מעלות
שכוללות כל הנמצאים הן סתהוים סכח ההויה והן תלויין על
יסוד ההויה בדך זה ידך יהוה יי' הלא
אתה תראה תכלית שמוש ההויות שסודן י' היינו סודי עשרה
שכולל סוד עשרה חלקים הכוללים כל המציאות כולו ואם כן
הרי שם ידך קדמון לכל הנמצאים והוא הגורם למציאות שם
יהוה מאמתת למציאות שהוא עשרה חלקים העולם

והענין שאתה נדריך לדעתו הוא להיותך יודע כי העשרה חלקי
סמכים הם לשם יי' וכן הוא האמת הלא תראה יתמנא כי
אלו העשרה חלקים הכוללים כל מעשה בראשית תלויין בשם
יהוה הכלל בשם אלקים והתבונן עד מאד בהיות העשרה
חלקים העולם נמצאים מאמת יי' וסוד הכולל הוא אחר
במאמר הראשון יי' אור והלא תראה במאמר זה עשרה
חלקי המציאות נמשכים אחר יי' וכן תדע לך כי לא חננס
הן עשרה מאמרות ושערה דברות ועשר ספירות בלימה שהן
כל ארבע יסודות ושערה דברות וכן כל העשריות תדע לך כי
על אות יוד הנמשכת מאמת ההויה סתהוים כמו שתראה
תכלית שמוש ההויה ידך וכן תמצא סוד שמוש ההוים עשר
אותיות והעדות האות האחרון שמורה עשרה בדך זה ידך
יהוה יי' הלא תראה בהיות אותיות שמוש ההויה עשרה
והאחרון י' עדות על כולם ואם כן יש לך להתבונן במה
שאמרנו בהיות כל חלקי העולם עשרה שזו היא עדות ברורה
היותם נמצאים מאמת ידך שהיא יתברך הגורם למציאות כולם
והוא קדמון שאין לו קדמון קודם ולפי זה הדך תמצא עשרה
מאמרות שבהן נברא העולם סמוכי לזה להודיע שאין למאמר
ולשאר הנמצאים קיים בלתי קדמות ההויה הקודמת לעשרה
מאמרות כי העשרה תמנא פיוחדי בתכלי שמוש ההויה כנוי
אות יוד נמשך אחר יי' והוא הסוד דרך עשר ספירות
בלימה הכוללות ששה רוחות וארבע יסודות להודיע
שאין ליסודות ולרוחו קיום אם לא תקדמם הויה וכן עשר
דברו להודיע כי כולם מסודרים מאמת שם ההויה נמצא
באמרו בדבור ראשון אבני ידך אלקיך וכן בדך זה ואפסם
כי אלו העניינים אשר ביארנו הנה נדריך אתה לדעתם ולשורם
בהיות חלקי העולם עשרה ובהיותם נמשכים מאמת שם ההויה
כמו שתמצא אות יוד נמשכת מאמת השם שמש ואות יוד
תכלי השמוש ואם כן הרי נמצאים כולם קבועים בתכלית
שמוש ההויה והרי לך הענין שבאר בהיות ההויה אמת כל
הנמצאים וולתם אין להם קיום הלא תראה בהיות העשרה
מאמרות תלויים באלקים בסוד יי' כמו שתמצא אות י' סמכים
אחר יי' וכמו שביארנו בסוד יי' ואם כן יש לנו לערוך
בהיות חלק העולם תלויין בסוד יי' בדך זה :

דע לך כי כל מעלות יסוד עשרה הם וששם והלאה הנגלה
סודו הנגלה נבאח ואפסם כי עשר אותיות ראשונות

המיוחד מפורסם בתכלית הפרכוס בעניןהו כאמרו הנה יד יהוד הויה וכשתפרסם שמו המיוחד אונעשו הניסים ונפלאות לעיני כל העולם וכשתבונן בענין הגדול הזה כי לא לחנם הם עשר סבות כי אלו הסבות העשירי בהויה הם תלויות ולא תמצא שם חויה בכל תורתנו כי אם במקום היה ותמצאהו סמוך לשם ילוד כבוד אמי יאשאואני אחרון כן הוא האמת כי מאחר שאמר פרעה לא ידעתי את יהוד הכהו בשם יהוד להודיע שהוא יתכרך ראש והכהו בשם הויה שהוא ית' אחרון כנגד מאמר לא ידעתי את יהוד הודיעו אמי ראשין ואני אחרון כאמרו הנה יד יהוד הויה יד' ראשון הויה אחרון ודיבסה שמונו בעניןהו ונחזור לפה שאמנו בו ונאמר דע כי כל חלקי העולם כמו שאמרנו עשרה הן והתבונן בהויות העשירי קודש כי זהו נמר כל החלקים וכל החלקים עד העשירי אינם שלמים אמנם כשיגיעו לעשירי הננין נקשר והנני נכנס בביאור העשרה חלקים בהויות נקשרי בחני השם המיוחד שסודו זה כללן הדרכים או העשרה חני השם המיוחד בדרך תבונות האותיות על דרך הננין והפעולה וזה היא נורית: **אב ג ד ה ו ז ח ט** אלו הן תשע אותיות מומות סוד תשעה חלקי חנין וכל חלק וחלק בכני ענפיהו אמנם בהויות חלק מחובר נכנה הננין ובחדת חלילה תמצא כל החלקים מעידין על מעשיות בהויות כל חלקי העולם תשרה והעשרה מעידין על העשירי והעשירי סמוכה לסמך זה והנני נכנס לבאר לך בפיוש דרך בנין האותיות ומכונן והרכבתם בנך הגלגל וכיכר כל החלקים והמעלות הם עשרה **אט ב** ג ד ה ו ז ח ט אלו הן תבונות והמעלות הם עשרה חלקי המציאות כשהן חלילה הולכים על עשרה עשרה עד הגיעם לשם זה כולם מעידים עשרה עשרה חותם הכל זה וכן תמצא עשר אותיות וחיתם זה והם נעמשים על זה כמו שתמצא בסוד השם המיוחד כי עשרה הן ונעמשים אחר זה בדרך זה יהוד יהו זה הן הן הלא תראה יאמר זה וכן תמצא אמרו יהו אור בכל כללות הענין והמרכבה מעידה והחותם זה ואם כן הרי לך עשרה חלקי העולם מתהווים מהויות זה והוא הסוכך בכל חלקי העולם ואם כן הרי לך סוד חני השם המיוחד סוכך בכל חלקי העולם ומעיד שהן עשרה וחרי החלקי מתהווים מאמת זה בדרך שהותפורנו עליו ומאחר שביארנו זה בסוד החלקים יש לנו לחזור ולהתעורר בידי תנועת החלקים נמשכת מעדי השם הנשאר ומתהויות מאמת הויות **אי** בט ג ד ה ו ז ח ט אלו הן תבונות חני השם האחרון שסודו זה מעיד על תנועת החלקי ויברר אמרו כי החלקים עשרה ומעשרה מלמעלה הגלגל אחר ואם כן הרי החלקים קבועים בחני השם שסודו זה ותנועת החלקים תנועות בחני השם שסודו זה ואם כן הרי הויות החלקים והויות התנועות נמצאים מאמת שם יהוד ית' ואיך יכול להכרח מאמת ילוד הויות שם ההויה קדמון והויות חלקי העולם ותנועתו מחודשים מאמת שם ההויה והנני רונה לפרד סוד החלקים וסוד התנועה על שם המיוחד בסדר נכון בענין זה שאני עמלר בעזרת שדי :

חלקי המציאות עשרה

אט ב ג ד ה ו ז ח ט אלו הן תבונות ותראה חלקי המציאות על עשרה בסוד אט עשרה יאמר עשרה ג' עשרה ד' עשרה חותם הכל זה הרי לך כל חלקי המציאות קבועים בשם זה :

תנועות חלקי המציאות

אי בט ג ד ה ו ז ח ט אלו הן תבונות ותראה חלקי המציאות המתנועים בסוד אחד עשר כי עשרה חלקים הן ומעשרה ולמעלה הגלגל חזור והרי אחד עשר ראש' התנועה ותמצא התנועה שהיא דבקה בראשית החלקים ותכליתם וכן תמצא תנועת הגלגל לעולם הולכת עד אחד עשר עד הגיעם לחותם

למצאם יחידות אמנם מה שאחריהם תמצאם כולם בנין בדרך זה: **אב ג ד ה ו ז ח ט** הלא תראה אלו עשר אותיות בל אותיות יחידים אסנס מעשרה ומעלה בנין ביות כף לעשירי בנין גמור הוא שלא תוכל להגיע עד אות כף בלתי בנין יא יב יג יד יו יז יח יט כ וכן בדרך זה אסנס בהיותך מביא כף כל מנס עפ צק בראש בנין שאר העשיריות כי אלו האותיות עשרה הן כי האותיות היסודיות עשר הן ומספר המלה עשר עשרות הן ומספר האלף עשר מאות ומספר הדבבה עשרת אלפים הלא תראה על המעלות הולכות בעשרה להודיע כי חלקי המציאות והמציאות כולם עשרה הם ולא יותר ומה שתמצא האחדים והעשרות והמאות והאלפים והרכבות שסודם אב ג ד ה ו ז ח ט אלו הן חסוד כל אלו המרכבות לאות יוד שהיא סוד האחדים שהם עשרה והעשרה והמאות והאלפים והרכבות יו וזכרם חלילה לאות י' שהיא סוד עשרה אחדים והכל בסוד אב ג ד ויש לכל משכיל להתבונן בענין המופלג הזה בהויות כל חלקי העולם עשרה ולא עוד ואם יש עשרה לעשרות הן חסודים והעשרה הן תלויין בעשירות אותיות ההויה ואם כן הרי כל הנמצאים כולם מתגלגלים בעשרה חלקים ומתהווים מאמת שם יהוד שהוא קדמון לכל הנמצאים אשר מאמתו נמצאו כולם וכפי יסוד העשרה ישלך לדעת ולהתעורר בהויות הסבות חלות על המכריים עשר על מאמר פרעה באמרו לא ידעתי את יהוד ואם כן תבוננו המבנות בו מאמת יוד בהויות כל עשר מכות תלויות בעשירי והתבונן בכל מקום שתמצא אומר עשירי כי זו היא אות שיהא עשירית לשימוש השם המיוחד בדרך זה יהוד יהו זה הן הלא תראה העשירי עשירית ולפיכך התבונן בכל מקום שתמצא אומר עשירי ואם כן התבונן בהויות עשר מכות חלות במכריים בהויות כופרים בהויות יתכרך במכות משם ההויה משם בהויות תלויין בעשירי הלא תראה כי הוא יתכרך הפלא מכות במכריים בשם ילוד להיותו שהוא עליהם הסבות בראש שמו שם יהוד ובתכליתו כאמרו הנה יד ילוד הויה :

יהוד יויה יהו יהויה דריו הויה ויהויה ויהויה ויהויה :

התבונן במראה הגדול והתראה ילוד ראש' שמו השם המיוחד על הסדר ותראה הויה תכלית ביוק השם המיוחד על הסדר ואל יעלה בדעתך דבר אחר כי מוכרח הוא להיות שם ילוד ראשית הנירוק והויות שם הויה תכלית הנירוק כי הענין מוחלט ומוכרח הוא להיותו כן על פי חכמת הנירוק והתבונן כאמרו הנה יד ילוד הויה במקך אשר בשדה בהויות אלו שתי הלשונות מורים ראשית שמו השם ותכליתו להודיע כי עשר המכות שחלעל המכריים מאמת שם יהוד ולפי שכבר פרעה ואמר לא ידעתי את יהוד :

הכהויות כרך בסודות הסתהוים בכח שם יהוד בהויות מגלה סוד שם מלכותו בהחליתו להקנס סוד הכהויות הנעמשים שמו שם יהוד ולפיכך אמר הנה יד ילוד הויה במקך :

כלומר בהשתנות הויות מאמת שם ילוד הכהו בכל מיני השתנות ולפיכך אמר בפסוק ראש' שמו שם הויה ותכליתו ותדע לך כי לא לחנם באמר ויאמר מנרים אנוסה מפני ישראל כי יהוד נלחם להם במכריים כי ילוד כודאי נלחם להם במכריים בהויות יתכרך מפרנס בהם שם ילוד בשכות החלות עליהם מאמת ילוד ולפיכך אמר הנה יד יהוד הויה במקך וגו' כלומר בהשתנות המכה היתה בשם ילוד משם הויה המכות באות בהויה ותבונן בהויות הויה תכלית שמו זה השם הנכבד להיות שם הויה מתפרנס עליהם בכל מיני פרכוס השם בראשית ותכלית המכות לך לא לחנם באמר למען תזכור את יום בארך מארך מנרים כל ימי חיך וכן התבונן בהויות יביתא מנרים וזכר לדורות ויחבע בראש כל שחתיתו ונראש כל עשה הניסים והנפלאות להיות שם

שהוא טבח בעוביו והב' כנגד השכל העשירי שהוא שכל והתבונן בהיות תשעה כנגד תשעה ואחד כנגד אחד כמו שהוב' אינו מתערב עם ה' כנגד השכל אין מתערב עם חומר הגלגלים ואמנם בהיות הכבור והכשהוא המעולה שבמחבות כך העשירי שכל שהוא מעולה מן החומר והתבונן כי בענין גדול אינו מתעסקים ונדר' התבוננות גדול בהיו' הזהבמשל לשכל כי השכל מחודש אמנם מעולה משאר מחודשים כמו שהוב' מהותך אמנם מעולה הוא משאר מיני מחבות וא"כ הרי כל שיעור הקומה משרה מחודש' הן אע"פ שיש בהן מעלות נבדלות כולם נבדדו וחדשוהן כנגדן

שיעור תשע מאמרות

דע לך כי המאמרות סוד תכונות המעלות תשעה אמנם תמצא המאמר הראשון שהוא בראשית מניע את כולם בהיותו כולל בו את השמים ואת הארץ כי זה הכלל שבמתעסק בכל תשע מאמרות הנשארים באמרו יה' רקיע יקוהמים יהי מאורות תובא הארץ וכן כל השאר והרי אחד נבדל מן התשעה ומניע כל התשעה כמו שתמצא השכל העשירי נבדל מן התשעה ומניע את התשעה ואמנם נדר החדש הכולל את אלו ואת אלו תשעה המאמרות מביארים בדרך זה המאמר הראשון שאמרו כנס נגד' התשעה וכולל כל תשעה הוא הנקרא בראשית שהוא כולל שמים וארץ במה שכל התשעה מתעסקים בו אמנם שאר התשעה בלתי מאמר בראשית אלוהן א' ויאמר אלקים יהי אור ב' ויאמר אלקים יהי רקיע ג' ויאמר אלקים יקוהמים ד' ויאמר אלקים סד שאר ה' ויאמר אלקים יהי מאורות ו' ויאמר אלקים יגשגש האדם ז' ויאמר אלקים תבא הארץ ח' ויאמר אלקים נעשה את האדם ט' ויאמר אלקים הנה נתתי לכם הרי כל אלו התשעה תמצאם בכללים במאמר ראשון שהוא בראשית וכל תשעה ותשעה בכלל וא"כ הרי העשרה מאמרות שיעור קומת העולם ואל תטעה באלה שתמצא בענין אדם ויאמר להם אלקים פרו ורבו כי אין מאמר זה דומה לשאר כי בכל התשעה תמצא ויאמר אלקים אלקים סמוך למאמר אמנם במאמר זה תמצא ויאמר להם אלקים והרי לשון להם מפסיק בין ויאמר אלקים ואם כן הרי המאמרות תשעה ומאמר בראשית שהוא ראשון ועשירי כולל את כולם והרי לך הסוד מבורך בהיות חלקי מאמרות כסוד עשרה שיעור קומה:

שיעור תשע דברות

דע לך אחי כי הדברות שנאמרו בזה סיני ביום ההוא עשרה הן אמנם הדיבור הראשון כולל את כולם במאמרו אכבי יד' אלך וכו' ושימונה הרי כל שאר תשע דברות נגד' הקיום ואם לא יאמינו זה הדבור הראשון אין לשאר הדברות קיום כי אם באמת מציאותו יתברך הכל תלוי וזהו סוד אכבי ואם לא יאמינו במציאותו כי ידקלן שאר הדברות וא"כ הרי זה הדיבור הראשון כולל את כולם כי באמנות מציאותו הכל תלוי והרי לך אחד הכולל כל תשעה ונבדל מן התשעה והוא בכלל העשרה והרי יסוד כל אלו מבורך בהיות אחד נבדל מן תשע נגד' וכמין ובהיונו בכלל העשרה על בד המספר ונגד' ההוראה באותו ענין:

שיעור קומת האותיות

שכוללות חלקי המציאות דע לך כי האותיות שכוללות חלקי המציאות היסודיות עשרה אמנם העשירי היא טהרה כל התשעה בסוד א"ש סודו י' ב"ח סודו ג' סודו ד' סודו ה' הנשארת שיעור חני' וא"כ הרי הפסית נבדלת מכולן ומתבנת את כולם בענין זה שאמרו בשאר ואחר שכן הרי קומת היסוד היא עשרה כי עשרה תוכל להשפיע עד אחד כסוד שאמר אחד תשים בסמוך שהוא אחד וכן במקום שמים

שסודו ה' שהוא סוד חני השם המיוחד האחרון ואחר שכן הרי לך העד' הכרורה בהיות חלקי העולם ותנועתו נמצא מאמת' שם יד' ועליון סמוך ונולדו אין להם קיום כי הוא הסובל את כולם והוא חותם גם הוא ראשון והוא אחרון והלשון כלשון הויה שאין למציאות בלתי הויה והתבונן כי כד' הסמתהוים בהויה בהיות החלקים והתנועות דברים בה' וא"כ הרי העדות בכורה על מה שאמרו בהיות לשון הויה קודם לכל הדברים כי זולת הויה אין להם מציאות וכשהן נמצאים הרי הויה תאמת מציאת וכן התבונן למה נקרא הויה כי כד' כל הנמצאים תלויין בה' ואחר שכן הרי העדות בכורה בהיותו על קדמותו ומורו על היותו נקרא בשם יד' והוא יתברך קדמון לבדו ומחדש כל העולם מאמת קדמותו ושמו הוא עד כאן על כל זה בהיות הויה גורמת לכל הנמצאים ובהיות חלקיה תלויין בסוד חני שם הויה ובהיות התנועה תלוי בסוד חני השם ואם כן הרי שני חותמות שחלקים ושבתיקו' סודם הויה ואלו הם עדים נאמרים אשר מאמת שם יד' נהאון כל הנמצאים:

שער בהודעת העשירות שהן סוד החלקים

דע לך אחי שמך האל כי כל חלקי המציאות עשרה כמו שאמרו וכנגד אלו העשרה תמצאם שיעור קומת הגלגלים עם השכל העשירי ושיעור קומת הארון עם הכפורת ושיעור תשעה מאמרות עם בראשית ושיעור תשע דברות עם אכבי ושיעור עשר ספירות ושיעור עשר מחות וכנגד אלו שיעור שמושי הויה בשתי דרכים כנגד יד' אהיה יה' שמות עשרה וכסוד יד' יהוה י' שמוסד עשרה וכסוד כנגד אלו סוד הכולל את הכל אב ג ד ה ו ז ט י ואחר שראינו אלו העניינים יש לנו לחזור ולהתעורר בביאור כל אחד ואחד כאלו בע"ש:

שיעור קומת הגלגלים

דע לך כי גלגלי התנועה המיוחדים כמו שהסבנו עליהם הכוללים הם בהסבת השכל תשעה הן ואמנם תמצא השכל העשירי מניע אותם כי ממנו תולד התנועה לכל תשעה הגלגלים ובאמת כי

הגלגל הראשון	נקרא	גלגל	לבנה :
הגלגל השני	נקרא	גלגל	כוכב :
הגלגל השלישי	נקרא	גלגל	נוגה :
הגלגל הרביעי	נקרא	גלגל	חמה :
הגלגל החמישי	נקרא	גלגל	מאדים :
הגלגל השישי	נקרא	גלגל	צדק :
הגלגל השביעי	נקרא	גלגל	שבחאי :
הגלגל השמיני	נקרא	גלגל	המזלות :
הגלגל התשיעי	נקרא	גלגל	ערבות :
הגלגל העשירי	למעלה מכולן מניע אותם וזהו הנקרא		
ש"ר ש"ל עולם וא"כ הרי שיעור קומת העולם עשרה			
ולא עוד ובפחונה הזאת ככללים שלהם נבאות העולם וא"כ			
הרי העולם כמו שביארנו כי חלקי העולם עשרה הן ולא עוד -			
ואין להקשות מהשכל העשירי המניע את התשעה כי גם הוא			
מקבל תנועה מאת אדונו יתברך ויתעלה וגם הוא בכלל			
החלקים והוא כרטי מנד אחד וכללי מנד אחד כמו שאנו			
עתידין לבאר בע"ש ומהו הדרך מבורך הוא בהיות קומת			
עולם עשרה :			

שיעור קומת הארון

דע לך כי קומת הארון אמה וחני ועובי הכפפת שיעור טבח וככלל עשרה טפחים ומה שיש לך להתעורר העניין שכבר התעוררנו עליו והוא בהיות הארון יצן והוא ט' טפחים כנגד ט' גלגלים ובעלי חומר ובהיות הכפורת

שנים כ"ו וכן עד עשרה שהיא' ארבעים עשרה ולמלה
הגלגל חזרו והכניסו הוא נראה שאם תרצה לומר אחד עשר הרי
אתה חוזר חלילה ולא תוכל לשום במק' אחד עשר את אחת כ"א
שנים בדרך זה י"א סודו אחד עשר י"א וחס בהרי העיקר הגדול
נבואר בהעלות הגלגל מעשרה ולמלה שאין שם חלקים כ"א
תנועה ואין להקשות מאות' י"א את' ל' ודומיהם' וכבר
בידענו הענין למלה ואשר שהתעוררנו עליו נחזור להתעורר
על השאר בעזרת שלי :

שיעור חשע ספירות בלימה :

וע לך אחי בן הפסיות כלמה עשרה הן' אמנם היסוד
הראשון שהוא יסוד האשכנזי כל תשע הפסיות
הנשארות בהיות הדברים משתלשלין דבר מדבר' ולפיכך נאמר
ב' היסוד הראשון כולל כל התשעה' ואמנם ב' יסוד הכנראה
סדסתינוו' כדעת ספר יצירה שאמר בפסיה ראשונה רוח' וכל
הספכיל יראה כי בענין אחד ונחזור למה שלמנו בו' לע כי
הפסיות שכן כוללות כל המסודים מסורה וחומר והרכבה
עשר ואילו הן' א' אל' למעלה ב' איור חוק מכדיע' ג' מים
למטה ד' ארץ מסה מסה ה' רוס' ו' תחת ז' מונח ח'
מערב ט' דרום י' צפון' הרי עשר פסיות אלו כוללים כל
המסודים כולם' ואמנם כי כולם נכללות ביסוד ראשון שהוא
אש' כי ממנו נהווה האשך כולם' מאחד שה' אחד וראשון אש
היה הראשון הכל' ולפיכך נכללה יסוד הראשון שהוא אש
לר' שבא' ב' יד' ד' אש אכלה הוי' ואל' יקשה ב' יצירה אשרי
לפעמים כי הראשון כולל או העשר כולל' כי הכל בחזרת
חלילה הוי' ולפעמי' העשרה ראשון' ואעשירי ראשון :

שיעור תשע מכות :

רע לך אחי כי הסבות שחול על המגדים עשרהן. אמנם
העשרי' מעט לקירות הלב. והיא חותם המכות באמרו
ותחזקו משרים על העם למהר לשלח מן הארץ. ואלו חלה המכה
הזאת בראשונה. לא היה צריך לשאר המכות. כי מיד היו
המגדים משלחים את ישראל באמרו בלונותי' וליכר היו
בשלח אותם אמנם בהיותי' רובה בפרסום שמוי' ולקחת
בקמתו מאותם הקמים על בניו. היקדים להם תשע הסבות
שאפשר להם להבלי' והוא ית' לקח בקמתו. אמנם בהיות
מכת בזכות חלה עליהם מיד ותחזקו משרים על העם למהר
לשלחם מן הארץ. ולחילה מכה זו בתחלה כך היו עושים. אמנם
הענין כמו שפרשנו כדי לפרסם שמו יתבר' וא"כ הרי כתשע
המכות תלויות במכה עשירית שהיא מכות בזכות. ואלו בא
בראשונה אין שאר המכות היו צריכות. אמנם בא באחרונה
להזהר חותם המכות. והתבונן בהיות מכה זו מיוחדת משאר
המכות באמרו עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל משרים
בשלחו בלה גרשינו איתכם מזה. הרי יחיד מכה משאר מכות.
באמרו עוד נגע אחד. ואם כן הנה המכה כוללת על שר
המכות כי עליה הכלתו הוא :

שיעור אותיות ההויה :

דע לך באמתיות ההיחשפה. אמנם כי אלו העשר
אותיות נכללות בתשע והעשריות עשירי בדקדוק
ידוע אהיה י"ה סוד ידוע יהו"ה היתשע פונקט עשר =
אמנם הכלל הכולל את כל העולם כולו. בהיות העשירי לשמו
ההיות כוללת כל המציאות והיא פוטת לתשע אותיות שמו
ההיחשפה. ול"כ הרי אות' היא העשירית והעשרי' כוללות כל
מלכות העולם בקטן בגדול בדקדוק הוא ידוע. אהיה י"ה
היתשע אותיות שהן שמוס ההיות נכללות בתוך תשעה אותיות
ששמוס המוכרח בדקדוק כן. ידוע יהו"ה אלו תשע אותיות
כוללות עשר אותיות שהקטן. ואמנם אלו המכאס בסדר
יוצא ידוע. ואחריהם ידוע הוא הסדר הכתוב הכתוב
מלך המלכות. ואמנם בהיות זה הסדר האחרון שלם כפי שמוס

האותיות תמצא העשירית עשירי. והיא בכלל הכפר המסורתי ואיננה בכלל השמוש שבתורה כי בשמוש שבתורה תמצא עשר וצל סדר הנכון תמצא תשע. אמנם כדיותך שחלם סדר הנכון בתשלוס סדר המערכה תמצא העשירי חזן לשמוש. והיא על סדר המוכרח בדרך יהוה יהוה י. הריאות העשירי עשירי והיא בכלל חסדר בגמר האותיות והיא חזן לשמוש כי שם יהוה אלהיה יהוה אין שם עשירי ואיננה בכלל השמוש שבתורה אמנם היא חיבה לו. וכפיה הדרכי העשירי למשפטים מאמת ההוה וזולתה אין לכל אלו החלקים בד קיוס ומציאו והרי עשר אותיו ראשונות שבנין כללות בות האות העשירית להיות אב גד הו זח טי בדרךה בכלל בעשיות אטו גו יו לו חותם כל החלקים הוא חותם שמהו סוד עדות ההוה בהיות חלקי העולם חותמים ההוה כמו שמשכו מאמתת ההוה כבוד האות העשירי להוה אשר בס נתלו כל חלקי המניאו ואכ הרי עדות כדור על היות חלקי הציאות עשרה והתבונן בהיות עשירות מכוונים כנגד חלקי המניאו והתבונן בהם שאמרו כל בהיות הקדוש בעשר ולא כמות כי הוה לכל חלקי העולם והתבונן בפה שאמרו כל בראש עשרה פסוקים למלכויות ועשרה לברכות ועשרה לשפיות והתבונן בהיות הפסוק בבורה לפחות עשרה פסוקים והתבונן בפה שאמר דוד בחתימת ספר תהלים עשרה מיני הלל והתבונן בהיות אנבעות הילים עשרה ואנבעות הרגלים עשרה כי כולם על סדר הכוונה ואנפם כי אלו העניינים אנו עתידין לכארם בעה בכפרנוה וסכל אלו העניינים אשר החעירנו עליהם ישלך לדעת סוד חלקי העול בהיות עשרה ולאות רכמו שתמצא עשרה אחדים שהן חלקי העולם ועשר עשר סמדם ק ועשרה מאות סמדם אלק ועשרה אלפים סמדם דבנה ואם כן הרינך שיצור קוסת העול עשרה ושיצור קומה ה היא האות העשירית באות ההוה כמו שיציורנו סמדם וזאת האות נמשכת מאמתת שם יהוה שהוא קדשון לכל ואחריו שם השנתהו מאמת שם יהוה ואחריו שם שנתהוה מאמת שני שמות אלו ואכ הרי אות עוד שהיא תשלוס ההוה פעידה כי מאמת ההוה נמצאת ואחר שכן הדי כל חלקי העולם שהן עשרה סתהוים מאמתת שם ההוה ועשרה חלקים נתלים בעשירי שהיא עשירית להיות והרי עשר אותיות היסודיות שסודן אות עשירית להיות והרי כל חלקי העולם נמשכים אחר השם לדוית וגם לא עשר אותיות היסודיות תמצא מעידים עליהם כל בהיות חותמים בדרך והאט גו גו ל ה הרי ההוה חותם הכל ואחר שהתבוננו על אלו העניינים הנכבדים המוריס סוד דרכי העשירות שהן חלקי העולם ולא עוד כחור להתעורר צענין התנועה אשר היא נמשכת אחד חלקי הציאות והנני נכנס בציור סוד התנועה בדרך הישר:

שער בהודעת סוד התנועה הנמשכת לחלקים :

דע' לך אחיינער פון אלע. די חלקי המציאות כמו שזאגן
עשרה' אומגעפער וואס ער וואלט זאגט: 'הרי הצנועה נולדת וגומכת
לחלקים' ובאמת ביי חילוקי כלתנועות העולם היא'א' והיא
התנועה הנמשכת מאותיות'על השכל העשירי בסוד יו' - א'
מניע אות' בסוד היותו הנשוא הקדמון האחד מניע השכל
העשירי והעשירי מניע כל תשעה חלקי העולם' וכשהוא מניע
כל ט' החלקים האפרט בהם בסוד א'ט' ב' א' מניע ט' וגדר
אותם בגדר א' אחד' הודיע כי כלם איפריים השכל קבל שינוי
בדמיון ית' כמו שנראה האחד והתשעה שהן א'ט' משתנים
ונשע' א'א' בהיות התחלת התנועה מאותיות'הוא אינו בכלל
בסוד א' אחד מניע ולא יכלול גדר אחד שהיו מניע' א' העשירי
לבהנים האחד המניע את האשירי בגדר אחד עס המצוועין

בַּתְּנוּעָה אִף לֹא תֻכַּל לִשְׁנוֹת אֶלֶּי שְׁתֵּי הָאוֹתוֹת וְלֹהֲכִיסֵם
 בְּגֵדֵר אוֹת אֶחָד כִּי־הַפְרִשִׁית וְזֶה פְרִשִׁית וְלֹא תִשָּׁאֵר אוֹת אֶחָד
 כֹּלֵל אֶלֶּי־ב הָאוֹתוֹת כִּמוֹ שֶׁתִּמְנָאֵי אוֹתִי כֹלֵלֶת שְׁתֵּי אוֹתוֹת אֶט־
 וְזֶה בְּהוֹיֹת תְּנוּעָה אֶט־אִי־פִרְשִׁית לִקְבֹּל שִׁינּוֹ בְּכַוֻּנוֹתֵיכֶם כִּמוֹ
 שֶׁתִּמְנָאֵי מִשְׁתָּה וְכִלְלֵי בְּגֵדֵר יִ' מִשְׁכֹּךְ בְּתוּנֹעָה אִף יִ' הָיֹאתִי אִינוֹ
 בְּכִסֵּס בְּגֵדֵר הָאֶחָד עִם מַה שֶּׁהוּא מִנִּיעַ אוֹתוֹ אֲמַסֵּם כֹּל עֲשֶׂה
 חֲלִיקֵי הָעוֹלָם כִּין הַשְׁכֵּל הַעֲשִׂירִי הַסְּבִיעִי אֵת הַתְּשׁוּבָה לְגַלִּים וְכִין
 הַגִּלְגָּלִים בְּצִדֵּיכֶם כֹּלֵן מִקְבְּלֵן שִׁינּוֹ וְגֵדֵר הַחֲדָשׁ וְכִלְלֵם בְּהוֹיֹת
 אוֹתִי כֹלֵלֶת אוֹתֵם בְּגֵדֵר הָאֶחָד וְהִרֵּי הַפְּרִדּוֹת בְּכַוֻּנוֹת בְּהוֹיֹת
 כֹּל מִה שֶׁזֹּלֶתוֹתַי וַיִּתְּעַלֵּה אִי־פִרְשִׁית לִקְבֹּל שִׁינּוֹ וְהָאֵי יִ' מוֹשֵׁל עַל
 הַכֹּל מִשְׁנֵה וְהַכֹּל בְּסוֹד אֶט־ וְגַם בְּסוֹד יִ' אֲמַסֵּם הָיֹאתִי אִינוֹ
 מִקְבֵּל שִׁינּוֹ מִפְּנֵי שֶׁאֵין מוֹשֵׁל עֲלֵינוֹ שִׁיכֵל לִשְׁנוֹתוֹ וְכִלְלֵם בְּסוֹד אִף
 שֶׁהוּא אִינוֹ בְּכִסֵּס בְּגֵדֵל אֶחָד עִם עֲשֶׂה חֲלִיקֵי הָעוֹלָם כִּמוֹ שֶׁלֹּא
 תֻכַּל לִהְכִּיסֵם אוֹתִי אֶט־אֵת אִף בְּגֵדֵר אֶחָד אֲסַכְסֹכֶה לִעֲבֹמֹ
 וְזֶה לִעֲבֹמֹ וְאֶט־הִרֵי כֹל אֶחָד מוֹשֵׁל עַל עֲשֶׂה חֲלִיקֵי הָעוֹלָם
 אִינוֹ כִּלְלֵם מִה שֶּׁהוּא מוֹשֵׁל עֲלֵיהֶם כִּי הוּא חוֹבֵה לְכֹל וְהִרֵי בְּסוֹד
 רִאשִׁי הַתְּנוּעָה הַבֹּאֶה מֵאִתּוֹ בְּסִכָּא הִי הוּא יִ' וַיִּתְּעַלֵּה אִף כִּדְלֵל
 מִן הָאֵדֹם הוּא יִ' יִחִיד בְּפָנָיו עֲשֹׂמֹה וְהַחֲלִיקֵי בְּכַיִּי עֲבֹמֹ וְכַשֵּׁהוּ
 יִ' מוֹשֵׁל בְּחִלְתֵּל תְּנוּעָה תִּשָּׁאֵר כֹּל הַנִּשְׁמָאִים כֹּלֵם דְּרָקֵי־הָאֵדֹם
 לִכֵּס לִפְנֵינוֹ וְגַם הַשְׁכֵּל הַעֲשִׂירִי כִלְלֵם הֵט־ וְכֹלֵם בְּכַדֻּרָה שִׁינּוֹ
 בְּכֵין אוֹתִי כֹלֵלֶת גַּם הַעֲשִׂירִי עִם הַתְּשׁוּבָה בְּגֵדֵר אֶחָד בְּסוֹד אִף
 וּבִשְׁנֵי לְבָדוֹ וְהִרֵי כֹל שֶׁאֵר הַנִּשְׁמָאִים גַּם הַשְׁכֵּל בֵּין הַגִּלְגָּלִים
 עוֹבְדִים לִפְנֵינוֹ בְּגֵדֵר אֶחָד וּמִקְבְּלֵן תְּנוּעָה מֵאִתּוֹת הוּא לְבָדוֹ
 יִחִיד וְהֵכֵן כִּלְלֵם מִשְׁרֵי בִּירָה כְּאוֹשֶׁר עִם שְׁפִירוֹ בְּלִימָה
 וְשִׁיחֹשׁוֹ סְפִירוֹת בְּלִי מֵהוֹיֹתֵי שֶׁהוּא לֹא נִמַּל כִּלְלֵם הַסְּפִירוֹ
 אֲמַסֵּם חוֹבֵה לְכֹל הוּא וְזֶה הַפְּכִין שִׁפְרִשְׁנוֹ הוּא בְּצִנְטֹב־בְּסוֹד אִף
 בְּהוֹיֹתֵי כִדְלֵל מִעֲשֶׂה חֲלִיקֵי הָעוֹלָם כִּמוֹ שֶׁאֲמַרְנוֹ סְפִירוֹת
 כִּלְיָמָה כֹּלֵם בְּלִי מֵהוֹת הֵי־וְיִ' סְפִירוֹת לְבָד אֶחָד וְהוּא יִ' בִּ'
 לְבָד אֶחָד וְיִשְׁעוֹ לֹו לְבָדוֹ וְלֹהֲכֵם לְכֵדֵם וְזֶה כִּלְלֵם הַפְּכִין הַכֹּכָב
 בְּהוֹיֹת הַשְׁכֵּל מִנִּיעַ כֹּל הֵט־בְּסוֹד אִף שֶׁאֵן קוֹעֲשֶׂה חֲלִיקֵי הָעוֹלָם
 וְשִׁינּוֹ אִי־פִרְשִׁית הוּא בְּהֵם אֲמַסֵּם בְּהוֹיֹתֵי מִנִּיעַ גַּם הַשְׁכֵּל
 הַעֲשִׂירִי עִם שֶׁאֵר הַחֲלִיקֵי אֵין בְּכָאֵן שִׁינּוֹ כֹּלֵל גֵּדֵר אֶט־ וְזֶה הוּא
 עֲדוֹת בְּכַוֻּנוֹת עַל הוֹיֹתֵי כִדְלֵל מִכֹּל חֲלִיקֵי הָעוֹלָם וְעַל הוֹיֹתוֹ
 מוֹשֵׁל עַל הַכֹּל וְחוֹבֵה לְכֹל וְאִינוֹ כִּלְלֵם כִּלְלֵם מִה שֶּׁהוּא מִנִּיעַ
 אֲמַסֵּם כִּי אֵלֵן שְׁנֵי הַדְּרָכִים שֶׁקֵּן תְּנוּעָה חֲלִיקֵי וְהַתְּנוּעָה הַבֹּאֶה
 מֵאִתּוֹתֵי כִסְכָּא אֶלֶּי תִלְיֵן בְּשִׁמּוֹ הַגְּדוּלֵי יִ' וַיִּתְּ בְּסוֹד אִף זֶה
 גִּדְלוֹ וְזֶה בְּסוֹד אִף לֵט גִּתְלוֹ הֵי־וְהַתְּנוּקוֹת מֵאִתּוֹתֵי תְּנוּעָה
 אֵט־שֶׁהוּא תְּנוּעָתוֹת חֲלִיקֵי הָעוֹלָם בְּהוֹיֹת הַשְׁכֵּל הַעֲשִׂירִי מִנִּיעַ עַל
 ט־הַגִּלְגָּלִי אֲמַסֵּם הַעֲשִׂירִי הַתְּנוּעָה כֹּלֵם מִתְּנִי וְכִכֵּס־בְּגֵדֵר
 יִ' וְנִמְנָאֵי תְּנוּעָתוֹתֵי אִף שֶׁהִיא תְּנוּעָה הַבֹּאֶה מֵאִתּוֹתֵי לְכֹל הַעֲשֶׂה
 אִין אִף בְּכִסֵּס בְּגֵדֵר אֶחָד לְהוֹיֹתוֹתֵי וַיִּתְּ כִדְלֵסֵן הַכֹּל וְהִרֵי סוֹד
 שִׁמּוֹ הַגְּדוּלֵי יִ' סוֹד עַל כִּלְזָה וְהוּא הַעֲדוֹ עַל הוֹיֹת כֹּל חֲלִיקֵי
 הָעוֹלָם שֶׁקֵּן עֲשֶׂה מִקְבְּלֵן שִׁינּוֹ וְכֹלֵן כְּדָרִין מַעֲלָה וְהַעֲדוֹת
 עַל הוֹיֹת אֵה מוֹדָה

[illegible]

הדרך יש לך להתבונן בסוד השכל העשירי כי הוא בכלל ועשירי הוא לבנין. אסמך פרטי הוא לתנועת הבנין והוא הסודל הבנין כמו את' שהיא סובלת חלקי הבנין והיא כללית והיא פרטית. אבל בהיות השכל העשירי מניעה החלקים תשגור פרטי בסוד אט' שהוא סוד תנועת עשרה חלקי המציאות. אסמך בהיותו מקבל כח תנועה מאת רבנות' והיגס העשירי כללי עם שאר החלקים והשם ית' הוא בלבד פרטי בסוד יא' והעשירי כללי עם שאר החלקים. וזה אמת הוא בהיות העשירי מקבל תנועה מאת רבנות' והיגס הוא יש לו מניע בשאר חלקי המציאות שיש לו מניע. ולפי' תמכא בתנועתו' אף שהיא תנועה הבאה מאתו ית' א' פרטי ונשגב ילד לבדו. ונשגור עשרת חלקי העולם בשארם אחד. והיגס העשירי בכלל התשעה בסוד יא' בהפירך משם א' שהו' סודות' המניע כל עשרה חלקי העולם ישאר בידך י' שהוא סוד חלקי המציאות. והמניעים והמתנועעים וזאת המניע הראשון המניעים הוא המקור קדמון סיבת כל הסיבות ית' ויתבדך. וזה הסוד היות כח יחיד שמשיך כל עשרה חלקי העולם בסוד יא' שכל התנועתו עליה תסוב. וכמו כן השכל העשירי אינו יכול להניע כי אם בהיות מקבל כח ית' מאתו יתבדך. והרי לך עדות ברורה כי כל התנועות תפסוק בהגיע עדיו יתבדך שהוא יחיד ומניע את כולם ואין לו מניע וזאת כי חלקי המניעים והמנועים וזאת עשרה חלקי המציאות בנין והוא סוד י' אסמך ראשית תנועת כל המניעים והמתנועעים תמכא דבקה בסוד יא' מאמת' אחד כשכתבת התנועה לעשרה ואין כל העולם התחלת התנועה בלתי זו כי עשרה חלקים הן ובאחד עשרת חלקי התנועה להשך לחלקים. ושם והלאה הגלגל חוזר בסוד יב' יג' וכן אחר כל זה. הרי לך מכללן הפנים אשר זכרנו כי בל' האותיות רמז לבנין ואות' תשלים הבנין. ותחלת מקבלי התנועה יא' סוד המניע את המניעים כולם. ואת כל המתנועעים שאין חוזה לו ית' משיהיה מניע אותו. אסמך הוא המניע את כל המניעים והמתנועעים שבעולם. וכן יש לך להתבונן כי עד כל התשעה גלגלים בנין. והשכל העשירי תכלית הבנין ותחלת מחבלי התנועה. ואסמך הוא בריך עור וסיוע מאתו. כדי לקבל מאתו כח התנועה. וזה ילד אחד בהיותו יתבדך אחד פרטי בסוד יא' ומניע כל חלקי העולם הנמכא' והוא באחד והוא יונקנות' וית' זכרנו כי מאתו התנועה מתחלת כל חלקי הנמכא' בין השכני הכפרדים. ובין הגלגלים ובין עולם ההרכבה. וכל החקירות וכל השאלות בזה כפסקות ועדיו יגיעו כל הבלתי. כמו שהתחלתי מאתו כהיות. ואם כן הוא ראשון דקדמן בהיותו קיום כל חלקי העולם ומאתו מתחלת התנועה שבו יתקיימו כל אישי העולם. והוא האחרון כי כל החקירות והשאלות והזבעת דבר אחד דרך אליו ית' יגיעו ובו יפסקו בעדידי יגיע תכלית השאלה והוא זכרנו אחרון. וא"כ הרי הוא ית' כולל כל הנמכא' והוא סיבת קיומם. ולפיכך בקרא דור העולם בהיותו מניע את העולם. כלומר קיום העולם כי בתנועתו יתקיימו כל אישי המניע וכל הנמכא' חוזה לו ודביכ' לו והוא מניע את כולו. והמניע' חוץ ממנו אחר תנועתו הן במשכין ובאמתתו הם מהיה. ונתנועתו הם דברים. והוא אינו בריך אל מניע אחר חוזה לו כי אין חוזה שמגבילים וזאת הוא לבדו יתבדך. והעדו על כל זה הוא בהיותו שסיד' מורה סוד היות חלקי העולם וסוד תנועות החלקים. ומאלו הדברים אשר התעוררו עליה בסוד יא' יתבאר לך כללן הנסתרות וסוד תנועות חלקי העולם. ובהיות התנועה מתחלת מאתו יתבדך וכפסקות כן וזה הסוד שבו מורה חני השם שהוא הרי לך כל העולם כולו תלוי בשמו בצורת העולם ובחלקיו. וכן בתנועות חלקי העולם הכל תלוי בשמו. ושמו שמד ומורה על אמתת מציאותו ומעיד כי הוא לבדו קדמון. וכי כל הנמכא' חוזה לו מחודשים הן. וכולן דביכ' לו. ונשכים מבחן ומתנועעים כח תנועה שמנו. ויש לך להתבונן בענין המופלג הזה בסוד הפעולה ובסוד התנועה. ואסמך כי

העשיריות שתנהיגם מאלו ועד חק תמכאם מתנהיגם בסוד יא' פשוט' מבנין חק שהוא תשלוש העשירי. ותחלת המאמות ותמכא ההנהגה בסוד ק כפסקים. כמו שתמכא חק שסודו יא' בבנין ט"ו ואם כן הרי אף מנהיג הפעולה הזאת בסוד העשיריות והמאמות. בהיותם חונגים בסרונת הפעולה. ואם כן הרי לך חזרת הגלגל לעולם בסוד חני השם המיוחד בסודו הו'. ואסמך כי בעשר פעולות הגלגל תמכא הו'. השם המניע את המרכבה. התבונן הענין המופלג הזה ושם תראה העניינים הנסתרים הנגלים בסוד א' ב' שהם סוד המרכבה. והוא סוד עשרה חלקי הגלגל המניע' אלו החלקים הו' סודו חוץ מא' ב' ג' ד' ובעשרת בנין כזה הענין המופלג יתבאר לך סודו פנימי' ועניני' כמניעים והרי לך מכל אלו העניינים הפנימיים אשר זכרנו הענין מבואר להיות' ה' סוד פעולת חלקי הגלגלים ובהיותו התנועות החלקים אט' ב' ג' ד' ה' הרי לך חני השם בפירושו סוד חלקי הגלגל. ונעניינים בסוד עשרה חלקים וחמשה בניינים. ומדי השם השני א' ב' ג' ד' ה' הרי חני השם בפירושו סוד תנועות העולם בהיותם נמשכת מאמתת ית' לכל אנשי העולם כולם בכלל וכרעטזה בעצמה וזה באחד עשרה בחלקיו וזה בתנועתיו. ודבר זה מוכרח הוא ואין מי שיוכל להכיר בו מפני שהוא סופת מוחלט והשכל מעיד עליו. והנה פירשנו בהו' ה' מורה על חלקי העולם ועל בנייניו. ובהו' ו' מורה על תנועות חלקיו ועל התמכא' ובפירושו שמותיו ית' ביארנו כי שם המיוחד בחלק בשם א' ב' ג' ד' ה' לפעולה ו' ה' בשם אלוה' לתנועה. והמכרה ביניהם הוא אל חלקים. מכאן אל באמצע' פעמי' אל כוטה לפעולה בהתחבר אליו ית' פעמים כוטה לתנועה בהתחבר אליו ו' ה' הרי לך מבואר בתכלית הביאור אל חלקים אלו. ותמכא אל ראשית בנין הגלגל והתנועה בסוד אל ב' ג' ד' ה' ו' חק ט' ית' א' ח' מעולם ועד עולם אתה אל והבן איש יש לך עינים לראות ואוזני לשמוע. כי ענין זה מבואר הוא בתכלית הביאור למי שחננו השם דעת להבין ואחר שביארנו הענין נחזור לביאור סוד ט' גלגלים שהם סודים תמיד וחונגים מבחי' שהוא רמז העשירי קודש. והוא השכל העשירי הנקרא שר' ש' לעולם. אסמך יש לך לדעת כי שם מניע' כנגד המתנועעים' ומנהיג' כנגד המתנהיג' ופעל' כנגד מטה' והם השכלים הנפרדים. אסמך שאנו מוכרים השכל העשירי והוא דין לכולם. ואסמך כי אלו הם המנהיג' כל שכל שהוא מחובר אל חומר כח מנהיג ית'. ואסמך בסוד חלקי הבנין באותיותיו והמספח כל בסוד תנועות הבנין והחלקים באותיות השם יתבאר לו בלי ספק סוד הפעולה וסוד התנועה וסוד המתנועעים וסוד נחיותו בשמו הגדול ית' ויתבדך משם סוד שכל חומרי וסוד שכל נפרד. ואסמך כי עדיין יש לנו לעורר עס מה שכבר עוררנוך על היות את' א' בסוד יא' ובאמת כי בל' אותיות תמכאם מעיד' על אות יל' כגון אט' ב' ג' ד' ו' ובאמת כי חות' י' רמז לשכל העשירי. ביעל כל פני' כלל ופרט וכלל. ואעפ' שאין אתה דן אלא בענין הפרט. אעפ' שכל האותיות עד את' חלקי הן. כל אותן החלקים את' י' מעידה עליהם כמו שאמרנו. והיא הכוללת את כולן שבה תשלוש תבונת חלקי הגלגל ואסמך היא מיוחדת מהם שאין באמת וכולן בשם בסוד אט' כ' ג' ד' ה' שמים ושמים מעידות על י' שהיא אחדות. כמו שהגלגלים שהם חסרונות מעידים על השכל העשירי שהוא צורה בלבד. והרי הגלגלים תחתיים שמים והשכל צורה לבד. והנה שני עדי' שהן חומר וצורה. מעידים על האמת. והוא הנהיג ונעלי שני עדי' שייקום דבר. הרי לך כי אות' ה' היא בכלל הבנין והיא בכלל התנועה. ואעפ' שהיא כללית בתנועה כגון א' פרטית היא בבנין בסוד י' בפני עצמה. ואכל שאר האותיות תמכאם כללי' ופרטי' כללית בסוד י' ופרטי' בסוד אט'. כך השכל העשירי אכל הגלגל' מנד אחד תמכאם כללי' בסוד עשר פעולות. ומנד אחד תמכאם פרטי' בסוד ט' גלגל' ואחד נבדל מהם מניע אותם וזהו הסוד בעצמו י' כללי' אט' פרטי' ומה

כל מה שצירשנו לך כבוד תבונת מוד ט' חלקי המציאות - ובכבוד
תבונת השכל העשירי - ובכבוד ראשית התבונה שהוא י"א -
ואמנם כי כל אלו המחלקו' שהן ט"י י"א הן סוד הפעולה ותבונה
ומחש' ואמנם תדע לך כי כל ט' אותיות הן מעילות של
העשירי כבוד א"ט והעשרה חלקים וגם השכל העשירי בכלל הן
טעידין על השם המיוחד כבוד א"י - ומאחר שהתעוררנו על
אלו הדרכים הנפלאים בעצמיהם התבונה בכלל וכרט' ובאמת
כי השכלים הנפרדים שהן נורה כלכל מנהיגים הגלגלים שהן
חומר ונוכח' - ואמנם הראשון הממנהיג אותם כבסם בכללם
אין לו מנהיג חוץ לו - ומה שתתן הן כהוגים ומה שטאו מנהיגים
ומשפיעים לו חלום - ומה אשר לו השפע ואצילות כבסם הנאכל
גלהם מאתו יתברך כל אחד ואחד לפי ערכו - ואמנם הבוית
התבונה כבוד י"א מנהגת חלקי המציאו' זו היא עז כנורה
מבוארת כינד ההמשכה כמסכת והולכת עד המקום הראוי :
א' בכ' ג' דה הגוים זע חפ טז קר שת -
ויש לך אחי להתבונן בין המערכת הנכבדת ותמצאו א"י לעולם
שהוא מנהיג את הגלגל ומסבכו כבס שאין לו הפסק - חזו
מצינו א"י סודו והו' שהוא מוד חכי השם המעיד עליו שהוא יתברך
יחיד ואין לדבר אחר שותפות בו - והוא ראשית תנועות הגלגלים
לעולם כבס שאמרנו בענין א"ל בם - והוא סדר מערכתם -
א"י מנהיגו וה' כ"כ מנהיגו א"י - ג'ל מנהיגו א"י ד"ס מנהיגו
א"י - הרי לך לעולם א"י מנהיג את הגלגל בלתי שינוי -
תבונה הו' - כי מוכרח' היא להיות כך - ובתבונה הו' יספד
הגלגל עד הגיעו א"י תכלית שבו יבסמו כל השואלים את
שאלתם ואחר שהתמורנה שלהם יש ליעורך על היות מושו
קשור בתחתו' וכולם מתנועעים תנועות סגלגלים - והנהיג
בכסם כביאור המערכת בעזרת שדי :

אֵין שָׁךְ • בַּכ כֶּפֶק • גַּל זַעֲק • דַּמּוּס קִי • הַג
בִּאֲמָצֵעַ • וּבַעֲהַ עֲדִינן בִּכְאֹר כּוֹד הִי מְהוּ אִסְמֵס
תַּמְעוֹר כֶּסֶף שִׁלּוֹ בִּכְיִאֹר וּתְדִמָּה בִּיחֲלִיקִים הִרְאֹנוּ כֶּסֶף
בְּקִשְׁרֵי־עַם הָאֲחֵרִינוּ • יִתְמַבֵּא הַסְרַכְכָה הוֹאֵת מַעֲיֵד הָק' וְכֵן הוּא
הָאִתָּה • כִּי קָר' שֵׁת שִׁכְחָנוּ אֹת הָק' בְּרֹאשׁ • וְאִין אֲנוּ בִּכְיִאֹר וְ
עֲכָשׁ • אֲמַנֵס כְּחוֹר לִפְנֵי שִׁלּוֹ בִּכְיִאֹר וְנִאֲמַר • דַּע בִּי
תְמוֹנֵת מִרְכַּבְתִּי וְתִשְׁלֹחַ תְּכוּעָה מוֹכַרְחַת כִּלְתִּי בַד עֲקוּמִי
אִסְמֵס דְּרָךְ יִשְׂרָאֵל • מוֹד הַתְּכוּעָה לַעֲשֵׂרָה חֲלָקִי הַגִּלְגָּלִים בֶּכֶ
מוֹד כֹּב אִתּוֹתִי הַמְחֻנְנֹת בְּגִלְגָּל • גַּל הוּא חֲכִי הַגִּלְגָּל •
וּבִשְׁחֲבֵר אִי • כִּכ אֶלְגָּל יִהְיֶה הַבֶּלְגִּלְגָּל • הִרְיֵךְ בִּימּוֹד כֹּל
גִּלְגָּל מֵעוֹלָם הוּא אִי הַסְהִיב אֶת כֹּב אִתּוֹתִי • וְאוֹתוֹלַד בּוֹרֵת
הַגִּלְגָּל • יִישׁ לֶךְ לְהִינָּן מִהוּ גִלְגָּל בִּלְלָדְנוּ גִלְגָּל בִּלְלָדְנוּ
כַּתֵּר • וְהָאִתָּה גִלְגָּל בְּסִתְרֵי יוֹד • יִסּוֹרוּ אִי • כִּכ גִּלְגָּל יִסּוֹרוּ
גִלְגָּל עַד הַגִּלְגָּל הוּא • פִּרְיֵלְךְ שִׁלְחָן הַפְּנִיִם בִּימּוֹד אִי • כִּכ גִּלְגָּל
גִּלְגָּל • וּמִסּוֹד הַגִּלְגָּל תִּשְׁבִּי אִתָּת הַתְּכוּעָה וּמִסּוֹת • וְעֲדִינן
בְּפִשֵּׁס מוֹד כֹּל אֲחֵד וְאֲחֵד בְּנֵה • וְהַעֲבִינן שִׁישׁ לְנוּ לְעוֹרְכֵנוּ
לְהִינָּתֵךְ יוֹדַע כִּי כֹב גִּלְגָּל מִתְהוּיֵת • שִׁאֲסַת הַתְּכוּעָה שְׁפּוֹדוּ אִי •
וּבִשְׁחֲלִי הַגִּלְגָּל עֲשֵׂרָה כֵּינן הוּא וְאִינוּ גִלְגָּל • אִסְמֵס כַּשְׁתִּכְלוֹל
הַתְּכוּעָה עַם הַחֲלִיקִים תִּתְבָּא מוֹד גִּלְגָּל בְּדִרְכוּה • אֵב
גַּד הוּא זֶה טִי יֵא • וְהוּא מוֹד גִּלְגָּל לֹא פָחוֹת וְלֹא יוֹתֵר • וִישׁ
לֶךְ לְהִתְכַּוֵּן בּוֹה וּתִתְבָּא עֲשֵׂרָה חֲלִיקִים הַגִּלְגָּלִים שֶׁן אֵב גַּד הוּא
טִי • וּבִכְלֵל הַתְּכוּעָה שְׁחִיף • אִסְמֵס כַּשְׁתִּכְלוֹל הַתְּכוּעָה עַם
הַחֲלִיקִים תִּתְבָּא גִלְגָּל בְּדִרְכוּה • אֵב גַּד הוּא זֶה טִי יֵא •
הַתְּכוּעָה וְחֲלִיקִים • וְאִין יוֹלַד גִּלְגָּל בְּכֹל אֵין שִׁשׁ תְּמוּנָה אִין שִׁשׁ גִּלְגָּל •
כִּי הַתְּמוּנָה מִכַּרְחַת לְהוֹיֵת הַגִּלְגָּל בְּקִרְבֵּי גִלְגָּל • וְהַתְּכוּנִן הַעֲבִינן
הַגִּדּוֹל הוּא • יִשְׁפֵּס יִתְבָּא לֶךְ מוֹד גִּלְגָּל • בְּהוֹיֵת הַגִּלְגָּל • שִׁלֵּם
עַם הַתְּכוּעָה כִּי בִלְתִּי הַתְּכוּעָה אִינוּ שִׁלֵּם • אֲמַנֵס בְּהוֹיֵת הַחֲלִיקִי
כִּלְלִים עַם הַתְּמוּנָה אִין קִרְבֵּא גִלְגָּל אִתִּי וְשִׁלֵּם • וּבִדְרָךְ וְהוּא יִשְׁלֵם
לְהִתְכַּוֵּן אִתָּת גִּלְגָּל מִהוּ • הַתְּמוּנָה גּוֹרֶמֶת לְהוֹיֵת קִרְבֵּא גִלְגָּל
בְּהוֹיֵת הַתְּמוּנָה עַם הַחֲלִיקִים אֲחֵדִים • חָוָה הַעֲבִינן הַנִּמְשָׁךְ שְׁפּוֹד
אִי • כִּכ גִּלְגָּל • בְּהוֹיֵת גִּלְגָּל • אִסְמֵס בְּהוֹיֵת גִּלְגָּל סִגְלִיל • כְּלוֹמַר
סִגְלִיל • וְהוּא עֲדוֹת שְׁפּוֹדָה דִּם הִי הַסְּטוֹכִים אֲחֵרִי אִי • כִּכ גִּלְגָּל

ואמנם כי כבוד ד' ה' הוה הבודד כבודו והוה העדות כבודו הגלגל
סגולג ואחר ד' ה' תסבא מערכת גלגל שלם וס' כו' שסודו
גלגל וס' ה' גלגל מכאן וגלגל מכאן גלגל כאמנע העדות
היות כל הגלגל סגולג כלומר סגולג וגלגל ואמנם כי אחר
פ'ו תמנא ע' שסודו מול' וזו היא העדות כבודו הבודדים
והסולות אדוקין בתוך הגלגלים ובהתבונן עד סוף ותראה
כי עד מערכת האלפא כ'תא' תמיד על היות הגלגל סגולג
ועל היות הסולות קבוע' כו' ואחר ז' תמנא ח' ט' שסודו
פ'וק שסודו מלאכי אלפים מביעים אופנים ואם כן
ה' ד' הסוד כסדר האמנ' והיות הכוונה ו' אחר היא
א' כ' ג' שסודו גלגל ותכונות ד' ה' שסודו כולל
ותכונות ז' שסודו מול' וכן תבאר ח' ט' שסודו מלאכי
אלפים וא' כ' ה' תכונה ו' משידה על היות הגלגלים עגולים
ועל היות הסולות קבועים בהן ועל היות מלאכי אלפים
מביעים את האופנים למעלה מהן והרי העניינים גדולים
מתבארים בזה' אמנם תשלום מערכת ו' אשר הערכנו הוא
ק' ש' שסודו שס' האות הראשון שבכל האותיות כסוד
אלף והתבונן במראה הגדול הזה ותמנא המערכת נערכת
כסדר כוונה והיות הגלגלים וסודים חלילה בתמונה קלה
לעולם ואחר שתעוררנו על אלו העניינים הוהרים סוף
התמונה בשערה י' שלנו לחזור ולהתעורר על שאר עניינים
אשר הן נמשכים בכס התמונה והנני נכנס בביאור שאר
העניינים כפי הכוונה העליונה בעזרת השם בדרך הוא :

שער בהמשכת החמישיות אחר העשירות :

דע לך חסידי שמדך האל • כי חלקי העולם עשרה הן
כמו שכבר דוד ענד • וכנגד אלו החלקים שהן עשרה
תמצא חמשה בניינים • כי בשתכחד עשרה חלקים חלק אל
חלק תמצא באתם העשרה חלקים חמשה וזנות כלה נכרית
בניין מאחה שהוא מחובר חלק אל חלק ולפי זה בדרך תדע
לך כי עשר אותיות היסודיות תמצא בהן חמשה וזנות
אב גר הו זח טי • הרי עשרה חלקים וחמשה
בניינים • וכפיה דרך יסוד להתבונן סודי' מהו סוד
עשרה חלקים וחמשה בניינים • והוא היסוד שכל העולם כולו
תלוי עליו • ולפיכך תמצא' מהו אור העולם בחלק ובניין
זמין ובסוג בכלל ובפרט • ולפי היות ארבעות חמשה • והחלקים
עשרה • תדע לך כי העולם נחלק בשתי דרכים שכלל אלו שתי
הדרכים עשרה • ובכרת תמצא חמשה חמשה • בסוכן איתו
האלף ביתא נחלקים לחמשה חלקים קבועות בחשם מקודות
והוסודין • אהרע • נגון • בומף • גשלים • גיבך
בחף • דטל' בתלשן • זסצרש • זשינים • ואלו הן כ
אותיות קבועות בפה בחמשה מקודות ואלו הן הנקראות
בנין • וכנגד הבנין תמצא חמשה תנועות מתנועות כל
האותיות • ואין תנועה שתתמצא בהגדרה מן מאלו החשם
הנקודות שכל העולם כולו תמצאם סכוב עליה ואי אפשר
בכל פני התנועות להיות יותר מחמשה • חולם שרק •
חירק צרי קשין • ובאלו החמשה תנועות תמצא כל
כ"ב אותיות מתנועות בגלגל חששתן ומתגלגלות • ואין
בעולם תנועה ששפעתה הגדולה מהבנת אלו ואם כן הרי
מחלקות האותיות שהן סוד הבנין חמשה • ואם כן הרי חשם
מוסכמות כנגד חמשה וחסבנא כל חלקי העולם עשרה • וכן
תמצא הפסוק עשר מוכרחת מכלתי סימני בדרך זה שאני נכנס
בסדר סוד הסתור • ונבא להן בלחנו בעיני שנוי יסודי
לבת סכוד • אהרע בומף דטל' גשלים • חולם
ג' ח' מ'כ' כ"י ק'מ' • הרי לך חלקי העולם עשרה מכלתי
שתוכל לשנות אותם כי אלו החלקים מוכרחת הן חשם ובנין
ומשם בתנוע ולפי הפערות הן תמצא סוד שטות שטות הה"ה
מחלקים

כי הנקודות נעוצות באותיו. והאותיות נקודות שלא תוכל
לומר אותיות בלתי הנקודות ולא נקודות בלתי אותיות. וזה
הסוד בהיות סוכן נעוצ בתחלתן ותחלתן בסוכן. וכן הוא
האמת כי הן בשלהבת הקסודה נחלת
תמצא הניקוד נחשו באותיות שלא תוכל להוציא מפיך. חילול
אות אחת מכלתי תנועות הניקוד. ואם כן הרי סוכן שהן
הנקודות נעובין בתחלתן הן אותיות שאין לך נשות להוציא מפיך
אחת מכל כב אותיות בלתי אחת מחשבה נקודות. כי על אלו
המחנה מוכבת. ואם כן יש לך לחתכוני הענין הנכבד בפפר
יבירה בהיות עשר ספירות נחלקות חמש כנגד חמש כנגד
מחלקות האותיות שהן חמש. ומחלקות התנועות שהן חמש
וכן תמצא שתי מחלקות בשם הנכבד והנורא שהוא ה' ה' חמש
כנגד חמש. בהיות שני ההי' בשתי המחלקות במחלקות בבנין
שהוא סוד עשרה חלקי העולם תמצא ה' ובמחלקות התנועות שהוא
סוד ששה דדי' הנכללים בגלגל המחנה תמצא ה'. ואם כן
הרי בשתי מחלקות השם חמש מכאן וחמש מכאן חמש כנגד
חמש. וזהו סוד עשר ספירות בלימה. ואל תטעה ענמך לדבר
אחר כי לך נחלקו בהן היסודות והנדר' להיותם כוללים הכל
ואם כן הרי לך כל העולם כולו נחלק לשתי מחלקות בפעולה
ובתנועה חמש כנגד חמש. ואחר שהתעוררנו עלזה
הענין יש לנו להתעורר על הסבה שבעבורה הקדמנו כל
ההקדמה הזאת בשער החמשים :

דע כי אלו שתי המחלקות תמצאם מכוונים באדם.
כלומר סוד הבנין וסוד התנועה. והבנין תמצאם
מכוון בין אנבעות ידיו. והתנועה בין אנבעות רגליו. וכן הוא
באדם כי הידים לפעולה ולבנין. והרגלים לתנועה ולהליכה.
ולפי זה החמד והסוד יש לי לעורר על היות ברית ה'. מכוון
כנגד ה' ה'. ובברית המילה. כבוד ידוד. כמה שנוי היה די
לכל מעשיל להתבונן בהתבוננות גדולה כמה שיטמח כל חכם
לב. והנני נכנס בביאור זה בדרך האמת היושר. ופדר הנבחה
כפי הראוי להבין ולהתבונן לשמור ולעשות בו עונות שדי :

אח"ע בומ"ף גיכ"ח דט"לנת זסצ"ש :

אלו הן חמש מיני התבונה. הנחלקת לחמשה מקורות שבה.
כמו שתראה האותיות קבועות בבה בחמשה מקורות. אמנם כי
באלו חמש מעלות תמצא בהן אותיות שהן תלויות בשנים. אבל
המחלקות חמשה הן. ולא תנועה צולת זה. ואחר שביארנו זה
דע כי אלו הן ה' דרכי הבנין התלוין בברית כה לעולם. והן
קבועי בו בחמשה מקורות. והתבונן כי פה יסוד ה'. הוא
נקרא בהיות היסוד תלוי בברית פה. ותמצא כי הבנין לעולם
חמש פעולות יש לו. ואיך יכול להביא מדרך זה. וכי המרכבה
עם הבנין חמשה דברים הן. ולפי זה הענין יש לי לעורר על
עיקר גדול בהיות הברית כרותה בין עשר אנבעות הידים כי
רבה מכוון הוא באמבעות הידים והוא למעלה מהן. הידים
תמצאם שהם סוד הפעולה. כי ידים יפסול האדם. ותמצא
ברית ה' שהיא חמשה ומכוון בין עשר אנבעות הידים. הרי
חמשה עשר שסודו. בהיות האנבעות עשרה חלקים וחמשה
בניינים. ואם כן הרי ברית הפה חותמה. ועל כל פנים
זהו ברית הפה התלויה בפה בסוד עשרת הדברים המקובלים
בסיני. והתבונן בהיות בשתי הלוחות חמש כנגד חמש. והרי
חותם הלוחות זה עשרת הדברים וחמישיות נמשכו בהן. ועל
דבר זה כבר ברית היות התורה שהיא כב אותיות. באשר ונס
כך יאמינו לעולם ככללת בעשרה הדברים שבהן כל מנות תלוין
כתובים בשתי הלוחות חמש כנגד חמש. ומאחר שהתעוררנו
על זה התבונן ככונה הישרה בהיות התורה מחומשת שהן
חמשה חומשין. וכן יש לך להתבונן העיקרים שרמזו רבותינו. ולי
באמרם אלה תולדות השמים והארץ בה' בראם. וממנו על גל
הישיש הפשט כה בראם. ובאמת כי השמים והארץ חמש פעולות
הן

נחלקים לחמשה מחלקות. ויש בהן עשר אותיות בסוד זה
ותמצאם משמשים בדרך זו : יה ויה אה יה יה. אלו
הן חמשה שימושים אשר הם ההי' משמשים בהן. ואלו
החמשה שימושים כוללות עשרה אותיות. כנגד יסוד כל
הנמצאים המתהווים מאמת ההי' ובאלו החמשה שימושים כל
עשרה חלקי העולם מתנועעים ומתנהגים. והנה תמצא אלו
השמושים מכוונים חמש כנגד חמש. והוא סדר האותיות
והניקוד בהיותם מיומדים על יסוד ההי' : ובהיותם חותמם
זה שהוא הכולל עשרה חלקים וחמשה ווגות. וכפינה הדרך
דבר מוכרח וענין פשוט הוא. בהיות האותיות אב ג' ה' ו' ח'
ט' חמש כנגד חמש. וכמו כן בהיות אה' ע' בומ"ף גיכ"ח דט"לנת
זסצ"ש. חולם ש"ק ח"ק נ"י קמ"ן. חמש כנגד חמש. וכן
בהיות יהוד אה"ה לה חמש כנגד חמש. כי כלם תמצאם
מיומדים בעשרה חלקים ובחמשה ווגות. וכולם נסמכים על שמו
שמות ההי' שסודם יוד אה"ה יה. שהם מורים סוד עשרה
חלקים וחמשה בניינים. ועל אלו שני המחלקות שסודם זה
תמצא כל העולם כולו מתחלק. ואין שם מחלקות כי אם אלו.
והמעלות עשר חמש כנגד חמש. והתבונן בהיות אנבעות
הידים עשר והם נחלקו חמש מכאן וחמש מכאן. ואלו החמשה
מכוונים בברית החמשה. להודיע כי הן עשר אנבעות וחמשה
וגות כל ווג ווג ידוע וקבוע ושיעור מכוון. וכמו כן אנבעות
הרגלים בהיותם עשר. וכן בהיותם נחלקות חמש כנגד חמש
ואלו החמש מכוונים כנגד החמש להודיע שהן עשר אנבעות
וחמש ווגות. וא"כ יש לך להתבונן בהיות כל מחלקות העולם
נחלקים בשתי דרכים בסוד זה עשר מעלות וחמש ווגות. וזהו
היא ברית כל העולמים כולו בהיותו חלקים. ובהיותו בנין. וזהו
סוד אמרו כי ביה' כור עולמים כה' וזהו סוד כל העולמים.
ואחר שהתעוררנו על אלו העניינים הנכבדים בהי' חלקי העולם
עשרה. ובהיות מחלקות החלקים שתיים חמש כנגד חמש. יש
לנו לחזור ולהתעורר במערכ כל אלו העניינים הנמשכים אחר
ביאור זה כפי הסדר הנכון פעולת שדי :

א' אה"ע ב' בומ"ף ג' גיכ"ח דט"לנת זסצ"ש
ו' חולם ז' ש"ק. ח' חירק. ט' נ"י קמ"ן. הרי
לך אלו עשרה חלקים מכוונים חמש כנגד חמש. ואמנם דרכי
אנו לבאר ולהכניס בביאור כל חמשה וחמשה כפי הצורך לבאר.
תחלת מה שיש לך לדעת בהיות כב אותיות אשר כאלה' ב' יתא
נחלקות לחמשה דרכים. וזהו הסוד בהיות ה' סמוכה לבנין
לעולם. תחלה מה שיש לך לדעת ולהתבונן בו. בהיות השם
המיוחד נחלק לשתי מחלקות. החלק הראשון האחד זה.
והחלק השני זה. תמצא זה הסוד על הפעולה. ותמצא זה
מורה על התנועה. וכן תמצא באלו שני החלקים שני ההי'ן
אות הא' עדות על חלק הפעולה שבניינה חמשה. ואות ה'
עדות על חלק התנועה שיש לה חמשה דרכים. ולפיכך תמצא
אות ה' סמוכה לאות ד'. ואות ה' סמוכה לאות ו'. ומה שתמצא
סמוכה לאות ו' היא הביאור בהיות בעלי גשם מתנועעים בעלי
שני קבוצות שהן מעלה ומטה וארבע רוחות. כי זהו סוד הגלגל
חמש בהיות התנועה דקה בו. וא"כ הרי הענין מובאר בשתי
מחלקות השם המיוחד בהיות המחלקות האחת י'. לעשרה
חלקי הגלגל. ובהיות ה' סמוכה לה רמז לחמשה בניינים
שנגלגל. וכן בהיות המחלקה השניו רמז שש קבוצות הגלגלים.
ובהיות ה' סמוכה לה רמז לחמשה מיני תנועה אשר הן מביעין
את הגלגל ואחר שהתעוררנו על זה הענין הנכבד יש לנו לחזור
ולתעורר על אלו שתי המחלקות על דרך יוסר במה שכל אחת
ואחת מורה עליו נסם בעניינים אשר עוררנו על זה מתעיינים
בפרי יבירה : **דע** לך אחי כי חמשה מיני תבונות אשר
באותיות וחמש מיני נקודות המנהיג' את האותיות הן נסמכים
כנגד עשר ספירות בלימה אשר נאשר בהם חמש כנגד חמש.
ושם נאשר בביאור עשר ספירות בלימה סוכן נעוצ בתחלתן
יתחלת בסוכן. וכן הוא האמת כי עשר אותיות נאשר בביאור

שני

ה'ן מעלת הצורה - ופעלת חומר בשמים - ומעלות צורה וחומר
ומעלת הרכבה בארץ - והתבונן בהיות המלקות מסשה וכן
התבונן בהיות כל היסודות אשר בשמים ובארץ ארבע והבנין
חמשי - ועל כל פנים בהיות מעלות שמים וארץ על ה' הס
תלויין - וכן שלך להתבונן בתקין וסופרים - בהיות ה'
דבהב'אס משובח משאר אותיות והיא קטנה ומובלת בריאת
שמים וארץ בה בראש כי על ה' הם תלויין והיא קטנה מכל שאר
האותיות - והתבונן אפרס ול' ומתחת ורעות עולם - בהיות ה'
קטנה ורעות עולם - ומכל אלו העניינים אשר עוררניך עליהם
שלך להתבונן על היות המלקות חמשה - והם מכונים חמש
בגוד חמש כי על ה' הם תלויין - ואחר שתעוררני עולה בגוד
הבנין - יש לנו להתעורר בגוד התעורה הנמשכת בחי
השם הנשאר בגוד חמשת מיני ניירות -

אלוהן חמשת מיני ביקודות המבינין כל בעלי שיעור וקדושת
במוד חבי השם המיוחד הנשאר בדרך זה וה כל בעל גשם
לו שש קדויות כמו ששה רוחות בעולם מתנועעות מבה חמ
תנועות המבינות כל היצור במוד הדבור ואם כן הר"ל
התנועה שורה בכל בעל שש קדויות כמו הגלגל שיש לו שיעור
מוגבל וששה קדויות והוא מתנועע בחנויות חמש מחלקות

ואלו שזכרוהו לפני השבע. ולפניהם העיקר הדבול של
לעורר בהם שכבר בקדמונה היה שם המיוחד להיותו יתברך
והאמת כן הוא. ומה שתמצא שאנו כוסכין הכנין על שתי
מחלקות באמת כן הוא כי על מחלקות אלו כוסכין. אמנם
לא על השם כולו שלא תמצא השם כולו בכנין. או כולו בתנוע'
אבל תמצא לה בכנין. זה בתנועה. ואלו שתי המחלקות
תמצאם במשכים מאמת שם יהוד. אמנם לא שיהוד מלמד
שתי מחלקות הן. ואמנם בהיותם נחלקים הן העדים כי
שם יהוד שלם אינו מיוחד כי אם להיותו יתברך. אמנם שאר
השמות הנמשכים מאמת שם יהוד. תמצא בהם יהוד.

אמנם לא ידוד שלם. והמאבה'ה. אמנם לא ידוד שלם
בדרך. יהוד' יהוד' יהוד' יהוד' יהוד' יהוד' יהוד' יהוד' יהוד' יהוד'
מיוחדת לקדמות היותי בתוך. והשאר תבואם נמשכים אחריו
אמנם אינם שלימים כמותו. ועל זה עוררנו עליו שלא תטעה
במשנתך בסוגאך אותנו ואומים. כי השם המיוחד חבו
בפעולה וחבו בתנועה. כי מאחר ששתי שאלות ה' אינו

השם המיוחד * אסנש הויות נסעבת מאסעת שם המיוחד
כמו שתוכל לשום בפעולה זה גזור שם יהו' וכן כתבנועת זה
גזור שם יהו' אסנש גזורנון עלוה להודיעך כי השם המיוחד
השם יהו' אינו מורה כי אסעל אסעתו יתבך * אבל זה
או יהו' או זה * מאגר שהן בחלקים באמת * כי השם בנותיהן
בשכבות וגזרות מאסעת שם ידוד * אסנש אינו השם שלם כי
אס שאר השכבות מאגר שחלקים הן ביה השם המורה על
קדמותו יתבך יהו' שלם הוא * ולא תעשה עשהך בדבר אחר
ואפילו בשם שגדלי בסקמות רבים בפפורה * סוסך אלו
המחלקות לידוד על דרך ההסמכה לנד * לא להיות שם ידוד
שם שהן בחלקים * אסנש תשגדלי יהו' זה שתהוים מאסעת
ידוד * ועל אלו נסמכים יהו' * אשר בפעולה ואשר בתנועה *
ואל תעלה בדעתך שהן השם שם * כי בכך אסנש כי השם
המיוחד השם אינו מורה כי אס אסעתו יתבך לא דבר אחר *
אסנש כי כל המחודשים עתחדשים כשמה ונשם * ונתהו
מאסעת השכבת ההויה * והתכוון במראה הגדולה כיענין
דול הוא ונחזור למח שהיינו בו ובאמר * ד

[illegible]

חמשה ונחות בשש שהוא חן לחמשה ומתנועע. והורסו לו
ובמו שכבר ביארנו שיש בחדש כרית הפה בין עשר אנבעות ידיו.
בך תשכח כרית המילה בין עשר אנבעות הרגלים. והתבונן
בהיות חמס כנגד חמס. ועשר כנגד עשר. וכן התבונן בהיות
כ"ה כנגד מילה. ובשניהם תמצא כרית. תמצא צפה כרית
הלית. ותמצא במילה כרית הדם. והתבונן כי עשר ספירות
בלימה מלה הסוד עשר ספירות צפה. והן עשרה אנבעות
הרגלי. וכולם חמס כנגד חמס. וכן התבונן בהיות עשר ספירות
בלימה סודם עשר ספירות צפה. עשר ספירות במילה. ואין
מבוארים הן. כי לכל אלו השלשה יש עשר ספירות מצויות כל
הספירה וספירה ידוע ומופת סחולט עליה. ואמנם כי תמצא
בכרית מילה מכוונת באמצעות אנבעות הרגלים חמס מכאן
וחמס מכאן. והרגלים הן לתנועה. ובשתכלול בכרית מילה
שהיא אחרית. עס עשר אנבעות הרגלים תמצא חמישה
ספרות. וספרות צמר אנבעות הרגלים ומילה בכרית
הדם. היום מורה. ואל תקשה ותאמר כמו שאתה סבור
בכרית המילה לחמישה ששה ו'ה' כ"ש לך לספור כרית הפה
שהיה עשר אנבעות הידים ובה אחד היו ו'ה' תשובתי עליו
בכונה. דע לך שאין בכרית ה"ה שזה לכרית מילה. כי הפה
אין בו יחיד. אפסם תמצא בו חמשה דברים חלוקים זה מזה.

סוף 7 א 1

באדם • או ראוי להעמיד עליו יתברך כמו שאמרנו לעיל בענין
מ' יעלה לזו השמחה • כי בכניית מילה שם ידור
מעיד כיו שפירשנו ואחר שהתעוררנו על זה • יש לנו
להתעורר כמה שבא ראברהם אינו עליו השלום • כמה
שאמר עליו כרת לו ברית בין עשר אנבעות הידים • והוא
ברית הנה • וכן תמצא כתוב באברהם מעיד בברית הפה
כאמר ויקרא שם אברהם בשם ידור • והרי ברית הפה נכאן
ענין מכאור עש מה שבא אחריו ומה שאמר כרת לו ברית בין
עשר אנבעות הרגלים • והוא ברית מילה • וכן תמצא כתוב
באברהם זאת בריתי אשר תשמרו לעשות ביני וביניכם וכו'
המול לכם כל זכר ותמצא כתוב באברהם וימלא את בשר ערלתם
ולפי אלו העניינים הנכבדים יש לך להתבונן סוד הכניין וסוד
התנועה • בהיותם מכונים כנגד עשר ספירות ובהיותם חמשה
כנגד חמשה • ומכל אלו העניינים יש לך להתעורר בהיות ה' חותם
הפעולה • ובהיות ה' חותם התנועה • וכן יש לך להתבונן בהיות
ברית הפה ה' • וברית המילה ברית ה' • ומה הדרך יש לך
להתבונן בהיות בין האותיות נחלק לחמש מחלקות • ובהיות
תנועתם נחלק לחמש מחלקות • ואם כן הרי לך מוצא בהיות
החמשותף תכונת העשריות ומה הדרך שביארנו בשער זה
יש לך להתבונן בהיות חותם בראשית ידור בהיותו יסוד ובנין
ותנועה • וכדרך זה יש לך להתעורר בהיות חותם ששה דדין
חותם יהו • והתבונן בהיות ה' אמנעית נחותם יהו • להיות
כל העולם כולו תלוי באות ה' וכך לתנועה שהיא מלת רחמים
ולאזכר לפעולה שהיא מלת הדין • וכל העולם כולו נדון
לחובה • ואמנם יש לך להתעורר כמה שאמרנו רבותינו ז"ל
במסכת ראש השנה • עשה סבה אחת אשריו שטטה
כלפי רחמים בסוד יהו • בשעשה מצוה מכריז אותה ואת כל
העולם כולו לכף זכות בסוד יהו • בהיות ה' שהיא אמנעית
מטה כלפי ו' שהיא סוד הרחמים • עבר ענינה אחת
אין לו שהכריז אותה ואת כל העולם כולו לכף חובה בסוד יהו •
בהיות ה' אמנעית נוטה כלפי • שהיא סוד הדין • ומה הדרך
יש לך להצין מהו הכלם • ומהו השקל התלוי בין ראש השנה ובין
יום הכפורים • כי ה' היום שהוא תחלת המעשים • כאמרנו
בזה היום תחלת מעשיך • בשום תמצא חותם יהו בשטת ימי
היבירה • שאלו הן המים שהיא תחלת המעשים • ולפיכך
תמצא בוסן הזה המשקל תלוי והפלים נועה לזכות או לחובה •
ואחר שהתעוררנו על אלו העניינים הנכבדים בסוד הפעולה •
ובסוד התנועה • ובסוד הנה • ובסוד המילה • הנני נכנס
בשער הביאור בעזרת שדי :

שער בהמשכת הפעולה מן האותיות לאלקים :

דע לך אחי שמדק האל • כי ביניו הנקרא אלקים הסוד
על פעולת הטבע • תמצאו שהוא נמשך מן האותיות
הענין וה שאנו מעוררים אותך עליו • דע לך כי אין תחלת
החדש למצאים כמו שבארנו ונרמזים אלו • לבאר כיבד
הים שטערך עם אל כסדר זה :

אל ב"ם ג'ן ד"ם ה"ו ר"ף ז"ץ ח"ק ט"ו י"ש כ"ה

הרית מצא אל תחלת הענין כנגד האותיות • והוא תחלת
כניוה בשתי אותיות ראשונות שהן אל • אמנם הנשאר מביניו
ע שהוא ה"ם תמצא בסיד עשר אותיות היסודיות • ואמנם
אין להקשות בהיות אל בפני עצמו • ה"ם בפני עצמו • שאחר
כי אל הוא שם בפני עצמו • והנני נכנס בביאור ה"ם על
היותו שיוסד ביסוד עשר אותיות הכוללות כל חלקי העולם
בהיות

מה לו אלו מקיפות קבועים לחקור הבנין • והרי הפה בעלת
חמשה דברים • כולם משתמשים בשמוש הבנין • ולפיכך
תמצא הנה תמצאו ה' חמשה מקיפות סבוכים בין עשר
אנבעות • והרי עשר והרי חמשה • אמנם מה שתמצא
במילה אינו כי אם ברית אחת • והיא ברית הדם ואינו משמשת
בזאת בשמוש אחת • לא כשמוש הפה שיש שם חמשה מקיפות
מכונים וכו' • ואם כן מאחר שהמילה ברית אחת מכוננת
בין אנבעות הרגלים הרי חותם ה' • ואחר שכן הרי הידים
והפה שהן סוד הפעולה חותם ה' • כמו שאמרנו בסוד הבנין
וגם כן המילה והרגלים שהן סוד התנועה חותם ה' • וכבר
ענין סוכר • ואין מי שיכול להבין • והרי לך ברית הנה
זה • וכן ברית המילה • וה' • ואם כן הרי לך השם המיוחד
נחלק לשתי מחלקות • ואילו הן • ברית כמות נכלית התורה
נכלה וברית הדם במילה • ואחר שפירשנו זה יש לנו
להתעורר כמה שאל • בפני יבירה נכלה לאברהם אינו הוא ית'
וכרת לו ברית בין עשר אנבעות הידים והיא ברית הנה • ובין
עשר אנבעות הרגלים והיא ברית מילה • והתבונן בזה הענין
לא פחות ולא יותר על מה שפירשנו אמנם הודעונו הכוונה
בהיות שתי מחלקות השם המיוחד חתומות באדם • וכל
המחלקות נכלית כמותה • כולל לחנם כמותה • ובהיות המילה
כוללת המחלקות האחרונה שבשם המיוחד • תמצא השם
השיוסד מעיד בה • כאמרנו תורה מ' יעלה לבן
השם מה • תמצא ראשית תכונת מילה • וסופו חותם
ידור • והוא העדות על כל מה שביארנו • ויטוד הגדול
על כל מה שפירשנו • ואחר שהתעוררנו על כל זה • התבונן
ודע כי הידים הן סוד הפעולה לעולם • כי המעשה בידי
ולא תמצא מעשה כרגלים ביאס תנועה • ובאמת כי הידים
לפעולה ורגלים לתנועה • והתבונן בהיות העשריות קיימים
עדות על עשר ספירות • אמנם מחמשה ולמעלה כפה והוא אחד
לששה במילה • וכן התבונן הדת ברית מילה עדות בתוכה
קבועה • כאמרנו והיתה ברית כנסתם • וכדרך הזה יש לך
להתבונן כי יפלא ממך דבר למשפט בין דת לרם • וברית
מילה תמצא מכוננת כנגד ברית הפה באנבעות הגוף עשר
מכאן ועשר מכאן חמשה ומכאן חמשה מכאן • וכן תמצא תנועת
הרגלים מכוננת כנגד פעולת הידים • והבין בהיות אות יוד
כוללת עשרים אנבעות באדם • ושני ההין שפרשין בהיות
האנבעות הן ארבע מכונים כנגד המרכבה ה' ה' ה' ה'
התבונן ודע הענין הוא בהיות נבזרת סובלת • אחת
והרי העשרה נכללים בששה • וכן בהיות ה' נבזרת סובלת
היא אחת • וכן חמשה נכללים בחמשה תמצא בשם המיוחד יוד
כוללת המרכבה • ה' כפטי המרכבה • בהיות כל ד' בנין ה'
והבין כי היסין הוא נכלה • והשם אל היא נסתרת • ואחר
שהתעוררנו על זה • דע לך כי בסתן תורה שני מיני ברית נכרתו
האחד על פי הדריים האלה כתי אתך ברית • והוא ברית
הדת וברית הפה • והשני נהג דם הברית • וזה היא ברית
הדם וברית מילה • הוא סוד התנועה כמו שבאר אמרנו
והפה מכונן בין אנבעות הידים שהן הפעולות • והוא חותם ה'
והמילה היא מכוננת בין עשר אנבעות הרגלים שהן המנהגות
את השפיה והוא חותם ה' • ומתוך זה העיקר הגדול יש לך
להתבונן מיד ברית המילה מה הוא • כי לא לחנם נכתיבו
בסוד הוצאת בראשית הכל • שררי באברהם הוצאתה שהוא
ראשית האומה • והתבונן אסוד ועל זכר אשר לא ימול את בשר
ערלתו ואת ברית הפה • כי הדם הניתן מן המילה הוא תשלום
העדות • בהיותו ידור נחתם מכל אחד ואחד מישראל ומעיד
עליו • כאמרנו אהיה לאלקים בכל משפחות ישראל • בהיות
השפחה בלי פניה • ובשמן האדם נימול אין השם בשלם
בו • ופסוק הוא במשפחתו • ומשפחתו פנומה לעתיד לבא
ומשום פנס משפחה חוששין • ואמנם בהיות ברית מילה מכוננת

חלק

שני

כו

בהיות החלקים שגודם ה'ם ככללות בכנין שסודו ח'ל :
אט בח גז דו י'ה . התבונן במערכת אלו עשרה אותיות
שהן כוללות כל חלקי המציאות . ותמצא שגודם ה'ם ותראה
ה'ם מכונים בחיות אלו האותיות . ותמצא סוד מ' אט בח
גז דו . ואם כן הכי לך מבואר סוד כנין אלקים מבואר בהיות
אל מעיד בכנין העולם . ובהיות ה'ם מעיד על עשרה חלקי
העולם באותיות אב גר הו זח טי . שגודם ה'ם : והכן
הענין הזה והרמז שאנחנו בו : כי אט בח גז דו . סודו
מ' . נשאר בידך ה' שהוא יסוד כל הפעולה . והרי לך כי
אלקים כולל הבנין כולו . והפעולה ביסודו בזה הדרך שרמזנו .
אט בח גז דו . מ' ה' הכין וקרי ה' עם מ' ה'ם אל .
בענין שרמזנו בסוד תחלת בנין הגלגל .
אל בם גן דם הע' ופ' זצחק טר' יש כח

הרי לך ביאור אל הוא סוד בנין העולם . ה'ם סוד חלקי כל
בנין העולם . הרי לך שם אלקים מפורש בהיותו כמסך לפעולת
החדש בחלקים ובכנין . ולפיכך תמצא אלקים בכנין על
מלאכת הטב' . ובהיות שם ה' כח וכוונתו . ומה שאמרנו
בהיות ה'ם חלקי העולם . אט בח גז דו י'ה . וזהו
שיעור קומת העולם שהן עשרה חלקים . וזהו הענין הנאסר .
ה'לילוד אלקיך השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה . הרי
לך מפורש כי כל המציאות כולו השמים והארץ הן עשרה חלקים
הנכללים בסוד ה' . כי אלו עשרה אותיות החלקים סודם
ה'ן שסודו ה'ם יתדע לך כי זה ה'ם גדול ורחב ידיים . והעיקר
שיש לך לדעתו כי חלקי הבנין כמו שאמרנו תשעה ה'ן . אמנם
תשלוס החלקים בעשרה הוא . ולפיכך אמרנו כי כל עשירית אחר
עשירי ה'ן כמשכים בהיות כל חלקי העולם עשרה ולא עוד .

וכנגד אלו כמשכים כל בעלי שיעור קומה . שגודם עשרה ולא
עוד . ומאלו העניינים אשר התעוררנו עליהם בכנין הנקרא
אלקים . בהיותו פסוק על מסך האותיות בסוד העשרה חלקים
ובסוד הבנין שהוא אל . יתבאר לך משכל על היות כנין
אלקים שמוס לעשרה מאמרות . כפי עשר אותיות ה'ם . ועל
היותו שמוס על כל מלאכת העצב במוצג הטבעים ובהרכבו
ובכניינים ובשאר כל הקשרים בסוד הויותו אל . ודינמה
שהתעוררנו עכשיו בשם אלקים . והכני ככנס בביאור שאר
העניינים הנמשכים אחר זה . ואמנם תדע לך כי שיעור הקומה
ה'ן . וכשיחזק על ה'ן תבונת החלקים שהיא לא כמו
שביארנו לעיל . יהי הגלגל כולל . אב גר הו זח טי יא .
וזהו סדר גלגל כמו שכבר פירשנו . בהיות התנועה נולדת
לחלקים על חלקים וזולת תנועה חלקית ולא גלגל . ובתנועה
יתקיימו אכל המחוברים . ובלתי התנועה יתפרדו לחלקים .
ולפיכך תמצא כנין אלקים כל עוד שאין סת תנועה אין שם גלגל
כי אם עשרה חלקים שגודם ה'ן . וכשהתנועה בזה אף הגלגל
סובבת בראש והבניינים מתקיימין . ואמנם יש לדעת בהיותו
יתברך משכב הגלגל כמו שאמרנו בסוד ה' . בהיותו יתברך
חונה לגלגל . בסוד י' כדרכך זה . אב גר הו זח טי יא
יב וזהו הסוד הזה והיה והיה .

התבונן במראה הגדול הזה ותמצא סוד גלגל מניע עד יא .
זהו ראשית התנועה הבאה מאתו . ושם יבסין הגלגל למעלה
ממנו י'ב . שהוא חונה לגלגל . וזהו הסוד בהיותו יתברך חונה
לכלי . ואם תבונן בסוד ה'ה וה'ה ויה'ה תמצאנו
שהוא ירוד יהוד יהוד . שלש פעמים . כי זהו העדות
הבזורה על כנחיותו . באמרנו יהוד מלך יהוד מלך ילוד
יסלך לעולם ועד . והתבונן בהיותו מלך על השכלים הנפרדים
והוא יתברך מלך על הגלגלים . והוא יסלך תמיד על התחתונים .
והוא באחד . שהוא ילוד אחד . אמנם העיקר הגדול
שיש לך לשמוע תמיד . לדעת כי חיות הזה וה'ה וה'ה הוא
ג' כדרכך אב גר הו זח טי יא יב כדרכך שיעורני

ולפיכך י'ס' לך לדעת ולהתבונן תמיד בכל מקום שתמצא לשון
ב' כאמרנו כי כשבעתי באוס ילוד . ובאלו אמר הוה והיה
ויהיה : שזהו סוד השבועה החמורה כלפי מעלה . וכן התבונן
אמרנו וה' שמי לעולם . כי הוא בעצמו אמר סוד ב' . ובאלו
אמרנו שמי לעולם . הוה והיה והיה שמי . וכן התבונן
אמרנו ילוד הוא האלקים . ולשון ילוד הוא האלקים . כאלו
אמר ילוד הוה והיה והיה אלקים . והתבונן בכל מקום
שתמצא בו יתברך אלו השלשה לשונות אשר הם ככללים בענין
הנכבד הזה . ומשם יתבאר לך סודו פנימיים ופנינים . והתבונן
בכל מקום שתמצא בו יתברך אלו השלשה לשונות . שהן ג' הוא
זה כי הם עדים כאמנים עליו יתברך על היותו יחיד ושיחיד
בשם ההויה . וכי שמוה הוא כסאו וחדרו אשר בו יתברך
מסתתר בתוך מציאותו וקדמותו . וזה השער הפגור אשר אין
כל הרכבה ליכנס בכנס : ואמנם יש לך להתעורר הענין שאנו
מתעסק בו בהקפת חג הסוכות אנו . והוא הושיעיה נא .
כאלו אמר הוה והיה והיה . ואחר שהתעוררנו על אלו העניינים
הנמשכים אחר החכמה האלהית כפי הכוונה העליונה . נכיר
לכאור עוד שאר העניינים בעזרת האל יתברך :

שער בהתחלק בחלוקת עשרים ושתיים אותיות :

דע לך אחי שמך האל . כי תבונת העולם כחלק לשלש
מחלקות . וכן תמצא המחלקות סמוכות בספר
האותיות . וכן האותיות כחלקות לשלש מחלקות . של שלש ושל
שבע . ושל שנים עשר :

אמש בגר כפרת . הו זח טי לב סע צק .

התבונן באלו השלש מחלקות . ותמצא כל העולם כולו סמך
להם . וחלק אליהם כל ענין וענין כפי שהוא . ואמנם כי בעל
ספר יצירה חלקם כמו כן כדרכך זה . בהיות כל צורת העולם
ככללת כדרכך כ' אותיות . בין העליונים ובין התחתונים .
ועיין במקרא הראשון שבתורתנו . ותמצא כל הכמנאים כולן
תלויין על כ' אותיות . כאמרנו בראשית ברא אלקים
את השמים ואת הארץ : התבונן בה המקרא ואמנם
תראה כ' אותיות . אשר כסרמזים בראש תיבותיו . וכנגדם
כעשית תבונת שמים וארץ . והתבונן אמרו למשה רבינו עליו
השלום . גם ב' יאמינו לעולם . וכן אמרו גיגלה וכשמחה ב'ך
כי אלו הן עניינים נמשכים אחר כ' אותיות . שהן סוד העולם
ויסוד תורתנו . הלא תראה מקרא ראשון שבראש התורה
מיוסד על כ' אותיות היסודיות . ואחר שהתעוררנו על זה .
נחזור להתעורר על היות מחלקות העולם כחלקים ליה בסוד
אמש ובסוד בגר כפרת ובסוד הו זח טי לב סע צק .
ואמנם תדע לך כי אמש . הוא רש של יסודות . שכל
העולם נבנה מהם . בגר כפרת . הרמז שבעה היכלות .

ראשון ושש ושיעית . הו זח טי לב סע צק הן רמז הזה
והיה ויהיה מושל עליהם . ואמנם כי אלו השלש מחלקות תמצא
העולם כחלק אליהם בסדר הזה שאני ככנס סוד ביאורו בעה .
ומתוכה יבכסורכים לחקירות האמונות . אמש יסודותיו
שלש תחלת רכל יור הא ורא הא . אחריהם אש רוח
מים אחריהם עולם שנה נפש . אחריהם חמר צורה הרכבה .
אחריהם תלי גלגל לב . וכן מאלף גלגל אדם . עליון
תיכון תחתון . חורם שרק חזיק . גוף נפש שכל . ערכ
ובקרי . ובהרים . ספר ספר ספור . אפשר ראוי נמנע . אברהם
יבחק ויעקב . כהן לוי ישראל . תורה נביאים כתובים . ויסע
ויבא ויש . סמות שבויות סוכות . תפילין סוזה וספר
שכל

הן יותר משאר הנמצאים. וכאמת כי מאמתת מציאות השכלים הנפרדים שהן נקראים אור לבוש בתוהו השמים. כי השמים מעלה שנייה למטה מן השכלים. והנה תמצא לרבי אליעזר הגדול ז"ל דברים בכך קיון שמים מאוה מקום נכראו מאור לבוש שהיה לבושכו. ומה הענין הזה נעים למשכיל בהיותו גור כי מציאות הגלגלים נחשבים אחר מציאות השכלים הנפרדים הנקראים אור לבוש. והשמים בתנועה מתקיים. כמו שתראה הרוח מתנועע תמיד במציאות מאמתת מציאות האש. והתנוען כשה הפליג זה החכם עליו השלום. באשר שמים

מאיה מקום נכראו. ופכך השאר בהיות השמים נכראו מאמתת מציאות המלאכים הנקראים אור לבוש. ופכך להיות השמים מעלה שנייה למטה ממעלת השכלים ומאמתת השכלים צורה לבד. והשמים חומר וצורה. והצורה תלשת היות החומר. ואם כן הצורה הפשוטה הנקראת אור השכל ואור לבוש תאמת מציאות השמים שהן בעלי חומר. כי וולת הצורה אין לחומר מציאות יואם כן הרי נכראו השמים מאור לבוש. שזה צורת השכלים הפשוט. ואמנם כיוון החכם עליו השלום פתח חקירת השכלים הנקראים אור לבוש. בהיות החקירה עמוקה ואין הכל משיגים. ונמשך אחר התורה שפנמה מציאות השמים. ומתמה מציאות המלאכים השכלים בפירוש והתחילה בראשית ברא אלקים את השמים. וזוה הדרך בעצמו נמשך זה החכם עליו השלום. ולפיכך הוגדר לומר שמים מאוה מקום נכראו. בהיות המלאכים הנקראים אור לבוש. קודמים לשמים בחדוש העולם. כמו שהצורה קודמת לחומר. והנה פיר' כי מאמתת הצורה נתהווה החומר בהיות השמים מתהווים מאמתת אור לבוש. שזה המלאכים. וזה הוא האמת ואל תטעה בעצמך אל דבר אחר. ואמנם תדע כי הויה שהיא כוד שמוית קודמת למציאות המלאכי הנקראים אור לבוש. ומאמתת קדמות ההויה נתחדשו הן באשר ויאמר אלקים יהי אור. הרי נתהווה אור לבוש מאמתת שם ההויה הקודם לכל הנמצאים וולותו יתברך. אמנם בהיותם ראשית המציאות נקראים אור לבוש בהיותו ית' מתלבש בהן. כלומר להיותו פועל באשנעות אור לבוש. ולפיכך נקראים אור לבוש. וכמדומה לי כי כוונת החכם רבי אליעזר הגדול לזה היתה בהיותו שאל מאוה מקום נכראו. ונמשך אחר התורה בהתחלת חדוש השמים. בהיות השמים מתהווים מאמתת מציאות המלאכים. ולא להיותו שפכך בדעתו. קדמותו השכלים שהן אור לבוש. אמנם נמשך בדרך התורה: אדם הראשון ראייתו החכם רבינו משה עיינון ז"ל. תמה על רבי אליעזר באלן העניינים והפליג עליו קושייתו בספר הסוד. וזה לשונו. ראיתי לרבי א'עזר דברים בכך קיון הנודעין פקדי רבי אליעזר לל ראיתי דברי יוהרזים מהם כדברי הנמשכים אחר תורת משה רבינו עליו השלום. וזהו דבריו שם לסונו. אשר שמים מאוה מקום נכראו. מאור לבוש לקח. ואמר עליו ואני תמה מזה החכם מה האמין. אם האמין טן השקר שימצא דבר שלא לדבר וכו'. עד כאן לשונו. ואני תמה על בעל הנורה וז"ל. בהיות אלו הדברים קמים בעיניו במאמר רבי א'עזר עליו השלום שמים מאוה מקום נכראו. וכמדומה כפי דעתו החכם בעל המורה כי השמים תחלת המידות הן בהיותן קשם עליו שמים מאוה מקום נכראו. ולפי דעתו רבי אליעזר אמר כי חומר השמים נתהווה מחומר קדמון. וכיה שמים תחלת המחודשים ואינו כן. ומה שהקשה עליו בעל המורה באשר שמים מאוה מקום נכראו. היה לו להקשות ממציאות השכלים שקודמים למציאות השמים. ומאחר שלא הקשה ממציאות השכלים יותר יש להקשות עליו שמעש מדבריו כי השכלים הנפרדי קדמונים הם ואם לא יקשה עליו חדוש השכלים שהן אור לבוש. הרי גא יקשה עליו השמים מאוה מקום נכראו מאור לבוש. כי מאחר שהשכלים הנפרדים רהשית המציאות אין להקשות בהיותם השמים

שכל השכל וסוכל. הנה הוה ויהיה. היכל ידור היכל ידור היכל ידור. סלך סלך יסלך. קדוש קדוש קדוש:

בגד כפרת יסודותיו שבעה. שבת ימי השבוע. ששה. כדדן והיכל שניעי. שבעה שפרים כפכש. שבעה כוכבי לכת. שבעה נרות המנוחה. ושאר כל השביעיות הנמשכים אחד אלו. שבעת ימי החג. שבעה ארבות. שבע קריעים. שבע מדורי גיהנם. שבעה קורין בשבת בספר תורה:

הו' זח ט' ל' ס' ע' צ'ק' שמים עשר מלות העולמי. שמים עשר חדשים בשנה. שמים עשר שנים עשר ארבי וכוון. וכן הנמשכים אחר אלו. והנני נכנס בכי אור אלו המחלקות כל אחד ואחד בשער מיוחד לכי אורו בעש:

שער בהמשכת השלישיות אחר אותיות אמש

דע לך אחי. כי אלו השלשה אותיות אשר יכללם סוג אמש. הן סודות כל מחלקות העולם. ועל אלו השלש נשענות הש: ע. ועל השבע נשענות שתי עשרה. וזוה נשלם כבאותיות. וגם צורת העולם עמקן. ובאמת כי שבע אותיות שהן בגד כפרת נקראות חותיות כפולות. בהיותן מורגשות ונכלעות. ושתי עשרה אותיות הו' זח ט' ל' ס' ע' צ'ק' נקראות אותיות פשוטות. מל היותם בלתי בולעות הברתן בהיותן דגושות. והנני נכנס בכי אור השלישיות בעש:

יוד ה'א ואו' שלשה. דע אחי. כי אלו השלש אותיות שסודם יהוה הכולל. כל ההוויות המחודשות אחריון אך לא ההויה הקדמונית. ואל השלש אותיות היוסוד כל שאר היות החדוש. בהיותן יסוד' ובנין ותנועה. כי באלו השלשה דרכים נשלמה צורת כל הנמצאים המחודשים. ואלו השלשה אותיות תמצאם בוללות אב' ג' ד'. שזה פוד ששה דוחות. ולפיכך בספר יצירה תמצא כתוב בהיות חותם בראשית מתפלגים תחת יו' כי יסוד' מאמתת מציאותו כולם נמצאים. ומה שיש לך לדעת כי יו' ד' ה'א ואו' שסודם יו' ד' א' ד' כמו שביארנו. ואם הרי היות חידוש העולם בראשית שסודו יו' ד' מעידה על השם הסיוח. כי הוא לבד יחיד וקדמון. ואם כן מציאות כל הנמצאים כולם נמצאים מאמתת אלו השלש אותיות:

אש' רוח מים. דע לך אחי. אלו שלשה יסודות אשר נתהוו מאמתת יהוה. ומאלו השלשה יסודות נתהוו כל הנמצאים. ותמצאם נחלקים במיניהם אש טבעו למעלה. רוח אמנעי מרחק. מים טבעו למטה. אלו שלשה יסודות ישענו כל המחודשים ואמנם כי היוסוד הראשון הנקרא אש. הוא אור השכל אשר הוא לעולם למעלה. וזו היתה תחלת הנמצאים. וזו היא פעלת השכלים הנפרדים הנקראים אור השכל. אשר מאמתתם נמצאו כל הנמצאים כולם בדרך ההמשכה. ואלו הן אור למשו ממש ית' כלומר שהוא מתלבש בהן בהיותם קרובים לו ית' יותר שאר הדברים שהן חונה. ולפי נקראו השכלים הנפרדי אור השכל. ונקראים אור לבוש להיותם עליוני המעלה שבאשר המחודשים כולם. ותמצאו אור השכלים פועל באשר הנמצאים כמו שפכך כיהנו. וכמו שהמלבוש מתכסה באשר הנמצאים כמו שפכך הנפרדים כמו פרגוד בינוית. וכן שאר הנמצאים. ואף על כי שהשכלים הנפרדים אינן משיגי תכלית אמתתו אמנם משיגים

חלק

שני

כו

השמים נבראים מאמת מציאות השכלים ובאמת קשים עלי דברי בעל המורה וליתר ממה שהיו קשים עליו דברי ר' אליעזר ול כי רואה מקושייתו כי השמים לפי דעתו ראשית המחודשים ומאחר שהן ראשית המחודשים לפי דעתו קשה עליו לומר שנתהוון מדבר אחר שוה היא אמונת הקדמות בהיותו אומר חומר ראשון מאיזה דבר נתהווה ומשמע לפי סברתו כי השמים קודמים לכל הנמצאים לחדוש יוב חומר שלהן נתהווה מאין בהיותו ראשית החדוש מאחר כי לפי דעתו אין לחקור על חומר זה מאיזה דבר נתהווה ואם כן מי יתן במציאות השכלים שאינו יכול להמלט מאחד משני דברים או שיאמר שהשכלים קדמונים אין להם שיתוף לכד חדוש או שיאמר שנתהוו אחר בריאת שמים מאחר שהשמים לפי הכרעה מדבריו הנראשית המחודשים כשאומו שאין לחקור מאיזה מקום נבראו הרי השכלים נמצאים אחר בריאת השמים והשמים קודמים למציאות השכלים שאינו יכול להמלט מאחד משני דברים אלו ואם יאמר שהשכלים קדמונים ואינם נוטים לבוש בד חדוש הרי הוא מאמין קדמות הנמצאים וולתו יתברך והרי קדמות העולם בכלל ואם יאמר כי השכלים נמצאו אחר בריאת שמים והאין איפשר כי הוא יתברך אינו משפיע טובה ואחר כך נוטלה כי אחר שבריאת שמים הקדמונים לו בנעלה יותר משאר כל הנמצאים לא היה מוריד אותם ממעלתם ושמים אחרים במקומן להיותם מפסיקים בנתיים כי הוא יתברך דיכר להטיב ומקיים ואינו משגיג בגזל נמצא מהנמצאים ואין יקשה בעיניך מה שתמצא בברקי רבי אליעזר בהיות השכלים הנכבדים נבראים בשני אמנם האמת הוא מה שאמרנו בהיות השכלים הנכבדים נקראים אור לבוש תחלה כל השחודשים וממדת השכלים שהן אור לבוש נתהוו השמים והוא האמת ולפי זה הדרך אין קושיא נשארת על רבי אליעזר הגדול עליו השלום ומה שסתם מציאות המלאכים תחלה ולא פירש מדבר תחלתו כמשך חסר תורה באמרנו יתברך בראשית ברא אלקים את השמים שסתם מציאות המלאכים תחלה ופתח בסוד בריאת שמים ומה הדרך נראה דברי רבי אליעזר נכוחים וישרים דבריו אלקים חיים ואין בכאן אמונת קדמות ביאם אמונת חדוש גמור כי על כל פנים מציאות המלאכים שהן נקראים גזרה גומרת למציאת השמים שהן חומר ומכני חומר בלתי גזרה הרי הגזרה קודמת למציאת החומר ואין חומר נברא תחלה היא קדמתה גזרה אמנם האמת בהיות הגזרה שהיא אור לבשו נמצאת תחילה ואחר הגזרה נמצאת החומר שהן השמים סתמים מאמת הגזרה ולפיכך כינה בריאת שמים מאור לבוש שהן סוד הגזרה שהיא חלה על החומר ומציירת אותו וכך דבר שבאר הוא באמרנו הארץ מאיזה מקום נברא ששלג תחת כסא כבודו לכן הוא כי היסודות נבראו תחילה בליסוד ויסוד לפי טבעו ולפי היות יסוד הארץ למעלה מכל המחודשים באר עליו אור לבוש לשון כבוד בהיותו קרוב למלכות ולפי היות יסוד הים למטה שגשג יסודות באר עליו תחת כסא כבודו כי שלג הוא יסוד מים ממש ולפי היות טבעו למטה באר עליו מתחת ודבר זה שבאר הוא לכל משביל ואם יש לך עינים התבונן במאמר רבי אליעזר עליו השלום ותמצא שרשונה בהיות השכלים הנכבדים שהן ראשית המעלות יסוד ראשון והוא יסוד אור אואש ובהיות הגלגלים שניים להם יסוד האויר מתהווים מאמת האויר שמוכב הוא תמיד כמו השמים ובהיות הארץ שלישי להם יסוד הים מתהווים מאמת הים ובהיות הארץ טבעה למטה יסוד השמים ומכל אלו הדברים אשר תעוררנו עליהם יש לך לדעת כי תחילת מציאת הנמצאים אור השכל ומה בתחילת יסוד האש והאש למעלה מן היסודות ואחריו מתווק האויר בין האש שהיא למעלה ובין הים שהיא למטה ולפי זה

הדרך יש לך לדעת ולהתבונן כי האש תחילת המעלות היא וליה היותה מעולה שכל הנמצאות בסמכות לקראתו יתברך באמרנו כי ילד אלקים אש אוכלה הוא לא מהיותו אש חלילה וחס כי הוא יתברך אינו בעל גשם לא נוטה לכד חומר להיות נקרא בו או אחד משאר יסודות אמנם בהיות יסוד האש מעולה שכל היסודות לקרוב אליו יתברך נקרא בו כמו שאמר רבי אליעזר מאור לבוש לפי קירוב המעלה אמנם לא תמצא עליו ית' שיהיה נקרא כיסוד אחר לומר כי הוא כוח ומים או אחד משאר דברים ולא תטעה במה שאמר ורוח אלקים מרחפת והו כמו אש אלקים קדוש הוא עובר עלינו תמיד והדומין לו לא להיות הרוח אלקים ולא להיות האש אלקים וכן כל התורה כולה אכנע אלקים לא להיות האכנע אלקים כל שכן כיסוד המים וכל שכן הארץ ואם כן התבונן בהיות מעלת האש יותר משאר היסודות שהיא ראשונה במלכות ולפי זה הדרך יש לך לדעת ולדע כי ראשית הנמצאות מכה ההויה הוא האש באמרנו ויאמר אלהים יהי אור ואלו הן השכלים הנכבדים הנקראים אור לבוש בהיותו יתברך נקרא אש ונקרא אור לבוש והתבונן זה הענין עד מאד ויש לך לדעת התחלקו כל הדברים ולהתבונן כי זה שאמר ויאמר אלקים יהי אור שענינו נוטה לאש המתכבה לבינו באמרנו כי ילד אלקים אש אוכלה הוא ואמנם לא ככה אותם לומר כי הוא דבר מכל שאר הדברים ולפי היות האש בתכלית העילוי מכל שאר הדברים ושאר כל הנמצאים כי אתה יודע שאין בכל הדברים הנראין לעין דבר שלא תוכל להתקרב לו ולמשמש בו בלתי דבר אמנות כי אש יסוד האש כי אתה יכול למשמש בכה מתנועע בים ובארץ ובכל הדברים הנמשכים אחריהם אמנם יסוד האש לא תוכל למשמש בו בתכלית הקורבה הלא הסתכל במאמר החכם עליו השלום הייתה איש אש בחייו ונגדיו לא תשרכנה אם יהלך איש על הנחלים ורגליו לא תכוינה ויש להתבונן בהיותו יתברך כמשל לאש כי הכל מקבלים ממנו שפע והנאה וחס אמנם אין כח למשמש בו בשום קרוב בקירוב כשר ביד או בשאר איברים והוא יתברך פועל הכל ובורא את הכל והכל מקבל ממנו שפע ואמנם אין כח בכל הנמצאים להגיע עדיו באמרנו כי לא יראי האדם ומי ופירושו ואפילו חיות הקודש ולפי זה הדרך יש לך לדעת ולהתבונן האגילות הגדולה שיש לאש על שאר היסודות שבעולם כי באש ילדו בשפט ולפי זה הענין שלי לעוררך על עיקר גדול ופינה חוקה כיסוד השבת כי כבר ידעת כמה הוא חומר האיסור שכלל המלאכות ביהוה תכלית העדות הגדולה עליו יתברך בהיותו מעידים שהוא חידש העולם והמציא בנשמה ימים ולפיה הענין יש לך להתבונן הדבר שפרסם יותר שאר הדברים באמרנו לא תבשרו אש בכל מושבותיכם ביום השבת ומנע טלטול האש בתכלית המניעות יותר מכל שאר הדברים ושאר כל היסודות שבעולם כי אנו מטלטלין בשבת שים וארץ ושאר כל הדברים אמנם יסוד האש בתכלית המניעות הוא נכבד לדעת כי האש הוא ראשית החדוש ותחילת ששת ימי החדוש והוא עיקר כל המלאכות ויסוד כל שאר היסודות כי אחריו הכל נמשכים וכל המלאכות בו נמרות וענין איסורו בשבת יש לך להתבונן כי זהו תכלית העדות בחדוש העולם כי שאר שאר טלטול האש ראשית כל המלאכות והוא ראשון לחדוש האש וכל המלאכות בו תלויות ומאחר שהוא באר כי כל שאר המלאכות שבעולם מנועות ואסורות ובהיות האש ראשית כל המלאכות ונאסר טלטולו כל שכן תכלית המלאכה והרי מפיא מוכיח עליהם ואחר שכן ארי לך העדות בדבר כי ביות טלטול האש באסרת בשבת הרי הדבר טובה כי העולם שחודש הוא וראשית חדושו הוא האש

אלהות. הרי תכלית קבלת עול מלכות שמים היא העבודה והעבודה היא כחנות החדוש. כי בהיות העובד עובד לפני אדוניו, או הדבר כיכר כיוה עבד וזה אדון. ואם כן הרי תכלית הכוונה היא העבודה. וכן בהיותו מעידים על הייחוד. כל זה להביר אלהות. אמנם בהיותו עובדים הרי המעשה גדול מן העדות. כי כוונת העדות להניע אל המעשה. ואשר שקד דילג לאסור טלטול האש בשבת כדי שבעיד כי הוא יתברך חדש העולם מאין. כי האש ראשית החדוש ודין הוא להיותו טלטול האש סותר. כי כוונת איסורו לנו הוא להעיד על אמתתו. ומאחר שנעבוד לפניו הרי העבודה גדולה מן העדות. ולפיכך אין לבטל העבודה מפני העדות כי המעשה גדול מן המאמר. ואם כן הרי טלטול האש לפניו בשבת תכלית הנוונה באמתתו. באשנו עובדים לפניו בהיותו יתברך ממביא העולם והמביא אותו בכללו והוא אלהינו ואנחנו עבדיו ואין עדות גדולה מזה. בהיות העבדים עובדי לפני קונו ובהיות טלטול האש לזכרו באיסור גדולה זו היא העדות כי גריבים אלו להעיד ולפיכך נאסר טלטול לזכרו כי אנו עדים כאמנם. והעדות שלנו נגמרה באיסור האש והעדות שלו יתברך נגמרת בעבודה לפניו והעבודה שלו גדולה מעבודתו. ולפיכך אין לבטל עבודתו מפני עדותו. והדין בזה להיות טלטול האש נאסר לנו בשבת כדי שגדע אמתת קדמותו יתברך וחדש העולם. ואמנם בהיות העבודה לפניו על צד התמיד. כלומר להיותו מתמיד השמים והארץ תמיד בקיומם על שבת ימי השבוע. הרי העבודה הזאת מעידה עליו שהוא יתברך מתמיד כל אישי העולם צחוקתיהם. ואמנם השינוי הנעשה לפניו בשבת להיות בו קרבן מוסף בשבת יותר משאר הימים. לדעת ולהעיד כי יום שבת קבוע הוא לעולם ועליו כל העולם כובד בשבעה ימי השבוע. והרי העדות הצבולה לפניו גדולה מכל עדות שנעולם בהיות עדות העבודה תמידית על היותו מתמיד כל אישי העולם בקיומם. וזה היא העדות הכוללת כל חידוש העולם והנהגתו. ואמנם כי איסור טלטול לנו עדות על החידוש. והיותו טלטול לפניו עדות על החידוש ועל ההנהגה התמידית. ולפיכך על פני שנים עדים יקום הדבר. בהיות עבודתו עדות על החידוש ועל ההנהגה. ובהיות איסור שלנו עדות על החדוש ואין דבריו של אחד במקום שנים. ואם כן הרי האיסור שלנו עדות נודר מוכרח במקום שבו להיות יום קבוע ובהיות התמיד שוב עדות על התמיד העולם ותנועה וקיום כל המינים בו. והתבונן כמה הפלג רבותינו וזכרונם לברכה עליו הענין הנכבד באמרם אלמלא התמידין לא נקיימו שמים וארץ. והתבונן כמה הפלגו בהיות העבודה אצל עדות התמדת העולם באישי השמים. ואם כן התבונן אחי באיסור טלטול האש לנו בשבת והיותו מותר לפניו יתברך וניתוסף בו קרבן מוסף בעבודה יותר משאר הימים. הוסף עדות על היות יום זה קבוע לחדש העולם. והתמיד עדות נכונה על התמדת העולם ותנועה כלליו ופירושו וסדר קיומם. ואם כן יש אחי לדעת כי מה שנינו לנו יתברך לאסור כל המלאכות בשבת ונאסר טלטול האש. כל זה כדי שנגמם לחקירת אלהות ולדעת למה נאסרת האש ונאסרת המלאכה בשבת עדות על היות העולם מחודש בשעה ימים. וביום השביעי שבת. ואיסור טלטול האש עדות על היותו ראשית חידוש העולם וכל מלאכתו אש. והרי כל המלאכות נמשכות אחר האש. ובשבעה זה וזה כוונתו לדעת כי הוא יתברך חידש העולם מאין וראשית לחדוש העולם. והוא האור הראשון הנברא הנקרא אור לבוש. וזה אש דקה מן הדקה. אשר מאמתתו נתהוו שמים וארץ בדך השתלשלות היסודות. אף על פני שהשמים מאור לבוש והארץ מהשלג שתחת כפא כבודו. אל מקום אחד הכל הולך. ובהיותו אורסיר טלטול האש בשבת. שהוא ראשית המציאות הנקרא אור השכל. או אש דקה מן הדקה. הרי געיד כי העולם מחודש וכי הוא מחודש מאין לא מחומר קדמון. אמנם היסוד הראשון מחודש הוא מאמתת ההויה. אמנם תדע כי עדות בזה גריבים אנו אותו כדי שגדע כל זה ולפיכך נאסר לנו הטלטול באש כדי שנקיר למה. ואז נגיע לאמתת הכוונה ונודר גדול הוא לנו. אמנם בהיות טלטול האש מותר במקדש בשבת בזה. היא עבודתו יתברך והיא האמת כי כוונת החדוש לכך היתה לעבדו ולקבל מלכותו ובאמת כי הוא יתברך אינו נדיך להיות טלטול האש נאסרת בשבת לפניו כי הוא נדיך להעיד עליו. אמנם גריבים אנו להעיד עליו ולא מנד היותו יתברך נדיך אל כל מה שחידש. אמנם הכוונה היתה בחדוש לקבל מלכותו ולעבדו בעבודת הכפס ובעבודת הגוף כי זהו סוד התפלה והתמיד. ומאחר שכל מה שחדש לא נברא לזכרו כי אש לקבל מלכותו ולהזכיר

האש. מאחר שנגע טלטול האש שהוא ראשית כל המלאכות שנעולם אסורות מאחר שדלת התחלתו נעולה. בהיות האש נאסרת מאיזה נד יכנס למלאכה כשהותחלה באיסור. ואם כן הרי העדות נכונה בהיות איסור האש בשבת עדות על חידוש העולם. כי בדבר שהתחיל בחדש העולם וכשעת ימי המעשה ונאותו ראשון להתחלה שבו ית' לשבות. וכשנבות בראשון לכל ההתחלות הרי כל שאר המלאכות נכללו בשביתתו בי אל מקום אשר יבנה הראש אחריו ולכן. וכשהאש נאסר הרי כל שאר המלאכות אסורות כי ממנו הן נמשכות. ואמנם בהיות טלטול האש מותר במקדש בשבת ונאסר לחולין. דבר זה מביא הוא לכל משכיל. כי על כל פנים העבודה היא העדות עליו יתברך שהוא האדון ואנחנו עבדיו ומשרתיו עובדים לפניו בעבד לפני קונו פעמים בעבודת השכל. ופעמים בעבודת המעשה. ואמנם כי כל העבודות שנעולם גריבים אנו לעבדו ככולן. ועבודת בית המקדש כולן המתנהגות על סדר הימים. היא תמיד ומוסף. והתמיד הוא העדות על היותו יתברך שתמיד העולם בחוקות עמידתו בין העלונים ובין התחתונים. והוא סוד עבודת התמיד. והתבונן בהיות עבודת התמיד. ושאר כל הקרבות על ידי האש. כאמרם אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה. אמנם קרבן המוסף הודעה על ענין ידוע שהוא יתברך חדש באותו היום או באותו השעה. וענין מוסף השבת עדותו נכונה בהיות השבת מיוחדת בקדושה יותר מכל שאר ימי השבוע. והשבת היא קביעות החשבון החדש לעולם כי בו נשלם שבוע ונחמך חלילה. וכן תמיד וכל שבוע ושבוע עדות על החדוש. ובהיות השבת נמשלה יותר משאר הימים כיתוסף בה קרבן מוסף. והמוסף עדות על ההוספה. ונחזור למה שהיינו בו ונאמר: דע כי בהיות טלטול האש נאסר בשבת לחולין ומותר בקודשים כן הוא. ולכך היתה כוונת האיסור לחולין להיות היתר לקודשים. ובהיות טלטול האש נאסר בשבת לחולין. זהו תכלית העדות עליו יתברך. כי העולם וכל אישי מינו נתחדשו בשעה ימים. ואש ראשית כל מלאכת החדוש כי הוא נחחדש תחלה. ואחר כך נמשכו לפעולות. וכשאנו שובתין בשבת עדות להיות השביעי שבת ואסר לנו טלטול האש וזהו ראשית השביתה. כי זהו תחלת מלאכת החדוש וכשאסר טלטול. הרי געיד כי העולם מחודש. מאחר ששבות ביום שבת מכל מלאכתו. ונאסר טלטול ביום השביעי מפני היותו ראשית חידוש כל המלאכה. ובשבעה זה או כוונתו לדעת כי הוא יתברך חידש העולם מאין וראשית לחדוש העולם. והוא האור הראשון הנברא הנקרא אור לבוש. וזהו אש דקה מן הדקה. אשר מאמתתו נתהוו שמים וארץ בדך השתלשלות היסודות. אף על פני שהשמים מאור לבוש והארץ מהשלג שתחת כפא כבודו. אל מקום אחד הכל הולך. ובהיותו אורסיר טלטול האש בשבת. שהוא ראשית המציאות הנקרא אור השכל. או אש דקה מן הדקה. הרי געיד כי העולם מחודש וכי הוא מחודש מאין לא מחומר קדמון. אמנם היסוד הראשון מחודש הוא מאמתת ההויה. אמנם תדע כי עדות בזה גריבים אנו אותו כדי שגדע כל זה ולפיכך נאסר לנו הטלטול באש כדי שנקיר למה. ואז נגיע לאמתת הכוונה ונודר גדול הוא לנו. אמנם בהיות טלטול האש מותר במקדש בשבת בזה. היא עבודתו יתברך והיא האמת כי כוונת החדוש לכך היתה לעבדו ולקבל מלכותו ובאמת כי הוא יתברך אינו נדיך להיות טלטול האש נאסרת בשבת לפניו כי הוא נדיך להעיד עליו. אמנם גריבים אנו להעיד עליו ולא מנד היותו יתברך נדיך אל כל מה שחידש. אמנם הכוונה היתה בחדוש לקבל מלכותו ולעבדו בעבודת הכפס ובעבודת הגוף כי זהו סוד התפלה והתמיד. ומאחר שכל מה שחדש לא נברא לזכרו כי אש לקבל מלכותו ולהזכיר

אמנם לפני יתברך מה בקך בי און להורו ולא כדי שיבין הא
יותר מה מה יהי' מכין וידע כי כל התכלית הולך בו יפסקו כי
הנזק לנלאייר טלטול האש כדי שגדע שהוא ית' חדשו
אמנם מה נזק לאסור לו והרי הכוונה כולה אליו תשיקתו כי
הואית אינו נזק דבר כדי שגדע דבר לזכור אבל אינו שגדע
כעשה כל מה שגדע לזכור חיון אמת' אמונתו ומה שגדע
טלטול האש לדעת שהוא ועל מה זה אמנם מה ידע השם יתב'
יותר מה שהוא ידע שגדע האש לפניו על מיייעד' בהיות האש
באשר לפניו במקד' כי אנו נעיד עליו באיסור טלטול האש אמכ'
הוא על מיייעד' והכוונה כולה לזכור ובו יפסקו התכליות
ואחר שכן הוא הרי העבודה גדולה מן העדות כי כוונת העדות
בדי להגיע לעבודתו יתב' ואחר שהעדות תמיד לפניו בבית
ההקדש גדולה היא מן העדות שלנו ולפיכך אינו דין להפסיק
העבודה מפני העדות כי וז' באמת וזו בשמים כמו
שביארו לעיל - ובאמת כיון שהוכחנו שהעבודה גדולה מן
העדות לפי זה הדרך ישלך לדעת' כי המדות כולן תלויות
בשני אלו השניינים באיסור טלטול האש - ובהיתרו לפניו מכות
עשה כנגד התינו' מנות לא תעשה כנגד איסורו' ובאמת כי
תשאל המדות תלויות בלב ובידים עניינם בעדות ובמעשה
וזה הכלל המדות כולן' וזהו אשר בכל לבך ובכל נפשך
ואם כן התבונן הנניין הנכבד הזה הנכלל בענין שביית השבת
ובאיסור המלאכות בו ובאיסור טלטול האש - כי אלו הן המדות
האלהיות ישרות ומכונות לשד ישר מורות לאדם דרכי החיים
וכלן דברי אלקים חיים - והם ענפי החיים משם' והתבונן כל
סוגו ומגוה ממדות התורה כשה תלי' תלים תלוין מקצותיהם
ואין שם מגוה שלא יהיה לה דרכים גדולים ועניינים שתולים
על פלגי השכל - כי אין מגוה שאינה לשמה ולכוונה ידוע'
ולענין מורה סוד המלאכות' ולפי זה הדרך והכונה רבותינו ו'
להורו ולומר וזהו במכוה קלר בכחמורה' וכלה שאין
אנו יודעים הכוונה האחרונה חזר לה ואמר אותה שנשכיל
שהוא קלה' אולי היא חמורה מן החמורות ומרוב כבדותו
בעלמה ולא נשיג בה כוונה על כיוצא בה - נאמר אלהים
הבין דרכה והוא ידע את מקומה' כלומר שהו לזכור יתבר' ידע
הכוונה במה שבוה' ואין מי שוכל להגיע לתוך הכוונה
האלהית' ולפי זה הדרך מתחלקת כל מנות התורה' וכמה
הפליגו רבותינו וז' ברמיהם באמרם אכל הכוונה הזאת וסתמו
השואמר באמרם במסכת ברכות' לזולש יטלים אדם פרסיותו
עם קבוצ שנים מקרא ואחד תרגום' ואפי' עשרות ודיבון
ואם ישלך עינים התבונן במה הפליגו רז' לומר אפי' מקרא קטן
שבתורה הקיץ כנגד אנו שהוא יסוד כל היסודות' ולפיכך
אמר אפי' לו עשרות ודיבון' כלומר אפילו פסוק שצולה בדעתך
שאינו רק פסוק ענין' נזק אותה לגמור שנים מקרא ואחד
תרגום' ואולי תבין כי מה שאתה רואה דרך פשט אינו כן
כי אם מחסרון דעתך' כי כוונה ידוע יש לו על שהנכתב
בתורה ובמה לשונות כאלו הפליגו עליהם זל' ואולם ינאלו
מכוונת מה שאנו בביאורו' אמנם כולו יסוד גדול הוא למה
שאלו מתבססים בו' ומשתה חמור ואמר דע כי
איסור טלטול האש בשבת והיתרו במקדש' אלו שני דברים
ועניינים שגליהם כל המדות תלוין כבוד לאין ומנות עניים
כלומר מנות לא תעשה ועשה' וזהו העיקר בהיותם תלויות
בזל ובדידים' כלומר בעדות ובמעשה יש שאינו במעשה
העדות באה בהם ואשרוה במעשה' הרי העדות נגמרת וכל
מה שתוכל להשיג תשיג' וכל מה שתוכל לעבוד עבוד'
כי שתתן העדות והעבודה תכנס למעלת האהבה' ותדע
לך באמת' כי באלו שני הדברים נכתב אברהם אינו כליו
השלים בהיותו בקרא אהוב' מהך העדות ומתוך המעשה
בעדות תמצאה מעיד באשר בכל מקום שהיה הולך ויקרא שם
אברהם בשם יד' : כיוצא העדות עליו תנך בהיותו

מחלש העולם כמו שכבר ביארו ורמזו' ופעמים הרבה
תמצא כתוב באברהם כך' וישע אשל בבאר שבע ויקרא
שם בשם יד' אל עולם - ויבן מזבח לידו ויקרא בשם יד' -
זהו דרך העדות בהיותו יחיד ומיוחד - ואברהם אינו ע"ה
משיג עליו תמיד - אמנם המעשה בידים והעבודה שאל
באברהם עליו השלום' זו היא העבודה שהיא קיום על כל מה
שתשיג מקודם לכן' וזו היא העקידה' באומרו יתברך לך
אל הר המורה והעלהו שם לעולה' ובאומרו ויבוא אל המקום
אשר אמר לו אלקים ויבן שם אברהם מזבח' ויערוך את העצים
ויעקוד את יצחק בנו וישם אותו על המזבח ממעל לעצים'
וישלה אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחוט את בנו - הרי
כל מה מעשה בידים וצנודה מקיימת את כל העציות שהעיד
מקודם לכן' כל המזבח שאל' בו תחלה מדרש' (בא מקרא)
הוא ולא תשאל בו עולה ולא קרבן ולא מעשה בידים כי אם
ויקרא בשם יד' וזו היא דרכו והנהגתו בעדות עד שגשתלמה
כוונתו בו' ועד שעת העקידה' ואז נשלים ע"ה כלנו ובידים
בעדות ובמעשה' והתבונן העיקר הגדול הזה שאנו מצוירים
אותך עליו' ואז תגיע לכוונת העקידה שאלה לאברהם
ולכוונה קריאתו תמיד' ותמצא העקידה תשלוס הקריאה
להיותה חותם וקיום על כל מה שהעיד מקודם לכן' וזוה
נגמרת בעבודת הלכ' ובעבודת הידים' בהיותו פיו ולבו שוין'
כשתשיג תמיד תכלית העדות להגיע אל המעשה' וכשהגיע
אל המעשה אונשלים הכוונה בו' באמר כי עתה ידעתי כי ירא
אלהים אתה' זו היא עבודת שכל' ולא חשבת זו היא עבודה
עבודה שבידים' ועל זה נאמר עתה ידעתי' ועם זאת
תראה מה היתה אחריתו ומה הגיעו סוף המעשה הזה'
בהיותו ראשית לאומה' מיוחדת לו יתברך' ובהיותו יתברך
פתגלה לאומה זו בשתי דרכים שהלך בהם אברהם' והם
מדות לא תעשה ועשה' שזה עבודת הלכו הידים' ולא עוד
ויספרו של אברהם אינו אכלו הבנים' וממלה הדך ישלך
להתבונן כי על יסוד גדול ונכבד באה העקיד' לאברהם ובידו
לא על דרך מקרה ולא על דרך ביוון' בלתי כוונה אחרת -
כי הכוונה מסודרות כהלתו בעדות ובעבודת הלכ' עד
שהגיע למעשה ולעדות הידים' כיון היא הכוונה המושלמת'
והעקידה היא כחותם לכל מה שקדם לו' ובעקידה נשלמת
הכוונה באברהם אינו בלב ובידים' והרי כל המדות
תלויות בו' לא כמו שצולה על חסרי הדעת' כי הוא
יתברך נשאו כדי לדעת מה כלנו' ולידע מה שלא היה יודע
קודם לכן' כי הם חסירים ויש יסוד חסרונם באלהים בהגלותם
בדעתם כי הוא אינו יודע עד שרואה' וזהו תכלית הכפירה -
אמנם העדות שאלה באברהם אינו' הייתה כדי להיות
מושלים בעדות ובעבודה' כלומר בלב ובידים' כדי שתושלים
הכוונה בו' ובהיותו עובד ומשיג ידעו כל העולם כי פיו ולבו
שוין' הן הפה להעיד והלכ לגמור במעשה בידים' ולפיכך
בתנא לעיני העולם לא היות נסיונו חסר לו יתברך' כי הוא
אינו נזק לדעת על ידי הפעולה' כי הוא יתברך נוחן לבנות
ובלית' לא נוחן ידים ומעשים' כי הבחינה שאלו בלב ולא
בידים' אמנם הבחינה לשאר העולם בידים ולא בלב
באשרו כי האדם יראה לעיניו וי' יראה ללב' ובדרך זה בא
הנניין לאברהם לדעת כל האומות וכל השונות כי לא
לחנם עשה עם בניו ששה בהיותו גואל אותם ונתן להם
קמה מאויביהם' כי הוא יתברך ויתעלה נוגד חסד
לאליהם' ונעבור עבודת אברהם ובאברהם שקדם לו
כל מה הונך לגמול לבנים תגמולו לעולם' באמר תמיד
זכור לאברהם' והוא חדין לינחק ולישאל' אמנם
הן בקרא ידוע אברהם אהבי' ובהיות אברהם בתכלית
השלמות בעבודתו' התבונן סבת היות נדקו שמורה
עד אלף דור' ואם נדקו לזכר עד אלף דור התבונן באשר כל
הנדיקים

הנדיקים כמה עולה ואם כן אין להם לישראל לעולם נד כליה כיעד שלא נגמר זכותו של אברהם באהובותו של יצחק וכן יעקב וכן מה שאמרו אמנם אין יכולת ביד המקטרג לקטרג כולי האי להיות כליה חלה על ישראל לעולם מפני הכטחה ו' ביאלף דור ואלף דור' התבונן כמה אלפים בספסוף אלפי הנדיקים וזהו עדות הנשחון עליו יתברך היות ישראל קיימים כימי השמים על הארץ ואם כן התבונן היסוד אשר ישראל מיוסדים עליו שאין לו שינוי לעולם כאמרו אנו לא שנית ואם כן בני ישראל לא כליתם לא כלו אלף דור של אברהם עד שבאו של יצחק ושל יעקב וכן הנאים אחרים ולפי אינו יכול לשנות אתם באומה אחרת כי השבוע קיים היא לעולם וכמו שאין לבד איפירות שינוי לעולם כך אין להם כליה כי בטרג יכלו אלף דור שלהם מתחדשים כמה אלפים דורות משאר החסידים הבאים ולפיו הדרך אין לבני יעקב כליה לעולם וזהו סוד אמרו תמיד זכור לאברהם וכו' כלומר שאי אפשר לית' לשנות מדיבורו להיות זכותו של אברהם סגנית אלף דור כן ליצחק וכן ליעקב וכן כל השאר כלומר זכור לעולם כריתו דבר נזה לאלף דור כלומר דבר נזה לאברהם וקיים כי בעבור נזכר חסד לאלף דור וכן יש לך להתבונן בענין המופלג הזה ולדעת כי כוננת אברהם וכל מה שבא בו להיות האומה הנמשכת מאתו נכללת בדקתו ואם עשתה היא זכות ונדקות שתוכל להשען עליהם כמה טובה כפולה ואם לאו עליו יתברך חוק מוטל וחוב גמור להשלים אלף דור של אברהם אפילו בהיות ישראל חוטאים לפניהם וזהו מאמר הנביא ברום ראש תוכוח וסוד ראש אברהם פירש אפילו בשעת הרומם עלישראל יש לך לזכור על כל פנים אלף דור של אברהם לפחות פחות כי אלף דור שלו בלתי ספק הוא כי כדבר קראת אותו נאהב ואם שכן בדקתו עומדת לאלף דור בלתי שום פקפוק וזהו ברום ראש תוכוח אפי' בתכלית ההמה והקפד אלף דור של אברהם קיימים הן לבניו אפילו בעת הועם ולפיכך אלו העיקרים הגדולים אשר ביארנו יש לך להתבונן ענייני הנסיון שבאו באברהם אינו עליו השלום והנראה ספערותיו כי הכל בסדר הכונה להיות אברהם יסוד לאומה נולדת ממנו ואם היסוד כן התבונן כי הבנין קיים הוא לעולם כי הבנין מצינו היסוד וכשהיסוד קיים הבנין עומד ולפיו הדרך נרמז והיה כענין שחול על פלגי מים אשר פרי יתן בעתו בהיות שהשמים קיימים ובעוד שהשמים קיימים ראוי הוא לשפוט ענין ולשאת פני וכן הוא ענין אברהם בהיות אלף דור שלו שמורים ראויין הן בניו להיות קיימים וקודם שיפסקו לבלות אלף דור שלו כמה אלפים נולדים ומה הדרך יש לך להתבונן בעיקר הגדול הזה בהיות ישראל אומה מיוחדת לו יתברך ובהיות אברהם ראשית אומה זו וכשתבונן כל זה או יתבאר לך אמת כל הדברים והעניינים שבאו באברהם וכן בכל השאר דקיק ותראה כי אומה זו שבוזת בסדר הכוונה אליה והיא בנין שאין לו כליה לעולם והתבונן כמה שאמר דבר נזה ואמר אחרי אשר כרת את אברהם ושבועתו ליצחק ואחריו ויעמידה ליעקב לחם ואם כן הרי לכל ישראל כרית כרות לעולם וזהו שאמר ולישראל ברית עולם התבונן בסדרה הגדול הזה ותראה שאין להם לישראל נד כליה לעולם בהיות אלף דור של אברהם ושל יצחק ושל יעקב אחי שטול עליו יתברך לשמור לעולם ברית עולם ולפיכך תשגא ביעקב שהוא חותם האבות חק באמרו ויעמידה ליעקב לחם להיותו יתברך סקבל עליו חוקו לגמרי ולפיכך זכור לנדיק לאברהם וליצחק וליעקב והנה הרמזנו המאשרים ויבאנו מכוונת מה שהיינו בביאורו אמנם הכל עניין נקשר הוא ומאלו הדברים יש לך לדעת ולהתעורר כמה שגא באברהם בהיותו עומד לפניו יתברך בעבודת הלל ובעבודת הדין והריקוים כל ההירה בעדות שהוא השאמר ובעבודה שהיא המעשה

ואם כן אלף דור שלו שמורים בהיותו עומדת לפניו והכל במה שקיים והעיקר בזו יתברך בהיותו עומד עבודת הלל ובעבודת הדין כי אלו הן שני דרכי התורה ולפיכך אמרנו בהיותו טלטול האש כאשר לנו בשבת הוא מכון כנגד עבודת הדין משם והרי בעבודת המעשה נגמרו עבודת הלל ואם כן אין להפסיק עבודת המעשה נגמרת כנגד עבודת הלל כי גדול המעשה יותר מן המאמר והעאמר יותר מן העדות והתבונן כי בעבודה אנו מתקבלי' לאסתמו ואם נדקקים באורו כאמרו ואותו תעבדו ונתדבקו וכן אמרו את ידוד אלךך תירא וזהו עבודת הלל ואותו תעבדו והיא עבודת המעשה ואותו תדבק וזהו ענין אברהם שמש כי ירא אלקים אתה וזהו היות יתברך אלךך תירא וזהו עבודת הלל ולא חשבת את בך כנגד ואותו תעבדו וזהו עבודת המעשה ואחריו כי נשבעת כנגד ונתדבקו והרי לך ענין מכון כנגד ענין והכל בסדר הכוונה העליונה והרי לך עבודת בית המקדש ראוי להיות תמידית ואין לך הפסק מאמר המעשה הדין הכוונה נגמל וכן יש לך להבין בהיות האש תמיד בבית המקדש כאמרו אש תמיד תוקד על המזבח בהיות התמיד הנמצאים עליה האש כי היא יסודם ולפיכך אמר אש תמיד תוקד להיות התמיד כנגד התמיד הנמצאים ברומו יתברך ואין בזה נד ספק ולפיכך תדע לך כי יסוד טלטול האש שלנו הוא הגורם להתיר במקדש וכוונת איבורו היא סבה להתירו והפה שאמר הוא הפה שהתיר והתבונן אמרו אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה במקדש אמנם בגבולין כלומר לנדיק חולין לא תבערו אש בכל מושבותיכם ולפיו הדרך יש לך להתעורר בהיות תפילות כנגד תמיד עבודת הלל ובעבודת הדין ולכן נתקנה התפלה לגם עבודה בהיותה עבודת הלל ובהיותה מקובלת כקבלת העבודה ואף על פי שהבאמר וזה כפועל על כל פנים פעולה גדולה מן המאמר אמנם כשאין שם פעולה הרי במקומה תפלה כדי שלא תשתכח תורת העבודה ומאחר שכן הרי עבודה פעולה שכל והרי טלטול האש בשבת במקדש עדות בדורה עליו יתברך יותר מן האיסור שלנו אף על פי שזו עדות וזהו כבוד גדול ונכלל מפורסם באיסור טלטול האש לחולין ובהתיר ולקדשים ואחר שביארנו לך אלו העניינים הרי לך העדות כדורו שבאויסור טלטול האש ובאיסור שאר כל מלאכות בשבת ואינו מודים ופסידים היות העולם מחודש ושהוא יתברך חדש מאין ולפי זה העיקר הנכבד יש לנו לעורר עוד בהיותנו מברכין במוצאי שבת בורא שאורי האש לדעת כי התחלת העולם ומחודשו כולם מחודש מאור חדש והרי אנו מעידים עליו במוצאי שבת שהוא יתברך ברא ים מאין ושהאש הוא תחלת החדש והוא תחלת מלאכת השמים כי המלאכות בזוגות וליכך דרך אור ששבת יש לך לעיין בעיקר הגדול הנמשך עד הנה וכן יש לך לדעת כי מה שאנו אומרים שתחלת כל היסודי' אש אל יעלה בדעתך שהוא אש גופני אמנם אש דקה מן הדקה שאין דעתנו סוגעת עד התכלית ולפי' אומר אור ולא אש משם כי אור שכל נקר אור וכל דבר שאינו גופני שכל הוא וכן התבונן כמה שאנו מברכין בורא מאורי האש בהיות מאורי האש נמשך בצרכים לדעת כי האש שאנו אומרים שהוא ראשית היסודות אינו אש גופני אמנם הוא אור השכל אש דק אשר בתכלית הדקות וכן הוא הרמז בהיות האור נמשך אחר הצרכים כי המאור הנראה ככפון אינו גוף האש אמנם הוא רחוק מדבר גופני והוא דבר דק הוא עד מלך והתבונן מה הענין הנכבד ולפי זה הדרך יש לך להתבונן ולדעת כי המאור שנתהוה ראשון כל כך הוא בתכלית הדקות שאין הדעת מנעת מדיו ולפיכך נסתתמה מציאות המלאכים תחלה בהיות מציאותם מציאות שכלי והתחילת יתברך בביאור הנגלים הנמשך אחרים

אחריהם שהם מציאות חומר. וכולם נמצאים הם מאמתת היסוד הראשון שהם השכלים הנקראים אור לבוש כשו בציורנו למעלה באר היטב. ובאמת כי השכלים שהם אור לבוש כסגור מאמתת קדשותו יתברך כבוד ה' שהיא הקודמות לכל בורה וכל שכל. כי ההויה גורמת להיות הכונה בורה או בשכל. ואנו רוצים לעורר עוד על היותו יתברך נקרא אש לא אש גופי חילה וחם להיות כוטה לבד שום במבא שכל הפעמים. אשם להיות האור הראשון סתהוה מאמתת ההויה כתבנה באות האור. לא להיות אותו האור קרוב לו יתמשאר כל המעלות. ולא מכני היותו יתברך שותף לשום בד שיתף בורה או חומר לחילה וחם. ומכל אלו הדברים שפירשונו ביסוד האש. יש לך להתבונן עיקרים גדולים ביסוד השבת בהיות השבת פדות על חרש העולם. ואמנם הענין שיש לך להתעורר עליו הוא סוד הכדלה במציאות שבת. בהיותו כושר מכלים בסדר הזה. המבדיל בין קדש לחול. בין אור לחושך ובין ישראל לעמים. ובין יום השביעי. לששת ימי המעשה. ומה שנתערך לדעת בהיות אלו מיוחדים לסדר ההכדלה ויהיה ששאר כל הדברים. חדע לך כי כל דבר הנאמר בו הכדל אינו וולתי. בהיות אותו הענין כולו ממין אחד נקרא והכדלתו אינו הכדל ממקום. אלא הכדל פעלה ועליו גדול וכבד. אמנם תדע לך כי קודש וחול שהן ראשית ההכדלה מין אחד הן. ואלו הכוללים שאר הבאים אחריהם והתבונן בהיות שבת נקרא קדש. ואשר ימי השבת חול. ואף על פי שאלו ימים ואלו ימים וכולם מין אחד. וההכדל שבתים הן הכדל מעלה ועליו לא הכדל מקום. וכן בהית הכהנים קודש וישראל אצלם חול. וכן בהיות עבודת המקדש קודש ושבתון חול. וכן כל הדברים הנמשכים אחר זה. כי הדברים המובדלים במין ובטבע. אינו בדרך להכדיל. אמנם שני דברים הכשענין בקרה אחת. ההכדל בדרך ביניהם כגון בהיות ימי החול וימי השבת. עולם בקרה אחד. וכולם ימים. ובניכא באלו כדרך הכדל. וכן נאמר. ולפיכך תמנא המבדיל בין קודש לחול. בהיות ההכדל בדרך גדול ביניהם. שם לא תבדיל בין ימים. הרי כולם ימים אחדים. ואם לא תבדיל בין משפחות ישראל. הרי כולם ישראל. וכן ההכדל שבין אור וחושך. כי אור וחושך סודם אחד הוא. אף על פי שתרצה אותם הפכים בדומיהם שניהם. מם יסוד אחד הם. כי האש היסודית נקראת חשך. ואמנם האור הראשון אור השכל ואור מתהווה מאמתתו. ואם כן הרי יסוד האור והחשך אש כולל אותם. אמנם עליו האור על החושך כעליו השכל על ההרגש. ומה נעשים דברי שלשה עליו השלש. כי יתקנו לחכם הכסיל. ביתרון האור מן החושך. והתבונן כשהפליג בשמוחם וכפיל שניהם בני אדם הן. אמנם הכדל המעשה ביניהם. והיא החכמה. כי שניהם מין אדם הן. וכן שמך לזה ביתרון האור מן החשך כי שניהם אש הן. אמנם זו מאירה זו חשכה זו חשך מכין שהוא אש שנאמר כל חושך טמון לבשוני תאכלהו אש לא כופח ופי' מהו החשך אש לא כופח. וכן הוא האמת. ולפי היותם שניהם יסוד א' ההכדל בדרך ביניהם. ולפי כך תמנא כי יסודות האש השכלים העליונים נקראים אור והמורכבים השכלים נקראים חשך. בהיות לא היסודות כמשכים בהכבדתם. ובאמת תמנא כי השכלים הפשוטים נקראים יום כשו האור. כאמרו ויקרא לקים לארץ יום. והמורכבי התחתונים נקראים לילה. כשו החשך. כאמרו ולחשך קרא לילה. אף על פי שאני קורא העליונים אש. והתחתונים אש. והחשך. וזה אור. והיום והלילה. זו בורה. זו גולם. ולפיכך נאמר יוגר אור ובורא חשך. אור בבורה. וחשך בגולם. כי זהו סוד יוגר אור ובורא כל. כי שניהם אש נקראים. והכן אמרו גולל אור ספני חשך. בהיות קרובים זה לזה. ולפיכך נאמר בהם הכדל להיותם מחלקים באחד ונשתיים. וכן ובין ישראל לעמים. כי

ישראל ושאר העמים מין אדם וזני אדם הן. לפיכך בדרך ההכדל ביניהם. בהיותם מין אחד וטבע אחד והרכבת חומר. כי תדע לך שלא אומר בהכדלה בין ישראל לגלגלים. או בין הגלגלים לשלאכים. ולא בין הכהמות לגוים. כי אלו מובדלים הן בספן ובטבע. אמנם אחר דבר שהכדל בדרך זו. והוא בין ישראל לעמים. שאם אין אתה אומר כן. הנה ככל הגוים בית יהודה. והרי כולן מין אחד כלומר מין אדם. וכן המבדיל בין קודש לחול. או בין טהור לחול. או לדבר שאינו למשך עם סינו. וכן הוא הדין בין אור למים. או בין אור לחם. כי זה מובדל הוא. אמנם כלל הדברים שהכדל מחלק ביניהם. וולתו מין אחד הן. ובין יום השביעי. לששת ימי המעשה. בהיותם כולם ימים ההכדל בדרך ביניהם. ולפי אלו העיקרים יש לך להתבונן סוד ההכדלה. באשר חול המבדיל בין קודש לחול. ובין אור לחושך. ובין ישראל לעמים. ואלו לששת ימי המעשה. כפיותם עניינים קרובים זה לזה. ואלו כושים לענין אחד. אם לא יהיה ההכדל ביניהם. כי בכל דבר שהוא משונה במין ובטבע מדבר אחר. לא נאמר בו הכדלה בין מובדלים הן בטבע. אמנם דבר שהכדל מכריחו להיות מובדל נאמר בו הכדלה. וכן תמנא במעשה בראשית אחר ויבדל אלקים בין האור ובין החשך שהו יסוד האש. אש השכלית. ואש הגופנית. וכן מבדיל בין המים וכו'. ובין הימים. הלא תראה כי ההכדל במין השמים הוא. ולא תמנא במעשה בראשית אומר ויבדל מים מאש ולא אש ממים. ולא אש מרוח. ולא רוח מאש. כי כל אלו העניינים מובדלים ועומדין הן. ואמנם מה שאמר בהכדלה בין קודש לחול. בין אור לחשך. ובין ישראל לעמים. כולם תמנא לשון הכדלה. בין קודש לחול נאמר ולהבדיל בין הקודש ובין החול. שאם לא יבדילו הרי הכל חול. כאמרו בין קודש לחול לא הבדילו. ואחול כחכם. והתבונן בין אור לחשך. כאמר ויבדל אלקים בין האור ובין החשך. ובין ישראל לעמים. כאמר ויבדל אתכם מן העמים להיות לי. הרי כבולן לשון הכדל. אמנם בין יום השביעי לששת ימי המעשה. תמנא כי ששת ימי המעשה שעה י' את השמים ואת הארץ. וביום השביעי שבת. ובכל התורה כולה מעידה הכדל השבת משאר הימים. והוא בכלל ולהכדל הקדש ובין החול. ושמוזה העיקר הגדול בהיות ההכדל כדבר שהוא אחד. כאמרו ויבדל אלקים בין האור ובין החשך. כי שניהם אש כוללת אותם. וכן אמרו ולהבדיל בין הקודש ובין החול. כי שניהם הענין המובדל כולל אותם. ככלי שנקרא קודש או חול. וכן אמרו ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי. כי שניהם עמים כולל אותם. וכן אמרו. והכדלתם בין הגמהרי הטהורה לטהמא. כי שניהם בהמה כולל אותם. וכן והכדלתם בין העוף השמיא לטהור. כי שניהם עוף כולל אותם. וכן כל השאר הכדלות. והתבונן בכל אלו שנאמר בהם הכדלה. כי ההכדל במין. ואל תרחיק זה העיקר הגדול מכנגדך. ואלו תקשה עלי בענין ההכדלה. ותאמר למה כולל בה דווקא בין קודש לחול. ובין אור לחושך ובין ישראל לעמים. ובין יום השביעי לששת ימי המעשה וכו'. ולא כלל בתוכם ההכדלה. המבדיל בין מים למים. ובין הכהמה הטמאה לטהרה. ובין העוף הטמא לטהור. כי כולם מובדלים במין ההכדל במין ובטבע. תשובך עלה הכונה :

דע לך כי העניינים אשר סדרו בשדר ההכדלה כולם ראשי התחלות הן. כשו שהן מתחילין בראש השבועה. בהתחלת ימי המעשה. כך כולם ראשי התחלה וההכדלה הראשונה. שהיא המבדיל בין קודש לחול. והו כולל את כל השביות. בין הדברים השכליים שנקראים קודש. ובין הדברים החומרים שנקראים חול. ולאנו שני דרכים כל העולם כולו. נחלק לכל שני הכדלות בין

בין קודש לחיל. ובמים שיש בהן הבדל. תמצא ולקח הכהן מים קדושים בכלי חרס. באור שהוא שכל אינו נריך כי כולו קודש. בישראל תמצא קודש ישראל לידוד ראשית תבואתו. בשבת תמצא כי קודש הוא לכל. בנחמה תמצא וכל מעשר בקר וטלן העשירי יהיה קודש לה' וכן שאר בהמות קדשים. וכן בהיות עופות תורים ובני יונים בכלל הקדשים. ואם כן הרי לך בין קדש לחיל כולל כל ההבדלות כולם. ולפיכך אני אומר כי הוא ראש לכל ההתחלות והחלקים. ולפיכך תמצא כשהתחיל בהבדלת ואמר המבדיל בין קודש לחיל וחותם המבדיל בין קודש לחיל להיות כולל כל ההבדלות כולן. ולפיכך אומר אני שזו היא תחלת ההבדלות כולן ואמר אחריו ובין אור לחשך שזה אור וחשך שהן תחלת המציאות. וזו היא התחלת העולם. כאמרו במאמר ראשון ויבדל אלקים בין האור ובין החשך. והרי הבדלה והתחלת המציאות. ולפיכך כולל אותם בסדר הבדלה. ואמר אחריו ובין ישראל לעמים. וזו היא התחלת אומה. כי ישראל והיתה האומה שהתחילה לכביר אהיה יתברך ולקבל עול מלכות ולעבוד לפניו. ואין להקשות בענין אדם שת' אנוש ואמר ראשי הדורות. ואף על פי שידעו הם וחבריהם יחיד הדור היו. אבל ישראל זאת היתה אומה שלימה שקבלה תורתו. והבדלת מאשר כל האומות ושפחות האדמה. והתחילה לפנעם אלהותו יתברך וקבלה מלכותו. ולפיכך כאמר הבדלה וכלל ההבדלות בהיותה ענין התחלה. ואמר אחריו ובין יום השביעי לששת ימי המעשה. וזו היא כמו כן התחלה. כי יום השביעי הוא תחלת כל המועדים אשר הם בקדשים קודש. וכן תמצא בשבת ויום טוב שהוא מקדש השבת ישראל והיונים. וכן תמצא בשבת ויום טוב שהוא מקדש השבת בהיותו עדות לחדוש העולם. והתבונן במה שהפליגו ז' בענין זה במסכת יום טוב דאיהו מקדש אע"פ. אמנם ישראל מקדש לה' לזמנים על פי הקביעות והמולדות. ולפיכך קודש שבת לישראל וישראל לזמנים. בהיות השבת היא קובעת עבמה. ועל כל פנים תחלת כל המועדים היא. ואם כן אלו ההבדלות הנכללות בסדר ההבדלה כולם ראשי התחלות הן. קודש יחול. ראש לכל התחלות העולם וכל החלקי שבו העברים בין גבוה להדיוט. אור וחשך. ראש לכל מציאות העולם. בהיות ראשית המציאות אש. כאמרו בין האור ובין החשך. ישראל לעמים. ראש לכל התחלת האומות. ישראל השקבלת סוד מלכותו יתברך. ובאמר קודש ישראל לידוד ראשיתו תבואתה. יום השביעי לששת ימי המעשה. ראש והתחלה לכל ימים טובים ומועדים. כאמרו אות היא. והרי אלו העניינים הנכללים בסדר ההבדלה כולם ראשי התחלות. שאין כן בהבדלת מים ממים. שאין זו ראשית התחלה. שהרי האור קודש איהו וכן שאר ההבדלות. ואם כן יש לך להתעורר כי בכל אלו ההבדלות עליו מעלה והבדלת מין. אמנם לא תמצא מבדיל ההפכים שהרי הן מובדלים ועומדים. ולא תחוש לדבר אחר. כי בכל מעשה בראשית וכל שאר הפסוקות לא תמצא לשון הבדל בדבר שהוא מובדל במין ובטבע. אמנם תמצא ההבדל במין בלבד. וזו היא הגבורה העצומה והמשמלה החזקה בהיותו יתברך מושל בכל חלקי המציאות. ובכל מיני טבעי ומבדיל בין החלקים ובין המינים להודיע כי שם שושל על כל חיים העולם. ובי הוא יתברך לשנותו לא במאמר האומדים ביה הפועלים הן ארבע. והקדו והקור והלחות והיוש כי אינם פועלי. אמנם הפועלים על ידי כוונת חובלה הם. אשר הוא משנה אותם ומלשכל לכל יסוד ויסוד דבר והפכו. בהיותו יתברך שלשכ לייסוד האש אור וחשך. שהרי שני מינים מתלבשים ביסוד אחד. וכלה להודיע כי אין שם כלל אישי העולם וולתי היחיד הקדמון שאינו משתנה והוא באחד. ומה נפלאו אשרי ישרוהו דברי הרב הגדול רבינו שם מיימון ז"ל והוא העירי כל אלו העניינים הנכבדים בנפשו הנאמרים בדבריו.

ואמנם כי בהיותך משתכלל צפנין ההבדלות. משה יתבאר לך האמת כנגד האמת. ודעת פיהו יתברך נותן כח בכל היסודות לקבל דבר והפכו בנפשו יתברך. ולפיכך נאמר נביא עניינים שהן אין אחד ההבדלה בהיותו יתברך מבדיל בחיין ונקה בו כח והפכו. והוא היסוד בהיותו יתברך מושל על כל הנמצאים. והוא יסוד כל הניסוי והנפלאות בהיותו כל הטבעים כחלקים לשתי מחלקות. לא כפי המאפיינים הפך האמונה האומרים כי העולם השתנה על ידי הטבע. ואין דבר משתנה מטבעו. ועולה בדעת שאין שם מושל על הטבעי שיוכל לשנותו. אמנם יאמרו כי למעשה או לראוי טבע קיים מבילתי איפשוות שינוי על ידי משנה. וזו היא תכלית הכפירה. כי באמת הוא יתברך הטבעי כל הטבעי. וההבדל במין כדי להשתנות בנפשו יתברך מבילתי שינוי לא וולתי. והוא יתברך באמת מקיים כל טבע על זמן טבעו מבילתי שינוי. אמנם כדי לפרסם אלהותו בהיותו מושל על הכל. ובהיותו נותן לכל הטבעים כח והפכו להשתנות. אל המקום אשר יהיה שמה הנוח ללכת. ומה שנעשה על דעתם של אלו שהוא תכלית הסתירה לדעתנו. והוא תכלית הסיוע והעזר. והוא בהיות העולם מתקיים בטבעיו בלתי שינוי. והוא הסיוע לכל דבריו שאם היו הטבעי משתנים מאלהים. אמנם בהיות למעשה טבע קיים על ידי התבונה והקיום וההתמדה. והוא העדות בהיות שינוי הנמצעות מורה כי זהו נסמור ומושלם על כל הטבעי שיוכל לנטל הנמצעות ולשום ראוי. כל שכן אפשר שאם לא היה למעשה טבע קיים לא היה הדינים והנפלאות בדברים מופתיים. מאמר שאיפשר לטבעים להשתנות על ידי האפשרות. אמנם בהיות כל הטבעים מתקיימי בלתי שינוי. וזה הסופת על הניסים והנפלאות. שאם היו הטבעי איפשרי להשתנות אפי' על ידי משנה. וזו היא הכפירה בניסים ובנפלאות ובחדוש העולם. אבל האמת הוא מה שאמרנו. והוא בהיות למעשה טבע קיים ע"י ההנהגה. אמנם לא על ידי השמשלה. כי הנמצע מעיד על המופת. בהיותו נמצע בלתי משנה. ובהיותו מוכרח על ידי השמשלה מושל ומשנה על יסוד כינוי הטבעי כתבונה ושינויים בממשלות תורתינו בניהו וזו היא האמת. ובהיות העדות על אלו הדברים חותם אמתו והוכרזו ההבדלות להאמר על המינים האחרים. להיותו יתברך יכול לשנות טבעי. כמו ששה בדאשנה טבע האש. וכתן בוכח האור וכח החשך. וזהו כוח אמרו בראשית ברא אלקים. בראשית הכריאה. ויבדל אלקים בין האור ובין החשך. והוא ההבדל בחיין להודיע לכל אנשי העולם כי אפשרות בכל השינים להשתנות בנפשו. וזו היא העדות שאנו מעידין כל מוצאי שבת עליו יתברך בענין ההבדלות. בהיותו מחדש העולם בנפשו. ובהיותו מבדיל במין שחידש ולפיכך אמרנו כי כל ההבדלות במין אחד הן. כי כל טבע משונה מטבע אחר אינו נריך הבדל. כי כגר הבדילו יתברך בחדוש היסודות. ולפיו הענין מובאר הוא ענין ההבדלה והנה לך מובאר בהיות אור וחשך סוד התחלת המציאות. ואנו מתחילין בדבר שהוא התחלה המלאכה בחדוש העולם כדי להפיד על חדוש העולם והתחלתו בששת ימי המעשה. אמנם מה שאמרנו על שאין מחזירין על האור כשם שמחזירין על שאר חמדות הטעם בהיות ההבדלה הראשונה והחותם בוללת טביאת האש ע"ש שאר כל המיני. וכשנעיד בין קודש לחיל. וזה העדות לבין אור וחשך שהוא הכלל הכולל מציאות האור. ולפי' אמרו אין מחזירי. שהרי סדר ההבדל כולל הענין באמרו המבדיל בין קודש לחיל. ובין לאור לחשך. ובניאור אמרו ולא נחמכת ברכות אמר רבי ירמיה שהיה סוד דבריו. כיין דשמיית לאה וכולי. אין מחזירין וכו'. אשר אביי באיקלע לך ממילא מברכיין. ואי לא לא מהדריין. וכל זה בהיות בין אור לחשך הנכלל בסדר ההבדלה. וזה בלתי ספק. ובמין בהיות בין קודש לחיל כולל מציאות האור ואשר כל ההתחלות וההבדלות כמו שאמרנו. ולפיכך

ולפי התחיל כוונתם צו. ובאמת כי מה שתקנו בורא מאורי האש בהיותה אש תחילת המציאות כמו שאמרנו וזהו העדות על החדש ואפי' לדעת אותם שאשרו כי מציאות ראשונה רוח ואחר כך רוח מהם. ומיס מרוח. ואש מעים. אין בכלל זה מחלוקת על דעתנו. כי רוח הנאמר אש אוכלה הוא. וכל אשר היה ברוח כמשך אל הכוח כלום. גד החפץ ודי. לכל משכיל והנה ברחבו כל אלו הדברים. על היות יסוד אור שהוא סוד המציאות אש שכלי הנקרא רוח הקודש וכל מי שרוח הקודש שורה עליו יסוד ילד' אש אוכלת. בגוף ההרים. כי רוח הוא אש ולפי זה הדרך אין להקשות כי רוח השכלי הוא הנקרא אור השכל ופדין יתבאר זה בע"ה. ואמנם כי בהיות אור השכל ראשית החפץ נקבע בהכדלה להיותו ראשית המציאות. ומה שיש לך להתבונן ולדעת יהוה יס' זל' ואשרים פל הסלחות שנעולם במציאות שבת קודש שיבדיל. וטעם זה נכון לכל משכיל. שאין לאו מכלילין אולי יבא לידי איסור ויתחילו במלאכה קודם זמנה. ולפיכך גדרו גדר בדבר ועשו סייג לתורה. דלא ליגע באיסורא דאורייתא. אמנם ההכדלה שאנו סבדלים הוא העדות על חדש העולם ועל ההנהגה ועל היסוד הראשון שממנו נהווה העולם. והוא אמרינו בין אור לחשך. ואחר שנתעסק בהתפלות ומעדי' על חדש העולם או נוכל להתעסק בשאר המלאכות אשר לכרבינו בהיותנו מעדין תחלה כיי שמשל עלינו. והוא חדש עולם מאין ואחר שנעדי על עיקר יסוד גדול כזה. מאור הרשות בשבוא שבת להתעסק בשאר מלאכות. ואין נחמיל להתעסק בשבוא שבת בשאר סלחות קודם ההכדלה מה תועלת יש במה שאנו שובתין בשבת. אלו לא נבדיל בין מעלת שבת לשאר הימים. ואמנם כי המחלוקת שבינו בית הילל לבית שמאי בענייני ההכדלה דרין אתה להתעורר בו כי כל דבריהם דברי אלקים חיים וזהו לשון בית שמאי ואמר שברא מאור האש. ובית הילל אשר בורא מאורי האש. ואמנם בהיות דברי בית הילל יותר מכוונים ואליהם דבית הילל אנו כוונתם דמשמע לשון בורא. שהרי הוא יתברך בורא עשבי ומוחלש. וזהו לשון אמרם וברכנו להרכה. מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית. בהיות כל העולם כולו מתנהג על שבעה ימי בראשית. כי יום ראשון שבשבעה הוא ראשית החדש. וכן שני ושלישי ורביעי והשישי ושבת ויום השביעי שבת ועד כאן ובאלו שבעה ימי המהוה חגיגת וסודות. ובאלו היא זו העדות בחדש העולם. ובכל יום ויום מחדש בהיות ימי בראשית מתחדשין. ולפי זה הדעת נראים דברי בית הילל שאשרו בורא מאורי האש. מאור בורא היום מאחר שהוא מנהיג העולם על אלו שבעה ימי החדש שלא יוכלו לטור בחדש העולם. ולפיכך נקרא החדש מלשון חדש. והנהגה מלשון שינוי בהיותו יתברך מחדש ויכול לשנות. ובהיותו מנהיג הטבעים כולם על קיומם ומנהיגם באותם החוקים שחקקם בשבעה ימי החדש. ואמר בו בכל יום מחדש. כי בכל יום ויום מיסוד השבוע נוכחים ונעשים כל הטבעים כפי הטבעים בשבת ימי החדש. ולפיכך נראין דברי בית הילל דלאמר בורא דמשמע בורא עשבי.

אמנם בית שמאי שאמר שברא מאור האש. הרי משמע שברא בבר. אמנם אינו בורא. וכלשון זה אין לשון ספק. שאין ברא בורא הוא. ולפיכך אין כלשון שברא די. שהוא מושל על מה שברא. ויכול הוא לשנותו. ואף על פי שברא בורא אינו קורא בו היום. מאחר שמושל על כל הטבעים ויכול הוא לשנותו באזנו. ואם כביא יבדל ילד. ומי שזו אס נבראת מוטב. ואם לאו יבדל יי. כי בורא אינו קורא בו היום ויכול הוא לשנותו. והתבונן באמת כי תמצא בתלמוד מחלוקת בית שמאי ובית הלל בענין בורא וברא. וזהו לשונם. כי פליגי בבורא וברא דבית שמאי ברא. דברא משמע בורא. דאיברי השתא שמשע. אמנם לדעת בית הילל הי בורא בברא נשי משמע.

יותר טוב בורא הוא מברא כי כלשון ברא לא קא משמע אין לא לשון אחד והוא ברא. כלומר בבר ברא. אבל לשון בורא תרי לבי משמע. בורא וברא. כי בורא לאו דווקא בורא השתא. אלא הכל נכלל בו בורא וברא. ולשון עומד הוא. בורא השמים ונוהגים. ובאמת כי בורא הוא העדות שברא מאור מחדש בכל יום תמיד. ולא מחדש דווקא. אמנם מנהיג כל הטבעים על דרך הקיום. ומחדש כל טבע וטבע אותם ששה ימים שבהם נבראו כל הטבעים. וכשחדש יום ראשון הרי כל הדברים שנבראו ביום ראשון נתחדשו עמו. וכשחדש ביום שני הרי כל הדברים שנבראו ביום שני מתחדשים עמו. וכשחדש יום שלישי. הרי כל בראי יום שלישי מתחדשים עמו. וכן כל יום ויום. ואם כן ששה ימים ראשונים ושבעה ימים אחרים הנהיגם את המציאות. ואין היה העולם קדמון מה לו לימים קבועים. אמנם בהיותם מחדש נקבעו ששה ימים שבת חדש בהם וסודות עליהם תמיד. וכשהעולם מתנהג בשבת אין תורת החדש משתקעת. וכל זה עדות בהיותו יתברך מניע כל הטבעים בתנועת הגלגלים והיא נריכה אליו. ונכול יש לתנועה זו שחזרת להתגלגל ככראשונה. וזהו חוק שבעה ימי השבוע. ולפיכך כאשר מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית בהיותו מתמיד כל הטבעים בקיומם על ידי גלגול ותנועה. ולפיכך לשון בורא שמשע בורא וברא. מה שאין כן כלשון ברא דמשמע בורא לאור. ומוציא בבית הלל. ושם כאשר אמר רב יוסף בבורא וברא. כי פליגי באור ומאורי. ואם כן הרי לשון בורא בזה. ואליהם דבית הלל דנראה מדבריהם של בית הלל שהוא יתברך מחדש העולם ומתמיד כל אישי מינוע' התנועה התלויה בו יתברך. כי זהו עדות על חדש. בהיותו יתברך מתמיד כל הטבעים במציאות. ומכל אלו הדברים אשר התעוררו עליהם בענין יסוד האש יש לך להתעורר בהיותם ראשית כל היסודות ובהיות כל העולם כמשך אחר התנועה האישית. וכפי שך להתבונן במה שהתעוררו בהיותם טלול האש כאשר לנו בשבת וסודות לפני יתברך. וכבר הערינו רבותינו וכרוכס להרכה בענין זה בספכת שבת באמנם. ממזל חפץ ודבר דבר וכולי. ודרשו חפץ אפורים חפצי שמים מותרים. וזהו הענין פתח פתח לכל המשכילים. וזהו הענין שאמרנו בהיותם טלול האש כאשר לנו. שכל חפצי הטלואה תלויין בו. והוא אמנם חפץ אפורים חפצי שמים מותרים ומה נעמו ענייני' אלו לכל משכיל. ומה מאד יתברכו היותם אמנם זל' ושתנהגים במנהגם הישרה ותולין כל העולם ברמיהם הנעשים והחמדים שכל העניינים אשר ביארנו לך להתבונן בהיות יסוד האור במצא בתחלת היסודות. ותדע לך כי ממנו נגזרים השכלים הנפרדים אור לבוש. ותדע לך כי רוח האדם השכלי היא משקור האור. באשרו נר אלקים נשמת אדם והרי אור היא השכל נקרא רוח. ולפי אלו העיקרים הנכבדים אשר עוררנוך עליהם יש לנו לעוררך על מה שכבר החילונו בביאורם. ואמנם נמצא בתלמוד ובשאר פרי חכמינו עניינים אשר יראה משפטם שהן כפך כוונתנו. וזה אינו כן וכבר ביארנו בשער זה בהיות השמים מתהווים מאמת מביאות השכלים הנפרדים שכל כל פנים אינו קורא אותם אור לבוש. מאחר כי ענין מופסם הוא בכל תורתנו ובכל חכמינו שנותם אליהם וראינו אותם מדברים בעניינים בהיותם העתלקות הנשואים שלהם.

המעלה הראשונה היא נקראת שכלים נבדלים. והיא תחלת המפתח המיוחדים. מאחר שזהו היא נורה נבדלת כלום נורה שכלי. מבלי שזהה דקה בחומר. ולפיכך נקראים שכלים נבדלים ונפרדים על היותם נורות פשוטות נבדלות מחומר נקיות מכל כד חומר. הפעלה 28

הלשון ידוע בכל מעשה בראשית כי הנבראים בראשן דקים וקרובים לסנה הראשונה וליסוד המוקדם יותר מן הנבראים בשני וכן השני יותר מן השלישי וכו' והתבונן כמה הרחיב במאמר זה החכם בהיותו מסייע לדעתנו בכל מה שאמרנו ואם כן מתוך דבריו של זה ראויין הן השכלים להיותם קדמים לשמים ולארץ מאחר שהשכלים כן הדקים שנכל הנבראים וקרובים לסנה הראשונה לפי דבריו של החכם וכן הוא האמת ואמנם כי הענין שתמנא טקסה הוא ממה שתמנא בפשט פירוש רבי אליעזר והוא אמרו שמונה דברים נבראו ביום ראשון ואילו הן שמים והארץ אור וחשך ויתרו ובהו ורוח ומים וביום השני אומר שנבראו הרקיע שכל ראשית החיות והמלאכים ושיני אש דקה ושאלו הדברים נשארה קושיא גדולה על הרב רבינו משה בר נחמן באמרו כי הנברא בראשון דקים וקרובים לסנה הראשונה יותר מן הנבראים בשני וכולי והרי לפי דעת רבי אליעזר איכא סתמא ברא כי ביום ראשון לפי דעתו נבראו שמים וארץ וביום השני רקיע השכלים והמלאכים והרי הנבראים ביום ראשון מקבלים העבות והנפוס והנבראים בשני הן דקים המעלה והרי קושיא גדולה נשארת על הרב רבי משה כי הוא אומר שהנבראים בראשון בראש המעלה והנבראים בשני אחריהם והרי אנו מבינים מן השכלים הנפרדים הן ראשית המעלות כולם וקרובים הן למלכות מאחר שהן שכל לבד והבה נבא לפי דעת הרב הגדול רבי משה בר נחמן בסוגי מורה לרבי אליעזר שכל קושיא היות המלאכים נבראו בשני וא"כ דבריו מותרים זה לזה כי הוא אומר כי הנבראים בראשון הוא ראשית המעלה והרי אנו מבינים שמים וארץ והנמשכים אחריהם נבראים בראשון והשכלים הנפרדים בשני וא"כ לפי דעת הרב רבי משה כי מעלת שמים וארץ גדולה מאחר שנבראו בראשון ומעלת השכלים והרקיע אחריהם מאחר שנבראו בשני והרי הפסק גדול והקושיא חזקה אם באמר כי ביום ראשון נבראו שמים וארץ וביום השני נבראו השכלים וכמו כן לפי דעת זו הרי קושיא הרב רבי משה בר נחמן וק"ל גדולה על רבי אליעזר שאומר שמים מאוחר מקום נבראו מאוחר לבשו אלו נשיב בנאות שמים קודמת לבריאת השכלים כי מה שאנו מסייעים לדעת רבי אליעזר הוא בהיות אור לבשו הן השכלים הנבראים אשר מאמתם נבראו שמים ואם באמר שהשכלים נבראו בשני הרי הקושיא נשארת על רבי אליעזר ואמנם כי הענין המתיר כל אלו הפסקות וכל אלו הקשיות הוא מאמר אחד נמצאנו לחכמים וברונם לברכה באמנם כי כל המציאות כולם נבראו כאחד באמרו קורא אני אליהם יעמדין ידיו והרי כל הנבראים והנמשכים בתוהו באמר אחד ואפילו השכלים ואף על פי שאינם מביאין במציאותם בפירוש ומהיה כל המציאות תלויה בהיות כל הנבראים נמצאים באמר אחד ביום ראשון ומשם והלאה הנורות מתחלקות והמעלות מתפרדות והרי יום שני תחילת מביאית המעלות ולפיכך באמר ביום שני ברא הרקיע והמלאכים שהן ראשית המעלות ולפי זה הדרך אין שום פסוק כשאר כל שום מאמר מכל מי שאומר בהיות מציאות יום ראשון מתהוה מהוה הקדמונית ואחר כך המציאות מנטיירות צורות בורות ומעלות מעלות ובראשית המעלות המלאכים והרקיע ואף על פי שבאמר הרקיע שעל ראשי החיות ביום שני שאמת אתו הרקיע בתוהו הרקיעים וזה הרקיע נקרא רקיע שכלי והוא סמין השכלים הנפרדים ואחר שכן תמנא בשלישי הכלל הארץ מן המים אמנם ברביעי התחיל לגייג צורת נכא הגלגלים ובחמישי צורת הארץ ומדבר והיכל לזה תבונן סדר מעשה בראשית היאך הכתוב נגלגלים בראשון היות כל הנבראים כאחד בשני צורות השכלים ראשית

המציאה השנית הן שמים ונצאיתם ואילו הן חומר בלתי מירכב והן חומר ובורה והרי הצורה תולה בחומר בענין הגלגלים מה שאין כן במציאות השכלים ואם כן הרי מעלות הגלגלים למטה ממעלות השכלים בהיות השכלים גורה בלתי חומר ובהיות הגלגלים חומר וגורה והרי חוסף דבר שני בגלגלים והוא החומר ולפי הפוסקה כך חול הגריעות:

המעלה השלישית היא הארץ ונצאיה שהן בעלי הרכבה וגורה וחומר וגורה

והרי ביתוסף במעלה הזאת השלישית תוספת ההרכבה והיא הרכבת חומר בחומר וזהו הגורם להיות הרכבה זו הווה ונפסדת מה שאין כן בגלגלים שהן חומר בלתי הרכבה ואם כן הרי אלו השלש מעלות כוללות כל הנמצאים כולם וכן מבאית לרב הגדול רבינו משה מיימון וק"ל בספר המדע מוסף לדעתנו זו וזה לשונו כל מה שנברא הקדוש ברוך הוא בעולמו בחלק לשלשה חלקים סהם נמצאים ומהם מחוברים מגולם וגורה וכן הווים ונפסדים וכו' ומהם מחוברים מגולם וגורה אמנם אינם משתנים וכו' ומהם ברואי צורה בלא גולם ואילו הן ראשית המעלה ואם כן הרי דעת רבינו משה כמונו סכמת היות מחלקות הנמצאים שלשה וכן מבאית רבי יהודה הלוי ז"ל מאלף המחלקות בטומו הממשלה להשכלי הנפרדים ובהיות נבאות השמים נשפעים מאתם וכן המשמלה השנית נבא השמים אמנם הממשלה השנית עירב העניינים שקשים עלינו לכוונן בשומו היות נגדר האופנים והאיכוך כי זה מביע וזה מתנופע ואין הכרוכים בכלל האופנים ונביאור באמר בבנות יחזקאל כי היה אשר ראיתי תחת אלהי ישראל נבהר כנר ואדע כי כרובים המה והכרובים הם הנקראים מלאכים והיהוה הוא הנקראת כרובים וזהו היא האמת כי היה מביע את האופנים והשכלים הנפרדים הן המביעים את הגלגלים וזהו נכון ומה ששקע עלי ממאמר רבי יהודה הוא בשומו בכלל היה נבא השמים ורב המקום בימותם אמנם מה שאנו מודים לדעתנו בהיות המחלקות שלש וכן המשמלה השלישית פסק שהיא הארץ וכל אשר עליה וזהו האמת והרי כללה החכם בהיות נבאות העולם שלשה וזהו נודה לו ואף על פי כי במעלות כלל שפת כל הארץ בזה מחלוק עליו וזה המחלקות ענמה חלקם הפלך דוד עליו השלום ברכוי כל מלאכיו אלו הן השכלים ברכוי כל בנאיו אלו הן נבאות השמים ברכוי כל מעשיו אלו הן נבאות הארץ ואם כן אין לחלוק על דעתנו בהיותנו מחלקים תבונת העולם בשלש מחלקות ואמנם כי כל אשר עוררנוך עליהם הן הקדמה לכל העניינים שצדו נכנסים בביאורם בהיות כל הנמצאים שבעולם מאמתות ויתברך מתהוים וכל המציאות כי קרבתם לו יתברך כך היא מעלתם קרובה וכך הם דקים וזכים ביותר ובאמת כי המעלה שאנו מביאין בראש היא תבונת השכלים הנפרדים בהיות קרובים למלכות ואחריהם השמים ונבאותם ואחריהם הארץ ונצאיה ובאמת כי מאחר שהשכלים הנפרדים הם ראשית המעלה נמצאים ראויין הם להיותם נמצאים בראשית המדרש קודם הגלגלים וכן הדין נותן ולפי היות מעלת הגלגלים למטה מהן ראויין הם להיותם נמצאים אחריהם ולפי היות מעלת הארץ למטה מהן ראוייה היותם נמצאים אחריהם ולפי היותם קודמים למציאות בהיותם קודמים במעלה ולפי היות הדרך ראויין הן השכלים הנפרדים להיותם נמצאין ביום ראשון מאחר שהן ראשית המעלות וכן ההמשכה אחריהם לשאר הנמצאים וכן מבאית החכם הרב משה בר נחמן וק"ל בשער הגמול שלו מאמר סטיע לזה שאמרנו והוא אמרו בזה

הכל וגורת הרקיעים מאמתתו • בשליש בורות הארץ • ברכיבי חור לבאר כי הרקיעים שנבראו בשני נתבניו הכוכבים שבהם ברכיבי • בחמישי חור לבאר כי הארץ שנבראת בשלישית נתבניו באדמה ליום חמישי • והתבונן בזה הענין עד מאד • ותמצא יום ראשון שהוא כל הנמצאים מאמתתו • ובשני ובשליש מבאר הבדל הרקיע והבדל הארץ מבליתי הבורות שבהם • וברכיבי ובחמישי מבאר הבדל הבורות ברכיע ובארץ • והתבונן בהיות התבונה מסודרות והולכות • ואמנם בששי נברא האדם וחוית הארץ וכן השאר • ואמנם הנביאה הנאמרת ביום השני אכל המלאכים • ליום ראשון היו חוית שאין מביאות המלאכים ברכיבים הבדל בורה • שהרי הן בורות נבדלות • ואמנם ברכיע והארץ ברכיבים הבדל בורה • ולפי זה הדרך התבונן בזה הענין הנכבד השכלים הנפרדים כנבראים בראשון ומיד בורות נבדלות • אמנם בהיות שאר כל הנבראים גולם בלא בורה • לא תספיקם הבורות המלאכים • ואחר שנתפרסמה בורה אחת מהרקיעים ושאר העולמים • הן בורות השכלים נטבאות ועומדת • ואם כן הרי מביאות המלאכים שנבראו בשני • הוא העדות בהיותם נבראים בראשון ובהבדל שאר הבורות ביום השני • הרי השכלים היו נבדלים מעבטן מאחר שאין כופלים לחומר או לדבר אחר שהיה ההבדל בדרך ביניהם • ולפי זה הדרך תוכל להתבונן כי יוב שבי הוא ראשית מביאות יום ראשון • כי הנמצאים נתהוו באחד ביום ראשון • והבורות נבדלות בשני ובשלישי • וברכיבי ובחמישי ובששי • ואם כן הרי הנמצאים ביום שני ראשית המעלות • ותדע לך כי השכלים ביום ראשון נמצאו כשנאמרו לך • ולפי היותם תחלת הבורות נאמר בהם שנתהוו בשני שהוא יום התחלת הבדל הבורות • ולפי זה הדרך כל הפסקות סודות • והשמים מתהווה הן מאר לבואו שהן השכלים • ואף על פי שתמצא בפרקי רבי אליעזר שמים וארץ ומלאכים בשני • חור הראשון להיות שני והשני להיות ראשון • וכן תמצא כי בשני התחיל להשתמש ברכיע באשטעות השכלים שהרי באמר ברכיע ויהי כן • שהוא מיכאל שהיווה הראשון • ואפילו לדעתו של רבי אליעזר שתמצא בפרקי ארבע כתות של מלאכי השתת מקלסין להקדוש ברוך הוא • מחנה ראשונה של מיכאל על ימיו • מחנה שנייה של גבריאל על שמואל • והתבונן בהיות מיכאל בראש כל המעלות ובקריא ימין • והרי מיכאל ראשית מעלות השכלים ובנשתמש בכל מעשה בראשית שיום ראשון והלאה • והרי ברכיע אשר ויהי כן בהיות ברכיע נטבא מאמתת מביאות מיכאל • ואמנם כי עניינים אלו שמתעסקים בהם הם דברים פנימיים • ורבותינו אצרכם לבדקה נשתמש בהן פלסון כסתור ודברים כפשתן גסוס • וברכים ביאור גדול • ולפי זה הדרך יתבאר לך כמה שתמצא בפרקי רבי אליעזר בדברים שנבראו קודם העולם • כי אין הענין שיראה מפשטן שאם אין עולם היה בית המקדש ואיה גיהכ ואיה גן עדן • ואם כי עניינים אלו עניינים שכלים כנימיים • ובאמת כי כמא הנכוד הוא פוד השכל הנמצא ראשית התמאה כענין שאנו רומזים • וכל אלו העניינים בשכל הן תכלים • ומנד אחר יבול הוא למר שנבראו קודם העולם באותו הכד שנבראו השכלים • בראש המעשה • ומכל אלו אשר התעוררו עליהם לכל משכיל להתבונן • בהיות השכלים שנבראו בשניהן תחילה יום ראשון • כי מיום שני שתחיל לפסור כיבד נבראו כל הדברים ראשון • והשכלים והרקיעים השכלים קודמים למביאות השמים והארץ • כי אור נברא אפי קורא בשכלים • וחדני שהפליגו בהן לדבר • כל על דרך רבוא ושוכ •

ומה שתחשוב שני עניינים נבדלים שן הקו השוא • הן עניינים נבדלים בשטח הגלגל דרך ישר • ולפיכך אין לשום אדם בפולס להקשות באגדה באמנם וז אין מקשים באגדה • וכל פרקי רבי אליעזר מנד אגדה הן והן נברוא ושוכ • ובשתענין בהן ענין נמר יתבאר לך פוד הכוונה בהם • ולפי זה הדרך שביארנו אין קושיא נשאר בפרקי רבי אליעזר • וגם לא בדעת הרב רבי משה בר נחמן באמרו כי הדברים הנבראים ביום הראשון קרובים לסיבה הראשונה ושפוט פרקי רבי אליעזר אינו משמע כך • אמנם בכוונה הישרה בהם יתבונן העיקר כתובם • ואם כן הרי האש נבראת בשני שהיא דקה טן הדקה היא נבראת בראשון מאחר שהיא מפורסמת בראש יום שני • וכמדומה לי כי בורות הרב רבי משה בר נחמן בהיות בורות יום שני בתכלית הפעלה • וכן אמר בשער הגמול • ואינו פסק אחר המישרא הואת שהם רזנים לעלות האש ההיא ולעשות דקה טן הדקה עד שיחשו אותה להבראות ביום שני • והתבונן כי בורות להיות הנבראים ביום שני ראשית המסובין • ובאמת כי העניינים שנתמצא נול אומרים שנבראו ביום שני הן ראשית כל ברכיב יום ראשון • והוא מאמר ויאמר אלקים יהי אור • כי האור ראשית הנבראים בהיות האור נקרא אור לכונו • ואל תעשה ענמך בדבר אחר • וכל מה שפירשנו למעלה בהיות השכלים הנפרדים כנבראים ביום ראשון הוא מה שמעידה מביאות יום שני • ואפילו לפי דעת רבי אליעזר • וזו היא כיוון דעת הנסכים אחר האמונה • בהיות כל הנבראים בראשונה קרובים לו יתברך ויתעלה יותר משאר הנבראים באחמנה • ובמעשה בראשית תמצא בריאות שמים קודם לבריאות הארץ • בהיות השמים קרובים כפעלה יותר מן הארץ • תמצא יום השני שהוא פי הנבראים ראשית הנבראים ראשון • ראשון שהוא תחילת כפסור ברכיע בלתי סיפור כוכב • ומשך לו יום שלישי למסור הארץ בלתי פסור נפש חיה לסיבה • ובאלו שני הימים כלמר בשני ובשלישי נתעסק בבורת השמים ובבורת הארץ • לא בבורה נבאותיהם • ואחר ששתם בורות זו אחר זו תחיל בורות הבורות שלהם • ואחר בשמים תחילה • ויאמר אלקים יהי מאורות • וכתיב ויעש אלקים את שני הפאורות וכו' • ואת הכוכבים • הרי פירש ביום זה בורת נבאות שמים והן הכוכבים והמולות • ואחר השמים תחיל בורת הארץ ובאדמה ישרנו המים • תבוא הארץ • והתבונן במלכות התבונה ותמצא הקרובים קרובים והרחוקים רחוקים • כמביאות השמים והארץ • הקדים שמים לארץ • יהי רקיע ביום שני • ותראה היבשה ביום השלישי • ובמביאות שמים וארץ הקדים כמו פסוק שמים לארץ כאמרו ברכיבי יהי מאורות ברכיע השמים ואחר כך בחמישי ובשמי ישרנו המים • תבוא הארץ כי כל אלו בורות הארץ הן • ואם כן התבונן בהיות המביאות הקודמת מעולה מן המאוחרות בהיות מביאות השמים מעולה ממביאות הארץ • ולהיות מביאות נבא השמים מעולה ממביאות נבא הארץ • בהיות הקודמים במביאות המעולין וכן הוא האמת • ואם כן בהיות השכלים הנפרדים מעולין כן מן הגלגלים • כי אלו בבורה ואלו כפסור וגורם דין הוא להיות השכלים קודמים למביאות הגלגלים • ובאמת כי תנועות הגלגלים באשטעות השכלים היא • והתנועה יתקיימו הגלגלים והשכלים תקיים התנועה • ואם כן הרי המלאכים קודמים לשמים וארץ ולשאר פל נבאות העולם • ומה הדרך תתבונן כי השכלים קודמים הן לשאר פל הנמצאים • ואל תחוש לשם שתמצא ככש בפרקי

בפרקיו רכי אלעזר וכבר זכרנו ראיותיו למעלה בהיותו סותם סקירה מביאות המלאכים מליה דבר כדראו ולא פרסו מהות דבר שנתחדש ממנו וכן ראוי להיות מאחר שהן ראשית חדושים תלוי בחצן ולא עוד ולפיכך סתם חקירת מציאות המלאכים ונמשך אחר התורה אמנם במציאות השמים והארץ שהן כמציאות אחר מציאות המלאכים הונדך לחקור מליה דבר כדראו להודיע שאין השמים והארץ ראשית החפץ אמנם הדבר שמתנו כדראו שמים וארץ הוא ראשית החפץ והן השכלים הנכרדים הנקראים אור לבוש על כל פנים ולפיכך פירסם חקירות שמים וארץ ולא פירסם חקירת השכלים והתבונן זו עד מאד ואם כן המשמש מכל אלו הדברים בהיות מציאות המלאכים קודמת למציאות שמים והארץ והנמשך אחריהם ואף על פי שאמרנו בכרין רבי אליעזר שמים וארץ ביום ראשון והרקיע והשכל והמלאכים בשני תדע לך כי מציאות יום שני היא התחלת הכלל בנות יום ראשון והרי חזרו שמים וארץ שהם ראשונים יום ראשון להיות שמים אחר השכלים ושינוי שנוה לעקש לומר השכלים נמצאים ומתהוים מאמתת שמים וארץ אם כן ראוי להיות שמים והארץ יותר זכים ודקים פן המלאכים מאחר שהן קודמין למציאות המלאכים והוא אי אפשר ואיך יכול לאמר כי יסודות כל הדברים נתחדשו אחד אחד וכל יסוד יסוד נתחדש מאין אמנם אין החדש מאין כי אם ביסוד הראשון ולא עוד ולא יעלה בדעתך אחר שנמצא היסודות משתלשלין אחר זה והראשון למעלה והשני למטה מהם והרביעי למטה מהם וכו' והרי יסוד ראשון בלבד מחודש מאין ואחר שנתחדש יסוד ראשון השתלשלו כל הנמצאים מליה יסודות ולא עוד אלא התבונן כי היסוד הראשון שנתחדש מאין דק בתכלית הדקות וכשנתחדש השני מן הראשון אמנם לא כדראשון וכן השלישי לא כמותם וכן הרביעי עד ביותר ואם כן הרי הנמצאים בראש החדש הוא הדקות ובפי היסוד הוא העובי והגסות ולא עוד אפי' היה השמים והארץ ראשונים לחדושים בעלי חומר כל שכן המלאכים שנתחדשו באחרונה וכל זה אינו כן כמו שהוכחנו בהוכחות וראית נדוניא ובחובות מספיק אפילו לאדם מבני ההסון בהבנה מעטת יבין וידעין ויאמין אחר שכן האמת וזו המפורסם שנראה המלאכים יותר דקים וחכים מן הנבראים הנכללי בשמים ובארץ ואחריהם נראה השמים יותר דקים מן הארץ ולמטה מכל הארץ ואם כן מציאות המלאכים מוכרחת להיות קודמת והכל נמצאים בחפץ ראשון ואינוון בדין הוא ולפיכך ראוייהם להיות ראש לכל המעלות ודקים חכים יותר מכל שאר הנמצאים והאמת כן הוא ומציאות השמים אחריהם ולפי היות השמים סתמיים אינם כל כך זכים ודקים כמו המלאכים והוא הבחינה והאמת כי המלאכים נורה לבד בהיות ראשונים והשמים חומר וצורה בהיותם נמשכים אחר המלאכים שהן צורה נכבד שאין מעלת החומר והצורה כמעלת הצורה כולה כי החומר מעבד את הצורה ואין הצורה מעבדת את החומר ואם ען הרי השגת הצורה גדולה מהשגת החומר והצורה וכן מציאות הארץ אחר השמים ומציאות הארץ אינה זכה ודקה כמו השמים מאחר שהארץ סתמית אחר השמים וכל מה שהמעלות מופיעים בדיחוק מיסוד ראשון כך מופיעים בעובי הקורה ואם כן התבונן כי היסוד המחולש מאין אינו אלא אחד ומאחר שנתחדש כל שאר וכן בדרך השלשול ואליעלה בדעתך כי בלי יסוד ויסוד נתחדש מאין כי אם היסוד הראשון אשר ממנו נתחדש כל האשר ואם כן התבונן שאלו היו השמים קודמין למלאכים במציאות היה ראוי להיות מציאות המלאכים נמשכת ממציאות השמים אמנם בהיות המלאכים קודמים במציאות לשמים לכן תמצא דקים והשמים הסתמיים מאמתת השכלים

אין דקים וחכים פטו המלאכים ותמצא הארץ שהיא נמצאת מאמתת השמים אינה דקה וזכה כמו השמים וכשהתחיל במציאות המלאכים תחלה תמצא סדר הכוונה הולך בדרך ישרה המלאכים דקים וחכים ואחריהם השמים והנבואות שבהן דקים וחכים אמנם לא כמותם ואחריהם הארץ חומר עבה מכולן והרי מכל אלו הנדרים אשר זכרנו עדות ברורה על היות מציאות השכלים קודמת הנדרים ולשכלים וכן תמצא בדרך זה אלו השלשה יסודות הנדרים לעין שאינם ענם היסודות הדקים והזכים במעלה אחת אמנם היסודות הק' הנמשכים בזה העולם השפל תמצא יסוד האור דק עד מאד יותר מיסוד האור ותמצא יסוד האור עב יותר מיסוד האור ולכן יותר מיסוד השמים נמצא הפסע עבים יותר מהאור וכל שכן יותר מן האור כי האור דק עד מאד יותר מכולן ולפי זה הדרך התבונן בהיות יסוד האור שהוא תחלה דק והאור שחור יותר עב ממנו והמים שאחריהם עבים מכולן ואחר זכר התבונן כי למי התרחק היסודות מן היסוד הראשון כך מופיעים בעובי הקורה ולפי השתלשלות המעלות זו אחר זו כך הולכים ומתעבים נמצא נבא הראשון שהוא נבא השכלים דק שבתכלית הדקות ותמצא הנבא השני שהוא נבא השמים עב יותר מן הראשון ותמצא הנבא השלישי שהוא נבא הארץ עב משניהם ומכל אלו העניינים אשר הרחבנו המאמר בהם יש להתבונן בהיות מציאות המלאכים קודמת למציאות השמים ובהיות מציאות השמים קודמת למציאות הארץ ומאחר שכן התבונן אחי בהיות ראשית כל היסודות אור לפיכך רמזו רז' בנמצא השמים נבראו מאור לבוש בהיות האור בורכ למציאות השמים ובהיות השכלים נבראים תחלה ומאמתתם נמצא השלש ולפי זה הדעת אשר התעוררנו בביאוריה יש לך להתבונן כי מציאות הארץ תחלה וכן תדע לך כי נפש השכלים הנאגלת באלם ומעירות זו נורה העליזות היא הנקראת אש כאמרם רז' אלקים נשמת אדם ולפי זה הדעת תדע לך כי רבותינו זכרונם לברכה הרחיבו המאמר בענין הגמול והעונש ויש סן החכמים שאמרו כי מאחר שהנשמה אש דקה כיצד איפשר להיותה נידונית ובמה היא נידונית תדע לך כי מיני האש רבים הם ואף על פי שיש אש דקה תמצא אש דקה מן הדקה אשר היא שולטת עליה והוא האור הנברא ביום שני להיותו זה האש דקה מן הדקה שולטת עליה והוא האור הנברא ביום שני להיות שולטת בכלן שאר שיני אישות וכל דבר שהוא מעולה ועובד בכל העליון תמצאנו לו כוונה לבינוי האש וכן תמצא תרתינו נקרא אש באשרו שמיים אש דת' למו ובאשרו כי נר מזה ותורה אור וכן תמצא ענש החיים האמתיים שש נקרא אש באשרו להתהלך לפני האלקים באור החיים וכן התבונן בכל המעלות שבעולם כי כשירנה יתבדך ויתעלה לעלות דבר ולשוט לראש המעלה יכנה אותו בכינוי האור והתבונן למה כינה התורה לאור וכן השכל וכן כל הדברים הנמשכים אחר המעלה ותדע לך באתת כי האור תחלת המעלות הוא ולכן תבונן בכינוי השכלים הנכרדים והרקיעים השוהים והתורה והמזנות ונפש האדם השכלים והמים האמתיים והן כלם הנקראים אור ואחר שהתעוררנו במעלת יסוד האור יש לנו לחזור ולהתעורר על שאר היסודות

דע לך אחי כי היסוד השני הנקרא רוח הוא הסובב המשותף בין האש ובין המים והוא מפסיק בנותים באשרו והחפץ על פני תהום ורוח אלקים מרחפת על פני המים והחפץ הוא האש היסודי כמו שאמרנו ואם כן הרי לך מבואר ענין אמרו ורוח אלקים מרחפת על פני המים כי הוא הרוח המשותף בין האש ובין המים אמנם כולי

דעת ה' אלוהים תמצא שאין ריקנות בעולם. ובאמת כך היא
 ב' הרוח. כלומר האור המרובץ הסגולגל המחוזה ממלא כל
 הדקיות שבשם לם. ובכ"י דרך הפילוסופים תמצא לחכמי
 בתלמוד וברובם לזכרה אומרים בנפשו במסכת ברכות בענין
 בריקת רבה לומר המזיקין. אבא רבין אמר אלמלא בתנח
 רגית לצין לראות אין כל בריה יכולה לעמוד מפני המאקים.
 כהותם משלשים כל הריקות. ושם אמרו וכל חד וחד מינן
 אלמלא שאלה הורבכתא סימניה. שנאמר יכול מדרך אלק
 ורכבה מימך ד'. והתבונן הענין הגדל הזה הפליגו חכמינו
 וזכרנו לזכרה. בהיותם מבססים לדעת הפילוסופים שאין
 ריקות בעולם. כי האור ממלא כל הריקות. והם ז"ל אמרו
 הענין בלשון רוח. כי המוקדם נקראו רוחות. והרי דעת
 חכמי התלמוד ספקת לענין זה שאין ריקות בעולם. שהרי
 רוחות משלשים כל הריקות. כאמרו וזכרנו לזכרה וקיימי
 עין כי כפלי לאנשי. בלמוד כמים המסבבים את התלם.
 ונכון מבורר באין שם מקום כמו גרגיר חרדל. מאדם
 משלשים אחר. ובאמת ישלך לדעת ולעורר בענין הזה. בהיות
 האור האמצעי המקריש בין האש ובין המים. בן תמצא
 שלחך למעלה. אדם למטה. שגן לא באדם ולא כמלאך.
 והתבונן בזה. שאמרו במסכת חגיגה ששה דברים ברוחות
 שלשה במלאכים. ושלה כהני אדם. שלשה כהני אדם אוכלין
 וזרין. ושתי כהני אדם. שלשה במלאכים יש להם כח עציפה
 ועופים. ושועין העתיד במלאכי השרת. ואם כך התבונן
 ב' בהיות פאמנע כאחיה בין שתי המחלקות שלשה למעלה
 ואש שלשה למטה. ומה שישלך להתבונן בהיות המלאכים צאש
 אלוהים השכלים הנפרדים. וכמה לבים בקוץ רוח. והם
 השדים. והמהלכים במים מים. והן בני אדם. ואמת הוא זה
 ש' מלאך למעלה מן הכל כנגד יסוד האור. שטן אמצעי קתנו
 בנשמה למלאך. קתנו לאדם. לבי דעת קתנו החכמים והם
 כנגד יסוד הרוח. אדם למטה מן הכל והוא כנגד יסוד המים
 ש' צבא למטה. ומה שאמרו בהיות מעלת המלאכים למעלה
 שהן אש. כמאמר הנביא שרפים עומדים ספעללן. ולשון
 שרפים הוא דבר שוקף. והלא המלאכים נקראו שרפים והם
 למעלה. ואליעלה בדעתך היותם למעלה מסנו יתברך
 באסרו משפעללן. כי כיוצא כך הוא. המלאכים שהן יסוד
 האור הן למעלה מכל מעלות הנבראים וכן מיוחדים לו. כלומר
 לשרת לבניו. וזהו לשון ל'. כלומר לשרת לבניו שהשפכים הן
 המיוחדים לו והרי השרפים ומלאכים למעלה מכל הנבראים
 וזהו ה' חבלת המלאכים. ומה שאמרו בהיות השדים באמצע
 והם רוח כך הוא ב' היותם מסובבים ומושגעים סביב להשטן כמו
 ש' נראה הרוח מרחפת תמיד. תמצא כתוב ואמר י' אל השטן
 סחין תבוא ג' שטן הארץ וסתהלך בה. כדבר שאינו עומד לעולם.
 זולתי ששטן לבא ולכאן. וכן הוא יסוד הרוח שאין הרוח
 לעולם עומד כח זולתי שתנועע לבא וללך. וכן הוא דרך השטן
 בעצמו. ובבאור אמרו בהיות שתנועע משה וספה ואינו עומד
 לעולם במאמר אחד. באמר הוא שטן הוא מלאך המות הוא
 יצר הרע יסוד ומשטן עולה ומקטרג כולל דעות ונוטל נשמה.
 הרי תנועתו למעלה ולמטה ולכד' כרוח המחושת בנתיים.
 והתבונן זה ענין אחד. ומה שאמרו בהיות האדם כנגד יסוד
 המים כן הוא כי טבע המים לעולם למטה. וכן טבע האדם
 למטה במים המוגרים במורד. ומכמה ענייני ישלך להתבונן
 ב' הרוח כנגד השדים. בהיות הרוח והשדים לעולם מתנגלים
 לכאן ולכאן בלי ספק. ובפירוש אמרו בעדרש כל אותם מאם
 ושלשים שנה שהיה אדם כוונת בהם היה מוליד רוחות בלומר
 שדים. אסנס כשתרגה ילד בדמותו ובגללו. ואחר
 שב' ארנוה דעלך אחי כי תמצא באדם אלו שני מינים אשר
 מושלים עליו הוא יצר הרע ויצר טוב. אסנס כי תמצא
 יצר טוב שמוין כנגד מלאך. יצר הרע שמוין כנגד השטן.

ואם כן הרי האדם איננו כנגד אלו שתי המעלות ג' מעלות
 השכלים וז' מעלות השגים וזה הרי הוא כמלאך כאמרו
 ונתתי לך מהלכס בין העומדים האלה. לא זכה רוח הבהמה
 היוצת היא למטה. ואל תקשה בהיות קירא לטון רוח. כי
 רוח שם משותף הוא לכמה עניינים לאור ולשדים ולחפץ
 לאנשמה. ולשאר כמעניינים. באור תמצאה ודום אלהים
 מוספת על פני המים. כשמים תמצאה ונחפץ תמצאה כל
 רוחו שנחפצו וברכונן מוביא כרגע. וכן אמרו כל אשר היה
 ברכונן. כנשמה תמצאה אכן רוח היא באנוש. ומה שישלך
 לדעת כי באדם תמצא שתי כחות כח השכל וכח התאווה כנגד
 המלאך שטן. ולפי זה הדרך תמצא בהיות כל נשמת אדם
 מסורה בידי לטוב ולמוטע. כאמרו הנח נתתי לטון חיות
 את הימים ואת הטוב ואת הרעות ואת הרע. וכן אמרו ראה
 אנכי נתתי לפניך היום ברכה וקללה. בהיות כל נשמת אדם
 מסורה בידי מכלתי שתשאר לו טענה. לומר למעלה
 הכריחוהו לעשות צדיקה ואונס. רחמנא פטריה ב' וזה
 הואת מבוטלת בהיות כח השכל וכח הבהמות שניהם בכללן
 באדם ובידי להטות לשכל או להפכו והכל ברכונן. ולפיכך
 באלו שתי הדרכים כל התורה כולה נחלקת. שאם יזאתה
 אומר כן למה המצות נגזרות מאחר שהברכה למעלה לעשות
 השיב והפכו. אסנס בהיו הרעות מסורה בידי האדם
 ואין ההכרח למעלה. הרי כל המצות עלידי החפץ
 תלויות. הדונה לקייסם יגמול טוב. והעורר עליהם יענוש
 עליהם. וזהו העדות ברורה בהיות האדם מושל על שתי
 הכחות או לטוב או לרע. וזה רוח אלקי מליכין אותו לקבל
 שכר טוב ואם הפכו רוח רע תבעתהו לגנוש. ולפיכך תמצא
 שהאדם נקרא עולם קטן בהיות כחות העולם מכוונים בו.
 והעיקר שישלך להתבונן כי קיום הנשמה הוא וכלן שאין
 האור מעט לנשמה או יתבטל הנשמה ללא תתקיים
 צורת הנשמה. וכבר הרחיבו הפילוסופים דבריהם באלו
 העניינים. ואחר שרמזוה השטן בענין הרוח בהיות נספך
 אחר יסוד האור. ובאמת כי תוכל להגביל הרוח במקום ולאחור
 אותו בעדויות נפוחים. ש' שלא תוכל להגביל האור ולאחור
 אותו בדבר. כי אש כמה שבו שתקיים בשלהבת נחלת.
 אסנס לא תוכל לקחת שלהבת האור ולהגבילו בדבר מוקדם
 כמו הרוח בעדויות. וזה בהיות דקות האור גדולה יותר מדקות
 הרוח. ואחריו הרוח נמשכת אחר יסוד האור והיך לך סכל
 אלו העניינים אשר ביארונו שבואר בהיות האור יסוד שני
 כשפך אחר יסוד ראשון. והנני כנס ב' יסוד השלישי והוא
 יסוד המים.

דע לך אחי כי המים יסוד השלישי כיסודות. ופחן שלם
 מחלקות תמצא הנקראים מים העליונים ומים
 התחתונים וכופה אמצעית. ודע לך אחי באמת כי בהיות
 המים יסוד שלישי תמצא אותם בטבעם לרדת למטה. וזהו
 היסוד העבה והבבד אשר בשלשה היסודות. ודע לך אחי כי
 המים העליונים נבדלו בראשית היצירה מן המים התחתונים
 כמין ובעצם. ובהשת אל המים אשר הם מים השכלים
 תמצא ר' עקיבא אומר לתלמידיו. כשאדם מניעים אצל אבני
 שיש טהור אל תאמרו מים מים. שני דובר שקרים לא יכון לנגד
 עיני. ובאמת תמצא כי המים שורכים עליהם. באמרו
 לרוקש שיש על הארץ. ותמצא זה היסוד נתפש בידי. ובההדרך
 תמצא שלש יסודות נחלקים בדרך ההנהלה. יסוד הראשון
 והנכס יסוד האור אינו נתפש על ידי דבר אחר חוזה לו. יסוד
 שני הוא האור אינו נתפש בידי אלה ע' דבר אחר יסוד שלישי
 והוא יסוד המים נתפש בכל דבר וא' הרי היסודות חלוקים
 בסיניהם יסוד ראשון דק והשני עכססנו. והשלישי עכססנו
 וא' ב' המים עכססנו היסודות הראשונים. והתבונן אמרו וזכרנו

בפתכות ובמחצבים: לשעלה ספן בשמות וחיות ודגים ועופות בכללים בשני כוחות כח הדומם וכח התנועה: לשעלה ספן האדם: ויש נוכח יותר על אלו והוא השכל הנקרא נפש הדברים או השכלית: וזוהי הכח האדם נבדל משאר הדברים השפלים המורכבים: וכן הוא יכול לעלות למעלה ממעלת הגלגלים שהן כמראה האין המפיר: וזוהי תושלם כורת העולם כלליו ופרטיו ודי למשכיל:

חלי גלגל לב אמש:

דע לך אחי כי כל אלו שלשה מחלקות נחלקים עולם שנה נפש ת'לי בעולם כמלך על יסאן: והוא המצד כל הגלגלים כח הנמשך עליו מהשכל הנפרד מנפון לדרום: ולפיכך תדע לך כי תלי מכוון כנגד העולם: גלגל כשה כמלך במדינה: והוא המנהיג כל ימיו השנה אשר מאמתת הגלגל מתאמת הוסי: והיו רגעים וחלקים ושעות וימים ושבעות וחדשים: ואז השנה מתנהגת כהיות הגלגל חומר חלילה: ואזית הוסי ארבע תקופות בשנה: והכל על פי תנועת הגלגל: לב כמלך בשלמה: והוא המנהיג את האדם בתנועת הכוונה לטוב ולמוטב: כי לב הוא המוסך אותו לחפץ כפי הכוונה: כהיות ה'תלי מנהיג העולם: ובהיות הגלגל מנהיג השנה: ובאמת כי לכך הייתה הכוונה כאשרו בכל לבבך: וסך לכל כפך: להיות הלב היכל לנפש ומנהיג אותה לטוב ולמוטב אל המקום אשר הלב כונה: כאשרו ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם: ובאשרו למען תבוא את בני ישראל לבכם והתכוון כשה שאמרו ול ליבא ויביא תרי טרמורא דחטאה כינהו: ובאמת כי הלב מנהיג את החי לעולם: ולפיוה הדרך תמצא העולם כחלק לשלשה מחלקות ספן ת'לי וגלגל ולב כמה שפרשנו הנה:

מלאך גלגל אדם אמש:

דע לך אחי כי לאלו השלש מחלקות ההשגות נחלקות השגה ראשונה השגת המלאכים: והיא כשה שכלית שאין בה דע כעב: ולא גדר ולא מחינה וסך מחד אותה ההשגה שאחר שהיא צורה שכלית כשונה נקיי: ואין בה מעכב ומונע ואין הפלאכים שתעכבים בהשגת מחד עינים כי אם מעכב ההבדל והתשלמותו יתבדך שהוא נעלב מכל הצורות וסכל ההשגות אשר הן במציאות: והתכוון עד מאד עושק זה העכבין תראה כי עונס התשלמותו והיותו למעלה מכל ההשגות: הוא הגורם להיותו נעלב מהמעלה הזאת: כי המעלה הזאת היא נקראת מקור השכל: אהבה כי החדש הוא הפרגוד: והמסך המכדיל בין המשיג ובין המושג: ואינם כי אפילו המעלה הזאת לא תשיג תכלית אמתתו יתבדך: ואם קנהו וכולו לא תראה: והנה המעלה הזאת היא השגת השנה ענומה יותר משאר הנמצאים: אמנם לא תשיג תכלית אמתתו יתבדך כי אין דבר זה נודע למוכח לו:

ההשגה השנייה היא השגת הגלגלים כי הגלגלים הן בעלי נפש ודעה ספירים את אדונייהם ומהללים אותם ומשחין לפניו: וזה הדבר שאין בזה ספק ומשיג: אותו יתבדך השגה ענומה: אמנם לא כהשגת המלאכים: כי המלאכים אין להם מעכב: לא מחד במנן כי אם בהתשלמות עונס ההשגה הנעלמת באמתת הקדמון: אמנם הגלגלים יש להם מעכב ומונע מחד עינים: והוא החומר שלהם: כי החומר מחינה גדולה ומוסך מכדיל: ואף על פי שחומר הגלגלים ודך וטוהר אף

מים כעבים בהיותם המים מקבלים טענות והנפות: וטענם עולם למטה: והתכוון אמרו פלגי מים לב מלך ביד יי: כי לב המלך נמשל לפלגי המים ואמנם תדע לך אחי לעולם כי האש למעלה ניסודות והמים למטה: והאור חק מכריע בנתיים: ואחר שהתעוררנו עליו יש לנו לחזור ולהתעורר על שאר העניינים הנמשכים אחר השלישית: כל ענין וענין כפי הראוי לבאר בו ולדקדק בענייננו כדור הנכון בעזרת שדי:

עולם שנה נפש שלשה

דע לך אחי ישמך האל: כי אלו השלשה מחלקות אשר כל העינים נחלקים כולם אליהם: הראשון עולם הוא הכולל כל הנמצאים: כולם: השני שנה היא הכוללת כל העניינים המסתהים בעולם על פי התנועות: השלישי נפש היא המובלת כל העניינים הנמשכים בשנה על פי הסוכה והכוונה העליונה: ולפיכך תמצא כל הנמצאים כולן נחלקים לאלו השלש מחלקות: וכן תמצא בעל ספר יצירה חלק עולם ושנה: וב'פ' להיותם שלשה: ופובלין שלשה ושבעה ושנים עשר כלל כב אותיות שבלאפא ביחא: עולם סובלת שלשה יסודות אש רוח מים: שנה סובלת שלשה רגלים: נפש סובלת ג' כחות: עולם סובל שבעה כוכבי לבת: שנה סובלת שבעת ימי השבועה: נפש סובלת שבעה שמים: עולם סובלת שנים עשר מולות: שנה סובלת שנים עשר חדש: נפש סובלת שנים עשר מנהיגים: הרי עולם והשנה והשנה והנפש נחלקים על כב אותיות בשלשה ושבעה: ושנים עשר:

צורה חומר הרכבה אמש:

דע לך אחי ישמך האל: כי אלו השלש מעלות שהן צורה חומר הרכבה כוללן כל המציאות: צורה הן המלאכים הנקראים שכלים נפרדים והן צורה רחוקה סחומר וכולם נקראים שכל פשוט: וזו היא מעלה ראשונה במציאות: אלו הן עליוני המעלה: וצורה היא עשר מעלות: וכולם נקראים שכלים נפרדים: ואלו הן הצורות השתראות לכביאים ובאשנות אלו הצורות הן יתבדך פועל כל הפעולות הנמשכות שאתו בשאר הנמצאות והם אפסנצי בתנועת הגלגלים ובקיום אישי השפלים: כי בתנועה הנמשכת שאהם על הגלגלים שמישים כח אל התחתונים: חומר הן הגלגלים שהן מופר וצורה והם מעלה שנייה למטה ממעלת השכלים: ואמנם כי תמצא הגלגלים ובאיות חומר וצורה: והחומר שלהן ודך ונקי וכלול ופשוט מהחומר שלנו: כשעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטוהר: ואמנם כי תמצא בגלגלים ובצורות חומר שלש יסודות: אש מים כל יסוד ויסוד פשוט נערך בלתי הרכבה כי אם בדרך תכונה: והוויסוד השמי' וכל בצאות שהן הכוכבים והמולות ואשר כבא השמים אשר הם אתם מתקיימים תמיד בחומר פשוט שלהן: ואלו הן הנקראים חומר וצורה: הרכבה הן בצאות השפלים הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם: וזו היא המדינה שגלה למטה ממעלת הגלגלים והמלאכים: ואמנם כי תמצא כל כבא התחתונים שהן מורכבים מארבע דברים: וזהו הנקרא עולם ההויה וההפחד אשר הן מורכבים מארבע יסודות: ונפקדים לארבע היסודות: כל יסוד מארבעתן ובדרך אשר הן באין בה צד: וזו היא המעלה השפלה שכל אלו שלשה מעלות ואמנם כי עולם הרכבה תמצאו נערך בשלש מעלות ותמצאו משובלל במדיניות הדברים הנקראים דוממים והן שני הנפשים והשתכות שהנפשים יש בהן כוונה מה שאין כן

אין השגתם כהשגת השכלים. והן בקדושתו לא יאמין ושמים לא
וכו' בצינו. כי מאחר שהן חומר יש להם מערכה ההשגה מנד
עמן. ולפיכך אין השגתם גדולה כהשגת המלאכים אף על
פי שהם גסים השגה ענומה :

ההשגה שלישית היא השגת האדם דע לך כי חומר
האדם כמו שאמרנו הוא חומר עבור יותר
ויותר מחומר הגלגלים. וחומר האדם הוא מחיבה גדולה
עומדת בפני השכל ומפסיק בין המושג. כל שכן שנתוספה
באדם ההרכבה. והיא מציגת הטבעים. והרכבת החומרים זה
בזה. וההרכבה היא ההוספה גדולה בעיניות החומר בהיות
החומר מעורב עם חומר. ההרכבה מעבדת אותו. כמו שתראה
העפר מעבד את המים העכורים. כי בעוד שהמים הן יסוד
בעצמם הרי הן בלולין וכו'. אמנם כשתהפוך בהם האדמה או
עפר הרי ניתוסף בהן העיניות כפי הרכבת החומרים זה בזה.
ועוד כי בהרכבת החומרים המורכבים. תמצא כל היסודות
סגונים מהויתן ואינם לא דמות מים. ולא דמות אש. ולא
דמות עפר. וכל זה בהיות ההרכבה מוספת בעיניות החומר
מין בשאריו מיון. כל כי המערכה הגדולה בהשגת האדם הוא
בהתגבר הטבעי והעליון. ונשיות המצב נוספה הקו השווה
כי כל ימיו מכאובים ובעם ענייניו. והרי יש באדם כמה מיני
סגנון בהשגה בה ות העוספות בו. ולפיכך תדע לך כי
השגת האדם מצויה מהשגת הגלגלים כל מהשגת המלאכים.
כי התוספת באדם רבים וכפי התוסף יבא ההסברונות. וכל
יתר כנטול דמי. ותדע לך מכל אלו הפנים כי הגלגלים הן
משיגים השגה גדולה מהשגת האדם ומעט מהשגת המלאכים.
והרי הגלגלים אינם משיגים להשיג השגה מעט מהמלאך ומחובה
מהשגת האדם ותדע לך כי חומר האדם העכור הוא המעכב
והחסך המונע. והתבונן אמרנו ענין וברפל סביביו. וכמו כן
ישת' חשך סתרי. כי אינו נשם שיהיה ענין וברפל סביביו וכמו כן
מקיפו. או שיהיה החשך מסתיר אותו. אמנם העיקר הנכון
והנכון וברפל הן מקיפים את הפשעים אותו. שלא יוכלו להגיע
עד תכלית החקירה באמתותו והן הפרגוד והחסך המבדיל בין
המשיג. ובין המושג. אמנם לא שיהיה הענין והחשך מקיפי אותו
חוץ אל ענין וחשך מקיפי את ההשגה. שאין כל ההשגות משיגות
עד תכלית. ואף אחת מכל ההשגות אינו משיגות תכלית אמתתו
כי אין דבר והנודע אונה לו ית'. וגם אם כתוב בו חשך וענין
וערפל אינו מוסף מאחד מכל אלו. ואין בכלל הנמצאים דבר
שהכל להכיל החשך העליון. כל שכן אמתת המצא כי אין ככולן
מקום שיוכל לסבול המקום מוכל את הכל. ואף יש לך להתבונן
הענין שפירשנו בענין ההשגות. בהיות השגה השכלים ראשונה
ואחריה השגת הגלגלים. ואחריה השגת השכלים. וכמדומה
לי כי לי כמה שפירשנו בזה. ובארור לבאר שאר עניינים אשר הן
נמשכים אחר הביאור בעזרת שדי :

עליון תיכון תחתון אמש :

דע לך אחי כי כל המחלקות המושגות תמצא מעלות על
כל פנים. וזה היא מעלת הנמצאים ותכונת אישים הנמצאים :
המעלה הראשונה היא מעלת השכלים הנכבדים כמו
שאמרנו. וכשם שהן כך יסודם
נוטה למעלה. ואליהם יסוד הוא למעלה מהן פונה וכשם
שהן עליונים כך יסודם למעלה מהם. והתבונן זה העיקר
הגדול שאני מעורר אותך עליו. כי העליונים יסודם למעלה
מהם. ואמצעיים יסודם באמצעיותם. והתחתונים יסודם
בתחתונים. ולפי זה הדרך דע לך כי מעלת העליונים היא
פנייה על היסוד אשר אליו תשוקתה. והיסוד שלה תמצאהו
למעלה הישנה. והתבונן בענין הגדול הזה שאנו מתעסקים
בו יתראה כי השכלים הנכבדים שהן עליונים יסודם למעלה

למעלה מהן. והוא היסוד הקדמון אשר אליו תשוקתך. ומאחר
שהן שכל לא תמצא להם יסוד נשמי לא יסוד שכלי. וכל יסוד
שכלי לעולם למעלה הוא פונה אל היסוד אשר מסבו כהוואה
השכל. וכן תמצא להם האש שהוא העליון שביסודות לעולם
נוטה למעלה. ואם כן התבונן בהיות עולם השכל נקרא
עליון תמצא יסודו למעלה היסוד :

המעלה החיכונה היא מעלת הגלגלים ותמצא היסוד
שלה באמצעיות. ולא תמצא
בכל העולם גלגל מבצתי יסוד אמצעי. כי אין בכלל העולם גלגל
כדורי מבצתי נקודה אמצעית. ואם לא תתחיל בנקודה שהיא
יסוד הגלגל. לא תוכל לעשות גלגל כדורי לעולם. והנקודה
האמצעית היא יסוד הגלגל השווה לנדרים ובמחנה יתארו
וא' כהרי לך העדות בדורה כי הגלגלים שהן עולם אמצעי יסוד
באמצעיותם. וכמו שהן אמצעיים כן יסודם באמצע כי לא תוכל
להמלט מזה כי הגלגל סגולגל הוא. ובהיות סגולגל אמצעיותו
בנקודתו והתחתית. ואם כן הרי התחלות כל גלגל ויסודו
לעולם באמצעיותו :

המעלה התחתונה והיא הרכבת החומר ועולם השכל.
תמצא היסוד שלה בתחתונות
ולא תוכל לנכות בנין בעולם השכל מבצתי. שתסמך על יסוד
קדמון בתחתיתו שאם לא הקדים לעשות היסוד למטה. לא
תוכל לנכות בנין לעולם. וכמו שהעולם השכל התחתון.
כך יסודו בתחתיתו. והתבונן אחי עד מאד כי היסודות לפי
התכונות. ואל תחזיק זה הענין הנכבד מכנגד בענין שלש
תכונות העולם. כי תמצא היסודות כפי התכונות. ולפי זה
חדך התבונן בענין שאמרנו. עליון תיכון תחתון. כי שג
הלשונות לעניינים מכוונים הן. עליון הוא מורה סוד העולם
העליון ויסודו למעלה היסוד. ולשון תיכון מורה סוד העולם
האמצעי והתיכון כי יסודו באמצעיותו. ולשון תחתון הוא
מורה העולם השכלי בהיות יסודו למטה היסוד. ועדיין אנו
עתידין לבאר זה בעזרת הנורא בחלק הניקוד בענין שבו היא
די לכל משכיל. והנני נכנס בביאור שאר עניינים הנמשכים
אחר זה בעזרת שדי :

חולם שרק חירק אמש :

דע לך אחי כי אלו השלש נקודות. הן יסוד כל הנקודות
ותמצא כל נקודה ונקודה. רמזוונה לענין ידוע
ועצור קבוע. ואלו השלש נקודות. כל יסודות העולם חלוקות
במיניהם. נקודות החולם תמצא לעולם למעלה. והיא
גבוהה למעלה מעשר כאלות יד. וזה היא הנקודה כנגד העולם
העליון תמצא מיוחד. וזה העולה על כל העולמות והמניע את
כל תנועות. וזה היא המעלה בהן העולם העליון יסודו למעלה
היסוד. כמו שנקוד' זו יחידה ויסודית. והיא הנקרא עולם השכל
נקודות השרק תמצא לעולם באמצע וזה הנקודה שהיא
אמצעית תמצא לעולם באמצע והיא מכוונת כנגד עולם
האמצעי. וכנגד יסוד זה העולם מוסדת וזה היא העומדת
באמצע האות. כמו שהיסוד הגלגל הוא לעולם באמצע יסודו
באמצעיותו. כי הנקודה הנקראת שרק עולם באמצעיות
האות עדות על העולם האמצעי. ונקודה זו נקראת בנין.
ואלפי שהיא יחידה. ואשר תמצא בנ' נקודות זו על גב' א
ענין גדול וכבד' יש בדבר. ואנו עתידין לבאר הענין בשער
הנקוד בכאור נכבד. והנקודה הזאת האמצעית. היא
הנקראת עולם הבנין בקודת חירק תמצא לעולם למטה.
וזה הנקודה שהיא שפלה. תמצא מכוונת כנגד העולם
התחתון. בהיות יסודו בתחתונותו כמו שאני למטה
מן האותיות. וכן זאת הנקודה היא היורדת
למטה כמו שהעולם התחתון טבוע לרדת למטה. ואחר
הענינים

למעלה מן הפנימי. ועל זה נאמר דמות במראה אדם עליו
 פלמעה. בהיות השנת האדם נשמת למעלה משעלה ח. ולפי
 התבונן במה שאומר בנפש משה רבינו ע"ה. ולפי נאמר דמות
 במראה אדם כנגד נפשה אדם בכללנו כדמותנו. בהיו דמות
 השכל קבוע בנפש האדם. והוא הכחנה נשלמת בו להיות נורה
 השכל הסייר גורת הנשמה. והוא ההבדל שבין אדם ובין שאר
 בעלי חיים. ועל זה נאמר רוח האדם העולה היא למעלה. ורוח
 הבהמה היא היורדת למטה בהיות האדם נקרא אשמי בהגיש
 לו נורה העליונה שושכת אותו למעלה. ורוח הבהמה היורדת
 היא למטה לארץ. בהיו האדם נהפך דמות אדם בהגיש לו נפש
 הבהמה שהיא תחתונה בהיותה מושלת עליו של כל פנים תמשך
 אותו למטה. ולפי זה הדרך דרך אני לעורר על היות האדם
 ככלל בכל כחות העולם הוא ככלל תחילה בין השכלים הנפרדי
 ובין הגלגלים והוא אשמי ביניהם כפי אלו הכחות שעליו בענין
 היות רשות האדם מסורה בידו לטוב ולרוע. והוא ככלל בין
 העליונים ובין התחתונים בדרכי המדות ובדרכי ההשלמה.
 ולפי תדע לך אחי כי באדם כמו שביארנו יש שתי כחות. כח
 בהשית שהוא נורה למטה כנגד הבהמות. וכח השכלי שהוא
 עולה למעלה כנגד מלאכים. ובמספר הנגה אמרו ששה דברים
 באשרו בכני אדם שלשה במלאכי השת. ושלושה בבהמה. של
 מלאכי השת דע' וקחמה ולשון הקדש. של בהמה אוכלן ופרין
 ומזינין בבהמה. וא"כ התבונן במה הפליע בהיות הסיוע גדול
 לכל דברינו ולכן יצר טוב ויצר הרע. ועולם המלחמה בין
 אלו שני הכחות כי השכל נועה למעלה. וכח הבהמית נועה
 למטה. ואם העליון נוכח כח הרי האדם למעלה מכל הברכו. ואם
 תתחוק הבהמית למטה ונכח הרי האדם יתן בעפר פיהו
 ובאכזריותם נוטל למטה. ואם כן התבונן כי השכל
 ישמכו למעלה. וכח הבהמית ישמכו למטה. וזה
 תחתונים למעלה. לאזכה עליונים למטה. וכן הוא האמת
 כי בהתגבר העליון נוכח את התחתון ושעלה אותו למעלה.
 אפילו שלא בטובתו ואין כח נאמר בכח התחתון. וכפיו הדרך
 אשרו כי בהיות שכל האדם מושל עליו אי הוא מפשיט נורה
 ההרגש ונפשה האדם כולו שכלי. וזו היא מעלת משה רבינו ע"ה.
 ולפי נאמר בו שלא נאמר מסך סביל שלא קדע. והוא בהתבטל
 בחות ההרגש. ובהתגבר כחות השכל. כי ההרגש הוא שכל מסך
 המבדיל כמו שאמרנו למעלה. ובהיתאנו כולו שכלי ואין שם
 מעכב נאמר בו צמדו ואשפעה. ונאמר פה אלפה אדבר בו כי
 זהו הסרת הרגש מהאדם והוא נפסק הספק האשפעי נאמר
 כה אלפה אדבר בו. חלילה מהאדם פה אלפה. כי אם בהיות
 השכל שמתבטל בלתי מונעת חומר כי כשהשכל מתגבר
 כח ההרגש מתבטל. וכן הוא לעולם בשני לוחמים כשהאדם
 מתגבר השני אין לו תקומה. ולפיו הדרך נמשכו דמותנו ול
 במסכת שבת בענין שני המלאכים המלין לן לאדם וכו'.

וזה עונה אמן בעל כרחו. התבונן במה הפליע כי בהיות האדם
 מתגבר השני נמשך לחפנו אפי' על כרחו. ודי במה שאמרנו
 שהם אמרו הענין בלשון מלאכים. כך הוא כי כל מי מסווה על
 דבר אזבולמות מלאך נקרא. ואין אנו בניאורזה עכשיו. וכל
 זה הרמזנו הביאור כמו שביארנו. כי בהתגבר העליון אשר הוא
 השכל נוכח את תחתון שהוא ההרגש. והרי האדם נועה כלפי
 מעלה. אמנם בהתגבר התחתון חו שהוא כח הבהמית
 ונורה ההרגש הרי השכל מתבטל מאחר כי ההרגש מושל על
 הנשמה להתערב עם החומר. והחומר נפסק. וא"כ הנשמה היא
 כאבד. ולפיכך נאמר כל נפש דמו הוא. בהיות נפש הבהמה
 מעורבת עם החומר איכנה יחידה. כי בהיות החומר מושל
 עליה. ולכן דמה אותה לרס כמו שהדם מתערב בחומר
 הגוף. כך נפש הבהמה איכנה מתייחדת. מאחר שאין נורה
 השכל מכניע לה וכל דבר שלא הגיע לו נורה גולס הוא. וכן נפש
 הכסיל אשר תתגבר על החומר מאחר שאין השכל שניע
 לכפשו

הסבכים תמצא היסודות נפשיים אשר הם נכבדו למעלה
 תמצא היסודות למעלה היסוד. וכן ראוי כי היסוד הוא הסוסך כל
 סה שאחריו וכשהוא למעלה הבנין נמשך אחריו ואשר טבעו
 להתגלגל. והוא באמצע תמצא יסודו באמצעיתו כי היסוד הוא
 המניע את השחונה. כי עין העגול מסובב את הגלגל סתנועע
 בכח היסוד וכשהיסוד לסתנועע הגלגל חוזר אחריו. ואשר טבעו
 למטה תמצא היסוד לסתנועע היסוד. והיסוד הוא הסוסך הבנין
 שעליו. והרי כל בנין זה העולם השפל נמשך על היסוד אשר
 למטה. וזהו הענין והדרך אשר עורלך כי תמצא יסוד העולם
 ונקודת החירוק תמצא למטה והוא מכוונת כנגד עולם ההרכבה
 ובעזרת השם אנו עתיד להרחיב המאמר בענין הנקודה.
 אמנם וברנו השלש נקודות הנה להיותן נשכות אחר השלישין.
 בהיותן שלש מכוונות ככוונה ידוע ולענין כבון.

גוף נפש שכל אמש:

דע לך אחי כי השלשה עניינים תמצאם מכוונים בגוף
 האדם המורכב בענין זה שאנו נכנסים בחקירתו.
 גוף האדם הוא חומר עשור מורכב מארבע יסודות ובהיותו
 בלתי נשמה הוא כחומר פגור סות חומר טעוין. וגוף האדם הן
 היסודות המפורסמים והוא החומר אשר בו האדם דומה לשאר
 הבהמות והחיות ועופות ולשאר המורכבים שהן דומים. ועל
 זה נאמר כי מקרה האדם ומקרה הבהמה מקרה אחד לכולן.
 בהיותו חומר עשור מורכב ונשמת. וזהו החומר אין לאדם הפרש
 וכריך הוא ישועה בבהמה שנאמר אדם ובהמה תושע י וגו' :
 בפש הוא נשמת רוח חיים אשר בו בעלי החיים מתנשמים.
 והוא המאירה את הגוף וזו היא נורת הגוף. ובה הנפש הגוף
 מתנועע לבאן ולבאן. וזהו כמו כן מעלת האדם כמעלת
 שאר המורכבי ההיום הנפסד. וכשזו הנשמה היא בגוף הוא
 בקרא גולם בהיות הגוף והנפש זה בזה. ולפיו הדרך נאמר
 במקרה הבהמה גם אני יקרני. בהיות הנפש חלה בגוף הבהמה
 באשר חלה בגוף האדם ואין יתרון כמו כן בזה הנפש בין האדם
 והבהמה. והנשמה הזאת היא המתקיימת בגוף בכח הנישום.
 ובזמן שאין מניע לנשמה הזאת אויר או כאבדית. ולפי בקראת רוח
 להיות קיומה באויר. ונקראת נשמה להיות נשום באויר. ונקרא'
 נפש להיות נופשת השפע בזה. בהיותה מתנועעת לבאן
 ולבאן לאכול ולשתות לתנומה לתנועה ולשאר תשמישי הגוף.
 וא"ל תתשה בשום אלו השכל לשונות בנפש הבהמה כמו בנפש
 החומר כי כבר שם אותו השכל רוח האדם העולה היא למעלה
 ורוח הבהמה היורדת היא למטה. נשמת כל אשר נשמת רוח חיי
 באפיו שכל אשר במורכב. בפש מכה נפש בהמה ישלמה. וזו
 היא הנפש ההוא בגוף המורכב והיא נורתו. אמנם אין לה נורה.
 וזהו הנפש האדם עם הבהמה שוין בשענה וילכשו שקים האדם
 והבהמה. שכל היא הנורה הנקייה הנשפעת מלמעלה
 מהמעלה העליונה על האדם. ובה האדם נבדל משאר
 המורכבים בעלי חיים. וזו היא נפש השכלית אשר באדם ובה
 יוכל להבדיל בין קדש לחול ובה ידע להתנהג בהנהגה נקייה.
 ובה ישכיל וידע ויבין הענין הטוב מן ההפך. ויגבה למעלה מכל
 שאר המורכבים ההיום הנפסדים. ובה השכל אדם נבדל מן
 התחתונים כולם ומשכלו ומעלה גבוה מכל העם. וכשזו הנורה
 שניע לאדם אז תגיע נורה לנשמה וכלתי זו הנורה אין לנשמה
 נורה כמו שאמרנו למעלה. ועל המעלה הזאת נקרא האדם
 האמיתי אדם בהיות נורת השכל מניע לנשמה. ועל זה נאמר
 ויאמר אלוקים נפשה אדם ככלמיט כדמותנו. כי זהו הנפש
 השכלית שיש באדם. כי מסתקם קדש נשמת ובתוך אפיו אש
 שתהלכת. וכשזו הנורה מניע לאדם אש נקרא אדם אשמי
 ומשך אל העליונים אפי' למעלה מהשכלים. כי מקופים לאדם
 למעלה בהיות נשמת נשמת נורת השכל. ובו עולה אפילו

חלק

שני

לד

תקראת אור: והשם על כל פנים פסוק הוא לצורה ולפסוק
אלף סוד פסוק שהתחלת השמוש ופסוקים שם האות פסוק
הוא סוד אחד כי הוא עשם המספר ויסוד החשבון והחשבון
פסוק הוא אחד העם והתכונות כי פסוק עשם החשבון הוא
ולפי זה הדרך אשר מורכב עליו ילך להתכונות כי פסוק פסוק
פסוק וכוללן שלשה דרכים א' אלף אחד ולאן שלשה
דרכים תמצא כל העולם כולו נתקל בצורה ובשם ובבנין
כי הצורה היא אות א' והוא סוד פסוק שם הוא סוד אלף והוא
סוד פסוק בנין הוא סוד א' והוא סוד פסוק ואם כן הרי לך
אלו שלשה דרכים שהן פסוק פסוק פסוק כללם כל פסוקיות העולם
כולו בסוד שלשה דרכי האותיות ואמנם ראיתי מפרשים
העתיקים בענין פסוק פסוק פסוק ולא כתיב ששה דעתי בכל אשר
פסוקי אמנם תדע לך אחי כי האמת מה שאמרנו ולה החכמה
עליונה נוסה ואלו שלשה הדרכים תמצא כל העולם כולו
מתלגלים בסוד צורה ושם ובנין שם סוד פסוק פסוק פסוק
והסוד א' אלף אחד ולא תרחיקוה העינים הגדולות מכתבך
בהיות מובא כל האותיות כולן שהן מתנהגות כאלו השלשה
דרכים והנני כנכם בביאור העינים כי עיני גדול וכבוד הוא :

ספר

והיא נורתו. אב גר הוזחשי כלמנ סע
פצ קרשת :

ספר

והיה נוריתו. א"ל ב"ת גימל דלית הא ויז
זין הית' ט"ת יוד כף למד מס בון סמך עין
פא צדיק קור ריש שית' תו :

ספור

א הוא צורת אחד שנים שלשה ארבע חמשה
שבעה שמונה תשעה עשרה עשרים שלושים ארבעים
חמשים שבעים שמונים תשעים מאה מאתיים שלש מאות
ארבע מאות חמש מאות שש מאות שבע מאות שמונה מאות תשע
מאות עשר מאות השלושה דרכים שכל העולם כולו נחלק ונאלץ
לפניהם הוא שמוס כל העולם וכן תמצא כתוב בספר זכור
בנו בשלש ספרים בספר יצחק יצחקי ואם כן התבונן
גדולה ההוא ולא תמצא בעולם דרכים יותר מאלו

וגם לא תמצא בכל האותיות דרכים יותר מאלו - כי אלו הן הדרכים הכוללים כל המציאות כולן מסך רגל ועד ראש ואסבן התבונן בהיות שלשה ספרים כוללים כל המצאים כולן בדרך זה שאני מעורר אותך עליה - ואשגב כי אלו השלשה ספרים תמצאם בפסוק אחד בתורה - והוא אושר ש"ם ש"ה לו חזקו ומשפט וש"ם כסהו - תמצא בפסוק זה ש"ם ש"ה וש"ם מודם ספר ספר וספור - התבונן במראה הגדול הזה ותראה ספר ספר ספור כוללן כל העולם כולו בדרך ישר בלתי צד עקשומית - ולא להכנס כרמס בפסוק זה - ואם כהי' ר"ל שלשה ספרים כוללן כל המציאות כולן בדרך ישר - והתבונן כיצד ספרם שמתם באלו שלשה ספרים בדרך הנורה והשם והמספר - ואשר שמתעורר בלבו ישיגו לחזק ולהתעורר על אשר השייכים הנגלים בדרך העליונה -

א'פֿשר ראוי נמנע אמש :

דע לך אחי כי אלוהי שלשה עניינים אשר כולן הסתכלים בהם בדרך האופשי ויהא ראוי והנבטע וואסנס זי האופשי אינו אמנע הוא בין הראוי והנבטע כסו שתראה הים השומרין אמנע בין הדוחים ובין הקרים ואסנס כי באלו השלשה לשונות תמצא כל הפילוסופים כולן משתמשין כשהן מדברים בענייני התכונה בענייני הטבעיים וההכרחות כפי העולין והורדן המתחברים והמתפרדים ואשר הן סוברות לעשות לעולות או לרדת או להתחבר או להתפרד ונרדף אני להתעורר על אלו העניינים כי עניינים כפלאן הן ודרכים המשכינים לדעתם והכני כנכס בדבור בעזרת שדי :

דע לך אחי כי אלו שלשה המלות חלקים הפילוסופים נמצאין בעולם ועלה דברים אשר מציאותם דברים שלכל פנים כי וולת אותם הדברים אין קום כמצא מן המציאות ולה

פ כ ט ז

לנפש' באין' דבר תהיה נפש' נכדלת מן החיים' שלו' והיה הדבר
טעמו נזדית למטה' ולפיכך יאבדו רעשים' לשאלה' כשאין צורת
השכל מנעת' לשם כבוד מיוחד' אותה' כי הגוף כולו טעמו למטה'
וכשהנשמה' סבטיית' בשכל' הרי בוטה למטה' והרי נכדלת מן
הגוף טעמו למטה' והרי הנשמה נקראת יחידה בעניינה' *
אמנם' ביאין' צורת השכל' מושבת' אותה למטה' הרי כל טעמה
למטה' וזה האדם השכל' דומה' לבהמה' * וכפס' כפס' בהמה'
ומעלתו' כמעלת' הבהמה' - אמנם' המשכיל' אשר נפשו נוטה
למטה' * אינו נכשו' בדורה' בדבור החיים' אל המקום' אשר ממנו
במסת' בהגיע' צורת השכל' אליה' * וכן' הבורה' האדם' האמיתי'
בשם' * להיות' לומקום' כשן' שאמרנו' דמות' כשראה' אדם' עליו
מלמעלה' כי השנת' האדם' עד' שמה' היא טענה' * וההגיון' במאמ'
יחזקאל' * ואז' תבאר' כל' האמת' במה' שהוא' אמת' * ואחרי' שבראש'
אלו' השלש' דרכים' בענין' גוף' שכל' כפס' * התבונן' בהיות' אלו' שלשה'
פנייהים' כוללי' * כל' המציאות' השכל' * והנה' דעתינו' במסת'
לברא' שאר' עניינים' ודי' במה' שרמזנו' בזה' עכשיו' :

ערב ובקר וצהרים אמש:

דע לך אחי כי אלו שלשה המצות אשר ביום • הנבונה
 ידוע בהיותן יתברך מושל על התנועות תמיד • וכל
 יום ויום מחדש סביבות הגלגלים • כמו שאמר רמב"ם
 בתנועת החמה • ואמנם כאשר ערב תחלה • בהיות תכלית
 תנועת הגלגל ותחלתו במשכת שם • והציניי • דקין הן עד מאד
 בזה הענין • כאשר במעשה בראשית ויהי ערב ויהי בקר • וציאור
 זה לפנינו יתבאר בחלק הניקוד בע"ה • אמנם המשכנו הדברים
 הכה בהמשכת השלישיות אשר אל"מ • אמנם דע כי חספה
 תמצא משתנית בכל יום פעם מתגברת והולכת • ופעם חוזרת
 וחוזרת אל המקום אשר היה שם אלה בתחילה • וכל זה כדי
 לדעת שהיא מקבלת שינוי ומאח' סך ממש' ומושלג' עליה אשר
 בפאמרו היא מושלג' ואח' מעט ואח' הרב' כשאר תמצאה וזרחתו
 והולכת עד הגיע לחצי השמים • חמנה עומדת בתקובה ובקרא
 בדברים • ואחר כך חוזרת להתגלגל עד בואה לחצי בית המלך
 הצנימית • ולפי אלו המצבים תמצא דוד המלך על אומר ערב
 ובקר ובדבר' אישיהו והמה • בהיות מודה לפניו יתברך שהוא
 השולל על כל התנועות ומעביר דמיון ומביא דמיון • וכל זה עדות
 בדורה שאין בכל המצבים חלול דבר שאינו מקבל שינוי • וכל
 פעם שהזן משתנה בדרך האדם להודות לפניו בוראו הששנה
 עתה • ואין להקשות בהיות ערב ובקר ובהרים לעולם קבועים
 בכל יום • ולזה שאינו משתנים שהן חזרים תמיד בקביעות כי
 אין ערב ובקר ובהרים של אחד בניסן קבועים במקום שהן הולכי
 בשני בניסן • וא"כ אין להם קבועה קבועה שלא ישתנה ממנו •
 כי משתנה הם לפי התנועה • ולפי המלך השמים במעל' הגלגל •
 ולפי זה הדרך תמצא התפלות קבועות בדרך זה כדי להודות
 בייס מנהיג בעולם • ולא לחסד בענין דל משנה עית' ומחלף את
 המצבים והתבין כמה הפליגו בענין זה ולפי זה הדרך להתמיד
 בהיות הקרבנות צנימים קבועים כנגד שנים תנועות • ביום
 בהיותו יצ' מקיים שמים וארץ בזה התנועה הנמשכת מאתו •
 כל אישי העולם כליו ופרטיו • ומגיע אותם ולא לחסד בקצו
 התפלות באלו השעות ואחר שהתפוררנו על זה נחזור לשאר •

סֵפֶר סֵפֶר סִיפּוּר אִמֶּשׁ :

אלו השלשה דרכים אשר כל העולם נחלק אליהם בדבור שלשה
דרכי האותיות ואלו הן **א' אלף אחד** כי אלו שלשה
דרכים אשר העולם כולו נחלק - ונס כל האותיות נחלקות
אליהם **בסוד** ספר קצר סיפר : ספר הוא סוד **א'** שהוא גוף האות
תחלה ובה הוא המושב בכל ספר לעולם כי זהו ספר הישר :
ספר הוא סוד **אלף** שהוא ספרות שם האות : **כ** כשה הוא

מעלת הלויים היא למטה שמעלת הכהנים והלויים הם העובדים בבית המקדש בעבודת ידועות כגון פגיונות הדלתות ונאמרת השיר בשעת הקרבן והוא אמרו ועבדו הלויים ונוסח' והלויים תמצא השיר מיוחד להם ולא לאחרים ואמנם הכהנים להקריב הקרבות ולהכנס לפני ולפנים והלויים להקריב בשעת שהכהנים מקריבים והרי עבודת הלויים תלויה בעבודת הכהנים וכל הקודם זוכה והכהנים חודשים הן לכולם וא"כ מעלת הלויים למטה שמעלת הכהנים :

מעלת ישראל למטה שמעלת הלויים שאין אדם מיוחד יכול לשמש במקדש כאמרו והור הקרב יומת ואם כן הכהנים לפני ולפנים ועבודת הלויים אחרים בדוכן ישראלי אחרים במעמד והוא דרך התכונה לישאל מביאין קרבות ועומדים ורואין כהנים מקריבים הקרבות ומעלין עולות ומנישים שלמים לויים אומרים שירות ומרישים בשעת שהכהנים מקריבים וזוהי הדרך בעצמו אמרו כל כהנים בעבדות ולויים בדוכנים וישאל במעמד התבונן כיצד הם חלוקים המעלות כי אלו בעבודת ואלו בדוכן ואלו במעמד על מעלה ומעלה כמות שהיא והתבונן אחי כזו המעלה הנכבדת ותמצא כיצד המעלות ידועות ולפי זה הדרך תמצא באותם מקומו בשעת נספח תורה וכן בחול והתבונן בחול שלשה כהן ראשון ואחריו לוי ואחרים ישראל וזהו הכח חלוקי המדרגות ולעולם כהן ראשון ואחריו לוי ואם אין שם כהן אין קורא לוי כי עבודת הלוי שהוא השיר תלויה היא בעבודת הקרבן ואם אין שם קרבן אין שם שיר ואם אין הכהן מי הגורם ללוי ואם אין שם כהן אין שם לוי ואם אין שם קרבן אין שם שיר ואם אין הכהן גורם ללוי אין שם לוי וזהו השיר המיוחד הוא ללויים ובעבור אמרו שירת בשם אלהיו ככל אחיו הלויים ואזוה שירות שהוא בשם ה' הוא אמרו שירה ואם כן הרי הלויים מיוחדים לשיר ואע"פ כן אין שם לוי קורא בתורה הכהן פעם שנית במקום לוי כדי שלא יבטל המספחות ואם כן התבונן אחי בהיות ישראל נחלקים לשלוש מחלקות :

תורה נביאים וכחובים אמש :

דע לך אחי כי אלו שלשה מחלקות אשר מעלות נבואות הנביאים נחלקת אליהם :

החלק הראשון והוא התורה הניתנה בהר סיני והוא ראשית כל המעלות ונתנה ע"פ מדתה הן של הנביאים אשר נבואתו נבואה גדולה מכל הנביאים כי הנבואה שורה עליו כן עין והוא באמרו במראה ולא בחזיון ולא תמצא נבואות משה רע"ה משלים כשאר משלי הנביאים כי התורה שנתנה על ידו כל מצותיה פשוטות בלתי משלים וחידות וכולן גלויות התועלת והוא אמרו במראה ולא בחזיון ולא הובל לו רמז מזה וזה שכל וחידה ואין הכוונה כנראה מפשוטה דבר זה לא תוכל לאמרו כי המצות כולן שנתנו ע"פ משה רע"ה מצות גלויות התועלת ומזהו לשמותם כמו שהן פשוטות בתורה בלתי שאמרו משלהן ועל נאמר במראה ולא בחזיון בחזיון מראה נסתר ולא מראה כי בכונה אשר בעבורה באמרה אין ספק כי היא כוונה עליון אינני שיוכל לסכלה כי כולה כוונה אלהית אבל בפשטי המצות על כל פנים סבלתי משלהם ולתי כוונה פשוטה מנארת ואין ספק כי באלו המצות יש כמה סתרים וחידות חריפים פנימיים ופנימיים ואין אדם בעולם יכול למר כי הודעה מפשטי המצות הוא התכלית כי תכלית סבלת וכו' וזה עליונה יש להם בלתי ספק ולפי זה הדרך תמצא נבואה מנעה נבואה

ולזה קראו הפילוסופים בלתי מוכרח הוא להיות כך ועל זה הדברים אשר מביאותם כמנע בהיות האדם נמצא חזיון הומר וחזיון אחד מן המחדשים או ממחיי מתכות או היות האדם בעל כפיס פורח כאויר וכפאל בלן שמביאותה נסמך קראוהו נסמך כי דבר זה נסמך האמלכל פנים ואין יקשה עלך מה שתמצא בלשון נסמך תפלין כפי יונה כי גם נמור היה ועל הנסמך בקראו הנפסים נשים ועל הדברים שמביאותן איפשר שימצא ואפשר שלא ימצא קראו איפשר ואמנם כל העולם כולו תמצאו נחלק לאלו שלש מחלקות בטבעית ובהרכבות ובהנהגות ואמנם ל' שמאל תבון ראייתו אומר בהקדמות אשר חזר לספר הסורה ושם אומר שאי אפשר שיהיה אמצעי בין הראוי והנמנע ובי האפשר אינו אמצעי ביניהם וכך אומר שאין אמצעי בין האמת ובין השקר באמת שאין בין האמת והשקר אמצעי ותפסתו שתפס על החזיון דבר הכ"ה היא אמנם איפשרי אמצעי איך קורא בו בין הראוי ובין הנמנע ולא אפשרי אמצעי מהיות לא כזה ולא כזה אמנם מאחר שהוא נוסה לפני ההפכי מה הראוי והנמנע ואיפשר שימצא ואיפשר שלא ימצא בדבר זה איפשרי איך קורא בו מה שאין כן בין האמת והשקר ולפיכך סמכתי איפשרי לאמצעית הטושים להיות הפוסים לוקחים קצת מן הקרירות וקצת מן החמימות כגון האפשרי לוקח לפעמים קצת מן הטוב והרע שאי אפשרי ואם אינו נוסה למובח לפעמים הרי הוא איפשרי וכולל הראוי והנמנע ואיני ששים אותו אמצעי מכל היות הש' הפוסים אמצעים לא קרירות וקצת מן החמימות היות השם מקבלים קצת מן הקרירות וקצת מן החמימות ולפי זה הדרך קורא אני אותו אמצעי ואמנם בשאר דברים מודה אני לך שמו' תבון :

אברהם יצחק יעקב אמש :

דע לך אחי כי שלשה אבות שהם אברהם יצחק ויעקב תמצאם מכוונים כנגד עלי' תבון תחמין אברהם תמצאו למעלה מכול וכן תמצא שמו מעיד א"ב ר"ם יצחק תמצאם ואמצע וכן תמצא שמו מעיד י"ש ח"ק וי' תמצא לעולם כי חק מכריע בין האל וכו' וכן תמצא יצחק אמצעי סכרית ואמנם יש לך להתעורר בהיות יצחק לפעמים בשיון באמרו נסמך אברהם יצחק ויעקב הרי תמצא יצחק מעיד כי יש חק מכריע בנתיים וכן יצחק הק מכריע בין האבות יעקב תמצאו למטה מכול וכן תמצא שמו מעיד עקב למטה לעולם כעקב הרגל ואם כן הרי האבות תמצאם מכוונים ככוונה ידוע ותמצא שמות שלשתן משוים אברהם יצחק יעקב יצחק יעקב יעקב וזהו תבון חק המרכבה והן מיוסדי כנגד אש רוח פים טה נבואה לא מחות ולא יתל וא"כ התבונן עד מאד ענין נדיק יסוד עולם כי האבות הן יסודות העולם ובעזרת הבורא לפנים נבארה בשעה ב' כפרות ואם היותם נקראים אבות ודיבטה שרמונה הכה' ונחזור לבאר שאר הענינים בעזרת שדי :

כהן לוי ישראל אמש :

דע לך אחי כי אלו שלשה מחלקות אשר ישראל נחלקים אליהם המעלות מעלות :

מעלת הכהנים שהיא המעלה הראשונה והספרותם לו יתברך ונאמר בו וקדשתי לברך ראשון ולפיתוח ראשון ולישול סנה יפה ראשון ואלו הן ראשית מעלות ישראל והכהנים הם עובדים והמיוחדים לעבודתו יתברך ולהקריב קרבות תמיד ומשפין והן הסתפקים תמיד בעבודת בית המקדש :

השירים ואמרת דברי הכל משפטים את הדין וזו היא עדות
בהיותם באשרים ברוח הקדש ושם כאשר תניח דבי אליהם
אומר אסתר ברוח הקדש כאשר וכו' רבי עקיבא אומר
אסתר ברוח הקדש כאשר ואלו כן נקוט האי כלל ביד
י מעלת כתובים למטה מעלת הנביאים שלח תחלה
בכתוב סד בנבואה ולפיכך נתייחדו ונקראו כתובים ואל
תסתפק במקומות שחמא כדניאל כי כולם בכלל כתובים לא
בכלל נביאים וביאור ארזל במסתכסגילה ודאיתא אני דניאל
את המראה והאנשים אשר היו עמי לא ראו שני היה אנשים
אמר רבי חיית בר אבא זה חנינא ואלא זה ואינה עדיפי
מניה ואיהו עדיף מניה ואינה עדיפי מניה דלית
נביאים ואיהו לא נביא ואיהו עדיף מניה דלית
חזל ואינה לא חזל והתבון כמה עדיף מהיותם אלה
רבותינו וזכונם לברכה כי דניאל אינו נביא באשרם
נביא ואיהו לא נביא ואשכנז עך דאחיבי דניאל וכל מגיניו
המה בכתובים ואינם נבואה רק התעוררות כח שכלי
והאלם מתחבר בענין השתמש החושים על ההנהיג וזין זה
פסח כי זה הכח הוא כח גדול קרוב לנבואה אמנם
אינו נבואה ואל תהרהר אחר זה וכבר ביארנו למעלה בענין
הניסים ששמש עבד דניאל וחביריו והם ניסים ששמש להם
בהיותם מפקדים עמם לקדש שם שמים וכעשה עמהם גם
וכס זה כלן נעשו עמנו היום אל תהרהר אחר זה לא מעט
ולא הרבה כי אין הניסים שבכתובים כמו ניסים שבתורה
לא כמו ניסים שבנביאים ואם כן הרי מעלות הכתובים למטה
מעלת הנביאים ואחר שכן הרי לך מבורך אלו העניינים
שיבארנו בהיות תורה נביאים ונביאים שלח מעלות עם כל מה
שיבארנו בענין זה למעלה ועם זה הכלל יתבאר לך מור

וַיִּסַּע וַיָּבֹא וַיֵּט אֹמֶשׁ :

דע לך אינעם שמך האל' יי אלן השלשה דרכים שהם וי"ע
ויב"א וי"ט תמצא בכל אחד מהם ע"ב אותיות ואח"כ
כללתי הנה להיות כוונתי וידועה כי הם מכוונים כנגד ביאור
השם המיוחד כי השם המיוחד יש לו שלשה דרכים של ע"ב ע"ב
ע"ב ולפי' כווננו אותם האומרים כי השם המיוחד והמפורש באלו
השלשה פסוקים ואח"כ כי עתידים אנן לנצור הנה' ע"ה
אשם כללום הנה היותם משולשים ומכוונים כנגד אמש
באותם השלשה יסודות אשר כל העולם כולו נחלק עליהם
והנני נכנס בביאור שאר העניינים הנמשכים לזה.

מצות שבועות סוכות אִמֶּשׁ :

דע לך אחי כי אלו השלשה זמנים בשנה אשר הם מצוין
שבועות סוכות. אלו הרגלים ידועות לעיניכם
משנים זהמה. כמו שאנו מצארים בעה. והתבונן אחר שלש
רגלים תחוב לי בשנה.

הרגל הראשון לעולם הוא חג המצות. וביאור אמת
ול' במסכת ראש השנה. שלא רגלים
בסדרן. וחג המצות תחילה. וכן היה ראוי להיות באמת. כי
תחלת הניסים והנפלאות בחג המצות הוא. באמרו כבימים הזה
הובאתיאת בנאותיכם מארץ סבדים. ועוה הנזכר הוא לדורות
עולם. באמרו למען תזכורת יום תאריך מארץ סבדים בלימי
חיך. ועוה הנזכר סממן מיוחד לזכור הניסים והנפלאות בחג
שנעשה עמנו. והניסים והנפלאות הם יסוד התורה:

הרגל השביעי הוא חג השבועות והתבונן אחי כי מת
תורה מסוך ליציאת מצרים באמרו בחדש
השלישי כיום הזה הוא כיום מדבר סיני והרי הוא חג השבועות
מסוך

נבואה ביחודית בלתי משל. ומעלות רעיונית למעלה מכל
הנבואות באשר עמדו ושמעו. כי כל הנביאים בולג. אין
הנבואה שירה עליהם כל עת. ובשמה רבין עליו השלום אמר
עמדו ואשמע כל שעה ושעה. ולא לחנם באמר בתורה שמעו
בא דבר אסייהו בביאכס במדבר אליו אתודע. בשלם אדבר
בו לא כן עבדי משה. והתורה בתוכה היא צל מרעה. ולפי
המבוא שכלת מרעה למעלה מכל הנבואות. וכל ניסיון גלוי
ומפורשמות כמו שכבר ביארנו למעלה בתכלית חלק השמות
בשער הנבואות. והמעלה הזאת אשר פירשנו היא מעלת התור:

החלק השני הוא כביאים תמנא מעלות למטה מעלת

התורה כי הנביאים כולם נמשכו בנאות
בכלם ובמשלים וחידות כאלה חזק חיה ומשל
וכמה עבדים נראה להם במראה וכל נבואתם בלום ולא
תשכח כאשר כל הנביאי שיתנבאו בכל עת שרבו כי הם בעתות
ילדות מכירים עצמם ומכירים דעתם כדי שתשרה נבואה
עליהם ובנבואתם חזק הנבואה שיהיה מתוך עבדות ולא
מתוך עבדות כי הם מתוך שחזה וכן תמצא בועקב כל הימים
שנבדד משבוע לא שרתה עליו נבואה ובעשירות יוסף כאשר
ותחברו יעקב אביהם ופרש אנבאם ושבת עליהם רוח
קודש לא יעקב אברהם ובעשירות שורה עליו הנביאים
הנמשלים אף כי חזק ולא היה שורה עליו הקדוש וכן
המלאך הנבואה בלום והוא משלים ולא תמצא בנביאים שיאמר
יתברך לנביא לך עשה מופת כך בפרטים לעיני כל העולם כמו
שאר לנביא ולמה הדמיתם סוף וכמה אתיך על הים
ובקצהו ואמנם תמצא המופתים והאותות שבאו על הנביאים
על ידי הנבואה והוא יתברך עשה האות והמופת לא שיאמר
לנביא עשה אתה האות כמו שאמר לנביא רבינו עמרם כי כאשר
הנביאים אין האותות והמופתים מפורסמים באותות שבאו על
משה וזהו אף כפי עלי ואמנם מעלת התורה למעלה משאר
פעולות הנביאים והנה תמצא הנביאים מוכיחים את ישראל
לקיים התורה שנראה להם ע"י משה ומוכיחים אותם ומהו הירש
אדם ללכת בדרך ישרה לשמור מצוות התורה ותכלית נבואת
כל הנביאים תמצא שאמרו וכו' תורת משה עבדי ומכל אלו
הדברים אשר התעוררו בני יוסף ילך להתנבא מעלות התורה
על מעלות הנביאים כי התורה והמצוות והאותות שבה כולם
עניינם מפורסמים כל אשר בה ע"מ ואמנם הנביאים
תמצא בהם קצת משלים וחידות ואין המופתים הנעשים
מפורסמים באותם שנעשו ע"י משה בהיותם נעשו עצמם עושים
אותם באותות מה שאין כאשר הנביאים כי אשר הנביאי
אין עושים בעצמם הנביאים והנפלאים משה כי הנביאי הם
מתפללים להם בעשה למעלה או הנביאים אמרים העתידות
והעניינים הווים אחר כך בדרך והוא המעלות הנביאים
ונבואתם למעלה ממעלת משה והוא הדבר ודאי ואין בו דפוס

החלק השלישי הוא הכתובים עמלתם למטה מסעות

הנביאים • כי הם נבונים לא חזמו
בנבואה • כי אם בנחש כלי עלונו שורה על אדם בעל מדות
הטעות • וישטוהו לדבר במינוי חכמות ונבולות ומדות שניינים
הנבונים ישרים ונחמדים • ופסוקן הבח הוא ישרוהו לדבר
לדברי אהרה • ובדבר דרכי הנהגה • וכל זה לא במראה
הנבואה • כי אם בעת היקיצה • ובדרך זה תחבר הכר
בכתבים • ולכן תקרא כתובים • שהן בכתבים ברוח הקודש לא
לביהם בנבואה • ובדרך זה חכר דוד המלך עליו השלום ספר
תהילים • ובדרך זה תחבר ספרי ויקהלתו ישרים • וכן
דניאל ועזרא ושאר חכמינו • ונביאיו אשר נכתבת עליהם
בצינן עילת אשתר שלהם להם לחמשים כתובים בספר
שלחן לה • הלא כתבתי לך שלשים וכו' • ושם באשרות ושיר

סמך לחג הפסח והאיום מתן תורה וסמינו קבוצ וענינו יום הרגל השלישי הוא חג המכות סמך לחג שבועות באמרו באספן סגדך וספדך ואמנם כי הרגל הזה הוא קבוצ לשמח לפני יתברך ולהודות על כל הטובות אשר עשה עמנו כי הוא יתברך גמלנו בחמלתו אשר גמלנו ונעבורנו עשה איתנו ונפלאות לעיני כל העולם והדלילו מן התועים ונתן לנו תורת אמת ועל אלו העניינים כתמיד חג המכות לשמח בשמחת נוינו להתהלל עם כחלמינו ובאמת כי באלו השלשה רגלים אנו יחיבים בתורה באמרו שלם פעמים בשנה יראה כל וכורז וגו' ובמזן שפית המקדש קיים כל אחד ואחד משלש הוא עולה לבית המקדש ומביא קרבן לבית הבחירה ועשו נדרים ונדבות שגדל ושגדב מחג לחג וכל אלו העניינים שבאורים הם לכל משכילים ורבותינו ואלו הרחיבו המאמר בהם בשקומות ובעת שתידיס אנו לבאר עניינים אלו בעיקר חמדות בשקומות אחרים ואמנם העדכנוס הנה במדר השלישית והנהי נכנס בביאור אשר העניינים הנמשכים אחרזה כל אחד כפי הראוי והכוונה השכלים בעדית שדי:

ד' לך אחי כי אלו השלשה העניינים מחלקות שהן תפילין
ומזוזה וספר אבות משתמש בהן כנגד שלשה
ספרים ספר ספר וספר • ואמנם כי אלו השלשה עניינים כתפסק
בהם בעניינים מיוחדים • הראשון הוא התפילין הן הנאמרים
בנוף האדם כי מנהוגו נחתלת לנוף האדם • והשני תפילין של
ראשו של יד • בעבור היות מצות השכתב נוהגת בנוף לאות
ולברוך אנו מתנהגת במצות תפילין • באשרו והיה לאות על
ידכם ולטעמות בין עיניך • השני הוא הסוזה • תמאז בזה
זו כביתו של אדם • כדי שתהא התורה לזכרה לבניו בביתו
ובגתו • ואם כן בכתבה והיה לך מצות השכתב נוהגת
בנוף האדם ובביתו של אדם • להתבאר שצדות בוראו • והוא
אשרו בתבארת על שמות יצחק ובענין • השלישי הוא
ספר הורה • תמאז מנהוגו חיוב נמור על האדם להשכיח
תורה קרוב לזימתוכו יסיר בוראו עולם יתברך • ולפיכך כל
אדם ואחד מישראל בריך לכתוב לפרט לעצמו • ואם אינו יודע
לכתוב בריך הוא לקנותו • וחיובה על כל אחד ואחד מישראל
ומנהוגו היא הכוללת כל המצות כולן • כי ספר תורה הוא התורה
שכתב שהוא הוא • והוא יסוד הדת שהוא התורה שבעלפה •
ואם כן הרי השכתב דבק שלשה דברים באדם • תפילין על לבו •
סוזה בביתו • ספר תורה על פיו • והרי כל התורה כולה נחקנה
באלו שלשה דברים • הרי הלז והענינים נמשכים אחר התפילין •
והפה והאזנים נמשכים אחר התורה • והרגלים והידיים נמשכים
אחר הסוזה • וא"כ הרי כל תפילין וסוזה וספר מושכים את האדם
להמשיכה העליונה • תמאז לחוקים במה שכתבים גויל
ודוכסוטום וקלף • ואחר שדמנו בזה מעט נחזור להתעורר על

דע לך אחי ביאלו שלשה עניינים הלן חלקים בכל ההשפאים
כולם וולותית וכל מה שזולתו כל ענין האלו נחלק לעצמו
והנה נכנס כבוד ביאורם: שכל הוא עצם האור והבה
ההשפא בסי שהוא משכיל ונשכל ושיע הסעי חקירת הפנימי
וידע להבדיל בין הטוב ובין הרע וזכות עלה ההשפא השטת
שכלית וישטח כל שיעי נמה שהוא שיעי: משכיל הוא
הנקדא כל מי שהוא שטתם בשכל וכשהוא ראוי לשטת
ומשטתם בו ויאכל כחול לצול ויורד לצומח החקירת ומשכיל
וסבין כל ענין וענין מדרך השכל לא בדרך מורה באסת כי
הוא שכתבה לכינוי השכל והקרא שכלי והנה השכל דבר שני

רע לך אחי כי יגברונית ויתעלה בקרא יחידיו ואסת
 ויחזרו בקבלוהו מאסתת שמו המיוחד ובאסת ידענו
 כי מה שחדש בזה העולם לא חדש דבר שהיה בדרך לו וישלים
 חסדו כי הוא ית יחסר כל בו ואין לו בדרך בשם במח מכל
 המבואות ולפי אשרו עליו שהוא ית אינו לחסרון ולגברו לכן
 כדי לעשות כך וכך להשלים חסדו ולמלאות דברו שנתחדש
 ובהתחדשו עכשיו אמנם יגברונית ויתעלה אינו כן כי
 הוא מחד מראש אחרית וסקוד אשר לא נעשה וגו' ולפי הוא
 ידע העתידות עולם ולא סממת העתידות כי אם מאמתתו
 ולפי אין לו איכסרות שיהיו דנו לשום דבר כדדי שיהיו ולפי
 זה העיקר הגדול תמצא קדמותו סקודם לכן וסוד יחזרו
 בחדוש העולם אליו העניינם כולם תליין בשמו ושמו הוא
 המעיד על כלוה מבלי שתתנה ללשון אחרת להעיד על כלוה
 והוא באחד ושייכנו להיותו שמתנה מדבר לדבר ולפי זה
 הדרך תדע לך אחי כי הוא ית הוא העדות על קדמותו וסוד
 והעדות בחדוש העולם וגם העדות אשר קיום העולם אם
 יבנה להעבירו הוא באחד ואין שנינו וכשם המיוחד הוא עומד
 תמיד עדות שאינו בדרך לדבר בעולם כי בשמו המיוחד
 הקדשנו דילו כמו שנקדמותו דילו כפון בחדוש העולם בו
 לבדו דילו שאין לו בדרך בכל האשר ואפי' יעבור זה המבואות
 אלו יבנה להעבירו ואנש ילדו לבדו ושמו בלבד יהיה דילו
 ולפי שנתאסדו בקדמותו הוה ויהיה ויהיה שהוא משתמש
 בהוה בלבד בנקדמותו בחדוש העולם בין לפתח חדש
 העולם וששם שמו הוא יהוד יהוד יהוד מלא הפנים כמו
 שנאמר בפסוק הכולל כלוה יהוד מלך יהוד מלך יהוד
 ימלך ותמצא כי יהוד יהוד יהוד שהן בזה הפסוק כפיוש
 הן בארמו שלך מלך ימלך כסוד הוה והאיה ויהיה ולא עוד ואם
 כן יכול איה לכוון בזה הפסוק הוה מלך ויהיה מלך ויהיה
 ימלך וכאלו אומר השם בפיוש בכל אחד מהם ואם כן
 התבונן בהיות ית תמיד באחד והעדות על כל מה שביארנו

87

דע לך אחיבי מה שנאמר בפסוק זה ה'כל ירד נ' פסטים תמצאנו מכאן כנגד מה שאמרנו למעלה בהיותו יחיד וכעת בידעת אמתו לחנוה לו כמו שהוא לאחר חדוש העולם הסתרו קודם חדוש העולם כי הוא ית' נסתר בקדמותו כך הוא נסתר בחדוש העולם בידעת תכלית אמתו אמנם כי אף על פי שהוא ית' נסתר פעולתיו גלויות ומפורסמות וזה בסוד המלכות בהיותו ית' נסתר כאשר נודע אלוקים הסתר דבר כי הוא אינו מלך על הנשואים מחמת אמתו כי אם מחמת אשתתו ולפי כבודו בהיותו נסתר אמנם מלך המולך בנשואים מחמת הנמנאים וכבודו בהיותו נודע אליהם והוא כבוד מלכים חקור דבר והנה מנאית להרב הגדול רבינו משה מייזון וקל שאמר כי כינוי ה'כל שהוא אר"י הוא השם המיוחד וכבר נא אינו יודע לאיזה נד אמרו אם אמרו ללד הספק בהיות אר"י סובל השם ופירושו בדרך זה ירד כדון הרי עובדי ה'כל הוא לשם המיוחד וזה ה'כל שאמר מלך הספק שם המיוחד אינו קורא אותו בהיותו ה'כל לשם המיוחד ואם אמרו מלך הביאור משה אינו יודע ואינו מביא ענין דמתי מקום להיות ה'כל במעלה השם המיוחד והרי המיוחד באמרו הורדו ל"י טוב הורדו ללך האלקים הורדו לארצו הארדו וכן נראה וכבר נראה בהחבתי המאמר באלו העניינים בחלק ראשון אמנם בתבונתי על זה בהיותו יחיד לרב הגדול רבינו משה מייזון ולפיכך נהלכות פירושיו המגדף אין הסגוף חייב סקילה עד שיפירוש השם המיוחד של ארבע אותיות שהוא א"לך דלת בון יוד שאל ונקב שם ירד ושם אמרו יש מי שיפירוש שאלו חייב אלא על שם ירד ואינו אומר שכל שיהיה הוא נסתר כלל ואינו אומר שאלו אמרו מלך הספק בהיות שם אר"י כולל השם ופירושו בדרך ירד כדון שמודי ירד אהי הנאמר בפסוק ראשון של קריאת שמע כאלים דכריי שהי אר"י כולל השם ומפרש יחודו ולכד הספק קורא אינו אותו שם המיוחד בהיות שם המיוחד בכללנו וכמו לא אמר מלך הספק כי אם ענין הביאור מודה אינו למי שיפירוש שאומר שכל שם ירד הוא ואו הא כלל הוא נסתר כי זהו הנקרא שם המיוחד ללד וכביאור כאשר בפרקי ר' ליעזר עד שלא נברא העולם היה הקב"ה הוא ושמו כלל ולא אומר ושמותיו ואין רבינו משה נמלט משני דברים או שהיה אר"י או ירד אחד מהן קדמון והקדמון שניהם ידוע הוא אינו ירד ראשון ואף אינו קורא שם מיוחד כי אם השם שהוא ירד ואו הא ואמנם בנחבתי המאמר הנה להיות אר"י ה'כל לקריאת השם המיוחד באמרו ה'כל ירד וענינו מבואר הוא עם מה שפירשנו ואם מלך זה אומר רבינו משה מייזון הנה מה טוב ומה נעים ואם לאו אינו יודע וכמדתו לי כי די בשם שרפנו בענינו וכחור לבאר שאר העניינים המבוארים מדרך החקירה בעזרת שדי :

מלך • מלך • ימלך •

אלו השלושה לשונות כללנום הנה על דרך ההמשכה אמנם ביאור אחד הוא עם מה שביארנו בסוד ששם השם המיוחד שהוא הורה ויהי ויהי ולי אינו נרדף להרחיב הנה המאמר אמנם כדן אינו לעורר על רמז דקוהוא יש לחקור על איזה ענין נקראו מלך קודם שנברא העולם מאחר שלא היה לשם ולתוועל איזה דבר היה מלך דע לך כי זו אחת מהקצוות העצומות הדקות בהיותו מלך ולא עמד העבדים אמנם הוא מלך מחמת מביאותו ובאמתת מביאותו בתלית מביאות העבדים שהוא מלך עליהם ואף אין מלכותו תלויה בעבדים שהרי העבדים תלוינו כי מחמת אשתתו הן בענין ואחר שכן הוא נקרא מלך מחמת מביאותו הקדמית

דע לך אחיבי בהיות הקדושה משולשת דבר זה מבואר הוא בהיות כל תכונות העולם וכל היבדויות וכל המערכות מקבלים עול מלכותו וספק ישן אותו איש משלכתו אשר הנה עושים ובהיות היסודות שלשה בלתי שום מחלקו שהן אש רוח מים קדושתו היא משולשת קדוש לכל אחד ואחד מהם בהיות יסוד האש שמלכו ואמר קדוש בכלל כל הנמצאים מכל בבאיו ובקדויו ובהיות יסוד הרוח שמלכו ואמר קדוש ובכלל כל הנתינים ברוח ובהיות יסוד המים שמלכו ואמר קדוש ובכלל כל הנתינים במים ואחר יודע כי נבא המלאכי נקראו א"ש ונבא השמים נקראו בכלל בתוך תנועתם ונבא הארץ על המים לעולם כאשר לחקק הארץ על המים ואף הרי שלוש קדושה דבר מבואר בהיות מקדישן שמוית שלש מחלקות ובכללם כל השלשית שבעולם בהיותו ית' נסתר מקבל מכל חלקי העולם קדושה ובכחה ומלכות להיותם כולם סתהים מאסתת מביאותו ולפיכך נסתר לקדושה שם ייבאית באמרו ק"ק בנאות שלא כל הארץ כבודו להיות הקדושה משולשת כנגד הנבואות שהן משולשים והתבונן עד מאד כי לכך נקרא ייבאית להיות כל אלו השלש נבואות שהם כוללים המביאות כלומר מתהוים מאסתת ילד כמו שנברא ביארנו בשאר הנבואות אשר בחלק הראשון עיינש וכו' ואם כן מבואר הוא לכל משכיל בהיות הקדושה משולשת והאין בנפשו כי כל נבא ונבא מנבאית העולם היא

קדוש קדוש קדוש

דע לך אחיבי בהיות הקדושה משולשת דבר זה מבואר הוא בהיות כל תכונות העולם וכל היבדויות וכל המערכות מקבלים עול מלכותו וספק ישן אותו איש משלכתו אשר הנה עושים ובהיות היסודות שלשה בלתי שום מחלקו שהן אש רוח מים קדושתו היא משולשת קדוש לכל אחד ואחד מהם בהיות יסוד האש שמלכו ואמר קדוש בכלל כל הנמצאים מכל בבאיו ובקדויו ובהיות יסוד הרוח שמלכו ואמר קדוש ובכלל כל הנתינים ברוח ובהיות יסוד המים שמלכו ואמר קדוש ובכלל כל הנתינים במים ואחר יודע כי נבא המלאכי נקראו א"ש ונבא השמים נקראו בכלל בתוך תנועתם ונבא הארץ על המים לעולם כאשר לחקק הארץ על המים ואף הרי שלוש קדושה דבר מבואר בהיות מקדישן שמוית שלש מחלקות ובכללם כל השלשית שבעולם בהיותו ית' נסתר מקבל מכל חלקי העולם קדושה ובכחה ומלכות להיותם כולם סתהים מאסתת מביאותו ולפיכך נסתר לקדושה שם ייבאית באמרו ק"ק בנאות שלא כל הארץ כבודו להיות הקדושה משולשת כנגד הנבואות שהן משולשים והתבונן עד מאד כי לכך נקרא ייבאית להיות כל אלו השלש נבואות שהם כוללים המביאות כלומר מתהוים מאסתת ילד כמו שנברא ביארנו בשאר הנבואות אשר בחלק הראשון עיינש וכו' ואם כן מבואר הוא לכל משכיל בהיות הקדושה משולשת והאין בנפשו כי כל נבא ונבא מנבאית העולם היא

שבעת ימי השבועה בגר כפרת :

דע לך אחי כי שבעת ימי השבועה הן כח הנידור וההשקפה והן הכולל כל המדות העולם וכח שבעה כל השבועה מתגלגלת בענין זה אב גר הו ז' התבונן באלו השבעה ותמצאם כח' כי הומוס המאור הגדול לעולם ועד' וצד כאן מתגלגלת תנועות החלקים' ואז חזר בגלגל כאשר בתחלה' ואם כן התבונן בהיות שבעת ימים כוללים כל חדש העולם ותנועתו' וכמו שתמצא בשבע אותיות כפולות דבר והפכו' כן תמצא באלו שבעת ימי השבועה דבר והפכו שהן יוס ויללה ואין זה נכנס בגלגל שלו' וכבר נרמז עניינים אלו בפרקי רבי אליעזר הגדול' אמנם לא על כל הביאור והכוונה היא להודיע כי כמו שתמצא שהתמורות באלו שבע ז' אותיות שהן דגשות ורפיות' כך תמצא התמורות באלו שבעה ימי השבועה המכוונת כנגד תמורות יוס ויללה' והרי הכוונה מבוארת בהיות שבעת ימים מכוונת כנגד שבע אותיות וההפכים כסו כן והתמורות כנגדם' ואחר שכן הליך עדות כדורה על חדש העולם ועל היות התכוונות מכוונת האותיות' והתבונן בהיות כל המחזורות לעולם חוגגים על שבעה כמו שאמרנו בענין אב גר הו ז' שהן כוללות מחזור השמש כלליו ופרטיו' והנני נכנס בביאור אלו העניינים' והתבונן כמו כן כמה שתמצא בפרקי' אליעזר כי שבעת מחזורים קטנים תמצא במחזור הגדול של ארבע שנים' וכן הוא האמת כי שבעה רביעית כח פשוטות' וכן התבונן כי שבע שנים נהם כח תקופות מיוחדים על צ"ה צ"ה ימים ושבע שעות ומחנה הן חסר הן יתר מכל אלו העניינים התבונן בהיות מרונות המחזור הגדול שהוא כח שנים מיוחדים על שבע' ולא עוד כשתתבונן בעניינים שנזכרו בפרקי' אליעזר יתבאר לך הסוד בדק אב גר הו ז' בהיות מרונות שבעה מחזורות חוגגות עליהם בדק דב' הגאון ומלאתי הפכו' והתבונן דב' כולל שלשה מחזורים כנגד שלש אותיותיו' וכל מחזור ומחזור צריך ארבעה ולא עוד' ולא שבעה מחזורות שהן דב' הגאון הם אב גר הו ז' בלתי שניי אותיות אחרות דב' הגאון שלשה וארבעה' והתבונן דב' כנגד ז' והתבונן הגאון ה' כנגד א' והרי המחזורות מרובעות ופולגות כל השבעה ז' על שבע אותיות הראשונות' וכל כח של מחזור הגדול מסור הוא ביד שבעה ולא עוד' והתבונן דב' הגאון אחרית ז' וראשית ד' שבעה מחזורות של ארבעה סודים דב' הגאון שהוא כח' כי הומוס המחזור הגדול' ואכ תמצ' מרונות המחזורות השבעה על שבעה' ונשכיף חזר לסמוכה ראשונה' והרי לך כי כל העולם כולו כובד על שבעה ימי השבועה' והמחזור הגדול בשבעה הוא מרובץ' וכל הימים אשר מתגלגל כולם מעלות שבע מרובעות הן' ואם כן ששת שלים שבע מחזורות חזרו לראש כמו שבעת ימי השבועה אשר הן חוזרים לראש' כמבואר למד כי כל תנועות המחזורות שבע מעלות הן' והתבונן בהיות שבעי הפשוטות שבעה' וכן שבעי המחזורות שבעה כי ב"ב ג"ג ד' כ" כ" פ" ר' ת" כולל י"ד שבעי העיבור בסוד פשוטות ומעובדות' וכן אלו שבע אותיות פעמים פשוטות ופעמים מעובדות' בדק דגשות ובדק רפיות ואכע שבלים כוללות שבע מחזורות להתגלגל כאשר בתחלה' והתבונן אחי בבינה במרבת' ומתוך שבעה ימי השבועה שהן חוגגים לעולם תמצא כל המחזורים אדוקים בהם' כי שבעה כוללן כח' שהוא המחזור הגדול בדק דב' הגאון או בדק אב גר הו ז' כח מעשיו שהן כוללן בסוד אב גר הו ז' שהן שבעה הגיד לשמן' והתבונן עד סוף' ותמצא כי המחזור הקטן שהוא י"ט י"ל עניינים ידועות בהיות המחזורות שנים מחזור הקטן ומחזור הגדול' הקטן י"ט והמחזור הגדול כח' והתבונן כי בהשלים למחזור החסה תנועת ט גלגלי על מחזור הקטן שהוא י"ט תמצא כח מחזור גדול של חסה על היכן הוא נוסה

הוא אשר קדוש' ובני הקדושה כוללת מציאות המלאכים' ובנא השמים והשכלים היותם כולם עבדים לכניו ומודים לו' וכל העובד' מנד היות קיוסו ומעמדתו באלו והיותו משפיע לו טובה' ואם כן הרי הקדושה כוללת בהיות כל נבואות העולם פעילות כי הוא לבדו קדמון ומאמתת מציאותו כהוה וכן מאתו ית' מתקיימים' ולפיכך מודים לו על כל והומקדישים ומברכים ומהללים למלך מושל עליהם' ואם כן הרי הענין מבואר היות הקדושה משולשת ביאור נפלא אין ספק בו' כי כל נבא א"מ שיהיה כולל כל הנמצאים כולם לפניו הן ששתיו' וראיתי לכמה מפרשים מרובין דבריהם בביאור היות הקדושה משולשת ואין כולם כדי ספק כי אם רבוי דברים ללא תופלת ולהמשיך את הנפש בתחלת משובה' ואין צורך לברר' אמנם דע לך אחי כי לך סמכו קדוש קדוש קדוש לתכלית השלישיות להיות כל השלישי' שבעולם מקדיש' אותו וסעידים קדמותו וחדושים מאמתתו' ואל יקשה עליך כהיות רביעי' כי הארץ נחלקת ליסוד המים שהוא שלישי' כאמרנו לרוב הארץ על המים' והיסודות הנחלקים שלשה הן ולא עוד' וכן תמצא הארץ סובלת אותו באומרו בנקת עפר למסוך' ואמנם מחלקות היסודות אש נוטה למעלה' רוח מתגלגל באמצע' מים יורד למטה' והרי היסודות חלוקים' ואין להקשות מפלמי שיאמר שארבע יסודות הן' כי אני מודה לדבריהם אמנם המחלקות שלשה הן ולא עוד' ובמחלקו' העליונה סוד השכלים' ובמחלקות השנייה סוד הגלגלים' ובמחלקות השלישי' שהיא סוד הארץ' וא"כ הרי הארץ מיוחדת על המחלקות השלישית שהיא המים' וזה אין בו ספק כי כן הוא' ואחר שהתעוררנו על כל זה הרי לך מבואר קצת מאמתת השלישיות הנמשכות אחר המחלקות הראשונה משלשה מחלקות של כ"ב אותיות שהיא מחלקות א"מ' והנני נכנס בביאור שאר החלקים אשר האלפא ב"ת נחלק אליהם כל אחד ואחד כפי הראוי בעזרת שדי :

שער בהמשכת השביעיות אחר אותיו בגר כפרת

דע לך אחי כי אלו שבעה אותיות המכוונות כנגד ענייני ידועים ותכונות יקרות' ואלו הן האותיות כפולות כמו שאמרנו' בהיותן כוללות הנדון' ב"ב ג"ג ד' כ" כ" פ" ר' ת" ועל דרך הרמז סב"ה תמצא שלשון פקובב והרי ב"ב' וכמו כן ח"ג שלשון מחוגג והרי ג"ג' וכמו כן ישרד' בהרים שלשון שורד' והרי ד' וכמו כן ס"ה שלשון סכך' והרי כ"ב' וכן צ"ה הנמית שלשון כפופים והרי פ"פ' וכן אצרו סח שלשון אצור' והרי ר' וכמו כן בתנה' שלשון ת"ת' ואיני מדבר פתה מהפולות על ידי חכמת ההגשק' כי אם על דרך המשכה פשוטה עטה שהלשון פשטת נאחת ובשמים' בהיות אלו שבע אותיות משתמשות פעם נאחת פעם בשתיים כמו שביארונו הנה' ובהיותם מתנהגות על דרך הנגלה והנסתר' ולפיכך תמצא היותם נקראים כפולות' ואחר שהתעוררנו על זה' דע לך כי אלו שבע אותיות הן מיוחדות על שלש אותיות שהקדמנו' ביאורם כמו שתמצא שבעה ימי השבועה ושבעה כוכבי לכת ושבע שערות' כנפם מתהווים ומיוחדים שלשה עולם ש"ה ג"ש שהן שלש כנגד שלש' ושבעה כנגד שבע' ואלו שבע אותיות תמצא ענין ותשורתו' כמו שתמצא רפיות תשורת דגשות' וכבר התעורר על אלו העניינים בעל ספר יצירה' והנני נכנס בביאור השביעיות אשר הן נמשכים אחר אלו שבע אותיות והתבונן בתמונתם' באמרנו כי שבע יכול נדיק וקס' כי הקימה תשורת הנשילה' ואמר בלשון שבע' והנני נכנס בביאור זה בעזרת שדי :

חלק

שני

五

נועה ואמנם דע כי רבי אליעזר הגדול חלק שבעה מחזורות
 אשר הם כוללים במחזור הגדול כנגד שבעה ברכים והם בראש
 ש"צ חב"ל ויכולתו העניינים אשר רמזו ישלך
 בהתבונן כיצד נשבעת ימי השבועה חזורים חלילה לעולם להם
 ובהם תנועת החמה במשכת במחזור הגדול של כ"ח שני בהיות
 כל שנה ושנה של ששה יום ועוד וכן תמצא כ"ח סתהגא אחר
 דבר הגמ' סוד שבעה וארבעה לא פחות ולא יותר ואמנם
 התבונן בהיות מחזור י"ט בתוך מחזור כ"ח מתגלגל ותמצא חלקי
 העולם ככללן בדרך ט"ו וזהו י"ט וכשתלים לחמה תנועת ט'
 גלגלים התנוע' בתוך כ"ח שני תמצא הדרך בענין מחזור
 הגדול וכל אלו העניינים אשר פורדנוך עליהם ישלך לדעת
 ולהתבונן סוד שבעת ימי בראשית אשר הגלגל לעולם בהם חזר
 בדרך אב גר הו' בסוד כ"ח וכמו ששבעת ימי בראשית
 חזרים לכסדרן כן מחזור הגדול חזר לכסדרן לסוף כ"ח
 הנכללים בשבעה ואחר שכן הרי תנועת העולם שבעה הן ולא
 עוד ונתוך אלו השבעה החמה הולכת במחזור הגדול של כ"ח
 שנים בסדר ככון ובדרך ישר :

שבעה היכלות בנדר כפרת :

דע לך אחי כי תכונת העולם תהאם מיוסדות על שטנה
בסוד העליונה וסוד מורה ומעבד דרוס ונכון. והיכל
הקדש הוא שביעי תמצאהו מכון. באמצע. וכמו שתמצא כל
שבעת הימים אדוקים בשביעי. והיא המסוגלה אשר עליה חונני
כל השנה לעולם. כך תמצא כל שבעה היכלות אדוקים בשבעי
היא המסוגלה אשר עליה חוננים כל השנה לעולם. ואלו
השביעים ענייני גדולתם ונכוחים למבין. ולפיכך נריך את
לעוררך עליהם אולי תשגור ותעלה למעלת השכל בתבונתם:
דע לך כי כל תכונת העולם תמצאהו בסוד ששה דדדים.
ונקודה שביעית אמצעית. וזו היא תכונת הגלגלים.
כי כל גלגל תמצאהו בעל שש קצוות מעלה ומטה וארבע רוחות.
ונקודה אמצעית אשר היא יסוד גלגל. כיון לך גלגל שאין לו
נקודה אמצעית אלא היא יסוד הגלגל. והנקודה הזאת
היא מקראת כל שביעי. בהיות ששה דדדים מקיפים והיא
באמצע. ולפיכך תמצא בעל שש קצוות יסוד ששה דדדים
וכרת יסוד סבובת באמצע. וזה לשכונ שש קצוות עדי עד
והיכל הקדש מכון באמצע. והוא נושא את כולן מעלה ומטה.
ואין הפסק. ראה לך עולם שנה גפשו וכל המאמץ נגור
כי הוא יתכרך סובבן הגלגל על המסוגלה האמצעית שהוא היכל
שביעי. ואחזית המרובה מקיים העולם שביעי
והשנה בעולם. והנפש בשנה. ולפיכך אומר ראה עולם
גפשו שנה להיות קיימים. וזה דע באמת כי
באחת התנועה העליונה הן קיימין הרי העדות בדורה שאין
התנועה הפסקת. ואמנם אני נריך לעוררך על ענין גדול
ונכבד אשר הוא סעיד על תבונת הגלגלים. בהיות קבועים
בסדר ששה ושביעי. וזה בלתי ספק. דע לך אחי
כי הגלגלים בעלי שש קצוות ונקודה אמצעית בלתי פסק.
וזה עדות על להיותם מחודשים וגדולים ובלתי נשלים. ותמצ'
שנראו הגלגלים באופנים. באופנים שיש נגור הוא לבורת הגלגלים
וגדול אלהות. באופנים שיש נגור הוא לבורת הגלגלים.

בהיותו בצל שם קדושתו והכל שביע יקוד' התל' לבואורו - דפ
לך כי בשאחר אופנים היה לו למד גלגלים וכל שאומר לא גלגל
שמש כי האופנים פ' נצור לכל גלגל וגלגל - ואע"פ שנקראו
אופנים שמשע לשון רבים - כל זה פירוש הוא לזרז הגלגל -
דע כי כשתכל בעין אופנים תמצאם משיד כי הגלגל יש
לו ששה פנים וברית אחת - וההסוד הנקודה חמבע'
ובכר אמרנו כי היסודות כפי התכונות העליונים יסוד' למעלה
מהם ואמנע יסודם באמצעית' תחתונות יסודם בתחתונות'
וא"כ בכר יצאנו בהיות הגלגל חמבע' וא"כ יסודו באמצעיתו

חדש הלבנה שהוא עשרים ותשעה ימים ומחצה ושתים ידות שעה ועצ' חלקי' כל מול ומול משרת שני ימים ושמונה שעות שלשה מולות לשבעה ימי' השר המתחיל בראש חדש' הוא המסלים בסוף :

י א יו י גדולים

גדולים מן הארץ כי שנים אי שלשה חלקים וכו' יש כוכבים
בה הגלגל גדולים מן הארץ כשהפסים עד ששנאת הארץ
בצויה גלגל שכי כקוד החרת באמצע העיגול ולמטה מגלגל
זה ששנה גלגלים הנקרא גלגלי שבעה כוכבי לכת :

הראשון שבתאי גדול מן הארץ כמו שמונים חלקים :
חשבי צדק גדול מן הארץ כמו עה חלקים :
השלישי מאדים גדול מן הארץ כמו שני חלקים וחמי :
הרביעי חמה גדול מן הארץ כמו מאה ושבע חלק :
החמישי נוגה קטנה מן הארץ כמו שלשים חלק :
הששי כוכב קטן מן הארץ כמו שלשה עשר חלקים
וארבע מאות חלקים :

השביעי ירח קטן מן הארץ כמו ארבעים חלקים :
נשנאת אומר שאין בכל הכוכבי כולם :

בין גלגל שמיני בין בשאר הגלגלי כוכב גדול מן החמה
וקטן מהכוכב ששמו כוכב אשר הוא בגלגל שני למעלה מגלגל
הירח כי כוכב קטן מן הארץ כשה אלפי חלקי ומאחר שנקרא
כוכב דלו בשמו ואחר שביארכוהו דע לך כי הקטן שכל
הכוכבי הוא כוכב והתבונן כי ההתפלגות שהוא כולל בהיות
כו שמו שם השמיד ובהיות כב שמו שוד כב אותיות
כי זהו שוד כוכב ואם הקטן שבהם כך כולל התבונן בשאר
הכוכבים כל אח ואחד לפי גדלו ולא לחנם נאמר שאז שרם
ענינם ולא שביארכוהו : ואחר שהתעוררנו עליו בענין
שבעה כוכבי לכת יש לנו לעורר על היות אלו הכוכבים חלקים
בשמיים וכל כוכב וכוכב שבעה כוכבי לכת יש לו כחות
ידועות וחלקים בעניינים הם דע לך כי יורדו יתברך ויתעלה
בעל הכוכבי שגלגל שמיני ושבעה כוכבי לכת למטה מהן
וחלק השולות על דרך שבעה כוכבי לכת והוא ית' בעלמה
שמעל על כל התחתונים באמצעו אלו הכוכבי לא שהכוכבים
כוחלים חלילה וחס אמנם הוא בעל לאשכעות ולפיו
הדרך של להודיע מה הן הפעולות הנעשות באשכעות כל
אחד ואחד : על ידי

כוכב שבתאי הוא יתברך פועל בעולם ששפט הנקמה
בהיותו רובה להכנס שהטואים לפניו מעיר
פליהם באשכעות כוכב זה שלמשה ומה שבי ורעב וטלמול
מלכיות ועקירת ארמות ומכל שהוא רובה להתנקם מעיר
עליוה הכח הנקרא **כוכב שבתאי** זהו הקרוב להשפלה
הנקראת מים פלונים יותר מאשר שבעה כוכבי זה הכוכב
נוטה אל הקרבה להיות קרוב למים הפלונים אך על פי שאינם
דוחף כי פניו קרוב וכל שגורח קרירות מושל עליו ונאלץ
המים והקרים השכל מאמר שני הקרה אך על פי דלא קרה
אלא בעין קרה ומחלקות השולות של כוכב שבתאי

גדי ודלי וכן הוא לפי החכמה השפלה והסערה והוא
כוכב שבתאי אשר הוא מפלה שלישי : עי
כוכב צדק הוא יתברך פועל בעולם נדקה וחיים ויושר
ואהבה ומצורר הלכות למעשה הטוב ולא להיות סברה
למעשה הטוב אל להכבו כי אם לעורר בלבד ובאשכעות כוכב
זה שער הרצון והמחנה והאהבה וכשהוא רובה לגמול טוב למי
שעובד לפניו זה הכוכב הוא מתוך בין שבתאי למאדים
וכבר אמרנו כי שבתאי הוא קר ומאדים חם ולפיכך צדק
אמנע כי ית' חסידו חסידו מאדים לחות מן שבתאי
והנה צדק הוא פנים הפוסקים שהאמנעו בין הרות חסידו
הקרים ומחלקות השולות של כוכב צדק קשת ודיגם
והוא הנקרא מדריגה הרביעי : עלידי כוכב מאדים הוא ית'
סעיף את בריותיו על מה שחזו ובאשכעות כוכב זה מעל
בעולם מכות והרג ואכזר ונעזים וכעין זכורה וסכירת האש
וכזרות וכל סיני מכות רעות מאותן המכות השולחות
הנרעות בתורה זה המוכב הוא שם עד מאד ואם בער

בהיותו קרוב למוכב חמה ולפיכך הוא חם ויבש
ומחלקות השולות של כוכב זה עקרב ושרה זה הנקרא
מדריגה חמשי : עלידי כוכב חמה הוא יתברך פועל בעולם
כח ומשפלה ומלכות וגדולה ופעלה ומוריד כונה והורם ומחן
השעה לשלבי ונותן כח למרים ורומים ומשולים לעולמות
וכוכב חמה ידוע שהוא הגדול שכל הכוכבים מחלק
האור לכל המעלות ובכוכב זה יתחשבו ימים ומעדים
ועתים קבועות ושעות ידועות והוא הכוכב העומד באמצע
כוכבי לכת שלשה לפטה ושלשה למעלה הימני ולפי הנראה
מדעת רבי אליעזר הגדול כי קרבותיו של חמה אשר למעלה
כד - ואילו הכד שהוא פכנה היה העולם נשך כש
שלאמר ואין נסתר מחמתו וכל זה בקיץ אבל בחורף הופך את
פניו למעלה למטה ואילו האש שהוא מחסם את פניו של
כד לא היה העולם יכול לעמוד מפני הקור שלאמר ולפני
קרבתו מעמוד ונראה אלו הדברים כי שהלך החמה בחורף
הוא תקופת טבת ותקופת תשרי הולך על דרום שלאמר
הולך אל דרום ובקיץ אובד כפון והתפון כי בחורף הולך בקיץ
כפונות שלאמר ומוכב אל כפון והתפון כי בחורף הולך בקיץ
סובב וכן הוא האמת והשתלשל תכונת החמה במעלות
הרי הקרנות יורדות ועולות ומחלקן המולות של כוכב חמה
הוא אחד הנקרא אריה והוא המעלה הנקרא מדריגה ששית
עלידי כוכב נוגה הוא יתברך פועל בעולם השקט ושלחה
ומיני זמיר וזירות וקליטת חופות חתנים וכו'
יתפנה כל תופש כחור ועונס לשמח ולהתהלל והרחבת הלב
והזהר פנים ושמשים וכו' וארץ כהלה ושמה בהיות כל
הלכות שפורים לכלל וכחור ותרף ומחול ומינים ועונס וכן כל
מיני שמחות זה הכוכב הוא קר ולא כוכבי המים ומחלקות
השולות לכוכב זה הם מאזנים ושר : עלידי כוכב
הנקרא כוכב הוא יתברך פועל בעולם כח חכמה ואילנות ודקות
הלשון ונחמדות וכחש הלשון וכלכלו וקטן שמו ומעשה חיל
לאסוף הון ולכנס מטמון ומיני מסחר ומפקי הדין ועסקי
הקצון והפיוור וכוכב זה נשען קר אך לא כשבתאי כי
שבתאי קרם זה ככפר כשגל ומחלקות השולות של כוכב
זה הם תאומים ובתולה והוא הנקרא מדריגה שמיני :
עלידי כוכב לבנה הוא יתברך פועל בעולם כח משפלה
ועבודה וזכח חכמה ומכלות ובה הן הכיכור וכוכב זה
הוא הנוטה למים התחתונים וקרוב לארץ והוא
משועך בין קר לחום ומחלקות השולות לכוכב זה הוא
הנקרא סרטן והוא הנקרא מעלה תשיעי
ובזה נשלם צורת שבעה כוכבי לכת לפי מה שראינו ומקורו
בספרי התכונות לעניני החקירה השכלית אנו פוסקים כי אלו
הדברים אשר בעניני התכונה אין אדם יכול להגיע עד תכלית
מדת כל פניו וענין כפי שמו הקבוע לו לא נמצא השיעור
קבוע ומסדד דמן הוא דמליק לעילא ושיע' ומסדד תכונת הכוכבי
ופעולות בקו המדה ויאמר דדוקא זהו השיעור בלתי פקבוק
אמנם האדם נמשך באלו הענינים כפי הקבלה השכלית
והשמשעו אשר חפשי הפילוסופים האמתיים מסתברים עליו
בהכחמה אמתית ולא בהכחמה נוספת תחת המקרה ובאמת
כי בכל אשר נראה מן הפילוסופים נובט מן הקו השעה נקשה
ונתקן כנגדם וגשפיל נפשה ונקצן את נאם כי זה היא אמתת
התורה והכונה השלימה ובכל אשר נראה אמת כפריים
כמו שגראה בענין קדמות העולם ובענין ההשגחה ואלו
ודמיהו לא אסין ולא נמשך פליהם כי שער נכנס לארכם
ולרחם וגהרם בניינים ונקמה שניהם וגהרם מלצות
כפריים אשר הם יסודו כוכבים וכלה מדרכי השכל ויפועות
תורתיו התשימה אשר אנו מחזיקים בה אמנם בכל אשר
נמצא הפילוסופים מודים ומסכים אל דעתנו ומביא
ראיות על טענותינו ואין מפסידים כלום באמונתנו כשפע
השאר

המאמר ולא נסתכל למי שאמרנו והטעם כי אובל את הפרי וזרק את הקליפה כשארם וזרק את האביזות ואובל את הקשרים ואכחנו כן בעשה נזק את הרעות האביזות ואכל את הקשרים ואף על פי שהיו טובין באביזות ולא נכחו לקבל הפעילים הנכוחים ואפילו ממי שאמר והי מה ולפי זה הדרך אשר עורכנוך תדע לך כי המסלוקת הגדולה ותבונה המלחמה בין היוונים ובין חכמי תורתנו בענין הכחות העליונות דעת היוונים כי העולם התחתון הפקר הוא למה שילך עליו מאלו השבעה כוכבי לכת בעת תנועת כל כוכב מהם כפי הדרך שהערכוהו ואמרו כי הם פועלים כל אחד ואחד מהם בפעולתו בין טוב למוטב סבלתי כוונה עלינו ואכחנו לא כן דמה ולכנו לא כן יחשוב כי להאמין בלכנס ולהכריז גוים בדרך המקרה לא מעט ולפיכך תדע לך כי יסודינו ועיקר תורתנו בהיות הכוכבים המשתנים חלוקי הכחות כפי שהערכנו וזה בלתי ספק כי הכוכבים מהמקום הן לטוב ולמוטב בעניינים ההויים בזה העולם השפ' בלתי נד ספק אמנם כי הוא העריכם וידיהם כוכב פלוגי על ממשלה פלוגי בין טוב למוטב והכוכבים המשתנים על השמחות ועל הטובות ועל ההגנות וריוח והכלה ושקן וסחורה באמת כי הוא יתברך העריכם לגמול על ידיהם טובה לטובים וזהו שאמר בספר יצירה באלו העניינים טובה שמורה לטובים והכוכבים המסמנים על הנקמה ועל המלחמות ועל כל מיני משחת וחבלה ופוערות וחרפה והשחתה ודושיהם באמת כי הוא יתברך העריכם לגמול על ידיהם רעה לרעים וזהו שאמר בספר יצירה רעה שמורה לרעים ואמנם כי הוא יתברך מעריך הכחות למיניהם לגמול כל הגמול על דרך המעשה באמצעות הדבריה הממונים על כל שין ואין וכל זה באמר כי בסידין עמים יתן אוכל למכבד כלומר באלו דין יתברך את כריתו ועל כריתו ושאכלם כפרי מעלליהם וזהו הדין כוונת פסוקה כשתתבונן בו לא פחות ולא יותר ועל זה הדבר הנזכר כי אנו עליה השלום להודיענוה מאותות השמים אל תחתיו כי יתנו הנוים סהמה כלומר תדעו באמת כי בצדו שלא תלמדו דרכי הגוים ולא תלכו במעשיהם לא תהיו הפקר למקדשים הנמשכים בתנועת הכחן כמו שאר האומות שאין השגחתו בהם והרי הם הפקר לפי התנועות וזהו פרש הפסוק בצדו באשר מאותות השמים אל תחתיו כי יתנו הנוים מהמה ואל תקשה עלי ותאמר וביד תוכל לומר כי הוא יתברך דן את כריתו באלו הכחות ואילו לא היה מתנועע לעולם ולא היו פועלים טוב ומוטב עד שעת הגמול או העונש כלומר בשעת הצורך היה לך לומר זה אמנם מאמר שאני רואה הכחות נכללים כפי הכוכבים ותנועתם נערכת תמיד כפי התבונה וכשתנועע מול פלוגי ובוכב פלוגי יולד כך וכך בין טוב למוטב והיך תוכל לומר כי אין הכח מסור בידם ובעשה שכוכב הטוב שתנועץ הרי פוגע בטוב וברעים ומקרה אחד לבדק ולרשע וכן בהיות כוכב העונש מרוב פוגע בטובים וברעים ומה לטעון על זה תשובתך על זה ככוונה דבר ברור דע לך כי כדברך כן הוא בכהות הכוכבים והוא מתנועע בתנועה התבונה על פי סדר הכוונה ובשעת סכא מתנועע מתהוה כך בעולם כל זה כך הוא וקושייתך היא המשיעת אל כוונתנו ודע לך כי לפי אלו העניינים הבדילנו יתברך מכל האומות והבטיחנו להיות השגחתו עלינו תמיד באמרנו ושכנתי בתוך בני ישראל וכשהתנועה נמשכת נגלגל על דד הדין והעונש הוא יתברך מגן עלינו וכשארם כל אומות עמ' הפקר ועל זה אמר דוד ע'ה וישמחו כל הוים בך לעולם ויכנו ותפק עלימו בהיותו יתברך סגן לכל החושים בו ולפיכך אין ישראל הפקר למה שקרה מתנועת הגלגלים ולא לחנם נאמר ובאנחתו יתן לך יתחת ככני תחסה ואפילו סכךך אלף

ורבנה מייסוד אלף לא יגש וכך התבונן אחי כי הכחות העליונים תמיד הן חנונים על סדר התבונה בלתי ספק אמנם כשהפוערות באה על ידי התנועה הוא יתברך מין וזה בלתי ספק ולא לחנם נאמר לא האמינו מלכי ארץ וכל יושבי תבל כי יבא דר' ואיב' בשערי ירושלים בהיותו יתברך מנין עליה ואין פוגע בעולם רשאי להניח אלה וזהו הדין העדות הכרורה היותו יתברך השגחתו לטעם ועל היסוד הזה כתיבסדו התפללות והתחנות לכש מלכנו יתברך להכילנו מפורענות המתרגשו כח התנועה וכשהוא יתברך מנין עלינו מבטל כח המול ומעביר אותנו מבלי שניע שינוי אלו ואלו זה באמר בשש דבות יתברך ובשש לא יגשך רע ולפי זה הדרך השגחתו שופעת אין שם כח עומד לפני כי כל מול וכל כח מתבטל לפניו מאחר שהוא יתברך מושל על כולם אסכם אם נסתלקה השגחתו הרי העולם הפקר למקדשים ההויים בתנועת המזלות והכחות וזהו אשר על כי אין אלקים בקרבי מלאונו כל הרעות האלה וזהו הדין העדות הכרורה על ההשגחה התמידית ובהיותו יתברך מושל על כל הכחות מבטל כח המול ומעבירנו אמנם הכל בדנונו תלוי להודיע ולהעיד כי השגחתו ושכירתו לנזק גדול הם ומבלתי אש ומתוך זה יבטל העולם לקדירתו ולעבודתו מאחר שהממשלה בידו לבטל כח התנועה או להוסיף וזהו הדין אומות האומה המיוחדת ולפי היותו יתברך מנין עלינו תמיד הנזכר וכל לומר אין מול לישראל כלומר שאין ישראל הפקר למה שקרה בתנועת הכחות העליונים והמזלות כי מלך יחיד השולט על כולם קנין על ישראל שלא יקרה אלהם פגע רעונם ולפי זה הדרך אומר בתורה אם תלכו עמי קרי כלומר אם תכפרו בהשגחתו ותאמרו שהשגחתו בסולת מכל וכל והטובות והרעות ההוות עליכם מיד המקרה הם לפי תנועות הכוכבים והמזלות אף אני אסלק השגחתו מכס מכל וכל וזהו אשר והלכתי עמכם בחמת קרי והכתי אכתבם נס אני כלומר אכתב עמכם כמנהג מקרה שאסתר כני מכם ותהיו הפקר למה שמתהוה בשקרה מתנועת שבעה כוכבי לכת וזהו אשר והכתי אכתבם נס אני שבע על חטאתיכם והתבונן בהיותו כולל מקרה ושבע בכסו אחד כלומר שהיה העונש שלהם סלק השגחתו ואז היו הפקר למקדשים המתהו' בתנועת שבעה כוכבי לכת והתבונן עד מיד כי ענין זה מבואר הוא ולפי זה הדרך אומר אל תשמע להם כי לא ירעו וגם היטב אין אתם כלומר אל תעלה בדעתך כי הטובות והרעות המתהו' בתנועת הכוכבים והמזלות כי הם המושלים על כל הבא מהם כי שלוחים הם על פי פנותי ואני מושל עליהם ובידי יכולת לשנות ולבטל כל כחותיו כי הטובה או הרעה הנמשכת עליי תנועת' בשלחותי וברשותי הן עושים ושלוחי מזה הן לא שהן עושים מעצמן ואף על פי שתרצה בתנועות העניינים הנמשכים בהדברים ההויים בעולם על ידי תנועה היא והתנועה היא המתנועעת על ידי המכניע הכל תלוי לבטל דבר או לחזקו והוא יתברך המושל על כל התנועות ועל כל העניינים ולפיכך בידו הכל ואין כח לא בכוכב ולא במול ולא בדבר אחר לעמוד לפניו כי כשאותו תלוי הכל ובמאמר בסוף ירדפו ולפי כסא כולם שסתחיים ואל תטעה עצמך בדבר אחר בעולם ומכל אלו הפעילים אשר התעוררו עליהם יש לך לדעת כי הכוכבים והמזלות כחות ידועים ועניינים קבועים ובאמת כי כוכב פלוגי מושל על ענייני כך וכך ומאמתת תנועתו מתהוה כך וכל זה כשאין שם השגחה עליה שיכולה לבטל הכחות שלהן אמנם אם הוא יתברך משגיח הרי הוא מגין על כל מי שהוא מושגח ומבטל סלכנו ומאחריו כל מיני פוערות המתרגשות בעולם והמתהוות בעולם כפי התנועה מאחר שהוא מושל על כל התנועות ועל כל הכחות ומאחר כולם עושים ואחר שכן יש לך להתעורר על כל אלו העניינים אשר באנחנו הנה נבדד כוכבי לכת והעיקר הגדול

שבעת ימי החג בג' כפרת :

[illegible]

שִׁבְעָה שְׁעָרִים בְּנֶפֶשׁ בְּגֵד כְּפָרֶת :

דע
לך כי נפש האדם משוונת כנגד צורת העולם כמו
שביארנו למעלה. ולכן נקרא האדם עולם־סוף
וכנגד שבעה חוכמ' לבת תפא' שבעה שצריכ' בנפש כלומר
שצריכ' פתוח' אשר בפתחת אלו השצריכ' הנפש משתמשת
ואלו הן אחוץ ימין ואחון שמאל עין ימין ועין שמאל אף
ימין ואף שמאל כלומר שני חלוצי אף ופה אחד הרי שבעה
שצריכ' כל אלו שבעה שצריכ' פתוחים ואם סגרו העינים אין
האדם יכול לראות ואם סגרו האוזנים אין אדם יכול לשמוע
אלו יסגרו האפים אין האדם יכול להריח אלו יסגר הפה אין
האדם יכול לדבר והרי בתמורה חלה בשבעה שצריכ' הנפש
ואלו הן התפורות תמורות שמים חרות לשת אוננים תמורות
ראייה שמיות לשת עינים תמורות ריח לשת אפים
תמורות שיחה אלמות הפה הרי שבעה תמורות בשבעה
שצריכ' הנפש ואם כן התבונן אחי בהיותם נקראים שצריכ'
בהיות אלו שבעה חלונות פתוחות ובוה הדרך יש לך אחי
להתבונן בסוד תכונת הנפש בהיות לה שבעה שפתחיים
כמו שביארנו למעלה בסוד השלישיות וצריכ' שתבארנו על
זה יש לנו להכנס לחקירת שאר העניינים הנמשכים אחר
הביאור בעזרת שדי :

שבעה נרות המנורה כגד כפ"ת :

דע לך אחי כי כוננת המקדש וכוננת הכלים שבו כולם
מכווני' בסדר תבונת העולם וכבר עורכוך על היות
הארץ סבוב כנגד שימור הקומה כנגד נשמה הלך המציאות -
משכב בהיות הבורות וההכנות ויסודות הערכה מכוונות
השלישיות והורכלון תמצא וזב ובסף ונחשת יסודות הכלים
הנערכים אנל אל רוח פים וכמו שתמצא אל רוח פים מעלות
וה על גב זו: ומהם נשמה העולם כך תמצא וזב ובסף/נחשת
והם נעשכול המקדש ותמצא ההב נמשל אל' ותמצא
הכסף נמשל לרוח ותמצא הנחשת נמשל לסים והכסף תמצא
בין ההב ובין הנחשת כמו שהאור חם מכניע בין האש ובין
המים וכסובן תמצא שבעה נרות המנונה מכווני' כנגד
שבעה כוכבי לכת שהם מכווני' להאיר מאור כנגד מאור
והלא תראה כי הבורכים הם השאורות והנרות כמו כן להאיר
ואם כן התבונן הכוונה בשלכת כלי המקדש הקודש וכן אלו
עתידין לנאר ב'עה להיות שמים עשרה אבני זכרון כנגד
שנים עשר סולות וכנגד שנים עשר מנהגים בנפש וכנגד
שנים עשר חדשים וכן בשאר ואם כן התבונן בהיות תבונת
המקדש ובילוי נגרות תבונת העולם ולא לחנם נאמר בכל
אמר אני שראיה ארת' כי בית המקדש שלמטה סבוב כנגד
בית המקדש שלמעלה וכן תמצא נגרות בית המקדש שלמטה
סבובת כנגד נגרות בית המקדש שלמעלה ואחר שעשורנו
עלה נחזור לנאר שאל העניינים הנמשכי' אחר זה בעזרת שדי:

שהיה היתר הדין והכלה : ואינה לחן קבוע כאשר
הסופרים ש' להסדון קבוע' : אמנם התורה ודברת בם
בשחר בתיך ובלכתך בדרך ובשכרך ובקושיך : וקשרתם
ובתבתם : ואם כן היתר התורה נפרדת שמה אמת טעם האדם
ואחר שכן הרי לך היתר היות חג שבועות יום אחד : ובהיות
מבית ואבות שבועה שבועה : וכמו כן תדע לך כי ספרת
העומר להחיל אחר ה' : ובאותו הספירה אנו טיחלים באת
יום מתן תורה : כדי שנוה לזמנו יתברך על רוב הטובות שעשה
עמנו : ועל כולן שהדלינו סן התועים ונתן לנו לעת תורת אמת
שבה נשיג השנה שלימה : ויש שבר לפעולתנו : ויש תקוה
לאחריתנו בהיותנו מקיימים מצות המלך שבה נשיג תועלת
הנוף ותועלת הנשמה : ובהם נהיה שלימים בשלימות הנוף
ובשלימות הסדות : ובשלימות השכל : וכל זה כן הוא :

שלימות הנוף : ולא תשקו את כפשותיכם בנהמה ובעוף וכל
אשר תרשום האדם אשר הכדלתי לכם לטעם : שלימות
הסדות : ולא תלכו בחוקות הגוים אשר אני משלח מפניכם כי
את אלה עשו ואקוץ בם : שלימות השכל : וספרתם את
דברי הברית הזאת ועשיתם אותם לפעם תשכיל את כל אשר
תעשו : וכל אלו השלימות נשיג אמתות תורתנו הקדושה
אשר בהם נדמה לקדושתו : כאשר קדושים תהיו כי קדוש
אני : וכל אלו הסדות והסופרים והקדושות ומעשה
הידים ועבודת הלב : כל מצוה ומצוה לפעולתנו ויעקור גדול
בזה אותם : ולא לחנם אמר להיותנו חייבים בראיה באלו שלש
נגלים : כאשר שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך : ולא לחנם
אמר בהיות חג הסוכות שבעה : כאשר שבעת ימים תאכל
סות : ולהיות חג השבועות יום אחד : כאשר ויום הדיבורים
בהקריבכם פסחה חדשה ליי' בשביעיתכם : ולהיות חג הסוכות
שבעה : כאשר בסוכות תשבו שבעת ימים : ודי בזה עכשיו
וכחור לשאר עניינים בעזרת שדי :

שבעה ארצות בגד כפרת :

רע : לך אחי כי אלו שבע ארצות שנאמר במדבר
ברותינו וברום לברכה : הפליגו ככולן הלשון
באמרם : ויכולו לך בחר אלה בארץ ישראל : שנאמר כי בחר
י' בניו : ואמנם תדע לך אחי כי הפילוסופים הפליגו הדברים
בענין זה : ואף על פי שאנו אומרים הפך כוונה הנראית מפשטי
פירקי היכלות : על כל פנים בענין זה נהגו בהם חכמים
ובפירקי היכלות אשר נזכרו לברכה כי ארץ התחבונה היא
הנקראת ארץ : למעלה ממנו ארץ : למעלה ממנו
יבשה : למעלה ממנו חדר : ואמנם כי הפליגו באלו
העניינים כבוד אשר הן באלו המסקנות : ואנו זכרנו שלא
יקשה עלינו אדם שאדם שאנו חולקים שבע ארצות אלו :

ואמנם כי הם מחלקת הארץ הפליגה הנקרא חדר : ואין
אלו שבע ארצות שאנו אומרים ושלנו : כי כלם הם נפלא
היישוב הנקרא חדר : ואמנם כי בהיות אלו שבע ארצות
נקראים שבעה : משמע שהן שבעה גבולות משוט הטבע שלהן
והיותם כפי שרחק הקדושות : או כפי קרבתם כפי קרבת
הגבול : לדבר כך יהיה אותם הגבול חס ביותר עד מאד : וכמו
כן גבול אחר קר ביותר עד מאד : וגבול אחר טוה הקור והחום
וכן סיגוי הימים והלילות כפי המרחק או הקירוב : וכמו שאנו
שומעים היום בקנה הנפון או בקנה המדא : אין טבע גבול זה
בטבע גבול זה : וכיפיו הדרך ראינו הפילוסופים אומרים כי
כאח השוב שבעולם כחלק לשבע ארצות : כלומר שבעה
גבולים : שמיניהם הוה לפי שרחק הפעולות מנקודת גלגל
השישור : ואמנם הדבר אשר כולנו שומעים ושומרים בו היות
היום והלילה ארבעה ועשרים שעות : ואלו השעות פעמים
מוטות בתכונה ליום וללילה : ומה הפליגו לך שאמר בשבט

אקלימין לך קוצר הימים או הלילות : אולי ארכם לפי מרחק
הנקודות כפי הסעות : ואין אנו בניאור והפכו : אמנם
הכוונה העולה מדברינו הוא להיות הפלס : כחלק לשבעה
אקלימין : וכדומה ליי' אלו שבע ארצות : כלומר כפי
בתחלקות גבול הישוב וכפי ריהוק גלגל המישור : וכפי זה
הדרך יתבאר לך במקומות שאמרנו היות הקוץ ששה חדשים
יום : וכחורף ששה חדשים לילה : וההסדוק הסבון לשנים
תחת מעלות הפלס כי הנקודה שלהן בגלגל המישור : ובהיות
ששה חלקים המלות עומדים על גלגל המישור : והן בגולה
ועד מאזנים : ואף בקוץ ששה חדשים יום : ובהיות ששה
חלקי המלות עומדים תחת גלגל המישור : והן במאזנים
ועד דגים : אולי כחורף ששה חדשים לילה : ואם כן התבונן אחי
כי סיגוי הימים והלילות לפי תנועת גלגל המישור : בהיות
המלות ארבעים בו : כן חדשי השנה ישתנו בהם הימים והלילות :
וליושבים בארבע מר"ב הארץ נקודת ראשם בגלגל המישור
ולאלי הימים והלילות שים : וכנגד אלו מחוון גלגל הארץ
הישר אשר הוא מחלק בין הנסתר והנראה : ולאלי שני
חדשים בראש גר' ובראש סרטן : בהיות השמש על ראשם
של אלו : וכמו כן יש להם שני קיימים בהיות השמש על ראש טל'ה
ובראש מאזנים : וזה כן מאחר שהן כנגד ארבעות הנקודות
השמש עובר עליהן שני פעמים בשנה בלכת במעלות מניב
מניב : והיו הנקודה ארבעות : ומניב הנדדים השמש להם
שנה : ובעוד שהשמש מכוונת להם משני דדים : הרי הקוץ
בהיות השמש בראש טל'ה : וכמו שמכוון נדזה : בהיות
בראש מאזנים : וכן בחורף להם שני פעמים בהיות השמש
בראש גר' ובראש סרטן : כפי התרחק השמש בשני אלו
הזמנים : והכל מכוון בדרך זה שני פעמים בשנה : בהיות השמש
למרחק הכל למערב : וכן בהיות השמש במזן הכל בדרום :
וכן השמש והכל מכוונים לאלו ליום וללילה : וכמה עניינים
שענייני התכונה נתבארו לפי תנועות הגלגלים : וכפי
המקומות הסבונים כנגד הגלגלים : כן תהיה להם התנועה
מולדת הימים והלילות : ואחר שהתעוררו ברעו זה יש לחזור
ולהתעורר על שאר עניינים נמשכים אחר השביעיות : ובעזרת
הבורא עתידים אנו לבאר עדיין באלו העניינים בפסדות
התכונה שבה שנה ימים דילמסכיל בעזרת השם יתעלה :

שבעה רקיעים בגד כפרת :

רע : לך אחי כי שבעה רקיעים שאמרנו ול בספכת חניגה : הן
באמרים על דרך הנראה מהם : ולא עוד התבונן
באמרם ול בספכת חניגה : אשר רב יודא אשר רכשני רקיעים
הם : שאמר הן ליי' אלקיך השמים ושמי השמים : ויש לקום
אשר שבעה ואלו הן : וילון רקיע שחקים : ובויל
מעון מבון : ערבות : ושם נאמר ענין הכוונה בהם :
ובסתתבון בהם כל ענין וענין כפי הכוונה בו : תראה כימה
שכוונה הנה היא כוונת מה שביארו : ואין בלאן סיגוי כי אם
ספור פעולות ולא עוד : והתבונן בארץ וילון ארץ לו דבר למעלה
הימנו : רקיע שיש שם חמה ולבנה וכוכבים ומוצות : למעלה
הימנו שחקים : ששם רחם עומדות : ומוצות סן לגדיקים
למעלה הימנו : ובויל : שני מושליכיות הפקד שמוצות ויאל
השר הגדול : למעלה הימנו : מעון : שבו כתות של מלאכי
השרת אומרים שיהיה לילה : ושם יום : למעלה הימנו : מבון
שבו אונדות של זכר וכו' : והתבונן מה שאמרנו בענין כי
הדברים לכוונה נסתרת לפנינו מה הנראה למעלה מחולן
ערבות שבו צדק צדקה ומשפט גג' חיים טובים
וגג'י שר' : וברכה : ונשמתן של בדיקים : ואין כן
התבונן אחי בכוונה שהיא אפרס שלא פחת ולא הוה : ועל מה
שאמרנו היות בגלגלים תשעה ולא עוד : ואם תזכר לדעת

חלק

שני

מתוך דבריהם מוטב ואם לאו תדע לך שאיני מגלה סודם מאחר שהם רבו להסתיר. אמנם כל מה שאני מגלה בעינין זה שתסתכל במעלות ובשאר ודת העליונים כינר הם עליונים והתחתונים כינר ומקום הדין ומקום השביר ומקום המעלה ומקום ההשגה כל אלו תוכל להבין מדבריהם הגאונים בעינין שבעה רקיעים והתבונן אחרם כי מעלת הכוכבים למטה ששאר כל המעלות כי יולדון שהוא למטה סן הכוכבים אמרו שאינו משמש כלום וכן התבונן בהיות כשמותן של כדריקים למעלה מכל המעלות באמרו ודמות כמראה אדם עליו למעלה וכשתתבונן הכוונה באלו העניינים תדע לך כי יש לקיים לא הופך דבר משה שאמרו רב יהודה אורב כי שבעה מיני רקיעים שנים הן כוכבים לכד אחד ושאר מעלות לכד אחד ואלו לא חסרו ולא הויתרו על מה שאמרנו בהיות הגלגלים תשעה והן שתי מעלות גלגלי הכוכבים כולן שהן שמונה מעלה אחת גלגל ערכות מעלה אחרת למעלה מהם וכשתתבונן באלו העניינים תמצא אור השכל כמשך חלק ואני אומר כי אף על פי שאמרתי שאיני מגלה הכל גיליתי ברמזים אמנם איני מגלה בביאור ועל זה יבא המבין ויבין והסכל לא ידע באמרו חכם לביקח סודות ואולי שפתיים ילכו ולפי זה הדרך הנכונה להתעורר בסוד שבעה רקיעים שלא יקשה עליו אדם כי ידיונו הם :

שבעה מדורי גיהנם בג' כפרות :

דע לך אחי כי ענין שאנו מצארים אותו עכשיו הוא ענין כבוד ודבותינו ולכנהגוה הענין כמנהגם בשאר סודות תורתנו והן כמשבין אחר דברי אלקים חיים בכל דבריהם להסתיר הסודות במדרשות כמו דרך תורתנו התימנה שהסתירה הסודות בפרקאות ואחר שביארוהו דע לך אחי כי כל הכחות התחתונות המורגשות הן סבוכים כנגד הכחות העליונות השכליות וזה הדבר אין בו ספק כל מעשה בראשית כפשוטן ואמנם יש להן ענייני כפלים גמורים בתוכן בתלן כפשוטן והכחות התחתונות סבוכות כנגד העליונות וכן גן עדן והגותיו ועם כל העניינים שתרצה בפעשה בראשית כולן כפשוטן ונגד בורות שכליות ועליונות הן מכוונים וכן תדע לך כי הן עדין עס כהנותיו ועם העניינים הנמשכים לנהרות שהם כנסים אל הנהר האחד ושם הכדולח ואין שם השוהם ואכזים טובות ומגליות כך הוא סבוך כנגדן עדין שלמעלה והמעלה ראשונה אשר מעלת האור הבהיר והשכל ונור החיים כנגד הבהר והכדולח והשוכס אשר בנהר הראשון וכן הנהר השני והשלישי והרביעי שנגדן התחתון כולם מבוזים הן כנגד המעלות מעלה ראשונה ושנייה ושלישית ורביעית אשר הן בקבלת השכר בעדן העליון כי עדין התחתון מכוון הוא כנגד הגוף ועדין העליון מכוון הוא כנגד הנפש המורגש מכוון הוא כנגד המורגש והמושכל מכוון הוא כנגד המושכל וכנגד זה הן כל מעשה בראשית הפשוטים האמיתיים והסודות אשר להם רמזים אמיתיים והזורה התחתונה מכוונת כנגד הזורה העליונה ואילו הן דרכי החכמה בהיותן נכרך מעל כל משעיו בחכמה הכל כדרך ישר והוא יתברך פעל בעולם התחתון עניינים ופעולות אשר בהם ישיג הגוף עדנים וששחות והנחות וכסודן עניינים אשר ישיג בהם הגוף פגע וחבורה ומכה וזה מכוון כנגד זה וכמו שתמצא אלו העניינים בעולם הזה לגוף השכל לטוב ולרע כנגד אלה יביר יתברך למעלה ביורים שכלים אשר הן כנגד הנפש השכלית ואם עשתה הטוב חרי יש לה גמול למעלה כמחר החיים וכעצמים שאין וולתם עדנים

כאור השכל וככל מיני עדנים וששחות ואם עשתה הרע יש לה עונש למעלה באש וגפרית ורוח זלפות דקים יותר מן הנשמה אשר הן מושלים על הנשמה ובהם הם נידונים עד אשר תקבל העונש כפי המעשה אם לשעה אם לרגע אם לזמן אם ליום אם לשבוע אם לחמש אם לשנה אם לחברות אם לדורות עולם כל אלו העניינים מוכיחים הן לנפש למעלה לעונש ולגמול וכולם דברי שכליים דקים מושלים על השכל ודקים כמו שתרצה אותם מכוונים הם לגוף למטה בגמול ועונש וזה אין ספק כי ההרגשות בטוב וברע למטה כנגד הגוף כי הן השכליות בגמול ועונש למעלה כנגד הנפש ואל תסתפק בזה כי זו היא הכוונה העליונה בלתי בד ספק ואמנם במעשה בראשית תמצא הפשוטים המורגשים ותדע לך שהן מכוונים כנגד השכליים וגם התחתונים מכוונים הם כנגד העליונים ושניהם נחלקים בגוף האדם ובנפשו הגוף נשמה כנגד התחתונים בין בשכר בין בעונש בין בשמחה בין ביסורים וכמו שתמצא מורגשים מקבלי ממורגשים גמול ועונש מנוחה ויכורין כך תמצא מושכלים מקבלים ממושכלים גמול ועונש מנוחה ויכורין וכל אלו הדברים בלתי ספק ואם בן הרי לך סמור כי שני מיני עדנים הן עליון ותחתון אחד לגוף וזה העולם ואחד לנפש בעולם הבא אחר זה וכמו שני מיני גיהנם הן עליון ותחתון אחד לגוף בעולם הזה ואחד לנפש בעולם הבא אחר זה ואחר שהתורנו על אלו העניינים יש לנו לבאר העניין אשר נעבורו הקדמנו בזה והוא מה שארלו כי העונש הנקרא גיהנם הן שבעה מדורי מכוונים לחוטאים כל מדור ומדור לפי חטאיו של הנפש וארכיו של עולם בהקדוה שבעה מקומות וזה למטה מזה והם הנקראים גיהנם ושערימות ושערי כלמות ובאר שחת וטיט היין ואבדן למטה מכולן שאלו והמקום הכולל כל אלו הוא נקרא ארקא כי בו הם גיהנם ושערימות ושערי כלמות ובאר שחת וטיט היין ואבדן ושאלו אמנם ראיתי לחכם הגדול רבינו משה בר נחמן לאמר ארקא למטה מכולן ואני רואה ארקא למטה מכולן ואני יודע לאיזה דבר נכתבין וגם המקום אשר הוא כשך בענין הברייתא אשר היא כוללת בהיות ארקא למטה ואלו כתבונן אחי כי גיהנם שלמה מכוון אל כנגד גיהנם של מעלה וזה בלתי כפוף וגם אמרו בהיות עונש כל אחד מהם כדל מחבירו וגדול כפיירידתם למטה כלומר כפי כבדו העונש על הכפס ובביאור אמרו לבי כבדו העונש והיות הידיות חזקות אש של גיהנם חזק סוד והוא אחד מששים באש של שערי שות ואש של שערי שות אחד מששים של שערי כלמות ושל שערי כלמות אחד מששים של טיט היין ושל טיט היין אחד מששים של אבדן ושל אבדן אחד מששים של שאל וכן הריכוז למטה במדות שיעור גיהנם כל זה לאמת העונש של כל העובר בכך יענה בכך ובאמת כי הדברים האלה אין אדם אשר יוכל להבינם כי האש הדקה אשר נפשי בשני שולטת על הנפש שהייתה דקה ובו פנימי ית לחוטאים כפי חטאם ובאמת כי הונכרו לזה היות חולקין מדורי גיהנם שלא יהיו שכולם כאחד נידונין במקום אחד ובאש אחד ויאמרו אין הפרש בין העובר עבירה קלה לעבירה חסורה שכתור ועליונא בלא העניינים ביאור לנו כי אין האש אשר רבה נידונים הפושע אחת כי הרבה מיני אש הן כי החוטא בקל יהיה דון באש הקלה והחוטא בחמורה יהיה נידון באש החמורה וכן העונש כפי החטא וזה אין בו ספק ולפיכך אמרו ולעל דרך הנסו בהיות אבשלום במדור השני בגיהנם וקרח במדור השלישי וירבעם במדור הרביעי ואחאב במדור החמישי ומיכה במדור הששי אין ספק כי כל אלו העניינים אמרו להיות העונש כפי החטא והענף שהם אמרו למטה כדי להבין שיעור עונשם באש שלמעלה וזה אין בו ספק ואעפ שמדדו ארכו ויחבו של כל מדור ומדור כלומר נתכונו לפי רוב העונשים ולפי וולתו כפי החוטאות והפשיעים והתבונן

אחר שתיים עשרה אותיות :

דע לך אחי שמך האל כי אל שמים עשרה אותיות
הנקראות פשוט אשר הם ה' ז' ט' ל' ס' ע'
צ' הן המחלקות השלישית ומחלקות האותיות ועל אלו
השמים עשרה אותיות מיוחדים המולות והחדשים
והשבשים ואבני זכרון וכן שנים עשר יום בשנה שיש בהן
מוסף ראש חדש וכל אלו האותיות נקראות פשוטות על
היותם בלתי בולעות הנדון כמו שבס' כפולות ואשר שביאנו
ועי' לנו לאחר ולהתעורר על ההשכחות אשר הן בשכחות אשר
אלו כל אחת ואחת כפי השיעור הראוי והסיוע האלהית והוא
יורנו אשר בעשה ואשר לו בקו המישור :

הו זחטי לג סע צק :

דען לך אחי כי כבר עוררנוך על היות שנים עשר מזל' מיוסדי' = על שבעה כוכבי' לכת' כמו ששבעה כוכבי' לכת' מיוסדי' = על ג' שש' יסודות' = אמנם תדע לך אחי כי אלו השנים עשר מזלות' שלהם כמה מעלות' = והם נחלקי' בגבוליהן כסדר' בתוך שנים עשר גבולי' אלכסון' = וכל מזל ומזל מאלו יש כמה כחות של כוכבי' למזלות' ואפשר ורבות' = כמו שאנו עתידים לבאר הנה בעה' = ודע לך אחי כי המזלות שהן שני' עשר חלקי' הן כנגד שני' עשר חדשי' השנה ומשמין לחמה ביום וללכנה בלילה' = ואלה שמותם

עקרב קשת גדי דלי דגים :

ואחר שביארנוה' דע' כי אלו השולח המשרתים למים
עשר חדש' השנה לחמה וללכנה בדרך' טראש חדש
יסון מתחילין חמה ולבנה החמה מהלכת לפני הלכנה
בתיקונה' וטלה מתחיל לשרת לפניו ביום' והשולח משרת'
אחריו בדרך' והלכנה מהלכת לאחריה וטלה מתחיל לשרת
לפניו בלילה' וכל המולות משרת' אחריו בדרך' ובדרך' זה
משרת' המולות בשני' עשר חדש' השנה' הטל המשרת בחדש
לפני החמה כיום משרת לפני הלכנה בלילה' וכן פ' שנת
המחזור ועד שנת העיבור' עד שישלמו שנים עשר עיבורים
בזמן החמה והלכ' שוין' כי העיבור נכנס להשוות ימות החמה
עם ימות שנות הלכנה' כי עשרה ימים וכ"א שעות וכ"ד חלקים
יתירים שנת ימות החמה על ימות שנת הלכנה' וכש' שלמו שנים
עשר עיבורים באין החמה והלכנה שוין בשעה ראשונה שנתו
שהוא בתחלת יום רביעי ובשעת שבתאי' ואז הלכנה והחמה
חוזרין מחזור ראשון לחמה בראש שנת שמי' שני בראש צדק
לשנת' ראש' חמדי' ויבני בראש חמה'

דאס לבנה: כסוף שבע שעות כסוף שלשה

ימי' של מחזור הגדול של כ"ח שנה' ובאין שהחמה שהלכת בקרן
בפניית הלכנה מהלכת בקרן דרומית' בשנה ראשונה בתחלת
ל' רביעית ראש מולד לזכה בשעת שבתא' בשנה שנייה ראש
מולד לזכה בשעת ר' לזכה בשנה ה' בשעה שאלחריה ראש מולד
לזכה בשעת כרכב' ובשנה רביעית בשעה שאלחריה ראש מולד
לזכה בשעת נוגה' : בשנה החמישית בשעה שאלחריה ראש
מולד לזכה בשעת חמה' : בשנה ששית בשעה שאלחריה ראש
מולד לזכה בשעת צדק' : בשנה שאלחריה בשעה השביעית בשעה
שאלחריה' בשנה השמינית' ו' עד שלשה פעמים ששנא המחזור
שלה יונא' ברוך ל"א שני' : ובדקדוקה תדעלך כי השנים עשר
מאות שבתים לזכה בלילה בארבע פניות עולם שלשה בכפון
ושלשה בדרום' ושלשה במזרח' ושלשה במערב' ויעולם השעות
מוננים בשני' עשר קדשים כל אחד בחדש' והששית בחדש

והכתוב כי לך אחר במדור פלוני כך. ובמדור פלוני כך. להודיע שאין ה' החוטא י' ידוים באחד ובעונש אחד אלא כל חוטא וחסדא בענש כפי חטאו ואם אי אתה אומר כן אין הישר למנות קלות למנות חמורות בענין העונש ואינו שזה מי שצד על עבירות כללים ואף עלפי שהיא מן החמורות עש' מי שהרג את הנפש או שחלל השבת במד' או שצדד ע"ז ולפיכך תמצא להכמים נושא' ונותני' על היות מדורי גיהנם חלוקים בענשם במדור ענש כפי החטא ואל תסתפק בדבר כי עונש הכשמה איש דקה מושגת עליה כמו שהשמואל פ' הקס' ולפיכך באמר ועמותם רשעים כי יהיו אשר להיותם ידוים בגיהנם באש דקה מן הדקה המושגת על הכשמה ולפי אלו העניינים אשר עוררנוך עליהם יש לך לדעת כי העונש והגמול אשר לנפש מלמעלה הוא כמו שהעונש והגמול אשר לגוף למטה וזה בלתי ספק ואם כן הרי לך כי בהפסד הנשמה מן הגוף מקבלת השכר כפי השעשה בעולם השכלי המושג על הנפש והגוף אוכלת פירות הגשמיות בעולם הזה שהוא גשמי והנשמה אוכלת פירות השכלי' בעולם הבא השכלי ואמנם רחמי הגדול רבנו משה ואל' מדבר בעניינים אלו על פי אמת השכל ובסוף רחמי לרב הגדול רבנו משה בחסן מכליג באלו העניינים בדרך השכל ואמר שהתעוררנו עליו בענין העונש דע לך כינון ענין ויהנם מכווני' הם למעלה בשכל כמו שהם מכווני' למטה בהרגש ובאמת כי כמו שתמצא שבע מיני עונש בדין הנקרא גיהנם כך תמצא שבע מיני עדרים בגמול הנקרא גן עדן

וכנגד שבע כיתו של בדיקים כאחז כל כות וכת משבע כיתות
של מדור בן עדן. וכנגדן שבע מדורות בגיהנם: ואם כן
התבונן בהיות הגמול מכון כנגד העונש. גם את זה לעומת זה
עשה האלקים. והרילך שבעה מיני גמולין בהן דבר והפכו
שבעה כנגד שבעה. כמו שאמרנו בשנין שבע אציות. ובעה
עדיין נבאר בעניינים אלו העיקר בהם. ולא נזכר לכלול הנה
כל הכללים ותכלית ביאורם. אסמך בכלל הנה הרמזים עם
קצת הכלל והביאור והגני ככנס בביאור שאר העניינים
בעה יתבאר ויתעלה:

דע לך אחי כי יונדנו ויתברך ויתעלה חייב השביעיות כולם
לפניו ועל זה הדרך יסד השביעיות על היסודות שהן

השלישיות - ולפיכך תמצא השביעיות כמו כן עשרה ראשית
וזהו הסוד היות שבעת ימי בראשית ועשרה שבעה שבועות
ושבע שמיטות ושבע שבועי שנים של יובל - שבע הזאת כיום
הכיבורים - וכן כל שחר השביעון הנמשכים אחד זה - ואמנם
תדע לך אחי כל העניינים שכללנו בשבעת ימי הפסח ושבעת
ימי החג גם אל העניינים שאנו כוללן באחד השביעיות - ונריך
אתה לדעת כי בהיותו יתברך דונה בקיום הדבר קובע לו שבע
כמו ששבעת ימי בראשית הן קיימים לעולם סופת גמור על
החדש - ואם כן התכוון בכוונת השביעיות ותרצה כי לכוונה
אלהית הן ועל יסוד השכל שאין אחריו שכל מיוסדין - ואם כן
התכוון אחי בהיות שבעה קורין בשבת בפסח תורה - שדות על
כל שאר השביעיות בהיות מיוסדים על יסוד תורתו וכולן
גכללים בה - ולפי קורין שלשה בתמיד - ושבעה שבת שדות על
השביעיות שהן בתורה - כי כולם אמתים דברי אלוקים חיים -
ומאחר שהתעוררו על כל זה - הרי לך אחי עמבואר כי מחלקות
שני שהיא האלף ביתא שהיא שבע אותיות הנקרא בגר
בפרת - כל השביעיות כולן מיוסדים עליהם - ואחר
שהתעוררו בה - נחזור לבאר שאר עניינים הנמשכין בתיאור
מחלקות שנים עשרה אותיות הנשארים כדרך זה -

משרת לחמה ביום וללמה בלילה ואמרה כיון שבעה הוכני לכת בתי ידועים כמו שפירשונו ב"ב מלות ואחר שביארנו לנו לעורר כי השנים עשר מלות יש להם כוכבי כמה וכמה רבנות שאי להם חשבון בהשגת האדם אלא מי שאמר כי מזה מספר לכוכבים לכולם שמו יקרא יתברך ויתעלה שמו וכלל הכוכבי נקראו סול וסולא הפילוסופי אשר הם מתעוררי עליו וגם שאנו רבתינו ול אומרים במשכת דרכות בענין ותאמר ביון וגומר אשר לו הקב"ה לכניא אמור לה לבנות ישראל בתי שנים עשר מלות בראתי בעולמי וכל אחד מהם בראתי שלשים חל וכל חל חילוי בראתי שלשים חלוי לכל רהטון ורהטון בראתי שלשים לגיון ולכל לגיון ולגיון בראתי שלשים גמטריא ולכל גמטריא וגמטריא בראתי לו שם כוכבי כסני ימות החמה וכולם לא בראתי אלא כבדיל ואת אמרת עונותי ואכחתי ומה הדרך יש לך להתבונן כמה אלפי כוכבים עולים לכל סול וסול שאין שם כוכבים אחרים כי אם הכוכבים אשר הם בגלגל המולות ואשר שבעה כוכבי לכת ואם כן התבונן כמה הכלל עולה לכל סול וסול ובלשון הזה הנכלל בתלמוד מבאנו הפילוסופי מסבכים וכך אסרו כל חלק וחלק מאלו חלקים יש לו שלשים מעלות שבמאז לזכ מולות עם מעלות וכל מעלה מאלו של חלקים וכל חלק וחלק לשם חלקי קטנים מהם ולכל חלק השנים שם חלקי שלשים יותר ואם כן התבונן כי עד כשכנסו בה הפילוסופי אחר מאמר התלמוד ובסבאו שני עדים בדבר ואם כן התבונן אחי כי המולות מתבאש שני עשר כחות ולכל סול וסול יש כמה וכמה אלפים כוכבי שנקראו כולם סול אחד ולא לחנם נאמר הכתב בא השמים וספור הכוכבים ונאמר כי הכוכבים הנראים בשמי כולם הם המולות לבד שאין שם כוכב זולת המולות ושבעה כוכבי לכת וסל אלו העיניי אשר התעוררו עליהם יש לך להתעורר על עיניי המולות והיותם נחלקי לשנים עשר גבולי אלבסון כנגד בני ישראל ואחר שהתעוררו עליו דע כי תמצא הפילוסופי מופתים בהיות שנים עשר מולות מכוונים כנגד שני עשר חדי בשנה ומה שיש לך לדעת כי המולות למעלה משבעה כוכבי לכת והם בגלגלמינו מולות על כוכבי לכת ושהשפעת סתהגים ואלמלך יחד מושל על כולם כי אין כח במול ומשלה לעשות דבר מעצמו והוא ית המניע את המולות כולם וכידו לבלט סול ולעבור כחות ולהחזיר הגלגל לאמר מאמר שהאין יתברך מניע והתבונן בהיות שבעה כוכבי לכת נקראים שבעה כוכבי והם נכבשים תחת יד כוכב כי אין משלשם מעצמן כי מולות עליהם שזניעם ותדע לך באמת כי הכוכבי כולם אלו השנים הם כדעות אכן דומם מתנועע מכוח ואף על פי שהכוכבים כולל הם בעלי נפש מולות עליהם מניע אותהם באופן דומם אלו המניע שהוא חי ואל המקור שרצה המניע ילכו התנועעים לימין או על שמאל אסרו כי רוח החיה באופני ואחר כך מתנועע האופני מאמת החיות כי הוא יתברך מניע הכוכבים והמולות באמצעות השכל הנקרא חיה ואל המקום ילכו אשר תביע החיה את האופנים והמולות שבהם לאותות שבהם נאמר אל המקום אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו ואם כן הרי תנועת הכוכבים והמולות ככוונה עליונה שאינה יכולין להתנועע מעצמן אשכח תביע החיה במאמר יתברך וכל תביעת כללית ופרטיות תנועות מכוונות לפיהרנו והחפץ לבני יתברך וכל זה דבר מוחלט אין בו ספק ואחר שכן הרי לך מביאר כי הכוכבי והמולות עבדים הן לעבדי ושכח עבדים השכלי הן מתנועעין ולפיכך אין יכולת במכב ובמול להרע או להטיב כי המקום אשר יצוהו אלו תנועע ואם תנועתו יקרה כח כפי שרע על ידי התנועה המסודרת הוא יתברך מן על החסר בו ומבטל כחו של מול מעל אותם שהוא רוצה בשמירת יתברך באמרו חרי כמעט דע עד יעבור וסל שאלו

הפנים של וצח ההיום מכח המולות על סדר התמיד והנועה מוכרחת וכל כחות ותנועות כיד המניע שאין לו מניע ואלו יתברך ואמרתו יקבלו כח וחסכה אפילו אותם המסובי על תנועת הגלגל כי כל התנועות עדין יצאו דבר אחר דבר והוא יתברך תכלית ובו יפסקו כל הנימוקות וכל התנועות שהוא יתברך מניע כל הנמצא ואין לו מניע חוץ לו וכבר ביארנו אלו העניינים למעלה בהיות השפעתו ובה מוכחה וסגן לכל החסר בו ואמנם כי בהיות השגחתו תדירה אין יכולת הכוכבי כולם להחזיק והתבונן כמה הפליג דוד הסלך ע"ה באמרו שומרך כלך על ידי שינך ואמר אחריו יומם השמש לא יכבה וירח גלגלה שאלו הן שפעות משלשם והוא הדין לשאר כל הכוכבי והתבונן כמה הפליג כי בהיות שמירתו אין כח ביד המכב להרע ומה שלקח לשון ששס וירח להיות אלו הנראים לעיני העולם בממשלת וכל שכן השאר ודבר זה מבוחר הוא וצח כל זה רוצה אני לעורר אחי בענין המולות הזה כי ענין גדול הוא כבר עוררנוך על היות שמירתו יתברך שופעת על ישראל וכי אינו מפקיר אותם וסלק השגחתו מהם ואפילו בהרפת עין שנאמר הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל כלומר הוא יתברך אינו יתירגל בשמירתו של ישראל להניחם על דרך המקרים ההיום לפי התנועות לא מעט ולא הרבה ואמר אחריו שומרך כלך על ידי שינך ולשון כל לשון הגנה כמו הכל הזה העין על האדם מן החמה כך הוא יתברך מניע על אזהבו מן הצרות ואמר אחריו יומם השמש לא יכבה וירח גלגלה כי השמש מטלתו ביום והירח ממלתו בלילה ואמר בזה בעוד שהוא יתברך מניע על האדם אין כח ביד חסר ולכנה ואשר כוכבים להרע לו ולפיכך פירש חסה ולכנה ביום ובלילה שהם שפעות משלשם להיות יתברך מניע על אזהבו וסל אותם מכל מיני משחית המתנועות לבד בתנועת הכוכבים ומה שלקח חסה ולכנה הרי כל הכוכבים והמולות ככללי בהם ואפילו חסות משלשם ביהממה והירח משמש תמיד זה ביום וזה בלילה ולפיכך אומר שמש וירח כי באלו נכללים כוכבים ומולות ובשתבונן בזה הענין הנכבד יתבאר לך האמת בהשגח התמיד ובשמירתו הגדולה על ישראל וכל אלו הענייני כבר התעוררו עליהם בענין שבעה כוכבי לכת ואמרנו כי הוא יתברך פירש בכוונה כי בהיות השגחתו על ישראל יכליו באמרו ופניתי אליכם והפריתי אתכם אמנם בהיות השגחתו מסתלקת מליל החסר ספקר יהיו כאמרו והפריתי פני מכס והיה לאכול והתבונן בשני הפסוקים ותמצא בהם כל הוד מבורך בענין ההשגחה שהוא ופניתי אליכם ובענין ההסתלקות שהוא והפריתי פני כי פני משלשם ופניתי והמשכילים יבין וישכילו וישנו האמת על האמת שאין וולות אמת וכן ביארנו בהיותו יתברך מניע את ישראל הפקד לפי התנועה הנמשכת בכוכבים אשכח בסלק השגחתו ובפקירו אותם על ידי מקור נאמר והלכתי עמכם בקרי והבתי אתכם בסגס אני שבע על חטאותיכם ובשתבונן זה הכסוף על העיקר התבונן כי עד פירש בו כי בהיות השגחתו מסולקת יהיו הפקד למה שיתבאר שבה כוכבי לכת באמרו והבתי אתכם גבאני שבע על כל אשר אכח אתכם בדרך המקרים ההו מתנועת שבעה כוכבי לכת ואל יעלה בדעתך כי מה שאמר בזה הפסוק שבע על חטאותי הוא שבע פעמים כפי החטא כי זה אינו כן ואינו דבר אופשי שנאמר שהוא לא יעשה דין ויעניש יותר מן החטא ואמר יתברך שבע על חטאותיכם והרי הוא מתנהג מדה כנגד מדה לפי השעשים ואם לא יכנס לפנים משורת הדין אין לעולם נד קיום באמרו אס עונות תשמו יה' לוד מיעמוד כל שכן פהיה פעניש אותו יותר מן הדין מכמה דדין אי אפשר ואל כי נאמר והבתי אתכם גס אני שבע הכוונה לשבעה כוכבי לכת ופירושוך הוא העונש שפעניש אתם והמכה

חלק

שני

מא

והפכה אשר אלה אתכם היא מלוק השגחתי מכם ואותהיו
הפקר למקרים הסתהוים בתנועת שבעה כוכבי לכת והמולות
שעליה ולפי כלל הנה מכת מקרה ע' שבע להיות מכת המקר'
באה ע' תנועת שבעה כוכבי לכת וכבר הרחבנו השמאר באלו
העניינים למעלה אמנם הכל נזרך גדול כי בעניינים דק' אנו
סתעסקים והתבונן במה שאל לחוקיהו על פי המול קרבה עליו
עתו באמרו כי סת אתה ולא תחיה והוא יתברך בטל כח
המול וחיה ולפיכך כלל בכאן הכני מוסיף על יסוד שבעה עשרה
שנה אומר לשון מוסיף במי שמוסיף על דברי דוד וקנוע
בשיעורו כי זהו לשון הוספה והוא מעשה הנס גשור והוא עדות
על מה שאמרנו ונריך אחה לדעת תוספת שנותיו חשט עשרה
שנה ולפיכך נתפלל בשם הכולל ט"ו סנין זה באמרו אמרתי לא
אראה י"ה וכו' וי"ה הוא חשט עשרה וכפלו שנה איתו י"ה בארץ
החיים וכל זה הפנין מבואר הוא בפירו' אמרתי בלבי שלא
היה לי יכולת לחיות ולראות בחיים אלו חשט עשרה שנה
שנתוספו עלי חיי וזה לא אראה י"ה ומה שאמר י"ה בארץ
החיים פירו' כן הייתי חשוב בדעתי כי אלו חשט עשרה שנה
שנתוספו לי בכאן שלא הייתי עוסד בהם בזה העולם כי בע"ה
שהוא עולם החיים האמתיים והוא אשרו י"ה בארץ החיים
ואם כן התבונן אחי הנס הגדול הנעשה עם חוקיהו בהיותו
יתברך מבטל כח המול ושענינו ולפיכך התפלל עם השם
השפיד על הנס הנעשה עמו שהוא י"ה ואל תחית סכנגדך
זה העיקר הגדול הנכבד כי מתוכו תכנס לכמה חקירות
וכמה פניינים רבים וכבדים ועל אלו עניינים אשר עוררנוך
עליהם יס' לך להתבונן כיתנועת המולות כרובנו יתברך אם
לטוב אם להפכו אם לימנאם לשפאל ואחר שכן הרי לך מבואר
כי שנים עשר מולות מושליש עליהם שמונים וצידו לבטל
כוחם והוא שמאר דניאל וסכניה עבדו בחיל שמי' בהיות'
עושים הכל כרובנו יתברך ודי במה שרמזנו בעניין המולות
ובמור לבאר שאר פניינים בזה :

שנים עשר חדשים :

הו זח טי לג סע צק :

דע לך אחי שערך האל כי כמו שאמרנו שנים עשר מולות
בעולם כן תיבא שנים עשר חדשים כנגדם בשנה
וכל מול ומול מושל בדשו :

טלה גומח בגי'סן שמש את החמה ביום ואת
הלכנה בלילה :

שור גומח בא"ר שמש את החמה ביום ואת
הלכנה בלילה :

תאופ"ם גומח בז'י'ן שמש את החמה ביום ואת
הלכנה בלילה :

סר"ט גומח בתמוז שמש את החמה ביום ואת
הלכנה בלילה :

אר"ה גומח בא"ב שמש את החמה ביום ואת
הלכנה בלילה :

בתולה גומח בא"ל'ל שמש את החמה ביום ואת
הלכנה בלילה :

מאזנים גומח בתשרי שמש את החמה ביום ואת
הלכנה בלילה :

עק"ר גומח בערחשון שמש את החמה ביום ואת
הלכנה בלילה :

קשת גומח בכסליו שמש את החמה ביום ואת
הלכנה בלילה :

גד' גומח בטבת שמש את החמה ביום ואת
הלכנה בלילה :

ד"י גומח בשבט שמש את החמה ביום ואת
הלכנה בלילה :

דג"ם גומח באדר שמש את החמה ביום ואת
הלכנה בלילה : ממבאת אומר כי המולות
חלוקים הן לשנים עשר חדשים השנה :

ואחר שביארכנו דע לך כי כל חדש' מחדש השנה עדות
עליו יתברך שהוא חדש העולם ועיקר הגדול
שברך אתה לדעתו הוא מהלך הלכנה בכל חדש חדש'
דע לך שאין חדשה של לבנה פחותה מתשעה ועשרים יום
וחצי וסתי ידות שעה וצ"ג חלקים ומהלך הלכנה
בחדש כמהלך חמה לטנה בשנים עשר מולות מפני ששמש
החמה בהמתכה ומעשה הלכנה בורחות ממבאת הלכנה
בכל חדש שוהה בכל מול שהשנים עשר מולות שני ימים ומחצה
ומתבאר לך כי בכל ראש חודש כשהלכנה קרובה לחמה בקו
האמצעי הרי הלכנה מברלת בימינו ובין החמה בהיות החמה
בראש והיחז בסוף הרי שנים מסוכנים בגלגלה כנגד זה
והמה עומדים בחי' בגלגל המישור ואם יפריד התלי ביניהם אז
תהיה לקות החמה כי הלכנה כשהיא נוכח החמה והתלי
מתויד בין היחז ובין החמה אז תסדך היחז בהסתר החמה
ותהיה היחז מוכפת מן הארץ קצת אור החמה ולא כל אור
החמה מפני שגוף הלכנה קטן מן הארץ כל שכן מן החמה
ולפיכך אין כח בלכנה להשלים מן הארץ גוף החמה כולו ואם
בראית החמה בקצת אור לא מאור וולתי פשוט הלכנה בעת
חדשה והוא השאר מכסות הלכנה לפתח פניו והוא לקות
השמש ותדע לך כי חשט עשר ימים ראשונים לחדש החמה
הולכת לפני הלכנה והלכנה אחרת שהאור הנשפע עליה מן
החמה ובאשר תגיע לאמצע החדש יראה גוף הלכנה מלאה
אור בהיות הלכנה והחמה מביטו זה לזה פנים מול פנים
ובהתקרב זה לזה מתשפע אור הלכנה עד כי בסוף החדש
שגד בקים יחד בראה גוף לכנה שחור כולו כי השמש בכה
מאורה תבטל מאור הלכנה כי גוף הלכנה מבהיק גבשהו
מתרחק מן החמה כשהלך הלכ' בחדש אז מבהיק מהאור הנשפע
עליו מן החמה וכשהוא מתקרב אל החמה אז אור הלכנה
מתעצם מפני אור השמש ובזמן שהחמה למטה אחריה
נשתנית הלכנה למעלה בכיפה כל התלי מכריח בנתיים ומונע
מן הלכנה אור החמה ואז גוף הלכ' בראית שחור בלא אור כיוון
שאין הלכנה שאינה כאור החמה אשר הוא נשפע עליה בשאר
השעות והוא לקות הלכנה והוא איפשר להיותו באמצע החדש
כשהלכ' רחוקה מן החמה וכל ט"ו ימים ראשונים לחדש הלכ'
רופפת לחמה ושאירה בשערב וחשיכה במזרח וט"ו ימים
האחרונים לבנה הולכת לפני החמה ובראית החמה כרופפת
ולכנה חשכה למערב ושאירה למזרח ואמנם רובה אינו לעוררך
עוד בענין התלי בהיות לקית המאורות בכה התלי הוא כדמו'
כחש עקלתון וגשמו' אש רוח רבים והוא נתון בקיע הרביעי
ויש בו שבעים איברי רוח ליישר מפלול שבעה גלגלי כוכבי לכת
מדרום לנפון ומצפון לדרום אמנם לא להיותו מת' איתו
מסדך למערב ביום ומסערב למזרח בלילה וכל הכוכבים
והמאורות שני הדוקים ראשו מנוד חשה ונכו מנוד לבנה והוא
המכה אור שני המאורות ואור שבעה כוכבים והמאורות בכלל
והוא הכרעת הכוכבים כולם מדרום לנפון ומצפון לדרום
והכל בשמאר בוראיו יתברך ואחר שביארכנו לך זה תדע לך כי
הלכנה כמו שאמרנו מהלכת בחדש אחד מה שהחמה מהלכת
בשנה ולפיכך תמצא חדשה של לבנה בכל חדש וחדש ונריך
אתה לדעת כי בראש החדש אז מוכוון הלכנה מתקרבת כנגד
הקו השוה לחמה בגלגל המישור ולפעמים תעמוד הלכנה
שחורה בהיות התלי מפריד בינה ובין החמה אז תעמוד היחז
בפנין שחור בפני החמה ויחשיך קצת אור החמה אל הארץ
אמנם לא כולה כי קצר השנע מהשתרע בהיות קטנה כחמה
י' א' I I I חלקים

חלקים יותר מן החמה. ולפיכך אין לקנות החמה אחר כל נזק החמה כי אם מקצתו והוא קדחת השמש כהיות התלי ספסר בין השמש והירח. וכפאין: הירח שאף מאור השמש בראשו או בזנבו או עומד השמש בראש או בזנבו או עומד בפני השמש כעב שחור. ולא תמנאו קדחות החמה ביום בהיות מהלכה על הארץ בשם חשו בראש חדר או בזנבו. ובהיות הירח עומד כנגד השמש בקו השם כנגד גלגל השמש והתלי סתווק בנתי. והרי קדחות השמש בדרך זה תלי בלקות הירח. וזכר כן בדרך אלה לדעת כי באטענות. החדש שהלכנה והחמה פנימה כנגד זה בהשטח רחוקים זה מזה. אינם יפסדו כנגד קו התלי ויפסד ציפיבם או ישיך הירח באטענות החדש. מאחר שהתלי סתווק אור השמש מן הירח או יתקדר הירח בהשטח מסנו אור השמש והוא לקחת הלכנה. וזכר אמרנו למעלה כי כל מה שהלכנה מאירה הוא מפאור השמש סתווק עליה. ונפיכך תמצא הלכנה מאירה באמצע החדש שד מאד. כהיות השמש רחוק ממנו ופנימים שביבם איש אל אחיו והירח מקבלת אור השמש. וכל מה שנתרחק הירח מן השמש והוא בסוף החדש. ולפי כן תמצא הירח מולד בראש החדש רק כל אחר המועט שהוא נפרד מן החמה באטענות בקו השם ובהפך זה מה נקודה האטענות והוא מולד הירח השלם כי בהיות שביבם זה כנגד זה אין כח בלכנ' לעמוד כי גופה עומד שחור כעב ונפתר מפני החמה. ובהיות זה נפרד מה או הלכנה מקבלת מן החמה אור וכל אשר יסיכו להתרחק מה מזה תוסף הלכנה לקבל כח אור מן החמה בהיותם רחוקים זה מזה ופניבם איש אל אחיו. וכל אשר יסיכו להתקרב הלכנה חוסרת והולכת לה עד שתתכסה כולה בסוף החדש בהתקרב הנקודה האטענות כנגד החמה בקו המישור. ואחר שביאנו זה. דע כי החדשים קציעים הם למהלך הלכנה ולהיות מתחדשות בכל חדש וחדש. ולפיכך בדרך אשר ביארנו לך סוד מהלך הלכנה בכל חדש השנה. ונתבאר לך סוד לקות הסאורות בדרך התנועות. בהיות התלי סתווק והחמה תלקה בראש חדש או בהפך. והלכנה תלקה באמצע החדש. ואחר שהתעוררנו על כל זה. דע לך כי חדש החמה שלשים יום ושש שעות ומחנה. וחדש הלכנה תשעה יום ושמנה שעות ושלש דקות ושעה וחלקים. וכמין זה אינו מוכן בחדש רשנה ימים ושנים ושעות ואינו מוכן בחדש הלכנה בחשון מועדים וזבנים ותקופות כל אחד ואחד כפי שהוא. ואם כן דע לך כי השנה חוזרת חלילה בחדש הלכנה ובחדש החמה זה בדרכו זה בדרכו ושנים עשר חדש החמה מספרם ששה וזבנים. וזב חדש הלכנה מספרם שלד ושנים יום ותצו חלקים כמו שביארנו למעלה. ותדע לך כי בכל שנים עשר חדש תשנא ארבע תקופות. ובכל תקופה ותקופה תשיש ואחד יום ושש שעות ומחנה ותקופת חלקים וזבנים. שהם שלשה חדשים פנין תקופה לתקופה. אב אלול תשרי מ' חשון כסלו טבת שבט אדר ניסן. תקופת ניסן אייר סיון תמוז ראיה סתורה מנין. כביאור אמרו בפנינו. אליעזר עוד כל ימי הארץ אעוקיני וקור וחום. ורעה תקופת תשרי שנו היא וזמנה. וקציר זו היא תקופת ניסן. וקור זו היא תקופת טבת. וחום זו היא תקופת תמוז. קיץ בעתו וסוף בעתו מנין החמה ביום ומנין הלכנה בלילה לחישוביה. ואם תסתכל בעניינים אלו יתבאר לך האמת בהם בענייני שני ימי הדי. ומכל זה אשר עוררנוך עליו ש' להתבונן סוד תנועת העולם היות השנה בחלקת לשנים עשר חדשים וכל חדש וחדש מאלו מתקבץ על פי החשון כמו שתמצא שנים עשר מולות ישאר הכוכבים שהנהג' עליהם חשפון. ודע לך אחי כי הלכנה תסובב הגלגל בכל חדש וחדש ותסב שזה בכל מול ומול שני ימים ופחמה וכו' שהוא למעלה מן הלכנה מסבב הגלגל בעשרה חדשים ונמצא שזה

בכל מול ומול עשרים וחמשה ימים. ונמצא שהוא למעלה מסבב הגלגל ביא חדשים ונמצא שזה בכל מול ומול עשרים ושבעה ימים ומחנה.

כוכב חמה שהיא למעלה מסבב הגלגל בשנים עשר חדשים ונמצא שזה בכל מול ומול חדש ימים. ונמצא שהיא למעלה מן החמה מסבב הגלגל בששעה עשר חדשים ונמצא שזה בכל מול ומול חדש ומחנה. וצריך שהיא למעלה מסבב הגלגל ב' שנה ונמצא שזה בכל מול ומול שנה תמימה. ושבחתי' הוא למעלה מדרך מסבב הגלגל כל שנה ונמצא שזה בכל מול ומול שנה. ונמצא שבתצא' שהוא שביעי כנגד לכנה שהיא ראשונה כי מה שמסבב שבתצא' בשנה מסבבת הלכנ' ביום א' כי הלכנ' מסובבת הגלגל בשלשים יום ושבתאי בשלשים שנה זה שזה בכל מול ומול שני ימים וחמי. וזה שזה שני שנים וחמי. ואחר שביארנו כל זה. דע לך כי אורך המולות פנין לדיוס ורחבם מסורב למערב ובכל חלק חלק מהגלגל בחלק לשנים עשר מולות ונחלקים הכוכבים ולכל מול ל' מעלות. וטו מעלות לאורך המול מפנין לדיוס. וטו מעלות לרחב המול ממזרח למערב והגלגל חוזר כולו לגלגל יום. ועת המול הראשון שהיא פלג' נומא בראש ניסן מן הארץ עם השמש עולה בשעה ראשונה יום שני בשנייה יום שלישי בשלישית עד אשר תלם השמש שלשים יום ושש שעות ושחנה בשלשים מעלות המול כל יום הולכת החמה מעלה אחת ושאהב במעלות המול יום אחד ועוד חלקים. ולכל מעלה סאלו המעלות יש כשהחלקים צנייכים ושלשים וחמישים כנגד נקודות וחלקים שבמעלות המול. ונמצא החמה אחרת להלכה בששה ימים וזבנים ונמצא עולה בשש מעלות. שש שלשים מעלות לכל מול ומול בדרך שאמרנו בכל שנה ושנה. והרי החמה הולכת בשנה בשעלות המולות לפי ארכם שהוא מפנין לדיוס ורחבם שהוא מסורב למערב. והוא מאמר התבונן בולך אל דיוס וזבנ' אל נפון כי שש חדשים פוכב חמה לפאת נפון מעלה ועל סאונים שהם מניסן ועד תשרי. ואז הימים מאריכין בהיע' לנקודה אשכנא אשר בקנה הנפון ואז חוזרים לדיוס בשעלות עד תשרי. ומתשרי הולכת האמה לכד דיוס עד טבת. ואז הימים מתקדרי בתכלית הקוטר עד הניעם לנקוד' אשכנא שבהליכת דיוס ואז חוזרים לשלול בשעלות עד ניסן כמלאה חמה הולכת בימי הקיץ בדרך ההיקף לכד נפון לחמם האיר ואלף היסודות ונמצא החמה האלכת בימי החורף בדרך העבה לכד דיוס ונמצא הימים ארוכים בימות החמה בחימהלך החורף שהוא ירח טבת וכן עד תמוז. ונמצא היס' מתחילין לקצר בחימהלך חמה בקיץ שהיא ירח תמוז. סוף דבר כל השמחה כשהם בשעלות המולות לפנות נפון הימים יתחילין להאריך שהרי היא קרובה ללכת בלתי הקף ונמצאת למד החמה הולכת בכל שנה בין נפון לדיוס בשעלות המולות וסובבת כל יום מסורב למערב בשכנה ובקופה. ואם נמצא נפון ודיוס למהלך החמה בכל השנה למעלות המולות ונמצא מסורב למערב להיות החמה וזדחת כסורב וסוקעת במערב.

ובקיץ וירח כסורב ופונות בקנה הנפון והמים ארוכים והאור פתחם. ובחורף וירח כסורב ונאלה במערב הלוכה בשעל' הגלגל בין נפון לדיוס לאורך מעלות המולות. ואם תסתכל באלו העניינים יתבאר לך האמת שבימי הימים והלילות אלו הם העומדים במרכז על אותם העומדים בקנה האקלימיס כי לעומדים בנקוד' אשכנא' בארץ להם הימים והלילות שנים ולעומדים כנגד האקלימיס כנקראים קטני נפון ודיוס להם הקיץ ששה חדשים יומם וששה חדשים בחורף לילה ליום מהלך השמש בקנה הנפון בדרך הקף. ולפי מהלך השמש בדיוס בחורף בדרך העבה וכדושה לך כי דיבשה שביארנו שהם על כל המול לכל שש יום וסוף חלקו העניינים יבנם אדם לכמה

הקירות עצומות. התבונן אחי במה שביארנו בשנים עשר חדשי השנה בהיות המהלך החמה בהם גלגל ב'ב מעלות וכל סו' וזול מביים עשר מולות יש להם שלשים מעלות כנגד שלשים יום אחד ושור - במצאת המהלך בכל חדש אחד ש בחי' השנה במעלות ידועות כנגד הימים. אמנם כי מעלות גלגל המולות ש' יוסות החמה שמה ורביעי ובאלו חמשה ימים ורביעי תמצא העניין הולך עד המחזור הגדול לחמה חזר למוק כח שנה שש ת'ו החמה עם הלכנה זו בשחורה זו בשחורה.

ואם כן התבונן אחי באשר יתבדק בתורה החדשה להכס ראש חדשם בהיות חדש ניסן מכון כנגד המעלות בדמיחת המולות וכבר הפליגו רבותינו ו'ל' באלו העניינים בדמה סקומות וגם ראיתי רבי אליעזר הגדול באלו העניינים מפלג. אמנם איני מבין לאיזה בד נטה בלקיט החמה ולקית הלכנה. וכמדומה לי כי על דרך התשלמות כתבנו בזה. ושם אמר רבי יהודה אומר גזירת המלך בענין לקיט הלכנה ולקית החמה ואיני רונה להאריך וכמדומה לי כי די' כשה שמונו עכשיו בענין החדשים והיותם בחלקים במעלות המולות. והגני כנכס:

שנים עשר שיערים בנפש:

הזח טי' לנ סע צק

דע לך אחי כי כמו שאמרנו שיש שנים עשר מנהיגים בעולם וכן שנים עשר מולות שנים עשר מנהיגים בשנה שהן שנים עשר חדשים כן שנים עשר מנהיגים בנפש האדם ואלו הן כבד מרה טחול ושט כולית ימין כולית שמאל. קורקבן קיבה יד ימין יד שמאל. רגל ימין רגל שמאל. וכבר הדענוך בהיות האדם עולם קטן וכל כורטיו מסוכן כנגד העולם העליון כמו שאמרנו למעלה בסוד שנה ושלושה. ואמנם כי איני בריך להאריך ולהרחיב הנה המאמר כי שבוור הוא. והגני כנכס בביאור שאר ביאור ושאר עניינים. ואמנם כי אלו השנים עשר מנהיגים אשר נכנס תמנא אותם בחלקים לארבע מחלקות של שלש שלש כנגד ארבע תקופות בשנה של שלש שלש וכנגד ארבע מחלקות המולות לארבע רוחות מזרח מערב צפון דרום כל אחד נושא דגל שלו. והגני כנכס בביאור עניינים הנמשכים בדרך חכמות האלהית ב'ש:

שנים עשר שבטים:

הזח טי' לנ סע צק

דע לך אחי ישירך האל. כיון האומה היחידה תמצאה מכוונות כנגד נודת העולם. בהיות העולם סכוונת כנגד מעלתה. ואמנם כי בהיותו נראים כמה מעלות טובות מעל מעלת השפלים. לא נוכל לומר כי העליונים נכדאו בתכלית כוונת הכריאה בעבור כוונת השפלים כי אינו דין שימנא גדול במעלה בעבור כבוד שפל המעלה. אמנם תדע לך כי הנכחון הגדול המנכח כל אלו הטענות ואלו העניינים הוא בהיות תורתו הקדושה תכונה לישראל אשר בה יעלו למעלה פסעלות העליונים וישגו השגות גדולות אפילו שן השפלות כי אנו יכולין להשיג ולעשות ברוחניות המסורה בידינו והשכלים העליונים אף על פי ששיגים אינן יכולת בידם לעשות כן באמר

מה שאין כן בתחתונים באשר הנה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב את המות ואת הרע. ואם כן הריני לתחתונים יתרון גדול על העליונים. בהיות מתנבחים על העליונים בכח התורה השכלית העליונה המסורה בידם כי בוויכולו להיות למעלה ממעלותם וקיום התחתונים אף על כי שהן תחתונים גורם לקיום העליונים בהיות התורה מסורה ביד התחתונים באשר אם לא ברית יוסם וליה חוקות שמים וארץ לא שמי' וידוע כי חוקת שמים וארץ תלוין בכרית שבינו יתבדק ובין בני ישראל אף על פי שהם בעולם התחתון. וכדרך זה יכולים אנו לומר כי יש להם לישראל יתרון על הנבראים כולם. ואף על פי שיש עליונים עליהם כיון שהשפלי הגורם לקיום העליונים שהוא התורה המסורה ביד ישראל. ולפי זה הדרך יכולין אנו לומר כי הגלגלים ונבואותיהן זו התכונה בעבור ישראל כדברנו. ומאחר שכל אלו הנבואות תלוין בהיות ישראל מקיימן התורה שבה נבראו כולם. והו' עיקר גדול ויסוד נכבד בהיות ישראל עונים למעלה ממעלות הגלגלים והשכלים בכח התורה. ואם כן יש להם לישראל יתרון על מלאכי השרת. וכל שכן על שאר נבואות השמים ומדרך זה יכולין אנו לומר כי שאר כל הנמצאים נמצאו בעבור ישראל. והו' מה שאמר רבותינו ו'ל' במסכת ברכות בתי שנים עשר מולות בראתי בעולמי כו'. וכולם לא בראתי אלא כשכילך כלזה בהיות התורה מסורה ביד ישראל. וכל יתרון על כל הנבראים כולם. ובה יכולין ישראל לעלות למעלה מכל המעלות העליונות עד הגיעם למעלת התורה שהיא למעלה מכל הנמצאים והיא שושבת את ישראל להעלות מכל המעלות העליונות אל בית נפתר. ולפי זה הדרך יכולין אנו לומר שיש להם לישראל יתרון על כל הנבראים בכל ופכר. ומה הדרך נוכל לומר שנבראו כל הנבראים בעבור ישראל כמו שאמרנו מאחר שיש להם לישראל בדרך זה מעלה על כל שאר הנבראים אמנם באחר הדרכים לא נוכל לומר שהעליונים בעבור התחתונים כי זה אינו ראוי ואינו טעם הדין להיות הנכבד. נמשכים בפכת הנבזים והנלקים. וזה הדרך יחזיקו בה הפילוסופים כולם שמוסמ מעלת האדם למעלה ששלם מעלות ואמרו שאי אפשר שישנאו שתי מעלות שעליהם נכבדות הרבה יותר ממנה בעבור כבודה וזכותה כי זה אינו כן ואינו ישרה. ודעתם בזה אצל המעלות במדומה לי נכונה. אמנם מה שאנו אומרים בהצתם כולם נמצאים בעבור ישראל והוא האמת בהיות ישראל מקבלים התורה שבה יעלו למעלה מכול. ובה ראיתי לקבת הפילוסופים שאינם מודים. וכן היה להם לעשות כי הם על עכס אומרים האמת מאחר שאין התורה מסורה להם. ודבר זה ידוע הוא כי לא בעבורם נברא העולם מאחר שהם שפלי המעלה ואין להם במה יתעלו. ואמנם בריבין אנו להרחיב הנה הדברים בהיותם נראים כמה חכמים מחכמי תורתנו כמסכין אחר זו הדעת אשר בה יחזיקו הפילוסופים וגו' המאמר שאי אפשר לו לאדם להיות נכבד ממלאך וגלגל. ואם הפילוסופים אומרים כן ראוי הוא להם לאומרו כי מדרך התולדות אמת היא. אמנם חכמי תורתנו התפיה הגדול עליהם כי אין מעלת תלורה בדרך התולדות. כי אם בדרך השגות יתבדק כי התולדות וכח המולות נטלים הם אצלנו. בהיות הניסים והנפלאות נעלים דלת בפניהם וראויין אנו להחזיק בזה הסברא ולגורו על האדם השלם בשלימות ההשגה ולסדר עליו כי נכבד הוא יותר ממלאך בכח השגות יתבדק אשר האדם משיג שמתת תורתו. ובה ראינו את השאור הגדול כבישה בן שיימוך ובר בדיק לברכה מחזיק ומתחזק להודות ולאמת שאין האדם נכבד אפי' כגלגלים כל שכן במלאכים. וכל זה אות אמת הוא מדרך התולדות ומסערכת הדברים כמו שאמרנו. אמנם ורבותו יתבדק המסורה בידינו מנכחת וכפעת התולדות והעצרת ומשימה העליונה הנכבד באמת ההשגה העליונה לא בכבר אחר. ואם

על דרך ההשגה הרי מערכת התולדות כאין אצל הענין. ואנו הורכנו לכלה בהיותנו רואין הרב הנזכר קל מחזיק לומר בספר המורה כי בהיות האדם מוריד מביאות החומר שלו אצל הגלגלים ירגיש בפסדו ושאדם נכבד בעבורו. כל שכן בהיותו ערך אצל המלאכים שהיו יותר עליונים וכבדים מן הגלגלים. ואיתמה עליו בהיותו טוען טענה זו והלא כילנו סבכים וסודים היות חומר האדם בתכלית השפלות ושאיין הכוונה בו ולתי בכפף העליונה השכלית הזכה הנגזר מהמקור העליון הנשלטת מאתו יתברך להדריך את החומר בדרך הישר. ופה יאמר הרב קל בהיות נפש הנדיק הנורף במדרך השכל ושוקק שבעתים נערכת אצל חומר הגלגלים. ואף על פי שחומר הגלגלים זך וטהור דבר ידוע ודורו שאין מעלת חומר הגלגלים כמעלת נפש השכלית אשר האדם מאחר שזה חומר וזה שכל. ואפילו היה החומר בתכלית העליון ואשר הטטיל בחומר. דם היה לו להטטיל נפש אשר בו הכוונה ואילה התשוקה. ואם כן מדרך זה יכולין אנו לומר כי מעלת האדם נכפשו למעלה מן הגלגלים. והלא תראה כי תכלית הרוח הוא בחומר ותכלית הקורבה הוא בשכל. והיאך יהיה חומר הגלגלים נכבד מנפש הנדיק הנגזרת ממקור החיים. ולפיכך קשה עליו מאשר הנדב קל ונדיק עיון גדול. ואם אשר יאמר החומר הגלגלים בעלי נפש משיגים יותר מהשגת האדם. ומאחר שחומר הגלגלים נכבד מחומר האדם כל שכן נפש הגלגלים מנפש האדם ולכן הגלגלים מכל פנים למעלה ממעלת האדם. דע האומר כי אף על פי שנאמר בגלגלים שהן בעלי נפש לא נפש נבדלת מהם כמו שהנפש נבדלת מן האדם. אמנם בהיותם יסודות פשוטים מבלי פרקת חומר בחומר. וכולם חיים באמר בהן שהן בעלי נפש מד שהן יסודות חיים. וכל המביא ינין כי ענין גדול הוא זה. וכבר רמזו רבותינו בבראשית רבה והאין היתה תורה וכוונה ובה מתאבלת וטטטטט אנו והשמים נבדל. באחד והשמים יסודות חיים והאין יסודות שמים. והתבונן בהיות נפש הגלגלים כאמרת. הוא בעצמם יסוד הגלגלים והיא היא. ובהיותם יסודות הנזכר לומר שהן בעלי נפש כלומר בעלי חיים לא שתהא נפש שורה עליהם להחיותם כמו שהיא שורה בגוף האדם. ואם כן הרי נתברר כי נפש הגלגלים היא אמת היותם יסודות חיים. אמנם חומר. אצל נפש האדם שהיא מלתו גזרה להחיות את החומר אין הענין כך ולא היה ראוי להרחיב בדרכיהם אלו כל כך. כי פתרי מרכבה קדי. אצל הכהלה דפקתנו לענין. ואם תתבונן באשר אמרנו בתבאר נפש האדם או נפש הגלגלים. והלא תראה הגלגלים מתנועעים במאשרו כאשר כי הם החיה באופנים נלכסם ולכן נעטפים ועמוד. והאדם מתנועע כרגונו כאשר הנה נתתי לפניך את החיים ואת הטוב את המות ואת הרע. ואם כן התבונן שאין לי רשות לגלות לך יותר בביאור. והכלל העולה מדברינו להודיעך כי באפשרות נפש השכלית היושב באדם שהוא נכבד מן הגלגלים ואפילו מן השכלים כמו שנבאר. ואמנם מלאנו בעל השלשון רבי אברהם בן עזרא מחזיק לומר שהגלגלים נכבדים מן האדם כל מן השכלים. והעתיר דבריו על הגאון ואיני יודע ביהוא גאון מה נפש על הגאון באשר שהאדם נכבד ממלאכי השרת. והנזכר בן עזרא להפליג עליו ולומר שאינו כן. כי המלאכים שאמרו רבותינו שהאדם נכבד מהם. אינם רק השכלים המתחלשים בכל רגע. כלומר כל דבר ששמה שליחות וכחמה ל. כי כוונת בן עזרא אצל מאמר רבותינו וזכרונם לברכה בכל יום ויום הקנה בורא בנות של מלאכים ואמרים שרה לפניו והולכים להם כי אלו הם כל דבר העושה שליחות לפי שעה בהיותו נקרא מלאך.

ואין בכל אלו הצורות נסגרות השכליות הנקראים עולם עשירי. סוף דבר אומר שאי אפשר שהיה האדם נכבד ממלאכי השרת שהיו בני העולם הראשון הקרא עשירי. והביא ראיה מענין יהושע באשרו למלאך מה אדוני מלכך לל עבדו כי המלאך אדוני יהושע עמד. וכן באשר התקועית לדוד ואדוניו במלאך האלקים. הרי כשרתה להפליג בשנחמה השותה אותו למלאך ולא יותר. והסוף כמה טענות וכמה ענינים להחזיק בזה. וכבר אמרנו כי נד התולדות ומערכת הדברים כל דבריהם נכונים. אמנם השגה יתברך באמצעות התורה המסורה בידנו מבעלת כל אלו הטענות. ויש לנו להשיב עליו כן יאמר ידי הושיעה לי. דע כי הלא לענין יהושע ידוד הם עליונים אשר ביין האדם או אדם עליונים וכבדים מכל מין האדם והיו עבדים לפני המלאך היה לו לטעון כך. אמנם מאנו משה רבינו אדון כל הכנאים עליו השלום שהוא גדול מהושע ודוד בהשגה. ואם דוד עליו השלום מלאך. הרי משה גדול מדוד ומהמלאך. והבן אחי עד מאד ואנו צריכים לבאר ענין זה ולדעת כי הכבוד שלנו אינו תלוי במערכת התולדות ובחומר. כי אם בבה השגה העליונה שוה היא מעלת הנפש השכלית. ושלכל בעלי נפש להתבונן בשער גדול ועמוד פתח תקום שאנו מוחלים עכשיו הרי כל החכמים מודים כי כל המלאכים בני העולם העליון הם שכל בלבד ואין שם גוף וגויה שהם נכבדים ממקור השכל ואין שם דבר מעבד בהשגה כי אם גדול התעלמות המושג יתברך ויתעלה בדרך שמו. והנה כולם מושכים יחד כי מציאות הסוף העליון השכלי נפש האדם נמשכת אליו אשירות זה שהרי כל שלמות מן העולם העשירי שהוא עולם השכלים חומר ונפש האדם חלילה מהיותו חומר כי אם יור השכל. ואם כן מהמקור אשר בני העולם העשירי נמשכים ששם היא נמשכת בלתי הכן זו הנפש השכלית אם הולכת בשליחותו. ויתעלה בדרך הוא להיותה הולכת ושרה בחומר גוף האדם שהוא מורכב ויש בו כמה מיני מונעים ומפסיקים את הנפש מהשיג השגתו יתברך כל עוד שהיא בגוף האדם. ואם הנפש הולכת שגשגתה מן העולם העליון שרתה בגוף האדם ונבדלה ממנו בכל מיני הכל וינאה בקיה מכלתי שיתעבר עם החומר ולא נדבק ביזה מאומה מן החסר שהוא סוד הרמז שהוא סוד החומר ונתעלית בדרכיה מרכי הסומר. ולא די שנתעלית אלא שהדריכה את הגוף בדרכי השכל ונדקה ובנדקה הלא דין הוא שהיא מעלתה באחרונה יותר שנראשונה מאחר שלכה בשליחותו יותר ועשתה הטוב לפניו ויבאתה נקיה כזה. הרי בראשונה משקור העליון שהוא מקור המלאכים נגדה. וכשלבשה שליחות וגשרה שליחותו והופיעם במעלתה ובכבודה הרי היא מתעלית אחר כך מן המקום אשר היתה שם בראשונה. והנה בראשונה משקור המלאכים נשגת. ואם בראשונה משם קל וחומר באחרונה. והתבונן בזה שאמר נפש של ששה נתונה בין כפא הכבוד ובין משטרון ומנין זה עסוק מאד וזהו נדיק יסוד עולם ולא על הכל אנו אמרים והשש כלי ידום. ואם אומר יאמר הטענה כי נפש האדם ואף על פי שהיא עליונה בהתקרבה אצל החומר. יורד ממעלתה זה אינו כן ואינו יורד. כי השם יתברך ויתעלה כדור הוא כל דבריו שפוט ואין דבר מכל פעולותיו אשר יורדיהו שפעלתו. כי הוא יתברך אינו מושה דין בלא דין. ואם תתבונן סודי שאלו ויעל. תתבונן אמתת נפש האדם אחר שלגשם שליחותו ויבאתה מוכרת כי רב המוטל מן המלאכים בבה הנשמה בפועל. וענין זה עסוק כעין. ואם כן מלאך הדרכים אשר

בגד כפרת והוא מוד שבעת ימי השבועה אשר הם על יסוד ימים וכל שבועה יסוד ימים והרי שבעה על גבי שלשה תכונה ראשונה כי השבועה יסוד על הימים לעולם כשם שתמצא השבועות למעלה מהימים :

הזח טי לב סע צק והוא מוד שנים עשר חדשים בשנה אשר הם מיוסדים על יסוד ימים ושבועות כי החדש מחובר הוא מארבע שבועות של שבעת הימים ונשנים עשר חדשים תשלם תכונת השנה בהיות בהם כוללים ימים ושבועות וחדשים והרי השבועות על גבי ימים והרי החדשים על גבי שבועות ואם כן התכונן בהיות על גבי שלשה וימים עשר על גבי שבעה ובדרך זה תמצא תכונת השנה כשלמה בדרך כ"ב אותיות על דרך ימים ושבועות וחדשים :

צורת הנפש בדרך שנים ועשרים אותיות בשלשה מחלקות אמש :

והוא מוד שלש יסודות שהנפש לשענת עליהם ומונחת בהן ואילוהן כח החיים וכח התולדה וכח השכל ועל אלו שלשה היסודות האדם נשען כי אסתת אלו השלשה הנפש נמצאת על היסוד שהיא נמצאת ולמה שתפסוק עליהם ואינו נשען באלו העניינים אחר ספרינו כי הוא פסק יסודות הכוונה שהן שלשה חום וקור ורוח ואסת אסרן אמנם אני אומר כי מאחר שנפסוק בעולם נפסוק בעולם שמש שהוא היסוד וכשתפסוק בשנה נפסוק בימים שמש שהן יסוד השנה כמו שאמרנו שישוד השנה ימים ושבועות וחדשים ויותר כון הוא זה וכן כשתפסוק בנפש נפסוק ביסוד הנפש הכולל הכל שהם כח החיים וכח התולדה וכח השכל ויותר טוב הוא והאשר נפסוק בעניינים שאין הכולל עליה מהם למעשה הכולל נפשכת לו :

בגד כפרת והוא מוד שלשה שפרי הנפש אשר הם מיוסדים על אלו השלשה יסודות שאמרנו ואילוהן שפרי הנפש : און ימין און שמאל עין ימין עין שמאל אף ימין אף שמאל פה אלוהן שבעה שפרי הנפש ובמדרש ל"ב דעת ספר יצירה כמה שאמר ראש ובנין ונויה כי דעתו היתה לכלול כל הנבראים ואני אומר כי כלל גדול אלה בידיו בהיותו כוללים בנפש כח החיים כח התולדה וכח השכל כי באלו כוללים כל הנבראים איש כפי מעלתו אשר לחיים לחיים ואשר לתולדה לתולדה ואשר לשכל לשכל ואם כן הרי תמצא בנפש אלו שבעה שפרי הנפש להיותם כוללים על גבי שלשה יסודות ואף על פי כי ראש בנין נויה כוללים שבעה וימים עשר אינו כי היסודות נרמזין להשגן בעולם ואילו השלשה בחות שאמרנו תמצאם נתלים על הראש ועל הבנין ועל הגויה ומשפיעים כח כפי המעשה :

הזח טי לב סע צק והוא מוד שנים עשר מיוסדים על יסוד כחות ושפיעים כי אין למנהיגים קיום

טור רביעי הרי שנים עשר אצני וזרן מחלקות לארבע מחלקות כנגד ארבע תקופות ולא עוד והרי לך הכוונה ידוע בהיות אלו האצנים שמש שנים עשרה מעלות אשר בגלגל פסולות והתכונן בהיות המשכיות הכל ביסוד הזהב כי ראשית החפץ והכוסף נחשת שהם שלשה כנגד היסודות אשם ראשית הכל הזהב ולפיכך תמצא כי השבעה אשר על גבי שלשה הן מכוונים במלאכת המקדש ליסוד הראשון שהוא הזהב והתכונן באשם הזהב כי יש זהב סגור וזהב שחוט וזהב טהור ולפי זה הדרך בתכוננו במלאכת המשכן שלשה ושבועה ושנים עשר בכינוי זהב שלשה וזהב כוסף ונחשת הרי הוהבטיקן שבעה ועשית מנורת וכבטהור ועשית את נרותיה שבעה היסוד וזהב כאמרנו בכרזה טהור יעשה אותה ואת כל כליה הרי יסוד הכל הזהב שנים עשר עשרתו את האמר והב ושנים עשרה אצנים וזרן קבועות כו הרי הוהבטיקן שבו האצנים קבועות כאמרנו מופכות משבנות זהב תעשה אותם ואם כן התכונן בסוד שנים עשרה אצני וזרן בהיות הכוונה העליונה מופכת אל החפץ לתחתונים ואחר אשר ביארנו זה הרי לך סוד השלישיות והשביעיות ומעלות שנים עשרה כולם מיוסדים על יסוד עשרים ושנים אותיות אשר על יסודם כל העולם תלוי בכל התכונות כולם והכני ספר סדר תכונת כל אסת ואחת מהפעלות על סדר שנים ועשרים אותיות :

צורת העולם בדרך כ"ב אותיות בג בשלשה מחלקות אמש :

והוא יסוד שלשה יסודות שהעולם כולתלוי עליהן שהן אש רוח מים אמש ותמצא הארץ מרוקצת על השליש שהיא מים שנאמר לרוקצת הארץ על המים :

בגד כפרת והוא מוד שבעה כוכבי לכת אשר למעלה משלש יסודות כי הלכנה למעלה מכדור היסודות ואם כן הרי לך שבעה כוכבי לכת שהן שצ"ם חנכל על גבי שלשה והם נורות העולם בדרך המחלקות השנית :

הזח טי לב סע צק והוא מוד שנים עשר מולות אשר למעלה שבעה כוכבי לכת ואם כן הרי לך שנים עשר מולות שהן טש"ט ס"אב מע"ק גר"ד על גבי שצ"ם חנכל שהן שבעה בדרך התנועה השלישית והרי נורות העולם נשלמות בדרך שנים ועשרים אותיות :

צורת השנה בדרך כ"ב אותיות בג מחלקות אמש :

והוא מוד שלשה יסודות שהשנה נשענת עליהן ומונחת בהן ואילוהן הנקראים יום שבוע חדש כי נאלו השלשה יסודות כל השנה כולה חוננת כסו שכל העולם חונן על אש רוח מים ואין דעת נפשכת מה הענין ככלל ספר יצירה כי היסוד האסתילנה הוה ספירת ימים ושבועות וחדשים :

אָוֹס בַּלְתִּי הַבְּחֹת וְהַשְּׁמֵרִים. וְאֵלֶּיךָ שָׁבִים עַם מְנַהֲיִים •

יד ימין יד שמאל רגל ימין רגל שמאל כולית
 ימין כולית שמאל כבר מרה המסס טחול
 קבה קורקבן . ונאלו שנים עשר מנהגים
 תשלים נורת הנפש והכי נורת הנפש כשלש מחלקות
 כסדר שנים ועשרים אותיות :

צורת ישראל

בדרך כ"ב אותיות כ"ג מחלקות א"ש

אחרי שכל יסודות שכל ישראל כולן נשבעים עליהם ונבט
בהם ואילו הן הנקראים אברהם יצחק ויעקב כי
ישראל השלשה יסודות כל ישראל כולם חוננים ואף אלו נתהוו
כולם וכבר הרחבנו באלו הנוהג למעלה בהיותם מכוננים
כנגד שלשה יסודות שהן אש רוח מים וזה דבר ברור
הוא נהיה אברהם יצחק יעקב מכוננים כנגד
היסודות שבעולם כן הן יסודות ישראל ודיבמה שרמזו
לכל משכיל

בגד כפרת זהו מוד שבעה מעלות שהן מיוסדים על ענייני מיוחדים והן שבעה שער' כל שער ושער למעלתו ואלו הן כפי המדרש: ישראל לוי כהן הדיוט כהן גדול אב בית דין נשיא מלך .

אלו הן שבעה שמים מיוסדים על גבי שלשה יסודות ובאמת כי אלו המעלות מיוסדות על אברהם יצחק ויעקב שהם היו יסודות לכל אלו השבעה מעלות אשר ישראל כולם נחלקים להם :

דָּרָה זֹאת טַיִל לֵב סֵעַ צֶקֶת וְהוֹמֵד מִיָּסֶד עֲשֶׂה שִׁנְיָה
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִסְמָה עִיר
אֵלָּה הַשְׁבִּיעָה שְׁעָרִים אֲשֶׁר אִמְרוּ וּבְתוֹךְ אֵלֶּה הַשָּׂמִים עֲשֶׂה
מִתְנַלְמִים אֵלֶּה הַשְׁבִּיעָה מַעֲלֹת וּמַחְלֻקֹת שָׁמַיִם עֲשֶׂה שְׁבָטִים
כּוֹלֵם מְכוּוֹנִים כְּנֶגֶד עֲשֶׂה מַעֲלֹת כְּמוֹ שֶׁאִמְרוּ וְאֵלֶּכֶן
הָרִילֵךְ מְבוֹאֵר בְּהוֹת תְּבוּנַת יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא בְּשֵׁם מַחְלֻקֹת אֲשֶׁר
בְּמִדְרַעַשִׁים וּשְׁמֵי אֱלֹהִים :

צורת בלי המקדש בדרך כב
אותיות בג מחלקות אמש :

והו' ימור של יסודות אשר כלי המשכן כמסכים אלה והסודות
וכסף ונחשת. והוא ראשית כל תכונות המקדש כאמרו
בראש הכל וזאת התורה אשר תקחו מאתם זהב וכסף
ונחשת. אלו השלשה בראשית הכל הם מכונים כנגד שלשה
ימדות שהן אש רוח מים כך היא מעלת והכובץ ונחשת
הזהב לעולם למעלה נחשת לעולם למטה כסף חק
מכרים ביניהם וענין מור זה כיוון הוויכוח למובא דעת.

בגד כפרות והוסד שבע' נרות המסרבה שהן מיוסדי' על
 יסוד ראשון אשר באלו השלשה והן הובו כי
 המורה כולה זה העור' ואמנם כי הנרות תמנאם סבונים
 להאיר כמו שבעה כוכבי' לנת מבונים' להאיר והם שבעה נרות
 סבונים כנגד שבעה כוכבי' לנת' ואם כן הבודה באלו'

ידוע להיותם אלו שבעה מיוחדים על שלמה שהן זהב וכסף
ונחשת. ואם כן הרילך מכוון סוד המכורה :

הוזה טי' לנ סע צק והפוד שטים עשרה אבנים
 זכרון אשר הם שטובו' כנגד
 שנים עשר מלות • וכמו שכובד המלות אדוקין בגלגל שמיני
 כך תמצא אבני זכרון אדוקין באפוד • ובהיות אלו האבנים
 עיטודות כנגד המלות דבר זה מבורר הוא • כי אלו האבנים
 היקרות מאיות הן כלומר עבם ספירין וגלגל כנגד כובדי
 המלות • והרי מאורות שבמלות קבועים • כנגד מאורות אלו
 האבנים • ובהי' שבעה כרות המאירות כנגד שבעה כובדי לכת
 ובהם יתבדק מאיר לארץ בעינינו מאירים מכוונים לערב ובקר
 ובהרים • וכן תמצא הכרות בערבים מעלין אותם בעמוד
 השמש בקו הנטיה אלו מאירים • ובהיות שטים עשרה אבנים
 כנגד שנים עשר מלות דבר זה ראוי כי בהנהגת אלו העינינים
 היום לחוק כובדי לכת בכוונה העליונה • וכן שטים עשרה
 אבנים לזכרון להיות יתבדק וזכר שנים עשר שטטים תמיד שלא
 יצוים לתקריים ההיום בתנועת שנים עשר מלות • ומנין זה
 ענין גדול הוא • ובהיות הכוכבים שכלול שמיני שהם המלות
 מאירים • אמנם אין משמשין באור השמש כך מכהנים
 האבנים בסדרן שהן צבות ומאירות וספירות • אמנם לא ככר •
 ואם כן הדין לך הענין שכלול בהיות הכרות כנגד שבעה
 כוכבים מאור כנגד מאור • ובהיות שטים עשרה אבנים כנגד
 שני' עשר מלות וכות כנגד וכות • ואזר כנגד אור • והתבונן אחי
 בזה הענין כי נכבד הוא • ואם הרי לך כרות כלי ההקדש
 קנותם כוללים גי'ת העולם בכוונה ישרה • והריים לאלן באלן
 הכללים דרכים נחלקים בסוד כ"כ אותיות :

צורת המועדים בדרך כ"ב אותיות
ב"ג מחלקות אמ"ש:

וזה מוד שלשה ימדות אשר המועדים כולל מיוחדים ונמשכים
אחריהם :

שבת עצרת כפורים
וזה ראשית כל המועדים
כולם ותמצא שבת שהיא
קובעת כל מועדי הסוכה לעולם וזה
קובעת כל מועדי השמיטה לעולם וזה
קובעת כל מועדי התענית והסליחה והכפרה ולכל אחד
מאלו השלשה תמצא יום אחד כלומר שבת יום אחד
כפורים יום אחד עצרת יום אחד כנגד היסודות
שלשה שהן כשתי וידע לך כי היסודות יסוד שלשה ספירה
כן תמצא לפני שלשת ימים אלו ספירה כי תמצא שבת בחוק
ספירת שבעת ימים תמצא עצרת כסוף ספירת שבעה
שמועות תחלתן ומסות הפסח תמצא כפורים כסוף עצרת
ימי חשוכה שהן ימי כפורים תחלתן מראש השנה
ואם כן התבונן אחי זה העיקר הנכבד שאני מעורר אותך עליו
בהיות אלו שלשה ימים יסוד כל המועדים לעולם ותמצא
לפניהם ספירה וכן תמצא שהקרינן בספר תורה חלוקים
באלו המומים בשבת קרינן שבעה בכפורים חשה
בעצרת חשה והתבונן כיצד החלוקים בשניותיהם
תדע לך כי השבת יסוד כל המועדים לעולם והיא
משבת אליה כל מועדי ההודאה וההלה לאל בהיות יום
זה קבוע להודות לו שנתן לנו תורת אמת

ימודות והי' השנעה על גבי' כ' ואשכ' כי כבר החדנו המאמר על היות שנעה ימי הפסח או שנע' ימי החג מכוננים על תכונות שנעה וביארנהו למעלה היטב ולפיכך אין צורך לשנותו:

הו זח טי לג סע צק והו סוד שנים עשר ראשי חדשים שנענה אשר אנו מקריבין בהם קרבנות ראש חודש ונתיסוף בו מוסף על היום והוא יום נועד בכל חדש וחדש לפי קביעות חשבון סולד הלכנה והוא וסן הבטחה לכבר על כל עונותינו מדי חדש בחדשו ואם כן הרי לך כל הקרבנות אשר נוספים בראשי חדשים עדות ברורה על מעלת היום יותר משאר ימי החול ואשכ' כי בראשי חדשים אסור בהפסד ובתענית כי כולם נועדים לשמחה מחמת כפרה ואכ' הרי לך כל המועדים שנענה בין שבתות בין מועדי השמחה בין מועדי הכפרה בין מועדי ההודאות בין תענית כולם מיוחדים על יסוד כב' אותיות ונחלקים לשלש מחלקות אשר האותיות נחלקים אליהם ואחר שביארנו כל זה צריך אתה לדעת כי כל העולם כולו יסודותיו הם עומדי' על יסוד האותיות כי התור' יסוד כל העולם והיא כלי ההכנה אשר בו הוכנו כל הצדדים וכן יש לך לדעת כי היא כמו כן יסוד ההכנה בהיות השלש' מתנהגות בכח השלשה ושנע' ושנים עשר' וכן יש לך לדעת כי היא קיום כל הדברים והתמתן בהיות הנפש מתקיימת בכח שלשה ושנעה ושנים עשר' וכן יש לך לדעת כי היא קיום נורת כלי המקדש בהיות הכלים מכונים כנגד שלשה ושנעה ושנים עשר' וכן היא קיום המועדים בשלשה ושנעה ושנים עשר' והנני מביאר אותם על פדך האלפא ביתא:

ולפיכך יוסף הוא יסוד כל מועדי ההודאות שכל ההודאות והשמחות נמשכות אחר הפורה ולפיכך נשאל עצרת מוסכת אליה חג הסוכות שהוא חג הודאה ושמחה על כל הניסים ועל כל הטובות ויום שמיני עצרת נשנה הסוכות מיוחד הוא חג הסוכות כי חג הוא בפני עצמו ויתבאר זהו עליוס מתן תורה שהוא חג שבועות הקרא' פדרת' והתבונן כי כל מועדי השמחה מעידין על חג שבועות ואליהו הפסח והחנוכה והפורים כי כולם הודאה על טובות וניסים ונפלאות אשר הוא יתברך גמל עמו וכפורים מושך אלם כל מועדי הכפרה והפליטה והתענית ואחריו ימשכו ראשי חדשים כולם להיותם כפרה ואף על פ' שאין להתענות בהם כפרה כתובה בהן ואליה נשך ראש השנה כי הוא ראשית הפסח ליום הכיפורים והוא יום בקשת פליטה וכפרה ולהתפלל לפניו להסליכו יתברך ולהתחנן לפניו לזכרנו בזכרון טוב ולהודיע כדי שנתעורר על מה שמרדנו לפניו ונבקע על מה שקדם לנו על העתיד ועל העולמות לעורר הלכנות ולחזור בתשובה ולבקש ממנו כפרה ומחילה ומשנתחיל בראש השנה לא נפשיק פליטה וכפרה עד יום הכפורים ואם כן הרי יום כיפורים עיקר' וכן תדע לך כי אחר יום הכפורים בלויס דברי הגוים ונעקרתם והרי יום הכיפורים כולל אותם ואם כן הרי לך מביאר כי אלף השלש ימים שהן שבת עצרת וכפורים כוללים המועדים כולם והרי הם יסוד אחד בימודות הפסחים שהן אחדים ועל יסודם כל המועדים מיוחדים:

בגד כפרת' והו סוד שנעת ימי הפסח וכמו כן שנעת ימי החג אשר הן מיוחדים כמו שאמרנו על אלו הג'

סדרו של עולם על דרך שנים ועשרים אותיות בסדרן

א	יסוד	ההתחנן אשר בתכונת מעמד שלשת היסודות אשר בכדור	הוא הנקרא	מ'ם
ב	למעלה	טיסוד זה היסוד המתנוקד בין שני היסודות מלמעלה למטה	הוא הנקרא	אזיר
ג	למטה	טיסוד זה היסוד העליון אשר מאמתתו כתיבא לז' שני היסודות	הוא הנקרא	אש
ד	למעלה	טיסוד זה תחלת גלגלי התמעה שנענת גלגלי הכוכבים	הוא הנקרא גלגל	לכנה
ה	למעלה	מגלגל זה גלגל השני שבו יסובב כוכב השני	הוא הנקרא גלגל	כוכב
ו	למעלה	מגלגל זה גלגל השלישי שבו יסובב כוכב השלישי	הוא הנקרא גלגל	נוגה
ז	למעלה	מגלגל זה גלגל הרביעי שבו יסובב כוכב הרביעי	הוא הנקרא גלגל	חמה
ח	למעלה	מגלגל זה גלגל החמישי שבו יסובב כוכב החמישי	הוא הנקרא גלגל	מאדים
ט	למעלה	מגלגל זה גלגל הששי שבו יסובב הכוכב הששי	הוא הנקרא גלגל	צדק
י	למעלה	מגלגל זה גלגל השביעי שבו יסובב הכוכב השביעי	הוא הנקרא גלגל	שבחאי
כ	למעלה	מגלגל זה גלגל שבו המצאות קבועים כל סול לפי מעלתו	והראשון הוא מעלת	מורה
ל	אחר	מעלה שבו מול טלה נוסח הסול השני במעלתו השנית	והיא נקראת מעלת	שור
מ	אחר	מעלת שור נוסח מול השלישי במעלה השלישית	והיא נקראת מעלת	חאזים
נ	אחר	מעלת חאזים נוסח הסול הרביעי במעלה הרביעית	והיא נקראת מעלת	סרטן
ס	אחר	מעלת סרטן נוסח הסול החמישי במעלה החמישית	והיא נקראת מעלת	אריה
ע	אחר	מעלת אריה נוסח הסול הששי במעלה הששית	והיא נקראת מעלת	בתולה
פ	אחר	מעלת בתולה נוסח הסול השביעי במעלה השביעית	והיא נקראת מעלת	מאזנים
צ	אחר	מעלת מאזנים נוסח הסול השמינית במעלה השמינית	והיא נקראת מעלת	עקרב
ק	אחר	מעלת עקרב נוסח סול התשיעית במעלה התשיעית	והיא נקראת מעלת	קשת
ר	אחר	מעלת קשת נוסח סול העשירית במעלה העשירית	והיא נקראת מעלת	גדי
ש	אחר	מעלת גדי נוסח סול האחד עשר במעלה עשתי עשר	והיא נקראת מעלת	דלי
ת	אחר	מעלת דלי נוסח הסול השנים עשר במעלה שנים עשר	והיא נקראת מעלת	דגים

סדרה של שנה על דרך שנים ועשרים אותיות בסדרן:

א	יסוד הראשון	אשר בו השנים טיפודת לפי דרך ההנהגה	הוא יסוד הנקרא	יום
			ב יסוד	

ב	ימוד השני	אשר בו השנה מיוחדת	לפי דרך ההנהגה	הוא ימוד הנקרא	שבוע
ג	ימוד השלישי	אשר בו השנה מיוחדת	לפי דרך ההנהגה	הוא ימוד הנקרא	חדש
ד	בנין השכונות	אשר חדשי השנה מיוחדים	עליהם כפי מדרי	בראשית יום	ראשון
ה	בנין השכונות	אשר חדשי השנה מיוחדים	עליהם כפי מדרי	בראשית יום	שני
ו	בנין השכונות	אשר חדשי השנה מיוחדים	עליהם כפי מדרי	בראשית יום	שלישי
ז	בנין השכונות	אשר חדשי השנה מיוחדים	עליהם כפי מדרי	בראשית יום	רביעי
ח	בנין השכונות	אשר חדשי השנה מיוחדים	עליהם כפי מדרי	בראשית יום	חמשי
ט	בנין השכונות	אשר חדשי השנה מיוחדים	עליהם כפי מדרי	בראשית יום	ששי
י	בנין השכונות	אשר חדשי השנה מיוחדים	עליהם כפי מדרי	בראשית יום	שביעי
כ	מולד התנועות	אשר החדשים מסובכין	לשנה כפי המולות	הוא חדש	ניסן
ל	מולד התנועות	אשר החדשים מסובכין	לשנה כפי המולות	הוא חדש	אייר
מ	מולד התנועות	אשר החדשים מסובכין	לשנה כפי המולות	הוא חדש	סיון
נ	מולד התנועות	אשר החדשים מסובכין	לשנה כפי המולות	הוא חדש	תמוז
ס	מולד התנועות	אשר החדשים מסובכין	לשנה כפי המולות	הוא חדש	אב
ע	מולד התנועות	אשר החדשים מסובכין	לשנה כפי המולות	הוא חדש	אלול
פ	מולד התנועות	אשר החדשים מסובכין	לשנה כפי המולות	הוא חדש	חשרי
צ	מולד התנועות	אשר החדשים מסובכין	לשנה כפי המולות	הוא חדש	מרחשון
ק	מולד התנועות	אשר החדשים מסובכין	לשנה כפי המולות	הוא חדש	כסליו
ר	מולד התנועות	אשר החדשים מסובכין	לשנה כפי המולות	הוא חדש	טבת
ש	מולד התנועות	אשר החדשים מסובכין	לשנה כפי המולות	הוא חדש	שבט
ח	מולד התנועות	אשר החדשים מסובכין	לשנה כפי המולות	הוא חדש	אדר

סדרה של נפש בדרך כב אותיות זו היא

א	היסוד הראשון	בהיות הנפש בקרא בעוד האדם חי בכח הנפש	הוא	הנקרא כח החיים
ב	היסוד השני	בהיות הנפש בקרא נפש בעוד האדם מתגדל ונושא מכח	הוא	הנקרא כח התולדה
ג	היסוד השלישי	בהיות הנפש בקרא נפש השכלי ומבוירית בזכות הקיום	הוא	הנקרא כח השכל
ד	השער הראשון	מאלו שבעה שצרי הנפש המיוחדים על אלו השלשה בנך המספיק	הוא	אזון ימין
ה	השער השני	מאלו שבעה שצרי הנפש המיוחדים על אלו השלשה בנך	הוא	אזון שמאל
ו	השער השלישי	מאלו שבעה שצרי הנפש המיוחדים על אלו השלשה בנך	הוא	עין ימין
ז	השער הרביעי	מאלו שבעה שצרי הנפש המיוחדים על אלו השלשה	הוא	עין שמאל
ח	השער החמישי	מאלו שבעה שצרי הנפש המיוחדים על אלו השלשה	הוא	אף ימין
ט	השער הששי	מאלו שבעה שצרי הנפש המיוחדים על אלו השלשה	הוא	אף שמאל
י	השער השביעי	מאלו שבעה שצרי הנפש המיוחדים על אלו השלשה	הוא	הנקרא שעהפה
כ	המנהיג הראשון	משנים עשר מנהיגים השבעה	הוא	הנקרא יד ימין
ל	המנהיג השני	משנים עשר מנהיגים השבעה	הוא	הנקרא יד שמאל
מ	המנהיג השלישי	משנים עשר מנהיגים השבעה	הוא	הנקרא רגל ימין
נ	המנהיג הרביעי	משנים עשר מנהיגים השבעה	הוא	הנקרא רגל שמאל
ס	המנהיג החמישי	משנים עשר מנהיגים השבעה	הוא	הנקרא כולית ימין
ע	המנהיג הששי	משנים עשר מנהיגים השבעה	הוא	הנקרא כולית שמאל
פ	המנהיג השביעי	משנים עשר מנהיגים השבעה	הוא	הנקרא כבד
צ	המנהיג השמיני	משנים עשר מנהיגים השבעה	הוא	הנקרא מרה
ק	המנהיג התשיעי	משנים עשר מנהיגים השבעה	הוא	הנקרא המסס
ר	המנהיג העשירי	משנים עשר מנהיגים השבעה	הוא	הנקרא טחול
ש	המנהיג האחד עשר	משנים עשר מנהיגים השבעה	הוא	הנקרא קבה
ח	המנהיג השנים עשר	משנים עשר מנהיגים השבעה	הוא	הנקרא קורקבן

סדרן של ישראל על דרך כב אותיות בסדרן :

א	היסוד הראשון	אשר עליו נשען כל האומה	הנקראת ישראל אשר	הוא היסוד הנקרא	אברהם
ב	היסוד השני	אשר הוא נשען אחר היסוד	והוא סתור	הוא היסוד הנקרא	יצחק
ג	היסוד השלישי	אשר הוא נשען מאלו שני	היסודות ראשונים	הוא היסוד הנקרא	יעקב
ד	השער הראשון	שבעה שצרי אשר נמשכו	מאמתת אלו השלשה	הוא השער הנקרא	ישראל
ה	השער השני	מאלו שבעה שצרי אשר נמשכו	מאמתת אלו השלשה	הוא הנקרא	לוי

חלק

שני

השער השלישי	מאלו שבעה שערים אשר	במשכו מאמתת אלו השלשה	הוא הנקרא	כהן הדיוט
השער הרביעי	מאלו שבעה שערים אשר	במשכו מאמתת אלו השלשה	הוא הנקרא	כהן גדול
השער החמישי	מאלו שבעה שערים אשר	במשכו מאמתת אלו השלשה	הוא הנקרא	אב בית דין
השער השישי	מאלו שבעה שערים אשר	במשכו מאמתת אלו השלשה	הוא הנקרא	נשיא
השער השביעי	מאלו שבעה שערים אשר	במשכו מאמתת אלו השלשה	הוא הנקרא	מלך
השער הראשון	משנים עשר שבעים	המנהיגים אלו השערים	הוא הנקרא	ראובן
השער השני	משנים עשר שבעים	המנהיגים אלו השערים	הוא הנקרא	שמעון
השער השלישי	משנים עשר שבעים	המנהיגים אלו השערים	הוא הנקרא	לוי
השער הרביעי	משנים עשר שבעים	המנהיגים אלו השערים	הוא הנקרא	יהודה
השער החמישי	משנים עשר שבעים	המנהיגים אלו השערים	הוא הנקרא	דן
השער השישי	משנים עשר שבעים	המנהיגים אלו השערים	הוא הנקרא	נפתלי
השער השביעי	משנים עשר שבעים	המנהיגים אלו השערים	הוא הנקרא	גד
השער השמיני	משנים עשר שבעים	המנהיגים אלו השערים	הוא הנקרא	אשר
השער התשיעי	משנים עשר שבעים	המנהיגים אלו השערים	הוא הנקרא	יששכר
השער העשירי	משנים עשר שבעים	המנהיגים אלו השערים	הוא הנקרא	זבולון
השער הא'ל	משנים עשר שבעים	המנהיגים אלו השערים	הוא הנקרא	יוסף
השער השנים	משנים עשר שבעים	המנהיגים אלו השערים	הוא הנקרא	בנימין

סדר בלי הקדש על דרך כב אותיות בסדרן :

היסוד הראשון	אשר בתרומת הכלים	הנעשים למקדש שמיני מתכו' הוא הנקרא	זהב
היסוד השני	אשר בתרומת הכלים	הנעשים למקדש שמיני מתכו' הוא הנקרא	כסף
היסוד השלישי	אשר בתרומת הכלים	הנעשים למקדש שמיני מתכו' הוא הנקרא	נחשת
הנר הראשון	בתכונת המנוחה	כנגד מלך כולל משבעה מלכות הוא הנר	האחד
הנר שאחר וס	בתכונת המנוחה	כנגד מלך כולל משבעה מלכות הוא הנר	השני
הנר שאחר וס	בתכונת המנוחה	כנגד מלך כולל משבעה מלכות הוא הנר	השלישי
הנר שאחר וס	בתכונת המנוחה	כנגד מלך כולל משבעה מלכות הוא הנר	הרביעי
הנר שאחר וס	בתכונת המנוחה	כנגד מלך כולל משבעה מלכות הוא הנר	החמישי
הנר שאחר וס	בתכונת המנוחה	כנגד מלך כולל משבעה מלכות הוא הנר	הששי
הנר שאחר וס	בתכונת המנוחה	כנגד מלך כולל משבעה מלכות הוא הנר	השביעי
האבן האחת	משתים עשרה אבנים	המכונות כנגד שנים עשר סדרים	הוא הנקרא אורם
האבן השנית	מאבני החשן המכונות	כנגד שנים עשרה סדרים	הוא הנקרא פטרה
האבן השלישית	מאבני החשן המכונות	כנגד שנים עשרה סדרים	הוא הנקרא ברקת
האבן הרביעית	מאבני החשן המכונות	כנגד שנים עשרה סדרים	הוא הנקרא נופך
האבן החמישי	מאבני החשן המכונות	כנגד שנים עשרה סדרים	הוא הנקרא ספר
האבן השישי	מאבני החשן המכונות	כנגד שנים עשרה סדרים	הוא הנקרא יהלום
האבן השביעי	מאבני החשן המכונות	כנגד שנים עשרה סדרים	הוא הנקרא לשם
האבן השמיני	מאבני החשן המכונות	כנגד שנים עשרה סדרים	הוא הנקרא שבו
האבן התשיעי	מאבני החשן המכונות	כנגד שנים עשרה סדרים	הוא הנקרא אחלמה
האבן העשירי	מאבני החשן המכונות	כנגד שנים עשרה סדרים	הוא הנקרא תושיש
האבן האחד	עשר מאבני החשן המכונות	כנגד שנים עשרה סדרים	הוא הנקרא שוהם
האבן השנים עשר	מאבני החשן המכונות	כנגד שנים עשרה סדרים	הוא הנקרא ישפה

סדרם של מועדים על דרך כב אותיות בסדרן :

היסוד הראשון	אשר בכל מועדי הקדש	והמונחה שכל שנה ושנה	הוא היסוד הנקרא שבת
היסוד השני	אשר בכל מועדי	השפחה שכל שנה ושנה	הוא היסוד הנקרא שבועות
היסוד השלישי	אשר בכל מועדי	הפירה שכל שנה ושנה	הוא היסוד הנקרא כפורים
בנין המועדים	של שבעה שבעה	הנכנה על יסוד אלו	הוא יוס ראשון של פסח
בנין המועדים	של שבעה שבעה	הנכנה על יסוד אלו	הוא יוס שני של פסח
בנין המועדים	של שבעה שבעה	הנכנה על יסוד אלו	הוא יוס שלישי של פסח
בנין המועדים	של שבעה שבעה	הנכנה על יסוד אלו	הוא יוס רביעי של פסח
בנין המועדים	של שבעה שבעה	הנכנה על יסוד אלו	הוא יוס חמישי של פסח
בנין המועדים	של שבעה שבעה	הנכנה על יסוד אלו	הוא יוס ששי של פסח

י	בנין	המועדים	של שבעה שבעה	הכנה על	יסוד אלהות	שנישכל	פסח
כ	תנועת	המועדים	של שנים	עשר חדשי השנה	בראשי חדשים	ראש חדש	בסן
ל	תנועת	המועדים	של שנים	עשר חדשי השנה	בראשי חדשים	ראש חדש	אייר
מ	תנועת	המועדים	של שנים	עשר חדשי השנה	בראשי חדשים	ראש חדש	סיון
ג	תנועת	המועדים	של שנים	עשר חדשי השנה	בראשי חדשים	ראש חדש	תמוז
ס	תנועת	המועדים	של שנים	עשר חדשי השנה	בראשי חדשים	ראש חדש	אב
ע	תנועת	המועדים	של שנים	עשר חדשי השנה	בראשי חדשים	ראש חדש	אלול
פ	תנועת	המועדים	של שנים	עשר חדשי השנה	בראשי חדשים	ראש חדש	תשרי
צ	תנועת	המועדים	של שנים	עשר חדשי השנה	בראשי חדשים	ראש חדש	מרחשון
ק	תנועת	המועדים	של שנים	עשר חדשי השנה	בראשי חדשים	ראש חדש	כסליו
ר	תנועת	המועדים	של שנים	עשר חדשי השנה	בראשי חדשים	ראש חדש	טבת
ש	תנועת	המועדים	של שנים	עשר חדשי השנה	בראשי חדשים	ראש חדש	שבט
ת	תנועת	המועדים	של שנים	עשר חדשי השנה	בראשי חדשים	ראש חדש	אדר

אין לאדם צולם לטעון על טענת פסח כי פסלת העולם אנו מוני. הרי העיקר מבוחר בזה בהיות הארץ מקום קבוע ומנוח באלו השלשה יסודות. וכן השמים בדרך. ואיך מחלקות העולם יסודות ג' בשמי' והן אש רוח מים. ואיך הרי דבר זה מבוחר בתכלית הניאור לכל משכיל. והנהי נכנס בביאור הדבר על פסלת וזוהרם.

שער בהבדל הצורות לשלשה היסודות במעלות:

דע לך אחי שמדך האל. כי אלו השלשה יסודות אשר מינו אותם היות העולם נחלק אליה. וכמו שהעולם נחלק אליה בדרך השלשה. כך יש להם שלש מעלות כפי הבדל הבורות וכל כורה וזורה נבדלת לשלשה חלקים בענין שאלו מבאר על דרך הכוונה האלהית:

עולם השכל. עולם החומר.

עולם ההרכבה:

עולם השכל תמצא אלו היסודות השלשה. כי כולם שכלים רוחניים אינו בד חומר ולא בד הרכבה לא שפעט ולא הרכבה. כי אלו היסודות שנוהם שכל דק. וזהו עולם המלאכה. לא בד חומר ולא בד דמות חומר ולא שותף חומר חלילה. כי אם דברי פשוט. שכלים דקים. ולפיזה הדרך תמצא רבתי וזכורו. לברכה מכנין את המלאכה פלוגי אש פלוגי רוח פלוגי מים. בחיות המעלות כפי היסודות לא להיות אש משש ולא רוח משש ולא מים משש. ואם תסתכל במאמר רבי עקיבא תמצא האמת באמר כשאת מגיעים לבני שיש טהור אל תאמר מים מיכ כי אין בד חומר והנהג לא מעט ולא הרכבה כי אם שכל דק שבתכלית הדקות. וכל אלו נקראים יסוד החיים כי כולם חיים ואור שכלי. ואלו הן הנקראים עולם המלאכה והן מעלה הראשונה שכלל הנמצא. המחודשים כפ דרך שלש היסודות. ואלו הן עמם השכל היושבים ראשון במעלות. ואלו שלש היסודות שהן נחלקי' אליהם איך נחלקי' בא' לבד שותף השם וכולם נקראי' אור. ואלו הן אור לבוש יתברך כי מסתקם קדוש נמשכי'. ואל מסתקם קדוש ילכו וואין זיכיהם לא קצא הולא תחרות ולא בד שכל בדדי הרגש כי אינם בוטים וולתי לשכל לבד וששתוקק. להשיג אמת הקדמון אשר צמח ונמצא. ואין להם עסקתנו עם על בד הנזכר כי אם על בד השכל והרגש. ואלו המעלות העליונות אשר כולם אור שכלי. לא אור כדא' בעין כי אם שכל משש. ואלו הן שרי העולם למעלה שכל המעלה והאש שלהם אור השכל אור החכיהן לא צעיתו לבד אש כלל כי אם לבד שיתוף השם ולא עוד. ואלו

דע לך אחי ישמך האל. כי אלו הסדרים אשר סדרנו בסוד התכונות לפי האותיות כולם סדרי בוונה וכולם כוחי' לסבין. ומכל אלו הענייני' אשר עוררוך עליה' יש לך להתבונן ולדעת על היות העולם כולו מיוסד על יסוד האלפא בתיאור הדרך הישר. ואלו יקשה עליך לא כי אלו סדרים בסדר תכונות העולם ארץ. כי ארץ ושמים הן הכוללים כל כל סדרים אשר סדרנו. ולפיכך אין לנו למנות ארץ בכלל המעלות. ואלו נמנה ארץ יסוד רביעי כד היה לו למנות השמים יסוד חסמי'. אשנס האמת הוא בהיות השמים בית קיבול באלו השלשה יסודות כי תמצא הארץ בית קיבול לאלו שלשה היסודות לאש ולרוח ולמים. ואם כן אין לנו למנות לא המעלות אשר בשמים ואשר בארץ. כי השמים והארץ הם הנקראי' עולם. ומעלות העולם אנו מעריכים על סדר התכונה: אשנס לא למנות השמים והארץ בכלל כי זה אינו דרך ישר. אשנס האמת למד המעלות אשר בשמים ואשר בארץ. ולפיכך תמצא שמינו הסדרים אשר בהם נזות שהן מגלגל המים עד גלגל הסולות ולא מינו בכלל הארץ שהוא למטה מדור המים ולא ערכות שהוא למעלה. מגלגל המולות על היות ערכות שלמעלה וארץ שלמטה שניהם כוללים כל מה שנתוכ' ונקראים עולם יחס כן אינו דין שצמח כדור הארץ בכלל המעלות שחמר שהיו כבתי קיבול למעלות באמרו ובקת עפר למזק.

ואם כן התבונן אחי היות מעלות אשר בשמים ואשר בארץ מיוסדת על כב איתיות היסודות. ושמו' עיקר זה תמיד שהיא גדול וכבד שאלו מעוררים אותך עליו שאינו דין להתחיל בשפער המעלות כדור הארץ ולא לכלול בהם פרנס גלגל ערכות שהוא למעלה מכולם מאחר שהוא מחזיק היסודות העליונות כמו שהארץ חזק היסודות התחתונים. ואם כן הרי השמים והארץ שניהם כוללי' אלו המעלות אשר מינו דין להיות הארץ בכלל המעלות ולא השמים כי הבורות אשר בשמים ובארץ מינו. לא לגוף השמי' ולא לגוף הארץ. וזהו עיקר גדול וכבד וכשאלו מונים כדור המים וכדור הרוח וכדור האש אשר בכלל כדור הארץ. הרי הארץ נכללת באלו היא סובלת אותם. וכשאלו מוכין שבעה כוכבי לכת ושני' עשר מולות אשר בכלל כדור השמים הרי השמי' נכללן בהן כי הן סובלים אותם. ואם כן התבונן בכל מקום שתמצא יסוד שלשה יסודות כי הכוונה שליטה כך היא יסודות שגאון שלשה יסודות ששמי' שלשה ואלו יבאו סן הכלל ולא למד על עשתי יבאו אלא למד על הכלל כולו יבאו. ואם כן הרי השמי' והארץ יבאו. שכלל המצנון למד על השבון. וכן תמצא הארץ הייתה תוהו ובוהו ועליה חשך כי זה האש היסודי ורוח אלקים אחר האש שתוף הרי כדור האור על פני המים הרי השמים למעלה סן הארץ והרי הארץ כוללת אלו שלשה יסודות. והרי לך עדות כדורה שפסוק והבחיית הארץ סובלת את שלשה הדין לשמי' ואם כן

הנהגות אדם לנבואים כשהן פשוטים מלבד ההרג והנשים הנבואים שכל פשוט מלבד החומר והכל מודק וילך הלך וקרב בהתחם אש השכל לא אש החומר ועל כל כיוון כח השכל הנוטה לעולם השכלי באמרו הנבואה היה כלבי כאש בערת לא אש בערת כי אש כאש בערת כי הוא נוקח השכל והדבוק בעליונים הנקראים קדושים שכלי סגד התדבקות הנורה בשכל הפנימי חוהו דרך הנבואה סגד האש השכלי והרות שלהם רוח שכל רוח החביון לא נטייה לכד רוח כלל כי אש סגד השתוף בשם ולא עוד ואלו הן הנבואים לנבואים כשהן פשוטין מלבד החומר והכל מודק וילך הלך וקרב בהיות רוח השם מרחפת לא רוח החומר כי אש רוח הגורה הדקה הפנימית השכלית מתעוררת ועל כיוון כיוון ונאמר הנבואה היתה עליה יי' וינבא כי רוח יי' כי אש רוח ונוטה לכד חגש כי אש רוח חכמה ובינה רוח ענה ונבואה רוח דעת ויראת יי' שאין בכאן רוח נוטה לכד גופני כלל כי אש רוח שכל דק בתכלית אישנות הדקות בהיות השכל ראוי לנבואה ולהיותו דבוק בעליונים הנקראים קדושים שכלי סגד התדבקות הנורה בשכל הפנימי וזהו דרך הנבואה סגד היות הרוח השכלי והשם מים שכליים פנימיים ופנימיים לא נטייה לכד מים כלל כי אש לכד שהן ולא עוד ועל כיוון כיוון האש השכלי אשר רבי עקיבא לתלמידיו בשתינונו שיש אל תאמרו מים מים וכו' שאל תשלוט עליהם צורת ההרגש ויחליפו שמנה היפה בשאינו יפה כי אין השם השכלי דמיון לא מעט ולא הרבה למי החומר חליה וחס' אמנם אלו השם אש כולם חור פנימי שכל רוחני דק וכולו יסוד אור לא יסוד אחר כלל ועל אלו השם כאשר מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה שאין האהבה דבר גופני שיכבו אות' השם אמנם המים מים שכליים והאהבה אהבה שכלית כיוון היא מתעוררת השכל אל הנבואה ועל כיוון כיוון המים באשר הוי כל זמא לכולם בהיות הענין דבוק לבקשה השכל וכן מים עמוקים ענה בלב אש' הרי הענה נקראת מים ומעין נמים באר מים חיים והרבה עד אין מספר באין חקר בכל התורה כולה ולפיכך אלו השלשה פנימי שפירשנו בהיות האש והרוח והמים הנאמר נגד העולם העליון ענין שכלי לכד לא נטייה לדבר אחר כלל כמו שאמרנו בהיות האש שכל באמרו דשפירשנו שיש אש באמרו היה כלבי כאש בערת ובענין זה תפארת כמה שארז' היה רבי עקיבא יושב ודורש בפשטה מרכבה והיה האש מלהטט סביבותיו כי זהו האש השכלי ולא עוד בהיות דבוק בחקירה השכלי הית' אש השכל הולכת ומתגברת וכן בכל מקום שתמצא אש כתיב בדקין וכן הרוח שכל לכד בעמרו רוח דעת ויראת יי' לא דבר אחר חליה וחס' וכן השם כענין שאמרנו ונדרש זה הן אלו ואלו שלשה יסודות בענין המלאכי שהן עולם העליון אין שם יסוד דבר אחר כי אש יסוד שכל לא דבר אחר חליה וחס' וכל אלו היסודות הרוחניים השכליים נקרא' לעולם אור וכולם מתכנין על יסוד האור השכלי לא דבר אחר ועל זה כאשר בראשית כל המאורות נאמר אלוקי' הי אור כיוון אור השכל כמו שפירשנו ונדרש זה שפירשנו תמצא היסודות חלוקי' בעולם המלאכי שהוא הנקרא עולם השכל וכמו שהוא שכל כך כל יסודותיו לא דבר אחר חליה חליה: ובענין זה תמצא השלשה יסודות בעולם השכל :

עולם החומר תמצא בו כל אלו השלשה יסודות ממש אש המאור הנדול אין העין יכולה לשלוט בו מרוב בחירותה אדם אינה אש שכלית כי אש אש חשיתית וכן האור שבו אור כלול וך' אמנם לא אור שכלי כי אש אור ונקי' וכן מים שבו מים זכים ודקי' וטהורים אמנם לא מים שכליים כי אש מים זכים ונקי' ועל אלו וכיוון כיוון באין כאשר

וכעצם השם לטהר ואלו היסודות ששמי' כולם יסודות נקיות וטהורים : אמנם יסודות חומרי' ואלו מלאך דשחק דבר אחר אמנם בתכלית הדקות שאיפשר ליסוד חומרי' ועל כיוון כיוון הענין כאשר על השמים שהן טהורים וזכ' בהיות יסוד אש רוח מים אשר כל אחד ואחד מהן דקים חכי' וטהורי' אמנם לא שכלי כי אש חומרי' וטהרה הוי כלבא השמים כוכבים וסמולות כולם יסודות נקיי' נגלים בעצם שפיר' ותדע לך כי לא לוי להם נפש ושכל במה שבו יגדלו ויתנך השנה גדולה וענומה אמנם לא בהשגת השכלי כי אין הסקוד עם הנחל ומדקדק כאשר על השמים שהן בעלי חומר ומלא כל היסודות כפי מדקדקונאמת כי תמצא בו דבר אחר שיש בו שתי יסודות אמנם כל יסוד ויסוד עומד בהיותו ואינו משתנה כמו השם שקרנותיו מחד אחד מים ומחד השני אש ואף על פי ששני הפכים נאחז' באחד אין אחד משתנה מנורתו כי המים עומד' בנורת מים והאש כדור' אש' ושניהם נאחז' באחד בנורת חכמתו יתנך ועל זה כאשר עושה של' בפרשיון בהיות שני הפכים נאחז' באחד וכל אחד מהם עומד בפרשיון ואינו משתנה ואינו מוקף לחבירו וכדרכה היא תכונה הגלגלים והכוכבים והסמולות אשר אש אש ואש מיהמים בלא אחד מן היסודות הנכבד' מן העליונים ויהיה הוי עומד ואף על פי שיש שתי יסודות נאחז' באחד כל אחד ואחד מן היסודות אינו משתנה מעצמו ולפיכך תמצאם יסודות מאירים בהיות עומד' בטהרת מכלתי שניו בנורת וכל יסוד ויסוד מושל במה שהוא שמונה ואין בוה העולם הטהור והפסד מאחר שכל היסודות שבו פשוט עומד' בנורתם מכלתי שיכנו ולפיכך תמצאם העולם שהוא עולם הגלגלים ודוקי' ופשוט ויסודותיו קיימין ואף על פי שיש בהם קצת הפכים נאחזים באחד כל יסוד ויסוד בהיותו מתקיימת מאחר שאינו משתנה מאמתו ונהה הדבר בקראים השמים טהורים וזכ' אמנם כי הבעלי חומר והחומר שלהן דוקי' ונקי' וטהור וזהו הנקרא עולם החומר ונדרש זה שפירשנו תמצא היסודות בעולם הגלגלים שהן יסודות חומריים מה שאין כן בעולם המלאכי שהן כל יסודותיו שכלי' לא יסודותיו חומרי' ועולם הגלגלי יסודותיו על כל פנים חומרי' ונדרש זה שפירשנו תמצא אלו השלשה יסודות בעלי חומר :

עולם ההרכבה תמצא בו אלו שלשה יסודות עצים ועוברי' יותר ויותר פכים מיוסדות השמים וזהו עולם ההרכבה תמצא היסודות עצים ומשתי' במח ההרכבה וזהו העולם תמצא ההרכבה היסודות פת שניו מה שאין כן בעולם הגלגלים כי אף על פי שהיסודות נאחזים בעולם הגלגלים לא ישתנו מנורתם מה שאין כן בעולם ההרכבה כי היסודות בהרכבתם משתנים כולם מנורתו ואף נעשית משונה מכל הנורות שלהן במתכות ובמחמים ובשרים ובדגים ועופות ובחיה ובבהמה ובאדם ובשאר כל בנאות התחתונים תמצא מורכב ממה ואין בהן יסוד עומד בנורתו ולפיכך תמצא שנקרא' עולם ההיה וההפסד כי ההרכבה ענינה היא פנה לפירוד ולהשתתם מאחר שאין יסוד כבולן שצמוד בנורתו וזו היא סיבת הפסד זה העולם השכל ההרכב' שגורו ות כל יסוד ויסוד נפרד מהרכבה וחור אל המקום אשר היתה שם אהלה בתילה ואם כן הרי לך מובאר ההפך שני עולם ההרכבה ובין עולם החומר כי עולם החומר יסודותיו עומדי' תמיד בנורתם ואחר שכן דבר ברור כי היסודות עומדי' תמיד בקיומם ולא ישחיתו ולפיכך נקרא' עולם החומר בהיות כל חומר וחומר שבו עומד בנורתו ועולם ההרכבה היסודות חומרי' תמצאם משוני' מנורת' ואחר שכן ענינו הן להשחית המנורות המורכבות ולחור לנורתן היסודי' העצמי' כל יסוד ויסוד על פת

עמית שגא כן ילך. ולפיכך נקרא עולם ההרכבה. והרכבותיו
 סבת השמות בהיותו כל חומר וחומר נפרד מההרכב שהרכב
 בהחומר לבנותו הטבעית. ואם כן הרי לך הענין שבואר
 בהיות אלו השלשה יסודות בעולם המלאכים שכל בלדל לא
 יסוד חומר. ובעולם הגלגלי. הן חומר משונק. וגלגל ווך.
 אמנם כל יסוד עומד על מצבתו בלתי שנוי בורח. ובעולם
 השכלי. הן חומר עבור. ויסודות משהנים שבורח. על דרך
 ההרכבה. ואם כן ההרכבת השלשים היא סבת השחתתם.
 ואחר שכן התנוון מחלקות אלו היסודות בתכונת שלשת
 עולמות בירב המקום ביניהם. וכמו כן כי השמים ובנאותם
 יסודותיהן עומדי. כבורתם. ואף על פי שיש דבר אחד באחר
 ספני יסודות כל יסוד ויסוד אינו שסתנה מבורתו כי בהיותו
 הוא עומד. ולפיכך נקראים טהורי וזכים. וכמו כן
 התנוון בהיות הארץ וכל בנאותיה יסודותיהם בהיותם מורכבי
 שהן חסותנים. ולפיכך הן נפרדים מהרכבות שנשתנו על ידיה
 דבר אחד שיהיו בורות חומר כשאלו לבדו. ולפי אלו השלשים
 שביארנו שן לך להבין עוד שלשת עולמות כי כל עולם אלו מובדל
 תא מחבורו בתכלית ההדלל במין ובמשלה. ותדע לך כי כל
 דבר שהיא מובדל מן דבר אחר נקרא קדוש באמרו ולהבדיל בין
 בקדש ובין החול ובין הטמא ובין הטעור. הנה הקדש לשון הבדל
 נפרד טהור וכלל מי שהוא נקרא קדש הפרטן בו מובדל מן
 השאר כמו שהנזיר נקרא קדוש כי מן לשון הבדל באמרו כל ימי
 שדוקדוש הוא לי. כלומר מובדל ופיוחד לו יתבדך בהיותו
 מובדל מכל שאר אשר סגפן היין. וכן בהיות ישראל מובדל
 מאכילת שקצים ורמשים באמר בהם קדושה כלומר לשון הבדל
 באמרו והתקדשתם והייתם קדושים בקדושים אני. ולא תטמאו
 את כפשיהם בכל הערץ הרושע על הארץ הרי הוא אומר
 קדושה מקום זה כלומר לשון הבדל ופירשתי. ולפיכך נקראו
 הפרושים קדושים ולאן קדוש לעולם לשון הבדל. וכל הענין
 אשר נבארנו נכבדו כל זה להודיע כי השמים וכל
 בנאות קדוש הן אצל הארץ וכל בנאותיה מאחר שהן מובדלי
 מהבשר ובטבע נקראים אצלם קדושים. וכן ישראל אצל
 האומות קדש הן כלומר מובדלים מהמכאס באמרו קדושים ישראל
 לי. ראשית תבואתו. וכן בהננים אצל ישראל קדש
 הן כלומר מובדלים מהן באמרו קדושים יהיו לאלהים כי אלה
 אינני ילחם לאלהים הם מקריבים והיו קדש. וקדשת
 בראת לחם אלהך הוא מקריבך ויהיה לך. הרי
 בהננים קדוש אצל ישראל. וכן בהננה הגדול קדש אצל
 שאר ההננים באמרו כי אינני מקדש. וכמו כן התבאר
 בהיות הכלים והמקדש כולם קדושים מובדלים משאר כל
 וטובה כאילו עד אין מספר. ותמצא ההבדל הקבוע
 והמבדל בין קדש לחול בהיות הדבר הקדוש נקרא קדוש סוקד
 מובדל מן החול. והעיקר הגדול אשר עוררנוך על כל
 ציון להיותך ביה קדושה הנערכת לו יתבדך בשלשה צדוא
 העולם שהפרכנו שהיא תכלית הצרישות והיותו יתבדך נבד
 מכל שאר הנמצאים. ולפיכך תמצא כל העולם כו
 ששלש קדוש קדוש קדוש שלשה פעמים והמלאכים שהן המעלה
 הראשונה שנכלל הנבראים מעליהם ושקדישין אותו יתב
 רת מעלה ואומר קדוש כלומר מובדל ומתעלה ושתנשא הוא מ
 בנאותו כי הוא אלקינו ואנחנו עבדיו והוא השקיים אות
 בקיים השכל ומובדל הוא ממנו. והוא לשון קדש שהמלאכ
 אורחים. ואם כן הרי כל בנאות השכל מפעילים על
 שהוא יתבדך קדוש כלומר נבדל מכולם. והוא
 יקדש באמרו יסתבהו ויתקדשו ויתקדשו ויתקדשו ויתקדשו
 ויתקדשו פירשתי קדושתך בך הוא. כי אלו חלשנו
 כולם לשון פירשתי והבדל הוא. ולפיכך נקרא קד
 ובאמת כי עיקר הקדושה תמצא בתכלית השכלים הנפר
 באמרו שרפים עומדים מעל לו. ואמר בהם וקראו

אלוהאמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות
ואם הוא יתברך קדוש אלל השמים שהם תחת כל המעלות
בהיותם יסוד אלל השכל והוא יתברך ויתעלה קדוש כנגדם
כלומר נכדל ונפרס מהם כל שכן אלל שאר הנמצאים שהשכלים
חלש כנגדם . ואם כן ההי הקדושה כוללת היותו יתברך
ויתעלה קדוש על המלאכים כלומר מוכדל מהם ומלך עליהם
ואם כן התבונן בהיות הקדושה כוללת היותו יתברך ויתעלה
נכדל מכל נכבדות העולם שהן שלשה כבוד קדוש קדוש
קדוש כנגד אלו השלשה הנכבדות . ואחר שכן הרי
לך ענין הקדושה מבואר בדרך ישר בהיות כל נכבדות העולם
מקדושים אותו כלומר לברזל עשוי עשוי נכדל וקדוש מהם
והוא יתברך ויתעלה לברזל יחיד . מושל עליהם ועל כל מינס
עדותם כוללת שהוא יתברך ויתעלה כבודו הוא יחיד קיום
הכל . והוא חובה לכל שאינו גופל לדבר מכל הדברים
אשר בעולם . אינם מוכדל הוא מן הכל חוץ לשון
קדוש . ואחר שכן התבונן בספלת הקדושה כחמה יסודות
היא כוללת שכל העולם כולו תלוי עליה . וכן תמצא בראש
כל חסד העולם שהוא לברזל יתברך ויתעלה נכדל מן הכל וקדוש
והוא ששערים המלאכים וגלגל ותחתונים . ואמר כי
הוא יתברך ויתעלה קדוש מאד כלומר נכדל לברזל יחיד . והוא
סוד תיבה ראשונה שנכל תיבות התורה שהיא סעודה על
היותו יתברך ויתעלה קדוש מאד . באמרו בראשית
שמודו בראש קדוש סעיד עליו יתברך ויתעלה כי בראש
הכל יחיד הוא כמנא . ונכדל מכל מה שחדש אלה כיון אל
קדוש כמו שאמרנו בספלת בראשית בהיותו יתברך ויתעלה
בראש קדוש כלומר בראשית הכל הוא יתברך נכדל
יחיד קדוש ומנכדל . והרי אלו העניינים מבוארים הן לכל
מעיני . והעניינים כמבואר שאר העניינים .

שער לשון זכר ונקבה :

הנה יסלך אחי להתנוגן ולדעת כי כשאנו מדברים בדרכי החכמה לפעמים אנו משתמשים בלשון אחד פעם בלשון ובר פעם בלשון נקבה כי בדרכינו זוהי על צד האמת כי זכר ונקבה בראים כי תמצא היסודות פעמים בלשון זכר פעמים בלשון נקבה תמצא האש זכר ונקבה כאומרו בפרק אחד תאכלוהו לאש לא נופח הנון ותמצא תאכלוהו אש לשון נקבה לא נופח לשון זכר וכן תמצא הרוח לשון זכר ונקבה כאי ירו כי רוח עברה בו ואינו לשון נקבה וכן תמצא רוח חדש כבדו בקריני לשון זכר וכן תתנוגן בשיר והתבארים עלינו כי כבוד רובך וברכך ואמנם הארץ תמצא לעולם לשון נקבה להיותה בית קבול לכלם בבית אש זכר מים לשון נקבה תמצא והיא חתונה וזהו כי אמרו בראשית עמר לשונך וכלהו ושיאמרו עדות כדורה להיות היסודות כולם בנין ולפניו יתברך ויתעלה והם בעצמם עדים באמנם כי על כל פנים יסוד הם אבלינו ובנין הם לפניו יתברך ויתעלה ברוך הוא ולפניו יחד מה אתה סופר שהוא באחד ומה שאלתו בשמים ובשלשה ובארבעה והרי העדות כדורה שאין בכל בשש בראים כולם דבר שאין לו שינוי וולתו יתברך ויתעלה ואחר שיש להם שינוי משנה יש להם שמשל עליהם ובידו להפכם ולהחזירם לאין מאחר של אחד ואחד מן היסודות בשמים יכסה פניו ובשמים יכסה רגליו ובשמים יעופף ואמנם שכל אלו העניינים אשר הוצגו והניסו לנו להתבאר שאין בכל הנמצא מן הנמצאות כולם קיים וולתו יתברך ויתעלה ברוך הוא והוא לבדו באחד ולכל הנמצאים כולם נדיבים הם לו ובקויו הם מתקיימים ולפיכך אלו העניינים אין לאדם בעולם לתמוג עליהם

שתי בתיים שהן **אב בא** כענין שאומר על ספר **ידה** שר
אבנים בונות שני בתיים בשתיים האחת למטה והשנייה על גבה
הרי בית אחד. ובשתיים השפלה על גבה ותגובה השפל הרי
בית שני. לפיכך תמצא כי לשון **אב** מעיד על היות אלו
השלשה יסודות ראשית הנבדל. והם אבות לשאר כל התולדות
הנמשכות אחריה. והתבונן אמרם ולכתוב אחד מבנין **אב**
ומסוכים הם תמיד על האב כי הבנין מסוך הוא ליסוד.

ולפיכך נקרא **אב** אבי הן בהיות האדם שהוא יסוד מתחמם
אצל הנקיבה שהיא בנין ובהתחבר יסוד ובנין שמודם **אב** או
בולד הן והן הוא הגוים היות האב נקרא אב. שאם אין שם
בן אין שם אב. וזה השם מתחדש ל**אב** בהולד רבן.

ובדרך זה נתחדש שינויה לבוא יתברך אצל ישראל אם אב
אבי איה כבודי. חלילה וחס להיות אב זה בולדו כלשון אב כי אם
כלשון היותו יתברך בזה עשה נדמים **אב**. וחלילה
בדעתך דבר אחר. והפסוק מעיד בעצמו בן יכבד אביו אבד
אדוניו. ולפיכך אומר אם אב אבי איה כבודי. כלומר אם
רוני לעבוד לפני מלך חיוב בן בעבודת האב איה עבודה
ו. אמנם לא להיות יתברך נקרא אב כי קדמון יחיד נמצא
לאמך דבר אחר שפעל מה שפעל. ואם נקראו בשם זה על
בד השם לשם אב לבד כלומר להיותו מרחם עלינו כלשון המרחם
על בנו העובד אותו. וכל המסודים בולס שמולידים דבר
נקראי **אב** בהיות היסוד והבנין ככללן כאחד ונולד דבר טבא
מבין או נקרא **אב**. כי אדם וחיה שמודם **אב** אדם כאחד
וחיה בשתיים. ומכאן נברדו הגוים בארץ כל דבר למינו.

ולפי זה הדרך יש לך להתבונן בכוונת מסרכת האלפא ביתא
בהיות שתי אותיות ראשונות אבות לכל התולדות כי מבח **אב**
בנין אלף בתיים בסוד אלף בית. כי כל התולדות אשר הן במסכת
מבח **אב** אלף מעלין הן כמו שאנו עתידין לבאר בעה"ו. ובדרך
אני לעוררך על ענין נכבד בהיות אדם הראשון שהוא **אב** ראוי
לחיות אלף שנים כמו שאמר בסדרש גופה בדורות ואלה דול
בתולדות משנותיו כך כי כל שנותיו של אדם הראשון אלף שנים היו
ראויין שיהיו בהיותו **אב**. לבאים אחריו בדרך זה **אב** סודו
האמיתי בשם האחת וכמספר השנים. אלא שני וכל המניין בנין.
ומדרך זה התבונן אדם כל שנותיו של אדם הראשון בהיותו **אב**
לשאר הנולדים אחריו והכל בהמשך הבנין אחר היסוד בהיות
חיה נמשכת את האדם. ואחר שביאנוהו דע לך כי **אב**
הוא סוד שלש יסודות אשר מהם נבראו שמים וארץ ומסע נשנו
הגד גדה בסוד גד גדה ומאמת **אב בא גד** כי
הפסוק מאמת השלשה נמשכו זה בלתי ספק. כי שבעה על
גבי שלשה בסוד **אב בא גד** ושנים עשר על גבי שבעה בסוד
ומסע נשנו הגד גדה. ואחר שביאנוהו יש לנו לעוררך על
ענין מופלא אשר יול' במסכת דרכות כפי עריבות בחות המליכ'
היותם מסתייג הסודות כנגלות ואמר און קרין אבות אלף
לשלשה שהן **אברהם יצחק ויעקב** וכמה הפליגו ומה נמרזו
אמתיים כי **אב** סודו שלשה יסודות ולא עוד. והם אמרו
שאין קורין אבות אלף לשלשה כי אבות התולדות שלשה הם
בדרך זה. וכן **אברהם** תמצא היסוד ומכאן נברר נבדו שתי
בתיים בתי יצחק בתי יעקב והכל הוא **אב**. ואחר שביאנו
אלו העניינים במסכת שלש המלקות שכן **אמש בגד**
כפרות הו' זח טי' לנ סע צק בהיותם נמשכים בפסך
אב גדה. נחזור לבאר שאר העניינים הנשכחים בסדר
הכוונה **אב גד** תמצא וסמכנה יסוד כללית שמה חלקי
המציאות כמו שאמרנו עשרה הן. ולפי מערכת הכוונה וסדר
הישר כל עשרה לעולם סמכנה הן בהיותם נערכים בסוד דרך
הבנין בסוד **אב גד**. ואם נסתכן בהיותם נעשרת אותיות
ראשונות שבאלפא ביתא שאלה העשרות כללית
הסמכנה הראשונה ומכלל בסוד **אב גד** כולל' ד' בתי
דרכים כוללות י' נחותה: וכולל אותיך שלימה בזה

הדרך

עלינו להיותנו מתמקמים פעם בלשון ובר ופעם בלשון נקיבה
כמו ששתי הלשונות נופלים על אותו הדבר וכמו שפירשנו
ביסודות כמו כן תמצא השמש יבא על הארץ ללשון זכר. והשמש
ורחה על המים ללשון נקיבה. וכן שמש נוטה ללשון זכר וללשון
נקיבה. חמה נוטה ללשון נקיבה. וכמו כן ירח יקר הולך
לשון זכר. וחפרה הלכנה ללשון נקיבה. להיות ירח נוטה ללשון
זכר ולכנה נוטה ללשון נקיבה כמו שאמרנו בענין שמש וחמה.
ובאלו הלשונות תמצא הנכה ו' כ' אין אדם בעולם ראוי לתפוש
עלי בעיניו. ואחר שהתעוררנו על זה נחזור לשאר ביאורים
בעבור הסלמל לאדם דעת.

שער בביאור אמתת המערכות בסדר שהערכנום ערך שלם:

כבר ביארנו למעלה הענין בהיות העולם מיוסד על יסוד
שלש המערכות שהן שלש מחלקות שבאותיות שכללם
שלשה. ושבועה. ושנים עשר. ובהם כל העולם כולו
סתהג. ידע כי כוונת אלו העניינים תמצא סימדות בסוד
חמש אותיות ראשונות שבאלפא ביתא. והנני כנכס
בסוד ביאורם:

אמש בגד כפרות:

הו' זח טי' לנ סע צק.

אלו הן שלשה דרכי מחלקות העולם כסדר האותיות
היסודיות. וכנגד אלו תמצא ביאור הענין סימן
קביעות אלו המחלקות בסדר **אב גדה**. התבונן באלו
ותמצאם סבוכים כנגד אלו המחלקות שהן שלשה ושבעה ושנים
עשר כל אלו המחלקות תמצא הים' ו' זהבנין והתנועה
מסוכין. כי **אב** רמו שלש יסודות. גד רמו שבעה שרי
הבנין גדה רמו התנועה הכוללת מאמתת השנים עשר
כמו שביארנו בסוד התבונות אשר הן למעלה ואחר שהתעוררנו
על זה דע לך כי שלש היסודות שמודם **אב** שהן אבות כל
המלאכות. בהיות העולם כולו מתחלק באלו השלש מחלקות
כפי הדרך אשר פירשנו. ובהיות **אש רוח מים** יסודם
אב הם מעידים הלא **אב** לבולדו הלא אל אחד נבראו ומאמתת
האחד הקדמון יתברך ויתעלה וברו כתהווה **אב** יסודות
שמהם נולדו שבעה ושנים עשר כמו שאמתת **אב** נולדים גד
גדה ועל כל פנים **אב** מתיחד משערי גד גדה.
והעיקר הנדול שאתה נריך לדעתו כי יסוד ראשון שהו' אור הוא
מתעלה משאר היסודות שבעולם מאחר שהוא ראשית העניין
ושני יסודות שאחריו שהן **רוח ומים**. אף על פי שהן נקראי
יסודות בנין הם אצל היסוד הראשון כיון שהם למטה ממנו.

ותדע לך כי היסוד הראשון הוא לבדו יסוד והשאר בנין.
והעד הנאמן **אב** **א** יסוד שהוא אחד. **ב** בנין שהוא שנים
ואם כן התעורר לכל מקום שתמצא שלשה יסודות כי היסוד
שכולן הוא הראשון לבד כי השאר בנין הוא ואיש אל רעהו
יעזרו ולאחיו יאמר חוק. ודרך היסודות כך הוא לעולם יסוד
א הוא יסוד פשוט ואין יכול להפך אותו כי לכל נל
שתהפכה יסוד אחד תמצאהו. ולפיכך כל דבר שהוא יחיד
ואין עמו כשהי' שתף נקרא יסוד שאין אחר אחת בונה ענין
לעולם. אמנם האין הראשונה נקראת יסוד והיא ראשית
הבנין וכל מנין לעולם יסוד הבנין. אין אחת יסוד שנים בנין.
היי הבנין תלוי על המנין. ולפיכך תמצא שתי אותיות ראשונות
אשר באלפא ביתא כוללת היסודות השלשה בסוד **אב** האחד
הראשון יסוד פשוט. השני מעיד כי בנין הוא בהיותו מעיד שני.
וכן אלו שתי האותיות האחת יסוד והשני בנין ושתייהן בונות

שיעור ונמצא יחד. והרי החשבון כולל אותם וכן כל הדברים שבעולם. אמנם תדע לך כי יש דברים כבדים לכבד לפי האדם כחול האדם ואקמה או ספר הארץ כי נפש האדם הקיץ בספירת' סובד קהתם. אמנם באמת כי תכלית יש להם והוא החשבון הכולל את כולם. ומה שאמר כחול האדם לא יסד ולא יספר כל מה בחוק האדם. אמנם בחוק ספרי תכלית יש ולפיכך אתי אומר לך כי החשבון הוא העדות על חדושהו וזהו המורה בהיותו חשבון. ולפיכך תמצא כי זה העד הנאמן סודו חשבון הוא שם ייחוד. ואם כן הני שמו בגדול ויתעלה סביב את כל העולם ומנהיגו על דרך החשבון. והחשבון הוא עדות בדורה כבוד יתברך חידש העולם וכל סנהג של עולם וקיימותו מנהיגו מיוחד על החשבון ומאחר יתברך לך אמת חדושהו העולם בהיותך יודע ספר השנים אשר בראשיתם כתיבת העולם. ואם לא היה שם חשבון מה תאמר או שמונה הענין ותדע שהעולם מחודש הוא מאחר שאין יודע. ראשית חדושו. ולפי זה הדרך אתי אומר כי הכנה העולם על דרך החשבון. ויש לך להתבונן במערכת תנועת הגלגלים וכל צבאותם ותמצאם כולם מסודרים במערכת חשבון ושתנועים עליהם סוד החשבון נמצא קצוים ופתות ידועות ורגעים ונקודות טבועים בסדר תנועתם כל הימים אשר הם מתנועים עד יום מלאת ימי תנועתם ובעלאת ימי החשבון וסודם כולם לסדרן. וכדרך זה תמיד כעין שאמרנו במחשבות. וכל זה להיות עדות החדושהו תמיד הכל בעדות החשבון. ומה שברך שתדעו בהיות העולם מתנהג על חשבון נקודות ורגעים וחלקים ושעות וימים ושבועות וחדשים ושנים והמחזורות דכתיב לחשבון בהיות השמש והירח והכוכבים דברים בתנועה. אמנם המלאך התמידי הנראה לעינים הוא כול מהלך השמש שם ימים ורביעי בכל שנה והמחזור הגדול שלו כ"ח שנה שלמים כסדרן על דרך חשבון המכוון. ויש לך להתעורר למה שאמרנו במערכת בדרכות בענין כפי ילכו הסתפק שיעברו פנים שלו וכן. וכמה נעמו נעם וכמה נעם אחת מחמת אלפי וסמונה מאות ושמנונים וסמונה בשעה וזו היא רגש. ותדע לך ברוחנינו ול' הסלקו השעה במערכת תתקן חלקים והרמו בחזות חלילה אלף כ' שעה בה כלם אף חלקים יש בשעה. וחלקו היום והלילה כל שעות. והשבעה שעות ימים ושבעת לילות. והחדש לחשבון הלכנה תשעה ושבעים יום וחמישים ימות שעה וענן חלקים. וחדש לחשבון החמה שלשים יום ושש שעות ומחנה. והשנה לחשבון הלכנה שלד ימים ושלשים יום ותתע' חלקים בשכ' פשוט. אמנם בשנה שבעות חשבונה שבע ימים וכ' שעות ותקטל חלקים. ואם כן הרי לך הימים והשבועות וחדשים והשנים על דרך החשבון הם מתנהגו. ואין דבר בפלטמיד החשבון. וכמו כן תדע לך כי אפילו הכנה זה הספירות העולם השלש ושלש ומתן האדם והשבעה אפילו קיום כל' על דרך החשבון ואין הכנה ששלישה ומתקנות כל' על דרך חשבון מוחלט. ואם כן יש לך לדעת ולהתבונן כי תקון הכנה בעליונה והתחזוקים של שם ייחוד היא סיפודת בסוד חשבון. וכן התבונן אמרו בדרך הבא בשם ייחוד כי כל הכנאים כולם מאמתת החשבון נמצא ובהוכרת שם ההויה נכראו איש ובינו באו. ולפי זה הדרך אתי אומר כי העולם כולו מכון הוא בתנועתו כנגד תנועת האתיות המורית לו דרכי ההנהגות עולם ודרכי הפעולה כי כד הן ששת לשלית כולם בשלשלת החשבון. ועל כל פנים כי שם ייחוד הוא יסוד העולם ונבינו ותנועתו ועיקר כל פעולותיו וכל הפעולות המתחדש. כי כולם על שם ייחוד הם תלויין על דרך חשבון וסוד חשבון ומאחר כשמו כולם. ומה שברך שתדעו והוא ענין נכבד לכל שכיכל לכל החשבון כולו יש להיות ידועה סובלת החשבון הסוטל עליה בדרך האלף בתיא. וכן תמצא אב גר זה ז' ט' כלם גם ע' צק ש' ד' ך ן ף ץ וכן יעשע תשע מאות

דוקא אב אבג אבג אלו עשרת האותיות על דרך כסדר בגלות האות העשרית יוד והן עשר האותיות ספיריות על העשרית בדרך התכונה הישנה וכל אחת ואחת מאלו העשרה אותיות שפיה שכן כתב ידו שכל של העשרה שמו יוד כי השכל העשרי הוא מניס פרטי הנמצאים מתחת פעלתו במאמר קובו שהוא מניס אותו ואחר שהתעוררו בסוד אב גר תדע לך כי רכושא לפעלה מנהל בסוד אב גר. אב גר למטה זה ז' ופעלה מנהל הכל. כי אב גר הוא הכולל כל הנמצאים כולם וזאת יתברך וסוד זה ז' הוא שם ייחוד יתברך ויתעלה וכו' למעלה מכל הכרכות. ואם כן הרי הוא יתברך ויתעלה מושל על העשרי ומניס אותן בהיות ה' ז' חונה לשעלת אב גר. וכבר ביארנו אלו העשרים כי גופה הייתה באמת זה ז' ואראה את ייחוד יושע על כפא למעלה מנהל הכל. זה ז' הכל והכל מנהל והוא יתברך יחיד וכשנבי' לכדו. ואחר שרמזנו והעשרי לנו לעורך על ענין גדול וככד תמצא בתוכו בהיות השבועה תלויה בשמו הגדול יתברך ויתעלה כאמרנו במקום ח' ייחוד כי זהו שמו ה' וכלו הוא ח' ייחוד חוזה בדרך שכיאות. ואם כן תבין כי בה השבועה תלויה בשמו יתברך שש. וזהו דבר מבואר בגלגל לכל ששילי. ואחר שביארנו זה נחזור להפנים בסוד שאר פסוקים אשר הם כששבים אחר הפונה העליונה כפי החפז והכרח בצורת שדי יתברך ויתעלה :

שער בביאור היות כל הנמצאים מתקיימים בשמו יתברך :

דע כי קיום כל הדברים כולם בחשבון. וקיום החשבון נז יתברך. ולפיכך נקרא חשבון מלשון מחשבה. והנה תמצא האותיות שהן מתנהגות על דרך החשבון והמספר והיוסוד שלהן. ולפי זאת אומר כי קיום האותיות וקיום האותיות יתברך. ולפי זה הדרך התבונן אדם ופעלה במחשבה לבדו את העולם ואל לה חשמהו ל' יתברך מחשבה כשה שיתקש והחדש לו רגש וחסד. אמנם עלה במחשבה הכוונה עלה באמת שם שייחוד שהוא החשבון שהוא יסוד כל החשבון ובראית העולם ותליון בדרך החשבון. ומדרך זה יש לך להתבונן כי העולם מולו תלוי בו והוא לא המציא דבר כי אם באמתת החשבון אינו מתנהג כי אם על דרך החשבון. ואמנם צריך אלה לדעת מהו החשבון שכל העולם כולו תלוי עליו. דע לך כי חשבון סודו שם ייחוד. ואם כן התבונן זה העיקר הגדול בהיות העולם נכרא ומתנהג במה שפוכן מתעלה בנחש ההויה שהוא סוד חשבון. ותדע לך כי שם ייחוד הוא יסוד כל הכנאים כולם כשביארנו. ואין ציין כלתי מנין ועל כל פנים מביאות העולם וחדושו תכלית העדות בו זהו החשבון כי בלתי חשבון אין שם עדות אם העולם קדמון או מחדש. ואמנם בהיות העולם מתנהג על דרך החשבון אינו הדבר בדור ידוע כי הוא מחודש. והזמן כסו ין בכלל הכנאים כי מביאות הוין נמשך אחר מביאות הגלגל ומביאות הגלגל נמשך אחר קיום התנועה וקיום התנועה נמשך אחר החשבון וקיום החשבון יתברך ויתעלה. וכבר נכתבנו רוב הפירושים בענין המביאות בהיות כל דבר שיש לו ראשית תכלית יש לו. וכל דבר שיש לו ראשית ותכלית נבול יש לו.

ועל כל פנים העילות והעילות ואפילו רבים ענשים מספרים להם ועדיין יתברך יעשו ויבסוקו כל התכליות. ובהיותו מונים מביאות העולם עד הנה ואינו מתנהגים על יסוד החשבון אותה העדות בדורה שהעולם מחודש שם לא נודעה בדרך החשבון מאחר כל דע אותו. ולפי זאת אומר כי חשבון הוא כולל כל הנמצאים כולם. ואפילו תמצא בעלי שיעור דקים ונכים ואפילו חולאים תכלית יש למספרם אחר שהם פעלי

אמנם לחשבון אלף לא תמצא בראות סמיוית. אמנם תמצא האות הראשונה שבכל האותיות נקרא עליה שם שהוא תכלית המספר. והרי תכלית הברות תחלת השם כי תמצא תכלית מספר הברות כאחת בתחלת שם האותיות ואיך יכול להגיע למספר אלף עד תקרא שם לאות ראשון שכל האותיות ואין דרך לברות ימין ושמאל. והרי לך בחזית הגלגל כעשה כל זה כלל נולד שם האלף בתכלית והרי ראשית האותיות חותם תכלית לכל האותיות ולכל המספר. ולפיכך אמרו בעלי קבלה כי כל חשבון האלפים מוכרח הוא להיותו חזר. לאחדים כלומר כשתגיע למספר אלף תשים במקומו א' וכענין זה השעיה יש להתקף אלף חלקים שסודו אלף שמינים והוא דרך מחולת המננים.

וכן בדרך הגלגל להיותו חזר חלילה לעולם. והתבונן בענין המופלג הזה כי ראוי הוא להיותו סובב לכל משכיל כי כל העולם כולו על דרך החשבון הוא מתנהג. ואני אומר כי יסוד חשבון הוא שם י' וד' לא שם אחר כי אם שם ה' המעיד על קדמותו יתברך אשר מאמתתו יתחדש כל יסודות העולם. וכבר ידעת כי ראש תחלת המציאות כאמרו ויארם אלהים יהי אור. ותדע לך בראשית כי האש היא תחלת המציאות בתחלה ונסמכת בהיה שם י' וד'. כאשר כי אם יבא מחשבון. ואם תתבונן זה הרמז הנכבד יתברך לך אמתת מציאות האש בראשונה מאמתת החשבון שהוא שם י' וד'. ואחר שכן תדע לך שביסוד החשבון כל העולם כולו מתנהג והחשבון תלוי בשמיות נבדל. ותדע לך כי אש אד' יבאה מאמתת חשבון שסודו הוא שם י' וד'. ולפיזה הדרך תדע לך כי בתוך היכל הסתור יתברך האש נמצא בהיות ראשית החפץ וכמו שכבר ביארנו לא אש חומרית ולא אש דקה כי אם אש השכל היושבת על יסוד כל המאורות אשר מאמתתו נמצא כולם. ותדע לך כי היכל י' וד' אש שם. ולא לחנם נאמר אשר אור לו בכיון וכו' לו כיוונים. ובאלו העניינים שאנו מתעסקים בהם כולם שבליים דברי אלף חיים. ולפי זה הדרך תדע לך כי העולם כולו הוא מתנהג בדרך החשבון. והלא תראה שפירית בלימה ושלש ושתים כתיבות ועשר מאמרות כולם על דרך החשבון מיוחדים והוא יתברך מנהיגם כי משם י' וד' וכשם י' וד' הם מתנהגים. ואם כן תמצא העולם תלוי עליו שאלו הם א' בית ושם י' וד' הוא יסוד החשבון לעולם. ובכך הודיעך להיות השם הסיוד מורה ומעיד על קדמותו ית' וכי מאמתתו נמצא כל היות. ולפיכך אני אומר כי על כל פנים ראוי הוא להיות מושל על כל הדברים שנתהו בשם אלף. מחמת אמתתו. ובכך הודיעך להיות שם י' וד' סוד כוונתו שם אלפים סודו כו'. ולפיכך אני אומר כי הוכרתי כו' מוכרחת את הכל לפעול. כאשר תראה בכל מעשה בראשית כי בסוד כו' המלאכה נעשית. אמנם בכח המקבל מאמתת כו' אשר הוא הנורם לפעולת כו'. ולפיכך תדע לך כי כו' כופה. פ' פועל. ואם תתבונן בענין זה תדע לך כי פ' שהם השמונים בכחות הנקראים אלף ספועי' בכח הוכרתי השם הכופה את כולם שהן שמונים תחת ידו וכשלאמרו עושין מה שהן עושין ואין להם רשות לשנות. ואמנם תדע לך כי כוונת השם הכופה את כולם אין הכל נזהר למעלתו שאין כל מי שרוב ליעול את השם נוטל כי אם יסוד בכמה דורות. ואם הוא מן הראויין לחיות כגוסי' וגו'. ולהיותו יודע כוונת ידועות כיבד השם מושך את כל הנמצאות כולם. וכל השמחה וההשכחה יש לה דרך ידוע כפי הכוונה העליונה לא להיות הוכרה שלו על דרך המקרה כי אם בהיות אותו הוכרה טעיה אמת היות הוכרה לדבר שהיא מוכרת עליו והיא קבועה לאותו הענין אל הסקום אשר יהיה ששה הרוח ללכת. ובהיות האדם יודע הכוונה בהוכרות ידועות בענין השם המיוחד וידע כיבד קיוס כל אותן הדברים שבה להכריח תלוי בשם שהוא מוכר. וכשהוא עד ענין זה או אותה הדבר שהוא עומד על קיוס שם אותה

ההוכרה מכריח לעשות כוון המכריח כאשר הוא שמונה עליו כפי הוראת ההוכרה. והדרך הזה שביארנו הוכרתי השם קבועה כפי קביעות קיום הדברים בשם י' וד'. ולפיכך כאשר נשבע לעבדים במלך ומראה אותם חותמו של מלך או העבדים מוכרחים למלאות כוון המכריח איש איש מעל אכתו אשר המח עושים. ופעמים אדם מתחנן לפני המלך ומוכיר שמו ומתחנן לו ושקשם מלכיו על עמו. וכדרך זה היתה קבלת החכמים בהיות בית המקדש קיים והחכמים היו מוכרים אכרות ידועות. ומשכנו הפריכים התחילו בהכנים להסתיר ההוכרה. ונחזור לענין שכתבנו ונאמר דע לך כי השם הנותן כח בכל הפועלי' נתן ונותן והשם שפעל אלו הפועלים פועל ויפעלו והו בלתי ספק כי הכל תלוי הוא בו. ואף על פי שיש רבים שהענין הזה מדרך הנסמך בהיות אכרתי השם מכרחת את התנועה ואומרים שאי אפשר להם להשתנות בטבע' הוא סנהיג העולם ואין בעולם דבר ששתנה טבעו. וכל זה כן הוא ואינו כן כי באמת העולם מתנהג נכחו יתברך ומתמיד כל העצמי' מושל על קיוס. ובאמת כי המנהיג זה הטבע' והמקייסם מושל הוא עליהם וברצונו לשנות' מאחר שהוא יתברך יתמיד אפי' ביד המטיב הכל תלוי בו יתברך שאין טבע עומד לפניו. והוא דרך הכינים והנפלאות כמו שביארנו ונדרך זה היכולת לו יתברך לעשו' כאמרו כל אשר חפץ עשה בשמים ובארץ ובחפצו הכל תלוי ביו הוא עדות ברורה על כל הטבעים שכולם מחודשים ואמנם אלו שלא יאמינו בו האם אפשר שינוי הטבע' בומיניוה אין להאשים אס' ישמונה הענין מן הגמנויות כוון זה כי החכמה הוית כל כך היא רחוקה מדעות ההמון כוון זה עד שעניני השנויות ישימוסן הנמצאו' לא מן האפשר כל שכן מן הראוי. אמנם בהיות יסוד כדור או בכמה דורות עשין קבית ססתר תעלוטיה וסחרי השנויות אלו יאמינו שהוא עשין או לאו וכל זה צהיתיה רחוקה מן דעות האכמים שנהגו הזן ואתו יסוד המטיב דעתו נמשכת להסתיר מן ההמון מה שהטיב בדרך החכמה. ולפיכך החכמה הוית נעשית בכריה מהאומ' שקבלה לאחות ולמודע. ולפי אלו הדברים עוררתי אל ההכרה השכל' לברר עניני' עומדי' במספרים בהיות תורתנו כולה כנויה על יסוד הכינים והנפלאות. ובהיותו שינוי הטבע ברצונו הכל נסמך גמור. ובהיות שמו המיוחד יתברך ויתעלה וכו' מכריח בהכרחו של לכל הפועלים כפי הקביעות והמעשה. והנה רבותינו זלמה פעמים רמזו בענין ההכרה ונביאור אמרו זלמסכת תענית פעם יא אדר לא ידור גשמים ש' או ליה לחנוי המעלה התפלל וכו'. ענ עונה כלומר קביע מקום וכו'. ואמר לפנינו רבנו של עולם בנך שמו כניהם עלי שאני כנן בית לפניך נשבעתי בשמך הגדול שאני זו מכתן עד שתחם עלי בנך. התחילו הגשמים מטפין אמרו ליה רבי ראיון ולא נשות כמדומים אנו שאין הגשמים יורדים אלא להתיר את השנועה. ויש לכל בעל שכל להתעורר כזה הענין הנכבד כאשר נשבע אני בשמך הגדול. ויש לך לדעת מה שמו הגדול שאין לו שם הגדול כשם המיוחד לו יתברך שהוא כן ארבע אותיות. וכמו כן יש לך להתבונן סוד אשרך בשדומים אנו שאין הגשמים יורדי' לא להתיר את השנועה. עין חס אתה בעל שכל ותרצה כי הכרחת השנועה חלה למעלה לקיים אתה על כל פנים באמרו אין הגשמים יורדים אלא להתיר את השנועה שני שנתקיים עליו שנועה ואינו יכול להמלט או מיד קיוס או מיד התרה. והתבונן בענין אלהי' כפי אשר יד' אס יהיה השנים האלה טל ומטר כי אם לפי דברי' ובאמת תדע לך אחי כי ההכרח כשהיא בתקוה על העליונים היא כולה חלה ועליהם להשלימה והוא יתברך ויתעלה כדור הוא המוכר שמו כראוי על כל פנים לא יחזור דיקם כי אם הנליח כאשר שלחו. ומה נכבד ענין זה הוא אשר עוררניך עליו כענין זה החכמה בהיות

ענין כרובות בשבן ועל חשבון מציאות כל העולם כולו מתקיים ועל השפעתו בסוד. ואם כן הרי לך כל העולם כולו מתקיים מאמתת שם השיווך. ואחר מהתעוררנו עליו יש לנו להתעורר ולחזור שאר עניינים.

שעו בביאור היות תורתנו מתקיימת באמתת השם המיוחד :

צריך אתה לדעת סוד גדול ופנא אשר תורתנו כולה פליה מיוחד כבוד השם המיוחד בשתי מחלקות שנו וצריך אתה להתבונן חקירת מהם רבינו ע"ה אדון כל הנביאים והמעלה שלו היה ילד אלקי אבותיכם אלקי אברהם אלקי יצחק ואלקי יעקב שלחני אל אביכם שמי לעולם הזה וכרי לדור דור. וצריך אתה להתעורר על הענין הנכבד הזה בביאור לשם שנת הענין שני פעמים באמת שם שמי לעולם ואמר זה וכרי לדור דור: דע לך כי באלו המחלקות העולם תלוי בהיות השם נחלק בשתי מחלקות י"ה ו"ה. החלק הראשון נקרא שם וכן הוא האמת כי תמצא במקומות רבים בתורתנו שהוא נקרא בשם י"ה. ולפיכך נסמך זה שמי לחי השם הראשון שהוא י"ה. אשכח החלק השני שהוא ו"ה לא תמצא שאנו קורין אותו כפי אותיותיו והוא נכתב באותיות ו"ה ואינו נכתב אשכח הוא עומד לומר ואינו נקרא כי אשכח הוכריח יחידה מכוונת: ולפי תמצא שם ו"ה נקרא וזכר בכתב וזכר ואינו נקרא בכתב ובכינוי השלשן אמרו רבותינו במקומות הרבה אע"פ שאין ראיה לדבר וזכר לדבר וכן הענין הזה אע"פ שאין השם נקרא בכתב וזכר יש לו והוא המכתב כדי שלא תשתכח אמתת ההויה הנמצאת בסבתות ולפי ששתי השפלות אשר השם השיווך נחלק אותם תמצא תורתנו בנויה על יסודות בשתי השפלות התורה שהם מנות עשה שמדע רמ"ה כסנין איברים של אדם ומנות לא תעשה שמדע שס"ה כסנין יסודות החסד. ולפי זה הדרך צריך אני לעורר בהיות מנות לא תעשה ומנות עשה תלויות בו. דע לך כי שם ארבע אותיות שהזכיר בפסוק ילד אלקי אבותיכם אלקי אברהם וכו' וזה שמי לעולם וזכרי לדור דור ושתי השפלות אשר בשם זה י"ה ו"ה כמו שאמרנו האחד שם שמי וזכר. ומה שאמר זה וזה כאלו אמר י"ה ו"ה וזכרי לדור דור. וזהו סודו י"ה שמי לעולם. וזה זכרי לדור דור. ואם התבונן באלו שתי המחלקות תמצא כל מנות תורות נחלקת אליהם והוה דבר מבואר לכל משכיל. החלק הראשון שסוד י"ה שמי השני שהוא ו"ה זכרי תמצא מנות לא תעשה שהוא ש"ה. והחלק השני שהוא ו"ה זכרי תמצא מנות לא תעשה שהוא ש"ה. ומה שזכר רמב"ם בדרך ישר לשון ירוק קורא בו י"ה שמי ש"ה שאלו הן מנות לא תעשה בדרך האמת בלתי ספק כמובן תמצא החלק השני שהשם הנכבד ו"ה זכרי רמב"ם שאלו הן מנות עשה. ואם כן הרי לך מבואר בהיות כל תורתנו תלויה באלו שני הדרכים מנות לא תעשה ומנות עשה. וכן תמצא השם השיווך הנכבד והנורא שבו התכונות כולם על תכונות זכהיות נחלק בשתי השפלות שג"ה ו"ה ובאמת ובניכור כי מנות לא תעשה כולם דין גשור ומשפט וכן השם הראשון המובל אותם שהן י"ה שמי הוא דין גשור סחלט. וזה השם אשר תמצא חסותך בשם אלקי. כי ה"ה הוא צורת אלקי וכן הוא מנות לא תעשה שהוא כסוד דין. והדין יסוד הוא אכל הדין. ותדע לך כי מנות עשה הם כולם רחמים וחסד. וכן השם השני המובל אותם רחמים וחסד כי השם השני לעולם הוא נקרא רחמי כמו שאנו עתידים לבאר בעה בסוד צירוף הכולל המשפט והרחמים העונש והגמול מות וחיים רעה וטובה וסעלה ומטב ישין ששאל פנים ואחור והכל בסוד השם הנכבד והנורא שסודו ה"ה כבוד שם כבוד מלכותו לעולם ועד. חביון ואחיון בדר

הכחות וכל כח העליונים. ומה התבונן אחי בהיות כל העולם מתנהג על יסוד החשבון שסודו שם ילד. וצריך אתה לדעת כי תחילת העיירות שכבשו ישראל והתחילו לשבת בהן חשבון היה באשר וישב ישראל כל ערי האשור בחשבון ובכל בנותיה. ודע כי בכח חשבון נחמו את מלך חשבון. ותדע לך כי לך נקראת עיר האשור חשבון להיות השם אשר בה אנשי חיל אנשים גבורים עולים בספר. וכל העם אשר באו בתוכה אנשי מדות ולפיכך תמצא כתוב בהן ויגור אצל חשבון כי בכח שם ילד לאבדו אנשי חשבון שהם האשור. ולפיכך תמצא כתוב אשר וישב ישראל בארץ האשור כי בכח חשבון נחמו אנשי חשבון וזהו תחילת העיירות שכבשו ישראל וישבו בהם. ואף יקשה בענין מה ששאל בכעני כי תמצא כתוב בהם והחזרתי את ערבים ויקרא שם המקום חרסה. אשכח תחילת העיירות שכבשו ישראל וישבו בהם חשבון היא. ואשכח בהיות חשבון תחילת הכניש. תדע לך כי היתה היא מעבדת בכבש כל סחר הארץ והיתה עומדת בכני הכבש כמציגה המפסקת בהיו לעיר חשבון המפסקה עליונה. אשכח בשלש יסוד על חשבון בכבש פיד אף כל פי שאמרנו חשבון יסוד יש לו והוא שם ילד ועל כל פנים שם ילד ששלו הוא על חשבון. ולפיכך בכבש חשבון בכח שם ילד כי הוא יסוד חשבון. ושאמר שכבש חשבון בשם כל העיירות הפקר ולפיכך בכבש חשבון תחילה. והתבונן מאשר דוד השלך עליו השלם למכה עלבים גדולים. ויברגו מלכים אדירים. לסיחון חלק האשור. ואם כן התבונן אחי כי תחלת הכבש חלוהיו. ולפי דרך זה יש לך להתבונן כי שם ילד הוא השולל על כל חשבון ושם שיווך הוא לבדו נקרא ולא ניתן להדרש לכל. ותדע לך אחי כי ההכרח היא בזכר השם השיווך שהוא שם כן ארבע אותיות כמו שביארנו כי ילד שם בנזכר. ולפיכך נאמר כי זה שמי לעולם. ובסבת קידושין כאשר אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן שם בן ארבע אותיות חכמים עומדים אותו לתלמידים פעם אחת בשבוע. ואמרי לה פשיט בשבוע. אמר רב חנן סבתא כהן כהן דאמר פעם אחת בשבוע דכתיבה שמי לעולם. לפסל כתוב. ושם נאמר רבה סבר למדריש בפירקין א"ל ההוא סבא א"ל שמי לעולם ולעולמי עלמאי. והתבונן אשר שם בן ארבע אותיות בהיותו נעלם ובהיותו ראשית לכל. והתבונן בהיותם מעלימים ומסתירים פירוש השם הנכבד שמי כל אחי באשר רבה סבר למדריש ואמר ליה ההוא סבא לעלם כתוב. ותדע לך כי השגתו היא בעלת חסון העם ואכלו לפסדו פשיט בשבוע אכור. ושם נאמר רבינא רמי כתיבה שמי וכתיבה זכרי לא כשמי בכתב אינן נכתבים אינן ב"ד ה"ה ונקרא חביון אל דלת. וענין זה עשוק שאל. וכבר פירשנו אותו שהיה דל כל משכיל בבואר שיוך. ושם נאמר שם בן שנים עשרה אותיות וכו'. שערבו הפריים היו מוארין אותו לבנותיו שכבדו והיו טבליעין אותו בנעישות וכו'. והתבונן בענין זה באשר שערבו הפריים. ושם נאמר אשר רבי טרפון פעם אחת עלית אחר אחי אפי לזון והטית אוני אצל כן גדול ושפתי שהכלעו בנעישות וכו'. ושם נאמר אשר רבי יהודא אשר רב שם בן ארבעים ושתיים מוארין אותו אלא לשי שהוא בנעשו. ונחמד שכל היודעו חזיר בו והמסמך בעהרה האוב למעלה ונחמד למטה ואיפתו מוטלת על הצריות ומוחל שתי עולמים העולם הזה והעולם הבא. ומכל אלו הלאות יש לך להתבונן כי על כל פנים הכרח לטעם. ויש לך להתבונן באשר שערבו הפריים. וכמו בן בהיותם בולעים אותו. וכמו בן אשרם כל היודע וזהיר בו ומשפטו בטהרה דל אלו הלאות הם לדברינו ושישין בהכרח מערב הסוכה כל שכן מענין האפשר לא מהכנס שם דבר. ולכן אלו העניינים יש לנו להתעורר לגביהם כי השם השיווך כל העולם כולו תלוי עליו ועל כן כתיב

לעורר הלכות בהעוררות ולחזור בתשובה בענין תרועה כש
שרמו ר"ל בסמכת תפנית בענין תרועה עמו ישיש
מתנומתם והקינזו נרדמים סתדרסתכסכו' והוא ענין
התעוררות הל"ל זלחור בתשובה ובאלו שלשה דרכים תמלא
תהלות ראש השנה שהן משולשות וחנני כנכם בסוד ביאורם :

סדר מלכויות דע אחי כי מה שאנו אומרים בראש השנה
מלכויות הוא סוד הדין והמשפט והס על כל
עמים מכוונים בנגד מנות לא תעשה ואנו אומרים מלכויות
לעורר הלכות אם עברנו על לאו שנהם כי יתדין אנו להשפט
עליהם ולעסוד לדין לפני המלך כל כל לאו ואלו שעברנו עליהם
מכל הלאוין והמחשבות שניהם עלינו המלך שלא לעבור עליהם
ועל זה הדרך אנו אומרים מלכויות וכו' לסלכות שהוא סוד הדין
והמשפט כי מלכויות לעולם ששפט גמור הוא כאשר מלך בשפט
יעמיד ארץ ובאמרו מלך יושב על כסא לדין ותדע לך אחי כי
תכונת מלכות בהיות המלך מתנהג בכל עבדיו כדרכי הדין
בהיותו עושה דין ומשפט והתבונן בהיותו אומרים
הימים שבין ראש השנה ליום כפורי המלך המשפט בה' המשפט
סוד למלכות כי לילי המשפט היו העבדים מורדים במלך

אמנם בהיות המלך מעבש את החסותים אוירא העבדים מן
העבש ויראו נשגות למה שנוה המלך שלא לעשותו ותדע לך
כי המלכות בשפט תבון כאשרו כונן למשפט כסאו ואם כן
יש לך להתבונן העיקר הגדול והנכבד שמוה ענין מלכות שאנו
אומרים בראש השנה בהיות מלכויות ענין דין ומשפט כיון וסוד
חיי שם הראשון שסודו י"ה שמי המעיד על מנות לא תעשה כי
מלכויות הם כאשרים על כד זה שילכו ויהיך כאשר
רבותינו ולמלכויות כדי שתמליכוני עליכם ובהיותו משליכים
אלו נדע שיש עלינו מלך מכהן אותנו בשפט כאשרו ויגבה יי'
בבאות בשפט ומה שיש לך לדעת כי מלכויות מכוונים הם
כנגד י"ה שהוא אלוקים וסוד אלוקים לעולם הוא הדין והמשפט
כאמרו כי המשפט לאלוקים הוא וזה העדות בהיות המלך דין
משפט כלומר דין ושפט והוא יתבדך שיעיד אותנו
למשפט ולפיכך תחננו מלכויות בראש השנה להיותנו שומעים
לעמוד לדין ביום זה על כל לאו ולא שצברנו צו בכל יום ממות
השנה והתבונן בהיותו היום יום נועד בשנה לתת בו החשון
על כל לאו יום ויום וכו' יאמר אפרו ז' בשפט מות שלבד
הסמך בהיות מנות לא תעשה שהן ש"ה כנגד ימות השנה
שהם ש"ה כל יום ויום אומר לו לאדם אל תעורר כי עברתו
והתבונן כמה הפליגו ול' בענין זה בהיות הימים כנגד הלאוין
וחס כן יש לך לדעת כי יום נועד הוא לתת חשבון על כל יום
ויום ממות חמה אם עברנו צהם לאוסכל הלאוין אשר הם
נכללין במנות לא תעשה ותדע לך אחי כי יום זה הדין בנותן
להיות קובע בשנה להתעורר בו על כל המשפטים שאנו עושים
בכל השנה ולחזור בתשובה ולקחם מלכנו יתבדך סליחה וכפירה
על כל יום ויום שחטאנו וצו על כל לאו ולא שעברנו עליו ונבי
זה הדרך אנו אומרים בראש השנה מלכויות לעורר הלכות שם
עלינו מלך מושל באנו לגמול טוב ולסלם שר כפי הפעול
ועתיד להפרע ולהעניש למי שעבר על מצותי ולפי זה הדרך
תמלא ר"ל תקנו בראשית הכל מלכות כאשרו וקרבתי אליכם
למשפט מפני שהסלכות כנגד הדין הם מכוונים כנגד מדת
הדין וכנגד מנות לא תעשה להפרע ממי שעבר על לאו מכל
מנות לא תעשה בכל יום ממות השנה כי הכל כיתן לחשבון
והנה תבא אל רומי' אומרים כי יענין בסמכת ראש השנה בחתום
מלכויות ואמרו יי' אלוקינו יי' אחד מלכות בהיות אלוקינו סוד
המלכות לעולם והוא סוד חיי שם י"ה שהוא הדין כאשרו
אטענות תשמו יי' וכן כי ידע עלבם יי' ותדע לך כי בשם
אלוקים בראש סוד המלכות ואם הן הליך סוד מלך מכל אל
העניינים שביאורנו כי מלכות הם מכוונים כנגד הדין והמשפט

חכרון

המשפטים ששאלו אותי ופניו זה גדול מאוד הקבלה אין
הכל יכולין לסובל מזבד דקות ולפי אלו שתי הסלקות הן
מנות לא תעשה ועשה ובסוד פעולת ותנועה הכל תלוי : ושם
שם לך לדעת בנתי הסלקות אשר המנות נחלקו בסוד
מנות לא תעשה ומנות עשה וכן תמלא נחלקת כנגד יסין
ושם כו' שהשאל אינו לשמוע כל עיקר כך מנות לא תעשה
אינו לשמוע וכמו שהיטין לעולם לשמוע העיקר כך מנות
עשה לשמוע העיקר וזה הוא היסוד הגדול אשר מנות תורתינו
מיסודות עליו בהיות כל המנות תלויות בלשון ועל זה כאשר
סוד וחסיד ביד הלשון ואחר שהתעוררנו על זה נחזור לכוונת
שאמנו בביאורו שזהו סוד זה שמי וזה זכרי :

דע כי מנות לא תעשה שהם ש"ה תלויות על שם שהוא יי'
שמי ומנות עשה שהם ר"ח תלויות על דבר שהוא
זכרי וזהו יסוד רב מנות שהן תלויות על זכר הרמז
סלהם כיוון רחם תוכל כי רחם הוא זכרי וזהו זכרי הוא זכר
וא"כ התבונן למה בו תזכר סוד למלת רחם בהיות רחם תלוי
בסוד זכר והענין הוא סודא הוא כלל שכלי הנה לך
סודא מכל אל הדרכים שזכרנו כי כד תורתינו שהיא מנות
עשה ומנות לא תעשה תלויה בסוד השם המיוחד בנתי
המלקות שבו ולפי זה הענין דע בהיות שמי יתבדך סוד
לישאל וכל זה בהיותם מקבלים תורתו שהיא נחלקת כמו כן
עשה ולא תעשה יסין ושם ומה שאמר זה שמי לעולם וזה זכרי
תדע לך כי כן הוא אומר לו יתבדך למשה כך אמר להם לישראל
כי יש להם לקבל ש"ה מנות לא תעשה רמז מנות עשה שהן
תלויות בסוד יי' שמי לעולם וזה זכרי לדור דור ואם
יכולין לקבל הדי הטוב ואחז באל איתם ואם לא בהיותו יי' כי
דרכים לדעת סוד שמי אס הם רזנים בגאולה ונריכים הם
לקבל עול מלכות שמים והוא סוד וחסין כעם וישמעו ויקדו
ושתחו ואם התבונן הענין הנכבד זה שם יתבא לך האמת
באמת ואחר שביאורנו אלו העניינים בהיות מנות עשה לעולם
לזכרון דע לך כי זהו סוד הנביא בהיות כופל שתי לשונות
בפסוק אחד שהן זכרון ומנות עשה אמר הבן יקיר לי אפרים אס
ולד ששמיים כי מיד דרכיו זכר אזכרנו עוד על כן המו
ענין לזרם ארז חמור התבונן אחי הענין הנכבד הזה
בהיותו יי' הלשון בסוד זכר אזכרנו וסוד רחם
ארז חמור וסוד רחם רמז מנות עשה הרי זכרון
ולפיכך כלל בשמים הלשון בהיות הכוונה בהם שלימה כי זהו
יסוד ועיקר גדול בהיות תורתינו תלויה על יסוד השם המיוחד
בסוד שביאורנו ואם כן יש לך להתבונן מכל אלו העניינים סוד
מנות לא תעשה ומנות עשה ונחזור לבאר עניינים הלכין
על סדר הכוונה :

שער בביאור תפלות ראש השנה היותן
מיסודות על השם :

דע לך אחי שמך האל כי תפלות ראש השנה וכל
סערכיו וכל סערכיו על כוונת השם המיוחד הם
מיוחדים וקודם התחיל בביאור התבונן על סדר ביאור השם
המיוחד לי לעורר על ענין נכבד ונעים באשר בשפכת ראש
השנה וזהו סודא ר"ל אסור לפני בראש השנה מלכויות וזכרונ'
וסופרות מלכויות כדי שתמליכוני עליכם זכרונות כדי
שיבא זכרונכם לפני לטובה ונשמה בשופר ויש לך לעיין בענין
הנכבד הזה כיון ענין האמת כמו שאנו אומרים שהוא מדת
הדין וזאת הרחמים ויש לי לעורר על הענין הזה כי כד
דע לך כי מה שאנו אומרים בראש השנה מלכויות הוא סוד
דין והמשפט והוא סוד מנות לא תעשה ומה שאנו אומרים
בראש השנה זכרונות הוא סוד חסד והרחמים הוא כנגד מנות
עשה ומה שאנו אומרים בראש השנה סופרות כדי לעורר

תכונת העונש פ' כל מי שהוא מוכר על לאוין עונשים ובריתות
בית דין ולפי זה הדרך הם מכוונים כל מלכיו ביום ראש השנה:

סדר זכרונות דע לך אחי מה שאנו אומרים בראש
השנה זכרונות הוא סוד החמלה והרחמים
והם על כל פנים מכוונים כנגד מכות עשה ואנו אומרים לפני
זכרונות להיותו יתברך וזכר אונותינו ופוקד אונותינו לרחמים
על כל מה שקיימנו כל השנה כולה מכות עשה שבה אונותינו
לקיימה ואנו עובדים לפניו כעבד רץ לפני אדוניו ושתאוה אליו
תמיד ובכסף לעבוד עבודתו ולשמוע מצותיו ולקיים כל תקנותיו
ומנהגיו אשר בזה לו לשמור וללכת בהם והוא סוד זכרונות
שהם מכות עשה כשם שאמרנו בסוד ד' זכרי שהוא סוד זכרונות
וזהו סוד מכות עשה שהם רמ"ח כדרכו בהיותו מתפלל
תשכח בזכרונות שבראש השנה עדות בדורה כהיותו מתפלל
לפניו יתברך שיזכור אונותינו לרחמים על מה שקיימנו
מסבות עשה שהם רמ"ח זכר אונותינו וזכרונות רחם
ארחמנו מכות עשה ואם כן הרי מלות עשה מכוונים כנגד
זכרונות והתיבון אמרם זכרונות לזכרה כסמכת ראש השנה
וזכרונות כדי שיזכרונו כנגד לפני לטובה ובמה יבא הזכרון לנו
לטובה כי אם בזכרון הטובות שעשינו בהיותנו מקיימים מכות
עשה שביניהם לנו לקיימים ויש לכל משכיל לעיין בעיקר הגדול
הזה באלו העניינים שביארנו בסדר מלכיות וזכרונות - ובהיות
יסוד דתינו ופכת תורתנו מוסמדים על חבי השם המיוחד חזיו
הנה וחזיו הנה ובגדס מכוונים מלכיות וזכרונות מלכיות
כנגד מכות לא תעשה וכנגד חבי השם שהוא ה' וזכרונות כנגד
מכות עשה וכנגד חבי השם שהוא ה' וכולן תלויין על שם וזכר
ואחר שביארנו ויש לעורר על היות מלכיות וזכרונות מכוונים
בכוונת שופרות כל אחד ואחד כפי המערכת:

סדר שופרות דע לך אחי כי כוונת שופרות אשר אנו
אומרים בראש השנה בדוכית בכלל ופרט:

תשאל תקיעת שופר בכלל שהוא מלכות וזכרונות ושופרות
ותשאל בפרט שהוא שופרות ולפיכך תדע לך כי כוונת
שופרות אינם בכוונת אלו והמחלקות באלו השנים מלכיות כדי
להמליך וזכרונות כדי להזכיר ושיהיה כשופר והנה באמרם על
אמרנו לפני בראש השנה וכו' מלכיות וכו' שתמליכוני על כל
זכרונות כדי שיבא זכרונות לפני לטובה ולא אמר שופרות כך
וכך אמנם אשר במה כשופר כלומר כוונת שופרות סמבין הן
למלכיו ולזכרונות להיות תקיעה בכל אחד מהם ובאמת
כי באלו התקיעות אשר במלכיות ואשר בזכרונות חלוקים הן
במיניהם כי תקיעת מלכיות תרועה ותקיעת זכרונות
תקיעה פשוטה וכוונת אלו ידועה כי הכל על סדר הכוונה
ותרועה שמלכיות מכוונת לעורר הלכות כי תרועה
סוד תעוררה כלומר עוררות הלכות כשדע כי יש מלך
כאסן עתיד להפגע ובאסן לפרוע וכן יש דין ודין בזה וראש
ושמיעה על כל המעשים שאנו עושים ביום טוב לשמור ועתיד
להפגע פסנו על כל לאו ולאו שעברנו עליו ועל כל הלאוין
והאזהרות ועונשים ומיתת בית דין ובריתות כל אלו כולם
בכללי הן במנות לא תעשה ולפיכך תרועה באה עליהם
לעורר הלכות ולדעת כי היום הזה יום פקודה ושלום הוא ויום
סמכת דין מוכן להפגע ויעבור עברה אמנם תקיעה הוא
שלשון תקועה כלומר שלשון חוץ ויום ויום והתמדת היתל
התקועה בסמים באמנו והוא ענין שכוון כנגד זכרונות לראות
שעשינו הטובים וקיום מצותיו שאנו מקיימים בזכרין לעל
ועושים תקועים כמספר תקיעים והיותו יתברך וזכר אונותינו
תמיד וקבע סקום להיותנו לעד קבועים בו ותקיעה היא דרך
וזכרונות כדי שדע כי יש אדון משלם שכר טוב ליראיו לשופרי
בריתו ובאסן הוא לשלם שכר פשוטה ושמחיהם בשלכתו:

ולפיכך כל המקיים מצות עשה ראוי הן להזכר לטובה והוא דרך
מלכיות וזכרונות והתקיעה הנמשכת בהן ואחר אשר התעוררנו
על אלו העניינים הכבדים בענין מלכיות וזכרונות דריכים אנו
עוד לעורר על עיקר גדול וכבד מאחר שהדענו כי המלכו
מכוונים לענין העונש אשר המלך מעניש לכל העוברים על
גזירותיו וכן כל לאוין שבתורה נקראים מנות לא תעשה הן
בכלליים הן הזכרונות מכוונות לתקות הגמול אשר המלך גומל
לכל המקיימים מצותיו וכן כל מלות עשה שבתורה בכללין
בזה והשופרות הן מכוונים כנגד העוברים לפני המלך ביום
בועד ושכרו כל מי שעבר על מצות המלך דע באמת כי המלך
גומל לו כגמלו ולפי זה הדרך המחלקות שנים הם שהם
מלכיות וזכרונות עונש וגמול והזכרון עובר לפניו כשופר וזה
סוד אשר אמרנו לפני וזכרונות וכו' ובמה כשופר בהן כדור אקרא
בחיל ולפי זה הדרך כאשר אם יתקע שופר בעיר והשם לא יחידו
כי ענין שופר לשלם לעורר הלכות וכל מי שעבר עברה יחידו
וידעו על מה שעבר כי תקיעה זו לדעת כי העונש והגמול
עתידי להפגע ולפרוע ואמנם תרועה שמלכיות הוא
כשם שהוא סוד התעוררות הלכות וזכרונות מכות העונש
כי מלכיות הוא מדת הדין לעולם והוא סוד ה' שמי שם
מכות לא תעשה הכולל אותם אלקים שהוא הדין והמשפט
כאמר כי המשפט לאלקים הוא ולפי זה הענין תשאל התרועה
דבקה לאלקים שהוא הדין והמשפט כאמרם על אלקים בתרועה
יהוד בקול שופר הריעו לי שם אלקים שהוא הדין והמשפט
לעורר הלכות ולירא מעונש הדין ולפיכך אנו מריעין במלכיות
מן הדין אמנם תקיעת זכרונות שהיא סוד הודעה וקריב
לקבל הגמול הטוב שיש בו תקיעה פשוטה לקצוץ ולהודעה לבוא
כל אחד ואחד לקבל שכרו הטוב ולפיכך אין בזה התעוררות
הלכות כי אם שמחה והנחה באדם הנכנס לקבל שכר טוב על
פעולת היושר שפעלו זכרונות לעולם סוד הרחמים והגמול
והוא סוד זה וזכרונות מכות עשה הכולל אותם ידור שהוא
סוד הרחמים והחנינה כאמרנו ל' אלקינו הרחמים והסליחות
ולפי זה הדרך תמצא התקיעה פשוטה שהוא דרך זכרון דבקה
לשם ידור כאמרנו ידור בקול פשוט שהיא תקיעה פשוטה
להודיע לכל כי יום זה שעת הגמול הטוב ולפיכך אנו מתקיעין
בזכרונות והתבונן אחיה הענין הכבד שכללנו באמרנו עלה
אלקים בתרועה ידור בקול שופר עלה אלקים בתרועה כבוד
מלכיות יהוד בקול שופר כבוד רחמים וכבר ביארנו כי
מלכיות הוא הדין והמשפט כאמרנו אלהים בתרועה והוא מדת
הדין והוא אלקים בתרועה התעוררו הלכות והחידה מיראת
העונש וכשהזכיר הזכרונות שהוא מדת הרחמים אשר י בקול
שופר כלומר תקיעה פשוטה ויום זכרון והודאה לקבל הגמול
וכל זה ביארנו במלכות ובזכרונות ובתקיעות שבהם אמנם
תקיעות שופר שהיא תרועה משמית הכוונה כנגד היום
שהיום הזה עת ברה לכל החוטאים ואפילו בדיקים מנטערים בו
אם עברו על לאו שבהן באנו או בדין או בשגגה כי עתידין
לאת חת החשבון בקלות וצחירות ולפיכך יום זה יום ברה
ויים סדין לרשעים על החמורות ועל הקלות שפגעו ולבדיקים
אפילו על הקלות כי הקד' מדקדק שם הבדיקים אפילו כחוט
השערה ולפי זה הדרך תקיעת יום זה שהוא סדר היום
בתרועה שהוא יום הדין והחשבון לנדין ולטווא כאמרם בראש
השנה מלך יושב על כסא דין סכרי חיים ומכריע מים פתחים
לכניו וישראל אומרים שיהי ואם כן התבונן אחי העיקר הגדול
הרמוז הנה ותדע לך כי בכל מועדי השנה יש שם תקיעה
אמנם תקיעות יחידות בכל מועדי השנה יש שם תקיעה
פשוטה דרך זכרון ומועדי הדין יש בהם תרועה לעורר הלכות
ולחזור בתשובה ונדין אני לעורר על הענין הזה כי ענין
גדול וכבד הוא ומסגנות בראש לך האמת בתקיעות שבתרועות
אין בתקיעות פשוטות התבונן אחי בכל חזונות ותרואה

כי כבוד כוונת התרועה לעורר הלבבות. וכוונת התקיעה הפשוטה ענין יסוד הדעת וההנחה אשר לענין המסעות שהיא ענין תפורה וצינוי באדם כחושם מקום למקום וגולה מפנה לפנה. ותקעתם תרועה ונסעו: המהות כיוון התפורות המחשבו' כשהם נוסעים ממקום למקום כיוון צדו הוא כאשרו ענה בדרך פחי קבר ימי'. ובציור אסרו כמסכת תענית עברו אלו ולא נענו סוביאים את התיבה לרצונה של פיר באדם שגולה ויכרו הרצ' ככנע במקום שאין מכירין אותו. והוא אסרו גלינו וגלינונו מכפרת עלינו וכו'. ובציור אסרו כדרך ששקין בית השליחין ראה אדם שיצרו מתנבך עליו לך למקום שאין מכירין אותו ולבש שמורים ויתכסה שמורים וכו'. והתנבך אסרו ילך למקום שאין מכירין אותו כי הטלאל מפנה לפנה ענינו גדול וכניעה גדולה. וכמה הזהירה תורתנו הקדושה להזהר באותן שגולים ממקום למקום באמרו וגר לא תלחץ. ואדם ידעתם את נכס הגור וכו'. כלומר את אשיו ידעו צניעות ממקום למקום פי נכסו ככנע ושלפלו והוא שינוי מקום. כשהאדם מתאבל על קרובו כשמת לו מת הוא מפנה את מקומו וכל זה כדי לתקועור כלבו ולפשט בשעשיו ולדעת כי לא להנהיג אלא ליהנהג והוא הנדון ונריך הוא לאמר בתשובה ולהתעורר כי הוא יתברך אינו עושה דין בלא דין. וכבר הרחיבו רבותינו ולא צמכת ברכות הגמריים בזה. והתנבך כשהוא אסרו כמסכת כתובות כנטינותה בך ויביתוהו בהיות מריעים בשטות כשולחין לתלמיד בחס לקבצו. וכמו כן הרחיבו השאמר בזה בפרק ששקין באמרם אי קרי בכך וסך ואי תנא בכך וכו'. וליאין דמתינית ליה שיעורא וכמה הרחיבו השאמר בזה. ותרועה ה תרועה כי בהיות הנדון נאסף בחטא אנשי דורו נאסף באמרו כי מפני הרעה נאסף הנדון. ולפיכך מריעים בהאספם לעורר הלבבות ולבטוק לפטיו יתברך. ולפשט בשעשיו. ולדעת כי צעזעזותם שפס הטוב ונאסף הנדון אשר בדורם שלא יתפלל עליהם בהתחדש הכרות והעונשים על מה שחטאו באמרו ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רינה ותפלה ואל תפגעבו. ולפיזה הדרך שביארו תדע לך אחי כי התרועה לעולם היא באה לעורר הלבבות ולדעת כי הענין הזה שעת הדין והעונש. והוא עתם תרועת סופר על תלמיד חכם בשעה שמתברר בהיות הכיונה בשה אסרו תלפס אליו גברי ושינייהו שיתא אלפי שפויני. ואם כן התנבך ששיו המקום בשעת מיתת האדם ותקיעת סופר כי הכל לעורר הלבבות בתשובה ולחזור בתשובה ולפשט בשעשיו ולדעת כי בזה העונש הבא אליו עונש גדול ממנו הוא ראוי לבא אסנס הענינו בזה. העונש לעורר אותו לחזור בתשובה לפני שחטא העונש כנגד השעשה. ולפיזה הדרך היינו בתרועה דשינוי מקום כשהנהג האבולות. באמרו ותקעתם תרועה ונסעו. ולפיזה הדרך אמרו ואל ראה אדם שיכירין באין עליו יפשט בשעשיו. שפשוט לא פנא יתלה ככטול תורה תלה ולא מנא כידוע שיסורין מלאהנה הן. ואם כן התנבך אחי בהיות התרועה באה לעורר הלבבות ולפשר בשעשיו ולעורר בתשובה כי הוא יתברך אינו עושה דין בלא דין. ועל כל פנים התרועה היא בתרועה והיא תפורה. וכבר הרחיבו הדברים בזה במסכת ברכות ובפגמאות דרב אילי ורב חנינא דחד אמר יסורין שש בהם כטול תורה אינם יסורים של אהבה הן. וחד אמר יסורין של אהבה הן. ושם אמר רבי יוחנן עונש ונעשים ונכנסים יסורין של אהבה כלהו ויחמור. ואסנס כשלא לא היו לו כלל כנים אינם יסורין של אהבה. ואסן מיתת כנים כפנה הוא. ושם באמר אמר רבי יוחנן נעשים ונכנסים יסורים של אהבה והקש' עליה דרבי יוחנן ומסנא דשעתה' שלא היו לו הוא דלא הו יסורין של אהבה. הא הו ליה ומתו יסורין של אהבה. ושם באמר אמר רבי יוחנן דין גמא דעשראה ביר דהו יסורים של אהבה כיון את אשר יאכר יי יוכיח. ולפיכך שינוי מקום

ותרועה שניהם צורך בשעת שמת לו מת. תרועה לעורר הלב ולדעת כי הענר הגדול הזה הבא עליו לעורר אותו ולחזור בתשובה קודם שיבא עליו צער גדול מה. וכיהא גוואל יכולין לסימר יסורין של אהבה אפילו במיתת כנים כי אין צער בא לו לאדם שאין לו צער ממנו. ולפיכך הוא יתברך מקדים הצער הנקל כדי לעורר הלכו ולחזור צתשוב קודם שיבא עליו כל הצער הגדול ממנו ואפילו במיתת כנים כי הוא יתברך לא עביל דינא בלא דינא. ועו' אסרו כמסכת ברכות רבה הוא הווא הווא לי ארבע מאות לני דאסרא וכו'. עאל לגביה רב יהודא וכו'. אחרי לא לעיין שר במילה. אזר להו ושי חשידא כשיכיו. אחרו ליה ושי חשוד קודם בריך הוא דעבד דינא בלא דינא. ואם כן התנבך אחי כשה הפלנו להיות העונש על האדם כדי לעורר אותו ולחזור בתשובה ואפי' מיתת קרובים ולפיכך מריעים במיתת ומשנין את מקומו כדי לעורר הלבבות ולחזור בתשובה כדי שתבטל הגויה התלויה העתידה ויתקדש נזר ד' של עונשו ובענין שינוי מקום כאשר בזה שלשם דברים מקדשין נזר דינו של אדם כעקדושינו השם ושינוי מעשה. ויש אחרים אף שינוי מקום. והתנבך כמה הפלנו צנין בעקה ונדרקא ושינוי השם ושינוי מעשה הם הכתל בתרועה כלומר לעורר הלבבות ולעשות דקה ולשקוף ולהתפלל על כל מה שקדם לשון השמות ולבקש פליחה לפניו יתברך. והכל בהיות פורש ממעשיו הרעים ושינוי מעשה. ובציור כאשר כמסכת יומא כל הסתודה נעבידה והוא אינו פורש למה הוא דומה לאדם ששפס שרץ בידו וטבל בו כי בעוד השרץ בידו לא יוציל לו הטהילה. התנבך כמה הפלנו כי שינוי המעשה הוא תיקון כל התפלות והצדקות והענקות בהיות הפה והלב שוין הפה להתפלות והלב להתנקות מהשעשה הרע כיוון שינוי מעשה. ובציור אסרו כמסכת תענית וירא אלקיס את מעשיהם כי שם מדרכם הרעה לא כאשר וירא אלקיס את שקס ואת תעניתם כי אם וירא אלקיס את מעשיהם כי שבו והושינו מעשה. ולפיכך תדע לך כי בדקה בעקה ומעשים הנתלים בתרועה. אסנס שינוי מקום הוא הגומר את השעשה בהיות הלב ככנע ושלפלו תשלים התשובה. ולפיזה הדרך תמא שינוי מקום ותרועה כשהנהג האבולות להיות האבולות מתעורר ומכשפש ביעשיו לחזור בתשובה והוא דרך שינוי מקום של אבול להיות לבו ככנע ושלפלו זה תכלית התשובה. ולפי היות המסעות צניו הנין ושינוי מקום כאשר בהם תרועה כי החמסות מתעוררות והנין שעתה ומתעורר בנלותו ממקום למקום. ולפיכך כאשר תרועה בכניעה באמרו ותקעתם תרועה ונסעו המהות וכו'. תרועה יתקע למסעיהם. אסנס בהקליל את הקהל שהוא לשון מנוחה וקבץ באסרו בו כיאור תקעו ולא תריעו תקיעה פשוטה ואין שם תרועה להבדיל בין תרועה לתקיעה למה שכל אחד משניהם ראוי בהיותו נופל הלשון בשניהם לחד בלא אחד ואחד מהם למה שהוא ראוי בתרועה. שנסעו אסרו ותקעתם תרועה ונסעו ואחר כך תרועה יתקעו למסעיהם. ובתקיעה כאשר תקעו ונסה הלשון ולא תריעו בהיות התרועה בא לעורר הלבבות ותקיעה לישב אותו. וכן התנבך בהיות הנרות מתחדשות והמכות השולחות שהן ענין של הדין והעונש לשון תרועה והוא אסרו וכי הבואו מלחמה בארצכם על הכר הנזכר אתכם והרעותם והוא הדין לכל הגנה הכאה על הניבזר או על היחיד ואחר. גוה על הגר הזכר אתכם והרעותם תרועה ואין שם תקיעה. ולפיכך כאשר והרעותם על הכר הזכר לעורר הלבבות ולפחד כל אדם ואחד דברנו ולפשט בשעשיו לחזור בתשובה ולדעת כיבא ושי הפקודה יובאו ימי תשלום ושעת הדין הוא. והרבה הפלנו וקדוכם לברכה כמסכת תענית בהיות הסבות משולחות. וכן תמא בתפנית הגשמים הריעו בני אהרן הריעו באמרו על הגר הזכר אתכם. אסנס בשעת השמחה והמנוחה והיישוב מה

אומרו כיום שמחבתם וצמועדיכם ובראש חדשכם ותקעתם בחגבונות ותקעתם ולא הרעו לכם ועוד התקיעות ענין שפחה והנחה והתקיעות ואחר שהתעוררו על זה התבונן על הענין המובלג שדמו רבותינו זכרונם לברכה בסבת ראש השנה והוא אשר כל שנה שאין תוקעין לה בתחלתה מריעין לה בסופה מאי טעמא דלא איערבב שטנא' וכסה הפלגו בזה כשתסכל בענין אשר הם רמזו אליו. והוא אמרם כל שנה שאין תוקעין לה בתחלתה מריעין לה בסופה שאין תוקעין לה בתחלתה מלכיות וזכרונות ושופרות בבראש השנה שהן לעורר הלבבות ולחזור בתשובה שזהו בתחלת השנה שהוא יום ראש השנה. מריעין לה בסופה כלומר בנות פתח דשות הן בשנה שגריבים להריע פעמים עליהם דומיא דהגר הגורר. מ"ט דלא עירבב שטנא' כלומר מאחר שלא תקעו תקיעות ראש השנה בסלכיות וזכרונות ושופרות ולא עוררו הלבבות והכניעו היצרים שהן הנקראים שטן ולא חזרו בתשובה. אז העונש והעבירות באין עליהם על כל הרעות אשר עשו מאחר שלא תקעו סדר תקיעות ראש השנה. והרי לא חזרו בתשובה מאחר שלא כתעוררו הלבבות ונשתברו היגרים כייצר הוא הנקרא שטן לעולם כי הוא השטן את האדם. וצריך אורול הוא יצר הרע הוא שטן הוא מלך המות. ולפי דרך זה הוצרכו לומר דלא עירבב שטנא' כלומר שלא נכנע גבוהות יצר הרע באמרן או אינו כנע לבכס הערל שהוא יצר הרע והוא הנקרא לעולם שטן בהיותו שטן את האדם ומשגיל עליו כחות הגופניות. והוא סוד אשרו בענין איוב ויאמר אל השטן הנו בידך כלומר כל כחותיו של אדם הנשמיים פסורים הן ביד השטן שהוא יצר הרע. אמנם הכחות השכליות אינם מפירים בידו והוא סוד אשרו רק את כפשו שער כלומר כל כחות יצר השכלי אין לשטן שהוא יצר הרע רשות בהן כי המלאך שהוא יצר מסונה על כחות הכפשה השכלית והשטן שהוא יצר הרע פשוטה על הכחות הגוף החומריות. ולפי זה הדרך נשכחו אמר מאי טעמא דלא עירבב שטנא' כלומר שלא הוכנעו כחות ההרג והגוף לא חלש. וכל עת שהן בחוקתן אין האדם יכול לחזור בתשובה שלימה כי אין לכחות השכליים בהתגבר כחות הגוף וההרג. ואם כן אין חזרתו של אדם שלימה ותשובה בראש השנה אם כחות הגוף בחוקתן כילכך התרועה בזה. ולפיכך אמרו דלא איערבב שטנא' ואם תקשה עלי ותאמר והלא כבר אמרת כי התקיעות הפשוטות לשמחה ולישונת הדעת והתרועה הן לעורר הלבבות והמשכחות והנה אשרו רבותינו זכרונם לברכה כל שנה שאין תוקעין לה בתחלתה מריעין לה בסופה מ"ט דלא איערבב שטנא' והרי תלוי התעוררות ועירוב השטן בתקיעה כאשרם כל שנה שאין תוקעין מאי טעמא דלא איערבב שטנא' והרי התקיעה גורמת התעוררות לפיה הדעת ולפיכך הענין קשה. תשובתך על זה דבר ברור. דע לך כי רבותינו זכרונם לברכה לא פיתחו ולא הויתו בזה הענין על שם שאמרנו אנחנו וזהו הענין התשובה.

דע לך אחי כי סוד סדר תקיעות ותרועות שבראש השנה הם הכולל את הכל תקיעות שופר ובתקיעות שופר בכללות תקיעות ותרועות והרי התרועה בכלל התקיעה. ולפי היות סדר התקיעות שבראש השנה שהם תקיעות פשוטות ומהן תקיעות מריעות הוצרכו רבותינו זכרונם לברכה לכלל התקיעות והתרועות אשר בראש השנה בכלל תקיעות. כי התקיעות כוללות כל מנין התרועות והתקיעות ואמרנו כל שנה שאין תוקעין לה בתחלתה מריעין לה בסופה כלומר כל שנה שאין תוקעין לה סדר תקיעות אשר מהם תקיעות פשוטות ומהם תקיעות מריעות מריעין לה בסופה כלומר בנות מתחדשות עליהם וצריכים הם להריע בביתן בלתי תקיע' ולתי' הכל תרועה טוב הדעות והמכות השולחו

תקיעות מלכיות היא כוללת תקיעות ותרועות. ואמנם התרועה ששכליות בזה לומר כי זהו יום הדין ועושים ואזהרות שעברנו מכל מאמר המלך וכי יש לנו לקבל את העונש על כל עביר ועבירה שעברנו ולפיכך צריכים אנו לעורר את הלבבות בהיות הכרוז יוצא שזה הכרוז הנקרא תרועה הממונה במלכות על הדין והעונש וזוהי הדרך יתכוננו תכונות מלכיות.

תקיעות וזכרונות היא תקיעה פשוטה ואין שם תרועה כי תקיעה זו אשר בזכרונ' בזה לומר כי זהו יום זכרון לכל המעשים שאדם עושה עתידין אנו לקבל הגמול הטוב על כל טובה ומצוה שקיימנו מכל אשר ציווה הסלך לקיימו. ולפיכך הכרוז יוצא בענין התקיעה הפשוטה שזה הכרוז הנקרא קול שופר המסונה בשלכו. על הגמול ועל השכר וזהו הדרך יתכוננו תכונות מלכיות.

תקיעות שופרות היא התרועה שמשית והיא סדר היום שהוא יום מועד וסוד הדין והיה להיות תקיעה פשוטה בהיות היום יום ראש חדש יום מועד ובמועד' ובראש חדשים באמר תקיעה פשוטה. ולפיכך היה ראוי ביום זה להיות התקיעה שבו פשוטה באמר המועדים. אמנם בהיות היום הזה מיוחד לדין בין לדיקום ובין לנשעים כמו שאמרנו ונשתנה מאמר המועדים שם מועדי השמחה בשתי תקיעות ונעשית תרועה. ולפיכך הוצרך יתברך לומר יום תרועה יהיה לכם הרייחד תקיעת יום זה מאחר המועדים שאמר המועדים תקיעה פשוטה באמר ותקעתם בחגבונות וזהו יום תרועה באמר יום תרועה יהיה לכם לפיכך

חלק שני

שאנו נזכרים לפנינו לטובה. והנה תמצא התקיעה הפשוטה פסוק לשם "כאשר ילוד בקול שופר :

בחצוצרות וקול שופר הריעו זו היא תרועת שפירות כי כאשר נחב ונרות וקול שופר הריעו זו היא תרועה זו היא תקיעת סדר היום כמו שאמר בהיותו יום התעוררות ויום הדין כמו שאמר יום תרועה יהיה לכם. ומה שאמר בחצוצרות וקול שופר הריעו באמת כי זהו סדר היום. ודעותיו של העירובי פלוה באשרם ולבסכת לה שופר מאריך וחצוצר' מקדרות שמנות היום בשופר. וה' במקדש. אמנם בנבולין מקום שיש שופר אין חצוצרות מכל מקום שנות היום בשופר. ואם בן התבונן אחי בהיות חצוצרות וקול שופר סדר היום. אמנם העיקר הוא בשופר תלועה כי זו הוא שנות היום כמו שרמזנו באלו העניינים. וכאזכר לסדר לעצמותם :

סדר הזמנים שיש בהם תרועה :

ואלו הן כראוי :

תרועת ראש השנה באמצע יום תרועה יהיה לכם. תרועת יום הכיפורים של יוכל אף עלפי שאמר בויקרא' לזכר כי היא באה להזכיר את העבדים לחירות על כל בניס התעוררות גדול וחזרה גדולה בתשובה לתיקון בתרועה זו. והיא שידעו האף היו עבדים במגרים והיו עבדים לעבדי עבדים והיו שטועבדים תחת ידם ושעונים תחת יד שטועים והיו כותקים שזכור העבודה וקשה ואיך הושיעם הוא יתברך ולפיכך באה תרועת יוכל להזכיר את עבדים וקרקעות לחירות שלא יקשורפם כאשר נשנת השטיוע ולא יקשה בעיניך בשלחך אותו חפשי מעסק יוכל בשנת היובל שאמר בויקרא' דבור בארץ לכל ישיבה ושביתם איש אל אחותו ואיש אל שטפתתו תשובו. וא"כ התבונן כי תרועה הוא נזכר גדול ביום הכיפורים של יוכל לזכר הלכות ולהכניע בו התאווה ולוותר מלפניהם ולשמש עבדים ונחלות לחרות ואין בדבר מכל דבר שיהיה נזכר תרועה יותר מה כי הוא קשה על האדם לגורסה בהיותו משל לחירות עבד שהיה שטפת עבד בו או נחלה שהיה שטפת עבד כשלו. ואף עלפי שראיתי לחכמים זכרונם לברכה אומרים כי תקיעת יוכל שימא בעולם הוא

הנה כי אין סימן בעולם יותר גדול מזה. ולפי תמצא מזה זו מהגת ביום הכיפורים של יוכל בהיותו יום הדין והשטפת והתעוררות הלב. ולפיכך אני אומר כי תרועה הנזכר כי אין נזכר בעולם שיהיה נזכר יותר מה שיצר אדם הוא נזכר על זה. והתבונן מה שאמר בירמיה ותשובו ותבטו אותם לעבדים ולשפוח' כי היצר הרע נוטה אל הצדקה לעולם והוא הנזכר לקיים מצוה זו. ולפיכך הנזכר ישראל לקיים אותו בתרועה כדי לערבב השטן שהוא יצר הרע שלא יסבב בידם בקיום מצוה זו וכאדומה לי כי יש לך די בזה הרמז השועט שהתעוררו בענין תרועת יוכל. ונאמר לשאר החמישים ששבתם תרועה נוהגים אנו לתקוע תקיעה ותרועה ביום הכיפורי שכל שנה ושנה אחר הגעילה. וכן בכל ימי תעניות אשר חצוצר גוויס על כל צרה שלא תצא על הכבוד. וכן בהיות תח' נפטר דריבין להריע. ובכל אלו תעניות בציבור שנות כבודות וכולל השכחה המסולמות ברחם העניינים שרבו המלך שלמה רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שדפון וידין כי סוף דבר כל התעניות דהנזכר אתכם שכתוב בהם והרעותם בחצוצרות ונאלו ככללים בן כל הנסיעות ושינוי המקומות ומיני משחית ומיני דבר. ואלו הדברים אשר כללנו וכינוא בהם התקיעה היא עיקר התרועה שבהם כדי להתעורר הלבוש שלא יקשורפם לחור בתשובה ולהתחנן לפני יתברך. ושלא יתקן עליהם יצרם בשלח עבדים וקרקע' לחפשי. וכל אלו כללים בחצי השם שהוא סוף הדין אם עברו על דבר עשה הוא' עתיד להכרע :

סדר

ולפיכך כאשר תקעו בחדש שופר בכסא ליום חגיגו כלומר אף עלפי שאמר חדשים תקיעה ביום הזה שופר תרועה כאשר תקעו בחדש שופר וכאמר בכסא ליום חגיגו בהיות ראש השנה שתכסה ותקיעתו שטתני. ולפיכך כאשר במסכת ראש השנה שתקיעת החדש שופר השועד שתכסה בו. ולפי תמצא תקיעת שופרות שהוא סדר היום תרועה. ואם כן הרי לך סבאד פנין גדול וכבד בענין ראש השנה בהיות תפילותיו ותקיעותיו מיוסדות על השם המיוחד בהיות חגיגו דין וחגיו רחמים הוי הדין שהוא פסוק כנגד לא תעשה. והכולל את הסכיות הרחמים שהוא וזה מבין כנגד מצות עשה והכולל את זכרונות אשר הם סכיות בהם כל אחד ואחד מהם כפי מעלתו וכפי זכרתו :

מלכיות משפט. אלקים תרועה :

יה שמי שמה. זכרונות רחמים :

יהוד תקיעה. וזה זכרי רמח :

אלו הן סדרי השערכות של מלכיות בהיותם דין ושפט כמו אלקים שהוא לעולם שם המשפט ומלכיות. ולפיכך ערעין בו מהיראה מן הדין והפחד והתעוררות הלבב והחזרה בתשובה על כל לאו ולאן שעברנו מכל שמה מצות לא תעשה הנכללן בחצי השם המורה על המשפט שהוא יה שמי הכולל שמה מצות לאוין. ואמנם סדרי מערכות זכרונות בהיותם רחמים והשם כמו שם ירד שהוא לעולם שם רחמים. ולפיכך תוקעין בו להודיע כי זהו השם הגדול יושב הוא באסן לשלם שכר טוב לנדיקים על כל מצוה ומצוה שקיימו מצות עשה שהן בכללים בחצי השם המורה על הרחמי שהוא זה זכרי הכולל רמח מצות עשה. ואם כן הרי לך סבאד בציאור נכבד על היות מלכיות וחכמה בחלקים האחד בא להכריז על העולם והשמי בא לבשר על הנמל. ואמנם שופרות הן סדר היום והן בתרועה זהו יום הדין והמשפט ותייחד לוה כאשר יום תרועה יהיה לכם. ולפי זה הדרך נזכר אני לעורך על סדר שופר אשר כאשר בוודברי קדש כתו כאשר עלה אלקים בתרועה ילוד בקול שופר. ואמר חצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך. ולפי זה הדרך שלנו לעורך בדין התקיעות אשר למלכיות ואשר בזכרונות ואשר בשופרות בכללות באלו הפסוקים בסדר כנורה זה :

עלה אלקים בתרועה זו היא תרועה מלכיות שהיא על

הדין שסודו אלקים והתרועה באה להמליכו יתברך וליראה שפחדו כי זו היא מצת הדין לעולם ועל זה אמרו מלכיות כדי שתמליכוני עליכם כלומר כדי שתדע שיש מלך שושל עתיד להכרע מכל העוברים על כל לאו ולאן מהדברים שניהם שלא לעבור עליהם והנה תמצא התרועה פסוקה לאלים באמצע עלה אלקים בתרועה כי התרועה לעולם באה על הדין כמו שביארנו :

ידוד בקול שופר זו היא תקיעות זכרונות שהיא תקיעה

פשוטה באה על הרחמים שסודם יי והתקיעה באה בזכרונות כדי שיש מלך וזכר ופוקד אותנו לטוב ומעלה אותנו בזכרון הרחמי של פני המנות והטוב שאנו שקיימי לפני. וכל זה אמרו ז' זכרונות כדי שזכר זכרונות לטובה כדי שתדע שיש מלך שגניח ופוקד כל המשפטים שאתם עושים. וכאשר שקיימים מצותיו הוי הוא יתברך וזכר לטובה. ולפיכך אמרו כדי שיבא זכרונות לפני לטובה. והתבונן שד מאד זה ערעין הדק ולפי אנו תוקעין תקיעה פשוטה זכר לשמחה

סדר הומנים שיש בהן תקיעה פשוטה •

תקיעות וזכרונות שבראש השנה תקיעה פשוטה שכן תקיעות וזכרונות לטובה כאמרם ז"ל וזכרונות וזכרונות לטובה ותקיעת מועד השמחה באמרו וניזכר ומופדי' וכו' ותקיעת ראש חדשים באמרו ובראשי חדשים ותקיעת יום וכן וסוף הקהל' וכן כל זמן קבוצ ושמחה ומנוחה וימי הולדה' וכן שאר העניינים הנצטקים אחר זה' ובה נכללות לתקיעת מרבית שבתות במקומות ידועות' ומכלל הענייני' הנכבדים אשר התעוררו עליהם לכל משכיל לדעת ולהתעורר בשוד תפלת ראש השנה ותקיעתו בהיותם שיוקדות על השם המיוחד כי הוא המוכיח את כל העולם כולו בלילה ופרטיו' ואמנם כי ראיתי אנשים בקראי' חכמי' רבים לבאר סדר כוננת התקיעה' מאין דעתי סומכת על דעתם' וגם מצאתי מפרשים בענין שאמרו ז"ל לשה תוקעין ומקצין בראש השנה כשהן יושבין וחורדין ותוקעין ומקצין כשהן עומדין לערכב את השטן ופירשו בהם המפרשים מקצתן או כללן כשהן עומדין ואומרים כשהשטן נראה מאנו מתעסקים במצות אינו יכול להשטין וכמה עניינים' והאמת בזה מה שאמרנו כי התרוע' היא סוד התעורה מתרדפי' ההרגש ולחזור בתשובה ואז מאין יתפרנס השטן שהוא יצר הרע ויתעוררו ויתבטלו מחיותיו בהתעורר בח השכל והו' העיני' הנגזר אשר לשטן והש"ת ירחיקנו ממנו ויתן כח ופזר וסיוע בכח שכלנו להתגבר על השטן באמרו יגבר יי' כך השטן' והנה ביארנו כיצד על כוננת וזכרונות אשר בראש השנה נמשכין אחר השם המיוחד בשתי השחלקות שבו' ואחר שביארנו זה יש לנו לחזור לבאר לפה אנו סובבין י"ה לדין ולמשפט' ושם ר"ה לרחמי' ולמליחה' והנני מבארו בעזרת הש"ת :

שער בביאור היות י"ה דין' והיות ו"ה רחמים :

כבר הודענוך אחי בהיות שתי השפכות אשר הם נמשכות אחר השם המיוחד כולל את כל העולם כולו בכוח הפעולה ובסוד התנועה' אמנם צריכין אנו לגזורך על כל אלו העיקרים הנכבדים בהיותו' מנהיג את הכל והוא חוננה לכל' וזה העיקר הנכבד תמצאו בכלל השם המיוחד בשתי דרכים כמו שביארנו בראש השנה הזה' ואמנם צריכין אנו עוד להתעורר בכך הודענוך כי חלקי' השמחים שהם מחודשים עפרה הן והשכל' בכלל כי השכלים כולם נקראו עשירי' בהיותם כולם קדש' ואמנם כי תנועת חלקי' הנמשכי' בזה שכל השכל העשירי והיא בזה מאתו ית' ושתים אלו התנועות נמשאו מכוונות בשתי מחלקות השם המיוחד שהוא י"ה ו"ה' והנה אנו מבארים עוד ביאורם :

תנועת הדין היא הנקראת בנין •

א"ש בח גז דז י"ה •

דע לך אחי כי באלו שתי התנועות כל העולם כולו נכלל בהיותו קדמון והוא מונה לכל ומניח את הכל ואין לו מניע וולתו וכל מה שולתו מקבל כח התנועה מאתו ית' ומני השם הראשון הוא מורה תנועת החלקי' שכל העשירי מאתו ית' והתנועה הבאה מאתו ית' בין על השכל העשירי בין על שאר החלקים בלתי אפסית השכל העשירי נקראת

שני

דע לך כי תנועת כל חלקי' העולם כולו באמצעות מלאך היא כמו שאמרנו בסוד החלקי' שהן א"ש בח גז דז י"ה' הרי תמצא י"ה תכל' ביאור תנועת הדין שהיא באמצעות מלאך כי המלאך מודו אלקים בורת פשולתו הוא י"ה' וכן תמצא א"ש מלאך אחד מניע כל ט' החלקי' שהוא נכלל מכל ט' החלקי' ולפיכך נקרא שכל נכלל בהיותו נכלל מכל התנועה' ובהיות תנועת החלקים באמצעות מלאך שהוא אלקים אז התנועה הולכת נקראת סדר הדין' ובהיות החלקי' עובדים על מצותיו ית' אין כח במלאך הממונה על התנועה להעביר חטא חוטאים ולא למחול ולסלוח על ידו ונס ואלו על שגתם באמרו בתורה הנה אנכי שולח מלאך לפניך השמר מצויו ושמע בקולו וגו' אמנם אל תמרחבו כי לא יפא לפשעכם כל' אין לו רשות לשאת חטא ולסלוח כי שמי בקרבנו כלומר אין בידו יכולת להטיב ולהרע כל דברותיו ונכח שמי המפור בידו והסכנה הוא עושה כל מה שהוא עושה כי אין בידו יכולת למחול ולסלוח' ולפיכך הוא מתנהג עם החלק שמוניע נכד הדין' והמשפט' ואינו יכול לשנות דבר ממה שהוא ממונה עליו כי אינו יכול להעביר עון ופשע באמרו כי לא ישא לפשע' ולפי היות תנועת חלקי' העולם באמצעות מלאך בהיותם י"ה בדרך א"ש בח גז דז י"ה כאשר על חני השם הראשון שהוא שם הדין' ולפי זה הדרך תמצא המלאך בהיותו אמצעי בתנועה הוא מתנהג על כד הדין' והמשפט' ואינו יכול לשנות דבר ממה שהוא ממונה על דבר כך' וזוהו הוא ומקריב הכל לפני אדונו והאדון יודע מה לעשות' ולפי' אמרו כי חני השם הראשון הוא מידת הדין' להיות תנועת הדין באמצעות מלאך והמלאך אינו יכול לשנות כל' על פי המעשה ועל פי הדין' מתנהג' ולפי' כאשר צו שהוא דין' והתבונן בזה שא"ל במשכ' אבות והפקם פתוח והנבאין מחורדין תדיר והכל לפי רוב המעשה' והתבונן כסם הפליגו ז"ל בהיות הכפולות שהיא באמצעות מלאך כולו דין' ולפי' נקרא המלאך אלקים להיותו מתנהג במדת הדין באמרו א"ש עונות תשמו י"ה' התבונן במאמר ירד' א"ש ברכונו מתנהג עמו ובמדת הדין' שהוא י"ה' מיוכל לעמוד' וכן הוא אומר אשרי הנבר אשר תסמכו י"ה' התבונן אחי במאמר א"ש בהיותו ית' פועל כל הפעולות שנעולס באמצעות מלאך' וכל דבר שהמלאך מסונה עליו דין' גמור הוא' מאחר שאין המלאך יכול לשנות באמרו כי לא אוכל לעשות דבר עד בואך שם' וא"כ מכל אלו העניינים שביארנו יש לך להתבונן בהיות שם י"ה מידת הדין מאחר שהוא על ידי אמצעי' ובביאור אמרו בסוד' בענין פני ילכו והיחיותי לך' אשר לפניו רבש' א"ש למלאך אמצעי את מופרני' שיימרחם עליו כי המלאך אי אפשר לו לשנו' דבר ואין לו יכולת לשאת ואנו חוטאים תמיד' וא"כ על חטא חטא נהיה נעכשין כי הוא אין לו רשות להנהיג אותי בא' פלידי' השעשה' והתבונן בזה הענין בהיות פשולתו זה העולם השכל באמצעות מלאך הנקרא שר של עולם' ורבינו משה מייסד הענין על זה כספ' הסדע והוא ית' כותן צורה לכל גולם על ידי השכל העשירי הנק' איש והוא שר של עולם הססונם על הכונות העיניית' וגם הפילוסופי' כולם תמצאם מודים לדעתנו בזה הענייני' ונודך אנו לעוררך על העניינים האלו כיצד דע לך כי השכל העשירי הוא מסונה על הגלגל להנהיגו ככח הנשפע עליו מאתו ית' חו' השעלה העשירי' היא הנקרא א"ש בהיות אותה השעלה קרוב לשכל האדם הנקרא אנוש יותר מכל הפעולות שאר השכלים כי היא תחלת פעולת שכלים הנכבדים משעה לשעלה גבוי' אצל בהיותו קרוב לשכל הנכבדים' כאשרם חכמינו וזכרונם לברכה אין הנבואה שורה אלא על חכם גבור כלומר מתעבר בשכל על כחות ההרגש' וכן נאמר בגור פסם כעו' ולפיכך

ביאור הנועת הרחמים וה'

ולפיכך תמצא גבריאל קרוב למחזה הפסד כאשר והוא
 גבריאל אשר ראיתי בחזון בתחלה שועף ביעף ואף על כי
 שאין וכו' כנראה אלא מחזה השכל אמנם היסוד שיש לך לסמוך
 עליו להיותך יודע כי הפילוסופים מוסכמים בדעתו בענין
 השכל העשירי היותו ממונה על הכחות האישיות וקוראין אותו
 שכל הפועל וזו של עולם וכן קוראין אותו השכל העשירי ואם
 השכל העשירי הוא עדות על חני השם שהוא זה בדרך אט
 בח גז דו יח' הלא תראה זה חיות אט בח גז דו וכל
 אחד ואח' סאן מעידין עלוה השכל העשירי בהיות אט תשעה
 ועשירי וכן בח עשרה וכן גז עשרה וכן דו עשרה עד
 העולם לחיותם זה ואם כן בנות השכל העשירי הוא זה
 ואם התבונן היות השכל בקראשירי והוא שפיר על היותו דין
 בהיות חיותו זה והוא השם הממונה על התנועה האישית ואתה
 יודע היות את זה תמונה מכל העשירי וכן תדע לך
 האמת כי בכח תנועות השכל הפועל השפע שופע על הנביאים
 להפלות למעלה הקדש אמנם כי זהו הכר הנקרא בפי חכמי
 התלמוד שרו של עולם וכדאמר אמואל בספכת חולין בענין
 משיני בעלי חיים דכשר פניא בפרא מאי דכתי יחי כבוד יי
 לעולם ישמח יי פסוק זה שר העולם אמרו בשעה
 שאמר הכתוב למיכה בלינות כאלו דשאים קל וחומר עכשיו
 וכן פיר כל אחד ואחד יבא למינו פתח שרו של עולם ואמר
 יחי כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו ומה הענין הנכבד יש לך
 להתבונן במעמדו כי שר העולם אומר פסוק זה על המינים
 האישיים בהיות זה השם ממונה על תנועות הגלגלים ובכחות
 העליונים שמהם השפע נשפע אל הכחות התחתונים והתבונן
 בהיות שר העולם אומר זה על חלקי המציאות ובענין יותר משאר
 כל המפעלות וזה בהיותו ממונה על כל לא הדברים ובפירו' הוצר
 לאומרו וכבר הסכימו אחרוני הפילוסופים לדעת א בהיותם
 שונים השכלים הנפרדים במפעלותם וגלגלי התנועה במעלותם
 ואשר כי מספר הכדורים העקיפים תשעה גלגל ערבות העקיף
 ככל וגלגל הכוכבים העשירי וגלגל שבעה כוכבי לכת הרי ט'
 והשכל העשירי שהוא שכל הפועל הממונה על הנוצות כח השכל
 אל הפועל ומכל אלו העניינים אשר ביארנו יש לך לדעת
 ולהתבונן כי השכל העשירי כפרד הוא מן הגלגלים שהוא מנוע
 אותם ולפיכך נקרא עשירי קדש כל מובדל מן התשעה וזכר
 וסופרם מהם כי לשון קדש מורה על ההבדל והפרד ואם כן
 התבונן בהיות העשירי מנוע את התשעה ונבדל מהם בדרך
 אט ומכל אלו העניינים אשר עוררנו עליהם יש לך להתבונן
 בהיותם זה שהוא שם הדין בכלל בתנועות השכל העשירי
 ולפי' כאשר כי שמי בקרבנו וזהו זה שהוא נקרא שם כמו שפירשנו
 בענין זה שמי לעולם ואם התבונן כי שמי בקרבנו מורה על
 חני השם המיוחד הנקרא שם שהוא זה בכלל בתנועות השכל
 העשירי וזכר זה השם הוא מנוע על כוונת לקיים וכחו
 הוא שם זה והתבונן אמרו כי שמי בקרבנו שמי ולא זכרי כי השם
 שהוא זה זה הוא זכר כמו שפירשנו באשר זה שמי לעולם
 זה זכרי לדור דור ולפיכך היות השם שהוא זה בכלל בתנועות
 השכל העשירי כבוד אט בח גז דו יח' שכלם מעידין עשירי
 וחיותם זה כאשר על זה השכל העשירי כי שמי בקרבנו ואל
 תרחיק מבנגד סוית זה לעולם נקרא שם כי שמי זהו חיותו של
 השכל העשירי ולפיכך נקראת תנועתו מדת הדין משאר שכל
 בו כי לא יאפשר שפירשין לו רשות למהלך חטאו ולהעביר אשמו
 והוא שתהנה על קי הדין והמפטל ולפי זה הדרך אנו אומרים כי
 השם שהוא זה לעולם מדת הדין ואנו פוכין אותו למלכות
 ולמנוח לא תפסח כמו שפירשנו ואחר שהתעוררו על זה
 השם יש לנו לחזור ולהתעורר על חני השם הנשאר
 שהוא זה כי כבוד הוא מורה על הרחמי והנני
 נכנס כבוד ביאורו שהוא מורה
 על הרחמים :

כבר הודפסו חמי על היות תנועת החלקים כבוד זה והשכל
 העשירי הוא המניע ותנועתו כולו מדת הדין שאין
 זיוו רשות לסלוח אמנם תנועת זה שהוא סוד תנועתו
 יתבדק מתחלת ושופעת על השכל העשירי ועל השאר נקראת
 תנועת הרחמים בדרך זה א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' ויש לך
 להתבונן אחי בהיות תנועת א' חיות זה כי זהו סוד חני
 השם המיוחד האחרון ויש לך לדעת כי א' סוד תנועת היחיד
 על י' חלקי המציאות ואפילו השכל העשירי בכלל המתנועעים
 כי א' תמצאה מניע כל עשרה חלקים העשירי שהוא פוטי
 בתנועת אט תמצאהו כלל בתנועת א' בהיות היחיד שאין
 בלעדיו יחיד מניע כל עשרה חלקי המציאות אשר בהם
 הכללים מלאך וגלגל ועולם ההיות וההפסד והרי הוא יתבדק
 מניע כל הכללים וכל המעלות לבניו שותף ולפי' בכללות בלתי
 זה בהיות א' מניע את את עשרה ואחר שביארנו את
 זה דע כי תנועת א' שהיא תנועות יית' בלתי זה נקראת
 רחמים בהיות המניע והתנועה המלאך המושל על הכל הוא מלאך
 מושל וסולח ובידו להעביר חטא ואשם כאומרו לאדני אלוקינו
 הרחמים והסליחות וכבר דע כי אדני סוד הוכר ולעולם
 הוא בא על הוכר שהוא זה ולא על השם שהוא זה כי אדני
 אנו קורין השם המיוחד כולו בהיות זה מלאך ולפיכך חזני
 לעולם כבוד הוכר שאינו מסור ביד וזליות' והסוד המבואר
 כשהשם יח' תקראו כפשוטו ובהיות זה כלל בו נקראו
 אדני והרי לך מובאר בהיות אדני בא על הוכר שהוא זה הלא
 תראה ראשיתו ובלתי ח' סוד חיותו זה שהוא אדני שפירשנו
 כמו שאמרנו ולפיכך תמצא רחמים תלויין כבוד זה שפירשנו
 תנועתו בלתי אשכני והוא ית' סתם על כוונתו כמו האב
 המרחם על בניו כי שאחר שהוא לבד מלך ואינו ממונה מחמת
 יד אחר הרי הסליחות והרחמים לבניו והרשות לבניו ית' להעביר
 חטא ואשם כאמרנו כש' ענין שפירשנו וחסדא' אמנם הרי תנועה זה
 כולה רחמים וסליחות בהיות תנועת זה סליחות' מה שאין כן
 בתנועת יח' שהיא באמצעות מלאך ואין מלאך יכול לשנות דבר
 אמנם הוא שתהנה על קי הדין כפי השעשע ולפיכך מתנהג עם
 החוטא' כפי חטאם כעבד שביה רבו להיות ממונה על כך וכך
 ואמר לו כח לאמר ולא מפני כח לתי' עד בא אשר לו המפשט
 כאמרנו י' מתיא אסוריו' דבר אחר מעיד זה שהיא סוד התנועה
 הבאה סליחות בלתי אשכני' דבר אחר מעיד זה שהיא סוד התנועה
 כי הרי גם שאר האמצעים בכלל התנועה בהיות א' נבדל מן י'
 מניע את כולה והרי בעשרה כללים כל החנינים הנקראת
 עשירי ושגב יי לבדו ויכל אלו הדרכים אשר התעוררו
 עליהם לכל משביל לדעת ולהתבונן כי תחלת כל הקיום
 והתנועות סליחות ית' הן בלתי ואחר תנועתו נמשכין כל שאר
 הנמשכים ואין צדקת קיום בלתי שביאורו ית' וקיומו שהוא העולם
 לקיימם אמנם היות ית' מועיל בפעולות בעולם כל ידו אשכני
 בהיותו נותן כח תנועה בלתי הממוש' להניע ומניע וזהו הנבדל
 שרו של עולם ובאמצעות זה בשר כוונת' היות האישיות
 ונותן כח בכל כורה ובורה בכל גולם אמנם כל התנועות אלו
 ית' מניעות בדרך השתלשול' סבה אחרת' עד אשר יגיע בסבה
 הראשונה וזכר בדור וידוע הוא כי כל כחות רעילים כלליו
 ופרמיו סקבלים כח וזורה סליחות' והוא פועל בהם באמצעות
 מלאך או כח נקרא מלאך ובהיות כל הסבות מניעות עדו ית' תרצא
 לפעמים שמדג כל האמצעות ושכנה אותה השפלה לית' על
 היות תחלת שני אותה מאתו ית' ואף על פי שפועלה ית' אשכני
 נקראת על שמו על היותו ית' סבת מציאת איתו פעולה וזעזי
 שהיא נפעלת עי' אשכני אין לך פועל' הנמשכות שלא יכנו אותה
 בסבה ראשונה ופעמים הרבה תמצא בנביאים שביניהם כל
 האמצעים ומכנין הפעולה לו ית' ומשתכן הענין בדרך אפי'
 לסתילך

להשליך משל אברהם כולל מאמנת אדר הראשון ויבחר כולל
מאמנת אברהם ויעקב כולל מאמנת יבחר וכן עלוה הדרכ
ולפשיס מדלג באלו האמצעים מעיקרובד אדם ואומר
שיעקב כולל מאד הראשון ובאמת בן הוא כי ראשית מין האדם
אשר ממנו נמשכו השאר הוא אדם הראשון באמת וכפי
זה הדרכ תסבא יחזקאל אומר כנבואתו בן אדם בית ישראל
כן אדם תחיהה בן אדם קח לך עץ אחד וכן כל נבואתו
וזה הוא להיותו מדלג כל האמצעים אשר מאדם ועד יחזקאל
וכן כל אנשי העולם בקראים אדם אדם להכלל דמה וירא
י כי רבה רעת האדם וכן כל הנבאים אחר הראשון בקראים
בשמו ובפי השםל הזה אשר השפתי לך ישלך להתבונן מה
שתסבא כנבאים בהיותם לפשיס מדלגים כל האמצעים שבין
המכה הראשונה ובין המסובב ואומר כי הוא יתברך פועל אותו
הדבר ואעפ שאו על ידי אמצעים באשר ויפתח י את פי
האזן לא שהוא פתח פי האזן ונעשה כנבא ודברי אפס
בהיותו יתברך כותב ככל הנבאים כולם ומשטיף כח אחר
כח עד שנתן כוחו כח על ידי המסונה בנתינת הכחות בקראת
אותו הפעולה על שמו יתברך ואף על פי שנעשית על דבר
אפס כי האמצעי אינו יכול לשנות דבר כי אם לתת כח לכל
טבע ועבד כשהוא ובהיות ענין זה בשינוי הטבע הוברך
האמצעי לקבל רשות ממנו ולפיכך בקרא שינוי זה על שם
דבר להודיע שאין כח באמצעים לשנות דבר כי אם בשאמר
יתברך ולפיכך נתכנה הפעולה על שמו יתברך בהיות
המסורה הכח מקבל רשות שבו ולפיכך בקרא שינוי זה
על שם הרב להודיע שאין כח באמצעים לשנות דבר כי אם
בשאמר יתברך ולפיכך נתכנה הפעולה על שמו יתברך בהיות
המסורה זה הכח מקבל רשות ממנו ובסו כן ויאמר י לדג לא
שהוא י דיבר לדג ונעשה כנבא אפס בהיות מעשה זה הדג
שעשה ובלעו לכונה ידוע ופלטו על ידי כוונה ודושה כי זהו
ענין שינוי הטבע בדג להיותו עושה מעשה מכיון בכוונה ידוע
נתכנה אותו הפעולה לו ית' ואף על פי שנעשית באמצעות
מסונה ובהיות אותו המסונה אינו יכול לשנות דבר כי אם לתת
נורה וכח לכל דבר ודבר בסם שהוא הוברך לקבל רשות
סרכו יתברך ולפי שידעו שאין דבר זה יכול להעשות כא בשאמר
האזן ית' נתכנה פעולות הדג לו ית' באשרו בכליעה וימן
י דג גדול לבלוש וכאשרו בקראתו ויאמר י לדג ויקא
את יוכה בהיותו הפעולות קרובות בשינוי הטבע נתכנה למכה
הראשונה והוא ית' יכול לשנות אפס על היות זה האמצעי
המסונה על זה בלתי יכול לשנות דבר אף על פי שהפעולה
הוא נעשית באמצעותו אין הפעולה בקראת על שמו כיון שאינו
מסונה על שינוי הכחות כי ששלתו לקיים הטבעים כל טבע
ועבד בכוחו אשר הוא דומם בכח הדומם ואשר הוא נוסח בכח
הנשימה ואשר הוא מתנועע בכח התנועה ואשר הוא מדבר
בכח הדיבור על כחות כאלו האמצעי מסונה אפס אינו
מסונה לשנות טבע הדומם לדבר ולכח אחר כי אם כח
הנורה שבתורה לאותו הטבע ולפי היות שינוי הטבע כרבו
המסבא הכל שאין וברשותו בקראת הפעולה על שמו ומאלו
עניינים אשר עוררנוך עליהם ישלך להקיש על שאר העניינים
הדומים לאלו ואפס יש לנו לעוררך על העניינים אשר
תורתנו כולה נאמכת בהם והוא בהיות כל הכחות הנמשאים
במשכים מאתו יתברך לפשיס מדלג כל האמצעים ומכנה
אותם הפעולות לו יתברך בהיותו ראשית לכל הפעולות
והוא הנותן כח לכל הפועל לפעולה ועד הגדול
ססיע לדברינו הוא אומרו יי בא הדבר בהיותו המסבא
הראשון לכל הכחות ולכל המסות נסך מאתו יתברך
ולפיכך אומר ותהי אשה לבן אדום כאשר דבר יי ולא יעלה
על דעתך שהוא יתברך דבר עם לבן ובתואל אותו הענין ונפא
נביאים אפס בהיותם סתעוררים לענין כוח אשר ביה הוא

יתברך העירם לענין זה על ידי הכחות האמצעים המסובים
לעורר זה החפץ ולהיות קיום הכל בו הניח כל ספור האמצעים
וכנה אותם הפעולה לו יתברך בהיותו כח כל הכחות וממנו יקבלו
כח לעורר את הסתעוררים ולפי היות הענין זה מהד אחד
קשה בעיני לבן ובתואל לשלוח את דקה שהלך כשהימים אחרו
תשב הנערה אתו ימים או עשר ימים ואחר היו חפסים בדבר
אשרו ייבא הדבר כלומר הוא יתברך העירנו לענין זה על ידי
הכח המסונה על החפץ כי ענין קשה הוא בעינינו והוא שבסו
הענין כאשר דבר יי כלומר כאשר כתעוררנו בכח הסתעוררים
המקבלים כח הסתעוררות מיד ויפיכך ראוי לך להתעורר
סו העניינים אשר עוררנוך קשה על שאר העניינים הדומים
לאלו ועוד ישי לך לעוררך על שאר עניינים בא בתורה
מדלג ספור האמצעים ומכנה אותם הפעולה לו יתברך בהיות
הפעולה יקרה או פעולה קשה לענין באשרו בענין יוסף לא אתם
שלחתם אותי הנה ובאשרו כי לשחיה שלחני אלקים לפניכם
וענין זה דריך אתה לדעתו לא שהוא ית' אומר ליוסף אחי משלח
אותך שליח להחיות בית אביך ביוסף לא נביא היה להיות שליח
מאת השם אפס בהיותו בענין כבד במאד מאד שהקרה
סיבב על ידי יוסף פליטת בית אביו אשר כי לשחיה שלחני אלקים
לפניכם כלומר לשחיה הומין והקרה אותי אלקים לפניכם כדי
שלא תמותו ברעב ובהיות כל המסות באות מאתו יתברך סנה
אחר סנה כנה סנה לו יתברך ואשר כי לשחיה שלחני מאחר
שהוא יתברך סבב היות פליטת בית יעקב על ידי יוסף והיותו
מחיותם על ידי ואל יעלה בדעתך דבר אחר ובדרך זה ישלך
להתבונן כי שחיה בהשך סנה אחר סנה ובמיושלח דברו
ויסמם כלומר הוא יתברך כותב כח המסונים על הכח בהיות כל
כח וכח פועל למי שהוא בהיות כח החסו מתוך השלג והכפור
וזהו אשרו ישלח דברו ויסמם וכדמיון זה כל הנמשכים לזה וכן
אשרו אחי ביויתי למקדשי כלומר בהיות כח החסו מתוך כח
האמצעים המקבלים כח מהסביבה הראשונה אשר באמר בה
אחי ביויתי וכן בענין אליהו אחי ביויתי שם אשה אלמנה לכלכל
כלומר פרנסתך הושתני על ידיה לא שהוא כוח אל האלמנה לבי
פרנסי לאלהיו אפס כל הפעול' שיש בהן כוונה לפי
השעה באשר בהן ציוי כולל כח הסתעוררות וכן כל הדומים לאלו
וכן דריך אחי לעוררך עוד על ענין דריך אתה לדעתו שהוא
דושה הפך הכוונה בענין שמיני בגרא כאשר כדאמר דוד
הניח לו יקלל ביי אשר לו קלל דוד וענין זה כדאמר כל ראשון
הוא דושה הפך הכוונה כי ידענו באמת את רשות מסורה בידו
לעוב ולרע באמר הנה נתתי לפניך את החיים ואת הטוב את
הסות וגו' והוא יסוד תורתנו בהיותה שיוסד על היות טעשה
האדם מסור בידו ובכחיתו לעשות טעשה הרע שאם אין בו מה
תועלת בסג' עשה כך או לא תעשה כך מאחר שההכרה
מלמעלה ואם כן אינו דין להיות סכריחין למעשה הרע ולהיות
סכריחין עליו והוא הדיון למעשה הטוב שלא היה ראוי העושה
מעשה הטוב לגמול מאחר שלמעלה סכריחין אותו לעשותו וכל
זה ידענו כי אינו כן אפס רשות האדם מסורה בידו
סכלתי שיכריחוהו למעשה לטוב ולטוב באמר ובחרת בחיים
כי הבחירה תלויה באדם לטוב ולטוב ולפיכך בקרא שאלם
קטני ממנו פינה ומשכיתו ומסונקשת מלחמה וממנו יבא כל
כונש אפס בלתי ספק כי בהיות האדם נוצר בפשיס הפוע
יסבא פיוע מלמעלה אפס לא הכרחה כא סיוע ועל זה
אמר בא לטהר ססייעין לו בא לטהר פיתחין לו ודוקא
בא לטהר הוא דמסייעין לו הא לא בא לטהר אין פס סיוע
והעיקר גדול וכבד ובה הדרכ תסבא בכל התורה
נביאים וכתובים בהיותו סתפוללס לענין יתברך שסייע אותנו
למעשה הטוב באמרו הדריכוני באפתך כלומר סיייעי לקיים
סנתיך ותודיעני הדרכ ואני אלך בעצמי לא שהיה הוא יתברך
סכריחין אותו ללכת והוא אשרו הודיעני אונח חיים כלומר

מיינען למעשה הטוב בבואי לרדף אחריו. והוליעני הדרכ
באשר תודיעני אורח חיים בודעה ולא הכרחה. וכן לב טהור
בא לי אלוקים כלומר לבי שהוא טהור מיינעני להכריחו. וכן
אשר תמך אשורי במשגלותיך. כלומר מיינעני בהיותי שאמר
מעלות מנותיך ושטח בהם ומחבב אותם. וסוף פסוק זה טובה
כל כעטו פעמי כלומר שלא יוכלו מעשי להתמוטט מאותו הדרכ
שאני בוחר בו. הרב כבשני מעיני ומחטאתי טהרני. כלומר
מיינעני להטהר. והוא לשון משש בא לטהר מיינעני אותו כדרך
ומחטאתי טהרני. ובני לך להתבונן בוד כל המקומות שאמרנו
שתמצא בהם שמשע משפטם שהם כופה ומכריח זה אינו כן
גיהא אינו כופה אלא הכל תלוי בנחיות האדם. ואם
עבר בדרכ חיים מיינעני אותו מלמעלה אמנם אין סכריחין.
הוא מאשר קומה יי קדמה כפי הכריעהו כלומר באשר בוחר
בדרכי תורתך ויכרי קוצה להתנגד עלי ולהטות אותי מיינעני
בתפסוט כפי מנגשת יצר הרע ותהיה פולטת על תענוגיו יצר
הרע ותתקפה פה הרעויותיו. והוא לשון פליטה מלפון כבולעו כך
בולעו. ומה שאמר מרשע חררך כלומר יסבך הרע שהוא העורר
לעופף חרנך להטות כאשר זל הוא יצר הרע והוא מלאך המות.
ולפיכך נקרא יצר הרע בהיותו העורר המטות כאשר זל יורד
ומטותיו מלה ומקטרג מול רשות ונטול כשמה. ואם תבונן
בענין זה תבונן לו יהוה שמשפיעה מרשע חררך. ומכל אלו
הענייני אשר ביארנו יש לך להבין בהיות רשות כל אדם מבורה
בדוד ובהיותו בודד במעשה הטוב בלתי ספק מיינעני אותו.
אפשר בהיות האדם נטות למעשה הרע מכל פנים טובים פתחו
ולא מיינעני וכל שכן סכריחין. אפשר פותחין ופאשרם זל הא
למלא פותחין לו ולא אשר מיינעני אותו. והתבונן זה הענין
שהפירגני עליו מאמר זל בא לטהר מיינעני ובא לטמ' פותחין
בי על כל פנים אין מיינעני למעשה הרע. והוא סוד גר. חסד
מטה כלפי חסד להיותי ית' מיינעני למעשה הטוב ולא למעשה
הרע. ואחר שהתעוררנו על הענין הנכבד הזה בהיות רשות
האדם פסורה בידו נחזור לענין שהיינו בו והוא הענין שנעבור
בכבודו כל זה והוא ענין שפיען גרל כמו שאמר כי יי אשר לו
לקלל את דוד. וענינו זה וזה כדקוה בהיות ששעי עדולי ישראל
דוד רואה חוקק קללתו אומר בדעתו אולי נתחייבתי לפמי' והוא
שם זה שליח לקלל אותי ולהעניש אותי לא להיות דוד אומר
מלמעלה אתה שטעת ששעי לקלל את דוד כי אם כדרך
השתלשלות הפסדות. ועל ידי הוונה כדרך זה כאלו מלמעלה
הפריחוהו מה לו לדוד להעניש אותו כאשר לשלמה ואשבע לו
בני לאמר. ואמר ועשית כחכמתך ולא תוריד סיבתו בשלום
שאלו. אמנם בהתנגד דוד ויכיל ידע שלא אמרו לו מלמעלה
ואשלו על ידי שלחיות וכוונה ולפי שעה לא הכריחוהו לומר.
אמנם ידע כי מרוע לבנו עשה כדכיתו כשאר העושים הטוב
והרע. ורבינו משה מיינעני וזכינו לכרחה כולל ענין זה שם
אשר העניינים שאמר כפן ביווי או שלחיות. ולפי דעתי
אינו ראוי למה שאמרו בו ונאשר בהיות דבר זה כאשר בנחיות
ששעי בן גרל לעשות הרע הונדך דוד לכוות את בנו שאלו
מלמעלה הכריחוהו מה לו לדוד להעניש אותו כיון שאמנם היה
ובכרחה עשם והרי אנו רחמנא פסריה. אמנם הענין
כמו שאמרנו בהיות הדבר בנחיותו. ומכל אלו העניינים
אשר עוררנו עליהם יש לך להקיש בכל מה שתמצא בתורה בכל
סוקם אשר אתה מונח פעולות רבות מיוחסת לו. והאמת מה
שביארנו בהיות כל הנחיות נשפער' מאתו ובו יספוקו כל השאלות
לפעמים מדלגים האמצעים ומסבין הפעולות ומיחסין אותו ליו
יתברך להיות כל הנחיות מקבלים פעולה מאתו יתברך כדרך
השתלשלות הפסדות. ואחר שהתעוררנו על כל זה יש לנו
לחזור בכונה שהיינו בו והוא להודיע כי הוא ית' בותן בכל
המניע' להתנועע כי מאתו ית' מתחיל התנועה לכל הנמצאים
בדרך זה א' בט גרל דוד. ולפיכך נקראת

תנועת ר' תנועת רחמים כיון שהוא יתבר' מושל בתנועת הוא
מלך רחמן מרחם על ברייתו כאשרו כי אל רחום יי' אלוקיך.
ואמר כי עמך הסליחה. וכאמר ל' אדני אלוקינו רחמים
והסליחות. והתבונן אחי בדינה גדולה כי תנועת א' בסוד
הנקרא אדני על כל כנים א' שהוא מניע את כל חלקי העולם
בכל הוא מכולל ולא תוכל להכנס בגדר אחד זה המניע עם
המתנועעים כמו שלא תוכל להכליל את א' ולשום בחקוטו
אות אחת כוללה את שתיהן כמו שתמצא בתנועת החלקים שהן
א' כי גם המניע שהוא השכל העשירי גדר אחד כולל אותו עם
מה שהוא מניע בדרך י' שהוא כוללת גם זה המניע העשירי
בכל מה שהוא מניע אף על פי שהוא פרימי מכל תשעה החלקי'
גדר אחד כולל את כולן והוא י' עדות כי גם זה העשירי פחות
הוא כאותו שהוא מניע וטושי עליו שיוכל לשנותו. ולפיכך
תמצא תנועת השכל העשירי א' משתנית ונעשית בורה אחת
עם המתנועעים. והוא הסוד להיות כל הנמצאים חלתי ית'
אפשרים לקבל שינוי כי חלקי הנמצאים שהן א' ומתנועעים
כולן יבולין הן להשתנות מבורתו לבורה אחרת. אמנם סוד
התחלת התנועה מאתו ית' לא תמצא אפשריות להתעבר עם
החלקי' ולהיותם כנכסין בגדר אחד כי תנוע' א' שהיא תחלת
כל התנועות שנעולם ואין בכל העולם ראשית תנועה כי אם
תנועה זו ולא כל ראשית תנועה אחרת. מאחר שהיא התנועה
התחלתית מאתו יתברך תמצא זה המניע אחד ככלל מכל
המתנועעים ואינו כופל עממן בגדר א' כמו שאיך יכול להכניס
שתי איתיות א' בגדרת אחד כמו שתמצא תנועת א' אינה
בתנועת א' כי תנועת א' היא תנועת העבד וכשהעבד מניע
בתנוע' א' הרי העבד מקבל תנועה בדרך י' וככנס בדרך אחד
עם השתנועעים ואין בהם אפשריים להכנס בדרך אחד י'
להכנס בגדר אחד עם שאר הנמצאים כמו שהוא ית' מושל על
העבד ויכול לשנותו ולהכניסו בגדר א' עם שאר כל הנמצאי'.
ואם כן התבונן אחי מכל אלו העניינים שאמרנו בהיות תנועת
העבד לחלקים בסוד אט בח גר דוד יה חיותם תנועת
העבד לחלקי יה והוה מדת הדין הנמור בהיות העבד מתנהג
על קו השפ' ואין יכול לשנות וזא אמרו כי על כל מעשה האק'
יבא בשפט זל כל ככלל אם טוב אם רע בהיות זה הממונה
על התנועה נקרא אלוקים כמו שבארנו בסוד ית' ובגדר תקיעת
ראש השנה. ולפיכך זה השר שתנהג בשפט על טוב ועל רע
ומדקדק אפילו בחוט השערה. ולפיכך כאשר יעל כל מעשה
אלוקים בהיות זה אין בידו רשות לשנות. ולפיכך מתנהג בדין
זה העבד שהוא לפני טכד נקרא מלך אכל שאר מה שניניע
כאמר: מלך יושב כסא דין בהיותו ממונה על הדין ולפיכך
נקרא אלוקים. ואם כן הדין מבורך בהיותו לשולט שם ית'
דין גמור משפט שחלט. ולפיכך תמצא שסמוך הוא אכל
מלכות שהוא הדין כמו שאמרנו למעלה ובאשר עליו האק'
בתנועה כי התרועה ענין התעוררות והיורה מן העלה הם י'
לאדלים. אמנם תנועתו יתברך לכל הנמצאים וה' והוה דרך הרחמים
משש בהיותו ית' מתנהג עם עבדיו לכנים משדות הדין ומטה
כלפי חסד וכולי האי. ואולי יוכלו להתקיים כמה מהם שפלים
ונבזים ונקלים אכלו יתברך. לפיכך הוא יתברך מרחם מאחר
שהוא מלך רחמן מושל וכולל נושא עון ועובר על כשע כאשרו
בכל התורה כולה להל' אלוקינו הרחמים והסליחות כי הוא
המוחל והסולח והמרחם על כל עבדיו. ואם חוטאים עבדי
חטאים. ואם עושים טעם הטוב מוכיר להם הדין ומעדיף
ולא יחסר. והוא מושל בכל ויכול לשלוח מה שאין העבד יכול
לעשות כן. ואם כן הדין לך מבורך בהיותו לשולט שם
וה' חסד ורחמים ולפיכך תמצא שסמוך הוא אכלו וכדונות שהם
רחמים. והוה מה שאנו אומרים א' מלך יושב על כסא רחמי'.
שתנהג בחסידות מוחל עוונות עמו מעביר ראשון ראשון מרבה
סילח

סחלה לחטאים ולחלה לפושעים עושה נדחה עם כל בשר ורוח לא כרעתם תגסלו. התבונן הענין הזה היאך כוונתו אל כל הענין על תנועת א"י שסודו א"ל בענין אב גר הו זח ט"ב שהוא יא אותיו תוסף על אות אחת עשרה שהיא סוד מספר האותיות שהם יא תפסא א"ל. והו סוד גדול כדרך כל חסד לכ' לדעו. והו אסרוהו כל אלה יפסא אל. התבונן ותפסא הנהגות וה' בסוד אל הולך על יא יא לעולם. ואם תתבונן תגלי ותשכיל בהיותך יודע הרסו באמרם ו' כי זהו סוד וה' ופירושו לא פחות ולא יותר. ולפיכך הוצרכו לומר אל סלך וישב על כסא הרחמים שמם. וסבל אלו הענייני' בולם אשר עוררנו עליהם ישלך להתבונן הענין בענין בהיות השם הסיחוד ית' סובל כל העולם ושיחלקותיו שכן ית' וה' מוריס סוד הדין והרחמים. והנני מעידך עליו שתעורר תמיד בכל מקום שתבאדי אומר ית' מדת הדין. וה' מדת הרחמים. והנני נכנס בביאור שאר העניינים בעזרת שדי:

שער בביאור מהות קרי' וביאור מהות מקרה'

דע לך אחי ישמרוהו האל כי ראיתי בענין המקרים כמה מיני תבוכות. ולפיכך התעוררתי על אותם שאמרו כי מקרה שם ההפך שמש בלי כוונה וכוונתו בעצם הבכא מעין ישיתוהו ושם מחלט לענין ישיתוהו וזה אינו כן כי רב הסק' בין קרי' למקרה כי שמש יוסף כי העלין בינות. והנני נכנס בסוד ביאור אלו העניינים כפיורשו הישר וסדרו הנכון דע לך אחי כי המקרים הנאמרים שני מינים האחד נקרא קרי' והו סוד הענין שמש והוא המורה ענין סילוק ההשגחה ולשון הפקר והיות הדבר' באין כוונה וולתי דבר מקרה פכח קרי' בלתי דעה וכוונה ולא סוד ענין סבל כדדי השגחה וענין. ועל קרי' זה באמר בתורה ואם תלכו עמי קרי' כלומר אם תכפרו בהשגחתי ותאמרו כי כל הטיבות הנאות או הרעות הנאות עליכם דרך קרי' הם באים בלתי בד ההשגחה ולא בד כוונת גמול ועונש או אשלך אני השגחתי שכל וכל והיו הפקר גמול לשה שיתווה מענק קרי'. והו אמרו והלכתי אני עמכם בקרי' שהוא סילוק השגחתי מכל וכל. ולפיכך אמר אחריהו והכתי אתכם גם אני שבע עלונ'. כלומר בהיותך הפקר לשם שנתהוה מחשתי קרי' או יבואו הסכ' עליכם בדרך קרי' בתנועת שבע כוכבי לכת והמולות הנחלק' אותם אליהם והו אמרו שבע על חטאותיכם. וכבר ביארנו למעלה כי שבע כוכבי לכת הם כחות ידועות לטוב ולרע. וכשהוא ית' שמש אין שבעה כוכבי לכת כח להרע כי הוא מונ' לכל החסדים גוי'. ואשכנח בהיות ית' וזה להקדם סילוק השגחתי ואז נעשים הפקר והו לשון קרי' כלומר הסתלקות ההשגחה מכל וכל. אמנם המקרה אינו בעצם הקרי' שנקרא דבר מתהוה באשכנחות דבר אחר וכוונה יש לו בהיות הגורם מקרה בעצם ובהיות התנועה מקרה במתנועע. ולפי זה הדרך באמר מקרה האדם ומקרה ההנהגה מקרה אחד לדיוק ולרשע. וענין זה כך פירוט תנועת גוף האדם בהרגשותיו אחר המאכל והטעם ותנועה ותעורה היא תנועת גוף הבהשי למאכל ולמסקה. אמנם מקרה זה כוונה היא כי כוונת הבהשה בשם היא מתנועע' לאכול הרי מקרה כל התנועה כולה ככוונתם אכל האכילה וכמו כן מקרה גורת חומר הבהמה ומקרה גורת חומר האדם. כי גורת חומר האדם והבהמה בגורת חומר מקרים הם בעצם וההפרש שבין האדם והבהמה בגורת חומר בי מקרה גורת בעצם של שניהם. אמנם ההפרש שביניהם הוא בגורת השכל שהאדם נבדל מן הבהמה בגורתו. ולפי שכן רה הפורה בעצם ההרגשות באמר כי יש מקרה אחד לאדם למה שה' והמקרה על כל פנים על ידי כוונה

מכונן הוא שפועל כוונת מקרה הגורם בעצם ומקרה המורט כוונה מכונן הוא וכמו כן מקרה אחד לדיוק ולרשע. ושלך לדעת כי הוא מקרה האדם ומקרה ההנהגה כי מקרה בדיוק ומקרה הרשע אחד הוא בהיות הגורם חלה כל ההנהגה בהרבה העוררות וכמו כן פירוד הרבה הים דיות לשיניהם מקרה אחד. אמנם ההפרש שביניהם הוא השכל שלו מאיר במאור הכללי. והרשע שכלו חסור עבור כבהשת ונתעבר עם החומר מיד הוא נשחט ונפסד בפירוד ההרבהות. וכל לשון מקרה שפועל אינו סילוק השגחה כא כוונה מכונן. וכל מקרה בחי' ר' נפסל ש' מקרה בק' מ' כלומר מל' י' ופועל ועל ידי כוונה ובענין זה באמר כי הנהגה י' אלך ל' לפני. הרי המקרה הוא שפועל ית' וכוונה עליה. וכן אולי יקרה י' לקראתי הרי מקרה זה כוונה מכונן. אמנם קרי' הוא ענין שם העצם לסילוק ההשגחה. ולפנים באמר מקרה קרוב לזה הקרי'. אמנם הרי הוא ענין שם העצם לסילוק ההשגחות מן המקרה כקרי'. והנהגות הדברים הנה בהיות רואה העין הפתלמפין משימין מלשון הפקר וסילוק השגחתי ודין. ומכונן בדכונ' אחרת לא להיות מקרה דבר שתגלגל ומסתרכ על ידי אמנעי באמר כי למחיה שלחני י' לפניכם כלומר למחיה בקרני אלקים לפניכם וכן כל דבר שנתלה על ידי דבר אחר. אמנם תפסא בפלשטים ידענו כי ידו נעשה בנו ואם אין מקרה הוא היה לנו ודומה מה כי מקרה הוא עצם הקרי' ואינו כן כי פלשטים אף על פי שהיו חוששין שהוא ית' ית' נעשה כעצם אלו היו חוששים שיש אלה וולתו זה היחזקושי גדולה באמר מקרה מאמר שהוא לא נעשה קרי' גמול הים. אמנם מאמר שהיה להם אלהות והיו פושעים וולתו ית' אמרו מקרה הוא היה לנו כלום אף על פי שלא נעשו אולי שאר הכחו' ושאר אלהות היכונו מכס ואלא שיתו היתה ואל' יעלה בדעתך דבר אחר בענין זה. ואין להקשות כמו כן מענין כי אמר מקרה הוא לו בענין דוד כלומר אולי שוט' לו דבר שאינו יכול לבוא ואל' יעלה בדעתך דבר אחר. ובדרך זה יש לך להתבונן בכל מקום שתפסא הלשונות בכל תורתנו כולה. כי תדע לך באמת כי ההפקר הוא קרי' וכל דבר שנתלה בדרך אחר מקרה אינו קורא כי כמו שהגורת בתלית בחומר או התנוע' בתלית בתנוע' כל אלו מקרה אינו קורא בהם ואף על פי כן כוונה הם. ואמר שכן יכול אני לומר מקרה כי קרי' לבד הוא דבר סילוק ההשגחה. אמנם בקרה הוא דבר הנעשה ככוונה על כל פנים. וראיתי שמדקדקים בלשון תמעה על הרב הגדול רבינו משה בן פייסון זכר קדו' לברכ' באשר בכתב המורה בענין יוסף ועל העניינים שהקריים מקרה גמול באמר כי שלחני אלקים לפניכם ועל המישים עליו לא ידענו להבדיל בין קרי' למקרה כי החכם זכרנו לזכרה כל דבריו מכוננים. אמנם השעיינים בספרו חששו כי מקרה אין לו דין אחר וולתי ענין סילוק השגחה וה' אינו כן כי המקרה כוונה אינו קורא בו. ומה שאמר ושלחני אלקים לפניכם הוא מדקדק שהוא ית' ית' הקרהו לפניכם ובכב פחיתו בעבורו ועל ידי יפה אומר כי אין זה מענין הפקר כי אם לענין וסון או הקרה אותי אלקים לפניכם והבהמה אשר תביאם בזה הביאור הוא להיות מרחיק כי שליחות הבאמר ביוסף שהוא סמוך לאלקים אין כל כבואם לומר שהוא ית' שולח אותו במלאכותו להחיות אותם הקרה לפניכם את יוסף. וענין שלחני אלקים לפניכם מענין כי הקרה י' אלך ל' לפני וכוונה עליה. ולפי זה הדרך אין ספק על הרב הגדול רבינו משה בן פייסון וק' כי כל דבריו ישרים. אמנם אותם שלא יבינו מהו מקרה ומהו קרי' קשה עליהם מאמר רבינו משה בן פייסון וק' שאמר שהן חוששין כי מקרה לשון הפקר הוא ואינו כן. כי קרי' לשון הפקר. אמנם מקרה דבר שתהווה פכח אחר וכוונה. עליונה כחו שתפסא מקרה התנועה בגלגל. והו מקרה תנועה על ידי

שער בביאור מהות קרי' וביאור מהות מקרה'

מקרה'

דע לך אחי ישמרוהו האל כי ראיתי בענין המקרים כמה מיני תבוכות. ולפיכך התעוררתי על אותם שאמרו כי מקרה שם ההפך שמש בלי כוונה וכוונתו בעצם הבכא מעין ישיתוהו ושם מחלט לענין ישיתוהו וזה אינו כן כי רב הסק' בין קרי' למקרה כי שמש יוסף כי העלין בינות. והנני נכנס בסוד ביאור אלו העניינים כפיורשו הישר וסדרו הנכון דע לך אחי כי המקרים הנאמרים שני מינים האחד נקרא קרי' והו סוד הענין שמש והוא המורה ענין סילוק ההשגחה ולשון הפקר והיות הדבר' באין כוונה וולתי דבר מקרה פכח קרי' בלתי דעה וכוונה ולא סוד ענין סבל כדדי השגחה וענין. ועל קרי' זה באמר בתורה ואם תלכו עמי קרי' כלומר אם תכפרו בהשגחתי ותאמרו כי כל הטיבות הנאות או הרעות הנאות עליכם דרך קרי' הם באים בלתי בד ההשגחה ולא בד כוונת גמול ועונש או אשלך אני השגחתי שכל וכל והיו הפקר גמול לשה שיתווה מענק קרי'. והו אמרו והלכתי אני עמכם בקרי' שהוא סילוק השגחתי מכל וכל. ולפיכך אמר אחריהו והכתי אתכם גם אני שבע עלונ'. כלומר בהיותך הפקר לשם שנתהוה מחשתי קרי' או יבואו הסכ' עליכם בדרך קרי' בתנועת שבע כוכבי לכת והמולות הנחלק' אותם אליהם והו אמרו שבע על חטאותיכם. וכבר ביארנו למעלה כי שבע כוכבי לכת הם כחות ידועות לטוב ולרע. וכשהוא ית' שמש אין שבעה כוכבי לכת כח להרע כי הוא מונ' לכל החסדים גוי'. ואשכנח בהיות ית' וזה להקדם סילוק השגחתי ואז נעשים הפקר והו לשון קרי' כלומר הסתלקות ההשגחה מכל וכל. אמנם המקרה אינו בעצם הקרי' שנקרא דבר מתהוה באשכנחות דבר אחר וכוונה יש לו בהיות הגורם מקרה בעצם ובהיות התנועה מקרה במתנועע. ולפי זה הדרך באמר מקרה האדם ומקרה ההנהגה מקרה אחד לדיוק ולרשע. וענין זה כך פירוט תנועת גוף האדם בהרגשותיו אחר המאכל והטעם ותנועה ותעורה היא תנועת גוף הבהשי למאכל ולמסקה. אמנם מקרה זה כוונה היא כי כוונת הבהשה בשם היא מתנועע' לאכול הרי מקרה כל התנועה כולה ככוונתם אכל האכילה וכמו כן מקרה גורת חומר הבהמה ומקרה גורת חומר האדם. כי גורת חומר האדם והבהמה בגורת חומר מקרים הם בעצם וההפרש שבין האדם והבהמה בגורת חומר בי מקרה גורת בעצם של שניהם. אמנם ההפרש שביניהם הוא בגורת השכל שהאדם נבדל מן הבהמה בגורתו. ולפי שכן רה הפורה בעצם ההרגשות באמר כי יש מקרה אחד לאדם למה שה' והמקרה על כל פנים על ידי כוונה

ספירות ישראל **אב גר הו זח ט'** שמוס מ'ה' וזה סוד עשר ספירות הנכל' בשפירות בליטה שהוא יסוד כל איתו ואין בכלל כלל התשעה כי הוא חונה לתשעה ולעשרה אשנס סמל' מ'ה' נתהוו התשעה והעשרה כלומר סמל'הו יתברך נתהווה כל תכונת העולם כולו הנכללות בסוד עשר ספירות : ואשנס אינן יתברך בכללם כיהוא הסובל את כולם וחונה לכולם הוא' ולא העניין ורמז עשר ספירות בליטה כלומר בלי מהותיות' שהוא אין דבר כלל איתו' אשנס מציאות עשר ספירות בליטה יכול אתה לפרש עשר ספירות בלי מהות כלומר אחר שלא היה להם מהות נהוו' וכל זה סמל'הו קדשות יתברך' ועוד יש לך לדעת כי לשון בליטה מלשון כלום' כלומר דבר מוגלגל ונקשר עלי יקשר וכולם נמתג ורסן עדין לכולם שכל קשרי הספירות בליטה על ידי קשר ומגלגל נהוו והם בלומים על ידי כולם' ותדע לך כי עשר ספירות בליטה מחודשים וכמו שהן מחודשים כך הם אשניים להיותם בליטה וכלם נרכנו יתברך אלו ירכה לכלותם כאשר השמים כעשן במלחו והארץ כנגד תכלה' וכאמרו המה יאבדו ואתה תעמוד וכולם כנגד יכלו' הרי לך בליטה מלשון בליטה ששחית בלי' וכמו שהם מחודשים בליטה הם נרכנו יתברך' והתבונן העניינים שביארנו בענין בליטה ומהותם' ואשנס ענין גדול וכנגד הוא בהיות בליטה מלשון עדין לכולם' כלומר כל תכני עשר ספירות בליטה וכל הנמנאים מתג המחודשים הם נושאים ואינם יכולים לעשות דבר שלא נרכנו כמו שהמתג והרסן סמל'הו הנהמה ונולשין אותה לחפץ הדוכב והסוס לעולם טיילה לרובכ' והדוכב שושל על הסוס' וכבר אמרו וכרונס לברכה במכת חגיגה רובכ שמים בעורך ואסרו עליו הפשט כמה סודי סודות ונהנו במנהגם הישר' ואשנס בענין סולו לרובכ בערבות דע כי ערבות הוא גלגל תשיעי' נבזה מכל הגלגלים ומניעם בתנועה תמידית' וענין רובכ בערבות כלומר הוא שושל על הגלגל המניע את כל הגלגלים ומניעם בתנועה תמידית ואין להם תנועה בלתי רכנו כיון שהוא רובכ' עליהן כלומר שושל עליהן וכח להניע פעם לימין פעם לשמאל כי בלויין הן מלפניו יתברך כלומר רכנו עבודתו עליהם בלתי שיוכלו להתנועע כל נרכנו וזהו עשר ספירות בליטה מלשון בליטה כי הם הספירות העשירי' שהיא ספירת השכלים הנכסדים בלומים הם לפניו ואינו יכולין לעשות דבר כל' נכסותו' ולפיכך נאמר עשר ספירות בליטה להיות כל הנכסאים שנעולם בלומים לפניו יתברך' כלומר מתג' ורסן על פיהם שלא יוכלו להתנועע לבאן ולבאן בלתי רשותו יתברך בדרך הוא' ואחר שהתעוררנו על זה הענין נריכים אנו להודיעך כי כיד הוא סוד סולו לרובכ בערבות בהיותו יתברך בולם כל התנועות וכל בדריהם בחפנו ולעולם בליטה היא מיוחדת בפה' כלומר אין להם רשות לפתוח פה מדעתם ולעשות דבר לאבסאמרו נרכנו יתברך ועל פיו יחנו ועל פיו יענו כי הן יכהם רשות לעשות דבר מדעתם כי בלומים הם עלידי הדוכב הכולם אותם' והתבונן אסרו סולו לרובכ בערבות דע כי ערבות הוא גלגל תשיעי' המסבכ כל שמונה גלגלי' וגלגל תשיעי' הוא יתברך דוכב עליו בענין זה :

אב גר הו זח ט' ט'

י' ד' ה' ו' א' ה' א' ש' י'

הרי לך סוד אסרו סולו לרובכ בערבות נהיות גלגל תשיעי' וחלקיו כולם שמונה נכסדים תחת י' ד' ה' ו' א' ה' א' ש' י' שהוא כולל ט' והוא י' ונריך אני לעורך אסרו סולו לרובכ בערבות בליטה שמוסדע אשנס ג'ה' שמוסדע תכונת

מניע והרי כוונת המניע ע' טניע' ואלס כן חרי מקרה התנועה סתהויות ככוונת המניע וזהו ענין מקרה כלומר וסון על ידי דבר אחר וככוונה שבו' ובאמת כיהפילוסופים משתמשים בלשונם בכוונת קרי והסעתיקם את ספירותם משישין מקרה במקום קרי' ודעת אריסטוטלס והנכסאים לומר אחריו כי כל מה שחמת גלגל הדיח אין בו השגחה עליונה והעניינים התלויין בעולם השפל קרי גמור בלתי כוונה שכוונ' ואינו רוצה להאריך בעניינים נפיקים זה כי במקום אחר נבטל טענותיו ונהרום את יסודותיו' אשנס כוונתו הנה להודיע ההפרש שבין קרי למקרה' ואשנס כי לפעמים אנו משתמשים בלשון מקרה במקום קרי' ואשנס יש לנו לעורך על עיקר גדול בהיות שתלמוד משתמש על ידי קרי הדיח קרי בחלום' וכ' שרואה קרי וכן כולם והיה להם לומר מקרה' אשנס הם וכרונס לברכה עמדו הדבר לשון נכונה ואסרו לשון קרי כלומר קרי הנאלץ להם שלא מחמת הודע שכוון כמו ההפך שאין בו השגחה כי לשון קרי שאין האדם מתכוין בו שאלו הוא מתכוין ולהיבוא הרי הוא שוביח ודע לבעלה וחי' מיתה כאמרו ג'ה' טים הילדים בכחל' אשנס אסרו בלשון קרי להיותו נא שלא מחמת מתכוין ולא' אסרו מקרה כי מקרה כיונה יש בו' ואסרן התבונן כמה הבדל יש בין קרי למקרה בענין זה וסדוע' ישמשו בלשון קרי ולא נשתמשו בלשון מקרה' וכן התבונן אסרו אשר לא יסיה טהור מקרה לילה ולא אחר מקרה לילה' אלס מקרה לילה בלשון קרי ממש ולפעמים נשתמש בלשון מקרה מלשון קרי' וכל ששכיל יראה וידע הכוונה אשר לו היתה כוונתו' ואשנס אנוה רכנו להעלו' רכנו סוד קרי וסוד מקרה כדי שידעו הסכילים ההבדל שבין הם ולא יכשלו בעניינים דק'הן ועסקם ויוצרינו ישמרו' ואחר אשר התעוררנו על זה יש לנו לחזור על שאר העניינים הנמשכים אחר ביאור האלפא ג'ה'א בסדרן :

שער ביסוד החלקים על דרך י' ד' ה' ו' א' ה' א' :

כבר הודענוך אחי בהיות כל בנין העולם מיוחדים על השם המיוחד' ונריך אתה לדעת כי כד כל תשעה החלקים המתנועעים סבב השכל העשירי מיוחדים על השם המיוחד וזהו איתותיו קובע מקום בפל המקומות לא להיותו יתברך בכללם כי מהותו לא יכנס בגדר עש' דבר מכל הנכסאים' אשנס כי הששית אשתת מהותו גורמת מציאות כל הנכסאים ולא להיות מהותו בכלל' ולפיכך נריך אני לעורך בליטה אתיות שהן סוד ט' גלגלים שיוסדו פאשתת מהותו יתברך : **אב גר הו זח ט' שמוסד י' ד' ה' ו' א' ה' א' :**

תדע לך אחי כי אלו הארבע אתיות שם המיוחד אשר סהותו שמוסד מ'ה' קיום כל גלגלי התנועה לא שיהיה יתברך באשתת מהותו בכלל עשהן כי הוא יתברך חונה להם' ומה נעים ממ'ר כפל ספיריניה עשר ספירות בליטה שמוסד עשר ספירות בליטה כלומר בלי מהותו המסתבאר לפי המראות ללפי תכלית אמתת בסוד י' ד' ה' ו' א' ה' א' שמוסד מ'ה' ונאלו אשר עשר ספירות בלי י' ד' ה' ו' א' ה' א' שמוסד מ'ה' ה' להיות כל הספירות סתהויות מלשנת מ'ה' ואין מ'ה' בכלל' ואשנס נריך אני לעורך על ענין עשר ספירות כי כד הן עשר ספירות בליטה בסדר תכונות האיתיות נריך זה שאשני' כנסם נביחורו :

אב גר הו זח ט'

אלו הן עשר ספירות בליטה ששם קח לך האות העשירי שהיא כוללת עשר ספירות ישארו בידך השם שמוסד מ'ה' כשהשיר אית' י' ד' ב' א' עשר אתיות שמוסד עשר

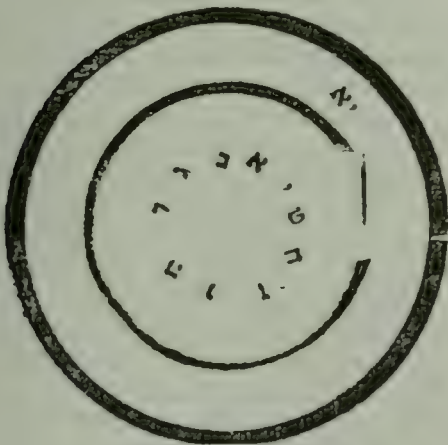
הנופת' וגלגלים מבח העשירית היא נשכת מאסתת שם
 א' בדרך זה אטבח גזרו י'ה' הלא תראה אט אחד
 הוכב על הגלגל תשיעיהו ערכות בסוד י'ה' שהו חותם
 אט ובאשתי י'ה' הוא הקרא שם באמרו י'ה' שמי לעולם
 זה זכרי לדור דורו' ואסכן התבונן בכינה גדולה מוד
 אמרו סולו לרובכ בערכות בדרך אט ב'ה' שמו בדרך אט
 בח גזרו י'ה' הרי אט סוד הרוכב י'ה' סוד השם אט
 בראשית הפערכת ו'ה' נסופה' ואסכן התבונן אמרו סולו
 לרובכ בערכות ב'ה' שמו' ותפסן זה עדות ברורה על כל
 מה שביארנו בכלל אלו העניינים' ואסכסכי תנועה זו מסרה
 לשכל העשירי בסוד השם הקרא י'ה' שהוא חותם התבונ' זו והו
 אמרו הנה אנכי שולח מלאך לפניך' וכן השמר מפניו וכו'
 אמנם אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם ואמר כי שמי בקרבן'
 והתבונן כי שמיית בדרך הוא י'ה' בהיות השכל העשירי מסונה
 סתחת י'ה' רכעל תנועת אט בסוד שמו שהוא י'ה' וענין
 כי שמי בקרבן כענין בעצמו לרובכ בערכות ב'ה' שמו כי אט
 רוכב על גלגל ערכות בסוד י'ה' שמו' וכן תנועת השכל
 העשירי אט בח גזרו י'ה' והובי שמי בקרבן כלומר
 תנועת שם י'ה' ספרתיה ביד השכל העשירי להניע'
 אמנם כרשתי שאינו יכול לשנות דבר מאמרי והו כי לא ישא
 לפשעכם כלומר אין הרשית בידו כי עבד הוא לא דניו ולא מלך'
 ולפיכך אמר אל תמר בו אל תמירני כי בראיתך אותו רוכב
 בערכות כי שמי הוא שם י'ה' בקרבן וחותמי הוא נושא כי אין
 הסמלה שלו' ואסכן הרי הסמלה חזרת לבעליה והוא
 מושל על השכל העשירי ונותן בו כח להניע כאשר כי שמי
 בקרבן כלומר באסתת השפעתו בו שהוא מניע לכל השאר
 ומשפיע אסכן התבונן מוד אמרו סולו לרובכ בערכות ב'ה'
 שמו' כי סוד אט בח גזרו י'ה' הלא תראה רוכב
 בסוד אט ובש' י'ה' ואסכן הרי לך פינה גדולה וחוקה
 מוארת בכל מה שביארנו למעלה' ואסכן הרי עשר ספירות
 בלימה בלושין מלפניו ומשל על כולם בסוד אט י'ה' וגם השכל
 העשירי והשכלים כולם הנקראים עשירי כולם כלושי' הן לפניו
 ואינם יכולים לעשות דבר מדעתם ושרשותם כי מתנו ורסנו
 נפיהם באמרו כי שמי בקרבן כלומר סתחת י'ה' הוא פעולה
 ועבד הוא לפניו וכלום' שאין בידו יכולת לשנות לשאר שכלים
 סתחתיו' והוא י'ה' כי לא ישא לפשעכם הפוך קרי שכל עמך'
 כלומר גם הספירה העשירית שהיא המושלת על כל תשעה
 הספירות שפלה היא לפני האדון כאשר הספירות וכלל בלימה
 הוא וכלמה כי עשר ספירות בלמות הן והרי גם העשירית בלימ'
 וכל זה עדות ברורה באמרו כי שמי בקרבן' ואמנם יש לך
 להתבונן אמרו תולה ארץ על בלימה למה אחר ארץ ולא אחר
 שמים' תדע לך כי כן הוא כי עשר ספירות בלימה בלתי העולם
 הוא השכל הנקרא ארץ הם' כי אנו מוכינים עשר ספירות מגלגל
 הירח ושפלה בסוד אט ואילו הן גלגל ירח גלגל כוכב
 גלגל גונה גלגל חמה גלגל שאדים גלגל דק גלגל
 שבתאי גלגל המולות גלגל ערכות' השכל העשירי
 הרי עשר ספירות בלימה ואין בכלום עולם השכל הנקרא ארץ'
 ולפיכך אמר תולה ארץ על בלימה' כי הארץ שאינה בדרך
 זה בכלל עשר ספירות תלויה ולעשר ספירות בלימה שהיא מגלגל
 הירח עד השכל העשירי באי א' עשר ספירות הארץ נשכת
 וסבב הגלגלים והשכל העשירי סתקייפת במאמר האדון המושל
 על כולם' ותדע לך כי הארץ בלימה זה העולם השכל הבלימה
 חזקה בו יותר מן השאר שאמר שהיא תנועת השכל' והגלגלים'
 וכלמה שמושיב' להתרחק בלושין בלימה' לשכלים נמנא
 בלימה אחת והיא היותם בלושין סתחת י'ה' כולם' והובי וברנו
 יתבונן ויתעלה המושל על כל מה שנכלל בלימה והגלגלים י'
 להם שתי בלימה אחת תחת המסמלות והיא ממשלת האדון
 יתבונן וי'ה' בלימה אחת' והבלימה השנית היא נשכת

ממשלת השכל' אשר הם עמונים מתח' י'ה' האדון להניע את
 הגלגלים והוא בלימה שנית' והרי שתי בלימות הגלגלים
 מאמר מהם מתנועעים באמצעו' השכלים הנפרדים והפזלים
 על תנועתם במאמר האדון' ואסכן הרי גלגלים שתי בלימו'
 בלימת האדון ובלימת עבד האדון המסונה על תנועתם שאין
 לגלגלים תנועה מעצמן אלא יניעום השכלים ואין להם
 תנועה בלתי מכינת הסום לחפזו' ואסכן הרי הן בלושין
 מתחת יד' המנהיגים המניעים אותם ברכון ובחפץ וכמו
 שהוכח מניע הסום לחפזו בהיותו בלום' כן השכלים
 מניעים את הגלגלים לחפץ האדון בהיותם בלושין לפניהם
 במאמר האדון' והארץ יש לה שלש בלימה בלימה ראשונה
 ממשלת האדון המושל בכל' בלימה שנית ממשלת השכלים
 המניעים את הגלגלים' בלימה שלישית ממשלת הגלגלים
 המקיימים בתנועת' אישיה העולם השכל הנקרא ארץ' והו
 תולה ארץ על בלימה כי הארץ נמשכ' אחר תנועת הגלגלים
 ובתנועתם היא מקיימת במאמר האדון הכולל את הכל'
 ותמצא כי הארץ וכל בארץה נמשכים אחר תנועת הגלגלים
 הנכנים כראו בארץ ועת הומיר הגיע קול התור נשמע בארצנו
 כי אין לאיש אשר בכדור הארץ קיום ותנוע' בלתי תנועת
 הגלגלים ובזאתיהם כמו שכבר ביארנו למעלה בביאור גדול
 ובכבד' כי בהיות מהלך השמש לנד דרום הרי החורף והקור
 בארץ' ובזהיות מהלך לנד צפון הרי הקיץ והחום בארץ' ואחר
 קיץ וחורף ישמכו בארץ הארץ ורע וקציר וחריש פני הארצה'
 וכן בתנועה הלכנה וכן בתנועת שאר הכוכבים והמולות'
 ואסכן הרי הארץ בלימה סתחת' הגלגלים הבלושין ומתחת יד'
 המניעים אותם וחפץ האדון הכולל את כולם המניע
 אותם' ואסכן לפי תנועת הגלגלים יתקיימו פסטי
 השפלים וכל מול וחול בלדתו ובסבבו יעורר בשם הדבר כי זה
 המול מסונה עליו' ואסכן הרי תנועת השפלים וקייסם והוכחם
 סתהים באמצעות הגלגלים בהויה ובהפסד והכל במאמר
 האדון ובנשותו' ואסכן הרי יש בארץ שלש בלימות'
 ולפיכך התבונן אמרו תולה ארץ על בלימה שהם למעלה הימנה
 והיא תלויה בהם במאמר האדון המושל על כולם' ומניע אותם
 וכולם אותם ומושל עליהם וכולם מתהים מאסתת ספירות בלימ'
 וכולם בלושין' אמנם הכלל הכולל כל הספירות שנכללם
 בעשר ספירות בלימה הוא אש רוח מים ארץ מ'עלה
 ומ'טה מזרח מערב צפון ודרום' ובאלו עשר ספירות
 בלימה נכללים כל הנמצאים כולם וולתו ית' עולם האדון' ועולם
 העליון ועולם התיכון ועולם התחתון כל אחד מהם לפי הרכון
 למינה' בדרקות היסודות ארבעובין וכן כל הנמצאים כולם
 וולתו ית' בלושין הן באלו עשר הספירות ומושל עליהם שכולם
 אותם' ולפי זה בדרך תוכל להתבונן אמרו תולה ארץ על בלימה
 בהיות הארץ תכלית כל הבלימות בהיותה גוף דומם בלושין
 אותם ואינה בולמת מניעים אותם ואינה מניע' מושלים עליה
 ואינה מושלת כי למטה מכל המבולות היא' ולפיכך באמר
 תולה ארץ על בלימה בהיותה למטה מכל הבלימות ופיה בלום
 וסתום לעולם' ומה שאמר תולה ארץ על בלימה הוא הדין
 לשמים אמנם בהיות הארץ למטה מכל כתבית' ליה הסתימה
 והבלימה' וכשתכין הבלימה תמצא עולה מן הארץ עד
 השכלים הנפרדים שהם בלושין לפני הכולל את הכל' ואסכן
 תקשה והלא הארץ מושלת על הנשמים בהיותם בלושין מן
 הארץ באמרו כי בארץ תבוא נשמה' תדע לך שאין הארץ
 יכולה להנחם נשמים בלתי הרוח הנושבת וחום המאחז ומים
 המרטיבים וכח אלו השלשה נשמים מתהים בארץ כי הארץ כלי
 קבול הוא וכולם נשואים עליה' ולפי' תלויה בכלימה על כל פנים
 ולמטה מ' ספירות בלימה שהן הגלגלים והשכלים היא עומדת
 ואסכן הרי לך ענין זה מבוא באמרו תולה ארץ על בלימה בלימות
 הארץ תלויה בכיפת הגלגלים שהן כוללים בתנועת השכלים

כרובו יתברך ששיתן אותם מן העשבים לא אהבתי כל
שכן מהטובים : בהיות חורבן בית דוד וישראל פני תבוא
ואותיותיו לא יאבדו וישראל עוד נביא : ואלו הדברים הכריחוני
לגלות דבר שהיה נסתר וכוונתי לשמור ורחשתי ליבא בצי
והוא כחמדו יעורני להפיק פוקה ולהרים מכשול : ואיך
ואמר פולו פולו פנו דרך וכוונתי להפיק נדות בטובות
האפלים : ואחר שהתעוררנו על אלו העניינים יש לנו
לחזור ולהכנס בחקירת שאר העניינים בזה :

שער בב אור קיום כל טבע על יסוד כו :

דע לך אחי כי כל טבע שבצולס סומד הוא על יסוד
א אשר מאמתתו יתקיים כי יסוד הראשון
סחודם מאין ועל יסוד הראשון הוטבעו
כל הטבעים : ותדע לך באת כי הגלגל הוא הסובב לקיים
כל טבע וטבע בהיותו : ואחר התנועה תמנא כל הטבעים
כמשכן כי בהיותו כל גלגל סובב מקיים כל אחד מהטבעים
בחותמו : ומה שתבטך לדעתו הענין הזה גלגל סובב
כי הגלגל סובב תמיד ובסביבת הגלגל תשלוש תכונות כל טבע
שתמנאם בכל גלגל סובב תמנאם מקיים מאמתת השם
השנייה שהיא ידו כשתכלול השם המורה על כנין הגלגל
עם הגלגל וכשתכלול השם המורה על הסיבוב עם הסובב תמנא
כל הטבעים כולם שתקיימום בחימו של מלך ותבדק ותעלה
שמו וזכרו : ואין טבע מכל הטבעים כיבול מהיותו מתהווה
מאמתת שם הויה ובלתי שם הויה אין לשם טבע קיום
ושכיאות ואי אפשר לו להמנא : וכדיליהוזה הענין
הנכבד מנין על המסבילים נריכים אלו להכנס בחקירת
העניינים כךךך הראוי בעזרת שדי :

דע לך כי קיום הגלגל בתנועה בדרך זה שאני מצייר
התבונן אחי ותראה אלו האותיות החקוקות בגלגל
ותמנא התנועה שהיא דונן בתחילת הגלגל ובתכליתו : והלא
תראה אחי כי כל גלגל סובב ומתקיים בתנועה אשר היא
בשפת מאתו יתברך : והתבונן אחי ותראה כי האותיות הגלגל
הן המכריחות לבנות הניתנות תנועת טבע בדרך זה שאני נכנס
בכאור ובהקדמתי יכיל להספיק לך כיאור בדעתו להודיעך
כיבד אלו האותיות הן כיות הגלגל : התבונן לגלגל ותמנא בו
עשרה חלקים וכל עוד שאינו מתנועע אינו נקרא גלגל והכל
בחותם לא בדרך זה אב גד הו זח טי יא סודם
גלגל : והתבונן בהיות אותיות הגלגל כן סוד גלגל מנין בהיות
התנועה דבקה בגלגל והיא חן לגלגל כי יא תמנא הוה
לטבע הגלגל ושם הגלגל גלגל בטבע ומכריח אותו להיותו
לגלגל ומתנועע כי בלתי א' אין שם תנועה ואין שם
גלגל

שם פירות בלימה בהיות הארץ תלויה ואחר שביארו אלו
העניינים כחאר למה שהיו בניאורו והוא סוד מה הכולל
אב גד הו זח ט כסוד השם באותיותיו יוד הא ואו
הא שסוד מה : ולפי זה הדרך התבונן כי עשר ספירות
בספירות מאמתת מהותו יתברך : אמנם אין מהותו בכלל
הספירות : והוא עשר ספירות בלימה כלומר בלתי מהותו
יתברך כמו שתוכל לכלול עשר ספירות בסוד לא בלא אב
גד הו זח ט שהם סוד מה : ואם כן הרי עשר
ספירות בלימה כשתבונן תמנא פיושו אב גד הו זח
ט : ואחר שביארו אלו העניינים יש לנו לבדק לחזור
ולתמנא פסוק אחד בא בתורה כולל כולו והוא מאמר ועתה
ישראל מרה ידוך אלךך שאל מעשך כי אם ליראה
ודנותיו וכרונם לבדכך בראותם עובם הענין הנכלל במאמר
זה הוכרחו למר וכי דבר קטן אמר משה : למה הדבר דומה
לאדם ששאלין ממנו כל קטן ואין לו דומה בעיניו כגדול
גדול ויסל דומה בעיניו כקטן : ואם תבונן כמה הפליגו
הענין והיתברך לך האמת בהיותם מפלימים כל התעלומות
ומסתירים כל הנסתרות : תדע לך כי בסוד מה
ידוך כל העולם כולו תלוי בדרך זה שאני נכנס בניאורו
בסוד השם ובאותיותיו כיסוד מה איתיות שם כו : יוד הא
ואו הא יוד והסוד מה ידוך לא פחות ולא יותר
אותיות השם : וכמו כן השמות הנקראות בהם אותיות השם
שכל העולם כולו תלוי בהן בדרך זה שאני נכנס בניאורו :

אב גד הו זח ט מה

אט בח גז דו ה' יה

אי בט גח דז הו וה

היך כל העולם כולו נכלל בסוד איה איה בטי
דחט : וזה הוזה טהוא איה : והוא סוד תכונות
הספירות וחותם הכדורים הנמשכים מאמתת מה ידוך
והוא סוד חותם יוד הסובל את הקשרים כולם : ואמנם
פנו התעוררנו בהיות מה ידוך כנסו בפסוק שנברכת
כהנים שסודו יברך י ושמך : התבונן ותמנא
בראשית השלוח כו : ובתכלית מה : ומאמר שהתעוררנו
על אלו המאמר יש לנו לחאר ולהתעורר על שאר העניינים
הנגלים מדרך החקירה : אמנם כי כל אלו העניינים אשר
עוררנוך עליהם להודיעך כי כוונת כל העולם כולו הולכת
על סדר שמו השנייה יתברך ויתעלה כיוך הוא : וכל זה
להודיעך כי אין לעולם כד קיום ותקומה בלתי השם השנייה
יתברך וכי הוא יתברך כדו סובל את העולם ומניעו
תנועת הקיום : ודברים אלו לא יסו להיות נעלמים כי הוא
יתברך כמו סוד הסתם באמר זה שמי לעולם לעלם הוא :
ובניאור אלו במסכת קידושין על זה השם שהוא בן ארבע
אותיות : רבא סבר למדעיה בפירק' אל ההא סבא זה
שמי לעלם : כלומר ראוי הוא להעלמו ולא נתן להדרש
בספר : ומה הד היה ראוי לפחותים כסודו ונכנס
ונקלם שלא לגלות סוד פתרי תורה מאמר שהסתרנום חכמי
התלמוד אותם שלא היו ענייני החכמה נמליס להם בדרך
הסקרה ואם הם הפליטום מה היה הראוי לכיבא כנו :
אמנם רעיוני הבהילוני והעניינים הניקוני להכניס עניני
נתון כבש האל לבאר העניינים שלא ראיתי אדם שכל אותם
שקדמוני ביאר אותם : ואם ביאתי לא בארתי כי אם ברמז לא
בכאור : אבל סמכתי על מאמר עת לעשות ליי משום
דהסודותיך בראותי השנינו קתם נויס מן הקו השנה
ויסודות תרתינו ויסודותיה והניינים והנעלות שביוסודותיה :

גלגל ואם כן הרי הגלגל קרא גלגל להיות תנועת הגלגל ששופת כוונתיו הגלגל לעולם בתנועה בדרך זה שגורנוך עליו כי בלתי תנועת א' אין לחלקים שהן יקום אשנס בהיות החלקים דבקים בתנועה בדרך זה אב גר הו זה טי יא שאלו הן החלקים והתנועה תפא הגלגל מתחיל להתגלגל ונקרא גלגל ומה הדרך כוכל לדעת כי קיום עברה חלקי הגלגל בתנועה שאיננה למציאות גלגל בלתי יא קח ראשית הגלגל ותכליתו וברכסו עס והתמא גלגל כולל אפנס קודם לכן לא תוכל להגיע לאשתת מציאות גלגל ואחר שפארנו בהיות הגלגל דבק בתנועה בדרך אב גר הו זה טי יא שזה סוד גלגל אפתי אשר תפא אופיות גלגל סנהיות גורת גלגל אשר כירכו למעלה אב גר הו זה טי בתוך הגלגל יא תחלת התנועה כיוה סוד קיום הגלגל בתנועה יסלנו לחור ולהדיעך כינד קיום התנועה כיוה בדרך זה יא א' בט גר דו הו הלא תראה קיום התנועה שהיא א' אשרבה הגלגל מתקיים תפא תנועת א' כמשכת עד אשר הגיעה לחותם שסודו זה כיוה השם הנעלם המובל את כל התנועות כולם ומה הדרך תפא שהתנועה פשכת אחריו יתברך ואם כן הרי לך מואר שאלו העניינים שפארנו בהיות קיום הגלגל בתנועה בדרך אב גר הו זה טי יא וקום התנועה בו יתברך בדרך א' בט גר דו הו ואם כן הרי לך מואר בהיות קיום כל הדברים כיוה יתברך והשם השייך יתברך ויתעלה נותן בח בגלגל להתנועה ומשים כל התנועות הגלגליות טעניות להיות כל גלגל סובב שתגלגל ושתקיים טענעו ככח השם השייך בדרך זה :

גלגל י' טבע סובב ו' טבע :

התבונן אחי ותראה כל גלגל סובב כי שם ילוד יתברך ששים תנועתו טענית בהיות שם המורה כיוה החלקים שהוא י' טעל עם גלגל בהיות שם המורה על תנועת הגלגל כטל עם סובב והוא ד' גלגל י' טבע ד' הן ותראה חכי השם ששים עם גלגל טענע וחכי השם ששים סובב טבע כי התנועות השם השייך ישים שהם ט' טעניות וכל הטעניות כולם מאתתת השם השייך הן כפאיים על התנועות שהם בתוכם ואם כן התבונן בהיות כל טענע טענעו מתקיים בהיותו גלגל סובב גלגל י' הרי שם י' ששים אות טבע סובב ד' ששים אות טבע וכבר פארנו כי קיום הגלגל כמוד י' וקיום התנועה כמוד ד' בדרך זה :

חלקי הגלגל אט בחזו דו י' גלגל י' טבע :

תנועת הגלגל א' בט גר דו הו סובב והטבע :

ואם תתבונן בו הסעלכת יתבאר לך הפדרים כמוד קיום כל טענע על תכונתו וחלקי הגלגל מתקיימים בטענע חותם י' ובי תנועת החלקים מתקיימים בטענע חותם ד' ואם כן שכל אלו העניינים יתבאר לך בהיות כל טענע תלי בשם השייך ובידו לקיימו בהיותו או להפכו ולשנותו שהיוותו ואחר שכן מואר לך בהיות שינוי הטענים כמשך אחר השם השייך מאחר שקיום חותם בו וכולם בו כפי השם השייך שושלע כולם ומחלק להם האור והעשמה וולתו אין להם סיום וכל דבר שאין לו סיום אין לו קיום ומאחר כי השם השייך חותם כל הטענים כחותמו דין הוא להיות כל החותם ספורים ביד החותם וכל הטענים כולם כמשכים אחריו כי כולם טענע חותם ויאלוהיך שאלו אין שם קיום אין שם טענע כי

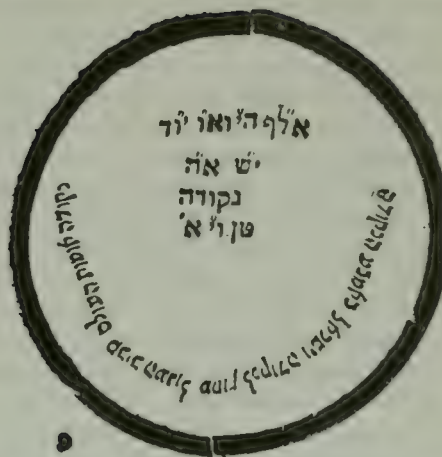
אין בטענע בעולם שישלטימדי ההחכי מאחר שהטענע כמדא הכוה גורמת פניאות והרי אלו רואים כינד חותם גלגל סובב בשם ה' גלגל י' סובב ד' וכל אחד שאלו שתי השחלקות עמיד טענע בהיות חותם ההוה כהם ובאלו שתי השחלקות העולם נחלק לחלקים ובתנועה כיוה סוד גדול סובב כלומר החלקים והתנועה והחלקים לעולם דבקים בתנועה כמו שפארנו בדרך אב גר הו זה טי יא והתנועה לעולם דבקה בהיות הקדמוני כמו שפארנו בדרך א' בט גר דו הו הלא תראה חותם החלקים יא שזה סוד ההוה הקדמוני ואם כן הרי התכלי כולן אלו יתברך יגיעו ובו יפקדו ומאמת שם ההוה הטענע גלגל י' בחותם טענע והטענע סובב ד' בחותם טענע ואם כן הרי החלקים והתנועות השם יתברך ששים אותם טענע והוא סובב את כולן ומונה לכולן כי לעולם מונה לכל ממארו כמו שאלה אט בח גר דו י' י' מונה לכל גלגל י' טענע א' בט גר דו הו ה' מונה לכל סובב הוא טענע כפיותו יתברך למעלה שכל הכרכות נשא לכל ומונה לכל והוא יתברך מלא הכל והוא הכל כמו שאלה רואה כי יא שהוא מקום התנועה סודו ה' וכן הדרך ועדיין נבאר זה בעה בחלק שפארנו אלו אפנס הכוונה שפארנו כשכ' אחרי להודיע כי כל טענע מכל הטענים שבעולם מאמת שם י' הו ומאמתתו מתנועה ומתקיים כמוד גלגל סובב כי גלגל ששים חוורין בחלילה לעולם וחוגנים תמיד ודבר זה כל הפילוסופים וכל חכמי האומ' אף על פי שאין להם תורה לדעת האמת מדרך השכל שומכמים לדעתנו כזה ומציאים ראיות על כל טעניותם וזה בלתי ספק וכן אפרו שיש להם קולות פריכות בעת תנועתם וכבר ראיתי רבותינו ורומים על זה על כד הפסך בתיקון קדושה מכל גלגל אופניו מכל בלה והרחיבו השאר אף על פי שפארנו על כד הדש וההגדה ואפנס הכלל העולה בדינו מכל אלו הדברים בתנועת הגלגל הן לקיים כל אישי השין החומריים ובהיו התנועה בהיות מכל חלקים או יתקיימו כל הטענים לשיניהם בהיות השם הפעילים והוא הפעילים ואחר שהן כמשכים כקיום אשר שם ההוה דין הוא להיותו מושל על כולם מאחר שהוא המחדש והוא הפעילים ואחר שכן הרי השם השייך י' ויתעלה וכו' ושמו הוא המושל והמובל את כל העולם בולו כלליו ופטריו ואין בכל הנמצאים כולם סמלאך וגלגל והרכבה דבר שישלטימדי החותם כי חותם שם ההוה הם כושאים ובו הם מתקיימים והוא לבדו מלך יחיד מושל על כולם אין דושה לו ואין דבר נעלם מדי חותמו כי כל הנמצאים כולם חותמו של מלך הם כושאים ומאלו הדרכים ודושהם ככנס לחקירת הייחוד האמיתי וכולל להתבונן סוד ידו אחר בהיות ידו מושל על הנמצאים כולם בדרך החלקים וקיום התנועה וזה סוד אחד ואין לו וולת זה השם מ' שיוכל להשיא דבר כי אפן שם ההוה קדמוני שם שהוא ילוד ואין לך בעולם הוה כי אסו' שא פייך ישה ונפכה תימנה ומורה ביאין הוה באיפסות וולת ילוד ואם כן מכל פנים ידך אחד וזהו השם אשר הוא קיום כל הטענע וחותם כי גורת א' אשר מבייר גורת הגלגל בדרך שאמרנו והתבונן היטב ושמור העיקר הגדול מה ותפא בנין הגלגל ותנועתו מתהוים מאמת שם ילוד אט בח גר דו י' א' אלו הן האותיות הסוד' מציאות גלגל תכלית החלקים ותחלת התנועה כמו שפארנו כי חותם החלקים י' ותחלת התנועה א' כמו שכבר הרמנו המאמר למעלה כי התנועה נמשכת אחר החלקים והחלקים דבקים הם בתנועה כי כה יתקיימו ובשתבונן אלו העיקר הנכבדים יתבאר לך אשת הגלגל ועל מה הוא סובב ותדע כי השם השייך הוא מפניו ומכריש סבתו ומשישו טענע כמו שאמרנו ויש לך להתבונן בהיות

בהיות השמים נקראים כ"א וכל זה בהיות כח השם הגלגל אותם בסדר גלגל זה כיון כ"א ואשר השמים כ"א וכן בהיות השמים סובבים תמיד נקראים כ"א בסדר סובב וזה כיון הסוד כ"א כיון . ואשר שיעורנוך על כל העניינים בהיות מלקים מתקיימים בתנועה . ובהיות התנועה מתקיימת בו יתברך . יש לך להתבונן בהיות הגלגל סובב תמיד בכוח ית' ויש לך להתעורר מהו בכוח שהוא אצל גלגל סובב תמיד בכוח יתברך שהוא אצל הגלגל סובב גלגל זה סובב ר"ה . והוא סוד היות הגלגל סובב בכוח יתברך וכל זה שאין לו הפסק והוא האמת ביהשם המיוחד מקיימו והוא ית' קיום הוא לעולם וכמו שהוא קיום לעולם תמיד בעדות יד' כך הוא ית' פריץ את הגלגל כח הנמשך בו שם יד' כמו שכבר ביארנו למעלה כי שם יד' הוא המאמת מביאות חלקי הגלגל ותנועתו . ומכל אלו הדרכים אשר סדרנו יש לך להתבונן סוד קיום הגלגל בתנועתו וקיום התנועה בו יתברך וכדי להוסיף לך ביאור בדעתו לביאר לך כל הדרכים של הסדר כדי שיהא סובבים לכל משכיל כלתי ספק בדרך :

קיום הגלגל בתנועה אטבוח גז דויה . יא גלגל אהוי אהוי קום התנועה בו יתברך .
איבט גח דוזה וזה גלגל . איהו איהו איהו .

ואם תבונן אחי באלו הדרכים אשר הערכנו יתבאר לך האמת בלתי ספק . ותדע כי כל הנמצאים כולם ית' הם מתקיימים השפכה אחר השפכה עד שגיעו אל התכלית ואז הכוונה האמתית אשר על אמתתם כולם מיוסדים . ומכל אלו הדרכים אשר עוררנוך עליהם יש לך להתבונן סוד תנועת הגלגל וקיימו . לעולם כשם הפועל והמביע . ובאמת כי כל הפילוסופים ספקים בתנועת הגלגל . ואמנם תולדות התנועה נפלים מהם ואינם יודעים על דרך היסוד האמיתי הדרכים האמיתיים כי אם על הד השכל ואין להם על מה שישענו עליו וכל חכמה שאין לה יסוד אין לה תקומה וקיום . ובנין שאינו של קיימא לאו בנין הוא . ואמנם היסוד האמיתי ובנין הוא להיות חכמת השכל מיוסדת על יסוד התורה אשר היא היתה סאויסוד השכל באשר היתה באמנה איתנו וכל חכמת השכל שאמת עליה בלתי ספק ראשית היסוד שלה היא התורה הנאמנה . ובשאר סדנרים נחשבה עליה השכל אנו נסמכים בייסוד האמת שהיא ההויה והתורה יתבונן חכמת השכל . אבל בהיות חכמת השכל בלתי התורה נכפכו כחלה לפת ועפרה לגפרית . ואמנם כי חכמת כל הפילוסופים עליה השכל ולא על פי היסוד כי מאחר שאין להם תורה אין השמים כשהם יוכלו ליסוד יסודו השכל כי אין לבניינם תקושה בלתי היסוד הסקובל סקוקור השכל כי זהו יסודו התורה . ובאמת כי האומה המיוחד לו יתברך אשר התורה מסורה להם לכונן בטעלותם בזה ויכוננו יתברך ויתעלה לחקור סוד אמתו על פי היסוד האמיתי שהיא התורה . וכל עוד שאנו מתעסקים בחכמת השכל וכשאין יסוד מן התורה אינו כוכל להפסק על יסוד קיום שאין לו בד השחתה ופירוס . ולפיכך אנו אוסרים כי כשדברנו הפילוסופים בענייני התבונן וכל עוד מקום השכל וכח אין להם להכנס ליסוד הפנימי שהיא יסוד התורה . או כולם מבחזין ובאין עד משבר וכח אין ללדה מאחר שאין להם על מה שיסמכו ובתכלית חקירת נבאים חזירים חלילה . ולעולם לא הגיעו לקודמה הנביא שהיא נקודת התורה כאשר ובאמת יבשרו ויסכלו בלומר כל חכמי האומות הולכים בפי העיוול ודעתם ליגע עד הנקודה ואין להם בד על מה שיסמכו לדיעת אותה הנקודה מאחר שאינה מסורה להם . והכוונה אשר בעבורה סבכו כל זה להודיעך כי הפילוסופים כשדברנו פענייני התבונה הם פאזינים שגלגל דבק בתנועה . אמנם לא ידעו מהותו וכן

אומרים כי התנועה דבקה בו יתברך . אמנם לא באמת היות התנועה נמצא מאמתו כי על זה הדבר היותו מושל אפס לא סמך ואכל יגיעם לבית המלך ואין נכנסים אפילו לבית שער מאחר שאין להם תורה . אמנם מי שהוא מעט קדוש סובל ומיוחד לחלקו ית' יודעים חכמת התורה ויפוסדים עליה חכמת השכל כי התורה היא מחקור אשר כל החכמות הן נמשכות ולפיכך יכולין ישראל להגיע לאמת היסוד . כיצד הרי הפילוסופים אומרים סוד השכל כי הגלגל מתקיים בתנועה והתנועה מתקיימת בוית' וסחקירתן סד כאן יגיעו ולא ידעו כיצד . אמנם אנו שהתורה מסורה לנו יכולין אנו לדעת היסוד כיצד . הרי שאנו אוסרים כי הגלגל מתקיים בתנועה והתנועה מתקיימת בוית' ונביא ראייה מאמת תורתנו כיצד הרי הוא ית' נקרא בכל התורה כלה יד' ושם יד' שהיא נקרא בו סורה ומעיד על כלה כיצד קיום הגלגל בתנועה כח שם יד' אטבוח גז דויה וא שזה סוד גלגל . ושתיותמות האחרונים שהן יא א' סמוכים על יד' . וכל אטבוח גז דויה נפמכים על יד' א' וסוד אי שהוא חותם הגלגל הוא סופך על חדי השם הנשאר א' בט ג' ר' ו' ומכל הראיות שפירשנו בשער זה אנו נכנסים ליסוד אשר הגלגל תנועה סיוסדו עליו והוא שם יד' . ומאחר שנדע כי הגלגל והתנועה מיוסדות מאמת שם יד' נכבא אנו כוכל להעיד כי הוא יתברך חדשם מאמת שם יד' כח שמו השייך המורה על היות קדמותו וכי הוא יתברך לבדו קדמון ושאר הנסבאים כולם מחושים ועל יד' הם נסמכים . ובשנדע זה נגיע ביסוד האמיתי שאין שם קדמון אלא חלה נמצא אחר ששמו יד' והוא חדש את כל הנמצאים כולם מאמת שם זהו יד' וכל ליסוד יסודות השכל על המקור הראשון אשר ממנו נמשכו כולם . אמנם הפילוסופים אימינו קיום הגלגל בתנועה וקיום התנועה בוית' יתברך סוד המטלהולא סוד המביאות וכל זה שאין להם יסוד . ולפיכך אימינו קדמות העולם והויה דעתו ולעיתו בדבר כמו שכל הראשון חושבים כי הוא החד ואינו כן כיצד הם אומרים שהגלגל מתקיים בתנועה והתנועה מתקיימת בוית' יתברך סוד המלכות והמשלה כסו שהמלך מושל על כל חיילותיו ומביע אותם כלומר טהרה אותם בייגוע היסוד . אמנם לא יאמרו שקיים הגלגל והתנועה בו סוד היותו מבייר אותם ומחדשם שאין וכל זה שאין להם יסוד התורה ומדעתם של אלו שהעולם קדמון לא סחוד שאף עליה כן שהם אומרים שהגלגלם והתנועה בוית' יתברך סוד המביאות והחדש . ולפי לא יאמינו לעולם כשנינו הטבעים מאחר שהם קדמוני בקדמותו יתברך ומאחר שלא חדשם שאין איאבזה לשנות אותם ובו הסתקיימים . ודעתנו אנחנו כחלי התורה כי הגלגל והתנועה מתקיימים בוית' יתברך כהיותו סחודש אותם שאין ותולה אותם בשמו הגדול כיצד אטבוח גז דויה . הרי קיום חלקי הגלגל סחודשים על ידי סחודש ונשואה עלידי נושא בדרך שם א' בט ג' ר' ו' . הרי זה יד' נושא הגלגל והתנועה . ומדקדק נוכל להעיד כי קיום הגלגל והתנועה בומד היותו מביא אותם שאין . וכל זה נדעה סוד יסוד התורה ולפי זה היסוד דעתנו אנחנו שהעולם סחודש והוא סחודש שאין בסודיה אור . ונאמין כי הגלגל והתנועה מתקיימים בו יתברך סוד היותו סחודש אותם שאין ומביאים וכן נאמין אנהנו כשנינו הטבעים וטענה הנביאים והנפלאות מאחר שהטבעים מחודשים מאמת שם יד' והשם המחודש והסובלם הוא השם שיוכל לשנותם ולהעבירם יש לאין כבדאניה אס ירכה להעבירם ואס כן התבונן ההפוש גדול טיבן דעתנו לדעת הפילוסופים באלו העניינים רב המקום כינותם ונכולותן יד' בינינו וביניהם והוא פאזינו כוכל להשיג העניינים השכליים בדרך היסוד והוא יסוד התורה והם לא יוכל להשיג לעולם על דרך היסוד מאחר שאין להם

להם תורה ולא חקום ומשפטים דיקים. ולפיכך רב המקום
 כן כונתו לכוונתו ואפילו תראה להם עמינים שגדלים בשכל
 ראשון ותשובה שם מורים לדעתו אינו כן. אבל הוא ההפך
 ולפיכך תדע לך כי לך כתיבדו ישראל מכל האומות לחד שמו
 הגדול יתברך ויתעלה בהיות התורה שהיא יסוד היסודות
 מסורה בידם ומתוכה יוכלו להכנס לחקירות ידור' אחד
 בראות מתוך דרכיה כי כל העולם כמצי' כליו ופרטיו כולם
 כשואים על ידי כושר ואחד שם על ידי אחד שזה יוכלו להמליכו
 ית' מלכות בלתי פנימה. והנה נדע שכל התורה כי כל טבע
 וטבע תלוי הוא בסוד השם בהיות כל גלגל סובב בכח שמו ית'
 בסוד גלגל ה' ה' ה' ה' ובהיות השם המצויים יתקיים כל טבע
 בחותמו והי' כג' אמתת קיום העצמים בשמו יתברך וכמו
 שחקיימים בדרך אפשר להם להשתנות ולהתהפך בדגונו כיון
 היא הגבורה הגדולה והפלאה העצומה בהיותו שכל
 מל' הכלל שד' היותו סובב את הכל כיון היא משלה
 עבודה לא בשאר הממשלות שאינו דושה שמשלה
 למשלה בעולם. וכשתבונן בענין זה תמצא האמת
 והוא סוד גדול מסודות האמינה ואינו יכול להרחיב בו יותר
 והשפלים יבינו: ומאחר שכש' יסוד כל העולם על דרך
 האמת או יתקיים חכמתו כהניע להיסוד שהוא יסוד התורה
 ולא כשאר בחכמתו גוי גדול אשר לו חקום ומשפטים דיקים כיו'
 אלקינו וגו' ואומר כי היא חכמתם ונביתם: וכתיב רק עם
 חכם ובכון וכל זה בהניע לחכמת' יסוד מחשבת התורה כיון
 היסוד העקיים שאין לו כל שינוי לעולם. אמנם שאר כל
 האומות שאין להם יסוד תורה במה תקיים חכמתם
 ותדע לך כי אלו ההערות שהעירוך עליה כשתבונן בהם הן
 דברי אלקים חיים. ועל יסוד זה תמצא כל הספר שיוסד
 בהניע לכל חכמתו יסוד מחשבת תורתו כשאר מדברים
 בציני' התכונה אנו מביאים יסוד מיוחד התורה בדרך שגניע
 לאמת שאין בה תערובות דוכי'. וכבר הרמנו מאמרים רבים
 בציני' לוחץ טענותיהם בהיות כל היסודות שבעולם מיוחדים
 על תורת יד' והוא אומר תורה ולדך החיים ותודיע דרך השכל
 על דרך היסוד האמיתי והוא יסוד פסידור' אשר כל העולם
 כולו תלוי עליו כמו אלו הדרכים אשר כשגם מאמתתו על דרך
 האמת כש' כשג' קיום חלקו הגלגל וקיום תנועתו על יסוד
 השם המיוחד חזו מעיד על חדושה העולם וחזו מעיד על חדושה
 התנועה בו וקיומה במצי'. ובדרך זה נכנס לחקירת קדמותו
 יתברך וחדושה המצי' מאמתת יסודות התורה. אמנם
 הכמי האומות הפ' לפיכך העצמיים אין להם איפשרות להניע
 ליסודות האמתי מאחר שאין להם תורה וחזוהו סובבים מבלי
 שישיבו האמת וילאו לחזו הפתח ולעולם הם מבחוק ולפיכ'
 קראו רבותי' כל חכמת חכמי האומות עופדי כוכבי' ומלות
 חכמה חזונות מאחר שאין להם חכמה פנימית שהיא חכמת
 התורה והיא הדיכל לפנים וזו היא נקודה פנימית הנערכה
 כשד' כ' אותיות היסודות שסודם אה' וי' אלף ה' ואו
 י' ש' ש' נקודה. ואם כן אה' וי' שהוא סוד כ' אותיות
 שהן יסוד תורתו נקודה אחת. ואם כן כל תורתו נקודה
 נקודה אחת ופסו שם מאן נקודה כל גלגל באמצעותו כן נקוד'
 זו שהיא התורה לפני ולפנים יודעי התורה משגי' השם יתברך
 פנים אל פנים מאחר שהן באמצע הנקודה שהיא סוד היסוד
 שגוי'. אמנם שאר אותיות בגלגל ששבים הנקודה חן סובבי'
 ומבחו' רן עומדים. וכדי שתכנס לאמת אבייר לך
 ספירה הנקודה והגלגל התבונן ותמצא כי ישראל שקבלו את
 התורה אשר היא מיוחדת בסוד כ' אותיות שסודם נקודת אה' וי'
 שהן סוד נקודה אמצעית הרי הם בפנים ושאר כל אומ' עמו'
 בחוץ. ולפי זה הדרך אין להם תורת אה' וי' שסודם כ' אותיות כי
 כיהרלם באחרונם בך ואמינו לעולם. ואם כן מה הדרך יתבאר
 כי ישראל שקבלו תורה כ' אותיות ששגי' סוד נקודה שהיא

אמצעית בסדר אה' וי' כ' אלף ה' ואו י' ד' נקודה
 אמצעית שגלגל היסוד הגלגל ואסוף האומות שבינו
 היסוד שהיא הנקודה כי יתאמת להם האמת והרי כולם חוכמה
 ליסוד. ולפיכך אין להם איפשרות להניע לתכלית האמת כי
 בגלגל חזורים חלילה ובאמת יבערו ויכסלו והיא נקוד' אמצעית
 זו היא פסוקה אשר ישראותה בני ישראל וזהו ישיגו הסנה
 שלימה ועל השנה זו הפנימית כאשר פנים בפנים ד' צרי'
 עמכם בהר'. ולפיכך תדע לך כי אין אל האומות שחכמי
 התורה והפסוקים עכום. איפשרות להניע לאמת היסוד
 מאחר שאין להם חלק בנקודה שהיא היסוד במה שיגו'. ולפיכך
 אי אפשר לך כי תושי' התורה להם לנדס בתנה ההפנה
 והחכמ' היסודי' מאחר שכולם מחזיקים בנקודה אחת כאשר
 אחת היא יונת תמתי' ובאשרו תורה אחת יהיה לכם ועל תורה
 אחד כאשר באומות שחכמי התורה עכום ובאמת יבערו ויכסלו
 והיא סוד נקודה אחת שכל העולם כולו תלוי עליה והוא סוד
 השם אה' וי' שכלל אה' מאמתת יד' אה' וי' וזהו יסוד
 זה באמת כאמת בהיות שאין וזלחת הויה אמתית וכש' ששג' א'
 נקודה אמצעית יסוד היסודות ופסוק' החכמו' ופסוק' השלך
 על העשור מאחר שהיא יסוד לכל היסודות הרי חכמתו כיון
 על יסוד. ולפיכך יכולין אנו להניע אל אמתת היסוד הקדמון
 מתוך חקירתו בסוד כל החקירות ואם כן חכמת נקודת היא
 חכמה פנימית כמו שהנקודה באמצעות התכונה ושאר חכמת
 האומות שחכמי התורה הן הנקודות חכמות חזונות
 שהרי כשכאים סובבים בגלגל. אמנם לא ישיגו הנקודה. ואחר
 שלא ישיגו הנקודה אין יסוד להניע לחכמת ישראל שהם באמת
 בנקודה אמצעית ושאר האומות עכום בפנימיות. בגלגלית
 נקודה. והרי אין לגלגל שלהם יסוד כי יעקבלק הבכורה
 שהיא נקודה ראשונה. ואחר שכן הרי לך מכל אלו הפנים
 שזכרנו היות התורה יסוד כל היסודות ומתוכן יכולין ישראל
 להשיג האמת. ולפיכך כתיבדו וקראו בניס למקום כשהן
 כשהן באחרים בנקודה שהיא ראשית השלכות אה' וי' כאשר
 קדוש ישראל ל' ראשית תבואתו ולא כשאר לשאר כל האומות
 עובדי כוכבים ומלות יסוד כי ישראל החזיקו בו. ומכל אלו
 העניינים אשר עוררנוך עליהם לך להתבונן ההפך שנין
 ישראל לאומות העולם עכום בהשגת אמתת יסודות. בהיות
 התורה מסורה בידם שהיא החכמה הפנימית ובסוד הפנימיות
 הפנימית כאשר ודבר' אל משה פנים אל פנים. והתבונן
 הדס ואם התבונן שאין יסוד מניע לחכמת האומות מאחר שאין
 להם תורה הנקרא' נקודה. כי הנקודה לעולם יסוד ומאחר
 שאין להם יסוד ראוי לנו להתרחק מהם ושלא להתקרב אליה כי
 על כל פנים ודס הן האמת ואין להם על מה שימכו.
 ואמנם התעוררנו על אלו העניינים בראותנו חכמי ומינו
 נשמים

הנשים אחר חכמת פילוסופי באומות ובידל נכריים וספיקו
 נדעתם כי מתוך חכמת הפילוסופים לא יבנו להמתת
 היסוד ומניחים לה היסוד שהיא התורה המסורה ודבר אחר
 הטפל שאין לו יסוד והוא חכמת פילוסופי האומות שאין
 איפשרות לו יסוד טעם לחכמת מאחר שאין לה יסוד תורה
 ולפי מלה אותם הנכנסים לחכמת המחקר עומדים על שני
 הסתמך בראותם הנמצאים בספיקות בתכונה ואינם יודעים
 היסוד אשר כל התנועות והטעמים עומדים עליו בהיותם רואים
 תנועת הגלגלים ואינם יודעים על מה אדניה הוטבעו שאם
 יבנו חכמת היסוד אשר הגלגל והתנועה מוכרחים עליו
 יתבאר להם האמת שאין שם ספק והנה תפארת כל הפילוסופים
 סופקם בלתי נוסח ולא ידעו מהו יסוד החקירה התנועתית
 והטעם להטעין בקדמו הגלגלי ואפי' אותם שלא יאמינו בקדמו
 הגלגלי ואינם יודעים החומר ואין הפרש בין המטעני לעולם
 קדמון עתה אין האמת כי בעולם עומד שם אמת שהי' קדמון
 עמו ואין הפרש בין אלו לאו כי כלם שמים כי אותם האומרים
 כי העולם מאד עתיק אמנם מחוץ קדמון שהיה עמו דיוס
 בדרך המאמץ יסוד קדמות העולם ואילו המאמינים בקדמות
 החומר על כל פנים כופרים הם בעיקר ותדע לך באמת הפכה
 אשר בעבודה נכשלו אלו ודושיהם הוא בדות דעוונם מבהילים
 אותם לדעת שה' זהו על מה והטעם הדברים בזה אחר זה
 בחקירות שכליות להגיע לתכלית וכאשר הגיעו לתכלית
 החקירות נפלא ללמדים שער הכפשה וזהו יסוד התורה שלא
 נתנה להם ונאמר קדם ואין עור להם ובהיותם טענים
 לחקירה האדומה לומר חקירות השכל לא מנא יסוד על מה
 שישמרו והנכבד לומר נהכח כי העולם קדמון ואם הוא
 מחדש שחור קדמון הוא מחדש וכל זה שלא מנא היסוד
 אשר כל החקירות שתגלות שתוכן ותכלית החקירות שפסקו בהן
 ועמדו מלדבר והיא אמות הקדמות היא ראשית החקירות
 שלנו והוא ראשית תורתנו באמונה ראשית ברא אלקים את
 השמים ואת הארץ ואם תכלית חקירת' היא ראשית האמונה
 והיא תחילת יסוד האמונה והאמת מה תועלת בכל חקירות
 הקדמוניות שהרי אין בהם טעם והאמת כי אין להאשים
 לחכמי האומות עכ"ם בדברים באלו הלגיונים כי הם לא דברו
 בהם על דרך היסוד כי אם על דרך השכלי ואפילו אסירנו
 לדבר בהם על דרך היסוד לא יוכלו מאחר שאין התורה מסורה
 להם ולא יאמינו בהם האומות בקדמות אין לתשובה על זה
 כשאין להם יסוד ששוררם על אמת בחדש אמתם העונש
 הנדון והאשמה הגדולה לפוגרים בעמק הכבא והם אנשי
 ויחבם בני ישראל אשר נראה אותם מניחים יסוד תורתנו אשר
 מתוכו יבא להשיג אם יתעסקו בלמודם וילכו אחר ההלכה
 והכלל שבתו מתעסקים בחכמת האומות עכ"ם בלתי בדרים
 ומקדרין אחריו ונכבין אתרא דאמורא בהיות מניחים
 היסוד לחקירתם הטפל ואפילו אותם חכמי האומות עכ"ם זה
 מחפשי למדוד דרך להכנס בחקירות תורתנו ויבנה הרודפים
 בכל הדרך ולא מנא בהיות התורה נסתרה ומוחקר טבל
 האומות עכ"ם ואינם מחזקת כי אם לישראל להאמין האמת
 ולהתרחק מן השקר ועכשיו אנו מוכיאים הפך חכמה אחרים
 דעם רוח ודולף קדמוניות עכ"ם חכמי האומות עכ"ם יבנות
 וקץ וחרף ויוסם וללה לא יבנות להעסק בחכמת
 היוונים וחכמה חכמה סכנים ואינו ראוי לעסק קדוש נהנהרג
 בנשים והיך יוכלו למנא היסוד בדרם אחר הטפל וכמה
 נמנעו חכמי מהלמוד מהם והחכם שלטה עה כמה העליג
 בהיות חכמת האומות חלק לקות לא יסודות והיא היא העיר
 הנלחמת בדהומדת ואמר במליכתו הענימה כי נפת
 תסוכנה שפתיחה וחלק ששמן חכה והפליג כמה פרשית נספר
 השלי כולם מהירות אמת מהתכנס לחכמת נכדיות ומה העם
 הקדש כי הוא הסביר אית' האדם לבאר שמת ולדבר נה' כל

דרכיה הפך הכואה והתנוון כמה הפליג באסור למתפנה
 בני בורה ותחבך חקירה נכריה נכרי הפילוסופי חכמת האומות
 עכ"ם ודעתם רוחקו ממנו חרות עדותנו באסור הנביא
 דרכי בניו לא תלמדו כי אין בהם דבר שניע ליסוד אמת ודעת
 נהרבו באסור הכל המה טעם תשתע' ואתה יודע כי יסוד
 תשתע' הוא דבר שאין לו יסוד ופתחך כנגד ונכבד כתאוס
 והיך יוכלו השתמשים בחכמת הפילוסופי לנשיג יסוד מתוך
 ההפך והרי אין להם יסוד כל שכן שהיא יסוד לדבר אחר ובאמת
 כי הם מושבים הלבנות אחר החפשות אשר יעלה דעת
 האתמסקים שכולם אמתיים וכשהאמת יתגלה תראה הרפתק
 ולא לתבס באמר הולך אחריה פתאום כשור אל טבח יבא וכמו
 כך לא לחנם באמר דרכי שאלו ביתה יורדת אל חדרים כהיות
 חכמת האומות הפילוסופי מטעם הלב אחר הדמיון לא אחר
 היסוד שהרי אין לה יסוד וכן תפארת חכמת האומות עכ"ם
 תולה בהכנות על דבר האמרי שאין תחבולה להכנס להשגת
 היסוד שאין אחריו יסוד ותדע לך כי הוא נכריה גסורה
 ואסורה היא לנו ואמת איננו יסופו בה שני איסורי איסור אמת
 איש ואיסור נכריה ואם כן אתה יודע דין פריחוק כמה הוא
 ואם באמת איש נכרת הרי דן סקרי על זה באמר אשר הלך
 ידוד אותם לכל העמים ותדע לך כי רוב המטלים אשר
 נספר ששלי בדרך וחם הסתמך בהיותם מרחיקים את ישראל
 מדעת נכריה הפילוסופית ולביות מחבקים בכלה מאורכה
 באמרו תורה נזה לנו טעם שורש את אלקי קרי שורש לא שאלו
 ועל זה אשר שלמה יונת תפסת בהיות התורה עיונה לישאל
 ואין לאומות מוכישי התורה עכ"ם חלק בה באסור לא לבסוף לא
 לבו לבנות בית אלקינו ואם תבנון נכבדו אחר יתבאר האמת
 כי בל העמים ילכו איש בשם אלהיו ואחזקו כלך בשל ידו אלקינו
 לעולם ועד בהיות התורה מיוחדת לישראל ולהיותם נפגעים
 מלהתעסק בשאר תשתע' פלסופי האומות עכ"ם והתנוון כמה
 חפלינו נול בשמחת כההדרין בפנק חלק באסור ואלו שאין להם
 חלק לעולם הבא וכו' חף הקורא בפנים החיובי ואם
 תתנוון יתבאר לך האמת בהיות חכמת פילוסופי האומות
 חינוכה כשנביאנו בהיותם סכנים חון להשגה וכל אלו
 הדברים התעוררו עליהם לדעת כי כל המרחקים היסוד מתוך
 הכמת הפילוסופי כל מה שיוספו לחקור יוסיפו רוחק' וכל
 מה שסופין בלמוד סופין בשום עד כמעט לא תתישש
 עכ"ם כיסודות הדעה ויאמינו קדמות הנמצאים ויכתבו להם
 הגיוסים והנפלאו' וסוד כמעט לא יעמדו בין הסתמך ובן החיים
 כי יודעים אנו באמת כי אין להם דבר איפשרות להשיג האמת
 ולהבין היסוד והעיקר ובה כדל' בהשגה ובמעשה מכל האוס'
 עכ"ם מה לנו להם גבול נתן' בינו ובנייה' כי אנו
 שאמינים קדמוניות לדבר ואם כל אומות עכ"ם אין להם
 איפשרות באמונה אשר אין להם תורה אלהית ולנו תורה
 תמימה ואמונתנו בגויה היא על היסוד יד' אחר כי יודר
 הוא השם הטורה והטעם על קדמוניות' ובהך קדירות
 יתבאר חדוש העולם וכל זה באומות השם המיוחד' אסנס
 המאמינים בקדמות העולם או קדמות החומר אין להם חלק
 ביד' מאחר שאמינים בקדמות העולם כי שם ידוד טורה
 קדמוניות' לדבר ואלו המאמינים קדמות באר נכניא' ואם
 כן כידי יהיה להם חלק בשל' שאלו היה להם חלק בנשיג
 היו נכנסים לחקירת השם אחר' ומיד יתאמת להם קדמוניות'
 לדבר וחדש שאר כל הנמצאים והכל מחקירות שם ידוד' הי' לך
 כי ההפך הגדול שיש בינינו שאמונתנו כי העולם מחדש
 שאין הרי נסגף קדמון יד' אחר והוא אשר חדש למנא ואם
 אין העולם מחדש שאין כינר כולל להשיג ידוד אחר אסנס
 האמת הוא כי לכל נייח' זו האומה ונתנה לנו תורה כדי
 שנביל מתוכה באמת כי הוא נכדיות' קדמון כסוד ידוד' וכי
 הוא חדש כל הנמצאים כולם שאין ואם הרי לך עדות נדורה
 כי

חלק

שני

מקום שהוא מקום לעולם. וכן יש לך להתבונן סוד אלה
קוף היא עשיריה לעשרות וקדש קדשים הוא והתבוננה
ות-באה מעדה מקום והוא סוד המעלה העשירי לעשרות
ואם בן התבונן בהיותו מקום לכל המעלה והמנוח וכל שכן
לשפלות כל המעלות כולם תליות בו. והתבונן סוד מקום
קוף אתה הוא מלכי אלקים בהיות קוף סוד מלכי אלקי
גם סוד מקום בהיות קוף קפו אלקים בסתר כנגלה של
קוף גלה קוף בסתר. וכדרך זה אשר התעוררו עליו
לך להתבונן בהיותו נקרא מקום וכמדומה לטי כי די לכל
שכיל כמה מהתעוררו נא הפנימי וכחור לבאר שאר עניני
הנגלה מדרכי הסקירה בעש :

פער בביאור אמתת שם גלגל מה הוא :

דע לך אחי כי שם שהגלגל נקרא בו שם ידוע ותבונן הוא
למעלה הגלגל. הלא תראה הארבע אותיות שבו
כפולות שתיים שנים ג' ל' ל' ו' והוא גלגל כל המעלה עשירי
כפולות. וכן התבונן בהיות ארבע אותיותיו בולטות שוליות
ותדע לך כי מעלת הגלגל ששה וששים. הלא תראה השלשים
שלשים והששה ששים. וכל אלו הפנימים מוריס לנו דרכי
הכשרה והחשיפה וכל גלגל יש בו ששה וששים חלקים. ושלשים
ושלשה נתיס הכיטף שלהם סגור היסוד בו מהו סוד ס' ג' ג'
סגור סוד חלקי הגלגל וכנינו. ואמנם כי כוננת סגור בהיותו
בשלש נקודות מעיד עליו אמת ושמים. וכן יש לך להתבונן
בעיקר הגדולה כי סגור מלשון סגור בלשון חכמי כי הגלגל
בגלגל וכן תמצא בגלגל בעצמו. ואמנם כי חיונה מקום כי אור
אמתת סגור כי כוונת בחלק הניקוד יחידא כלוה. אמנם
הכוונה שלנו לבאר סוד אמתת כוננת כל גלגל שנקרא גלגל
ואחר מערכות עליו דעתנו להכנס לחקירות אמתית
ושכלית לבאר הפנימים האמתיים באמונה.
דע לך כי כל האותיות חקוקות בגלגל בר' אל' ש' ע' ר' י'
ותבונן כל גלגל מכון הוא כנגד כוננת גלגל האותיות.
ואינם נדך אני לעוררך בהיות כל אות ואות חקוקה בסוד
גלגל וקודם שתחיל כוננת גלגל כל אות ואות אעורך בכלל
גלגל האותיות בדרך זה מבורח :

זהו סוד גלגל הסובב באותיות בכור יהו

אל במ גן דט הע ופ זצ חה טר יש כת :
גשם הגלגל הוא אל במ כי אלו הן שלש אלפא ביתות רהטנות
ראשית האמת תכלית השלישית במ. כלומר שלשים וחמית
מעלות הן בלתי אל' בס' ועם אלו הן שלשים ושלס ותמצא
המעלה אל' עד במ גל כנייטס ס' אותיות וכשהן אותיות
נקראת גלגל אל' אותיו כנגד גל' אותיות שסידס גלגל. וכפני
נכנס בסדר טאוטס על דרך הנכון :

אל בת גש דר חק וץ זף חע טס ינ כס :
בל גת דש הר וק זץ חף טע יס כנ אם :
גל דת הש ור זק חץ טף יע כס אם גם :
דל הת וש זר חק טץ יפ כע אם בנ גם :
הל ות זש חר טק יץ כף אע במ גנ דס :
ול זת חש טר יק כץ אף בע גס דנ הם :
זל חת טש יר כק אץ בף גע דס הנ וס :
הל שת יש כר אק בץ גף דע הס וג זס :

טל ית כש אר בק גץ דף הע וס זנ הם :
יל פת אש בר גק דץ חף וע זס חג טס :
כל את בש גר דק דץ וף זע חס טנ יס :

התבונן אחיותיה של אלפא ביתות ראשיות ראשיתם
אל' חותמם במ. ולא תמצא במ נגלה מד גל'
נתיס. ולפיכך תמצא ראשית האלפא ביתא השלישית אשר
בס' כשלם הגלגל סודו גל'. ומה שתבדוק לדעת מסוד אלו
השלם אלפא ביתא אשר הן עליון ותחתונים וא' ע' שאין גלגל
בעולם כמלת שלשה חלקים ח' כ' ד' ו' ח' כ' ד' ו'. ונקודת
אחת נשית אשר היא עוברת בשטח הגלגל ושתכונות אותה וכל
השלש קוים ככללים מעלה ומטה וארבע רוחות. וזכיל שני
סובב כל השטח כמו שתמצא יסוד השנת סובב כל השנת ימים
לעול' ובה הווי' חל' לה שלם שפא' ושלם חפא' והכל הקדש מכון
באשבע' ואם בן התבונן בהיות ביתא כל גלגל. מכוננת כנגד
כוננת האותיות וישן גלגל הוא אד' על עכסו. בהיות בו מעלה
ומטה ואמנם כי הוא כנין נסוד ואחר שהוא כנין כוננת יל'.
כינד יש לו מעלה ומטה ואמנם הלא תראה כל אותיותיו משולש
ג' משולשם מעלה ומטה ואמנם כל' משולש מעלה ומטה ואמנם
כינד הוא כנין גמור בהיות כל' שלשיותיו ריזים כנין כינד גל'
הרי מעלה ומטה ואשבע שנים שנים ל' הרי מעלה ומטה
ואמנם שנים שנים. וכן תתבונן בהיות שלשה עשריות ושלשה
אחדים. וכן גל' כנימורה היותם כפולים שנים שנים כנין
שתראה הגלגל שני דפינים כפולים. כינד

אל בת גש דר חק וץ זף חע טס ינ כס :
בל גת דש הר וק זץ חף טע יס כנ אם :
גל דת הש ור זק חץ טף יע כס אם גם :

התבונן ותראה גל' נתיס כפולים שנים שנים גל' אותיו כנגד
גל' אותיות. ואם תמצא מה טעם היות אלו השלם אלפא
ביתות בעם הגלגל לא פחות ולא יותר. תשובתך כיונה כנר
ידעת כי היסוד המוכרח לאותיות בכנין בלתי נד סיכוי הוא חני
האלפא ביתא כנגד חנייה כמדר. אל' במ גנ דס הע ופ
זצ חק טר יש כת. וזה בלתי שינוי אחר. תדע לך
כי על זה הסדר כל הגלגלים כובנים. ואם בן התבונן
ראשית גלגל האותיות הנראה אל' שהוא רחשית שלם האלפא
בתא ולא תמצא כנין שני שהוא במ' עד תכלית שלם האלפא
בתית שסודס גלגל כיון שביארו. ואחר שהגיע לכנין השני
ש' ואם תמצא בגלגל חסור לפולס כסוד ששה נדס ס' הנכללי
בדרך אב גר הו' ס' כ' א' נתיס שני כנין אחר' שהגיע
לכנין במ' תמצא ג' אחר כ' א' נתיס. דם אחר כ' א' נתיס.
הע אחר כ' א' נתיס. ופ אחר כ' א' נתיס. בהיותן חסור
האלפא ביתא חללה תמצא זצ אחר כ' א' נתיס. הק אחר
כ' א' נתיס. טר אחר כ' א' נתיס. יש אחר כ' א' נתיס.

כת אחר כ' א' נתיס. ותשלם חסור הגלגל בחללה אל'.
ואם בן תדע לך אחי כי כ' א' נתיס שני כנין. לכנין סודו יהו
כי הוא סוד ששה חותמות. ואמנם כי האלפא ביתית שברכנו
הנה היא שבת טעם וכולם ראשי כוננות וכל אות ואות יש לה
גלגל ראל' שערס ונשם הגלגל הב' גל' נתיס ראשונים.
ואחר כך שתחיל להתגלגל לחסור בחללה יודע להידעך הפנין
כביאור בדעת' לך כבידע' ש' גלגל ראל' לכל אות ואות :

אל במ גן דס הע ופ זצ חק טר
יש בת .

חדק

שני

נה

אל בת גש דר הק וץ זף חע טס יב כם :
 אב גת דש הר וק וץ הק טע יס כם :
 אג רת הש ור זק חץ טף יע כם לנ :
 בם אר בג חת וש זר חק טץ יף כע לס מנ :
 אה בר ור זש חת טק יץ כב לע מס :
 גן או בה גר זת חש טר יק כץ לף מע נס :
 אז בו גה חת משי יר כק לץ מף נע :
 דס אח בז גו דה טת יש כר לק מץ נף סע :
 אט בח גז דו יש כת לר מק נץ סף :
 הע אי יט גח דז הו כת לש מר נק סץ עף :
 אב בי גט דח הז לת משי נר סק עץ :
 ופ אל בכ גי דש הח וז מת נש סר עק צף :
 אמ בל גך די הט וח גת שש ער פק :
 זע אנ בם גל רכ הי וט זח סת עש פר צק :
 אש בנ גה דל הכ וי זט עת פש צר :
 חק אע בם גג דם הל וכ זי חט פת צש קר :
 אפ בע גס דג הם ול זכ חי צת קש :
 טר אצ בף גע דס הנ וס זל חכ וי רת דש :
 אק בץ גף דע הם וג זם חל טכ ית :
 ש אר בק גץ דף הע וס זג חם טל יכ שת :
 אש בר גק דץ הק וע זס חג טס יל :
 בת את בש גר דק הק וף זע חם טב יס כל :

ואלו הדרכים אשר עורכנוך עליהם כבוד האלף ביתא
 יסלך אחי להתבונן בהיות כל אלה ואת סוכנת
 בגלגל בראל שערם והוא אדלף עם כולם וכולם עס אדלף
 ובראש האות תחא גלגל קבוע בככת בראש כבוד שלם אלפא
 ביתא ראשונה שהם סוד גלגל משם והלאה ממור לחזור בחלילה
 ולהתענג כל שלם אלפא ביתא ראשונה תמצא כתיבים מכון
 תחת ששש רור קקק צצצ פפפ עעע ססס
 גנג מממ סילך בנין גלגל משלש וטססס והלאה חוזר
 לחזור בחלילה כבוד ראל והוא סוד קדוש קדוש קדוש
 שהם שלש אותיות הגלגל אשר היא בסדר קדוש קדוש
 קדוש שמוס ראל ומאלו סדרכים יסלך להתבונן
 אחי ותראה אל בם חותם הגלגל ומשם והלאה תמצא הגלגל
 אחד בסדר אל בם גג דס הע וף זצ חק טר
 יא כת ומתגלגל שהוא אל"בם ולמטה תמצא חותם

יהו בין ענין לענין והעיקר שישלך לדעת כי הגלגלים
 ראל שערם וסוה הדרכים יסלך להתבונן השם האלוהי
 היחידה נקרא בו והיא סוד ישראל לדעת כי זהו
 הסוד המורה יש ראל שערם תקופים בגלגל וחזקתו הוא
 ישראל אשר כל השערים חתומים בו והתבונן בחוקות שמים
 וארץ תלויין הם בשם ישראל כאמח אלף בריתי יומס ולילה
 חוקות שמים וארץ לא שתי והתבונן אסרו למען ירנו
 מיכס וימי כתיבם וכן כימי השמים על הארץ להיות
 ישראל חותם שמים וארץ וכבוד יש ראל שכל הפועל
 מתגלה לראויין להקרא לישראל שהן נאמנים לקבל סוד השאמר
 ואם כן התבונן מאלו הדרכים ותראה סוד הסדכנות וקיומם
 וחזקתם וסוד הגלגל יסוד התנועה כי כד הס מתגלגל לנו
 כינוק מאמת האותיו ומאלו הענינים אשר עורכנוך
 עליהם יסלך להכנס בסוד אמת הגלגל בהיותן סוד גלגל כי
 הגלגל כולד מתוך גלגל האותיות ואם כן התבונן אחי
 ויתבאר לך ענין ככד ונעים ושה שישלך להתבונן כי האלפא
 ביתא של אל"ב יס לה ראל שערם וכן בל"ג יס לה
 ראל שערם וכן גל"ד יס לה ראל שערם והתבונן
 כי סוד הדת מתגלה כסוד תכונת השם יתבאר לנו
 כפלאות הדת ושר השלום יחזיק לכמה דרכים לדעת ולהבין
 ואשר שפירשנו לך אלו הענינים יס לנו למדוך על עיקר גדול
 בהיותן אופנים כי שם הגלגל בתים ותנועתו ואם כן
 תדע לך כי כשתבונן העיקר יתבאר לך הסוד כי אב סודו
 גל כסוד אותיות יהו שמוס אב שהן אותיות גלגל שמוס
 כרז כדך התסורו תסורתו וכן ה' תסורתו
 וכן ו' תסורתו והיה סודו כרז ואם כן יהי לך תנוע
 הגלגל שפירשנו על ענפם הגלגל כדך אותיות הסמכות להכריתן
 יהו סימנו כרז כ"א סימנו גל' ואם תבונן ענין
 הככד והיה תבאר לך כמה ענינים סתומים וחתומים כי כולם
 צורך גדול הוא לכל משכיל ואמנם כי תנוע העולם כולו
 שכוונות כנגד תנוע האותיו ופיתך תנוע האותיו יכול אחת
 ליכנס לסוד תנוע הגלגלים השם בענין להכנס
 להשגת השוכלות ואם תבונן בענין ככד ונעים ותמצא
 ראשית גלגל האותיות תכליתו ים וכשתבין סוד ראשית
 הגלגל וחזקתו יתבאר לך כסוד אל"ם כי כד שתקיים בו חותם
 כל טב"ע כי מתוך גלגל יה סוככ ג"ה ושתקיים כל טבע בחות
 שהוא בו ואמנם כן התבונן אחי בהיות הגלגל נקרא גלגל וככד
 ביארנו לסעלה בהיות אופנים סורה ומעיד אמת תכונת הגלגל
 שהוא סוד ר' פנים ונקודת א' שהיא אמצעית כי זהו סוד אופנים
 וכן תבונן אחי בהיות הגלגל לשון כפול גלגל שני פעמים
 וככד אסרנו לסעלה שהוא סוד הגלגל סג"ל סודו סר גל
 ס"ו משלות גל' כתיבים והו ענין סופל אונככד עד סאל
 ושה שניך שתדע הוסה שככד התעוררנו עליו כי שתוך
 תכונת האותיות אנו ככנסין לחקירת סוד תכונת העולם
 חדוש ומציאותו וסוד פעלת הגלגלים וחלוקתם ותנועתם
 ושיעורם ואל הסקום אשר ממש שאופנים האור כל אלו הדרכים
 ודעיהם ככנסים לחקירתם שתוך תנועת תכונת האותיות
 וכן יס לך לשאור תמיד כי אופן גלגל השם שני פעמים מורס לשון
 עגול ואמנם אופנים סורה סוד הפירות ותכנת הכדדין
 אופנים סוד נקודה והיא אמצעית לסוד ששה פנים
 כשעשו כלומר נקודה אחת וששה פנים זהו סוד אופנים
 הסורה על תכונת הגלגלים שיש להם משלה וסטה יסין ומסאל
 פנים ואחר וכמו כן גלגל מעיד כי הגלגל הוא שלם פעלות
 בחלקות לשלשים ושלם בלתי אמצעית ואמנם כי תמצא
 הגלגל שמוס שלם אלפא ביתא שמוס גלגל סודות מעלה וסטה
 ואמנם כי זהו סוד שני קיים ונקודה אמצעית והוא סוד תכונת
 כל גלגל לעולם וסוה הדך תמצא סוד כל גלגל
 הפעורס

המסורה מדרך האותיות כמו שתמצא אלו השלש ביות
מסירות על תכונת כל גלגל שמדור סוף מעלת כל כתיב במסין
כגלגל והרי כל תכונת גלגל מונחת מתוך תכונת האותיות
ומה שיש לך להתבונן ולדעת כי התנועה דקה כגלגל והיא
מקריית בו והוסן מקרה דקה בתנועה וזה לך כי לבי הנראה
שהוסן מקרה שם כגלגל הוא ומקרה תלוי במקרה ואמנם
תדע לך כי המקרה הראשון שהוא מקרה התנועה אינו במקרה
זיני שהוא מקרה הוסן ואף על פי ששם האותיות הפילופוס
קשה עליהם לתחת לוסן דין חדוש שני מקשה עליהם להיות
מקרה נוסף מקרה וכבר אמרנו למעלה שאין להאשים שני
שלא נתנה לה נשות להכנס מאחר שאין להם יסוד התורה
האמתית ואמנם קשה עליהם להיות הוסן כחם בתנועה וכל
זה בהיותו יודע מהן מקריים ואינם יודעים ההפך שיש בין שני
המקריים ואעפ ששניהם מקריים אין דק שניהם שוה סמקרה
התנועה כגלגל על כל כתיב מקרה הוא אמנם המקרה
דק בו מכלל ד יותר ממקרה הגורם כחומר כי מקרה התנועה
כגלגל מחלקי הגלגל משם הוא כולל והוא ראשית החלקים
ותכליתן ומקרה הגלגל הוא המשמאל הגלגל כוללת התנועה במנייתו
להיות הגלגל כמבואר ששם הגלגל כוללת התנועה במנייתו
וכשנלמד מנייתו הגלגל הרי מנייתו התנועה גם הוא נלמד
עמו והנני רוצה לבאר לך ענינו כי הוויסוד הדת כבר
אמרנו כי חלקי הגלגל משרה הן ולא עוד ושם מקרה ומעלה
התנועה שמשפט והגלגל מוכר בכור לא כן יסוד לא הוא סוד
התחלת התנועה וסוד חלקי הגלגל מסרה אב גר הו זח א
קח בידך ראשית הגלגל שהוא ותכליתו שהוא הרי לך לא
הנועה והיא דקה בראש הגלגל ותכליתו ואם אין שם תנועה
אין שם מנייתו גלגל כי בראשית גלגל נמצאת התנועה
ובהשלמת הגלגל התנועה דקה ואם התנועה תאמת מנייתו
הגלגל שאם אין שם תנועה אין שם גלגל כלתי מנייתו התנועה
בראשית ותכלית ואם יכלו לזכור כי הוא במקרה השמורות
בופת ובמקרה הלכך במשאלה שך דקין בעצם והענין שהביא
הפילופוס לתכלית הספק הוא אומנם שהתנועה מקרי ולא
יפנו במקרה התנועה קרוב הוא למקרה הכורה ולפיכך קשה
עליהם לתת לוסן דין חדוש להיותו מקרה תלוי במקרה ואין
בדעתם יכלו לשלם מדבר מאחר שאין יסוד בידם ואמרו
שם מקרה התנועה אב וזה למקרה השמורות והלכך וכל ה
אמת שמכלל הכורה אמנם ענה הסוד קרוב מקרה התנועה
להיותו יסוד ולא מקרה והם אינם יודעים דרך היסוד שבו
וכוללם שם מקריים היותו המקריים שני מקריים מקרה הכורה
בעצם ואינו דבר גדל משגן ומקרה התנועה והוא הפנו
הנכדל בנחת האדם מתנועה יתוה מקרה התנועה ובעמדו
יתפול אותו המקרה אמנם מקרה הכורה בעצם כשם השמורות
לזכר אינו הוה פעם ומתפול פעם במקרה התנועה
והפילופוס אמר כי מקרה התנועה כגלגל הוא לתנועה
האדם מה אינו כן כי מקרה התנועה באדם מקרה גסוד הוא
הוה פעם ומתפול פעם אמנם מקרה התנועה כגלגל שהוא
כדורי במקרה השמורות בנחת אינו שיש אותו ובשם ששמת
אינו נכדל סוף היות כן אין התנועה כגלגל בגלגל מאחר
שהוא כדורי ולפיכך אין תנועת הגלגל ששמת לעולם כמו
שאין שחרו היותו ששמת שבו שאין תנועה להפסיד שמורות
הופת תפסיד הופת שמה וכן אלו תנועה להפסיד תנועת
הגלגל תפסיד גם הגלגל בתנועה שבו שהתנועה גורמת ראש
מנייתו הגלגל והשלמתו ואם כן אין מקרה הגלגל דומה
למקרה התנועה באדם כי האדם אינו כדורי כמו הגלגל ולפי
שם האדם עומד ופעם מתנועה אמנם הגלגל שהוא תלוי
בכח גבורה והוא כדורי אין לו קיום כלתי תנועה חו היא הגבורה
הנפלא ביותו יתכרך ששמת הגלגל ומקיימו בתנועה בהיותו
פועל אותו בכחשה וחסות התנועה כראש ובסוף ולכן היא

כדורית הראשית באותיות עם התכלית ושניהם מוסר א' ואם
כן אין מקרה התנועה כגלגל וזה למקרה הוסן בתנועה כי אין
שניהם שוים במקריהם שגושים שחלפים הם ולפיכך
אמר לך דבר כי חלקי הגלגל משרה אב גר הו זח א
א' ראשית ותכליתו והרי לך מכלל כתיב כי אעפ שהתנועה
מקריית על כל כתיב בהיות הגלגל שלם התנועה שלימה עמוד אין
גלגל שלם בעולם מכלתי שיהיה גם התנועה נמצאת עמו
ותכל כתיב דע לך שאם לא הניעה מעלת הגלגל למעלה חלקים
אין שם גלגל שלם ואין שם תנועה שלימה אמנם כשתיניעו
בעברה חלקים תמצא שהתנועה דקה בו ומנחת עמו בסוד
הגלגל שהוא א' והיא יסוד התנועה שהיא א' והרי לך כי מקרה
התנועה כגלגל במקרה הגלגל באדם וגם לא במקרה הלוט
כנטייתו המוכר בתנועה שהיא מקרה כי מכלל מקרה כי מקרה
התנועה באדם מקרה גסוד הוא ומקרה הוסן בתנועה מקרה
גסוד הוא אמנם מקרה התנועה כגלגל מכלל לומר שהוא
במקריים האמתיות במנייתו מה שם להם מקרה כגון מנייתו
היותו השחרו היותו שחרו שאינו נכדל סוף הופת כן נכדל לומר
שהוא במקריים האמתיות במנייתו מאחר שם איפשו לא מנייתו
הגלגל מכלתי א' שגוד סוד תנועת הגלגל ולפיכך נכדל לומר
כי מקרה התנועה כגלגל קרוב הוא לעצם ועל כל כתיב תדע
לך כי תוכל לדעת מה ענין סוד אמת התנועה ואם הרי
מקרה הוסן בתנועה אינו דומה במקרה נוסף מקרה כי המקרה
הראשון שהוא תנועת הגלגל יכול לסבול המקרה השני שהוא מקרה
הוסן כמו ששקרה גורית החומר אשר באדם סובל מקרה הלוט
אז שאר מקריים ואף על פי שמקרה הוסן קרוב הוא להיותו כמבואר
במנייתו הגלגל והתנועה אין אלו המקריים שאין בוסקרה
התנועה מאמת מנייתו הגלגל ויכול הוא לסבול מקרה כמו
ששקרה הכורה כחומר ובאמת מנייתו החומר ויכול הוא
לסבול מקרה ולפיכך אין מקרה הוסן בתנועה דומה למקרה
התנועה כגלגל כי קיום הגלגל בתנועה הוא ובעצם כי תנועת
הגלגל לא תקראוהו מקרה כי אם יסוד שאם אין שם תנועה אין
שם גלגל שם אין כן כמבואר אין באין וכמו שהכונה תאמת
מנייתו החומר כך התנועה תאמת מנייתו הגלגל וזה דבר אין
בו כד שפיר הרי התנועה עצם הגלגל משם אמנם אין הוסן
בשם התנועה כמו שהתנועה עצם הגלגל ואמנם כי מקרה
ראשון קרוב הוא להיותו בקרוב עצם אמנם מקרה הוסן הוא
מקרה שני מקרה גסוד הוא שאם אין שם תנועה אין שם וזה
התנועה נוסף הגלגל והוסן כמו שהגלגל גורם לתנועה ווסן
אמנם אין הוסן גורם לתנועה וגלגל והרי כמעט שאין דאלו שני
המקריים וולתי מקרה אחד והוא מקרה הוסן בתנועה ואף על פי
שהתנועה והוסן מקריים הם בתנועה מקרה התנועה כגלגל
היא יסוד הגלגל תנועתו והתנועה אחי ביסוד גדול שאינו
מבאר לך שבשני והוא בהיות התנועה יסוד הגלגל וכלתי
התנועה אין לגלגל מנייתו והתנועה באותיות ותנועות
ותשאל שאין לאותיות יסוד כלתי התנועה כי כד אלו תנועה
להניע לא תוכל להניע אותה בתנועה חוכה לו כי אם בתנועה
כמאמת מנייתו שאם תרבה להניע אותה הניע אותם כאחת
תשמת מנייתו ותולתי אין לאות א' מנייתו כי בהוולד א'
כלל שמה אח' ששמת מנייתו התנועה ואין לה איפשו לה תקיי'
כלתי מנייתו התנועה ואעפ ששמת נלמדת בה התנועה
היא גורית האות כמו שהשכל גורית הכשה וזה כלתי ספק
ואם כן התנועה בתנועת הגלגל בהיות ראשית הגלגל ותכליתו
א' שהיא גורית הגלגל וכמו שהכורה במנייתו גורית
האותו כך תנועת הגלגל במנייתו גורית הגלגל ואם כן התנועה
אחי סכל אלו הפנים אשר זכרנו ותמצא תנועת הגלגל דקה
כגלגל והיא במנייתו גורית הגלגל כמו ששמתו האות מנייתו
גורית הא' וכלתי התנועה אין לאות גורית ואם לך לוסוף
הכיים לחשוב מאמת הקדמו' הוא היותם מונחים הוסן נשך
אמר

אחד התנועה סקרת לתנועה וקשה עליהם להיות מקרה כנראה סקרה והם לא ירדו לאמתת מקרה התנועה כי אף על פי שסקרת סקרה יפוד נסור הוא למה שהוא לסקרה המביר בורה מה שהוא לו סקרה וענין זה אין חבמי תורתנו כנכשים לחקירת אמתתו וכל שכן שיכנס לו שאר האשוי עובדי כוכבים וזולת כי אין הכל וזכין לדעתו כי עשוק ודק היא ואיכא דדייק ולא אשכח כי כלשה חרבר הוא פתהפך מדוב דקתור ואחר שביארונו דע כי כושן הוא סקרה נסור כשך אחד התנועה והתנועה היא הגורסת שביאן הגלגל יוהר ממה שהגלגל גורס שביאות התנועה ואלו ואלו שתקיימים בעשביא אותם שמתת ההויה כי הגלגל והתנועה והשן באמת מסודש' הם והשולס פסיון וכללו בהתחלה וזכירא והשן כשן כן נכלל הנכדאים והלא תראה שביא השן כפי השתנות התנועה קין וחורק יוס ולילה כולם כששבי' אחת התנועה : וכבר הודענו כי יצר התנועה דקה באמת ההויה כפי שכבר ביארנו למעלה נסור אטא בח גז דו ייה' א' בט גח דו הו' והי הגלגל והתנועה שן נושא השן ושתמידן נכחותהן תליון בשור' ואם נושא השן תליון בשור' יכול אתה דן מקל וחומר השן והתנועה כי הויה משתנה כפי מהלך התנועה והויה דרך השן התקופו ועד טולות שבתנועה : השן משתנית ואם השן משתנית טכח שתנועה כל שכן טכח השני את כולם ואמנם העיקר הגדול והנכד שיש לך להתבונן הוא שתדע שהשן נכס מאמת גלגל ארפן ובהתגלגל מחוגת גלגל ארפן אי לא שבתו יום ולי'לה שאלו הכושבי' השן וחלוטיו וחלוטיו חלוטיו בהשתנות השעות והרגשים והקדירות ועל לו הסחונג' דעוקי' קיר וחוסן קין וחורק וכולם על סוד יוס ולילה הכשואי' על כשבי' ארפן : ואם כן הרי לך ענין גדול סביר בהיות הגלגל והתנועה תליון כש' ירד' ובהיות השן נכס בהיות התנועה והגלגל תמיד' : ואשר שכן הרי הגלגל והתנועה והשן כולם סביר דשים הן ותנועת הגלגל התבונן כי קרובה היא לסוד האש השבי' בורת הגלגל כמו שאמרנו בדרך א' ראש' החדש דבלי'ת' ועל דין ברכונו להודיעך כי יצר הגלגל הוא תקופו כחלל העשירי וזולת הויה נמלת ירד' שהיא העשירית ירד' ור' גלגל' : ואם התבונן קיפיות הגלגל בחלק העשירי שהיא ירד' אשכח כיך אתה לדעת ענין גדול וככדל בהיות הגלגל כדורי' וכן בהיות גלגל האדם ענוה ונקראת גלגולת והיא גנוה למעלה טן הכל : ואמנם תמצא אות ירד' כמון כפידה גלגולת כמו שפידה גלגל' כי ירד' פשמים נקראת ירד' ור' דל'ת' ופשמים נקראת ירד' ור' דל'ת' ואם תקרא ירד' ור' דל'ת' תמצא גלגל'ת' : ואם תקרא ירד' ור' דל'ת' תמצא גלגל'ת' : ואם כן התבונן אחי העיקר הגדול והויה ותראה ותמכ' קיום הגלגל בעשירי כי השכל העשירי מניע את הגלגל : והי תנועת בורת הגלגל : וכן בהיות גלגל הראשון ירד' שהיא למעלה מכל רל'קין הנוף התבונן עד מאלד ותמצא קיום החלקים בעשירי וקיום עשירי ביחוד : ואם תבונן ענין גלגל בהיותה ענוה תתבונן כי הן הגלגל בהיותה ענוה וזולת תבונן כי הכבוד שר' גלגל'ת' והו סוד ככ' בהמצא בתין מ'ה שגזון הים : ואמנם שאחר שאנו ביאור גלגל בסוד ירד' כיך אנו לעורר על היות העולם כולו תלוי בעשירי בדרך ור' ירד' תמצא שהיא השניית בורת כל גלגל והיא כוללת כל מה שמתת העשירי שהיא גלגל'ת' : ואם כן התבונן בהיות אות ירד' כדרך זה שפידה עגלל גלגל שמתנועב פאסתתה' : ואף על פי שהתנועה הויה תכלית התנועה כי הוא מניע כל העש' ריו' כולם ומדרך זה תמצא שפידה ירד' ור' דל'ת' כולל כל גלגל אשר נה' ככללים כל החלקים אשר תחת כל העש' היות ירד' תמצא שהיא שניית בורת כל גלגל'ת' והיא כוללת כל מה שמתת הגלגל בהיותה סוד העשירה נכחות ונמשך שחת הגלגל'ת' שהם עשר אנכעות : ותדע לך אחי כי כמו שאות ירד' היא התחלת קיום החלקים בסוד א' או בסוד

א' : כן תמצא הגלגל היא התחלת קיום ה' : והיא הסכנהת כל חלקי הנוף בהכנה ישרה : ומה שיש להבין כי לכך נקראת גלגל'ת' להיותה שגלגל'ת' הנוף אל המקום אשר היא פוקה : כמו שהשכל העשירי פסוד ירד' שגלגל'ת' הגלגל'ת' אל המקום אשר יפכה לכד הכוונה : ויש לך להתבונן בהיות הגלגל'ת' כודה ירד' וכן הוא אומר חששת חששת שקלים לגלגל'ת' חששת חששת סודם עשרת שהוא סוד ירד' והו סוד גלגל'ת' ממש : והתבונן היותו ככלל כלשון גלגל'ת' בסיו' כל הנוף ככלל בו להיות הגלגל'ת' כסוד כל הנוף והכנהתו כמו שתראה העשירי יסוד כל הגלגל'ת' וההגהתם : והתבונן בהיות העינים והכנים דבקים בגלגל'ת' שהו הראש כי הם הסכנהת הנוף אל המקום אשר הם כונים כמו שפיר' ההכנהת הם בעשירי' : וכן התבונן בהיות האופני' בעלי עינים באמרם ונדות מלא' עינים כי הם עינים אצל עולם השפל : והתבונן בהיות האופנים והגלגל'ת' כמ' כנים וגלגל'ת' : ובהיות העינים באופנים וגלגל'ת' כמ' כנים וגלגל'ת' : ובהיות העינים באופנים כמ' כנים כפי' אף על פי שענין האופנים מכונים לעיני' אחרים על כל פנים ענין מכון כנוד שכן הוא : ואמנם כי כונותנו כולה להודיעך כי אות ירד' סודה גלגל'ת' וסודה גלגל'ת' מניע את הגלגל'ת' כעין השכל לבעלי השכל וכעין ההרגש לבעלי הרגש : ועל כל פנים גלגל'ת' לסוד גלגל'ת' הוא להיותה שגלגל'ת' את האדם אל המקום אשר הוא פוקה וכן הוא אומר וגלגל'ת' מן הסלעים מלשון גלגל'ת' ומדרך זה תמצא ירד' שפידה ירד' ור' דל'ת' כוללת גלגל'ת' שבה ככללן כל חלקי הנוף : ירד' תמצא שהיא כוללת כ' אות' : כשפיר' אות' : האלפא ביתא בהיות האותיות נקראות בשמותן : כל אות ואת שפיר' אות' עד אות ירד' : והני כנכס כסוד ביאור שלה : א'לף בית ג'מל דל'ת' ה'א וז' זין חית טית' ירד' : התבונן : אחי ותראה האותיות כ' שחיותם ירד' כשפיר' ששות כל האותיות שמתגלגלות באות ירד' והי' תמצא אות לעולם חיות לכל' : וכן תמצא השכל העשירי מניע כל באותיות גלגל'ת' ט'צץ בחותם אט' שהוא סוד אט' צץ : ומהו הדך התבונן אחי בהיות השכל העשירי נקרא בשם זה ט'צץ שהוא סוד כ' אותיות : ואם כן התבונן אחי בהיות העשירי זכ' שהו זך : ואחר אשר הקטורנו על היות ירד' חותם זך : יש לנו לחזור ולהתעורר על שאר העינים הגלגל'ת' בדרך החקירה באות ירד' והיא מעיד' על יסוד אשתתם ירד' תמצא שהיא כוללת כל הסביא' כסדר שלשה אותיותיה : האות הראשון' הוא כולל כל חלקי הסביא' שהן עשרה ולא עוד ואין בעולם חלקים כי אם עשרה ושפידה ולמעלה תמצא הגלגל'ת' חוזר כאשר בתחלה : והאות השני שאותיות ירד' שפדו' ו' תמצאיו' כל פירות העשרה חלקים שהן ששה מעלה וששה יסין ושפאל' פנים ואחר וזהו סוד : אשר היא כשואת באות ירד' וכל דבר שאחרו מקום סן הנפצאות אנו נמלט מששה פנים ואפי' השכלים הנפצדים שאינם אחרו מקום כנגד מעלה אנו שגבילים אותם והשפלים כנגד מטה וארבע פירות באמצע הרי כל העולם כולו ככלל בסוד' : לא פחות ירד' סודה של החלק' ו' סור' על המעלה : והאות השלישי שאותיות ירד' שהוא ד' תמצאיו' כולל ד' פירות : אשר ששה רוח' ושפידה חלקים מתהוים מהם כי מארבע יסודות ששה רוחות ושפידה חלקים מתהוים מהם כי מארבע יסודות כולו כל דבר לפי מינו אשר היסוד דק דק' ואשר היסוד עב עב' : אשכח כל הנמצאים וזולתו' יסוד' : הס נכדאים שהן א' ש' רוח מים אדמה' : ובהם כל הנמצאים חלקי' למיניהם בין עליונים ובין אפסעיים ובין תחתונים : הרי לך כי אות ירד' היא כוללת תבונת כל הנמצאים שבעולם בסוד שלש אותיותיה ירד' לחלקים ו' לנמצאים ו' ביסודות : ואם כן התבונן אחי רעיקר הגדול שעוררנוך עליו באות ירד' בהיות כל הפעם כולה תלוי עליה בדרך זה : ועוד אות ירד' שפידה שפידה' שהיא עשירה והו סוד ראשית השם

והשער בהם שלא ישתנו אליהם העניינים האמתיים בהתנער הדמיון כי בשכלאכו מתעסקים ולא בדשיון. דע אחי כי כבר נסתכסו אפילו הפילוסופים לדעתינו ואפילו מדרכי השכל כי השער העשירי הכרוז הקדוש הוא מסוגה מתחת יד רבו על תנועת עולם החומר ועולם ההרכבה ובפך סולות ובמסילות כוכבים הוא השער הנדול אשר נתמנה כרשות רבו על תנועת הגלגל כלליות ופרטיות בין תנועות ישרות בין תנועות עקמוניות והוא השער השול על כל האלקי במאשר רבו והוא המחלק ממלכו למשוללים כולם והוא השער הנקרא שר של עולם והוא תכלית מעלו השכלים ותחלת מעלת הגלגלים והוא השער הנקרא עשירי אשר שמו כשם רבו. ותדע לך כי זהו השער המסוגה על הצורות האישיות לתת לכל טבע וטבע צורה הראויה לה ולקיים כל טבע בכח חותמו. אמנם לא לשכוח כי הוא מסוגה לקיים ואמנם לא ישנה הוא במאשר רבו. ולא יעלה פדעףך דבר אחר מזה כי במאשר רבו ית' הוא פועל באשרו כי שמי בקרבו כלומר בהכח שמי המסור בידו הוא פועל בעבד הוא לכפיו ית' לא מלך. ותדע לך כי זהו השער הנקרא במטטרון ששמו כשם רבו בהוכרת שרד. ותדע לך כי לנך כתבנו זה העבד בשם האדון להיותו מעיד על עצמו שהוא עבד למשל ומשיד על האדון שהוא מלך מושל עלי. כי כד ריך אתה לדעת כי ענין זה מוכרח לדעת כי בעבורה כשה גדולים נכשלו ונכשלו ונכשלו בראותם גדול ממשלתו ויקר תפארת גדולתו אמרו רשות בפני פגמו הוא ואולי למען תפוש אותם בלבם. ואמנם כי לך בקרא עבד באשן קושר בתים לרבו להיותו מעיד כי שמו של רבו המיוחד לו לבדו וזה קושר הכתרי כי כד הרי במטטרון מעיד שרד ירד כל בשם ירד די לו לבד בהיותו קודם לכל הנמצאים כולם בסוד שם ואם בשמו מעיד על רבו ואומר אני העבד מטטרון מעיד על כי שרד ירד לבדו הוא שם וזה השם לבד די לית' ואין עוד מלבדו כי צוה השם מיד קדמותו והבדל ית' והיותו מחדש כל הנמצאים כולם מאמתת ההויה. ומאחר שזה העבד המסוגה על התנועה מעיד על רבו ית' ויתעלה שמו ויכבד כי הוא לבדו יחיד קדמון וכמא שין לו ממאני באמת כי בארץ הוא זה העבד להיותו מנהיג המציאות ולקיים כל טבע בצורה חותמו. ומאחר שהוא עבד באשן לטיכך תיחא שקראוהו עבד באשן קושר בתים לרבו. ותדע לך כי השכל העשירי הנקרא במטטרון הוא מושל על תשע מאות ותשעים ותשעה חלקים מסודם ט"צ וכל זה בהיותו נקרא שכל העשירי כזה:

ממטרון שר הפנים ט"צ העשירי קודש.

ואם תתנונזה העיקר הנכבד יתבאר לך סוד תנועת השכל העשירי למשרת עשירי בלתי חותם האהד לעולם. אמנם כי זה התנבן באותיות א"ק יס לנו לבאר כי זהו סוד ט"צ ושם נבאף בזה הענין על פי דרך הישר: אמנם כוונתנו הנה להודיעך כי התנועה מסוגה היא ביד השכל העשירי. ותדע לך כי זהו היא השגת העבודה אשר היא מרתעת נביאים ויוצרות שכל הנפשים רשיות חכמים אחר מועדת דעיון שולטת על השחשנו קודעת השכל לבטה גורים וזו השכל המשיגים חפץ האור. ובאמני כי ההשגה הזאת נכס נשתוקקו אליה להשיג סוד מאוריה וזכים חללים הפילה ועצומים כל הנוגה בהיותם מניעים למשפלת העבד וחושבין כי אולי רשות בפני עצמו היא זו. וכל זה בהיותו נראים כחו הנפלאה ועומם מעלתו והמטלה והחושבים כי לא מוכח הרכב עושים ולא מדעתו מתגהנים. ובאמת כי בעבור היות זה השער מעיד על רבו נקרא עבד באשן להעיד עליו כי עבד הוא ולא מדעתו הוא משה כי חששיו מטיין ואין לעבד בלתי כח הרב

זה השער ל' כי היא שער אצות השם. ותדע לך כי זה השער חותמת דלת. והנה רובה לבאר הענין בסוד מרכבת האותיות בא"ב ג' שמוס עשור חותמת דלת נדקדקוה דלת השער כמו א"ב ג'. ואם תתנונזה הענין יתבאר לך סוד גדול פיסודות המסוגה בהיות אות ירד סודה דלת השער שהוא בית שער להכנס לסוד השם נקראת דלת השער דלת עשירה והוא סוד א"ב ג'. והתנונן דלת השער כי זהו סוד השגת ירד אהד. והתנונן ענין והוא שאתו יתבררו לך כמה עניינים מנושים והוא סוד זה הו אחד תמא סוד ירד והמשכיל יבין וידע כי זה הו לבדו אחד בסוד ירד ואילו הן הקירות עצומות גדולות עד מאד. ומאחר אשר התעוררו על אלו העניינים יס לנו לחזור ולהתעורר עוד כיבד אות ירד מעידה סוד שלשה עולמות כמה שהן על היסוד האמתי והן עליון תיכון ותחתון ירד. תדע לך כי אלו השלש אותיות אשר אות ירד מעידה עליהם סוד תכונה ג' עולמות שהן עליון תיכון ותחתון ובלשתי להודיעך כיבד אות הראשון. תמאיה שהיא מעידה על העולם העליון שהיא עולם השכלים הנקראים עולם עשירי וכמו שאת. מעידה על האלקי פשוטים כי חלקי העולם עשירה והעשירי הו סוד השכלים הנפרדים וזה דבר שכל החכמים סמכים בו. ואם כן הרי העליון נקרא וזהו הראשון אשר השם אותיות ירד וזהו האות השעור על העשירי שהוא קודש וזהו הנקרא עולם העליון. אות השני אשר באותיות ירד היא ו' הכשבת שהיא מעידה על עולם הגלגלים שהם חומר ומאחר שהם חומר אינם נעלם מדיו כי זהו ששה כדדים שהם מעלה וסטה וארבע רוחות. ואם כן הרי העולם האמצעי שהוא עולם הגלגל נקרא ו' והוא מתנועע מבח עולם שהוא עשירי והוא עולם השכלים כי הגלגלים השכלים מניעים אותם במאשר בוראם והרי כח י' חלה על ו'. ולפיכך בראשונה ר' אחריה סול תכונת העולמות. ועולם ו' הוא הנקרא עולם הגלגלים חזו עולם התיכון: אות שלישית פאותיות ירד היא ד' ותמאף מעידה על העולם התחתון שהוא עולם מרכבת ארבע יסודות שהן אש רוח מים אדמה. והמורכבים החומריים מאלו הארבע יסודות הם המהיים בראשונה וזו הן חומרים באחרונה וזיגה מלטים בהרכבתם מדי יסודות שהו הנקרא ד' שהיא קרית חבדון כי יסודות מסורכים פשוט טבעים נפשים לבסוף ימים ואחריו כל יסוד יסוד ד' השקום אשר היה שם אלה התחלה וזהו עולם המורכב הנקרא ד' מתנועע מאמתת ו' למעלה היסוד ולכך נתפסו בעולם ההרכבה ו' שאחר שהוא חומר וכן תמאיה מתנועע מאמתת ו' אשר למעלה טעניו אלו העולמות בהיות השכל נשפץ באמתת העשירי. ואם התיכון בשלש אותיות של אות ירד כוללת אותם תמאם מכוונת כנגד תכונת שלשה עולמות על הסדר המוכרח י' למעלה ד' למטה ד' באמצע. וזהו היא התכונה בלתי בד ספק. ואמנם כל אלו העניינים הפסיכויביביאור זה השער על דרך גלגל סוד גלגל בהיות אות ירד היא מעידה סוד גלגל נדקדק ירד ו' ד' ו' ואל תתמה על החפץ כי חכמת הקבלה כך הוא פעמים ד' ופעמים ד' וזהו הסוד נכרה על ד' שפתי. ואם תרצה לדעת סוד גלגל ירד ו' דלת. ואם אני רוצה אגלגל הגלגל בסוד ירד ו' ד' והמשכיל ידע. וכמוסו לנו כי די כמה שהתעוררו עכשיו בסוד גלגל בשער זה. ועדיין נבאר בעה' באשר מקושות ביאור נעלם מאד. אמנם די לנו הנה ונחזור לבאר פאר עניינים בעזרת שדי:

שער בביאור היות תנועת השכל שופעת בגלגל:

דע לך אחי כי השער הזה שאנו נכבדים בביאורו ובחקירתו הוא שער נכבד ודבריו דקים שכלים דברי אלקים חיים

הרבו וחותמו. ומאחר כי המצד עליו כי ממונה הוא מתחת
 יד ממונה ומושל יש עליו הריזה עדות לשראלי להודות לשם
 ידו כי ישראל מודושכל הפועל. והוא המצד המפעל מוכן להודות שם
 הקראי ישראל. ואם כן הרי השכל המפעל מוכן להודות שם
 ידו בהיותו מושל כמו שם יד המסור בידו כאשר כי שמי
 בקרבו וזהו שם יד בסוד. אט בח גז דו יד. ולפיכך
 מציד בדרך עדות לשכל המפעל להודות לשם ידו בדרך
 זה לידו שדי שהוא לשם. ולפיכך אומר להודות לשם
 ידו להיות העבד מעיד בשם שמסוד שדי ידו כי זהו
 סוד שם ממש. ולפיכך אמר לשם ידו. והרי לך מכלאלו
 הנדדים כי העבד שהוא מטטרון מעיד הוא על רכיו תכרך
 ואמנם מדע לך אחי כי בעמלה זו כשאל שם אחר ובניאור
 אסור וכוונתו לנרקה בעמכת חגיגה אחר קצן בכניעות מאי
 חזא. חזא מטטרון דאיתיהבא ליה רשותא לשכתב וכוונתא
 דישראל חדא שעתא כיומא אומר גמירי דלמעלה אין לו לא
 עליה ולא ישיבה ולא קנאה ולא תחרות ולא עורף ולא עכו שם
 חשולום שתי רשותות הן תפסוהו למטטרון ומחיה וכו'. ואם
 יתה בת קול ואמר שובו בני ישראל אל שם אחר כי הוא בקנאה
 כיוש לך להתבונן כמה ששכל אל שם אחר כי הוא בקנאה
 ובתחרות ובסקס שם שם מקרא אכל מקרא ואין קנאה בלתי
 שבים וזה גדול מה. ובדאותו לשם הקראי מטטרון עמיק
 בוכותו של ישראל חדא שעתא כיומא אומר גמירי דלמעלה
 אחר כננדו אדרכיה וזו אינו כן חלילה חלילה. כילא מדעתו
 עושה כל מדעת רבו מאחר שנתנה לרשות והיה עושה מדעת
 פנמו אומר אולי איבא אדרכיה מדעת עצמו. ואם כן התבונן
 אחי העינין שנספתק בו אל שם כי אינו כמו שחשב כי בניאור
 אסור חזא מטטרון דאיתיהבא ליה רשותא לא קא וכל
 למיעבד לא מדעתיה דרכיה לא מדעתו דרכיה קא
 עבד ואם כן התבונן אחי שאין מעשה לעליונים מדעת כי אם
 מדעתו יתברך וכולם נמצא הרב הם עושים ולא מדעת עצמן
 היאך יהיה כי הם קנאה ותחרות כי כולם מופתים הם לדעת
 אחד והיא דעת הרב ולא מדעתם הם עושים כי אינם אלא
 שלוחים חפצים במנות האדון ולמאמרו בסופה ינדפו ולפני
 בסוף כולם משתחווים. ואם כן היאך יהיה כי הם קנאה
 ותחרות חלילה חלילה כי אף על פי שהם לימים וזה לשאל לא
 מנד היות כי הם קנאה ושנאה כי כולם כוונתם לקיים מנות
 הרב ואם כולם מוכבדים לדעת הרב ומדעתו עושין הרי אין
 נד מקרא ביה כי כל אדם מהן שוש בחלקו הוא קיום מנותו
 יתברך. ואולי יעלה בדעתך דבר אחר. ואם כן הרי כולם דעת
 אחת כוללת אותם והוא היחיד המיוחד הקדשון הממזיאם
 ומושל על כולם. ומה שאמרנו בענין תפסוהו למטטרון
 ומחיה חלילה חלילה דלן דוקא מחיה אלא בענין מחיה וכוונה
 זו להיות לחי שם אחר כי אין המעלה ביד מטטרון כי
 פושל יש עליו יכול להכותו ולסר אותו ולהעבירו אליה.
 אמנם לא שהכוה חלילה וחל לא דהא לא קעבד לא מדעתא
 דרכיה. ואם מדעת דמריה ולא מדעת עצמו מה לי מחיה לא
 האמת כמו שאמרנו. וכן דע לך אחי שאין למעלה לא ישיבה ולא
 עמידה וכו'. כולל ענין זה בהיות שכלים נבדלים מכל בד המגש
 ומכל בד חומר. ומאחר שאינו בעל חומר אינם תופפים מקום
 כי אינם וילת שכל והשכל אינו גוף וגויה להיותו אוחז מקום ואם
 העבדים כך במקו אית דאית האדון ואין אינו בבניאור זה עבדו
 וזה הכלל הקטן יתברך לך אמת מאמר זה הנאמר במערכת
 חגיגה. ואם כיוש לך להתבונן ולדעת מכלאלו הדרכים אשר
 כללום הנח כיבד היא ששלת מטטרון השר. ואם התבונן
 בענין שיארכו שמנו יתברך לך כמה ענינים ונפלאים ותדע
 לך כי ששלת מטטרון בזה וזוהי והמשכחה ששלת
 הרב השמתינו והמושל עליו. וכל זה בהיות חפצות קיימת כיוה
 השר עבד הוא לפני רבו. ועל מאמר הרב הוא שתנהג

סדעתו הוא עושה. ולפי זה הדרך תמצא שנקרא זה השר
 העשירי עבד כאמון קשר בתרס לרבו בהיותו מעיד על השם
 המיוחד הקדשון שהוא יחיד כשנב מראש והוא ידו המורה
 הוזה פשוטה שאין בה תערוכות חסן לא מעט ולא רכבה.
 והרי לך כי המעלה העשירית מעידה עליו יתברך שאין בכל
 הנמצאים כולם כי אם מלך אחד יחיד ומיוחד ממציא הכל
 מאמתתו ומושל על הכל מחמת היותו נשוא על הכל לא מחמת
 היותו עבד. כל מחמת היותו עבד לו ומשעלה שלו אינה יוצאה
 חוזה לרבו הוא מושל מחמת היותו וממציא נשוא וזהו יסוד
 יסוד. ותדע לך כי כמו עדות זה השכל העשירי כסוכן
 קיימת כי מהמציא הקדשון הראשון נמצא שאר הנמצאים והוא
 לבדו נצות קיום כל הנמצאים. והרי לך מעלה זו שצידה עליו
 יתברך כי הוא אחד ואין לו שני ואין לשום נברא בעולם לטעות
 בה בהיותה פתגם בה כי היא נשוא בעצמה עליה כי נשואה היא
 על ידי כושר. ומאחר ששלה באש שלה מושל. ולפיכך נקרא
 השכל העשירי עבד כאמון להיותו עבד מעיד על רבו עדות זו
 כלומר שהוא בעצמו עד. כי אף על פי שהוא מניע תנועת זה
 העולם ומקיים כל הטבעים בנורות און העולם נכחד בידו ולא
 מדעתו הוא פושט כי שמונה הוא מתחת יד ממונה ומניעים לו
 שמיניעו ונותן בו כדי להגיע וכלשה שהיא פושט על פי כוונת
 הרב ומדעתו הוא עושה. וכשהוא הפילוסופי הגיעו עד
 המעלה הזאת ונקבצו נטיעתם ולא היסוד כי בשמלתו
 במחנות העוורין והולך תמיד בכבינת הגלגל ואינו מוכא פתח
 להיכנס להיכל פנימה בזה סוד קודר האמצעי. וכשהגיעו
 לבאן חתו ולא ענו עוד ואמרו כי אין השגחת הרב שופעת למטה
 סגלגל היכא. והביאו ראיות בהיות השגחתו באישים העליונים
 שמתקיימים בהן תמיד מאחר שהוא שמיניע בהם. אמנם
 מורכבים הן לפי התקפה ונכפדים לפי התכונה והארכיו לשוכ
 בה וכל זה שלא השיגו היסוד ואם לפי דעתם מאי יאמרו
 בהיות יסוד השכל קיימים שאין להם הפסד וזו על דרך
 החיבור והפירוד. אמנם היסודות בעצמם אינם נכפדים כי
 אם כל המורכבים מהם ואליהם הם חוזרים. ואמנם היסוד
 בקיומם הן עומדים ומה יאמרו בקיום אלו היסודות מאחר שאין
 השגחה בהן. אבל האמת מה שאמרת לך כל הפילוסופים
 דברו על דרך אחד השכל ולא כתיסדו על היסוד אשר השכל
 מתקיים בו. אמנם תדע לך כי אלו היה השמים והארץ תכונה
 אחת וחומר אחד וסוף אחד וקבץ אחד ואלו מתקיימים ואלו
 נכפדים היה להם לטעון כך. ובהיות השמים והארץ אחדים
 ושינוי באלו והקיום באלו היה להן לטעון כך. אמנם להיות
 השמים וזו ואין דבר מכל נצות משתנה מטבעו לנצות
 אחרת והארץ איננה כן וזו יסודות מורכבים בה ומשתנית
 הם בהשמים בהשגם מה להם לטעון בכך שאין תכונה טבעית
 אלו. ולפיכך אלו ראויין להתקיים תמיד בטבע שהטבעים יוגר
 הכל ואלו ראויין להיות מורכבים ונכפדים בטבע שהטבעים וגר
 הכל. אמנם לא לטעון שהשגחתו מסולקת מהשפלים. לפיכך
 אינם קיימים והשגחתו שופעת בעליו. ולפיכך הם קיימים
 כי אין למאמרה יסוד דמיון הוא ולא שכל ולא יסוד. כי יראה
 אי שישויות תחתונים שתקיימים הם ביסוד העליונים ואין
 ההפסד ביסודות כל בהרכבות ואם יאמרו על זה. אמנם
 ידעו באמת כי לעת פקודתם כי שגר נכסם ולא נכסם באמרם
 שאין ההשגח עליהם למטה סגלגל היכא. והם לא הסתכלו שאין
 התבונן התחנה שזה הוא עם התבונן הפילוסופים עומד כי תבונן
 הגלגלים חומר עומד בנורות. ותבונן השפלים הרבנות חומר
 משתכח בנורות ולפי החוש משתכח בנורות ולפי החוש חומר להיותו
 חו היא החכמה הנדולה בענייני התבונה כי כל תכונה שתנהג
 בענין שערבה שאלו ואין כל התבונן שות. ואעפ שהרכב
 כל השפלים נכפדות אין היסוד נכפד כי כל חומר חומר יסוד
 והרי החומר התחתון קיים בקיום החומר העליון וההפסד שהוא
 טו א 16 x נתחננים

השנה שופעת בתחנותיו. כאשר מסבין שכתו השנה על כל יושבי הארץ היונרחד כלם הסבין אל כל מעשהו והוא פכת תורתיו התשימה בעיני הנחלות והעונש ולפי אלו העניינים כולם יש לך להתבונן בפור יסוד תורתו שנאמן היותה מקובלת ע"י ששה רבניו ורנן כל כל הנביאים ע"ה כאשר אשר ידעו פנים אל פנים ירד שש יסודו בהיותו מתפרסם על ידיהו וכן התבונן בהיות השכל העשירי מסונה על התנועה ובאשר ע"ה התנועה פועל הדורות נטבעו וכלה בכח בוראו ית' אבל תדע לך באמת שאין העולם מוקדד בידו אלא שפכת תנועתו כששכ"ה הכח העליוני ל' התחנות ע"ה השגתו ישרה ואינה מוסקת כי השכל העשירי אצל שהוא מסונה להנהיג אינו מסונה להיות מביד על מנו רבו ובכ"ה אשרו בעיני הכה אכני שולח מלאך לפי' וב"ה אומר ושפט בקולו כי הוה העתיד להתארז לנביאים במראה בסוד אישים' אשכנז אל תמינינו כו כלום' אולי תעלה בדעתך כי השגתו טפולקת והעולם מוקדד בידו אינו כן כי מסונה הוא סתת יד מסונה וככה הנשפע מאת רבו הוא השני' וגם כל זה תדע כי לא ישא לפשעכם כלום' אין בזה השגה כח לשאת חטא ולפלוס כי אינו לבדי השלח והמחל' כאשר ליד' לקינו הרשעים והסליח' כי אין לשגה הורגת לא להטיב ולא להרע כי אם סמך רבו כי כל מה שהוא עושה טבא שמי הוא עושה כאשרו כי שמי בקרבו' והתבונן כי שמי בקרבו בהיות חותם הרב לעצמו' מסור בידו על כל פנים הממלה שהיא תחת ידו בהיות השם יתברך שפטי כורה ויכול להניע וכל מה שהוא עושה מדעת הרב עושה' וככה הולד מוכן למעלה מכל הפעולה והתנועה בסוד אט בח ובכד' א' בט ודינא פורמנו הכה בעיני זה' והנני מתחיל להכנס בדרכי החקירה לשאר עניינים כפי הנא' בע"ש :

זהו יסוד ביאור היותו יתברך

ממלא את הכל

כבר הודענוך אחי בהיות כל הנביאים אשר בעולם מקטן ועד גדול מתהווים מאמת היותו יתברך כפיכ"ה כולם ותליין במציאותו כן תשייב הסביון הקדמוני' והוא ית' אינו תלוי במציאותם מאחר שהוא המסביון אותם והעדות כדורה על כל אלה העניינים יוכלין לנו לבאר ולדעת אותם מאמת שמי המיוחד לוית' כי כד הרי ששמו המיוחד לו יתברך אינו מירה ומעד כלל תשמיש לשון כי אם סביאות' ומאחר שהוא סביד מביאו' והויה ידענו כי כל הנביאים כבעולם אינ' ככלטים שדי הויה שהיא הנרמא אמתת מביאות' ואחר שכן הרי ההויה היא כבת מביאו' הכינאים וא"כ הרי זה הנמכא הקדמון שהוא הוא אמתת ההויה הייתה הויה הרי הוא סבת כל הנסביון' מאמת הויה והוא מוכת סחלט אין מי שיוכל להכונו מאחר שהם הויה מיוחד הוא להויו' על אמתתו ידענו כי אינו מעיד כי אם על סביאות כמכא יחיד' ושאל' שאינו מוכה לא מביאו' הרי המביאו' היא כבת כל הנביאי' כי אין שום נמכא נמלט מן המביאות' ואחר שכן הרי זה הנמכא קדמון שפאמת זה השם הקדמון הוא כאשרו אני ירד' הוא שמי הרי כל הנביאים הם נמכאים מאמת היותו כמכא' ואלו יעלה על הדעת שאיננו נמכא אין לכל הנביאים בד אישכרות מאחר שאין לשם הויה' ואם אין לשם הויה כמה הויה כל הסתרה כי ההויה גורמת סביאות ועל כל פנים ההויה קודמת לכל יח' ח' שהם נביאים' ואם ההויה גורמת סביאות הרי זה הנסבא קדמון שהוא אמתת ההויה קודם לכל וגורם סביאות הכל' וא"כ הרי שמו הגדול סביד על אותו קדמון בעצת נאסנה באמתת ההויה והוא סוד אשרו אני' לא שנית ואתם בני ישראל לא בלתי וכאשרו אני' הוא פסי אני ירד' ראשון מקו' אחרון בהיות אמתת סביאות והויה' והנני מד מאד פנינה כי הוא עשוק עד פאל' ואם כן התבונן אני ירד' ראשון ואל' אחרונים אני הוא כי כן תשייב היותו ומביאותו ושמו הוא עד כאן על היותו ראשון ואחרון

בהתחיתים הא' לפי החבור והפירוד לא לפי הכסד היסוד והפליאה הענוסה והוא הדי הגדולה החזקה הנוצרה הנוטה הוא להיותו יתברך פועל על כל תבונות העולם וכולם סעלות סעלות סהן תבונות מעלות קיימות לעולם ושהן תבונות למטה סאלו קיימות אשכנז לא בבנין' ועם כל זה אין לעטון כי בהשגחה התמידית שופעת בכל להנהיג הטבעים באות' התכונות שנתכוננו בהן אשר שכל שכל ואשר חומר חומר ואשר הרכבה הרכבה ואשר הפסד הפסד והכל לפי הסביון הכל והשגתו כי הוא הסובל את הכל וסובל בכל והיאך יעלם ממנו דבר או היאך יסלק את השגתו מדבר והרי הכל לפניו כאין' ומה הדרך תדע כי כל חיבור ופירוד כמורכבות נמשך מכחו ומכונתו הכל והשגתו כשפעת בעליונים ובתחנותיו וכולם מקבלין כן כח ממנו לא כפי דעת הכופרים השגתו ית' ואשרו עוז ירד' את הארץ אין' רואה וכבר הורחנו הדיאור בפנין זה כפי השגתו השרים כמה עניינה די לכל משכיל' וגם כן לבונתו אינו נאמר דע כי השכל העשירי הוא עד כאן על רבו ומעיד על עצמו כי הוא עבד ורבו הוא המביאו' ושפטינו כו כח ובאותה השפעה הנשפע בו סבהו כל מה שהוא מנהיג' ולפיכך אסרנו כי הוא השגה המסונה על הנדנות האישיות כל בורה ובור' כפי הטבע והוא המסונה על תנועת הגלגל כי מאמת התנועה הוא פועל בנורות בהיות התנועה שופעת בגלגל' ואחר שכן כריך אני למודרך על היות כחות מטטרון תקופים בחלקי הגלגל ובחלקות אופן בדרך שאני מבאר בע"ש :

גלגל גימל למד גימל למד - שדי

מטטרון - אופן אלף ו' פה נון -

סודו שדי מטטרון -

התבונן אחי העיקר הגדול הוא יתמכא חלקי הגלגל מתנועים פאמת השג' מטטרון בסוד כח המסונה בידו ובסיד היותו נקרא שדי' והתבונן כן מה שנאדנו בסוד גלגל בסוד יוד ירד' ד' גלגל' הלא תראה גלגל כינאי סבא יוד' וצ' חלקי הגלגל כמנאת מאמת העשירי שהיא יוד הנקרא מטטרון' ואם התבונן הטיב' נאמר סוד גדול וכדכד' הגלגל כמכא בסוד יוד ו' ד' גלגל' גלגל' גימל למד' גימל למד' מטטרון שדי' הלא תראה גלגל טלד מאמת העשירי ומתנועע מכח שם העשירי שהוא שדי' ואם כן הנילך חלקי הגלגל כולם ססורים פד מטטרון להניע אותם במאמר הרב הסביע אותם' והתבונן ודע כי צמיוב הגלגל ישכנו כחות העליונים לתחנותיו והוא מסונה על שם כחות הגלגל כמאמת ית' ולפי' אסרו כי בוא ית' נוחן בורה בכל גולס וגולס' ועל ידי זה השכל העשירי הנקרא אישים סבור' ס' ירד' הסבור בידו בחותם הטבעי' ולפי' יכול לנייר ולתת מורה לכל גולס וגולס' וכל זה בהיות זה הגלגל מוכה כי אינו תייח הנדנות בהרכבת הטבעים וישכנו מטטה למעלה ובכאור אשרו אין לך כל ששכנעב סלמטה שאין לו סולסלמטה שסבה אותו ואשרו גלגל' ואם תתבונן יתברך לך בהיות הגלגל' סתמעות המולות פועלים וכל זה ככה תנועת השכל העשירי המסונה על תנועת הגלגל כלליות ופרטות' לפיכך פועלים הכחו' העליונים ככה התנוע' והשר השניע הוא השר המתקבץ בתנוע' מאת רבו ורבו הוא השניע אותו ונוחן בו כח לפעולת חיל' ואליעלה בדעתך כי העולם הוא הפקר בידו שגור כי אצל זה השר מסונה עליו אין השגת הרב ספולק' כי השגתו בכל מאחר שהוא כמכא הכל לא כפי דעת הפילוסופי' החושני' כי אין השגחה לסטה גלגל' הינה מהו ראש הכפירה בענוסה וינאל' סן הדת אלא אין שם השגחה אין תסולא גסולא ולא ענוש' אשכנז יסוד תורתנו הויה

ואחרון: ואחר שביארנו זה צרכים אלו ועורר על עניינים רבים תמצאם בין בתורה בין בשדרשות: ויעלה על דעתך שאי אפשר היותו כפשוטו ולתי שכן עניינים שנאמרו עליו יתברך כשהלל על גד הגושא ואי אפשר להיותו כפשוטו: רע לך כי לא תמאס פלו יתברך בכל תורותיו גד שהלל גדולה שיהיו באשרם על גד הגושא מאמרו הנה השמים ושמי השמים לא יכלולך: ובאמרו הלא את השמים ואת הארץ אני מלא: ובאמרו מלא כל הארץ: ובסדרשי ר"ל כמה וכמה האמרו מקום לעולמו ואין עולמו מקומו: וכמה אלו העניינים אשר כל תורותינו מלאה מהם ויפלו על הדעת שאינם כפשוטן: אמנם עניינם באשר בו יתברך על גד הגושא באשר ערים גדולות ובנורות בשמים: זה אינו כן: ותדע לך באמת כי הנאבאים אשר בעולם לא ימצאו תכלית אמתתו בין העליונים ובין החסותים: ואם אין יכולין להשיג תכלית אמתתו באשר גד יוכלו להגיע לתכלית מהללו: ואם לתכלית מהללו לא יגיעו היאך יוכלו להללו יותר מהמהלל הראוי לו עד שיצאו להללו בלבד? גומא זה אי אפשר וסן הנסבה הוא: ועוד מאחר שכל הנאבאים באים הן לפניו היאך יגדילוהו בהם והמה חסרי וקשנים: וכל דמי שמהלל בהם בשמן און להמהלל אלא בהעריך אותו לדבר גדול סמכו בשמרו ערים גדולות ובנורות בשמים כל כך רוצה להפליא בשבחים וגדלם עד שהעריבם לשמים: ואם הוא יתברך מהולל על גד הגושא לא יזהר דבר גדול סמכו יעריבוהו אי אפשר כי סן הנסבה הוא: ואמנם האמת שהשארנו כי כל המהללים והתשוכחות בתורה נביאים ובתנאים ובתורה שבעלפה כולם עניינים באשרם כפשוטן הם ואמתיים דברי אלהים חיים הן אין בהם דבר יוצא מפשוטן: וכדי שיכנסו הראויין להכנס: כדעתנו להתעורר בו כי עניינים עמוקים ודקים עד מאד: הרי תמצא שנאמר הנה השמים ושמי השמים לא יכלולך: כיצד כבר ידעת מה שביארנו האמת יתברך אמת כל היום ואמתת כל מציאות והרי הוא כולל כל הנאבאים אשר בעולם מגדול ועד קטון והוא סוף בהם וסובב שאר שהיה סובבת בהם והוא ית' נשא אותם וסבלם וידענו כי הוא ית' אמתת ההווה באמרו אני ילד הוא שמי: ואם כן הרי לך מבואר שהוא יתברך כולל כל הנאבאים מאחר שהם בשמים ואין שם דבר שאינו כולל אותם מאחר שאותו הדבר במא: ואחר שבמאמר הוא בהיותו יתברך כובד את הכל: ואחר שביארנו זה דע לך כי כל הנאבאים ואלותו יתברך מהלך וגלגל וחסד והרכבה כולם נאבאים מאמתת הפירה וחלקים הן בהויה ולא כל בהויה: ובכל מקום ששארנו קורין לכל מה שהלל יתחלק הויה אל יעלה בדעתך כי הוא אמתת הויה: איש חלק נאמר ע: הויה כי אין אמת' הויה לכל הנאבאות ואלתו כי ההויה הוא הסובב כל הנאבאות והוא ית' לבד אמתת ההויה ולפיכך כתיב ל גס ההויה להודות על אמתתו ואין ואלתו שותפות בשא זה: ואחר שעוררנוך על זה הכלל שמור בכל מקום: ונחזור לכוונתנו הרי שאמרנו כי כל הנאבאים חלקים בהויה כיצד הרי המלאכים שהן עליוני המעלה אשר נבדלים חלק הויה הן ולא כל הויה מאחר שנאמר ואלתם מציאות גלגלים וגזאיותיהם ומציאות הארץ ובאבאיה הרי המלאכים אינם כוללן כל ההויות ואלתיהם שברך להם ומה שראוי להם סן ההויה והם יקחו חלקם: ומאחר שאי כלל כל ההויה ואלתיהם חלק משנה היאך יוכלו להתבאר לכל ולסבול הנאבא הקדשן אשר הוא אמתת ההויה והוא כולל כל ההויות כולם: וכן הגלגלים כולם וכן השמים ושמי השמים הרי חלק מן ההויה כי ואלתם במא הויה כסו הוית המלאכים שהיא גדולה מהויותם וכסו הוית השפלים שהוא הויה ואלתם: ואם כן הרי גס השמים ושמי השמים אינם כוללים את כל ההויה ואלתיהם חלק סן ההויה: ואם חלק סן ההויה היאך יוכלו לכלול ולסבול הנאבא הקדשן הכולל כל הנאבאים בהויה וכולם אינם כוללים

אותו: אמנם כי הרי השמים ושמי השמים חלקיהם סן ההויה ולא כלל הויה ולא אמתת הויה והחלק אינו נשא אמתת הכלל: ואם כן הרי השמים ושמי השמים שהן חלק מן ההויה לא יכלולו את הקדשן אשר הוא אמתת ההויה וכולל כל ההויות: ולפי זה הענין נאמר הנה השמים ושמי השמים לא יכלולך ובאמת כן הוא כי כסו שהחלק אינו נשא את הכלל וכולל אותו: ואם כן הרי לך מבואר בביאור נעיס זה הענין הנכבד: ואם תאמר הרי כל הנאבאים כולם בהיותם בכללים יכולין לסבול: הלא הודענוך שהמלאכים שהן עליוני המעלה אינם כוללן אותם ויתרנה שיצטרפו עמו השפלים להשלים חסרונם זה אי אפשר: ועוד כבר הודענוך כי הוא יתברך תשלום ההויה ואין כלמה שוליתו יתברך תשלום ההויה כי הרי הוא חזן להיות כל הנאבא: ואלתו תשלום ההויה היאך יוכל לסבול ולכלול ההויה הכוללת את גולס זה אי אפשר: ואם הרי לך מבואר שכלל אלו העניינים אשר ביארנו אמרו הנה השמים ושמי השמים לא יכלולך: והוא הדין לכל הנאבאים אשר בעולם כלל ופרט כולם פרט הן לפניו והוא ית' כולל את כולם: ואחר שביארנו זה הפסוק לחזור לבאר שאר עניינים: וצנין מה שאמר הלא את השמים ואת הארץ אני מלא נאם ילד כיצד הרי כבר ידעת שאין בעולם ריקות ואלת מציאות מכל הדברים שהם יתברך: ומאחר שהמציא משלמים השמים והארץ מאמתת היותם נאבאים בהויה הן משלמים אותם וההויה היא הממלאה את כולם והסובלת אותם ובהיות כל הנאבא בהויה מקבלת מלאו הרי הוא יתברך ממלא כל נפלא: ומה שאמר הלא את השמים ואת הארץ אני מלא באמת כן הוא בהיות כל הנאבאים בהויה הנמשכת מאמתת היותו ממלאן את השמים ואת הארץ זה אמת אינו בד פסוק: ואם תרצה לבאר ענין זה בהיות הויתו כוללת שמים וארץ ומה שבהם וחוצה להם מה טוב ומה נעים: מכל הפנים כן הוא בהיותו יתברך ממלא את הכל: ומדרך זה תוכל לדעת מלא כל הארץ כבודו: וכבר ידעת כי כבודו הוא סוד שמו ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: ומלא כבודו את כל הארץ בהויה הויה שהיא אמתת שם כבודו ממלא כל הנאבא: מאמתתו וממציאותו ועניינים אלו סוד עמוק הן: ואם כן יש לך להתבונן בכל מקום שתמצא עליו יתברך היותו ממלא את הכל כי באמת כן בהיות ההויה ממלא כל נפלא: ומדרך זה אשר עוררנוך לך להתעורר בכל מקום שתמצא נל ממלגין במהלליו שכל דבריהם בניין על שוש אמת: וכן מה שאמר הוא מקום למלמו ואין עולמו מקומו באמת כן הוא כי ההויה הוא מקום לעולמו בהיותו סובלת הנאבאים ואין בעולם מקום להויה וזה מבואר כי אין ההויה בריכה לכל נאבא לכל נאבא וכל הנאבאים בריביות אותה: ובכל העניינים אשר התעוררנו עליהם אנו נכנסים לחקירת אמתתם מכח שמו המיוחד יתברך בהיותו נקרא ילד יתברך שמו וזכרו ושמו המיוחד לו הוא חסיד עלי יתברך שכל דבר שעדותו הוא צריך להשגחתו וככל מקום ולא לפנין הפליג בכל התורה כולה ברוך שם כבודו ויקרא בשם ילד: אני ילד הוא שמי וקדשתי את שמי הגדול: הנה ילד נבוג: יהיה ילד אחד ושמו אחד וכל תפלותינו בערכות עליו ששה לשען ששך: וכן כל היסודות כולכ ושואת שמי על בני ישראל: וכבר ידעת כמה הפלגות וכמה עניינים וכל תורותינו ואמנותינו שיוסדת על שמו הגדול יתברך: ולפיכך צריך אנו לדעת בכל מקום אשר נזכיר את שמו הגדול הכללים הגדולים הסודים על אמתתו ואות שלום הכוונה בהיותינו יודעים אמתתו ששמו הגדול הכולל כלל בהיותינו יודעים אמתתו ששמו הגדול ששמו הגדול ששמו הגדול הוא הולכת ואוניהה שייחוד לייחוד המתייחד בנו וידבק באהבתינו: ויתקדש שמו הגדול על ידינו: וידרך אלן וינויננו: ויורנו הדרך אשר כלך בהוית המעשה אשר נעשה: והגנו נכנסים בביאור חקירת נעם:

שער בביאור הברל בין אמתת שמות הכללים :

דע לך אחי שהעולם תמצאהו נחלק בתכונות הגזרות
במשמעות דרכים אשר מתוכסס נוכל לבאר ולאמת סוד
התחלקות הגזרות כלליות ופרטיות וכולם במערכת סוד
האלפא ביתא בדרך הזה :

עצם כללי עצם פרטי עצם פרדי עצם האישי עצם המקרי :

עצם הכללי דע לך אחי כי השם הנקרא עצם כללי הוא
הנקרא בפי הפילוסופים סוג' ועצם כללי
הוא מינים רבים בשואם במאשר אחד' והנה רונה לבאר לך
אלו העניינים בדרך אותיות היות עצם כללי כאלו תאשר אותו
שהוא עצם כללי הכולל כל האותיות שהם חלוקות במיניה' וסוד
עצם כללי הוא כלל האלפא ביתא בדרך זה שאנו נכנסים
לחקירת כל האותיות דרך כלל כזה :

אב גד זה ש' כך למסנן סע פף צץ קר שות :

לכל האותיות אנו קור' עצם כללי כמו שהיינו קור' בכל
המציאות עולם על דרך הכלל' ובה השם נכנסים כל
פרטי העולם שתיסחיים' דומים נמחים' וטענועים' וכל
שאר המינים' ובדרך זה כוללים האותיות עצם כללי וזהו סוד
סוג' וכמו כן תבאר חיים שם כללי בכלל' כאחד אדם ובהמה
דגים חיות ועופות והרי שם חיים הוא עצם כללי בדרך זה :

ואם כן הרי לך מבורה הענין במעט דבר :
עצם פרטי דע אחי כי זה השם הנקרא עצם פרטי הוא
הנקרא בפי הפילוסופים מין' כלום התחלקן
הענין מהכלל כמו שאמרנו עצם כללי חיים שהוא השם הכולל
אדם ובהמה דגים חיות ועופות ודגים חיים כולל אותם עצם
פרטי חיות או בהמה או אדם או אחד מן המינים כולם הנכללים
בעצם כללי' והנה רונה לבאר לך הענין בדרך האותיות
מאחר שכללנום בעצם כללי נחזור ולמחשם בפרטי בהיות
האותיות בחשם תכונות אשר להם אחרת מין' בומרף
מין' גיכס מין' דטלנת מין' זסצרש מין' :

בהיות מיני האותיות חלוקים אלו מאלו אנו קור' אותם עצם
פרטי כי מיני האותיות שהן משמעות פרטי' הן הכלל כל האותיות על
דרך הכלל מכלית הכלל המינים' אמנם אחרת' שהם מין אחד
או בומרף או דטלנת או זסצרש בכל אלו המינים חלוקה' וכמו
שתאמר מין האדם או בהמה או העופות או הדגים שהן מינים
ידועים מהכלל שתאמר על כולם שהן בעלי חיים או נמחים
ובסוף כזהו הדרך כי המינים חלוק ובהם' וכאשר תראה
המקורות שגויס כך תראה היסודות שהן משמעות' וכאשר
תאשר אותיות כאלו תאשר מציאות כי האותיות סיבות כל
המציאות ובהם המציאות נמצא שם לא תקרא לדבר כלונ' שם
לא תדע אמתתו וכל דבר שאין לו שם אין לו מציאות וזה דבר
ברור' ואם יש לו שם אינו נמלט מידי האותיות כי האותיות הן
יסוד כל שם וכל המחודשים אינם נמלטין מהיות האותיות
נושאות אותם' ואם כן האותיות' נושאות והן יסוד כל העולם
ובאזה יתהוה מציאות אף שם אותיות והרי האותיות כליהן
לקבל הנמצאים כולם שאם תרצה לומר מלאך אפי' בשמים לטון
אינו נמלט מידי אותיות' ואמתת מה שנסבב במעלת האותיות
מציאות עליהן וכלל' וכן כל הדברים המחודשים כולם
אינם נמלטין מן ידי האותיות כי האותיות קובעים להם מקום
ואם יש אותיות יש שם מציאות ואם אין שם אותיות אין שם מציאות
ואם כן כל המחודשים כולם בשואם מן האותיות' והרי האותיות
ס' וק' השעלו' ואם כן התבונן אחי בהיותנו חולקי' ענייני

זה השער וסומכים אותם על האותיות כי האותיות הן יסוד כל
השאר' ואם תאמר למעלה שאין שם חיתוך אותיות' דע
לך כי בוונת האותיות' והגזרות השכליות קבועות בהם' ואם כן
הרי האותיות' נושאות המציאות כולן' ככה שהקבלות מאותיות
בסוד שם ההויה כי מכל הנמצאים אין לשום דבר מציאות בלתי
מציאות האותיות שאם אמרתי' יתהוה דבר כלונ' הרי האותיות
כלי לאותו דבר ואין לכל המציאות כולן' אפסיות קיום בלתי אלו
לבאותיות וכל המציאות כולן' מתנגגין במציאותן בין בהויות
כיתדע לך באמת שאין דבר מכל הדברים נמלט מהיותו
כשוי ומתנגלגל באלו לבאותיות' ולפיכך נקראת התורה
יסודית התבונן סוד אמרם נתייעץ בתורה ונבין' העולם כי
התורה ראשית החפץ היתה במאשר ילוד קניי ראשית
דרכו' ואשר ואהיה אגלו אסון' תדע לך כי צאותיות אסון
כל המחודשים הן שאין דבר אפסר המציאות בלתי מציאות
האותיות' ואם כן כל אותיות הן יסודות כל המחודשים כולם
ובהן מתנגלים ויוכס נמלט מידם דברים אלו לדעת כי כד
הן כלי התכונות' ויסוד שאר המחודשים' ולפי זה נודך תדע
לך כי האותיות הן ראשית החפץ והם כלי לכל התכונות' ואין
לתכונות' קיום אלא תפסכס האותיות' והאותיות ידענו באמת
שהן נמצאות מאמת' שכן הקדמון יתברך שהוא שם ההויה ופסח
ההויה לבשו האותיות' נורה כאמרנו ילוד קניי ראשית דרכו' :
התבונן כי ילוד הוא המציאות האותיות' והן ענין עשירות עליהן
שהן מחודש' בהיות' נקרא אותיות' טלסון האותיות הנידון וכן אמר
שומר אתא בוקר כלומר שהן צאות עכשו וסודשין הן כי כל
דבר שהוא בא פכשו' סכלל שקודם לכן לא בא' אם כן נקראו
אותיות' שם שצאות ומתחדשות' אף שהתבונן אחי בהיות האותיות
כלי לכל התכונות' והנמצאות נמשכי' אחריהם ואינו נמשכים בהן
בכל דבר שאחר שהן יסוד השכל החפץ לכל המחודשים' נחזור
למה שהיינו בוונאמר דע כי עצם פרטי באותיות' הוא בהויות
מיני המקורות חלוקים הנה והרי הפרט נכלל מן הכלל כי
הכלל הוא אותיות' הפרט מיני האותיות' וכן הוא בשאר הנמצאות
תאמר מציאות שם כללי ותאמר אדם ובהמה שם פרטי' וכיוצא
באלו בהכלל המיני' אשר במציאות כשו הכלל המיני' אשר
באותיות' ואם כן דלך בזה שעורנוך על עצם פרטי :

עצם פרדי דע לך אחי כי זה השם הנקרא עצם פרדי הוא
מורה בהפרד המין האחרת מה בהכלל הברור'
כדו שתאמר במין אחד שהוא אדם ועצם הפרדי כדו איש ואשה
הרי שם מברד בין איש לאשה והוא מין אחד שאיש ואשה
שניהם אדם כאמרנו ויקרא את שם אדם ביום הבנאם' וכן
במין תוכל לומר שור או כשבאו עובדן נקראין במין אחד
והוא בהמה' אמנם עצם פרדי חל בהם והוא השם' וכן
חיה תוכל לומר איל ובניו המין הכולל חיה' וכן תוכל לומר
לאילן דמון תמר תפוח העין הכולל אילן' ואם כן הרי לך אחי
מבאר שם פרדי שהרי נמשך אחר עצם פרטי' שהוא המין
ואחר עצם כללי שהוא הרג' והרי שם שגשג' עניינים אחר
ההכולל בשואם בעצם כללי' ובעצם פרטי' ובעצם פרדי' :

ואפסם בהיות עצם פרדי במין אחד הן האותיות' כי כדו כנון
אחרת' שהן פרטי אגל כלל האותיות' ואחרת' מין אחד בהיות'
מקור אחד' אפסם העצם הפרדי אשר חל בהם הוא הכלל
הגזרות ואף עלפי שהן מין אחד' כאלו תאמר א' לך ח' ת' ה' א'
ע' י' ה' א' ת' ס' ד' ל' בסין הכלל הגזרות ויתפרדו איש מעל
אחיו' וכן אפילו במין אחד באדם תוכל לומר ראובן שמעון לוי
יהודה אפ' שאין אלו מן הענין' אמנם היסוד אשר בשם
הפרדי בהיות שם המין אדם או בהמה או חיה או אפ' או אילן
ודוסי' וכן שם הוא אדם חל בו עצם פרדי איש ואשה' ובניהם
איל ובני יחסר' ובמהמה שור או כבא או צ' וזהו דרך האותיות'
שס' כי אחרת' הן מין אחד פרטי מן הכלל' וענין א' לך ח' ת' ה' א'
ה

התכונות חשו - וא"ל די במא שרמונו בשערה - והננו כלכנסים
בחקירות שאר עניינים כפי הישגה בעה :

שער בביאור אמתת סיני שבו עשרת הדברים :

דע לך אחי שמכך הא"ל כי השער הזה שאנו נכנסים
בחקירתו הוא שער נפלא והוא שער השמי ובו השער
יתבאר לך אמתת הר סיני שהתורה נתנה בו וידע לך כי הר
סיני אמתת יסודו הוא יסוד השם השיוחד דרכי שמו שאר בהם
אנו נכנסים בחקירת אמתתו דע לך אחי כי שמו שאנו
משמשים באותיות ידור הן שער אותיות אשר בהן כללין כל
השמות ידור אהיה יי. ואמנם כי משכנת נכונה יש להן
על סדר המוכרח בדרך זה שנבאר ידור יי וי. ואם תתבונן
בזה המערכ תתאם לך היסוד האמתית ותראה כי סדר המוכרח
הוא זה הדרך שער הנוך בו ואין דרך לטעות יסין ושאל וכבר
ביארנו העניינים למעלה אמנם כריכים אנו להכנס לאמתת
חקירתם כדי שיתבאר למשכילם מה היתה השגת הר סיני אשר
בזקלנו עשרת הדברים ובדרך זה אנו נכנסים לחקירת השכל
ידור סוד סיניו הראשון המוכרח כן שמו עשרים וששה שמה
עשרת הדברים ואמנם כי כריך אתה לדעת שמהו הסיני
המוכרח המורה על כל אותיות אשר בסוד שמו ההויה
הכוללת כולה בסוד ידור אהיה יי ידור הא וא"ל -
ידור הא וא"ל ידור הא יי. התבונן אחי ותראה
יסוד שמו אותיות שהם עשרים וששה ויסוד עשר אותיות שסודם
עשר הדברים כי הויה וסוד עשרים וארבע אותיות תתבונן כי זה המכונה
מתגלגלת ותגלו לך חקירות עמוקות והנפתר סכסכה עניינים
אמנם ענין אלו העשרים וששה אותיות הן אמתת סיני על כלל כפי
ובאמת כי כריכים אנו לדעת אמתת לו העניינים ראשון ראשון
ואחרון אחרון ידור הוא יסוד כל היסוד וקדשון לכל הקדשונים
שאין מי שיקדשנו והוא קודם לכל ומספרו עשר אנו שהוא כן
שסודו עשרים וששה והוא המכונה עשרת הדברים הנסגרים
אמתת ידור יי וי. מהן סוד עשרה אותיות וסוד עשר
אותיות בסוד ארבע וסוד ארבע יסוד עשרים וששה וכולן
דרך אחד להשגת המכונה אחת כולן חוגגים ולשם השיוחד הן
חוגגים בדרך ידור הא וא"ל יי. אמנם כי עשרים וששה
כעשר ספחת ידור יי וי. בסוד נרמזה היות עשרים
וששה וששה נוספים עשרת הדברים כשם שתראה ידור נוסף
ידור יי וי. לא פחות ולא יותר ואמנם כי עשרים וששה
אשר עשרת הדברים נאשרין בהם בסוד הר סיני אלוהן כפי
צורתן הר סיני ידור הא וא"ל הא יי וי. ידור הא וא"ל יי וי.
הא יי וי. קל. ואלו האותיות סיני אשר בו נתנו עשרת
הדברים בדרך עשרים וששה והסוד הכולל מעמד
סיני וסודם עשרת הדברים הנאשרים בו הוא דרך היות שם
השיוחד יסוד כל שמוי ההויות וארבע שסודם עשרים וששה
נושאים עשרה בהכרח ידור בו נוסף עשרה ידור יי וי. -
ואם תתבונן בזה המכונה הגלגלית יתבאר לך אמתת הר סיני
ואמתת עשר הדברים אשר בו כשם כי ראוי הוא סיני להאמר
בועשר הדברים בשם שתראה היות כל אותיות ראיות להיותן
נושאות עשרת הדברים בסוד אותיות ובסוד עשר. ואמנם
כי כבר ביארנו למעלה בהיות עשר נמשכו מארבע ובהיות עשר
וששה נמשכות מעשרים וארבע בסוד סיני ידור כן נמשכות
מעשר ידור יי וי. ידור ידור הא וא"ל יי וי. הא וא"ל יי וי.
הא יי וי. הרי כל כתלים בשגרה אמנם כי עניינים אלו עניינים
עשוקי עד מאד ובחדרי מרכבה נעבדים ולפיכך כריכים לבאר
אמתתו כדי שלא יבטלו בהם אנשי לב לא שישמאן החפץ העליון
בדרך האמת ובאם כי כבר אמרנו למעלה בשער ההויה בהיות
אלו השלשה דרכים שהם ידור יי וי. ידור הא וא"ל יי וי. הא וא"ל יי וי.
ואלו ידור הא יי וי. שסוד כן ע"כ כל כתלים בפסוק א' הנה ידור
רובם על ע"כ קל ונאמר סיני ואם התבונן בענין זה יתבאר לך האמת

הא עין עמם פרדי הלכנו פתחי ואם כן די בזה שרמונו
עכשיו ונחזור לשאר :

עצם האיש דע לך כי זה השם הנקרא עמם האיש הוא
המורה על סדר עמם פרדי כי זה הרי
מאשרו בענין האילן בעמם פרדי תסור ויתעבדים תאמר בתפ
נונו ותאמר כות מוסק ותאמר בעבדים בוגר. ושלשת אלו
הלשונות טענין אספה בהיותם אופפים פירות האילנות אמר
בהבדל עמם הפרדי כך בהבדל עמם האיש. וכן פסוק וחסור
שניהם מין בהשפוט דוהר חסור בוגר כפי הבדל עמם הפרדי
כך הבדל עמם האיש. ולשונו איש כלומר אמתת השם
העליל על כל איש ואיש מכל איש הנסגרים. וכן מין האדם
ראובן ושמואל גדול במעלה ובחכמה רבה אלפי אלפים משמעות
כשהוא מדבר בודע שהוא משכיל. וכשהוא מדבר בודע
שהוא מכל בהיות עמם האיש חל כפי השפלה וכפי האיש כי זה
הרי שמשע קול דוהר שהוא פסוק. וכן קול בוגר תדע
שהוא חסר וכשתשמע לשון בוגר תדע שהוא בעבדים
וכשתשמע לשון מוסק תדע שהוא בותים. ובדרך
זה הוא עמם האיש. אמנם בהיות זה הדרך תלוי באותיות
בסוד עמם האיש כגון שתאמר א ותאמר ח הרי הבדל עמם
האיש ביניהם כי אף עלפי ששניהם ממקור אחד מבדיל אתה
בניהם ונבדלם א ונבדלם ח ונבדלם ח ונבדלם ח בקריאתה
בהיות האישם שמונים והרי עמם האיש משכיל באותיות
שאלו תאמר א ותאמר ח ותאמר ה ותאמר ע הבדל
גדול יש בקריאת שאלו ראיות כראיות כי כל אחד מן האישם
הבדלים בין הקריא כמו שאמרנו בענין בוגר ובנין מוסק וזה
הענין נבדלם בהבדל הקריא כמין ובהבדל הנור כמין וא"ל הרי
הענין מבורר בסוד עמם האיש ובסודמה לי כי די לך בזה :

עצם המקרי דע לך אחי כי זה השם הנקרא עמם המקרי הוא
המוכיח על היותם נורת בודעות במקרה

האדם כי זה הרי נורת האדם והבהמה והחיה והעופות מקרים
בפליט בעמם. ואמנם כי מקרה נורת האדם תאמת הבדל
האדם ומקרה נורת הבהמה תאמת נורת הבהמה. וכן מקרה
הנורה בעמם החיה והעופות תאמת נורת הסיני. ואם כן
הרי עמם המקרי תאמת מציאות מה שהוא בנמקרה ותדע לך
כי מקרה הנורה בעמם אין מקרהה נבדלם עמם כמו מקרה
השחורות נופת ומקרה הלכן בהשפלה אם לא יפסידו בורותם
בדרך ערבות. וכן מקרה החום מן האש אינו נבדל כי הוא
אמתת נורת האש ומענין זה בענין המקרה בנורות תוכל
לכרות בהן אשר לכן ואשר שחור שחור ואשר ירוק ירוק
ואשר ירקרק ירקרק ואמנם כי שם מקרים הוים פעם ומתבטלין
פעם כמו המקרי שאינם טבעיים בנורות כמו הנובעים בגד
הגבש במקרה בו כי בפעם עבר ופעם מתקיים. וכן מקרה
התנועות באדם פעם עומדת בקיומה בהיותו מהלך ופעם
פוסק בהיותו עומד ואם כן התיבן סוד עמם המקרי ותראה
יסודו. ואמנם בהיות עמם המקרי באותיות הוא היותו מקרה
במה שהן נכתבות. והבדל מקרה מהוה בנורות האותיות
ואם כן די לכל משכיל במה שהתע רמז באלו העניינים ומתוכן
יכול כל משכיל להבין האותיות והרי אלו חמש העניינים אשר
אמרנו כוללן ענייני המציאות וכולן עניינים נשככים זה
אחר זה. ואלו הן אשר נקראים על דרך יסוד הביאור עמם כללי
עמם פרטי עמם האיש עמם המקרי ודרך ביאורם והויה עמם כללי
כולל כל נוסחים אשר בזה כללן אדם ובהמה ודגים וחיות ועופות
וכן עמם פרטי שתבאר בו פרט נבדלם כל אחד לפי סיני סיני
נחמים ומין אדם ומין בהמה. וכן עמם פרטי שתבאר בו הפרט
שנין כל מין ומין כי זה ענין נחמים ומין אדם איש
ואשה. וכן עמם האיש שתבאר בו שפלת כל איש בהיותו נבדל
במין כמו רכיבה באדם בפסוק גלגל וישיבה באשה. וכן עמם
המקרה שתבאר בו אמתת הנורה אשר היא מקרי בעמם תאמת

כי כו' ע"ב קל' בולס באחדס הן במלת כו' כי מלת כו' תמנאה
 אמתת קל' ושאר שכן יס' לך להתבונן בוד אמרו ובר סיני עשן
 בולו מפני אשר ירד עליו יל' כי בהיות השם השיחוד לו יתברך
 הויה לבד היא המעלה שלי יתברך שאין לו ירידה' אפס בהיות
 השם משתמש בשאר לשונות כבוד סיני' הרי ירידה' ככללת בו
 שאין אמתת אותו' סיני' כאמתת אותו' הויה ואפ' שכולל אלו
 כו' ואם כן התבונן מהו סיני' שנאמר בו ירידה' בהיותו
 מתקרב להשגה האמית' ואין בשכל האנושי יכולת להשיג אמתת
 הויה הכין להם סיני' ביאור אמתת עניינים מתקרבים לאמתת
 ההויה ולא תכלית ההויה כי אין שכל האנושי יכול להגיע לתכלית
 אמתתו ולתן על כד הערכוב כי באותיות סיני' ערכוב אות ד'
 שאיננו מכלל אותיות ההויה' ואפ' התבונן בהיותו מנה
 אמתתו על הר סיני' כאשר בו ירידה' בהיותו מתנגש להשגת
 שכל' בחומר וחומר לשכל איננו משיג אמתת השכל בלתי
 תצרכו' דבר אשר בלפי היותו' השם השיחוד שהוא מוד הויה
 והנכרך להתגלות להשגה האנושית כבוד סיני' שיש בו תערוכת
 בלתי הויה כאשר בו ירידה' ועליון האמית' הויה בלבד' ולפי זה
 הדרך תדע לך המוד שנאמר וירד יד' על הר סיני' כי עליון
 בהויה וירידתו בסיני' ואם תתבונן יתבאר לך מוד גדול
 מסודות חדרי השכל שאין הכל עניינים' ולפי זה הדרך התבונן
 בכל מקום שנא' בו ירידה' כי בעת שמונה להודיע אמתתו וירידה
 היא לו שהסיני' לא ישיגו אמתתו אלא בשגור הנגש ואמתת מביאותו
 אינו כנגש לכלל שאר גדרים שכלים כל שכן היותו בדרך הנגש'
 ולפי הדרך התבונן מוד וירד יל' על הר סיני' כי יירד' הנאמר'
 בזה העניין בהיות מלת יד' נעתקת למלת סיני' וכפי היותו
 מתקרב להשגה האנושית הנוכך לאמנעות סיני' כ והו' מוד קל'
 הנכנס כבוד כו' אותו' מסוד' עשרים וששה הכשאות
 כבוד עשרת הדברים' ואם כן התבונן' כאמת אלו
 הפניינים הנכבדים אשר הענינוך עליהם' ואפ' עולה בדעתך
 שהו' יתברך עולה או יורד חלילה ואפ' אפס עליו בשם הויה
 ושם זה אין בכלל הכתובים משיכול להשיג לאמתתו כמות שהוא
 וכשמונה להתגלות מתוך שאר המעכבות אלו' ולפיכך כאשר בו
 ירידה' בהיותו מתגלה בהתקרב השמים לאמתתו והם על כד
 הקורבה משיגים לא על כד תכלית אמתת ההויה ואז היא
 עלייתו וזו היא ירידתו כבערכת שלהו' כבערכת שלה'
 ואפ' עולה בדעתך שהו' ית' ירד' ויעלה חלילה חלילה'
 ואם לעבדיו שם השכלים אין להם ירידה' וסליה' כש' למי
 שהמניא אותם מאמתת עליון יתברך ואין מעלת העבד דושה
 למעלת הרב ואם העבדים הם כבודל העליון כשהאדון
 הממניא אותם מאמתת כבודו והנשוא את כולם' ואם העבדים
 כך מקו' אתה דן את הרב' ואם כן יס' לך אחי לדעת את
 האמת כי הו' יתברך אינו אחוס מקום שהרי הוא מקום לכל כמו
 שאמרנו למעלה' ואם הוא מקום לכלל המניאות באיזה מקום
 יהיה עולה או יורד שהרי הוא מקום לכל' ולפיכך אי אפשר
 לו ירידה' וזו עליה' והאמת שה' אמרנו כי העליה' שלו' ית'
 בהיותו מתנשא בשם ההויה והידידה' כולו בהיותו
 מתנגש להשגות ואין ההשגות משיגות אמתת ההויה
 כמות שהיא' ולפיכך כשהוא מתנגש בדרכים קרובים
 לאמתת הויה כדי שיובלו הנמנאים להשיגו' בדרך זה ובענין זה
 היא חיידיה שלו' כלומר היות השכלים משיגים אותו והויה כל
 מה שולת משיגים אותו כאשר בו ירידה' שהרי ירידתו ויריעתו
 מתקרבת בשכלים ובהיותם מתקרבים אינם יכולין להשיג
 אמתת השהות כי אם בשאר דרכים' וכפי זה הדרך תמנא
 מוד כלי ירידה' ועליה' שנאמר' בו יתברך לא להיותו עולה וירד
 חלילה ואפ' כי העולה והירד במקום גדול מסב עולה או
 יורד' אפס הו' יתברך אין לו מקום והוא מקום לכל באיזה
 מקום יעלה וירד' מאמר שהוא המקום הנשוא הכל ובו יתברך
 יתייפכו כל המקומות' וזה הדרך שאנו כביאורו יס' לך
 לדעת המוד שנאמר בענין יורד יד' על הר סיני' כי עלייתו

בד' יח וירידתו בסיני' ודע לך כי סיני' כבודו שאמרנו
 הוא מוד עשרים וששה שאלו הן אותיות סיני' ונתן
 עשרים וששה כאשר עשרת הדברים שכן כתר תורה'
 ואם כן הרי לך עשרת הדברים יתלס בתוך עשרים וששה שאלו
 הן אותיות סיני' ואחר שכן התבונן אחרי מעלת הר סיני' שבו נתנה
 עשרת הדברים שכן כולן כלל היתה כולה' והתבונן אחי
 ענין המולס שרא עיקב כמראה הנכאה כי הוא אמתת סיני'
 ששם והוא אמרו והנה יד' נכב עליו' ודע כי מוד סיני'
 הוא כעצמו מוד סלם שרא עיקב' ובסיני' כאשר וירד
 יד' על הר סיני' על ראש ההר ובמולס כאשר והנה יד' נכב
 עליו' והתבונן כי נכד היה מוד יד' נכב עליו על מוד סלם
 בדרך כו' אותו' שיש שם מוד סלם' וכל מה שאמרנו בענין
 סיני' יש לדעתו בענין סלם הוא למלאכי החפץ' וכמדות
 לי כי יס' די לכל משכיל בעניינים אלו שרמזנו כבוד סיני'
 וכבוד סלם ובסוד עשרת הדברים' חקירות הר סיני' מה היתה
 ויש לנו לחזור ולהתעורר על שאר חקירות הר סיני' מה היתה
 ההשגה שהשיגו בו אשר מתוכה ראוי לקבל את התורה בהיותם
 משיגים אמתת עניינים שכלים פנימיים ולא מעט השגו'
 והתבונן כי כד השגו מוד אמתת עשרת הדברים כי השגת
 סיני' והשגת עשרת הדברים כולם תלוין הן כבוד השם המיוחד
 ואי אפשר וזו היתה הלא תראה ראשית כל הדברים אנוכי יד' ו
 ואפס כי קודם זה יס' להודיע מהו השופר שקולו סתחוק
 באותו המראה' תדע לך באמת כי יס' הנאמר בסיני' על
 כל פנים שרף' התבונן אמרו כי כל שופר אשר תמנאו
 בסיני' חסר הו' בלתי אות רא' אפס שאר שופרות
 בעלמא מלאים והערכת שופר תרועה ביום הכיפורים תעבירו
 שופר מלאים' אפס כמעט הר סיני' תדע לך כי כולם הפנינים
 וזהו מוד השר הנקרא שרף' בתחלה וכאמ' וקול שופר חוק מאד
 ואחר כך כאשר יהי קול השפר הולך וחוסף מאד' ואחר כך
 כאשר וכל העם נואים את הקולות זאת הלידים ואת קול
 השפר' ואם כן התבונן אחי מוד הענין כי אמר יהי קול
 השפר הולך וחוסף מאד וזהו ויהי קול השפר הולך וחוסף מאד'
 ותדע לך אחי כי כל שרף הנאמר כמעט הר סיני' שרף הוא
 השר הנאמר בו יס' חלף אחד מן השפרים וזהו השר הממונה
 על המראות השכליות כבוד היותו שרי שכללה להם כפאמר
 רבו ואם כן תדע לך כי שרף הר סיני' שרף שמו' ובני
 רשף יבדיהו עוף עופים כאמרנו יס' וזו יס' אחד מן
 השפרים כי שפרו הרשף שרף להבין כי שרף' ואם
 כן יס' לך להתבונן הענין הזה כי יולת המכה הראשונה אין לכל
 שרף' כה פ' שר' ויגשו משיגו רש' כי ככל מה שולתו ית'
 דבר והפכו' ותדע לך כי שרף מודו שרף' ומודו שרף'
 הפכו' שרף' שרף' פ' שר' שרף' שרף' שרף' שרף' שרף'
 ומתוך שרף' תמנא הרשף' ודי בזה' ואחר שהתבוננו
 על אלו העניינים יס' לך לדעת כי זהו השפר אשר נודע שהוא
 השפר הממונה על התורה שהיא אש כאמרנו סיני' אש דת' למי'
 ואחר אשר ביארנוה יס' לך להתבונן כי השר הממונה על התורה'
 שרף' שמו ואין נשות לכל המשיגים להתבונן אס לא יקבלו
 סיוע מאת השר הגדול הממונה על המוד אשר היא אש
 התורה' וכן תדע לך כי מתוך אמתת הר סיני' שרף' מלך
 מלכי המלכים' וכן תדע לך מאמתת מדבר סיני'
 כשיג אמתת מדבר סיני' וכאמת' מדבר סיני' אמתת שמו
 יתברך שהוא שלום כאשר ויקרא לו יד' שלום'
 וכו' ויגו אמנו כעסכת שנת ויקרא לו י' שלום' כלומר שש
 של הקדוש ברוך הוא שלום' והכוונה הענין הנכבד
 אשר אנו נביאורו ומסנו יתבאר לך כמה
 עניינים וכמה סודות נוראים ודי כמה
 שרמזנו לכלל משכיל בענין זה.

שֶׁנֶר בְּאֹר־הַיָּם תִּנּוּעַת כָּבֹד אֹתִיּוֹת שֶׁלֹּא :

דע לך אחי ישירך האל כי מחנית כב' עתידת הוא את
 ד' אב גדוהו יח ט' כ' עתידתו האחרון אמת למס' כן
 סעפף צ"ץ קר שט' וכשיל אל הכחצן תשנא יא יא
 ובנותך כנן פאלו שר הכחצן תשנא הכתובה פה יא נאפת
 סד בדרך אג פאלו הנרשע הכחצן ותפלטו חני הראשון ד'
 וראשון בנייני אל' הרי יא נאפסיעל ד' והרי הכנין נראה
 ואלה הכנייני אל סגן דפ העין וקסע טי ש' כ' : ואם
 תתעורר אחי התעורר יא כח אל שנתוסף בכל תמונה ותמונה
 ואשכח כי נביאן אמר לעוררך על היותה הענין אשר אלו
 נביאיו בלז מבורך בשאור אחרון שברחתם מפר תהלות
 ותשנא בזה חלתו פלשה עניינים העוררם מוד הכנין והפסולה
 והתעורר ואלוהי הללויה הללו אל בקדשו הללויה
 בדרך עורר נאפסיעל מוד אינשם פה יא כ' כאשר
 הללויה וזה השם הנכלל באלקים אשר קדשנו מוד הכנין
 בעבור שהוא אל הללו אל בקדשו יא כ' תש' מוד ענין התעורר
 כמוד אלוהי הללויה בדרך עורר חני בשם בלוה יא כ' תשנא מוד
 הללויה הללו אל בקדשו הללויה הוא מוד אקס' אל אלוהי וכך תשנא
 אל באשכח להיותו נועה פעמים לפעולה בשם אלקים ופעמים
 לתנועה בשם אלוהי יא כ' מבורך מוד הללויה הללו אל הללויה
 בהיותן שלשתן משונים זה מזה וכדי לעוררך על הענין בכיאר
 באחתנו נאפסיעל בלזר כל האלפא בלז' במוד החשור קודם
 שיתחיל בביאורו ילנו לעוררך בהיות יא על אלו אשר נאמר
 הללויה הללו אל בקדשו הללויה כולן נערכ' על מדר האלפא
 בלז' בענין שאמרנו למעלה דע כי הללויה הוא מוד
 הכנין בדרך אשבחא דג' ד' והרי לך מוד הללויה יא כ'
 הללויה הוא מוד התעורר בדרך מוד א' בטג' ד' ד' והרי
 לך מוד הללויה יא כ' כאשר באשכח הללויה אל שחורו שיה
 מוד תחלת היות החלקים מתעוררים ופס' כ' הללויה שיה
 החלקים הללו אל שחורו במוד בעין החלקים הללויה שאמר
 מוד תעורר החלקים כי מניין אל ולמעלה תשנא החלקים
 מתעוררים במוד יא יא בדרך ד' :

הללויה
הלויה אל בקדשו
הללויה ברקיע עזו
הללויה בגבורותיו
הללויה כרוב גדלו
הללויה בתקע שופר
הללויה בכל וכנור
הללויה בתוף ומחול
הללויה בבינים ועוגב
הללויה בצלצלי שמע
הללויה בצלצלי תרועה
הללויה באחרון סעוד
הללויה בכל ליתיה האלפא בית שמיא ת

[illegible]

למורח ומהם מבין לריוח ומדורכ לנפון. וכל אחד ואחד
 הידוע והקבוצ אשר קבע יתברך לכל כוכב וכוכב במדר
 תכונות ומערכת שלו וכל כוכב וכוכב סבוכי הסלות ישלו
 כשולות ידועות שאותו הכוכב הוא המושל בהם נהיה
 מתנועע. וכל אלו הכוכבים אשר נגלגל השמיניות הם לפנים
 עשרה מחלקות וקראים שנים עשר סולות וכל סול מאלו יסלו
 שלשים מעלות. וסכל מעלה מאלו ש לו כמה חלקים תחתים
 ושניים ושלשים עד אשר מגיע לכל סול וסול כמה אלפים כוכבי
 אשכ כ"ג מעלות כל סול וסול ש"ס מסודר ש"ן. ובהתמסע
 אלו שנים עשר חילות חותם פועלים בתחתונים במאמר בוראם
 ומתוך אלו התנועות יתברכסו ונבורותיו כל אחד בהיותו עומד
 ומסרת ופועל בכח נבורות התנועה האמתית אשר נגלגל
 תשיעי שהיא גשול אינה פוסקת והיא המחלקת תנועות
 לכל כוכבי פרום כולם. ולפי היות כל אלו הכחות
 מתמידים בחותם כאשר בהן נבורה בהיותו יתברך נותן כח
 לכל סול וסול לפועל. ולפי זה הדרך יתבאר לך
 לך סוד תנועות נגלגל הסולות אומר אחר כך הלוהו כרוב
 גדלו כי זהו הרטוב הכולל שבעה כוכבי לכת אשר להם נחלקו
 שנים עשר סולות. ואשכ מה שאמר הללו כרוב גדלו כי כל
 אחד מאלו השבעה כוכבי לכת יש לו שיעור קבועה וגודל
 ספודם והמטכות מונבט כל כי כל אחד מאלו הכוכבים נרד
 להלל אותו יתברך כל אחד כפי שיעור גדלו כי לא יכול עליו הר
 זה זה הלשון שאלו היה נופל עליו היה משיס לגדלו יתברך
 גבול ידוע. וידענו שאין אחד מכל הנמצאים שיוכל להלל
 ולהעריכו כרוב גדלו. אשכ אומר זה הלשון על שבעה כוכבי
 התנועה המתנועעים. וכבר ידעת בהיות הפילוסופים כולם
 סופכים לחשב שיעור לכל אחד ואחד מהכוכבים מהשבעה
 ונסיים שהן משפין שיעור לכוכבי המולות ומתוך תנועת שבעה
 כוכבי לכת אתה רואה הסדרות וההתלמותן. מכל הנבראים
 כולם וולתו יתברך והתנוון עד מאד הערין הנכבד הזה כי
 קדשו וקצ' וגבורה וגודל גניינים מוכרשים הכזה מה. ואח
 אחר הלוהו בתקע שופר. וכן הללוהו נגלגל וכינר. וכן
 הללוהו נגלגל שמע. וכן הללוהו נגלגל תנועה. כל אלו
 מיני מופלאים ואלו כולם מיני ננונים ערבים. ותדע לך כי
 זו היא פדות על התנועה כי אפילו הפילוסופים מופכים הן
 לזה כי השמיים הן לקולות ערבות בעת תנועתם בקול מיני
 נינון העריבי. והבן מהי כללי שמת אור נגלגל תנועה כי אלו
 כדלתיס הן מתנועעים למכלל הן בשעת הנכוז וכסדרמה
 לו כי לך כמה שהעריכו הזה כזה ענין ומהור לשאר ביאור
 הנשכים אחר החקירה השכלי וסודי החכמה האלקית :

טער בביאור האלפא ביתא בנמשולש :

רע לך אחי שמך האל. כהשער הזה אשר אנו נכנסים
 בביאורו הוא מבאר היות כנין העולם ששלוש כמו
 שאמרנו בהיו שלשה ספירות בשלשה היסודות שהן עליון תיכון
 תחתון הוה האמת בשלש הדרכים אשר באלפא ביתא
 הראשון כפירת האחדים והוה תשעה והעשירי נאחז בין האחדים
 ובין העשיריים. וכן ספירת העשרי תשעה. וכן ספירת
 השלשית תשעה ואלו הן שרי אלפים כלומר שרי אחדים ושרי
 סולות ושרי עשרות. ואשכ כניינים אנו להנכנס לחקירת האלפא
 ביתא בשלש כסוד תשעה אחדים ותשעה עשרות ותשעה
 סולות.

איק בכר ג'לש דמת הנד וסם זען ח'פף טצץ :
 רתבונן אחי ותראה בראשית הננין א' אחדים ואחריהם ט'
 עשיריות ואחריהם ט' סולות. ואחר אשר התעוררנו
 על אלו החקירות יש לנו להתעורר בסוד הכוונה באלו הענייני'
 מה ואיד ולשה. רע אחי כי זה הננין תסבאו נאחז תכליתו

אט צץ ב"ק ח'פף בכר זען ג'לש וסם דמת הנד :

התבונן ותראה המציאות כולן מתענל וחוזר בחלילה וכולו
 נאחז זה כזה בענין שלהבת נחלתן ותמצא סדר
 כנין האותיות חמשת אלפים פחות חשה ואלו הפחות הן פחות
 וסגנים. ואלו חמשה נקודות החותמות כל האלפים בכנין זה
 שאני מבאר בלתי צד קפוק וכדלוד :

ט' צץ הוא כלל אלף פחות א' שהוא יסוד כל האלף שאם
 אין אחד אין אלף. תדע לך כי חותמו הוא סוד נקודה אחת
 כסונו א'. ואם כן הרי הנקודה אחת היא חותם כל האלף
 והיא חולם :

איק חפף הוא כולל אלף פחות א' שהוא יסוד כל האלף
 והוה האלף השני. והוא נשם אותיות והראשון
 בשלשה כסוד ש"ד מטטרון וחותמה האלף הוא נקודה אחת
 כנון וו א'. והנקודה הזאת היא חותם החלק השני וזה
 תכנה תכונת האלף בין הנקודה בקרא שרק :

בכר זען הוא כולל אלף פחות א' שהוא יסוד כל האלף
 והוה האלף השלישי. והוא כמו כן נשם אותיות כסוד
 י' הוא אב גר הר. וחותמה האלף הוא נקודה אחת כנון וו א'
 והנקודה הוה היא חותם האלף השלישי וזה תכנה ותבונן
 תכונת האלף וו והנקודה בקראת הרק :

ג'לש וסם הוא כולל אלף פחות א' כי הוא יסוד כל האלף
 והוה האלף הרביעי. והוא כמו כן נשם אותיות
 כסוד אב גר הר. וחותמה אלף הוא נקודה אחת כנון וו
 א'. והנקודה הזאת היא חותם האלף הרביעי וזה תכנה
 ותבונן תכונת האלף פיו והנקודה בקראת צרי :

דמת הנד הוא כולל אלף פחות א' שהוא סוד כל האלף
 והוה האלף החמישי. והוא כמו כן נשם אותיות
 לענין שאמרנו. וחותמה האלף הוא סוד נקודה אחת כנון וו
 א'. והנקודה הזאת היא חותם האלף החמישי וזה תכנה
 ותבונן תכונת האלף וו והנקודה בקרא פתח. ואשכ
 התבונן אחי צידי חלו העניינים שכללנו כסוד מערכת חמשת
 אלפים שתמצא כולם פחות א'. כלומר חסרי המניע :

והתבונן כי המניעים אשר להם ידועים דלם שרק הרק
 צרי פתח ואלו הן חמשה תנועות אשר הם מניעים חמשת
 אלפים. ואלו התנועות חותם כל אלף ואף יסוד תכונותו :

טצץ	חותמו ותשלוס יסודו ותנועתו חולם
א' ק חפף	חותמו ותשלוס יסודו תנועת שרק
בכר זען	חותמו ותשלוס יסודו תנועת חרק
ג'לש וסם	חותמו ותשלוס יסודו תנועת צרי
דמת הנד	חותמו ותשלוס יסודו תנועת פתח

ואשכ הרי לך מביאר חמשה כנגד חמשה וזה המוכרח כי חמשת
 אלפים נרין כנין חמשה חותמות כשה שיתקיימו וזה מוכח סולת אין
 סי שוכל להנינו ולהכוין. והרי התנועות המניעות כל
 המציאות כולן חמשה הן יכול הן סוכרות לזה וזין אפסות לכל
 המציאות בהתקיים בלתי אלו החמשה חותמות אשר הערכנו כסו
 שתרחה

סב

איננה נכלעת והיא חסויה כל המצוה הנלצית. אם כן
לכל אכיל בשם ארצנו ונחזור לשאר בעש.

סער בב' אור סוד ח' הנאמר בו' תברך בסוד השם:

דע לך אחי ישך' הא' כי השער הזה פתוחו וביארו
הוא השער כנכד והוא שער סבוכ' כהיות כל הדברים
סבוכים' כהם חיים שלהם תלוי' ויתכ' והוא לנד' מקור חיים
ומקור החיים ופני חיים לא סתמים דבר אחר
חובב' כי חול יתכד' ענם פחים פשט סתמים פשטת
מציאותם נכד' ולי' והדרך תפא' שמו יתכד' כולל חי
יד' כמוד' איתות יור הא' וא' הא' ואסכ' סר
תפא' כהם לנד' כולל החיים כהיות כל החיים נכד' סתמת
הפניה כי הם הנה הוא מקור כל החיים כולם והוא השפך
וליו' כל' יסוד וכל השפך' וליו' הדרך דרכין אלו לעורר
על עין שאלו אחרים כראש השנה בתכנו בפני החיים' וס'
שכד' שד' עוררם פני חיים הפתח לפניו כראש השנה
לד' לך ע' והוא סוד פשוט השפך יתכד' ואנו שתכנים לפני
הפךד' איתנו כפךד' רחמים שד' פקודת שט' השפךד' לו ית'
אל' יא' כשפט שמו כמוד' אל' יס' ולפי' אנו שפכ' לל
כפךד' חיים וסוד ספר החיים הא' כולל סוד שם
המיוחד' כי הוא פני חיים שכל הפעולות כולם תלוי' ו
אין להם כד' אפסות פני חיים' פס ההרה' ואס' כן הא'
ספר החיים שכל העולם כולו תלוי' בו' חס הפני הא' חותם
כל חיים' ואס' כן הוא לכד' יתכד' מקור חיים ושמו יתכל'
חיים כל בעלי חיים' אשרים כהם רוח חיות' ואחר' אס'
תעוררנו עליו דרכין אלו לפעם כחיותם שפכ' כיד
סן תליות כמוד' ח' וס' כהם נכד' כמוד' ח' ידוך
כהיותם שפכ' הנגלים ושפכ' חותם שפכ' באחות בו' כמוד'
הנחות החיות כהיותם שכן נקראים שכלים כפכ' יס' ומאחר
שכן יש לנו לעורר כן כמוד' אחר כמוד' בנכד' יתחיל' על כד'
המוד' והוא תכלית פני יתחיל' כפכ' שפכ' עשר אל' וס'
העיר שיו' ידוך שמה' ונכד' יס' ול' כלו כאל' הענינים
כינה' היסוד והעל' מוכנים' בפני חיים וספת' חיים' הפתח
יתר מן הנגלים ואחר' שפכ' עולם' וס' שפכ' ענינים'
כל שפכ' כהיות האדם שתכונ' פשו' שפכ' עשר כיוון סוד'
ח' העולמים' וכן ויפכ' כאל' העולם' ואין שפכ' כל פכ'
שפכ' עשר אל' ה' העולמים' פאחר' שפכ' תלוי' כמוד' ח' וס'
שפכ' אל' תדע לך שהלך כפכ' וס' כפכ' הוא כמוד' ח' ואס'
תכונ' אח' פשוט' פאחר' סב' שפכ' עשר כיוון סוד'
סוכ' ער' והוא סוד' ע' ידוך כס' וכן כהם אכ' בא' אל' בעב'
הנג' וכן התכונ' אחר' כמוד' בידוך ע' ע' וסכ' אלו
הענינים יתכד' לך כי סב' הכל ח' הוא' ולפיכך נאמר
שפכ' ע' יסוד' פשוט' כהיות פשוט' השפךד' נותן פח לכל
השפכ' וס' שפכ' עשר וס' פכ' תדע לך כי הוא סוד'
הנג' כולו שכן נקרא ע' יסוד' ע' יסוד' כיוון תכלית' סיג'
כחוס' וס' שפכ' פאס' יסוד' שפכ' כל' יסוד' יסוד' ואס' כמוד'
יד' הוא ספ' חיים' ונד' אחר' לדעת כינו' יסוד' אס'
ה' רוח' ו' פים' ה' עפר' ח' נחית' חלילה נאמר
שפכ' ע' אל' ככל' יסוד' פאחר' ה' רפאל' ו' גור' אל'
ה' גבר' אל' ח' התכונ' ככל' אית' סל' אית' הפכ' כהיות
תפא' כי פכ' שפכ' שפכ' ע' אל' הוא כמוד' ח' וס'
שפכ' פאחר' ע' שפכ' אחר' ח' פכ' אל' ח' וס'
הוא כמוד' ח' שפכ' ע' אל' פאחר' כהיות פאס' כל כהיות כול'
כמוד' ח' כהם אלו העולם' חיים כהיות חיים' תדע לך שכן כל
סכ' השכלים כפכ' וכל בעלי חיים' כולם נאס' הם כמוד'
ח' שפכ' ע' פשוט' כמוד' וס' העיר' פים' יסוד' ע' שפכ'

שחצא אותן על גלות כל הבנין וקושרות כל החתימה בקצ
אחד - ואם בתבונן ותראה האלפא ביתא בנין חזק ומקיים
ובכון ותראה היסוד הראשון שכולם אחדים ועשיריים ומאיים
ובכול יתביל בנקודה אחת - וכן תראה בנין השני בנין גשור לא
יסוד שני אחדים שני עשירי - שני מאיים וכן השלישי וכן הרביעי
וכן החמישי שנים הן ולא אחדים - וחכל אלו העשיריים אשר
התעוררו עליהם יש לכל משכיל להתבונן בסוד תכונת האלפא
ביתא כי תכונת האותיות שפיהל על כל הפולס כולו - תדע לך
במדת הכן דם כאן הטיע בסוד דמת הנך שהוא סוד טעץ
ואם תבונן ענינו וקוה טעם יתבאר לך כי השמנה על טעץ
א"ק חפף בכך ועזן ג'לש וסם דמת הנך הוא השם
הקדוש במשטרן שר הפנים שר גבולות תבונתו הנגלה
העשירי קדשו והוא מדת כהן - ואסמך בהיותו מתעורר
על זה פניו הנכבד כך אתה לדעת כי הבנין והתנועה חסם
כנגד חסם תנועו פניו חסמת לפנים כל אחת מהם חותם אלף
בכני פניו בדקדוק טעץ א' א"ק חפף א' ג'לש וסם א'
דמת הנך א' התבונן ותראה חסמת אלפים שלשים בהיות
תנועו חסם פניו כס' ע' וסם - ואם התבונות עם האותיות
תשאל התבונן חותם האותיות ויסודן - והתבונן ש'ין ללותיו
בדקדוק בלתי אלו החסמת תנועות פניו כמלכות פחת סכן
ואין לשום אות בעולם דקום בלתי אחת פחתת תנועות וכן
בדקדוק לדעת - ואנא כי פשרת א"ק תנארה כראונה
סורה אחדים ועשירי וסוף - ומדקדוק אחת פנאסו סוד
עשירית וסוף ואלפים - ואם כהן א"ק פניו פרכס
פליח פני אחדים ועשירי וסוף ואלפים ובאחד - והעשירי
הסוף כסו שאסו בסוד א"ק פניו כאלפים בדקדוק -

[illegible]

שני

[illegible]

שער בביאור היות השם המפורש סוד ע"ב יר' :

רע ל' אחי שמך הלא' כי השער בא שאלו כנכנסים
 נחיתו ונחיתו שער מוצא שר השם הפיחוד שבו
 נחלק לאלם מחלקות ובכל מחלקות ע"ב אות' כשתכלל אותם
 תמצא ע"ב מלות משולשות אחד הפסד שלהם ו"ס ו' יבא
 ו"ט שאלו כוללת ע"ב מלות משולשות ירו אחיות' ודבר
 והמכונה בדרכי הקבלה בכיות שם הפיחוד שבו ירד כולל
 נביחם שר ע"ב מלות שלש אותיות שכולם ירו אחיות
 בתכונה ו' יס ו' יבא ו' יס למפחות ולא יזתר בכלל הכולל
 הוא שר אחו ויעבר ירד' על פניו כי שר ירד' ויעבר
 הוא ע"ב יח נתיבן שאלו אחי שם יפחד מלת עב ירו אחית'
 ועל כל פנים נתיבן אנו למעורר שר על פניו כפי אה' ואלו
 תנא הכונה תמצא בפסוק ויטבור שלמה פתחם השם הפיחוד
 וכו' ויעבר ירד' על פניו ויחא ירד' ירד'

ה' שס"ז על פניו וקל ידוד ידוד
ה' שס"ח עבדך ופניו וקל ידוד ידוד

דע אריינצורדן אל. ביז ער האט שוין נישט
פארגעסן אונזערע אלטע זאכן. און ווען
וועט אונזערע אלטע זאכן נישט
פארגעסן אונזערע אלטע זאכן.

217 2 17. 3 11

דע כי אלו המעלות הן שלשה ושמעו שמהם ומי שיהיה
 גמל היסוד המצוי אחר להם האומר: "ואלו הן
 ג' סלתי אלו הן" זה המעשיבית כל המעשה להריות והן מורה
 לכל מורה ושמע לכל המעשה וזהו כל המעשה וזהו כל המעשה

שיער בביאור היות ימות החמה במספר שסוף :

תשרי

[illegible]

אשר פריז למאכל ועליו לתרופה זו היא סדת תורתנו לא פחת ולא יותר כי כל פשטיה אסתיים כולם ובהיותן הוי"ע עני שנים עשרים ואין מי שיוכל להוציא דבר מפשוטו בספר התורה ולומר שלא היא או יקרא פתי או סכל או קרוב הוא לפיכך -

ואמנם האמת הברור כי כל פשטי התורה לפיכך וכולן בפשוטן והאשכולות מתוך הפשטים לתרופת הצורה השכלית כי באמת אי אפשר לומר כי תכלית כוונתם בפשטיה זה איננו כן כי זהו תכלית המיוצג כמו כן - אע"פ הפשטים מוכרחים להשגה הרגשית והפשוטות סוברות להסגה שכלית - וכעני

אלו התכונות יבין האדם אל התכונה הישרה בעלי השדות כי אלו הן קסודות הגלגלים בפשטים וכענין השכל וזו היא תורת יי' תמימה אשר לא יחסר כלבה ששלמת האדם במלימות שפודות בפשטיה ובגלגלה וסלמית אותו בשלימות השכל בסודותיה - ואם כן הרי כל הפשט והפשוט אשר בפשטים בתורה כולם דברי אלקים חיים - ומלא תראה אחי כי כל פשוטי התורה דברים טובים לאדם דרכי ההנהגה הישרה וכל מה שראינו כתובה בתוכה אנשי מדות -

ואם כן אין טעם שיוכל להוציא כל מדרי תורה ששה פשטיה כי כל פשטיה ופדריה אסתיים והפשוטות אתה דן סקל וחומר -

ובאמת כי על פשטי התורה ועל פשטיה נאמר וזהו פריז למאכל ועליו לתרופה בהיות הפשט והפשוט כפנים מוכרחים והכוונה שניהם ולא באחד סמך לבדו כי אם בשניהם - אע"פ כנביאים תדע לך כי תמצא בהם פשטים סבוכים אבל כוונות ידועות ואלו דברי אלקים חיים וכולם נתנו מרעם אחד וכדרך זה שאמרנו הן הם סדר התפלות - ואמנם כי בראיתי חכמי פשוטן ואפי' חכמי הדורות אשר סביבותינו שגברו אחרינו אינם בקיין כחכמת הקבלה ולא קבלו פני חתן וכלם בי אס אחד שגיהאז פני החתן או פני הכלה - ולפיכך ראיתי כי הבקיאים לקבל פני הכלה ולא עוד - נטו על כל פנים אבל הפשטים ולא ידעו איה מקום השושכלות - ואשר בקיאים לקבל פני חתן וכלה ולא עוד - נטו על כל פנים אבל השכלות - ואיכא דאמי שאינו בפשט כי אם לכוונות השושכלות ואלו היו בקיאים לקבל פני שניהם עיני הכוונה בהם כי הכוונה פנימית והשכל לא כל שכן - ואם הכלה בת פנימית השכל לא כל שכן - ובראיתי המונינו אלו מייסדים ואלו משאילים אסרתי אולי הגיע השעה עת פקודה וראיתי כי אין עתיד בדברים ואין מדקדקים על הפשטים - והנה אין מתחזק עני בכל אלו כי אם השגה עליונה בהיות יו"ת כח השכל על כיון משפיע ואם לבנים מדיע פוד אסת' אלהותו - ופחקו פביאות אסתות - לשען דעת בל עשי הארץ כי יש אחד ואין שני והוא לבדו קודם לכל הנמצאים - וכל מה שזולתו כפי חידוש רואים ונראים - ואמנם כי כל אלו העניינים אשר עוררנו עליהם הוא לידע כדי שתבין כי אין בכל תורתנו אות קטנה או גדולה שאינה לענין מוכרח -

ותדע לך כי לא למנס דיו שלמים וחסרי' כי כל אסת מדין כוונתו בענין אסוד פתיקה שלוית ויהי קול השופר בולך וחוק סאד - השפר חסר - ובתקופות נאמר והעברת שופר תרועה שופר מלא כי הכל ככוונה ידוע וראוי לא בראי זה - ואם כן התבונן כי לא למנס הנדלונות בדר' סן התושים בדיעת תורתו בנאמנה כי בה נוכל להשיג סוד האמת שכלתי שוכל לטעות - וכדרך זה תדע כי יסודות העולם כולן מיוסדים על יסוד תורתנו בלתי בד פקפוק וסתוך יסודות פתוחים אינו כנכנסים למקדית כל יסוד העולם כמו שאנו אומרים מין על דרך יסוד האסת ששהלך החסה שס"ה כי זה נדענו אסתת מהלכו סתכזת תורתנו בהיות החסה נקראת בשלש שעות חמה הר"ם שמש - שמש' כותן שמש' לאור יומם - הר"ם האומר לחר"ם לא יורח - חמה' וספרה הלגנה ונוטה החמה - ואם כן אלו השלשה שמות פשטיים ששה שמש' חרם חמה' יסוד חמה' אלו השלשה שמות כמו

שנמצא ששה חותם תנועת השמש בשנה והרי ידענו כי אסתת תורתנו ואם כן מין נדע על דרך היסוד כי תנועת החמה באמצעות מלאך היא - תדע לך זהו הסוד והיסוד מלאך סודו באותיותיו שס"ה מ"ם למד א"לך כף שס"ה - ואם כן הרי תנועת החמה ששה באמצעות מלאך היא על כל פנים ובתנועת ששה נכללות כל תנועות העולם כי בהיות שסוד חומר חלילה כל התנועות בולדות וכל הגלגלים פשטיים תנועתם אשר חדש כחשור ואשר שגה בשגה ואשר כסם שנים ככסה שנים - ואם כן הרי התנועה הנכללת כל תנועות מלאך באמצעות מלאך היא - וכל אלו העניינים כבר הרמזנו בהיגור בהם למעלה בראיית אחרות הוי"ע תנועת העולם באמצעות מלאך - אע"פ כל אלו חיוק הוא למה שאמרנו - וכן תדע לך כי ארבע תקופות בשנה ובין תקופה ותקופה אחד ותשעים ימים שלימים וכע"כ שעות ושסנה ואין נדע כי כל תקופה מלאך מעונה עליה בסוד צ"ה ימים שלמים בלתי השעות ספודס מלאך - צ"ה סוד מלאך - ואם כן הרי לך מסונה על כל תקופה ותקופה וכבר ביארנו למעלה כי מלאך מחלק מארבע ספודס שס"ה מלאך בולל אותם - וכן נמצא בין תקופה ותקופה מלאך פשטי - ואמנם דביין אינו למורך על הענין סוד - צ"ה מלאך שס"ה מ"ם למד א"לך כף - התבונן ותראה הדרך כיצד היא סוכה כי צ"ה צ"ה צ"ה צ"ה שהן ארבע תקופות בודן שס"ה - והשעות שנין תקופות פשטיות שס"ה ורביע - ואחר צביארכנו יש לנו לעורר בסיות התקופה כפסכת אחר חותם שס"ה ובהיות התקופה יסות מולס והכל בסוד החסה שמש' חרם חמה' התקופה שס"ה שווי סוד סיפור חסה - ותדע לך אחי באמת כי שס"ה ימים הן יסות העולם בהיות העולם מתנהג בסוד החסה - ומכל אלו בדברים אשר פסקנו יש לך להתבונן בסוד פנימי החסה בהיות יסוד כל כוכבים בולם להתבונן שכל העולם כולו תמצאיהו תלוי בסוד תנועת החסה - והחסה תלוי בפנימים ובפנימים תלוי ביו ידי כפה פשטאנו עכשיו בענין זה כי נקושו' אסרים נכאר סוד זה והננו כנכנס בשאר חקירות הגלגלות פדרכי השכל והתפלות נעזות כסם :

שער בביאור ג'מטריא הנקרא חשבון

דע לך אחי ישמרך האל' כי השער הזה אשר אינו בביאור לפודיעך סוד ג'מטריא שהוא סוד חשבון אשר בו כל העולם כולו מתנהג - ותדע לך אחי כי ג'מטריא אסד משלש דרכים אשר הקבלה מתבארת בהן ובשלש דרכי הקבלה כל העולם כולו מתנהג - והנני נכנס בסדר ביאורו ובהם אני חותם החלק הזה כי הם חותם הספר כולו ובהם הקבלה מתאמת - תדע לך אחי כי החשבון הוא יסוד העולם כולו - וכבר ביארנו למעלה בהיות החשבון סוד כל הפהגנה כולו - ואע"פ כי סתוך החק בה דרכי החשבון אינו כנכנסים להשגת המושכלות ואף על פי כי אינו סתכין מלה אחת וכנשא הכך אותה פסלה בשלה אחרת אשר תעלה נחשבונו אין לתפוש עליו על זה כסו שניא מלאך הכנו מאכל דושה כסו כל ראשון כי זה הורס גבול זה אינו כן כי כל ענין וענין נחשבונו עולה - ובביאור אסודו נביתנו ונכנסנו לנרעה כפסכת כלל של היות פתי מלות בענין אסת ודמות כי הן הכך זה סכ נאמר תמצא שרלום נתן נשמו פני יש עמו לראייתו מלש

שני

२५

חלק

שלישי

סו

הוא לי אבי דעור להחיה * במאמץ חומה האוהבים לחיות *
בין סחרי השכל שמעמקי סוד * וראה סקור בינות נמשך בהור ציות *
דע כי ארון יחיד נמצא למד קהות * הבין דמות עולם צורות למשכיות *
הפציה בראשית כל צורה כלי צורה * צד השכלים ארצות פנימיות *
חולה דמות עולם צורה בנדר אמת * ושבו לבד שובל עולם ואמתיות *

החלק השלישי

מחלקי הספר והוא חלק הניקוד

שערי ארבע

שער היסוד * שער הבנין * שער התנועה
שער היסוד * שער היסוד * והוא סדרן :

ידיד נפשי דע חכמה ובינה * ותבוא לאור כל תפלושה *
סקור נפלא יסוד כל היסודות * והבן סוד חויה הקדושה *
ותראה כי יסוד מושל ומסר * והכנס נשאים על כלים *
וכוא פפל בני שכל להנהיג * בני חסד בהנהגה שלשה *
וכך נגדס דמות יסוד * והיות להנהגה פעולה וחיתושה *
ואם שכל וניקוד הן נשמות * יחיד עולם נשמה לבשמה *

שער היסוד

בשער היסוד דברי חסוד * ומצורף הוא לג' נקודות *
והן בלבד יסודות התכונות : ותן בלבד כל היסוד :

תוריהו בעשה הלך עם נקודת הבסף

דע אחי ישכך האל השומר אמת לעולם כי החלק הזה
שהוא חלק הניקוד הוא יסוד גדול ושינה חסד להשגן בו כל
אותם הכנסים לחדרי התושה הפנימיים ללם על מה שימסכו
ותדע כי הניקוד והאותיות הם מורים לנו דות כל העולם
וסוד חתכונות כולן סוד חסרככות * ותדע לך אחי כמו כן בסו
מאותם התנועה יסוד כל הפעולה וקיומה כך הניקוד הוא יסוד
בל האותיות וקיומם כי אין לאותיות נד איפשות מביאן מכלתי
החשש תנועות שהן הפניות כל האותיות וכל העולם כולו
תמנאשו שהוא מתנגד בהן כי אלו החשש תנועות הן יסוד כב
אותיות ובכן מתנגדות כמו שמראה כל העולם סתנהג בסדר
ב' אותיות * כך תמצא האותיות מתנהגות בסוד חשש נקודות *
ואם כן הרי כל תכונות כ' אותיות חשש תנועות הוא שאין לך
דבר בכל המכלים שבעולם נמלט בחיאתו מאחד מסדר כב
אותיות על כל פנים דבר מוכרח ואין לך אחד מכל כב אותיות
כמלט במציאות מאחת מחששת מיני תנועות על כל פנים דבר
מוכרח * וכבר ביאנו לעולה בחלק האותיות כל האותיות
נחלקות לחשש מחלקית * וכן הנקודות חשש כן * ואלו הן כלל
שער פירות הבשמות למציאות מאמתת ההוי בדרכוה *

ידוד אהיה ויהיה אהיה * והתבונן ומתבונן מאמתת
מיני שישים בהיות
וחותם הכלה לעולם בדרך מוכרח * הרי חשש ההיין בשמות
בהיה בלתי נד ספק * וכלא הפנימיים להודיען העיקר
בהיות כל המציאות כולם בתלים בחויה מכלתי כד התפכות
ביציאות פעולם ומסודין מאמתת הפנים בעבדות * ואמנם

כי חששת מיני תנועות אשרו שהן סובלות העולם בדיקין אנו
להכנס בביאור לדעת מהוא ועל פשוה * חלם שרק חרק
צריקמץ : דע לך אחי כי באלו חששת מינים קודם כל
בנשמות כולם * ואם יש שם תנועות אחרות אלו הן היסוד
אשר הוא נושא את הכל באלו חששת דרכים תמצא כל תנועות
העולם בחלק * בדרכוה * א א א א א א * ואין שם דרכים
אחרים וולת אלו הדרכים

ותדע לך אחי כי יש דרכים לפעולה שהם שקולים במשקל כנגד
אלו הדרכים שוכנו והנמו הכולל את כולם הוא מאמר אחד
תמצא בספר דניאל עשתיין הפלאות * ותדע כי לשון
הפלאות הוא הכולל האותיות כולן וכל הניקוד כולל כל האותיות
כולן בדרכוה * הפלאות סודו אלה תיוה * הפך נקד
הפלאות אלה תיוה * פניע את כולן בסוד חשש דרכים
כאלו שאנו מבארים * והתבונן מהו השאנו מאמרם עליו ית'
נכון כמאך שאזמולם אתה * כי זהו כולל כל השמיות בהיות
אתה סובל כל האותיות כולם וכן הניקוד * וכן התבונן אשרו
בדוך אתה למדני סוקר * והתבונן בהיות אתה סוקר
לכרכה לעולם * כי אתה הוא סוד היות משני כל הפניות *
והתבונן ואתה יסוד יושב תהלות ישראל * והתבונן כמסך
אשרו פלאות כי כל עדותיו ככללן בסוד אלה תיו * ובדרך זה יש
לך לדעת החקירות בעצמות הנכלל * בחלו הענינים * ולא
תחיק שנגדך סוד אתה שאמרנו בהיות סובל כל השמיות
כולן * ואחר שביאנו בהיות כללית כלל האותיות יש לנו
לבאר על היותו כמו כן יסוד הניקוד : וקודם התחילי בביאור יש
לי לעורך כי אלה תיו פתלקם לחשש מחלקן * בהיותן קבוצות
נחשש סקסו כפה * ואחר שתדע זה יתאמת לך האמת *

והנני נכנס בביאור הנקודות :

דע כי פשו שאמרנו בהיות הפלאות נושא כל האותיות ושורם
היותו נחלק לחששה דרכים כי הוא סודה בהיות
הפלאות נושא כל הניקוד ושורה היותו נחלק לחששה דרכים
הפלאו * סודו חלם שרק חרק צריקמץ * ואם נמצאו
סוד החשש נקודות שהם חלם פתך חרק בני קסן סודם בחזית
חלילה כללות לא פחות ולא יותר * ושמע שאמרנו פלאות * שבו
לעולם על היות הפלאות * חשש כאשרו הפלאות * והעיקר הגדול
שיש לך לענין בו היות יודע כי הניקוד שהוא הפניות את
האותיות קבוצתו הוא לעולם בראש האותיות ובתכליתן ואין
לאותיות פניות וחיתושה פלתי הניקוד הפניות אותן *
תדע לך כי אלה תיו ראש האותיות ותכליתן כן * סוד אל
החשש תנועות בדך זה אלה תיו חלם שרק חרק
צריקמץ * חזית חלילה כן הוא דרך התבונן בלתי ספק *
ואם כן הרי הניקוד הוא חיתם היסוד * ופוא חותם הכנין כי אין
לאותיות איפשו * להפניות בלתי הפניות מהוא הפניות אותם *
ומאחר שכן התבונן קץ הפלאות כי המלה הזאת מעידה על
האותיות ועל הניקוד * פלאות אשר לאותיות סודו אלה
תיו * וסודוה * דרכים אשר נחלקות אלו הסבדרוה *

אחיה * גיכ' בומך דטלנת וסצרש * ואשר לניקודם
ה פלאו * חלם שרק חרק צריקמץ * ח' אלו הן
הדרכים אשר לנקוד סודו כרי כל אלו האותיות * וכל הניקוד כולם
תלויין בלית הפלאות * והתבונן כי דרכי האותיות
ודרכי הניקוד מסבכים הם מהאותיות הן סוד הפעולה והניקוד
הוא סוד התנועה והאותיות מתחלקן לחשש חלקים * ותדע
לך כי השכלים כן השנהגים את הגלגלים והניקוד הוא המנהיג
את האותיות : ואם כן הרי השכלים והניקוד שנהגים את
העולם ואת האותיות ועל כל פנים גורם בנקוד גורם היא מכוון
והניקוד הוא סכוון כנגד השכל והאותיות * סכוון * כנגד בורת
פעולם * והתבונן שער פירות כלשה כנגד חשש חשש דרכים
לפעולות וחשש לתנועה * ואחר שהתעוררנו על אלו הדרכים
שלך לדעת בהיות סוד הניקוד פתוס בראש פאמיות
ומסין

חלק שלישי שער היסוד

בגמולן בשושיאנו' והניקוד הוא בסניע האותיות והוא סבת
מניאות האותיות וכלית הניקוד אין לאותיות מניאות כמו
שמשא מניאות הנגלים נמשכת מאמת מניאות השכלים
ואמת' מניא' השכלים ואמת כל המניא' כולו נמשכת מאמת
מניאות' כי כיד ה' כל חלק העולם כולו שמה ה' כל
המניעים והמנועים כלל וכבר חזק לוית' ואם כן
תמצא כי כיד' המנוע דבקה בראשית החלקים ותכליתן כי
החלקים שמה והתנועה אחד עשר - ואם כן התנועה דבקה
בראש' החלקים ובסוף והוא בגורסת מניאות החלקים בענין
תנוע' האותיות שמש' כמו שמש' נחיות הנקודות שהן המניעים
את האותיות' דנקות בראש האותיות' ותכליתן בדרך האותיות
אבגד הו זח טי' התנועה בראש' ובסוף תמצא אי שמו
דרך התנועה כי החלקים שמה ותנועת החלקים אחד עשר
בדרך האותיות אבגד הו זח טי' כלם נסע פץ קר שח
התנועה בראשית האותיות ותכליתן אלה היו ותמצא
הניקוד הוא סוד התנועה קבוע בהן אלה היו ותמצא
ה' כי כן מוכרח להיות התנועה שמה היא בתנועה להיות
חזרת בחליה וכן הוא האמת' ואם כן ה' לך מוכרח להיות
תנועות העולם נולד בראש' החלק' ותכליתן בהיות תנועו'
האותיות' נולדות בראשית האותיות ותכליתן' והלא אתה
ראה א"ת שמודה' בדרך א"ק כבר גלשדמת ענין
סוככ' והרי את כפשוטו עשיר על חמש תנועות המניעות
האותיות זה דבר אין בוספק' והיות הפלאות עשיר אלה
תו' כי כיד את' מודו' כמו שניאנו' ואם כן ה' כל העולם
כולו תלי' בסוד הפלא' כנגד הנקודה רמז לחמש נקודות' פלאות
ניאור שמת חמשת הנקודות בדרך ה' חלם שרק חרק צרי
קמץ' וא' הרי התנועה והפעולה נשאים על ידי נושא אשר
מאמתו הפלאות' ועל כל פנים תמצא התנועות שהן דנקות
בראשית המנועים ותכליתן את' מוד ה' תנועות
המניעות כל האותיות' לא מוד תנועת א' מניע כל התנועות
כולם לעולם' ואחר שהתנועות על כל מה' לכולם הכנס למוד
מהותו בדרך חקירתו ואמתת התנועה הנולד' שהן כל אחד
ואחד כפי הדרך הישרה העיונה בע"ש :

חקור חלם חקור קמץ וצרי' חקור שרק וחרק הפלאות :
חקור א"ת חקור חיו ראש ותכלית' וחוק חבשה כל צמאות :
ובין חמשה מול חמשה' ובהבונן והבסא פלאות :

דע לך אחי ששט מני ניקוד אשר זכרנון סוד כל
התנועה וסוד כל הנגל לעולם' וכבר העירונוך
בהיות ראש האותיות ותכליתן עדי' באמנים על המניעים כי
אלה תיו' ה' עדים בסוד חלם שרק חרק צרי קמץ
בהיותם נותן להם חוקים שגור סוד חזקו' נגלל בסמולות
השחנים' את שג' כי ששט מני ניקוד ה' המניעים כל כ'כ
אותיות הנכללות בסוד א"ת' שכן תחלה נגלל ותכליתו
בסוד את' והתנועה ותמצא עשר מניעות הנכללות באותיות
ראשיתן נעז' בתחילתן ותחילתן בסוף וזה הדרך בעצמו בסוד
ששט חלקי העולם בהיותם נאחזים באחד וכשתכלול הראשית
עם התכלית תמצא כי התנועה היא המחברת את האלה להיות
אחד ולעולם דרכי התנועה והפעולות תמצאם באחד נאחזים
כמו שמשלחת קשורה ננחלת וסועני' עשר מניעות שהם
סוככים חמשה כנגד חמשה ואין לחמש פעולה בלתי חמשה'
אשכס כבר ביאנו' לשפלה בענין מוכרח כי האלפא ביתא' סוד
היא חוננת לעולם בהיות אות ה' היסוד אשר עליו הכל מוכן
והתנועה בדרך זה ותמצא כל המניעים' ולמשלה' חוננ' העיד :

ט כ ל מ נ
מה נה עה קה קמה קצה :
ס פ צ ק ר
רנה שכה תה תצה תקצה תשצה
ש ת
תתרצה תחתרצה תצו שת :
מביות

תרצה בני לעלות צמח פעלת שכל' סוד פעלת חמשה ללמוד ה' שוקד :
ששט ומאכלת אש ומבזבז חיו' וכו' חמשה רב' ויד עקור :
חקירה ומשכל' יש לך עניין שם מלות ואותיות חמשה וסוד נקוד :

יאר השם פניו לך ויחונך כפי הכנס' התושיות וחדרי
הכחות הפנימיות אשר
ששט האור יוגד לעולם ואילו הן המליכים מליני יושר ללמוד
ונכות לאות' הראויין לעשד על קו השישור אשר כח בהם לעמוד
בהיכל הפלך' ואמנם יש ללמוד וזהו ערך סוד שחקת
פעלת הניקוד שאין בנו כח להגיע עד תכליתו כי הנפש השכל'
אע"פ שהיא שכלית נבוליש להשגתה ואם לא תשיג' ד' שש
תקריב טו' התורים און בני הוזה' ומאשר תגיע אל מעלת
הוזה ותוכה להתענג בעדן העליון השכלי שבא עדן תענוג
הנפשות בהשגת יוגריו וינבך ויתעלם מדרכי' פעולתיו אשר
סתוכס בשגור' ויתחך הביתם כשכלהו' כי הן המורים לנו
סוד אמתות' ויתעלה וזכו למד ולנבך :

דע לך בני כי דרכי הניקוד מוכרנו חמשה הן והם
כלים כלבים והכנות להכנות וולתם אין לאותיות
מניאות בענין שמש' ויש לך לדעת כי אלו חמשה מני ניקוד
הסודות לנו סוד תכונות כל העולם בין תכונות היסוד בין
הכונות הבנין בין תכונות התנועה' כי כיד תדע לך כי החלם
הוא סכוון כנגד עולם פעליון שגור עולם השכל' והשרק הוא
סכוון כנגד יסוד העולם האמצעי שהוא עולם החומר והחרק
הוא סכוון כנגד יסוד עולם השכל' שהוא עולם ההרכבה' ואלו

יח א 18

שלישי

ורשאו ששנים השמש כולות באמצעו האורגשו איננו רח הנובס
 כפיות שכלנו בחוסר והשכל שלנו בוטה לדבר שהוא קרוב ע
 מהו החוסר ואם לא נשיג הנקודה שהיא שכלית איננו כי אם
 סרוב חפרונינו שאנו צריכין להשיג השושכלות באמצעות
 הסוגגשות וכן אנו ששעים הנקודה השכלית בנאותו באמצעו
 האות המצגו לא סהית סהית יסוד הנקודה כי אם סמד היות
 הנקודה שכלית ואין לנו איפשר להשיג השכל כל עי' בהצג
 מאחר שכללנו בחומר ותרעלך כי השגת ההצג שהוא
 אמצעות שרוב חפרונינו היא ותפנה היא לנו שאלו כינו שלישי
 ששכל שכלית כד הרגש וחומר לא הינו צריכין להשיג השושכלו
 באמצעו הסוגגשות וגם לא היינו צריכין להשיג הנקודו היסודו
 באמצעו האות ואכל הכי הנקודה יסודו לענין דאיך יכול לבני
 לאסתת כל באמצע האות שהיא הרגש אכלה לא להיות הנקודה
 תלויה בסביאות האות ואף על פי שאיך יכול להוסיף נקודה
 ספיד כל באמצעו האות כל זה איננו כל בהית שכל בחומר
 ואתה פשיג השושכלות באמצעות הסוגגשות ואם בנקודה
 אחת שנין עיך והיא לכתין איך יכול להשיג אסתתה ולהשיג
 בתכל' ידעיתו וסושכלה ולא נוכל לדעת מה היא ושהשגת שהיא
 וולתי שיתוך ספיד כנגדה האות שהיא ההרגש והחומר שהיא
 אכל בנקודה ואם לנקודה שאין רשיון שישנו והוא הנמצא הקדשיו
 לשכל שאין בנרשיון שאין רשיון שישנו והוא הנמצא הקדשיו
 אשר רואה הכל ובסתר סן הכל וצורנו צור הכלית ויתעלה
 ואם כן מה הדקישלך לכתין כי כל מה שקראוהו הנביאים
 בשמות התוארים ורבו המאשרים בו חלילה וחס סהית שנייב
 נופלים עליו ית ויש לו צור בהשושויו אלו המצות נופלות בו
 חלילה וחס אמנם קראוהו הנביאים שכלו השמות ושמות
 התארים כדי להקריבו יתברך לדעתיו וכדי שגשגוהו באותו
 הדרכים שהן דרכי התואר סאחר שאין קם כנו להשיג השושכלו
 וולתי עי' החומר ולפיכך הוצרכו נביאנו ע"ה לדמותו ית' על
 דהתארים מאחר שלא נוכל להשיגו וולתי בתחבולה ולי' ולי'
 תפסו שסאמר בוית ירדה צעין הרשיבי בהיותו מתקרב
 להשיג האנושי ואותם השגשו אינן בהן כח להשיג אסתתו כמות
 שהיא ולכיו הוא ית הוצרך להדמות להם צענייב שיתקרבו
 מתוכם להשגתו שסא אנו כן אינן יכולין להשיג ובה אין בו יתנ' ו
 ירדה צעין סא בהיותו פתדמה להם צענייב שהן חונה לו
 כדי שיוכל להשיג מתוך אות הענייב ואם כן התבונן
 כהי האירידה שלו והוא ענין דרד ירד בענין סא להרשיב
 וכבר ביארנו למעלה בהיותו ית' מקום לעולם כי עלייתו כסם
 עזר וירדתו בפניו וסמך סרד ירד אינן יכול להשיג
 לאסתתו ואם סמאות פנינו נוכל להבנמם בהקיותו ואין
 סעלת אמותיו סגי כסעלת אמותיו ירד' ועלכל פנים תדע
 לך שאין לי וירדה עליה חלילה וחס וכבר ביארנו למעלה
 בהיותו ית' מקום לעולם ואכל האות' מקום לכל הענין' באוה
 דבר יעלה וירד ובהי הוא מקום לכל עלייתו בהיותו ית' כבתר
 כסם ההויה וירדתו בהיותו מתקרב להשגת האנושי
 ואין השגשגין יכולין להשיג עלתכל' אסתתו כי אם באמצעות
 תארים והוא ית' חלילה וחס שהי' תוארים נופלים בו ואם כן
 אין לו ירדס גדולה סמו' בהיותו מתגל ואין בהשגשגין איפסגי
 להשיג כל באמצעו תוארים וירדתו ועליותו ית' אחר דן מקו
 בינית הנקוד כשיתוך הא' ועליותו בתלי הנקוד ואנו אין
 ששעים הנקוד כל באמצעו האות ומדרך שביארנו ית' אהי
 להתבונן כי בכל מקום שסמנא הנביאים קורין אותו בשמות
 התוארים חלילה וחס היתם פנייב נופלים בוית' אמנם
 כל אלו להשגתו לנכדו כן ואין יכולין להשיג ית' יתברך כי אם
 באמצעו ההרגש ובלי אולתו הנביאים פליהם סמל הוצרכו
 להדמותו כדי להקריבו ית' להשגתו סאחר שאין אנו יכולין
 להשיג כי אם בתחבולה וזהו אסו כיד הנביאים אדמ' ודמ'
 חשיבו אנו תכלית הרגון והחפץ וולתי למשיל ולדמות דבר
 לדבר

לדבר

לדבר וסתוד הדמיון תכנס למשכלות - והעדות כהיות הנקודה שהיא שכלית עומד לפניך ואיך יכול להגיע להשגחה וולתי בהיותך משתתף לה אות שהיא הרגשית וסתוד נקודה אחת אחרת דן וקו ואם לדבר שאתה רואה בעיניך איך יכול להשיגו ולהתכוון בו הלא תתכוון כשישאל בורה אשר תכילהו ועין לא ראתה ואין שכל שישכיל עוד מהותו ואסתתו חובלה לו ואשכח אס תסבא עליוית כתוב שמות בתואר שהן מורים בורות אל תטעה בהם שהן עניינים כוללן עליו - אמנם כל אלה הלשונות הל איתן העניינים מורים לנו הדרכים שבהם נוכל להתקרב ספוט להשגחיות סכלית שיתפך סדרנו ונבא סגבול השגח - אמנם כהיות השגח וסתוד קרב לנו שפוט אל נוכל להכנס להשגח אסתת סוד יסודו ואיך לנו יכולין להפלט סאלו הדרכים כי אין אנו אשכחיים להשיגו וולתי באמצע חתוארים ושאחר ששכלנו בחומר והחומר מבהע אותו והוא משכיל על כל פנים החומר שלנו אשכח הלא כין השוטכל ואחר מהוא אשכח אין לנו איפשר להכנס למשכלות בשכל שלם וולתי כהיות הסודג אשכח ואחר שכן כל איתיות התוארים הנאשר עליוית חלילה מהיות נופלי עליו - אמנם אנו דרכים אות להכנס שסתוד לחקירתו ולדעתו כי על כל פנים לא נוכל להכנס למשכל וולתי באמצעו ההרגש אמנם כל איתן השגח שמשכא שהוא יתברך נקרא בהם וולתי שם השגחה על ההיות הקדמויות ובחזיות ואסתתו שהוא שם בן ארבע איתיות תדע לך כי כל השגח כולל וולת זה המין קדמויות בסלפי פעולותיו ואמנם שהנדרים יספרם כיניהם כי אין כל הכינויין שין כי כל שמותיו וולת שם ההדירה כינויין הם כולם ובאסת כל אלו הכינויין נגזרים לפי פעולותיו כגון אלקים אדגלשדי צבאות אלה אלה אלו הן הכינויין שלו יתברך ולפעמים נקרא בהן כפי הפעולה שאותה הכינוי סודג עליה ואלו הכינויין שברנו כולם קדושים ואמור למחוקן ואעפ שנגזרים הם לפי פעולותיו ואינם מורים על אסתתו ועל קדמותו כולם פדים באמנים על מלכותו ועל אדנותו ועל חדוש העולם ועל מכהנו אמנם שאר הכינויין שהאית נקרא בהן כגון קדוש חסין צדיק צור ודדשה לאלו אינם עניינים נופלים בו על דד הענס כי הוא יתברך אינו גשם להיותו צדיק אוקדוש או חסין וכן צור וכל ענין אג מדת חלילה וחסמיו אלו סנייני השדות נופלי בו אמנם הוא נקרא בהם על דד השאלה ובדרך ההשתתף ואלו דדשותיהן נקראים שאר כנויין אמנם לא עכב הכינויין כי הכינויין הם הסודים על פעולותיו ולאו שמו דוקא כי אם שמות שנקראים כנויין כי אין לוית שם כי אם אחד באשר ידוד אחד ובאשר ידוד אחד ושמו אחד אמנם הכינויין שלו כולם הם מורים על פעולות ידועו שהאית פועל אותם ואמנם שאר כינויין אינם מורים כי אם דרכי הקורב לוית בהיותנו מתקרבים באמצעו התוארים אלה התוארי הששטי הסודים תואר כי השטשט כמסכל ראשן הוא ירד ועלה ועמד ונגש וחקש וישק ועצב ואלו וכל הדדשים להם הן התוארים שאין אנו מלטיים שאמצעיות אים נכנס להתנגס כי שאחר ששכלנו הוא בחומר לא נוכל להשיג בראשי השעלה כי אם השגחה שהיה ההרגש מעיד על אשכחותה שין שכל בחומר ששיג בתחל ההשג כי אם דבר שיהי ההרגש מעיד על סניאיותו ואשר אינו נכנס אלל ההרגש בתיאור אינו אפשר אלל להאמין סניאיותו ואם כן על כל פנים ההרגש אשכח בין השטיג ובין השוטג בהיות שכלנו בחומר וכל מה שאין ההרגש מעיד על סניאיותו אינו נכנס אלליו וכל מה שחב חסודינו הוגרכו הכניאים לדמותו אלליו בדדקייים שאפשר סניאיותו אלליו כי לא נוכל להשיג סודות וולתי באמצעות התוארים כי ההכחה אשר בהשגחיתו בתיאורו לה כי וולת אשכח התוארים אין אנו יכולין להשיג סניאיות בהשכח והוא יתברך חלילה וחס מהיותו ית באלו התוארים כי כל התוארים כולם חובלהו הן אינו נקרא בהן לבורכו כי יידיה הן אללו אמנם נקרא בהן לנרננו

כדי שנוכל להכנס סתוד סניאיות אישעות אללנו לאסתת חקירתו והריי שלך אחר להתכוון הפנינים האלו אשר עוגרכו בהם כולם נשיגם סתוד הנקודו ובאיתיות והריי נקוד סלפינו אין אנו שטיג אותה וולתי על כד השתתפות האות ואשכחות התואר ואם נקודם ו סלפינו דרכיין אנו לאשכחות תואר בהיותנו נכנסים לחקירתו כשלישי שאינו שולט בו עין ואיכו שטיג וולתי סלד הפעולות כל הפעולות הן אישכחות כסניאין אפי בפיעוט השגחנו ואם כן סתוד החקרה צפולו ובאשכח חקירת נכנס לחקיר הפועל ולפי זה הדרך תסבא שהנכנסו הכניאים לדמותו על כד הפעולות שאין אישכחות להסניאין אפי לפי השגחיתו ולפי זה הענין סכריינו הואית נקרא בכל התורה כולה נכניאים ובכתיבים כינויין שם סודים תוארים ואם תקשה עלי כמה שהחמדות עליו כענין החלם בהיותו שורב על ענין כשגט הנקוד האסת וסתוד האיה אתה מדמה השגח הנקוד להשגח ית כי אלו היותה הנקודת אחת ואין בעולם נקודו אחרו וולתם היה לך לדמותו לאותה הנקודה וחסו שהוא אחד היה לך להביא ראייה סדרג שהוא אחד כי מה שאין אנו שטיגים הנקודה בפני עמסה וולתי על כד שיתוף האות אינו כי אם רכני הנקודות בהיותם רבות חלם שח חק ואל לא נשיג חקיר האסת בהיותה בפני עמסה אין השגח בטבעת וולתי בהיות הנקודו רבות וחלוק כטיניהם ולא כדש איוה שם האיה ולפיכך דרכיין אנו להשגח סלד האותיות שהן הסוד נגזרות הנקודו והאית אין השגח כשכעת כל בהיותו יסוד ואין דבר בעולם דשה לו ולפיכך אין האיה לדמות השגח הנקוד להשגחיות כי הנקודה אין השגחה כשכעת כי אם סכטי הנקודו והאית הפגתו כשכעת כי אם מהיותו יסוד ואין דבר בעולם דשה לו ולפי שטיג להשגח יסודו והרי לך כי ההשגחה האות כשכעת סלד הריבוי והשגחה וסכט סלד היסודי ולפיכך קשה עלי וו היא תשובות תדע לך כי לקושיך ש פירוק גדול וסתוד אותה הדבר שאתה סוכר שהוא קשה עלי היא תכלית המיוע והסוד לכל שאשרי

ודע לך אחי כי כיאלו היו אלוה נקודות סכלית סלד סוכרה וכל אחת ואסתת פעלה בפני עמסה היה לך להקשות עלי כי מאחר שהין נקודו ונות ורחוקות ו סוכר כשכעת ובסלד ובענין היו הנקודות סתגרות ואין דדטי ככן להיותו מיוסד עליהן מאחר שהן רבות והוא יסוד אמנם תדע לך באסת כי אלוה נקודות שהן חלם שח חק מיוסדת הן על יסוד אחד וסלד אחד כי החלם לעולם הוא למעלה והשח למטה היסוד החק למטה משכחים והרי סלדן סוכרה חלם למעלה שח באמצע ולמטה היסוד חק למטה משכחים ואשכח סוד אחד יש אללוה נקודות והוא החלם לדדו יסוד בהיותו למעלה שחל וכל מה שמשכא כנין הוא ואם אין כלל הנקודו יסוד כי נקודת חלם כל כד מאחר שהוא לעולם למעלה כי נקודת שח חק כנין גמור הוא שחלם סוכר עליהם כנין שח חק סוכרים וסוכבי עליהם ווהיא גזרת אג הרי חלם למעלה הרי שח באמצע חק למטה בדרך שהסוכרנו והרי אללוה נקודות סלד סוכרה יסלם ואעפ שהן סלוקו כעד היסוד אינה סלוקות כנגד התכוו ועל כל פנים הפנס גדול יסלם לטיה כשעלתן כי אין מעלת הפלוגה שוה עם האשכח ולא מעלת האשכח שוה עם בתחונם כשו שאין מעלת סוכר שוה עם הנרכב ולפי היות הסלד שלבן סוכרה תסבא הנקוד כג שהיא השח פסם באסת פסם בשלם כשהיא באסת ו האיה דרך הכנין הסוכרה וכשהיא בשלם וו על ג וו רסו להיות נקודה וו על גב וו לעולם החלם למעלה היא כי הנקודה היסודית הסובלת כל הנקודו וכל העניינים וכל הכניינים שבעולם היא הנקרא חלם והיא העדו עליו ית שהוא הוהוהם ויהיה הנקודה האות למעלה סכל האותין היא וכל מה שהיא סכלית למטה וכל נקודו סכשולם סמו לו ראש אחד והיא החלם שהיא הסתגשאל לכל ראש יסודו חלם וכן תפכא הנקודה האות יח כ 18 לעלה

למעלה משמרה כס דיוד כי הוא שיעור הקומה והרי הנקודה
הזאת למעלה מכל הנקודות ומכל האותיות היא וכל מה שהיא
בזאת למטה וכל הנקודות שבמולד והרי היא למעלה מכל
האותיות וכל הנקודות וההסוד הפשוטה והתנועה ועל כל פנים
ראש הוא לאלו היסודות ואל מקום הראש אחריו ילכו לך
סוד נקוד' חלם מתנחת כל העולם כולו והיא חץ לסתנהגים
ולמעלה מהן היא ויחנה סמיות נבונן להיותה אחות מקום
לעולם בתוכו ולעולם חוכב היא עליהם לא ביהם' וההבונן
אמרם ולא במסת חגיגה מרבית אל רס וגשא שוכן עליו ושם ראש'
בניאור מרכות שבו נדק וגו' ושם אופני' ושרפים וחיות הקודש
ומלאכי השמ' וכפא הכבוד מלך רס וגשא כדוך הוא וסודוך
טיבן עליו שפא' סולו לרובכ בערכות' והתבונן אחריו שוכן עליו
ולא שוכן ביהם כי על כל פני' הנושא את כולם למעלה מכל
ואם כן הרי נקוד' חלם מעיד' על החייד' הנושא את הכל והוא
למעלה מן הכל' ואם תבין באמת יוד יתבאר לך מה שאמר
במסת חגיגה והנך לרובכ בערכות' כי הוא לבדו עיקר הכל וכל
מה שזולתו טפלה היא אלו כמו שהסוד טפלה לרובכ ודבר זה
כמו כנרבותיו וכל העירובו עליו' ואחר שכן התבונן בנקודת
חלם ותמצאו רוב על הכל' ותדע לך כי הוא מעידה על תבלי'
העליו והפשיטות שאיפשר להשיגם כשם שהיא בחסוד והנקודה
דואת היא עדות עליו ית' כענין שאמרנו ואע"פ שהוא יסוד מלי
אינה נכללת בכלל עולם כלום' בכלל האותיות עדות עליו ית' כי
אע"פ שהוא יסוד כל המצא' כולם אינו בכלל' דבר מן
המצא' כי הוא חונה בכולם' ואך המצא' למד כי החלם בלד
הוא יסוד יסוד ושאר כל הנקודות הן בנין גסוד' ולפיכך נבידן
אנו להקריבות' לדעתנו על נד דמוי העושכלות ואע"פ שאין
לי תערובות ואין לודמיון עסדבר בעולם על כל פנים מה
שזכר להקריבו לדעתנו מחד השכל לא נקריבו מחד ההרגש'
אמנם מה שאין עלי עין תחבול להמלט רק באמצעי' ההרגש
על כל פנים בדמות אפי' באמצעות ההרגש כי באמת אין יכולת
בשלינו מאחר שהוא חומר להשיג ית' השגה' אמנם רוב
אותה ההשגה שגשג באמצעו' ההרגש היא' ולפיכך אנו אומר
כי הנקודה הנקראת חלם היא העליונה שבכל הנקודות' וכל
האותיות שהן כלל כל הכחות פעולה ותנועה יכולין אנו
לדמותות' לאות' הנקוד' כדי לקרבו לרעיונו בין שהנקוד'
הזאת היא יסוד כל היסודות וכל הכחות על כל פנים בפשוט
שבכל הנמצאים בדמות אלו חס כולל לדמותו ולפי' אנו אומרי' כי אלו
הן נקודות סוכרות' הן להיות יסוד' ובנין מאחר שיש להן סדר
עליונה ואמצע' ותחתונה ונקודת החלם לעולם שכל פשוט היא
ועליונה על הכל והיא העליונה פלם השכל' ונקודת הסדר שהי'
יסוד' פלם מן החלם ולפי' בנין הוא אצל החלם' ואע"פ שהיא
יסוד' אצל החסוד' ותדע בין שנקוד' השקט פלם למעלה מן
החלם הרי העדות נדורה שאין ועל' למעלה מן החלם' ואם כן
מה הבדל שבין יסוד זה ליסוד זה' תדע לך כי יסוד החלם
למעלה לעולם ואינו בכלל בכל מה שס' ע'
סוד לקולם באמצע' והרי השקט בכלל בכל' מה שהוא סמיות
כי הנקודה העליונה שהוא בכלל מה שהוא סמיות שהוא החלם
הוא רמז לעולם השכל' והנקודה שלמטה היסוד היא השקט
הוא רמז לעולם החסוד שהוא פלם הגלגלים וכל גלגל נקודתו
באמצעיתו כמו שנקודת שקט באמצעות הרי לך כי הנקודה
באמצעות אחות מקום וגבול סמיות יסלה מה ומה שהיא
בן בנקודה העליונה' וכן נקודת חלם מביע עולם הנורה שהיא
פולס הפשוט' ונקודה שקט מביע עולם החסוד שהוא בנין חסוד
ונורה' מה שאין בן בעליונה שאינה אפילו דקית נורה'
והלא תראה בהיות העליונה יסוד השכל שהיא עולם הנורה
גבוהה למעלה מעולם הגלגלים' והוא עולם החסוד' והנורה
גבוהה היא על החסוד כמו שהחלם גבוהה על השקט כי על כל
פנים החלם סוכב הוא על השקט' אע"פ שוונקודתו נקודה זו
רובת חסוד רכבת' והרי לך נקודת פולס לעולם עליו ויסודית

ונקודת היא ואין לה שיתק לזכר ההורג' לעולם אינם נקודות
שק חסוד ונורה היא צמ שבולס הגלגלי' שפא' סוד נקודת
שק חסוד ונורה' ולפי' אלו הדברים הרי נקודת שקט אצל
נקוד' חלם ונקוד' רחוק' תמצא בתוכו למטה מכל והיא
סדרת' שלישי' ושקט' לזכר דברים הרבה חסוד' ונורה הרבה
בהיותה תחתונה חסוד' מהנקודה האמצעית' נורה מאמת
העליונה שהיא למעלה מן הכל ועל כל פנים נקודת שקט למטה
היא ותחתיה תפסוד' הבהרת' והיא כהה ושקט' היא שכל
נדדים' ולפי' אלו הדברים יש לך לדעת כי המקדש הנקראת
חלם אינה מה שנקודה הנקראת שקט וכשם שנקוד' חסוד
כי חלם בתכלית ספלת השכל ושקט חסוד ונורה' ומה הרבה
חסוד ונורה' ותבוננו' הוא עדות על פלמנו שהחלם למעלה
שקט למטה חסוד שכל סבול' ועל כל פנים יש לך להבין אפי'
השכל הנפרד מן הכל אינה מה ששכל בחסוד שהוא שכל
בגלגל כשם שכל שסוד' בהרבה חסוד' שהוא שכל האדם'
ולפי' אין מעלת אלו הנקודות' מה שפני שסוד' שלהם מוכרח הוא
ואלו לא היה להם סדר סוד' וזאת פתויה כל אחת ואחת
רחוקה שמכרת בתכלית' הרחוק בלי סדר מוכרח' ביניהם היה
לך להקשות' ארנס בהיות רכסד' שלהם סוכב כולסד' עליונם
אמצעית' והתחתונה נעשו השמים כנין' אלו העליונה והרי
התחתונה עמשה עדות על העליונה שהיא יסוד' והם כנין ועל
כל פנים השמים מעיד' על העליונה שהיא יסוד' והם כנין'
ולפי' זה הדרך יסוד' להשכיל ולהתבונן כי על כל פנים אלו הם
נקודות נדדים' סדר' בחי' ולפיכך אנו אומרים שאין לך רשות'
להשיג אמת' הנקודה השכלית ולהבדיל בינה ובין שאר
הנקודות' כי באמצעו' האותיות' שהן ההרגש כנגדו' ואם תפסוד'
האותיות' אצל הנקודות' את נדד עדות היחידה שהיא תלי' ית' דה
בלבד והיא עליונה על הכל' ותוכל להבין שאין מעלתה
במעלות שאר הנקודות ואין בכל המצא' דבר דומה לו שהיא
מנהגת את כולו והיא חונה להם ולמעלה מהם' וכמו כי תבאר
לך כי האמצעית' בנין הוא משיג דברים שהן חסוד' ונורה' ואינה
מגיעת למעלה הראשונה שהיא העליונה' וזמין יתבאר לך
כי התחתונה היא מוכרכת מהרבה חסוד' ונורה' והרי לך
עדות נדורה כי אלו הנקודות' הסוד' מוכרות' הן על סדר
הכוונה בהיות חלם למעלה מן הכחות השכליים ובהיות שקט
למטה מן השכל הגלגליים שהוא חסוד ונורה' ובהיות חסוד
למטה מן השכל הרבה חסוד ונורה' כ' אלו הן נקודות מכוונות
הן כענין שאמרנו כנגד' שלם פולסות שקט' שאין תלי' ית' החסוד'
והעליון אינו כל נורה' שלם' והוא מולד השכלים והפא' צי' היא
חסוד' ונורה' והוא עולם הגלגלים' והגלגלים כעל' חסוד' ונורה' הן
והשכלים הוא ההרבה חסוד' ונורה' הן' והוא ד' פולס ההויה
וההכפד' שההויה וההפסד הרבה והוא נורה' הן' הרי לך
הדבר שבו אפי' שפלת אלו שות' כי זו באמת' וזו דשית' זו
בשלה ואיך יכול לאמת' אמת' החלם שהוא יסוד' כל טבאות
וכל הפנינים אשר כללנו ביוולת' באמצעו' האות' שהוא ההרגש
כי בלתי אמצעו' הא' ת לא תדע אפי' הנקודה האין היא יסוד' או
נורה' או הרבה ולא תוכל להגיד לך כי העיקר ובין השכל' ולפי'
אנו אומר' כי נקודה שנין עיך' שפא' שכלית כלסוד' בחינה
סושכלת' כסוד' כל לשון לא תדע אפי' הוא יסוד' כל העולם שזה
סוד' חלם או אפי' הוא בנין' שהוא שקט' או אפי' היא הרבה שהיא
שקט' כי על כל פנים הנקודה היסודית אינה אלא אחת' והיא
החלם כי השאר בנין' הן חלם כי המסד שלהן סוכב הוא'
אמנם לא תוכל להבדיל בין הקודש שהוא חסוד' ובין החול שהן
שאר נקודות' כי אפי' באמצעות האותיות וחסוד' ההרגש שהוא
האות' אלה יכול להבחין' בהיות היסוד' ובהיות הבנין' בנין'
ובהיות הרבה הרבה' ולא תוכל לדעת מה בנין' הנקודות'
בענין' בהעת' שושכל' אמנם תדע לך זה באמצעו' חלם' שהוא
הרגש והוא שפא' בכל העולם נקוד' יסוד' כי אפי' שפא' בכל'
הנקודות' דומה לה וכמו שאתה קורא למצא' אחד' כי בשם
אחד' אין בהם אחד' ויסוד' בתכלית' היסוד' כל אחד' והוא הניב

ושאחר שמורכבך על עיני נקודת חלם יס לנו לשור' עוד כענין
שנקוד' חלם נכסכת לו על כד הכטייה להכרה ולא פסס ההכרה
סמס ינקוד זה הוא הכרכות שני מיני ינקוד והוא סוד שני נקודות
הנקודא שבא קמץ כוטה להנכת חלם לאו חלם דווקא'
תדע לך כי אלו הנקוד' הנקראים שבא קמן סודו כפי החסמל
ובכפית

ונאספת כי בעין החשטל ולא עין החשטל כמו שאמרנו בוטה
 להבנת חלם ואיננה חלם ולפי אשרנו כי בקוד שבו קמץ סודו
 בעין החשטל שזהו הנטייה להבנת חלם אמנם לא עין החשטל
 סמס ולא חלם סמס כי עין החשטל הוא עיקר פביאות החשטל
 כמו שתראה עין השמש סמס שהוא מקור וסודא לכל הנשטל
 ממנו וכן עין הגלגל הוא תחלת פביאות הגלגל לא שעין החשטל
 למעלה ועין הגלגל באמצע ובהיות עין החשטל למעלה על כל
 פנים שהוא בהיותו סוד החכמה ולעולם עין החכמה למעלה
 כענין שאמר החכמה ענינו בראש וידענו כי החכמה היא אשר
 תשים החכמה לחכם ולפי זה הדרך תדע לך כי עין החשטל הוא
 ענין סוד פביאות החשטל והפנין חלם שהוא עין גלגל השכל
 והוא למעלה לעולם כי על כל פנים עין החשטל ואמנם עדיין
 תדע כי החשטל הוא סוד חלם כפי שזהו סוד פביאות גלגל
 השכל וחדשו בדבונותי ותדע כי כל חשטל השם המיוחד
 הקדמון השפטי והוא ית' פגיהו כעין מציאותו והתבונן כי
 עין החשטל הוא סוד הוהר הנשטל לחפץ העליון ית' וכן הוא
 אומר במדרש ווהר כעין החשטל וידענו כי הוהר הוא סוד
 עולם השכל ואם כן התבונן מכל אלו הפנים אשר עוררך
 עליהם ותראה נקודת חלם שישלם בעולם האש ומתוכה בעין
 החשטל מקור האש שזהו סוד שבי קמץ הנשטל מאמתת החלם
 ונקרא על כד הנטייה להבנת חלם לא להיותו חלם אלא בעין
 חלם כי בעין החשטל ולא עין החשטל ואתה יודע כי העין
 היא נקודה פביאית אחר כמה פביאיות והיא מקור האור וכן
 נקודת חלם כבודה בת מלך פגיהו כמדת בהיכל פביאית
 בהיכל העליון הוא ההיכל לפני שאין למעלה ככל המבוא אשר
 תשיב אמתת תכלית הכוונה בה ותדע לך כי החשטל שסודו
 חלם כפי הוא עין החשטל כלומר בהיות המלם עין כנגד כפי כי
 המלם הוא לעולם פביאית העשירי והעשירי ככלל הכנראים כי
 מאמתת החלם המבי' הקבה הכוונה וישם שם את האדם אשר יביר
 ואיפשה עשירי פביאית מתנועע הוא פכח מביע חוכה לו למעלה
 והבין מה שאמרנו בהיות שבי קמץ בעין החשטל אמנם
 לא עין החשטל כלומר בהבנת עולם חלם הוא ולא
 הבנת חלם ויכל להתבונן בסוד שבי קמץ כי
 שבי הוא רץ לפני העלמים והקטן הוא תכלית העדנה והכל
 תלויין בסוד חלם והתבונן במה שהשיג וחקאל בעין החשטל
 השיג מוד שבי קמץ כי אלו יכולין להשיג שבי קמץ בלתי סמך
 אות אמנם לא השיג עין חשטל כי עין חשטל הוא סוד חלם
 ואכל השיג יסוד כל בנין שאפשר לו להשיג כמו שמבא שבי
 קמץ כפי חלם יסוד כי בחלם השיג יסוד והבין כי כל מה שאנו
 משיגין כפי הוא ולא יסוד כפי בעין החשטל שהוא בנין והוא
 שבי קמץ ולא כפי עין חשטל שהוא חלם והוא יסוד והבין כי
 חלם כנקודה שכלית שבי קמץ נקודה פביאית בנין ויכולין אנו
 להשיג בנין שבו כל דאשון מה שלא נוכל להשיג יסוד כל אחר
 כמה שובלות ובאמצע הדגש ולפיכך תמצא בהשג' יחוקק
 בעין החשטל לא עין החשטל ואמנם תדע לך כי בקוד שבי
 קמץ יש לו שם שנקר בו קמץ חטף והבין עד מאד בעין הנכבד
 הזה בהיות הנקוד חטף נקרא חטף שפיעד התשדת התנועה
 מאמתת היסוד כי תכלית כל התנוע' קמץ כי קמץ הוא טורה
 לשון קמיהו כלו' בעיה ולפיכך תמצא שהי' קמיהו כל
 התנוע' וכמה תנועה טענת סיד היא חטופה כמדינות
 ומתחלת להתנועע כדאשר וכן תמיד והתנועה טענת תנוע'
 הגלגל תמידית כמדינות ואיפ' שהתנועה טענת עד קמץ
 איננה פוסקת פי' סיד היא חטופה ומיד היא מתנועעת כתכלית
 סהירות הפנויה וכלה בהיות תנועה נמשכת מאמתת חלם
 שזהו היסוד הסודי ולפי זה הענין תמצא קמץ חטף שהוא
 סוד סהירות התנועה ותמיד תנועתו תליה בהבנת חלם וכן
 תמצא תנועת קמץ חטף נקראת כמדינות בהיות' מסובכות
 סבב מסבב והבין מה שכללנו בעין קמץ חטף קמיהו חטופה
 כשהתנוע' טענת לקמיהו סיד היא חטופה ולפי אלו הדרכים

תמצא כי בסמך נקוד קמץ חטף להבנת חלם בהיות התנועה
 מתשד' מאמתת חלם והבין כי כל התנוע' אחר החלם הן
 נמשכות וכן הן דנקות והגלגל סובב תמיד בלי הפסק בסוד קמץ
 חטף והיא עדות כדורה על התשדת התנועה כי כשהתנועה
 טענת לעת קמיהו אלו היא חטופה ואם כן הרי התנועה לעולם
 מתשדת מאמתת קמץ חטף להיות המביע הוא החלם כי
 תנועת קמץ חטף נמשכת מאמתת חלם והתבונן אחי בכל אלו
 העניינים אשר עוררנוך עליהם בהיות ההכרה לעולם נמשכת
 אחר הנקוד והנקוד הן יסוד התנוע' ואין בעולם הכרה בלתי
 תנועה ועל כל פנים מאמתת כח התנועה נולדת מהכרה
 ומדרך ומאמתת לך כי הגלגלים יש להם הכרות גדולות וקולות
 עריבו בעת תנועתם והדבר מוכרח נשי יסוד אמתתו סבב
 התנוע' שהן הגורמים להכרה וכן הגלגל סבב התנועות שלהן
 וההכרה נולדת והכרה מושגת התנועה ולא תוכל להביע להכיר
 כל בהכרה הקול ולפי' יסלך להתפזר לתנוע' הגלגלים שיש
 להם קולות עריבות ואמנם כי מבאית הכרה גדולה כדור שיה
 מיימון ולפניו בענין זה בספר הפורה וראינו מוסכמי' לדעת
 הפילוסופי' האומרים שהגלגלים יש להם קולות עריבות כורחות
 וענשות מאד ויביא ראיה מהגמים הקטנים אשר כשיתנועעו
 תנועה מסהירים וישמע להם קעקע' פגום וגלגל וכמו כן פיעת
 פתגומים והממכים אחריו סן הפילוסופי' שיש לגלגלים קולות
 עריבו כמרכים עם גדולם בתעורבו כנזי' סוסים ואם כל
 פני' תמצא חכמי תורתנו מוסכמי' לוי' הדעת אמנם
 אדם טלום וישא' זה כי דעת כל אדם גלגל קביע ויחלו' פירין
 ואדם טלום נשטל בענין זה אחר' היות העולם קדמון והוא
 היבאיה סן הדת באמרו גלגל קביע ומלות חזו' חלילה
 מהיותו כי הוא ית' פביאית הגלגל תנוע' יושית ופביע הסולות
 ואשר הובוכים תנועה פביאית ועל כל פני' הגלגל מתנועע
 תנוע' כללי' והגלגל חוזרין תנועה פביאית לא כפאש' אדם טלום
 חלילה חלילה כי אדם טלום מעולם חקירתו חטט כדג' למבא
 דברי חפץ ויחפשו לא מבא ולפי' הנוכך לומר כפי הכוונה כשלא
 מבא יסוד להשטן עליו מאחר שאין בידו תורה ולא יסוד ויבד
 חקירתו פביאיתו לספק הכוח והאשין שאין לגלגלים קול' מאחר
 שהן קבועים והמולו חזו' חקירתו למבא ויפתקעלי' לתת לתנוע'
 דין לקולות אמנם הוא נשטל אחר אשון גלגל קביע וישויות
 חזו' חקירתו ואכל אין בדעתו לומר שיש לגלגלים קול' בעת תנועת'
 אמנם דעתו ידעת כל הפאמבי' חזרת הגלגלים כולם תמיד
 שיש לגלגל קול' גדולות וענשות וחכמי תורתנו יוכלו' למבא
 מוסכמים לדעתנו כוונה התבונן אשר ולפאפכים חזו' חקירתו
 כדעש גדול ועוד אמרו בענין קדוש' מכל בנין פביאית חזו' חקירתו
 מכל ברכו' תופי' אופי' וכן התבונן אשון דוד ע"ה הללוה
 ככלל וכבוד כחוק ומחול בשנים ועונב ככלל' שפע וככלל' תנועה
 כי כולם מכוונים הן כנגד משה על אן בפי' הגלגלים
 חזו' חקירתו ככלל' והשטן חזו' חקירתו וכבר רשונה למעלה
 ואמנם מבא אלו העניינים לך להתבונן אמתת התנוע' שיש
 לה הכרות כי בחולד התנועה ההכרות נולדו וכלה נדעו
 מאמתת תורתנו כפי' סנקודו הן הפכיסו' את האותיות וההיות
 התנועה נמשכת ההכרה דקבה בה כי ההכרה נתיקת לתנועה
 שאין תביע אות אמת בהכרת הקול כששמו' הקול ובהמשכת
 ההכרה את' מביע' ועל כל פני' ההכרה נמשכת אחר התנוע'
 והוא יסוד תורתנו בהיותנו ידע' מאמתת חקירתו הדרכי' מאמתת
 ותכונות המבא' כי תורתנו התמשיה היא היתה אס כלל
 ונבין שחוכה בהיות הגלגל חזו' חקירתו מביע' קלית מרינו'
 וענשו' ואם לתנועה אמתת שאתה מביע' שלה הכרה וקול' כש
 לתנוע' העליון והענשו' ונחזור למה שהיינו בו ונאמר

וְהַחֲסִידִים כִּי קִדְּשׁוּ שְׁמֵיךָ לְפָנֶיךָ חֵלֶם הַתְּנוּעָה וְיִהְיֶה
 קֶחֶץ חֲטָף וְיִחַלֵּט סִפְנוֹ עַל כָּל פְּנִים • וְלִפִּי זֶה הַדֶּרֶךְ סוּד הַיּוֹת
 תְּנוּעַת הַחֵלֶם לְכָל הַמְּתוּעִים תְּסִידוֹת בְּסוּד קֶחֶץ חֲטָף
 בְּהַיּוֹת הַתְּנוּעָה חֲסֵץ הַעֵת שְׁמַעַת לְתַכְלִית הַגְּלוּל שְׁהוּא
 עֶקֶס הַקְּסִינָה • וְחִסְכָן הַתְּכוּנוֹן מִכָּל אֵלֹו הַעֲנִיִּים שְׁבִירָנָה
 בְּהַיּוֹת קֶחֶץ חֲטָף עַד נִשְׁאָן עַל הַחֵלֶם שְׁהוּא עֵינֵן אֶת הַגְּלוּל
 לְעוֹלָם תְּנוּעָה וְיִשֵּׁת שְׁבִירָנָה פּוֹסַחַת כִּי הוּא יִסוּד כָּל הַתְּנוּעָה •
 וְאִשְׁמַעַת דַּעַלְךָ כִּי בְּסוּד קֶחֶץ חֲטָף תִּתְּגַלְלוּ • סְפִירוֹת בְּהַיּוֹת
 בְּאִשְׁוֹת רֶאשֶׁן בְּסוֹפֵן • וּבְהַיּוֹת חֲזוֹת חֲלִילָה וּתְכַאֵף תְּנוּעָתוֹ
 וְגִלְגּוּלָהּ פֶּהֶד דְּבָקִים בְּסוּד קֶחֶץ חֲטָף שְׁהוּא עֲנוּבָה בְּגִלְגּוּל בְּסוּד
 הַלֵּם שְׁהוּא רֵאשִׁית הַחֲסֵץ בְּסוּד כָּל הַתְּנוּעָה שְׁכֻחָה • וְהַיֵּין בְּחִי
 הַלֵּם סְפִירוֹת בְּאִשְׁוֹת בְּסוּד אֶבֶר גֶּדֶם מוֹדוֹ • וְכִכֵּר בִּיאֲרֹנָה
 עֲנִיִּין אֶחָד שְׁמֵם מִלֵּשָׁה וְאֲרַכָּה שְׁהוּוּ פוֹדוֹ אוֹת • וְכִכֵּר
 בִּיאֲרֹנָה לְעַלְמָה בְּהַיּוֹת חֵלֶם מִבֵּית אוֹת • וְהַסּוּד פּוֹדוֹ בְּסוּד
 קֶחֶץ חֲטָף שְׁמֵי • סְפִירוֹת שְׁהֵן כְּלָלֹת בְּסוּד אֶבֶר •
 וְעִירוֹ שְׁהוּא אֶחָד שְׁמֵם מִלֵּשָׁה וְאֲרַכָּה • וְאֶכְּ הַיֵּין בְּהַיּוֹת אוֹת •
 בְּסוּד אֶבֶר • וְעֵינֵן אֶבֶר הוּא מוֹד • סְפִירוֹת וְעֵינֵן • סְפִירוֹת
 הוּא מוֹד • שְׁמֵי חֵלֶם • וְאִשְׁכָּן הַרֵי חֵלֶם שְׁמֵי הַעֵת
 הַמְּכַרִּים כִּי • סְפִירוֹת מוֹד • וְהַעֲנִיִּים אוֹת • חֵלֶם הוּא לְעוֹלָם
 וְהֵרִיךְ מִכָּל פְּנִים שְׁאִין הַתְּנוּעָה וְיִנְאֵת מִדִּי חֵלֶם לְעוֹלָם וְהַעֲדוֹ
 בְּסוּד קֶחֶץ חֲטָף עַד חֵלֶם שְׁהוּא מִכָּה אוֹתוֹ מוֹד קֶחֶץ חֲטָף
 הוּא עַד וְיִכְוִב אֶל בְּעֵין • וְאֶכְ יֵשׁ לְךָ אֵי לְהַתְּעוֹרֵר מִכָּל אֵלֹו
 הַדְּרָכִים אֲשֶׁר בִּיאֲרֹנָה וְאִשְׁוֹת בִּאֶרֶץ הָאֵמֶת בְּהַיּוֹת הַגְּלוּל מוֹכֵךְ
 תִּשְׁדֵּד בְּכַחַת שְׁהוּא מִנֵּי אֶת כָּל הַשְּׁמִיעִים וּבְאִשְׁתָּה כִּי אֵין
 לְעִיִּים וּלְהַתְּנוּעִים קִיוֹם וְזוֹלָת יֵת • וְכָל אֵלֹו הַדְּרָכִים הֵן
 דְּרָכֵי הַקִּבְלָה הָאֵמֶת וְשְׁמֵי עִיִּים יֵשׁ לָהֶן הַשְּׁמִית וְהַשְּׁכָל •
 וְלִמְכֵּי עִיִּים יִשְׁכָּל לְהַכְּתִים כִּי אֵלֹו הֵן שְׁמֵי עִיִּים הַמְּנַהֲגִים
 אֶת כָּל הָעוֹלָם • וּבְכַחַת יֵלִיב וְיִבְרָה נִגְרָסוֹ בְּעֵינֵן מוֹד
 נְקוּדַת חֵלֶם וְהַעֲנִיִּים הַנִּשְׁמָעִים שְׁמָתוֹ וְיִבְרָה נִגְרָסוֹ בְּעֵינֵן מוֹד
 הַנִּגְרָתוֹ • וְהַעֲנִיִּים כִּכֵּם בְּבִיאֹר שְׁאֵר מִרְיֵי הַבְּקוּדוֹת כָּל אֶת
 וְאִשְׁתָּה כִּפִּי הָרָאִי בְּעֵם =

הנקודה השנייה בנין אצל

הראשונה והיא נקראת שרף *

וואו שווק דמות גער' ואסעזי כעין פער :
 ויסר את שאול מטה ורואה רוב כמו גער :
 וקיסר את התבונות אז לכך נקרא שמו קסר :

דע לך כי הנקודה השנייה היא נקודת שרק והוא בנק
כנגד הנקודה שלמעלה הישנה בתוכה ונדע לך
כי נקודות שרק באמצע האות והנקודה הזאת הוא רמז
יסוד העולם באמצע שהוא משלים עולם המומר הנקרא עולם
הגלגל וכמו שבקרא' שרק היא באמצע בין נקדת חלם
וחרק והוא באמצע האות כך הוא יסוד עולם האמצעי בין
המלאכים והאדם שהוא עולם הגלגל והוא באמצע הגלגל
שאין לך גלגל כדורי בצולם שישלש סנקודה אמצעי' כי הנקוד'
האמצעית הוא יסוד כל העיגול כי עין העיגול הוא ועין פניגול
יסודו כמו שבסודו באצת כי נקוד' שרק שהיא יסוד כל הגלגלים
היא פניגול על הגלגלים שהם בעלי שם קצוות כיון שהוא בעל
בומר והוא אחוז סקום הקייש בו מעלה ופטה וארבע רוחות כי
זהו עשק ואורך רוחם ואכ' הרי לך שדות בדורה בהיות הנקוד'
האמצעי נקדת שרק פכני היות יסוד שם קצוות אשר הן גלגלי
בגלגל אשר יסודו שרק שהוא הנקודה האמצעי' ונדע לך אחי
בי קשר רוחות הגלגלים לאחד בכסך קצביו והוא נקשר
בין העליונים והתחתונים ומכאן כי שש מתנועים שבעלי שם
ולמעט על שם ומה שאתה נדך להתנוון תחלה כי שרק
אמצעי הוא בין החלם שהוא עליון ובין המרק שהוא תחתון

ואחרי כן בתיבותינו כפון כך תפארו באמצע האור והיא נקודת אחת וכן תפארו מהחלם שהיא נקודה אחת והיא למשלם ההקדק היא למטה והיא נקודה אחת ותדע לך שאף על פי שאלו הג' נקודות הן פרטיות יחידות בילל כל האחדים שוים בשוואין כל הנקוד' שוות כי תפארו נקודת חלם יחידה והיא למעלה והיא לבדה אפסם שרתוחקת כיון שכן על כד התכונה למטה כיון גמור הן כיון שחלם רוכב עליהם וכפי היות החלם ששכמו וסעלה גבוה מכל עש כך תפארו נבדל מן הכל וכפי היות השקד למטה מן החלם תפארו איש הביטוי והוא באמצע המפואר לויסוד וכפי היות ההקדק למטה מכולן במעלות המפארו נקודתו היורדת למטה לארץ והלא תראה כפי פסלות המעלות כי הוא שפלות עמוס תכונות הנקוד' אשר למעלה מעלה ואשר למטה מעלה ואם כן בזהוית אלו הג' נקודות נערכו או אלו ו תפארו העליונה לבדה יסוד והשקד ההקדק אשר תחתיו כיון גמור ואפסם בזהוית אלו הג' נקודות כל אחד מהם עולם בפני עצמו הן יחידות פרטיות וכנגד העולמות הן שורד אפסם כנגד השערות או אלו והוא האחד יסוד והשמים כיון ומדקדק זה יש לך לדעת שאין כל הנקוד' שוות זה הכלל לא כל הנקודות ולא כל העולמות שוות כיון שנקודה שהיא יסוד לכל דבר שכל שמה והיא כיון אל כל דבר עליון היסבה כיון עולם הגלגלי הוא עליון אבלנו ומכלל המלאכי והוא הדרך כעצמו שאין כל האחדים לעולם שרין פאמה יסוד ויגר בכלית' נקרא אחד ושאר נפאדים נקראים אחדים ואנחנו נראה שן הנפאדים דבר מנקרא אחד וכולל אחדים הכנה כיבד כפתאמר אחד אחד מל דרך שכל אפסם האחדים יש בו עור וגידין ועצמות ובעל ודם ושיני איברים ואף אינו דין שיהי אחד והעם הנבחר שהוא חומר אחד כשום אף כל פי שמהלל כולל אחדים הכנה כיון הכור והחומר נקראות ואינו דין שיהיה אחד והכור כן שמה עם המלאך אחד שהוא מכל פשוט שהמלאך אינו חומר אלא כורה לבד ולא אחו מקום אפסם שהמלאך כולל אחדים הכנה נורה וחומר ואינו דין שיהיה שמה עם האחד שאין נורה תכליה ואין דבר שיתהוה עמו ויפארו בפביאיתו ואפסם שאלו ואלו כולם נקראים בשם אחד ורב המקום ביותם ונדקדק זה בעצמו היא דרך הנקוד' שתפארו נקודת חק יחידה ושני רוכביו עיליה והרכב גמורה היא והם שרת וחלם שכן למעלה לעולם סן ההקדק וכן תפארו המלם לעולם למעלה מן השקד וההקדק ואם כן הכלם לבד יסוד והשקד וההקדק כיון גמור והלא תראה השקד למעמים בשלם נקודות א על גבא מעיד היותו כחאו כיון העליונים ובין התחתונים ושאר שכוו אמנני למעמים שתפארו בנקודה אחת באמצע ולמעמים שתפארו בג' נקודות דמול להיותו כחאו בחלם למעלה ובחזק למטה ותדע כי ישרק בג' נקודות כוטה לבד ו' כנורתו וכן שוק שפיר' בשבתין ובסוד שש וכן תפארו נקודות שרת יחידה לעולם באמצעו ו' בזהוית הפור ננגד שש ואם כן היתן סוד קרן בבהיות' שתאספת חלם ומוקד כח אלהים שהוא כשו כן סדר ההשפכות אלו הג' עולמות שהן עליון ותחתון היתכונן שואב כח מן העליון והתחתון שואב כח מן היתכונן הלא תראה עולם המלאכים ועולם הגלגלי ועולם השפלות שוכן הלה כיבד הרי עולם המלאכים נורה לבד ונורה זו מושכת מה לעולם הגלגלי ואינו שואב חומר בגלגל שאין איפסמות לחומר בלתי נורה וכן עולם השפלי' הכנה וחסור ונורה כיהוה עולם השפלי' מקבל כח חומר ובה נורה דרך העולם האמצעי והעליון שהאחד עולם החומר והשני עולם הנורה ואם כן כיון בזה הדרך יתבאר לך האמת כי השקד כחאו הוא בין העליונים ובין התחתונים ושעשן מן העליונים ומשפך אל התחתונים כמו שעולם הגלגלי כחאו מן השפלי' ובין הסוככים והגלגלים מושפך מן השפלי' ומשפך מן אל המארכי ולפי תפארו הנקוד' אפסם שהיא נקרא שרת שמורד קשר בזהוית קשר נחלם

חלק

הוא העליון וקשרת כח החרק פלח תחתית ונדרך
בעשות תפארת סדר תנועות הגלגלים שהאמצעים כהיות
תליון בעיניים ושתנועתם מכח עליונים וסקליון כה
התחזותם בתלים בגלגל ושתנועת' מכח' וסקליון שהכל'
ועל כל פנים יש לך להתבונן בזה שרק בהיותו נקודתו
על גב' ופניו זהו הפדות בהיות השרק באחו למעלה ואחו
למטה וזה שרק מעידה על אלו שלש' המעלות כהית' גבוה'
א' למטה סוף' והלא תמצא בגזרת שרק תכונת אלו השלש'
נקודות בזה החלם למעלה שרק' אמצע' חרק' למטה
בענין מזה' ולמטה השכלים למעלה הגלגלים באמצע
המדרגים למטה באמרכי' גבוה' על גבוה' שער גבוהים
עליהם' ולזה הדרך אשר עוררונו כי תדע לך בהיות השרק
אמצע' סמוך כנגד עולם' האמצעי' והלא תמצא הגלגלים סוף'
עולם' אמצעי' שהן אמצעים' כהשתחב' כי דעת הגלגלים
המטה מדעת השלש' וזהו' דעתם' דעתם' פאדם' ואם
היה העולם הגלגלים אמצע' כפי התכונה וכל אלו העניינים
נמצא בהיות השרק באמצע' נקוד' כמו שהגלגלים באמרכי'
נג' עולמות' אמצע' החרק' שהם מנקודה אחת על כל
פנים כך הוא סוף' הדין ביסודות התנועה שאנו שתעסקים ואתה
ידע סוף' ואין להקרא יסוד' כל אחד' אמצע' פנים בנין הוא
ולפיכך אני אומר לך כי בהיות השרק נקוד' אחת ובאמצע'
הוא רעיון סוד' תמצא' האמצעי' כי עולם' האמצעי' תנועתו
נקודתו שהיא פת' תנועתו באמצעיתו' אמצע' העולם'
האמצעי' למטה הוא סוף' העולם' העליון ונדרך זה השרק למטה
סוף' החלם הוא' והלא די' לשרק' בשמ' להיותו בנין ולא
יסוד' כהיותו נקרא קשר שהוא בנין גמור' ולפי אלו
העניינים התבונן תמצא שרק בנקודה יסוד' לא למעלה ולא
למטה אלא באמצע' האות סמך כהיות הנקודה באמצע' הגלגל
סוף' והשרק על כל פנים רמז לגלגלים להיות נקשרים
בבלי' התנועה סוף' ויש לך להתבונן סוף' עוררונו
בהיותם השרק' סוף' דרכים סוף' להקשר שהוא סוף' שזה
דרכים וסוף' וכל מה תמצאו סוף' ונדרך' ויש לך
לראות שרק בזהו' אשר דומה לזהו' כגון' ואם כן
הי' בזה שרק מעידה על תכונת שמה מספר שרק בענין
יוכנה שש' ואם כן בזה שרק מעידה על תכונת' ביוף
שרק' ערך הישר סוף' שש' נדרך זה שרק שרק רקש
רקש קשר קשר שמה' אס' להתבונן שרק חינו יוכה
עדי' שמה' כסוד' ביופו והסתכל לכל' שמה' שש'
תמצאו' וכל אלו העניינים מדות בדורה עליות העולם'
אמצעי' ביוסוד' שרק' ככל שמה' דרכים' וכל אלו השיטות
הנמצאים על השרק' מדות בדורה על עולם' הגלגלים כסוד'
תכונתו' ולפי אלו העניינים תמצא שרק של נקודה אחת סמוך
באמצע' האות וכן ראוי סוף' הדין' ואם כן הבין מכל אלו הדרכים
אשר התפוררו עליהם למעלה ותמצא כי הסוד' והיסוד' הכל
תלוי בחלם כי האחר בנין הוא אגלו' ואפי' שאתה חוזה אלו
הנקודות יסודות החלם הוא נקודה אחת יסוד' אגלם'
והחלם סוף' נמצא עליו הנשמות' ומכל אלו העניינים
לך להתבונן נשמת השרק אמצעי' בין השכל לבין השורש
וכדומה לנו כי' בשם שמונו בענין שרק לכל משכיל בעל'
קבלם' ומאלו הדרכים אשר התעוררוני לך להתעורר לשאר
הנב' בכחם לשאר החקירות הנמצאו אחר הנידור בשם':

המקורה השלישי הרכבה היא אצל השתים והיא החרק.

חקר פלאות רוס והגזזאים :	חוקר וועגלסניר :
חקר מצב סמעת עגדים :	דוקטור וועקמאן דעמאן אכט :
חקר על געגנטען וואס זיינען :	דוקטור קאמאן וואס זיינען :

ובחליטתו כן תהיה הארץ ששמה . אמנם מעט מעט אגרשנו
 פסיד' ע' שהלדס משגיג הקטנות כפי הסדריגות וכפי היות
 סופי' בענין החקירות השכליות כך סופי' בדקות הסעלות
 השכליות כפי הסעלות וועל וסופי' בדקות השכליות והיטוד
 בהחקירו' העבונות תדע לך כי בדרך זה נאמר ולא טעה אחר
 אלי אל' אדני' . ואחר כך פירש כי ביד היית' השגות חלוקות כל
 אחד ואח' כפי שיטתו שהגיע הסעלות אליהם . ואומר בראשונה
 עלה אל' אדני' אתה כי טעה אדון כל הנביאים לא בשבא לפניו
 ואחריו אדם שפשיט מהשגות אצטעות החסר יותר משנו כי
 בהיות האדם לונס לנפש החומר אין למנוס השכל איפשר'
 להתלבש בו כי שני הפכים הסופי' נוחת הן ואיך יכול
 לעולם לננות את מליהם כי בשתרנה לרגות את האמת
 תקנה את האמת ובדרך זה לעולם כי אין איפשר' להכנס עם
 ההרגש בגדר אמת . אמנם כשהאל' שפשיט מלנוס ההרגש כפי
 היותו סתפסטי חשט מעט כך מלנוס השכל מתלבש בו עד
 שזה נכנס זה יוצא וכפי זה הדרך הן השגות האנושיו' על כל פנים
 האדם המגיע למעלה השגה פצס אמת שוכרח הוא לעבור
 ע' סדר' . והתבונן בכח' וכריה ויהושע היה לבוש בגדים
 צואים וסופי' לפני החלף תדע לך כי בגד' צואים הן כגדי
 החסר הלא תרא' מה באמר לו ויהושע הנני' העשור על ראש
 וליבו הו' בגדים והמלאך ה' עומד' . והתבונן מהו' בנין
 טור כי זו היא ההשגה העשור' שאין בה תעורבו' דבר אחר'
 והלא תרא' בו ויתקנו' מהלכים כן' העומדים האלה שזהו סוד
 החקירות השכליות ובדרך אלו השגות' נכנס מרגע' לאמת
 הייחוד שאין וולתו יחוד ולי' עלה לראש הסמונין ולפיכך
 באמר לו להיות' . בראש ואח' אהרן להיותו השגתו לזטס מהשגת
 משה וליטעלה' שאר השגות כי כפי הכחות היו ההשג' והסוד
 והנבט את העם כל' להיות בל אדם ואחד שומד בנוסל השגת
 כח ובדרך זה היו הסעלות וס' אחר' . ותדע לך כי מעלת אהרן
 למטה שמעלת משה ואחר' כן נדב ואביהו בלומר' בהיות השגת'
 מ' אלו אחר השגת אהרן כי כפי הסעלות' והכחות היו ההשגות .
 ואח' אמר וטענת' סקנים למטה סאלו סכח ההשגה וכמעלה
 השכלית כפי הכחות היו הסעלות ואח' באמר והשתחוויתם
 מרחק כי על כל פנים השגתינו השגת מרחק כלע' סחר' כי
 השגת התחבונים השגת הס' רח' על כל פנים היא טעה שאמר
 והשתחווית' מרחק כלום כל אחד ואחד אל' יהוה גבול שכלו
 כי כולם שחרת' נריכים להשיגם שלא יתערבבו להם ההשג' וז'
 בו ויתקד' בהם סדר הכוח' הלא תראה כי הרסו הסגת מרחק
 וירא את אל' יגדל' כלומר' ויבאו מנוסל השגת החק' ונתהפכו
 להם השגות ונתבשרו בליה ועל' גרסו ואל' אצילי בני
 ישראל אל' של יד' ראויין היו לשלוח יד' בהם וכל זה שטוס
 ויחוו את האקים' ח' לנקודת חק' ועזבאמר ויאלכו וישתו כלום'
 כתערבו להם השכליות כסודגשות ונתהפכו סדרי ההשגה והלא'
 תראה ויאלכו וישתו השכל וההרגש שחורכים ולפיכך ראויין היו
 לכלייה משיס והשתחוויתם מרחק כי לא בגנה להם רשות להכנס
 לחקיר' השכלית כל' שיטתו כח השפיע הס' וידועים ס' אצילי יגדל'
 שנאמר בהם אשר לא נזה אותם כי אש וזה הקריבו והיא האש
 השומרית ואין ראוי לפניו כל אש השכל ולא עוד' . והלא תראה
 שנאמר ונגש שמה לבדו אל' סלקים והם לא נגשו שאין שש' מי
 שראוי להשגהו כל' חשה לבד שנאמר עליו ואתה פה עמוד
 שפדי להיותו כולו שכלי ונתפשט שעליו לבוש החסו' והוא השגתו
 שנאמר ונגש שמה לבדו' יד' כי כל השאר אין בה השגת חק'
 כשהם וכל אחד היה לו להשיג כפי כחו והלא תראה מה שנאמר
 והכניסו והשם אל' הרמז לעלות אל' יד' כן יכרוך בס' ומאי
 הריס' אביא באי' אלא שלא ירסו כל אחד ואחד גבול
 השגתו והלא תראה שנאמר בהם נגס הככבים הנגסים אל' יד' רך
 יהקדשו' ולשון יתקדשו מורה שמתחדו וכח השכל בהשגתו ואלא
 יתערב בהד' הגשם בדישלא תתהפך בהם ההשגה וכל זה כן

יכרוך בס' יד' כלומר' כן יכרוך אותם משעלות' כמיתן פדלנים
 לעלות בלתי סדר הכוונה . ובדרך זה וס' וס' אלו תדע לך שהית'
 כל השגה סיני' כל אחד ואחד השג' כפי כחות שכלו והשגותו
 ומעלתו ובדרך זה תדע לך שהן חקירות האדם הנכנס בסוד
 הסושכלו' כי השגת האדם מיוסדת על החק' על כל פנים
 והתבונן אסרו סלח' . ולי' אלו בעניינים אשר רמזו יס' לך
 להכנס לחכמת השכל כי תדע לך שאיך יכול להכנס כל' בסדר
 הסוכר' . ובדרך זה תדע כי הנקודות היסודיו' אצלנו הן
 סלס סק חק' אין בהם יסודי' כל' החלם כי השאר בנין הן אצל
 הכוונה . ואם כן הרי על כל פנים הנקודות שכליות אצלנו
 והאותיו' ס' וס' ואיך יכול להשיג הנקודות כל' באמצעות
 האותיות שהן ההרגש . ואחר אשר התעוררנו על כלום תדע
 לך החק' סוכר' היא אצל היסוד' העליוניס ויסוד' הוא אצל
 התחתונים שהן סוכר' בתכלית ההרכבה . והחק' חק' הוא
 ס' החלם סגד אחד וקרוב סגד אחר' ותמלת מה ש' לך לדעת
 ולהתבונן לדרכי הקבלה הוא שיהיה סנין דבר מתוך דבר כי
 לפעמי' תראה פנייבים רבים כמסל' ראשון תחשוב שהן אחדים
 וכשתחקור עליהם בחקירת השכל תמצא שאין ביניהם שיתוק
 ואינם אחדים וולת' שהן רחוקים זה מזה בתכלית הרחק' . ובדרך
 אנו להעריך נכלל הסעלת נדרכי הקבלה ולהיותך יודע וס' פירש
 וסנין ההפרש שיש בין דבר לדבר . והרי אתם חסיה אלו נקודות
 נכנסו שכל ראשון תחשוב ש' אמת' אחדים ודרך מיוחד' יס' לכל
 אחד ואח' זה אינו כך כי בשפת' בהם על דרך היסוד האמתי
 יתבאר לך שאין בכלן יסוד כל אחד ואין ראוי להקרא בקד'ה
 יחידה כל' אמת העליונה וכל' השאר בנין נשור' ס' ש' ש'
 להם סדר מוכרח בתכונה זו על גב' הרי נקודת החלם היא
 העליונה וחלם אין בכל הארץ סגד השכל כל' סגד המליו' . ובדרך
 אתה להעריך כל הערכים בש' שבכר פירשנו כי אלו פ' נקודות
 באמת סגד העולמות יסודות הס' כל אמת יסוד לעולמו היא'
 אמנם כנגד השג' העולמו' שהן זה למעלה מה וכן נד' תבונות
 התכונות הנקיות אין בכלן יסוד כל' העליו' וזהו הדרך שאמרנו
 ביצריך אתה להעריך הערכים בייס נכרך לעליו' ויש מעולה
 גדול היסגה . ויש דבר שהוא פשוט כנגד הרכבה מה שלמטה
 היסגו והוא מורכב כנגד כשפות מה שלמעלה היסגו . ואם כן
 הכל תלוי בערכין בי' דבר שהוא גבוה כנגד דבר אחר
 שפל היסגו והוא שפל כנגד דבר אחר גבוה היסגו . ואח' הרי דבר
 מעולה נכרך נכרך אחד והוא נקלה כנגד דבר אחר ויש פשוט
 כנגד דבר אחד והוא מורכב כנגד דבר אחר . ויש גבוה כנגד
 דבר אחר והוא שפל כנגד דבר אחר . ובדרך זה כל הסעלות
 כולן מתלגלו' שד תכל' אור פס חק' שהוא לבדו תכלית הכל'
 זאכ' כשנערוך כל הסעלות אצלו הרי כולן לבדו היסגו והוא
 עליון והם שפלות והוא יסוד בכללן הכל ואין בנין כשך אחר
 היסוד וכשתחקיר באלו הדרכים השכלים יתבאר לך האמת על
 צוריו ואותו ש' יוכרעל מכונו' . ותדע כי כל מה שולתו כשך
 מאמתתו ואילו תשחקו' והוא ית' מוטל בכל ואין דבר עומד
 לפניו כי כולם למטה משנו והנכנס יד' לבדו' . ואח' הנן מה
 שהמרכזהו באלו הערכ' וכנגדס תעריך סוד אלוה' נקודות
 בהיות חלם למעלה סק באמצע חק' למטה' כי סעלות אלו
 ידועות כי החלם לעולם מעלה סעלה' והח' לעולם סטה
 סטה והחק' באמצע' ואתה דן בו סעלה' וסטה' פ' השק' הוא
 סטה כנגד החלם והוא מעלה כנגד החק' . ואם כן הרי שפך
 כידון למעלה וידון למטה והכל לפי הערכין כי סגד' המלך
 שניס הם כנגד סאר הפס והם עכדיס כנגד המלך והוא סד' לך
 הערכין שמשס יכנס אדם לחקירות השכונות' . ואם כן הרי לך
 סוכר' מכל העניינים האלו כי נקודת חלם וס' חק' אין
 סעלתן שיו' כי זו למעלה לעולם וזו למטה וזו נכרך לפי הערך
 פצס למעלה ופצס למטה והעדות על כל זה הוא שפתא נקוד'
 שרק פצס כג' נקודות וזו על גבו' סעידה כי האשכיות שפלה
 אצל

אבל העליז' ויש' לך לתתנו בהיות אלו הנקוד' האחת נוכחת על השמים ואח' יולע כשהוא הפרש בין הרכב לנרכב :
 וסבל אלו העניינים אשר התעוררנו עליהם יש' לך לדעת כי הנקוד' העליונה פנהגת פולס השכל והשני פנהג' עולם החומר והפליגי פנהג' עולם ההרכבה' ובאמת כי כולם מתנהגו' סבה העליונה מהוא הפנהג' הראשונה אשר שאמתו נמצאו השאר והנה תשאל' העולם העליון נורה בלבד בפרדת מחומר' אישנם בריאה הן שאחר שהן נורה ומבייר' יש' לאחת הנורה אף על פי שהן עליונים במעלתם' אח' ית' העניינים והעולם השני פיון שיש' נורה חוכמת עליו הרי כיון שני דברים שהן חומר ונורה כי הגלגל בעל חומר הוא ונורה יש' לו אשר סבה אותה הנורה הוא שני את בוראו השנ' גדולה ועצום' יתר מהגתנו ונחנו השפלי' אטמס' איון הגלגל משני ההשגת השכל לבד כי חומר הגלגל הוא שעכב אותו ולהשני' ואעפ' שהחומר יך ונקי וטהור כי השכל הנקרא נורה בלבד לכך נקראת בלשון נור' בהיות נורה זו שבייר' תמיד בשכל מוד השגתו' ואין' לנור' מ' עיבוד השנה עבד עבס' לא עבד עונס' ההשגה שאין' מי שיוכל להגיע לחקירת אמתת ההשגה שחפץ השני אחריה' ולפיכך אמרו כי הנשמה קיוסה נורה בלש' בהיות הנשמה שביירת בטבל נורת ההשגה או היא מתדבק' בשי' שקיום הכל בו והשנ' ו' ותקיי' הנשמה ו' והיא נור' הנשמה הנקרא נורה שכלית וכל נשמה שאין' נורה ו' מגעת לה בטלה' ואובדת כרוח ההשגה שאחר שאין' בה נורה כשה מתקיי' והרי הנורה קיום מה שהיא לה נורה וכל נשמה שאין' לה נורה אין' לה איפ' חקייס' כי כל הנורה לפי חשין' יעדיין' נבאר' מה בעה' : ונחמר כשה שנינו בנאמר' דע כי הגלגל' בעלי חומר ונורה ושני דברים אלו הן נכונים וכן נבאות השמים ויש' לך להבין הענין' בהיות בניינים סמוך ונורה כי על כל פנים פעלה מריה הם וכמו שהם שניים כך הם בעלי שני דברים חומר ונורה ונחומר הגלגלים ככללם בו שני דברים חומר ונורה' שאין' חומר כשליט' נורה' : אטמס' נורה נעלמת מדי חומר' וסבל העליון נשפס' בגלגלים ובכח אותו השכל ששניין' אותו' השנה שליטה' ואעפ' עולם התחתון שהיא פעלה שלשית' היא בעל ההרכבה וסבל חומר' ובהיותם שלש' כך בניינים פלטה' הרכבה וחומר' ונורה : ולפי' היות הרכבה נוספת נורה העולם השפל ביתוסף' בו הרכבה וחומר' : ולפיכך השגת זה העולם השפל עכסה נהשגת עולם האטמס' שהוא עולם הגלגלים כי עולם השפל עכירות הרכבתו בחומר מעכבת את השני ונורה נורה העולם שני סיני עיבוד עושד' בכני' ההשגה' האחד הוא החומר' שהוא מעכב את השכל' : ושני הוא הרכבת החומר' שא הוא מחינה גדול ומסך גדול המעכב והמסך מההשגה השכלית' : ואכ' הרי לך שבאר' בהיות העולם העליון כולו שכל וחיל לעולם ומתקיי' בו' ובהיו' העולם האטמס' דבק בתנוע' עולם השכל ומתקייס' סבה שהוא הנורה' : ובהיות העולם התחתון דבק בתנועת עולם הגלגלים שהוא עולם החומר ככשט' ואטמס' בהיות עולם האטמס' נריך לתנועה על כל פנים בהיותו חומר' נריך שניע שיהיה חוגג' לו ולפי' נריך לו בתנועה' שניע כשה שיתקייס' : ואטמס' כי חומר עולם הגלגל' עומד הוא כנור' סודו' ולפיכך לעולם הוא קייס' בתנועה כי התנועה הוא מוד כנורה והשתנוע' הוא החומר' : ואכ' הרי לך הענין' שבאר' קיום חומר הגלגל' מתוך היות התנוע' תמיד' : אבל העולם התחתון מוכב חומר' כחום' בלתי הרכבה הנורה' על כל פני' הרכבת החומר' ככח התנוע' ופירוד ההרכבה בכח התנועה והכל כרונות' : הרי לך המוד שבאר' בהיות הגלגלים שיעדין' להיות חומר' ונורה' : גבהית השפלים הים והשמים להיותם הרכבה וחומר' ונורה' : כי הרכבת החומר' הוא סבת פירודו' : ואטמס' הרכב' הנורה לעולם תמידית היא כי אין' סוכר בלתי נורה' : ואכ' שהרכבת חומר' נפסדת נורת יסוד קחומר' אינה נפסדת' : ולפי' יש' לך להתבונן ההפך שבין הרכב' נורה לחומר' וכן הו' בכת חומר' לחומר' : כי הרכבת נורה בחומר

הוא סבת קיומו ואם אין' אט נורה אין' אט חומר ואכ' חומר' ונורה הוא סבת פירודו' כי החומר' שכן מוכנים ביסודות הפכיים הן ועל כל פנים אין' שני מוכ' ששתשמים בכתר אחד תמיד' : ואם חסין' אח' הן ששתשמים' אי אטמס' בלתי הפירוד אותו הוא' : ולפי' יש' לך לדעת כי מרכבת הנורה בחומר' עולם האטמס' היא סבת קיומו ואין' לעולם האטמס' סביאות מכלית הנורה' : והרי לך כי העולם האטמס' ראשית' מציאותו הוא העולם העליון שהוא הנורה השכלית' אחר' בה יתקייס' חומר' העולם האטמס' והרכבת זה העולם התחתון שהוא חומר' בחומר' אינה מתקיימת' : ואכ' שההרכבה נפסדת אין' החומר' נפסד כי החומר' שכל יסודו' : ואכ' סקו אתה דן קיום יסודות העולם השפל' : כל יסוד מתקייס' בו בנורתו' כש' יסוד העולם האטמס' כי ההפסד אשר נורה העולם השפל הוא החומר' : והפירוד לא הפסד היסוד' כי כל חומר' שש יסודו' : ומה שיש' לך להתבונן תמיד' בכל מקום סתמבני קורא נורה יש' לך להתבונן כי אין' כל הנורות שיות' כי הנורה שנין' מה שהיא לו נורה' כיוס' נורה שכלית' והיא' קוב מציאות החומר' : ובשני אומר' נורה אבל השכלים לא נורה דיוקא' בלתי' לעין' ההפך כל קיום מציאות השכל' : ובשני אומר' נורה אבל החומר' היא נורה חומרית' נראית לעין' שישית' את החומר' להיות זה סובדל' מה' והכל כפי שניו הנורה בחומר' ונ' : החומר' הוא קיום מציאות החומר' על כל פנים' : וכן יש' לך דעת כי האדם השלם יש' לו שני' נורות ואין' יקרא אדם אמת' האמת היא באהלו לאדם' פסוק' ללדתו היא נורת החומר' : והנורה הבאה אחריון היא נורת השכל' : והנורה בתנהגו' נורה הפילוסופים' : כשא' נורת השכל' נשגת לכפס' אז אותה הכפס' בידר' נרג' בהשגה שאחר שאין' לה נורה שכלית' ובניאר' אינו אומר' לך כי הנורות הן קיום כל הדברים נורת האדם' הוא השכל' ונה' הוא מתקייס' נורת הנהמה היא הנפש ונה' היא מתקייסת' : וכן נורת בעלי חיים' נורת כל דומם' היא הנקראת כו' והאדם' מתקייס' בתנוע' שכלית' ובנורה ששני' : ואכ' בעלי חיים' מתקייס' בנורה בפסית' ובנורה נשפית' וכל הדומם מתקייס' בנורה נשפית' : הרי לך קום כל הדברים בנורה והנורה היא מוד עולם העליון' : והתבונן כי קיום הנורה נותן כהיות היות שש' אין' שני היות אין' לנורה' אי אפשר להשגא' : ואטמס' היסוד' אשר הוא יסוד ההיות נהיות הנורה ואכ' כל הדברים' : ומכל' אלו סדברים אשר התעוררנו' לך להתבונן בהיות השליט' חשפלה הראשונה העליונה והעליונה שופת' הנורה באטמס' כבוד' גר' ק' והאטמס' שופת' הנורה לתחתונים כבוד' ה' : ואכ' תדע לך כי החלם יסוד הנורה' : השרק יסוד החומר' : וההרק יסוד ההרכבה' : וקיום כל הנעדרים נורה כי תכלית העליון' שכתב' האדם' היא בלבד ואחריה' חומר' ואין' לה קיום בלתי הנורה' : ואחריהם הרכבה ואין' לה קייס' בלתי החומר' והנורה' : ואחר שכן הרי העולם כולו תלוי' בחומר' והחלם למעלה ואכ' הדברים' למטה' : ואם כן הן הוה ויהו' והיה' קיום כל העולם נורתו ותכליתו' : ומדרך זה הן בהיות דפלוסופים' קורין' אותיות' כפול' ונורה ותכלית' : שהוא כפול העולם והוא נורת קיומו והוא תכלית' חקירתו' : והכן בהיות יתב' תכלית' החקירה כיוה' נרמו וכסוף' אחד החקר' אלוה' תסגל' אכ' עד תכלית' שר' תמנא' כל' : אם תחקיר' על כל הנמצאות' כולן' בחקירה אחתית' תסגל' שהמתקייס' אותם והמכניס' הוא' אלוה' : וזהו' ההקד' אלוה' תמנא' ששיחשו החקר' אלוה' תמנא' כלומר' אם תסיס' כל הדברים' : זה אחר' והוא אחר' הרי קיום ההרכב' בחומר' וקיום החומר' ביסוד' וקיום היסוד' בתנועה וקיום התנועה במניע' : ובתכלית' החקירות' תמנא' כי שר' שניע את הכל' והוא אשר אינו נריך בלבד אחר' בידי' לו בשט' : ובתכלית' כל החקירות' לא תמנא' לא היסוד' אשר בשט' די' לו והוא הנקרא' שר' : והתבונן בבניאר' פסוק' זה ומתנא' כי החקר' תלוי' בסוד' ההקד' כי אותם הנריכים לחקירה' : אכ' חנן הם אשר סיבדו' וסחוסים' נהשגת' הטוב' בלית' : ובסוד' זה לנו כי די' לנו

לנו כשה שרמנו בסוד הג' נקודות שהן חלפ שרן חרק : והגנו
עופרים כזה השער שהוא שער היסוד והנה אנו בכנס' בביאור
שאר הענינים על פי היסוד הנכון כראוי בע"ש :

שער הבנין :

בינה יסוד בנין וכל ענין : " וראה יסוד סוד בראש ענין :
רע כי הויה אשר קמה : שכל וגלגל בראש קנה :
כל המצויים בלתי יחרו : כולם מחודשין והם מין :

בנה בניתי בית זבול לך מכון
לשבחך עולמים .

רע אחי ישחק האל' כי השער הזה אשר אנחנו בביאורו
הוא שער מבאר כיבד הנקודות מעידות בנין שלש
עולמות כמו שהן מידות היסוד : ודע לך אחי כי הנקודות
המודות על הבנין הן צרי סגורל שבא והן שלשה מיני קידו -
הצרי' הוא מכון כנגד בנין העולם הפשוט שהוא' עולם השכל -
והסגורל הוא מכון כנגד בנין עולם הגלגלים שהוא' עולם
החומר' והשבא הוא מכון כנגד בנין עולם השכל שהוא'
עולם ההרכבה' אלו הג' מיני נקודות מעידים על היות' כל
המצואים וולותיות' בנין אמנם לא כהבנין שיון כי יש בנין שזה
פשוט קיים כמי שהמביא אותו והוא עולם השכל שפעול על
בנין בני' : ויש בנין עול' בריך אל חניצ' כזה שיתקיים והוא
עולם הגלגלים שפעול על בנינו סגורל' ויש בנין שהוא מורכב
במשך אחר התנועה המתברר מה התנועה והוא' העולם השכל'
המורכב שפעול על בנינו שבא' וכטו שאמרנו בהיות' חדרם
שרק חרק מעידין על היסוד אלו הג' עולמות על דרך
המוכרח' כך צרי סגורל שבא מעידין על בנין אלו השלשה
עולמות על דרך המוכרח' ואמנם כי בריכין אנו להכנס בביאור
אלו הג' מיני קידו כל אחד ואחד כפי שיסוד הראוי בע"ש :

הנקוד המורה על בנין העולם
העליון הוא צרי' .

יפיר צרי היה מבין וחקר : וכו' המצא דמות בנין גמורים :
וגם מבין יסודותיו וסודותיו : אז תגלות בך רוח אלהים :

רוח אלהים דבר ביושלתו על לשוני להודיע למשכילי פוד
בנין כל המצואים כולם וולותיות' כי אע"פ שיש במצואי'
דברים שהן פשוטים בתכלית הפשוט' : בנין גמור בערכים אצל
המביא אותם שאם אין אנו אושר' אין אנו הכרע בין הפעולה ובין
הנפעל : אמנם ידענו באמת כי אין נמצא בעולם כולו כי אם
הנמצא ראשון הקדמון שהיה בטלטל משני דברים לפחות פחות -
האחד היותו בורה והשני היותו נשוי כוסא או' אומר מחודש פ' -
שחש' : והנה העולם העליון שהוא עולם השכל והוא עולם פשוט
בתכלית פשוטות' שאם שהוא מחודש שני דברים ככלליונו
האחד הוא מחודש והשני שהוא הבורה' ואמנם כי בנינו אינו
קרא בנין מכד ההרכבה ולא מכד הכיבוד והפיחד כי אם בנין
חדוש ובורה כלומר שני פעיניו ככללים בדבר אחד' ושאר
שהתורכבו על אלו הפעיניו יש לנו להביך על היות צרי
פכוון כנגד בנין העולם העליון כי בנין העולם העליון בנין פשוט
הוא כל' בנין שני דברים שהן חדוש ובורה ולפיכ' תמצא כי הבני'
הוא ספיד עליו בהיותו שתי נקודות ישות' כנגדו כעין והוא
הנה תמצאנו כשתי נקודות שכן יסודות' שפחות כנגד
אלו ש' על גבוי כי אין ככלל בד ההרכבה ולא דבר מטה להרכבה
לא בנין פשוט' והלא תראה צרי' שכוון ככונה יסוד אפי' בשתי
נקודותיו בהיותן פשוטות' ואם תתבונן בסוד א' תמצאנו
שהוא יפ' שכוון כנגד יסוד אור וה' ענין ככד' ועשוק

עד מאד' ואם תתבונן היטב תמצאנו כי בד' סוד אש נחשך
סוד א' כיוהו הכין בעצמו לאפחות ולא יחר' : וסכל
אלו הפעיניו תדע לך כי השכלים הנפרדים שהן עליוני השעלה
מחודשים הן ובורות שכליות הן' ולפיכך אנו אצרי' כי בנין
נמצא הוא והנה תדע לך כי כל דבר וולותיות' מורכב הוא נחשב
אע"פ שאין בו הרכבות יסודות' : ותדע לך כי היות המרכבה
לכך מקראים מרכבה כי אע"פ שהן נוחות נפרדות ועליוני
הפעולה פשוטים בכלל הנמצאים בנין גמור ומרכבה הם לבנין
ית' ולקצתו הן ברכים וולתו אין להם קיום' והכן אסורו ככד
אלקים ריבותיים אלפי' שאין כי על כל פנים מרכבה הוא' ועד
אסורו נכפחת חגיגה פרכות שם אופנים ושד' וחיות הקודש
ושל אפי' השרת אל פשוט' אש שוכן עליהם הרי ביאורו שהוא יתבר'
לעולם למעלה מן השכלים הנפרדים' : ואם השכלים הנפרדים
בנין הן אצל מה שלמעלה מהן' והתבונן אסור כי תרכב על
בוס' מרכבותיך ישועה' : בהיותו גמור ככד בנין העולם העליון
אפי' על פי שנקרא בכ' : פשוט הוא ויבנינו בנין יסוד לא בכין
מורכב ולא בנין חוסר חיל' והוא' אמנם בנין חדוש ובורה שני
פעינים שכוונים כנגדו זה כיוהו מה שמורה תכונת צרי' ולפי'
אנו אומרים כי בנקיד הנקרא צרי' הוא עדות על חדוש הבורות
שהוא מוד עולם הנקרא בורה' : כי בורה פסין צרי' הוא וצרי'
ספיד עליה כעין א' בורה' : תדע לך כי כזה סוד
מיסוד עלימוד והבן' : ואם תגלה כי המבינים שפוחים
הן אינן נופלים בדרך מקרה כי על כל פנים צרי' הוא עדות על
העולם העליון הנקרא עולם הבורה שהוא בנין שני דברים שהן
חדוש ובורה והכן בהיות שתי נקודות שכוונתו כנגד זה והן
מרכבות בתכונת יסוד לא בתכונת הרכבה בנין והרשו להיות
זה בתכלית הפשוטות שאפשר לכל בנין' : ומאלו הפעיניו יש לך
לדעת כי הבורות הנפרדות שהן בתכלית מרכבה הן נחשבות
אצלם יתברך בהיות' מחודשות כי החדוש והבורה שלהן הן מוד
בנינים ולא עוד ושאר שהן בנין בוכה' לכן' ומשדש' ילחם
שחששם מאין ועל כל פנים בנין העולם העליון תלוי בן יתברך כי
קיום הכלל הוא' : ואחר זה העולם השכלי ששתלמין שאר
העולמות והדבר הזה שבוחר הוא לכל פשכל' : ויש לך לדעת
כי נקודת ברי הוא רשולטון העליון על כל פנים רש' אלקים
נמצא מתוכו שהוא בורת' סלף ובנינו איננו בנין חוסר כי
בנינים שכלים הנתלים בסוד חדוש בורה כי כל בורה מחודשות
היא ומחדש' ילח' : וכל זה לכוד יסוד כי כל המצואים וולותיות'
ברכיין לו ובנין הן נחשבו אצלנו והוא יסוד כל היסודות ואין יסוד
זה כופל לשום בנין' : אמנם יסוד והפנות מביאות הכל וקיצו
שהוא יתברך יסוד הבורה והצורה יסוד החומר' והחומר יסוד
המרכבה הרי לך הוא לבדו יסוד כל היסודות והוא בורת כל
הדברים וקומם' : ויש לך להבין מאלו הדברים כי כל המצואים
ולותיות' בנין הם וכולן ברכיין לו ואכליו העולם העליון שהוא
בורה לבד ועל כל פנים יסוד יש לה לבורה ואי' הויה הבורה
חדוש כל הדברים מאמתת קדשות יסוד והרי לך צרי' שהוא רש'
לבנין העליון' : אמנם בנין זה פשוט הוא שכל הפעינים אשר
בעולם וקירוב הוא להיות יסוד מאחר שהן שתי נקודות שכוונת
ו כנגדו' : ובעד בביאור נקוד סגורל' ושבא' תכנס לאמתת
נקוד צרי' ותראה מה הוא סודה' ומה מדרך שתדענו כי אחר
בנין צרי' תתהוו שאר בניי' סגורל' ושבא' ונפדושים לנו כי ד'
כמה שהתעוררו הנה לכל פשכל' : ובעד נכנסים בשאר
החקירות הנגלות מדכי' הנקודות השמות מוד הבנין בע"ש :

הנקודה המורה בנין העולם
האמצעי הנקרא סגורל' .

המ' ידיר נפש בסוד נקוד' : מורה יסוד גלגל וחסד ענין :
כפול נקודותיו שכוונות' : על כן דעה כי רשתי יסוד גלגל :

דע לך אחי ישמך האל כי זה הנקרא סגורל תסבאהו
 מכון כנגד בנין עולם האשכנזי ואשכנז כהיותו מכון
 תדע לך כי כוונתו שיהיה קודם הכל עדות כדור של בנין עולם
 האשכנזי שהוא עולם הגלגלים ואשכנז כי כל גלגל תסבאהו
 סגורל מוכרח בלתי כד ספק וכן תסבא סגורל מלשון סגולל
 ולשון כוונתו וזה הוא כי הגלגל סגולל וכמו שכורת הגלגל היא
 פעולה כך תסבא כורת סגורל שהיא פעולה בנקודותיה כי
 נקודותיה מכונות הן בעיניו כנוקח א' הרי כורת סגורל
 תסבאהו שהיא פעולה בהיות הנקודות כורת הגלגל וכן
 תסבא כזה הדרך כי סגורל מכל כד וכורתו מעיד על הגלגל
 מכון כנגד כוונה ידועה כי הגלגלים הן כוונות עגולות כדורות
 והעצב שוכר בן סבד התכונה בן סבד השכל על כל פנים
 וכל הפילוסופים כולם אפי' שהן בשאר דברים חוץ למחזר
 בענין זה לאשת הענין וכמו ולמסק האמת ידוהה הביא
 כסח ראית היות הגלגל עגול לא כבינה שהיא עגולה ועגולה
 איננו שוה אשכנז הגלגל כדורי שוה בכל בעיניו מבלתי שיוסף
 ככלת האחד ואחר ככלת האחר וכמה מופתים מופתים הביא
 כזה שאף אפשר הפוכים כי הגלגלים מכל פנים עגולים שוים בכל
 בלעתי'ם ובנקודה האשכנזית הן מכונות וכל הכליות מכל
 כד לאותה הנקודה לא פחות ולא יותר כי זהו שביאות גלגל
 אשתי ואם כן התכונות אחי כי כורת סגורל תסבאהו מכונות
 כנגד כוונת גלגל ונקודותיו תסבאם שלם כי זהו אמת גלגל כי
 אין גלגל בעולם שימלט מאורך ועוצק ורוחב וגם כל תכונותיו
 מסולשת חצי כדור וחצי כדור ונקודה אשכנזית מחלק בן שני
 הקוים וזה דבר מוכרח כי כל גלגל שאחר שיש לו נקודה אשכנזית
 שורה היותו ג' חלקים משלה ומטה ואשכנז כי מאשכנז מעיד על
 משלה ומטה וזה היות תכונת הגלגלים שהם מכונות מעלה ומטה
 וארכב רוחות אשר באשכנז ואף תדע לך כי נקוד' סגורל
 שהיא משולשת כן נקודות מעיד היות הגלגל משולש וזה דבר
 מופתית'ם כי שיוכל להוכיח והלא תראה כי כל אותיו הגלגל
 משולש'ם ג' משולשת'ם ל' משולשת'ם משולשת'ם
 ואם כן מכל פנים אין גלגל בעולם כמלש מהיותו בעל ג' דברים
 כי ג' נקודות סגורל מעידות עליו ואחר שביארכו היות
 הגלגל עגול מאמת תכונת סגורל ובהיות משולשת ג' נקודות
 סגורל יסלכו עוד לאחד היות שם שנקרא סגורל מעיד
 באותיותיו על תכונת גלגל היותו כי הגלגל ישנו ס' חלקים כסו
 שכבר ביארכו בחלק האותיות ומאותן ס' חלקים נכונים גל
 כביינים ששים ששים שהן בנין גמור ולפי זה הדרך דע לך כי כל
 החלקים אשר בגלגל שהן ס' ובנין החלקים שהן גל אשר
 סגורל נקרא כי שנים אותם וכולל את כולם כי סגורל סוד
 ס' גל ס' חלקים גל ג' בתים ואם כן הרי סגורל מעיד על חלקי
 הגלגל ועל בנינו ואף מכל אלו העניינים אשר ביארכו בסוד
 סגורל תבאר לך אמת היותו נקרא בשם זה והרי לך מוכרח
 בהיות הגלגל תלוי כבוד אמת העיגול היות הגלגל סגולל
 והתכונות כי יאשת סגורל שבו ארכב דרכים וכולם מעידים
 אמת הגלגלים ותכונותם האחד בהיות סגורל מלשון
 סגורל גל השני בהיות סגורל מעיד על חלקי הגלגל ובניינו
 פקן ס' חלקים גל כביינים סודו סגורל השלישי בהיות נקודה
 סגורל מכונות העיגול בדרך זה שהן עגולות בתכונתן
 כוונת גלגל וזה דבר מוכרח הכבישי בהיות נקודות סגורל
 שלם שהן מעידות על היות גלגל בעל ג' דברים משלה ומטה
 ואשכנז כי כן מעידות הן הנקודות והסוד גלגל כן אלפא
 ביחא שהן מעלה ויט ואשכנז וס' אותיו כללות גל כבייני
 בהיות האותיות ונות ויט ואם כן הן אחי המלאה הגדול
 הזה אשר ביארכו וכלם שביארכו בסוד סגורל תסבאהו שהוא
 בעצמו סוד גלגל מעיד סגולל וכן הגלגל הוא מלשון גלגל
 שהוא סגולל סגורל מעיד בהיות הגלגל ס' חלקים גל כביינים
 וכן תסבא גלגל מעיד בפשוטו וכן ייכונן תסבא גל כנגד גל

שכלל הנבין גל כביינים סגורל מעיד בנקודותיו היותו עגול
 וכן תסבא גלגל כל אותיותיו משולשת ואחר שכן מכל אלו
 העניינים יש לך דעת כי סגורל הוא מכון כנגד כוונת העולם
 האשכנזי שהוא עולם הגלגל והלא תראה סגורל אשכנזי בתכונות
 בן כרי ובן שכל ואין תכונת כרי דושה לתכונת שכל ופתי
 התכונות אשר כרי ואשר כשנא תסבאם באותות כוונת סגורל
 בדרך זה א' תתכונן ותסבא למעלה תכונת כרי ולמטה
 לסולל תכונת השכל בהיות כרי לעולם למעלה הוא והשכל
 הוא למטה והסולל הוא מעיד על שניהם ואחזק בשניה וסתגולל
 בן שניהם והלא תראה סגורל נקודות כאחזק בכרי ובשכל כסו
 שתראה שכן ג' נקודות כאחזק בחסד ובחכמה ובשר' והשקן
 מכון כנגד סגורל כהיו' השקן מכון ליסוד הגלגל והכנול מכון
 לבנין הגלגלים ואף התכונות כי הגלגל (אלא סגורל) מסודרת היא
 בלתי כד עקמומית ובלתי כד פקוק ופנין אחר והעקר הגדול
 והכנוד שיש לך להתעורר אליו הוא היותך יודע כי סוד סגורל
 הוא סוד החסד שהוא צט' כשצד' את חקצט' כי צל' זה
 הגול הנקרא סגורל הוא משפלת השדר המופל על חקצט'
 והענין גדול וכנגד מלון העניינים אשר רמזנו לך בענין סגורל
 יתבאר לך על היותו מכון כנגד כוונת העולם האשכנזי בסוד
 כבייניו והיותו חוזר בחלילה ויש לך להתכונן כשערכת מרכבת
 יחזקאל ושם יתבאר לך האמת ואם כן יש לך להתכונן בהיותו
 כרי מכון כנגד בנין העולם והיות סגורל מכון כנגד בנין
 האשכנזי ודי בזה עכשיו בביאור נקוד סגורל לכל ששכיל
 והננו נכנסים לשאר החקירות הנגלות בסדר שאר
 הנקודות בעל :

הניקוד המורה בנין העולם השפל הנקרא שבא

הבן הכונת ועל קו התכונות שבא דע כי תכונות בנין עולם שבא

דע לך אחי ישמך האל כי זה הנקודה הנקראת שבא
 תסבאהו מכון כנגד בנין עולם השפל שהוא הנקרא עולם
 ההרכבה ד' קיום אם לא יניעוהו אחרים כי כל דבר הרכבותיו
 מכונות שתכונות התנועה ומתפרדות לפי התנועה ושכל כד
 תדע לך לעולם עולם ההרכבה מכון כנגד תכונת שבא שהוא
 מורה תכלית הבנין ותכלית ההרכבה בהיות שני נקודות שכל
 בנין והרכבה בהיות עומד ופולג כד דבר מוכרח שם בדרך
 זה א' : התכונות והלאה בעניינו הפך בנין כרי כסו שנין
 השפל הפך בנין עולם העליון ונקודותיו מכונות וזו
 כנגד זו בלתי כד ההרכבה וזאת נקודה מכונות כנגד נקודה
 ושתי'ם יסוד כי בנין העולם העליון איננו כל בנין עניינים כסו
 חדו וגבורה אשכנז שבא שהוא רסו בנין עולם השפל תסבאהו
 מעיד הרכבת דברים זה על זה והוא אמת בהיותו עולם ההרכב
 ואחר שביארכו והתכונות אחי כי נקודות שכל לעולם לא תסבא
 שתכונות ששכנסו לא יניעוהו שאר הנקודות כסו שהעולם
 השפל איננו מתקיים ומתנהג סליו אם לא יניעוהו ולא ימשיכוהו
 שאר העולמות שהן למעלה מהם וזו היא עדות כדורה בהיות
 נקודת שבא שתכונות שכל הנקודות שאין לה כס
 להתנועע מעצמה ואשר כל הנקודות כולם תשכן בפני ענינם
 מה שאין כן בשבא בדרך זה :

אור קיום סין אלאת על דין

הבן ותסבא כל הנקודות שהן מתנועעות העולם כבייני ענינו
 אשכנז נקודות שבא איננה יכולה לתנועע ששכנסו אם לא
 יסכו אותה הנקודות' כאשר בראשית שבא תסבאהו לשאר אלו
 מלפניו או מלאחרי ואשכנז לא שיתקיים מעצמו ותדע לך כי
 שבא שכלל כד ומכל פנים מכון כנגד תכונת עולם ההרכבה
 ותדע

ותדע לך כי בעלמות אשר לעולה שכולם ההרכבה מכריחין אותו ואמר לו כי הוא אינו יכול לשבת בפני עצמו ולא להשען ולפיו ההדך תדע לך כי הרכבת שבא הווה לפי תנועת הגלגל ופירודו לפי תנועות הגלגל. וכל שכן כן לך כי הרכבתו ופירודו לפי כח התנועה הסביבית אותו למעלה. והתבונן בהיות שונות השבא קלה שכל המרכבות בהיות מתנועות מבח הענינים שפכרתיין אות' להתנועת כשהרהר. ולפי תמצא תנועתו חסיד' בהיות הרכבותיו עומדים במהירות ועוברין לפי שפה והלא תראה שכל מורכב הוא גברת גלגלים ועל כל פנים אם לא ירדוהו כשהרהר כמעט שיצטלו כחותיו והרכבותיו ויתפרדו איש מעל אחיו וזהו דרך תבונת זה העולם ששכל הנקרא עולם ההרכבה: הכן וראה תבונת עולם מעידה על היות שכל לעולם לעולם וזרי לעולם לעולם והתמצא בעיגול הננין הפשוט למעלה והננין המורכב למטה ואך ראה גברת ראה כי שכל לעולם איננה יכול להתקיים בפני עצמו והפני הניקודות יגיעו פשם לויין פשם לשכל. ואם תדע לך כי אלו ג' מיני נקוד שיהן צרי שבא סגור תמצא תנועתם כחלקת תנועת גרי פשוטה בנחת את השמים ואת הארץ וזה תנועת העולם העליון. אמנם תנועת סגור יותר הוא מריץ ומלאו את המים כל אשר עשה יפה בעתו וכל זה בהיות תנועת סגור באה מכת תנועת כרי. אמנם תנועת שבא תלויה היא בשאר ואיננה יכולה לעמוד בפני עצמה. ואך הכן הכונה באלו הנקודות ותראה שהם באים בסדר מוכרח. והעיקר הגדול שיש לך לבין אותם כי העולם העליון מובדל הוא משני אלו עולמות ולפיכך נקראו עולם השכלים והמרכבים בהיותם נפרדים ממחומר. אמנם העולם העליון שפטי שכל בשאר העולמות וסביב אותם כדון הרב השני את הכל. אבל באמת כי העולם העליון נבדל הוא מהאשכנזי וכן התחתון וכפיו ההדך תמצא הנקוד שציד על הגדל העולם העליון שן השאר ונקוד הננין שהוא שכוון כנגד כוונת עולם העליון ולא תמצאוהו נאחז לעולם לא עם שבא ולא עם סגור כי צרי לעולם בפני עצמו ולא יגיעוהו שר תנועות בפדוה יותר שרונתו העליונה. אמנם מעלת האשכנזי נאחז הוא עם השכל שזה העולם השכל בכח היותו נאחז בקשר בגלגלים הוא מתקיים שאלו נוסף בפני עצמו כשואף לשכל כד שדך בפני עצמו כי זה עולם התחתון הוא כדך שני דברים אלו שלש. ויותר היותו בקשר בכפת עולם האשכנזי קשר שמה והיותו מתקיים בסוד תנועתו במי שקשר כלו ביוזומניו אותו ככת ידו כן היא תנועות העולם השכל אלל העולם האשכנזי. אמנם עולם האשכנזי אינו בקשר בעולם העליון בקשר שמה שהרי העולם העליון אינו חוצר בה שום סוד החומר בקשרותו כי העולם האשכנזי פאמת תלויה הוא בעולם העליון סוד התנועה והשכל כי שגהר בקשר סוד התנועה והשכל. ואם כן הפרש גדול יש בין קשר עולם האשכנזי לעולם העליון בין עולם השכל לאשכנזי כי האשכנזי תלוי בעליון סוד התנועה והשכל תלוי באשכנזי סוד הקשר והתנועה. ואם כן הכן ותמצא גרי שהוא סוד עולם העליון ואין תנועה אחרת נקחת לו ואמנם מביש הוא לאט אמנם הוא גלגל שזאם סוד עולם האשכנזי הוא נתקל לעולם התחתון כי לפעמים שבא נאחז עם הסגור כדרך הנקודת הפוכה באשכנזי כצחק השידים בארות חומר חומר תמצא שבא נתקל לסגור כמו שהעולם השכל נתקל לאשכנזי. אמנם לא תמצא לא שבא ולא לסגור ולא אחד מהאר הנקודות מי שהיה נתקל לצדיו וכל זה להיות השלם בעליון נבדל מהאר ענינית ואם תתבונן בזה העולם יתבאר לך סוד אחר והוא כי יש כח בתחתונים למשל על האשכנזים בהכרח העליונים ולא נכון לבאר עבשו יותר וכל משכיל ידע. ואם כן בכל אלו הענינים אשר מורכבין עליהם בעינין אלו הנקודות יש לך לדעת ולפתח תבונת בהיות אלו הנקודות מורכבין סוד תבונת עולם ופינוד הנשכח זה אחר זה האשכנזי נשכח אחר העליון בתנועת

השמשכ' התחתון כי הוה סה שמורה פגול' ותחתון נמשך אחר האשכנזי סוד הקשר וסוד התנועה ואין תחתון נמשך אחריו על תנועה נבדל בלתי הקשר כי זכור שמה שמורה שבא. והנה תמצא נתקל לסגור שבא סגור ותמצא שבא פתח. אמנם שבא קמץ להפוך התחתונים למעלה כי שאלו נקודות גאורגים יספדו וכתחבירו פנים יספדו היסוד העליון בהכרח התנועה. ונחזור לפעם שנינו דע כי זרי שכל פנים נבדל הוא סן בשכל כי נד שכל נבדל הוא שכל וחומר מורכב. ואם תתבונן מה ביניהם הרי לך מכל הענינים אשר בארנו בסוד שכל כי ההרכבה הפוך בשפלים מכל פנים. ומה שיש לך להתבונן ולהתשורר עליו ולדעת כי שכל עבד רץ הוא לפני המלכים הפושלים עליו כי בהיות העבד נמשך על שלחן המלך יש לו כח לרוץ לפניו. אמנם בהיות העבד בפני עצמו ואין לו למע יסוד הוא מת' וסוד נדבדל וסוד נבדל מונחתו בסותו וכך הוא דרך השכל בהיותו שכל נמשך לכולם יש לו כח לרוץ ואין לו קיום בפני עצמו וסוד שכל הוא זהו דרך העולם השכל כי בהיותו פוחד בעולמות העליונים ונמשך אחריהם כי כח לשנות חיל. אמנם אין לו קיום בפני עצמו לא מעט ולא הרבה. ותדע לך כי העולם העליון הוא אכלנו אלקיום והעולם האשכנזי הוא אכלנו אדונים וזה היסוד המושל על הכל הוא אלקי' על כל אלקים ואדון לכל אדונים וענינו נמשך בפסוק כי ידור אלקים הוא אלקי' האלקים ואדוני האדונים. כלומר הוא ית' מלך ראשון ואדון על שני עולמות אשר ענינו והם כנגדו אלקים ואדונים. ואם כן הדין בהיותו מוכישים על של מלכים אנו כולין להתקיים וזהו נמשך הסוד הפוכה שכל. ולפיכך התבונן אחי בהיות שכל שני נקודות ועל זה כיווהו הדין ההרכבה הענינה והננין התלוי כוונה. וכמו שזכר שכל היא מעידה על בנין מורכב כך כורת זרי היא מעידה על בנין פשוט. ואלו הדרכים יש לך להתבונן בהיות העולם העליון תבונתו ישרה בלתי בד עקמונית ובהיות זה העולם התחתון תנועתו ספוכה וקורטו עקומה. ולפיכך הוא הוא נכסד. הוה לפי התנועה ונכסד לפי התנועה ויש לך להתבונן על כד קיום עולם העליון והפוך התחתון הוה העליון ונכסד התחתון. ובעיני תבונת סגור ותבונת שכל אשכנזי וכוונתו ו' לבסכת מעלה כל השירות כולן אריח עג' לבינה ולבינה עג' אריח שזהו סוד סגור וקיומו בזרי חוץ משרית כח הדין שהיא אריח עג' אריח ולבינה עג' לבינה ככורת שכל שהוא סוד ההפסד והשתתה זהו ענין שכל. וכל השירות הן ככורת סגור חוץ משרית בני הדין שהוא ככורת שכל. ואם כן שכל אלו הענינים אשר התשוררנו עליהם יש לך לדעת בהיות הקיום נכסד והשתתה בשכל. ואחר שכן הדין כי יסודו חלם סגור וסודו שכל יסודו חלם. ואליה ענין בהיות שרף כן נקודות דמו להיות נאחז בחלם ונחמך. כי אין נקודת השכל בסוד התבונה שבו כי היא נכסד' תבונת ענינה ואשכנזית ותחתונה כמו שאין בשכל בהיותו שכל הוא מעיד על ההרכבה גמורה כי השכל בסדר הבנין והשרף בסדר היסוד וכמדומה לנו כי די לנו שמה שהתשוררנו בעיני תבונת אלו ג' מיני נקודות המורכב על הבנין. ונחזור לשאר ענינים כנשכים אחר כוונת הביאור כפי הכוונת העליון בעל:

שער התנועה.

דעת הנפח וצינה	פסוק חמח תבונה	ואו חיה נגה
והתבונן מנוונת	בסדרי הביונות	נחמה חיוניות
	צבא השמים	

הורני ידור דרכיך אהלך באמתך יחד לבבי ליראה את שמך:

דע לך אחי שמך האל. כי השער הזה שאנחנו בניאורו הוא להודיעך כוונת אלו השני נקודות הנקראות פתח יע ג יו 3 וקמץ

וקמץ שכן סוד תנועת העולם ובכר צארכו כי אלו הנקודות
היחידות. שונות חלום חזיקהן פחד המודע ו' שני ניקוד שאחריהן
מהן נביא פועל שאל הנקודות. ואפס כי אחרי היסוד
בנין תנועה כמשכת והוא אשר יסודו עליה שני ניקוד
מהן פתח וקמץ האחד פתח והשני נעל. ואם התבונן ותראה
לי הנקודות שבוין הוא להיות כולל כל היסוד בדרכי יסוד ובנין
ותנועה. והנני כנכם בסדר כיאור בתנועה נעל:

הנקוד המורה על התחלת התנועה הנקרא פתח

דע לך ידידי כי אלקינו נוסח השמים והאדמה פתח
פעל שכלים אל רוב עמם. אך התנועה על זבול פתח:

דע לך אחי ישמך הא' כי הנקוד הנקרא פתח הוא סוד פתיחת
ונעילת התנועה אשר בה יתברר כל הדברים
ויתציינו כל הבורות והראוי להכרר יתבררן והראויים להתחבר
יתחברו. ופתח התנועה השם ית' פועל והמניא אותו להכר
האלה להיות אחד ובדרך זה שאנו נכנסין בחקיפתו תדע לך כי
הפתח שהוא פתח תקוה והוא כבוד קו מחובר מה שאב נקודו'
היסודיות ובנקודת הבנין כי הנקוד' חלקו בנורת' הם' אהנם
אלו השתי תנועות מהן פתח וקמץ תמלא מהם סוד התחלה
התנועה וקמינתה. כי התנועה פותחת בפתח וקופכת
בקמץ. ותדע לך כי בסוד פתח וקמץ נכללן כל הכנראס
כל אחד לפי דרך תנועתו אשר בתנועה דקה דקה. ואשר
בתנועה גסה גסה. ואשר בתנועה ישרה ואשר בתנועה
עקומה. והאמת כי על להיות פתח דבר פתוחה תמלא שאין
בו וולתו קו ישר הולך. וסוד הנקרא פתח מניע נבא השמים כי
לנבא השמים קיום בלתי תנועה כי התנועה היא הגורם להיותם
כולם מתקיימים באישים והסתחלת התנועה יתקיימו כל בעלי
חומר וכל בעלי שיעור. ואם כן תדע לך כי התנועה מכבדת
הגלגל תמיד בדרך ישר בהיות הקו פער על השטח. ושה שיש
לך לדעת ולהתבונן כי הגלגל המקיף בכל זהו גלגל ערבית
תנועתו תמיד מסורה למערכ. ובדרך זה הוא מסבב לעולם
ובכריותו יתקיימו כל התכונות אשר הם מיוחדות בחומר. והענין
שיש לך לדעת בהיות הפתח קו ישר והנעילה קו נקוד' כי אות
הנקודה מניעה על היות הגלגל גומר תנועתו בהיות חומר
לנקודתו אשר היא הית' מ' מניא אותו כי מנקוד' התחיל ובנקוד'
הוא גומר והגורם הוא העיסור. ובדרך זה יש לך להתבונן כי
הנקודות היסודיות מוכרחות להיות ג' כנגד ג' עולמות והנקודה
המורה בנין כמו כן' אפס הנקודה המורה על התנועה דילול
בשמים שהוא דרך ראשית התנועה ותשלומה. ושאר אשר ראוי
הפעש' יש לחזור ולהתעורר בניקוד הסורה כול הנעילה נעל:

הניקוד המורה סוד נעילת התנועה ונקרא קמץ

ענין זה שכל בסוד קמץ. אולי תראה וזכה היות משקל
ירצאה בנושם סוד תנועת כל אות. והוא כדור והוא מקיף:

דע לך אחי כי הנקוד הנקרא קמץ הוא סעיד עלתיתיה
התנועה בגלגל ובכר ידעת כי קמץ מלשון קמינה היא
בהיותו סעיד נעילה כי האדם נועל ידיו והוא כלי הנקרא קמץ
ובדרך זה התבונן וקמץ מהסוד מלא קמץו שהוא ענינו נעילת היד
באנכנות וכל עוד שהיד פתוחה אין מקמינה. אפס בהיות
האנכנות מתנגשות מקמינה הוא יובל לקסוף. והתבונן מה
התקול בספכת בכבות אין הקוסף משיב את האריות ו' ולשון
קמץ כמו קופץ. ושאר אשר התעוררני בבנין קמץ על היותו
כורה לשון נעילה מחור לפניו קמץ מעיד עליו. דע כי
כל קמץ נקרא מפני כדור שהוא מוקף. ותדע לך כי כל
קמץ אחריתו להיות קמץ כי כל קמץ נכלל להקמץ והוא קמץ
ואפס בהיות הקמץ כל אחד ישר ובקודה תחתיה הוא סעיד
פחות על כדור כי כל כדור נקודה תחתיה. ואפס בהיות
הקמץ הכדור פתגלגל עד הנקודה האמצעית. ודע לך

אחי כי כל כדור באמצעיתו נקוד' אחת שהוא סוד. מרת נקודת
קמץ. וכן מתבונן ותפסא כל אות חזרת בגלגל כסוד ראש שהוא
סוד כדורא כלומר כדור סקף ונקרא אמצעית והוא סוד קמץ.
ונקודה אחת אשר היא לסטה מן הקו ספסיכ. וסוד הלך
תדע לך כי הנקוד הנקרא קמץ מציין את הגלגל בכל אות וא' על
נקודה אמצעית ושה שנין שדעוהו הוא בפתי כדור סוד כל
הנקודה שסודה ראש. ובכר פירשנו כי יש ראש שניים בגלגל.
ואפס כי הגלגל חקיף כנגד נורת ישראל כי בתנועת הגלגלים
כאשר ירע וקביר וקור וחוסן וקין וחורף ואם וליה לאי שבותו.
ובישראל כאשר אים יושן סקף. נאום יד' דנס אפי שכל יסבותו
מהיות גו' לפני כל הימים. וכמו שאי אפשר ים וליה שנית
החקוקים בסוד ראש שהא כדורא כי אין אפשר שנית ישראל.
ושאר אשר התעוררנו על לא העניני' בסוד הנקוד יש לנו לחזור
ולהתעורר על שאר הענינים כי דימה שרשאו בדברי סקף
לכל משכיל בעלי קבלה. וממה שגרמו באלו השערים כל משכיל
יכול להכנס לשפע חדרים פנימי' כפי ש' ובדעת להכנס בשער
הימוד האמתי אשר בשער זה הספר יוצרנו ויכרנו ויוצנו הדרכי'
הישרים והתמימים והחקירות אשר מתוכם נכנס לאמת יחודו
ונדעתו לבאר שער הימוד כפי הראוי בעזרת עדי:

שער היחוד

יחיד ירא ולבנו לבו פתח. לשון ארזי בושל בלי כח
דע כי אצוני יסוד הכל. והוא פתח לכל נשמה והוא ארז:

דע לך אחי ישמך האל' כי השער הזה אשר אנו נביאורו
פונתונו בו להודיע קצת אמתת יחוד יוצריותו ובשער
הזה אנו חותמים בכריתונו. ובזונונו היתה להיות תכונת
סכריונו מחוברת ומיוחדת על יסוד יד' אחד. כי ראשית שער
הספר הוא שער ההווה. וחזות שער הכפר הוא שער היסוד.
ואם' הרי ראש' הספר ותכליתו פיוסד כל יסוד יד' אחד. ואח'
אשר עוררנוך הרשנו בחור זה הענין לזכרון השער. דע לך כי
יוצריות' כאשר עליה הוא אחד. ואפס מאחר שנקרא אחד
בזיכרון אנו לדעת הכונה אשר בה נקראו אחד וזה תשלום
אסונותינו בהיותנו מחד' אלה והיותנו יודעי' האמת ביחודו
כי הרי אנו יונאים כמה סן הנמצאים שנקראים בשם אחד.
ולשיכר אנו כריכ' לדעת שאין כל האחדים שון. כי יש דברים
שנקראים בשם אחד ויש בו כמה אחדים. כשהאדם על דרך
משל שנקראו אחד אחד. ויתחבר שכללים בו לפחות פחות ל'
יחודות. ואם כן הרי הרי אנו אחד כי כשהמנין נעונו יש
בולש שאין האדם עומד באמת כי כשהפנים הוא ישרה
בשעה אחת. ואם' הרי באלד כשהמנין אחדים. ואם' הרי אין
אחד והאמת' כלל גד הקבץ. וזהו הדרך תדע כי יוצריות'
אינו נקרא אחד עליו ההגד חלילה וחס כי הוא אינו כש' ראשית'
שנעולם. כי תדע לך באמת שאין בכל הנמצא' נמצא שנקרא
אחד אפס וזל להיות כי הוא אינו נקרא אחד להיותו ראשית
לשני' שאל אחריו שמינו ולא נקרא יסוד ל'יות הבנין מהן הבוד
כי הוא אינו ראשית מנד הנאים אחרין ולא הכר' לענין שנכנה
מנד היותו יסוד. ופס אינו נקרא אחד סנד היותו בולל אחד'
בדבה חלילה וחס. כי אין אחד בכל הנמצאים שיוכל להדמות
ליחודו הרי כל הנמצאס שבו העולם השפל אין בהם אחד
שתקראו אחד אחת סנד שיהיה דבר אחד ואין בו בני ותל'
אשילו על היסודות בהיות כל אחד ואחד נכני עמנו זהא נוכן
מאחר שתוכל לר' בדיל בין סוד לשתי הנדלות או' לנ' הרי הוא
נחלק וכל שתחלק ננו אחד אחת. הרי תוכל להכיר ל'יסוד
האור כלקת מסוד ככור כבאל אחד וכן ביסוד האש והמים.
ושאר שהן סתמלין' אינם דבר אחד כי כל מתחלת ששתנה וכל
ששתנה אינו אחד כ'לשון ששתנה הוא העדות של אינו אחד
והלא תראה היסודות ששתנים כפי הנמצאים. ואם כן יש לך
לדעת כי הונקד' להכיר ל'יסוד האש להיות בו אור וחושך
כדי שלא יוכלו לכרוד ביחודו יתבר' ולאחר של מאר הנמצאים
שהן אחדים ואינם שמוסדים. וכמו כן הן חסרו ויכל בין המים
אשר שכלו' הרי יסוד המים אינו אחד. ובדרך זה הנין לשאר

כי היום כשבו כן שחקו והרי אינו אחד. וכן התבונן כי הארץ יסוד ששחנה הוא בכל מקום ששחנה בשחנה כראשית ויקרא לך ולך כך וכך הרי הכדור. ואם כן תדע לך שאין לך דבר בעולם שיקרא אחד אפתי וולתי. וכדור זה אין בזה העולם השפל דבר שאינו מארבע דברים. ואם כן אין בו אחד אפתי והעולם הגלגלי שזהו חומר פשוט בלי הרבה חרי העדות ברורה שאחר שהוא עולם החומר אי אפשר לו שכלתי בורה שאין חומר בלתי בורה. ואם כן הרי שני דברים נכללים בזה לחיות פחות. והרי אין בו דבר שיוכל להקרא אחד אפתי שהרי כשהוא אחד יש בו אחד זה משהם מיוחדים וזה עולם החומר שחננו. הוא שחננה וכל שחנה הרי אינו אחד. ומהו הדבר אין בזה עולם הגלגלי דבר שכל מה שנוקרא אחד אפתי על כל שאינו כולל אחדים הרבה. ואם כן אין אחד זה אחד אפתי כי אין אחד אלא לשון קיומו. כמו שכללים קהל אחד. כאשרוהן עם אחד וכמה אחדים נכללים בו ומדרך קיומן האחדים אחד אינו קוראים לשם שולתו אחד. וכן עולם הטבלים שהוא עולם פשוט כור' נבדלת פשוט. והנורה הזאת רבים הם אבל היא אחת להקרא אחד שכל מה שחמיתם ועם כל זה אין בזה העולם העליון דבר שיקרא אחד אפתי שבו שאין בו דבר שני כי אף על פי שהעולם העליון בורה לבד הרי אותו הנורה שחננה ונושא יש לה. ואחר שהיא שחננה הרי בבורה נכללי כמה אחדים היותה הנורה והיותה שחננה והיותה נפולה עליה נושא. ואם כן אין בזה העולם דבר שהיה שהוא ראוי להקרא אחד מדרך שאין בו דבר שני. אמנם נקרא אחד על צד הקיומן לאחדים. אבל יוגרנו יתברך הוא הנקרא אחד אפתי מאחר שאינו שחננה שחננו בשאף על ידי נושא ואינו כפוף לדבר חונה כי הוא ית' הנושא את הכל ואין לו נושא. ואם לא נוכל לומר כשכלים שני שני לא שבו היותם שחננו שחננו ויתם נושאים על ידי נושא כל שכן זה האחד שהוא ית' נושא את הכל ונכלל שן הכל ומה שולתו שן הנשאים כולם אין שם אחד וולתו כי כל הנקרא אחד וולתו אינו נקרא כל על צד הקיומן לאחדים. אמנם הוא ית' נקרא אחד על כל האמת מאחר שלא נוכל למצוא עליו דבר שישתקל לוית' בהיותו נקרא בשם השיחוד הפעיר על היסוד האפתי שאין אחדיו יסוד ואין וולתו ואחר שהוא קדמון בעדו ההיה היאך נוכל לשתקל לו דבר שני והרי כל הנשאים כולם שלאך וחומר וההרכב כולם שחמיתם שם ההיה נשאים. וכל מה שהן מתקרבין לאמת ההיה היחידה הנקראים אחדים אפתיים יותר מן השתחמקין. וזה הכלל אין בכל הנשאים שבעולם דבר שהוא אחד ואין בו ענין שני וית' האחד שאין שם שחננה ויש לא ראתה. ולפי זה הדבר אינו אופרם שאין כל האחדים שון כי שם אחד שכולל לכל האחדים. ויש אחד שאינו כולל כל כך עד הגיעם לאחד אשר שחמיתם בתקו כל הנשאים. שבעולם והוא אחד שכלתי חדש ועבלי נושא וסבלי חסרון וסבלי שינוי וסבלי חלוק וסבלי אחוז מקום וגבול וסבלי היות בכלל דבר מכל מה שהוא נושא והוא ית' מקום לכל וסבלי את הכל וחונה לכל ובאשע לכל כי אין דבר שישלט פשנו ולא שם שאינו כדך לקרוב כל הנשאים כולם וולתו ית' אליו הנדריקן לאחד. ואחר שצורכנו עליו דריקן אנו לעורך על ענין האחדים הנשאים בעולם ועל יסוד הנקודות היות דות וכי אין בעולם נקודה אחת אפתי וולת נקודה אחת ומהו הדבר יש לו לעורך על יסוד חלם שרק חרק בהיותם נקודות יסודיות. ויש לך לדע' כי אין בכל הנקודות יסוד לא אחת והיא חציונו הנקראת חלם כי אין יסוד אפתי בעולם וולתו יסוד עליון כי היסוד האפתי או התחתון ההרכבות הן לא יסודות. ואמנם כי שפלות היסודות כשפלות הסדריות וכפי התפלות הסדריות העליונה ית' כל מי שלשעלה היסנה יתערב שם מה שהוא לו יסוד ואינו כפינו וולף באפתייתו. אמנם תשאל יסוד זה חונ' למען הפחא סנה והוא יסוד לשעלה וכל מה שהוא יסוד הוא לשעלה היסוד לא באחת אין יסוד שכלי מעורב עם דבר כי אינו אותו מקום שהיה מעורב עם דבר. אכב' תמנא יסוד שכלל לעולם לשעלה וכל לשעלה. וכן תמנא קיומן העליון

כנושא את כל היסודות שהוא לשעלה שן הכל והוא יסוד חלם שהיה לעולם לשעלה ואינו שחננה לא עם האפתייתו ולא עם התנועה. וחלם מכיון כנגד עולם העליון שאינו לא למטה ולא באמצע והרי הוא לשעלה לעולם. ואכ' תבאר לך כי כמו שהעולם העליון הוא לשעלה כך יסודו לשעלה היסוד כי היסוד פושך את הדבר. ואכ' היסוד פושך לשעלה את הדבר כי אחר היסוד הבנין בסך. ואמנם העולם האפתי לא תמנא יסודו לא לשעלה ולא למטה אלא באמצעיתו. וכמו שהוא אפתי כך יסודו באמצעיתו והיסוד האפתי פושך אותו במחנה הגלגלי ביה העולם האפתי הן הגלגלים וכל גלגל יסודו באמצעיתו ולא תמנא התחלת גלגל לעולם לא באמצעיתו. והוא פוד הקיודה האפתיית. והרי לך כי כל עולם האפתי יסודו באמצעיתו. ולכך תמנא נקודת שית שהוא רמז ליסוד עולם האפתי והוא באמצע האות עדות ברורה לפיות כל אפתי יסודו באמצעיתו וכל בנין שחמיתם ביסוד. וכן העולם האפתי כי היא היסוד השושך א הבנין. ואמנם העולם התחתון לא תמנא יסודו לשעלה ולא באמצע אלא למטה וכמו שהוא למטה כך יסודו למטה היסוד ועכ' היסוד שהוא למטה פושך כל בניני העולם השפל לשעלה ובאמת כי זה העולם הוא הנקרא עולם ההרכב ועולם ההרכב כל יסודותיו הנבונים למטה ופשוט פתחילין ליסוד פושך. ואמנם זה לאה מתחייבין לכנות בנין העולם התחתון. ואחר שבענין לרדת למטה כך יסודו למטה היסוד. וזהו היסוד שמורה נקודת חרק שהיה לעולם לעמ' רמז לעולם התחתון יסודותיו תחתוני. הן למטה ורכב הבנין. ואכ' הכן אחי הענין השולל הוה כי כל היסוד חלוקים במיניהם בפי השפלות וכן העולם העליון יסודו לשעלה היסוד. והעולם האפתי יסודו באמצעיתו. והעולם התחתון יסודו בתחתוניתו. ולא תמנא כל האפתיית אשר בכל הנשאים כולם למטה או בולם באמצע או כולם למטה. אמנם תמנא היסודות חלוקים במיניהם כפי ששעלה אשר למטה למטה ואשר לשעלה לשעלה ואשר באמצע היסוד באמצע. ואכ' אין כל היסודות שית כי שם אחד שאין בו דבר חדש ובורה ואין בו נושא ואין בו סוגל ואינו שחננה ואין לו כורך ואין בו אחד מכל הדבר. שאפשר לומר להם דר כיוו והוא יוגרנו ית'. ויש אחד שאינו בעלי חומר ואינו גלגלי. אמנם הוא בורה והוא שחננה והוא נושא עליו נושא והרי אין אחד זה דופה לאחד ראשון אשר אסרנו כי זה כולל אחדים הרבה שם שאין בראשון והוא האחד. ואחד הכולל האחדים הוא עולם השלמים חו היא השעלה העליונה ככל הנברא. ויש אחד שהוא בעל חומר ונור' והוא נשם והוא שחננה והוא שחננה עליו שניע וזהו עולם הגלגלי ובאמת כי אחד זה אחדים הרבה נכללים בו והוא עולם האפתי ואף על פי שהוא נקרא בשם אחד. ויש אחד שבו בעל חומר ובורה והרכב. ומקבל השינוי בפי התנועה והוא עולם השפל והרי אחד זה כולל אחדים הרבה ענינו שפך. וזה למען מכל הנקראים אחד כי יסוד האחדים. ואכ' היותם כולם נקראים בשם אחד ואין בהם אח אפתי שאינו בנין כל האחד הנושא את הכל שהוא יסוד הכל וסוגל הכל והוא לעולם לשעלה שן הכל. ואכ' הרי לך שבואר כי כמו שהאחדים אינם שון כך לא כל היסודות שון ב' היסודו כפי השפלות ואין בכל היסודות יסוד אפתי אלא אחד כי שאר כל היסודות בנין בעור הוא. והיסוד האפתי הוא היסוד העליון לשעלה שכל מה שהוא לו יסוד והוא יוגרנו ית' שהוא לעולם לשעלה וכל הנשאים הן למטה היסוד. ולפי אמנו הקדשונים שהוא ית' נושא את הכל והוא לשעלה והוא אפתי אין בו פשך. כי בתכניה אפי' תכני' הטבעית כי הבנין בסך אחר היסוד. ואחר שהוא יתברך יסוד הגלגל והוא לשעלה ברי כל הנשאים הנשכים. אחרי כן למטה היסוד וזה דבר שופתי אין מי שיוכל להכיובו. ולפי זה הדבר תדע לך כי שם יסוד וכל בנינו סביבו. והיסוד באמצע בנין לעולם. ויש יסוד שהוא למטה ובנינו לשעלה מסנו והיסוד שכל והבנין גבוה וזהו דרך' עולמות עליון תיכון תחתון העולם העליון יסודו לשעלה היסוד וכל זה כן הוא שהרי אין בעולם העליון דבר הרבה שאחר שכולל וכל בנינו

עליושי

זכיינו בדין פשוט כלומר כל בנין ובנין חדש וזוהי **ולפני**
תשאל כל העולם העליון שהוא שכל נמשך אחר היסוד שהוא
 למעלה והוא יודינותי כיכל נורת העולם השכל והעולם
 האמצעי תשאל כלם פונים ליסוד העולם העליון ומשתוקקים
 כולם לסדר יגה העליונה **והענין** והאופנים וחיות הקודש
 שתשאל כלם שתעלים ומשתוקקים אחר היסוד אשר בו
 כולם מתקיימים כי מאחר שהעולם העליון כלו שכל השכל הוא
 למעלה כולם ואין שם טבע שהוא מטה למטה כי הענין נמשך
 אחר מטעמו ואכל הכי לך שבו ארבעין כדור בהיות יסוד
 העולם למטה היעמו והעולם העליון והוא שכל הנגלים
 והוא חומר וזורה יסודו באמצעיות כי הגורה לעולם טבעה
 לעלות מעלה בהיות כן יסוד השכל והחומר טבעה
 לרדת למטה ואכל נורת עולם האמצעי נמשכת למעלה וחומר
 שלו נמשך למטה ולפניה הדך תשאלהו מסובב באמצע
 ויעמד בין המים ובין החיים **ותשאל** בגלגלים חתירה והזרה
 העליונה מושג חומר הגלגלים ואז חתירה בספונה על הכדור
 באמצעית שהיא הגלגל ולפי זה הענין תשאל הגלגל מוכר
 תמיד בכת יודינותי שהן הזרה והחומר כאחידה גוה למעלה
 וזה למטה ולפי הגלגלים חתירה נחלילה לעולם על היסוד
 האמצעי על פי משפט היקדש שאין לשום גלגל בעול יסוד כל
 באמצעיות וכלה יסוד אמצעי לא תוכל לצייר גלגל כדורי
 לעולם הרי לך שבו ארבע תכונות הגלגלים נערכות ברכונו
 ית למכד תמיד במאמרו בכח שאין לו פסוק והרי לך שבו אר
 בהיות הגלגלים יסודם באמצע הבנין סביב ועולם התחתון
 שהוא עולם ההרכב יסודו למטה לעולם והסבה בהיות העולם
 התחתון מורכב שחומר אל חומר ועל כל פנים טבעו הוא לרדת
 למטה ואחר שהוא חומר נגזר וענין מורכב ועבד לרדת למטה
 אין יסודו והתחלתו ראוי כל למטה והבנין נמשך על היסוד והרי
 היסוד שלו למטה והבנין למעלה והרי לך כי טבע העולם
 התחתון למטה הוא לעולם ומכלה יתבאר לך כי התחתון
 יסוד למטה הוא ובנינים למעלה ומכל פנים יסוד העולם
 התחתון ובנינים פניהם תכלית בהרכבה ואם כן מכל אלו הפני
 יתבאר כי יסוד העולם העליון למעלה הוא והוא למעלה מעולה
 שכל הכסא **והוא** לרד יסוד שאינו נופל לבנין הכסף אחריו
 מסוד עולם האמצעי באמצעיות והוא כי בנין אל יסוד
 העולם העליון ואעפ שאין יסוד לבנין האמצעי יסוד העולם
 התחתון למטה הוא בכך הוא מורכב אל יסוד העולם העליון
 ובנין אל יסוד עולם האמצעי ואעפ שהוא יסוד אל בנין העול
 התחתון ואכל מנחור הוא שאין בכל העולם יסוד אלא אחד
 והוא העליון אשר הוא למעלה ובנינו למטה ואין בכל הנקודות
 יסוד כל החלם שהוא למעלה אמנם השק וההרחק בנין והרכבה
 הן אליו ואכל ששורה העיקר הגדול תמיד כי העליונים יסוד
 למעלה מהם והאמצעיים יסודם באמצעיות והתחתונים יסודם
 למטה מהן ומשם העליוני והתחתונים ביסוד יעלה עליך מעלה
 מעלה וחתתו מהמטה כי מי שהוא מעלה יסודו למעלה
 היעמו וזה הרמז מעלה מעלה שתי פצמים וכל מי שהוא
 טה יסודו למטה היעמו וזהו הדרך מטה מטה שני פצמים
 וכל ששכל ענינו ומכל אלו הענינים אשר רמזו יש לך
 להכנס אליו החקירו שתוך חלם שרק חרק כי הם נפלי יסוד
 העולם ומדרך תכונת אלו הג נקודות תכין תכונת נ היסודות
 שהן אש רוח מים והיסוד העליון שהוא האש תשאלהו
 לעולם כשך למעלה כי וזהו לך השלשות וההיסוד חלם ויסוד
 העולם העליון הסוד האמצעי שהוא רוח תשאלהו לעולם מוכר
 סיבה הולך הרוח כי הרוח לעולם חומר כחלל והיך לך הרוח מכוון
 כנגד הרוח וכנגד עולם האמצעי והרוח והגלגל מסובב תמיד
 והיכוד התחתון שהוא המים תשאלהו לעולם יסוד למטה
 מוגרים הם כמורד וטבעם למטה והרי יסוד המים שכוון הוא
 כנגד החק וכנגד עולם השכל שהוא עולם ההרכבה והרי לך

שיתקדש שמו עליהם תשמיש כזה עבודה גמורה הוא. וכמו אלו הדרכים יכול אדם לעבוד כל ימיו לפני בוראו ואפילו בשעה שהוא מתעסק בדרכיו מבלתי מירדוף אחרי הבכע ולא אחרי הלעיטה ולא אחרי הומה וכשהאדם מוכנע לפני קינו בעבד לפני אדונו הוא ראוי לחוות בנפשו ידור ולנקרו בהיכלו ואז תהיה הכוונה בעבודתו שליט. והנה סה שראינו לסדר בספר הזה סאלו הענייני שהיוסד התור. וילדו לקינו יכנו ויערבו לפני סנחתינו. ויתקדש שמו הנדול בעשה ידינו. ואירע יכנו בסודות השגות. ויקריבו לנו וסן נכשני אותו. מבלתי תעורבת הרגש כל השנה שכלית שליטה באשרו כי בולס ידעו מקטנס ועד גדולס ויכשר אותו והיותו מחזיר בעבודה לציון והשגחה ליהושלס באשרו עד אנה בכיה בכיון וסמפד בירושלס תשוב תרחס ביון ונכנה חסות ירושלס. ויכרינו ית' שלח הכבודה הפלוונה על הררי ביון להיותו שגדה פכיתו בתוכינו ולשסוח בשחית אסונותינו. כאשר על הר גבוה עליך מבשר ביון הרימי ככה קולך מבשרת ירושלס הרימי אל תיראי אסרי לערי יהודה הגה אל קיסם נא ולאוהיה ידור למלך על כל הארץ כיום הכוול יהיה ידור יאמר ושמו אחד :

ואמנם כ דרכים אלו לעוררך בענין בכד אשר אנו חותמים זה הספר בסוד יחודות בדרך והוא בהיותו בקרא אחד שאינו כאשר אחרים כולס ואינו ככלל בנדר ובורה ושסח ואינו אחד ככל האחרים ואינו אחד ראש לקינו ולשני ואינו משתבב מרכון אחד לעולס ביהות בלית הייחוד והשלכות ובתר כל הספסלה כולה כשאין לו סינו רבון ואמנם כי בהיותו יתברך עומד באחד ואין לו סינו רבון דרכים אנו לדעת כינד כי הרי אנו רואים בעולס שות וקיים אכ לפחות יהיו שני סיני רבון שכל העולס נחלק בו ולפי הנראה זה אינו יתדע אפי כי יוגרבו הוא ברבון אחד לעולס וספסלה רא' בעול הענייני אחד לך כי העדות הוא הפאטן פליוית' שהוא באחד. וכריכין אנו לעוררך באחד שאינו ששת' מרגונו והעניינים ההו' בעולס כפי הספסלה כינד הרי ראשית החפץ הנשפך מאתו הוא מאור האש כאשרו ויאמר אל קייס יהוד והנה תסנא באש כח אחד והוא החום ומתוך אותו כח מתהוים כמה הפוכים כינד הרי שהאש תתיר פסס ותקפא פסס ותלביץ פסס ותשחיר פסס והאש הוא סנרך לכל. וכל אלו ההכרים נכבאים לא שתתנה האש סכח החסימו' בהיות הפעול' משתנות סכחה' אמנם הפעולות כפי חוסר העניינים ששתנים והרי' ההאש בודקת על היות דבר זה ראוי להיותו שותך ודבר זה ראוי להיותו נקפא ודבר זה ראוי להיותו לכן ודבר זה ראוי להיותו שחור והרי השנינו בדברים סכח האש מחמת סיני הטפשים שנה לא שחמת סיני האש כי האש בכח החום פועלת ככולס. ואמנם הפתפעלים יקבלו הפעולות השסונות מאסתת היותם פניינים שסונים אלו סאלו וזה סוה והרי האש פועלת בכח אחד שהוא החום והענייני' שהס פתפעלים כל אחד כפי טבעו וכפי כחו ואס באחד שהנבראס כן באיפסדות כשוכ' הפועל הכל ית' בהיותו עומד באחד ואינו כשתנה לשום כספסן הנשכאס כולס כי סיני העניינים אשר תמנאם בכל הנבראס כולס סן הסתקיים מאסתת היותו עומד בנקודה אחד וחלילה ספיוות ית' ששתנה' אמנם העניינים

מקנלים הפעולה כפי הראוי והפועל עומד תמיד באחד. והרי תראה האש בכח החום פועלת פעולות מסונות ולא פסס' היות החום ששת' בא שחמת הסתפעלים המשתנים כאשר ראוי אסב' האש פועלת בשתייהן בכח החום זה נעשה לכן וזה כש' שחור לא שתהיה האש ששת' כשינוי שניהם אסבס תעמוד באחד ותפעול בחוסרי' כפי הכח' והרי יוגרבוית הפועל בעולס הנסול והעומד לא שחמת היותו פועל וששתנה שחמת הפעולת' כי אס עומד באחד וכל הסתפעלים מקבל' סיני כפי היותם ששתנים זה סוה הראוי חיים' חיים' הראוי מיתת' מית' הראוי גמול גמול הראוי פונס פונס וכלה מאסת' היות הסנרך עומד באחד והסנרופים כתכרו כנודת' וכרא' כל הסינים כפי כחותו והן נכדלו זה סוה בהיותו כן וכספך ונכשת ונדיל כולס באחד וכסמכניסס אותס בסנרך האש כל אחד ואחד יכיר בפני עססו הוה נדל וכן הכסך וכן הנחשת וכן הבדיל וכן כח חסימו' האש הסנרך פועל ככולן והשתפעלין נדלסס זה סוה וכן יוגרבוית' שחמת היותו סנרך ופועל ברבון אחד או כל כלי הסתפעל' מאסתתו סקבלס הענין כפי כח הפעולה לא שחמת היות ששתנה הפועל כ'א שחמת היות הסתפעלים ששתנים והוא ית' סנרך לכל וע' נאמר סנרך לכסך וכור לוהב ובוחן לבות' כי הוית בוחן כל הדבר' בהיותו סנרך לכל וכולן סתפעלס מאסתת הענין כפי כח הסתפעל' הראוי לטוב טוב והראוי לטעב טעב' כסו השחרות והלובן והקפיו והשותך לא שחמת היות החום ששתנה בא שסס' היות הסתפעלים ששתנים מכח החום והסוס בודק ככולן וכל לו כמכעות אכלו ית' וחלילה וסס היותם מדות כפולות כוששת' לשניינים' אפסס מאסתת היותו עומד באחד כל המדות וכל הענייני' נדקין בו וכל אח' מקבל ספעולה כפי הראוי וכפי הדיון והספסע סבלתי סיכנס זה נככולו סלוה' ואס כן סאלו העניינים אשר עוררנוך עליהם לך להתבונן בהיות כל הדברים הנשכאס בעולס שחמת אסתתו כולס נשכאס מאסתת היותו עומד באחד והוא סנרך ועכסן לכל הדברים וכשהסתפעלים ששתנים מעידים על היותו יתברך בלתי ששתנה. אמנם הוא עומד באחד ומסנא את הכל :

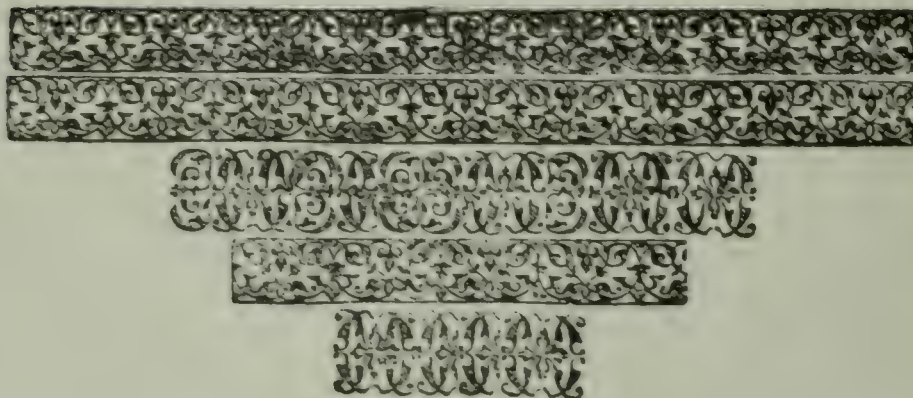
ולפי זה הדרך תמנא' ג' מדות שסוד' אחד להיות' נברקות במנרך אחד לא להיותו ית' ששתנה לאסת מהן: ובשתנין אלו הענייני' תוכל להכנס בכל דרכי התור' ולא יסאר לך ספך ככולן בדרך זה: ויש לך להתבונן בזה בהתבוננות גדול ושסס יתבאר לך אסתת היחוד העומד באחד בלתי נד סיניו הנסול כל הנסול כפי ספעשה מאסתת היותו ית' עומד באחד. וסוה האחד האשתי אשר ראוי להקרא אחד ולא כאשר כל האחרים אשר בעולס והוא ית' סנרך לכל ואין לו סנרך וזלסו. ובוחן לבבות וכליות ייחד לבנינו ליראתו ויוציאו נקיים כוהב הנקי כשעת הסנרך וסכ כל בנינו יראתו. ויתקדש שמו הנדול בעשה ידינו ויסהר ייעוד השגות' והיותו ית' ספרסס ייחודו וסוד סלכותו לפני כל העולס כאשרו וסוה' "לסלך על כל הארץ. כיום סוהו יהיה "אחד ושמו אחד ברוך". לעולס אסן ואסן :

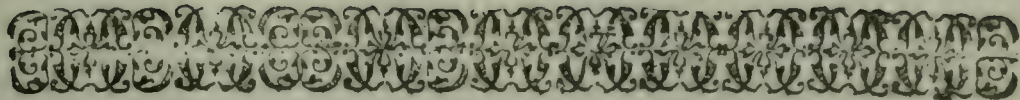
ותכי השלסס מלאכת הקודש' תהלה לאל הנאדר בקודש' כיום ד' כט לאלול החודש' סוהו ערב ראש השנה אחדש' מנת סה נאו על ההרים קול סבשר טוב מש' ח' אינו סלכנו סדס פלינו שגה טובה וכרכס אכיר :

ואררתי
מלמדתי של כחלי - לכתב של משה יצחק בדרה המנהל - גם כי לכתבים מלאים כפי - ונחל נוס
המבית - אם בשליל או בלתי יתית - אולם שיהיה הקורא שאל תשגיח כי כך אפשר - לכתב כפי
דברי כלשה - כהיות שבת הדבר לא מלאה - משה לא ידעת כלל - משה לאה לעצב המנהל - שבת קדש שוק
המנהל - שוק לא המנהל קדש קדש - ויטעו שאלתם הקדש דבר קדש - נחל כחלי כחלי וכו'
אך שם - יותר מהנה - כדור שבת יום טוב מלחם המזקין - כי בחשבון מהם נשאלתם מנהל - לתת כי
מנהל נשאלתם לא ידע - ליתר היטב על אשר - ידע שכן משהות בשום מן המנהל - ואך דברו תלי מנהל כחלי כחלי
כאשר - בשלל המנהל - נחל על המנהל - קדש משה - ויטעו לכתב משהות המנהל - משהות נחל משהות ידעו -
ועוד שוק קדש דבר לא יטעו להמנהל - נחל על המנהל - דרך דבר - כי ידעו משהות המנהל משהות נחל משהות -
הנה כי שם - אם יושגתה תנה - כי לא רשאי לדרג בשום מנהל - אלא שדבר משהות נחל - ידעו המנהל
המנהל ידעו המנהל - קדש המנהל - משהות נחל משהות נחל - כל מהם משהות - ידעו המנהל
משהות - משהות - כל מהם משהות - לכן המנהל משהות - נחל המנהל - נחל המנהל - נחל המנהל
למנהל לא ידעו - לא ידעו המנהל - כל מהם משהות - נחל המנהל - נחל המנהל - נחל המנהל
כי משהות נחל המנהל - נחל המנהל - נחל המנהל - נחל המנהל - נחל המנהל - נחל המנהל
ידעת למנהל - משהות נחל המנהל - נחל המנהל - נחל המנהל - נחל המנהל - נחל המנהל - נחל המנהל
ואם משהות נחל המנהל - נחל המנהל - נחל המנהל - נחל המנהל - נחל המנהל - נחל המנהל
המנהל ידע משהות - לא ידעו המנהל - נחל המנהל - נחל המנהל - נחל המנהל - נחל המנהל - נחל המנהל
מנהל המנהל - לא ידעו המנהל - נחל המנהל - נחל המנהל - נחל המנהל - נחל המנהל - נחל המנהל
ומשהות נחל המנהל - נחל המנהל - נחל המנהל - נחל המנהל - נחל המנהל - נחל המנהל

עה

ואתה יידי כולל במהלל הספר • הנותן אמרי שפר :

[illegible]

אמר המגיה 50

אל

ספר גנת אנון ידתי לשבת כגלו חמדותי ואראה ואבין בעדונות טעמיו ופדיו ופדו שיחיו
 כי כצור ואשית לבי להשכיל כפתוריו ופרחיו וראתי באיבי הנחל והנהיגין בין ויגשול סקדים הורת חסד על
 לשוני דברים נחמדים כפתור וגלה רמיו וסוד רוכבים במדים שכל שכליו ומושכלו לילכדו בו לאחדים וכפרט
 אל הסתחילים בחבצות הקבלה יערבו מאד דברי דודים בטוב טעם ודעת לשון לשודים בתוך מלאכי אלקים רבנים עולים ויורדים
 כי כרה אלף האנון ונפן התבונות כחור חסס כידועות אלהות ואשיות פירות האמונות הננו ריטוני הדעת ושיבו לך כדכה
 ושיחיו יקומו יליו כולל והיו לפעמיני לרוח נוחם חבו שמתיקים ויקרים אסריו מפניכם כי נכנס הוא באטרות טהורות לקטר
 לפני ולפניה מליו מתקיים שדכס ונפת בשים כל טוב טעם השורש הענפים פרוי טוב ושתק לחך כל טובו וטעמו אנכנותיו אחריו
 לחך החכם יטפסו חממה והיה עליהו לתרופה ופרו לשכל להחכים פתיו וסכל והיתה לו לשנה הדעת והתבונה
 בעיני ראייכה בשגם ובראשכה וכל איש חיל ורוב פלס יודע היורה כיהספר דעה מורה כל מעייניו מנועם ילבושו ליו
 כחמך לבי דרשו וראו כי בקדושת נפשו וסחת עולם פל ראשו והכי נקרא שמו גנת אנון הוא לפנישיות תורתיו
 ח בהולדו בו שוממים סודית בעלמים וחת נטעים חממה יפנח בעלמים דברים שפאסרו בלחם תנו בו להגלות לבו חו
 רהפעת ידועות השמות הקדושים הכיטין והתולד בידועותיו שריו וכסוד חוריו יתהלכו בשמיים ולא יאסר נקראים
 בספרי קבלה אחרים שמי גנת אנון כלה לי בקראתו כי לכויות נתן פלחיו ונרתו פתולח תכליתו הן אשת דפצרת
 בטוחות חממה בו נטע עץ הדעת ועדונות הטוהמה כי גנת רת גליון סתרי תורה וכן גיטתו לטריקון תמונה
 אגוד מר אנון בעצמות כחלקת לל מעינות וחלקים רמז התורה המתוארת בשם פרדס והדברים עתיקים גנת פאט
 דמ' דמ' סוד יראה אלהים כבוד לכל אחד משהו חל' הן לוטסיני חלק אחד מאד החלקים ועסך כלס נדיקים
 לכנס לפרדס ויטילו בן עזרים והיו כוהר הנקיש המשכלים והבנים ובחלקו אשר חננו בידעה לחיות כנועם יגשו ובו
 יאסר חלק דנבן הוד הדל לבשו וישן כל מרגש יורד לחיות השם כסטטוס בו נמצאו כל החכמות השקחות והנים
 השפוק קבע על פתח ללמוד תמונה חממה והטיל ליה בכלליו ויקומו חממה בתורה ושתעשו בו כל חכמי לב ורוח חממה
 סוקר ישים חיים ב' חזירים שדורש כונס והספן בנחמהו הקבלה בשפה נדיקים וישיש ויטעוהם בראשם כן הנה
 שפוקי ששה לוח ולחורות ויתנוגו בראשם סוד למודם כנסתרות ויתקדשו לעליה בהר' לראשונה וישיש בשלכות
 הדמיו והתבונה הנה הוצרכו וישיש הנשאים עס' בהלכתו כי שמו תורת' ויטעוהו והא ללמוד הקבלה השפדות
 להיות נדיק חזק יעני והלך דקתו לפניו להושיבו ברוח חיון בין הנדיקים בעולם העליון ועתה מה לנס לדרך פי
 סיחור' השוק בנדיבות לסחור לחור' לקנות כסף והבוס עליות משכונות להפסד יקר הערך דורש כתר אחרות בו
 יתלכו מלכים יליחו כחל תשיות האל לנס דע חכמות טבעיות רוחניות ושמיות וי' שולח לפניכם לחיות ולסטינת לב
 נדב' ללמד יצא ואלה הכיט פתאים בכן בוצרים בשם השכל כי אש קדושו יהיה לו כיום הנחילו כספן והבנו לבנו החרי
 סת' לא יאסר שמו חסד חל ב' כאלות רק אשר תלך לפניו נדקת' וקניתו ספרים ללמוד וללמד אחרים בביתו היא כחות
 לכדו לשורו וביסכך ותהיה לו לפרקליט ובעזרתו שמי ירכב ולכן יתאזה על אריות גלותו נבדקין כלה קביר ולא נושעו
 כליו חסדו כאשר אנו ריכית תורתיו חכמת הקבלה אשר ראוי יד ושוד' ניתן בקרן ויות' ונאזה גלמוד סוף דורש וסנה
 אין קול ויין ענה איס קליל כפשוטו והבוסה כשתקש כשתקש ימשיך ימשיך המדומים ויאסר אך
 שפוקי מלך און בו אשכנן חממים והסכלס לא ידעו ירכבו כי הציצר הוא קנין חן ממנו ובספן והבנו לא יתעצבו בו ויכילו
 פשו לנית מלונ' שמים כמסד קינו כיתר חמוש כלת הנקבים בעצמות הנפש אשר יאסר האדם בחקו לעולם ויתולו לו דור ויחוש
 בכן מאן בעי חייקנה כספר הנכסף בו והב כיו דוה השכל כסף כי כל חפכס לא ישוו לשפתו וקנייתו יביא לאיש הון ועושר
 בביתו אף ור זכר יעשה למסדתו והיתה כבוד מנחתו

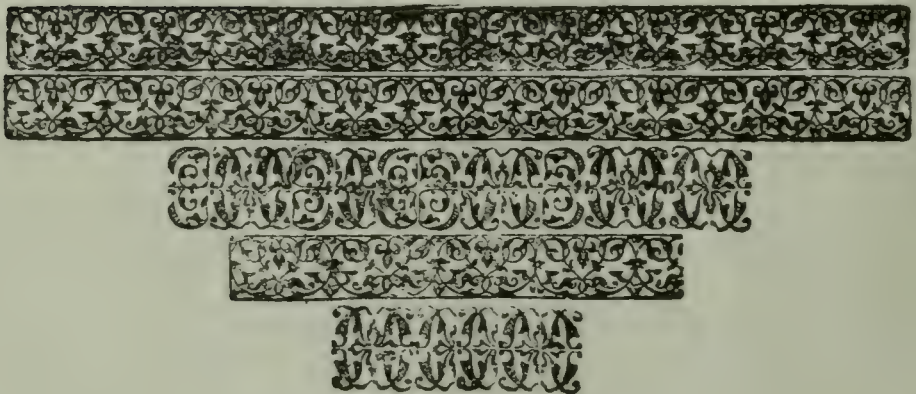
ואחרי

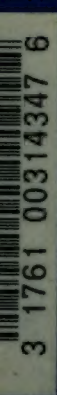
שלמדתי על הכלל' לנקש על עניינאלי בדבר ההנהגה גם כי לפעמים מראו ככה ונפלנו נגש
 העניות אם נעלת או באלויות אלה פניכם היקרים שאלת שאנו בו כון אשמה להטיל כספר
 דופי וכלימה היות סבת הדבר לא נפלאה מחכמי לבי דיעת התלאל הנמצאה לשנה הספרים שפאת קושי עורק
 הפועלים והעבירים חוקי לב הסהולא ישהו בקול מורים ויעשו פלאכתם הקצוב דבר יום כיומו נחון סכלי כוונה ולבו
 אין שחר ויתר מהמה רבו בני שגמה בערכ שבת יום טוב בולדים הסוויקים כי בחפון הסה כאלאכתם מוקים לתת פי
 סנה בלאלכתם ולא יאסר לאותו הופוס למחר וידע שאין הסהירות בטוח מן העכשול ואין הדבר תלוי בנדיה הסנה או כרישול
 כאשר אין בעליו המנה עשו ככ על הלאכה לפרק מוסו ושיוכל לתקן הפעוה והפשיעה הנשעה כהעלס ומפרן ידיעה
 ועוד הסרין אחר אשר לא יוכל להסנות הנפל לפני המנה דרך תכנון כי יהיה נוסחאות הספר שסתוכו גיה בלתי טוה וטענה
 והיה כי יסלחו איש ויסלחו תוה כי לא ראוי אדם כסוני לשפן על שכלו אם לא שהדבר כשש כדורה לו ועיקר הסכלס
 האת יונת יד הס פשו ק' הדעת משיק' הספרים מספרים ונלתי מדקדקים כתיבתם כלי חמס סכורות' חונים בלמים
 ספרים על הורות עשי מלאכתם כמיטרים ולכן התפללו עליהם שלא ישיחו פניו בעושי דעה ויכרת סוף שכלס ויתרם
 לעוליהם לא יתירי ולא יחוק דור רמיה כל עושה סלאת' רמיה כאשר קוני בהגות הספר הזה בהנהגה סקויות שהיו יד
 ב' ספרים בהרס אנו כתיבות ראשיות ובקויות רבות בחלפה השמה והסיה שכן ברה' שאלתי פי חכמים ודרשתי בחקירות שונות
 ידעתי להכריע הניעותיהו בכרת העין כאשר בבכר יכניס ובאש הסבקס כמות' שאלתי פי חכמים ודרשתי בחקירות שונות
 ואם מנאלי שנה ככונה כפיהם הלכתי בעקבותיהם ותקנתי השעות כאשר נראה בעיניהם אף לפעמים היה כפחות כ'
 הספרים יחד מטרפות או משכונות החכמים בעלי אמונות ולא רנו לתקן מספך וסנעתי גס אנכי להנהיג סנד הכל' ראשית
 שכלי החלוש כי להבין לא יוכל והגם נראה לעינים היותו שגמה סנד הסוכרים הנחתי בה טקס למעיינים וחכמים אחרים
 והסכלים אשר יבינו איש כמנעניו ידיו ויתקמו וחסלו ללדקס שח ועילוי ואסנס לא רנית להכנים עניס כספך אשם
 תלי

ח'י' ויקוה שלא נעצור והיחשפנו לתיחבירה' כילי יחוייב הסורה בהניס ואיש חיל חוגר חגורה' שיביא כל כפי אשפתו באמצע
החטרא' אל המיסן השחורה' אך דילו בטושג בהתקרב אל המיסן בדרך ישרה' כהלכה וכתורה' וכן במקשות רבות האריך
הנאיו והרה' המחבר בטובו הרב' כי רצה להטעים דבריו' ל' הבא בטעמיו' ורצה לשפוך כל רוחו ולכו' להביא הכנתו כמים בקרנו
ו'כן בא לעמים ככפל לשון' וחור על אחרון וראשון' כי ראשון הוא המידים והשניים' לטעות בידיעות עומק העניינים'
יד' של ומה דבריו' לכלתי השאירו בלכנוספק אחריו' והיתה כל כוונתו באריכות' לזכות הרבים באר הטב סתורתו' וישן
א'טיוחא' ברכה' באשר ויכה הרבים וזכה' וגם אנכי הצעיר המגיה יתר המכשולות בספרו הסרתי' כל פקודי כל ישראל'
הט' מן הספר בערתי' עד מקום שדימנעת בכוסר' עשיתי ככל האפשר' אל אלקים יודע ועד' ויעלו חסידים בכבוד שפת
א' תשרי תכון לעד' כי כל אשר שצרתי' טוב ומועיל לכבוד הספר דבר לא חסרתי' כובעם לכי ונעורתי' אך כיהאחתי לקט
מכה אלה' כפאת שדהו לא בעבורו שגיתי בדואה' להיותו סן הנסנעות' להגדל משגיאות' כתכלת המסורר משגיאות נקיי'
ומה נס' שנקלה ודך כמגוי' כינה ותושיה גדלה עמי' שתכסה עונותינות כס על שגתי ודוני' ולכך זכות תדיכוכי' וכל ראוי
הפסניא שרני' ויספה עוד פליטת ועליקטן יהודא' לעשות שורש למטה ופרי למעלה לתורה ולתעודה' בהדפסת
פגמים אחרים להגדיל ולהאדיר תורה בישראל' ובזכות ושיב יי' שבות עשו וכל לזיון גואל' כעתירת
צעיר המחוקקים' ועיר השקקים' ועליקטן בלאא
בהר טשה שטעון ולהה אולטא :

ואשא שירי כולל במהלל הספר' הנותן אמרי שפר :

כלב אקיר' חנה אקיר' וגל ביעור התנומת' ודשיונות שונות' נושאת' משור ראשי' אגוז :
אפשע רעות' בעיל רעות' ההסתות' בהנות לני הכונות' אנוס ואכנוס בשער בינת' פינת' בינת' אגוז :
נפש לשבעה' ארוה דעת' צרי ואויבי אגוז' יצרי באפי אכוס' ילך משנן על' אהיל מאול' ארגוז :
דברי הסודות' אלביש מדות' מחלצות האעורות' בצראה ולא בהדות' תשכיל ובדרך הכסה אל' ארגוז :
בי יתהלל' כל מתהלל' אדם לב ומהלל' ברע ישתולל' ולכל ברע כולל' אני תיבה שדה מגיל' ואגוז :

3 1761 00314347 6